

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600050110D

1831 e. 421/1,2

c

1831 e. 511/1 & 2

= C. Tbnr. B. 88/1-2

C. Gr. E. 55
1,2

30
T 3

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.

EUCLIDIS
OPERA OMNIA.

EDIDERUNT

I. L. HEIBERG ET H. MENGE.

— II —
EUCLIDIS ELEMENTA.

EDIDIT ET LATINE INTERPRETATUS EST

I. L. HEIBERG,
DR. PHIL.

VOL. I. LIBROS I-IV CONTINENS.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIII.

1893-4

1893.

BIBLIOTHECA

SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	M. 3.		M. 3.
Aelianus ed. Hercher. 2 voll.	9.—	Cicero, epistolae selectae ed. Dietsch.	2.50
— varia historia	—90	— 2 partes	6.—
Aeneas comment. ed. Hug	1.35	Commodianus ed. Ludwig. I & II	2.70
Aeschines ed. Franke	—90	Cornelius Nepos ed. Halm	—30
Aeschylus ed. Dindorf	1.20	Cornutus ed. Lang	1.50
— einzelne Stücke	—30	Curtius Rufus ed. Föfs	1.20
Alberti Troilus ed. Mersdorf	3.—	— ed. Vogel	1.20
Amnianus Marc. ed. Gardthausen.	7.20	Dares Phrygius ed. Meister	4.50
— 2 voll.	1.—	Demosthenes ed. Dindorf. 3 voll.	—75
Anacreon ed. Rose. Ed. II.	1.20	— Anch in 6 Partes, à pars	1.50
Andocides ed. Blafs. Ed. II.	1.—	Dietys Cretensis ed. Meister	1.—
Anthimus ed. Rose	3.—	Dinarchus ed. Blafs	13.50
Anthologia latina ed. Riese. I. 1	4.50	Dio Cassius ed. Dindorf. 5 voll.	5.40
— I. 2.	3.—	Dio Chrysost. ed. Dindorf. 2 voll.	15.75
— lyrica ed. Bergk. Ed. III.	2.10	Diod. Siculus ed. Dindorf. 5 voll.	10.80
Antiphon ed. Blafs. Ed. II.	1.80	Dionysius ed. Kiefeling. 4 voll.	1.20
Antoninus ed. Stich	1.—	Dracontius ed. de Duha	1.—
Apollodorus ed. Bekker	9.—	Eclologiae poet. latin. ed. Brandt	3.—
Appollon. Rhodius ed. Merkel	18.—	Epicorum Graecorum fragm. ed.	7.50
Appian ed. Mendelssohn. 2 voll.	3.—	— Kinkel. Vol. I	1.50
Archimedis opera omnia. Ed.	—45	— Erotici script. ed. Hercher. 2 voll.	1.—
— Heiberg. 3 voll.	1.80	— Euclidis elementa ed. Heiberg. I.	7.50
Aristophanes ed. Bergk. 2 voll.	—60	— Eudociae violarium ed. Flach	2.70
— einzelne Stücke	1.50	— Einzelne Stücke à	15.—
Aristoteles de partibus animal.	1.50	Ensebius ed. Dindorf. 4 voll.	—30
— de arte poetica ed. Christ	1.20	Eutropius ed. Dietsch.	—90
— physica ed. Prantl	2.40	Fabulae Aesopicae ed. Halm	3.75
— Ethica Nicomachea ed. Susemihl	1.20	Fabulae Roman. ed. Eberhard. Vol. I	1.—
— de coelo etc. ed. Prantl	2.40	Florus ed. Halm	1.50
— de coloribus, audibilibus,	1.20	Frontinus ed. Dederich	2.70
— physiognomonica ed. Prantl	1.—	Gaius ed. Huschke	3.30
— politica ed. Susemihl	12.—	Gellius ed. Hertz. 2 voll.	2.40
Arriani expeditio ed. Abicht	6.—	Helliodor ed. Bekker	1.20
— scripta min. ed. Hercher	1.50	Herodian ed. Bekker	2 voll.
Athenaeus ed. Meineke. 4 voll.	1.—	Herodotus ed. Dietsch. 2 voll.	—45
Augustinus iter. ed. Dombart. 2 voll.	—60	Hesiodus ed. Koehly	—45
Aulularia ed. Peiper	5.10	— ed. Flach	—75
Avienus ed. Breysig	2.70	Hezychius Milesius ed. Flach	2.40
Babrius ed. Schneidewin	8.70	Hieronimus ed. Herding	8.25
Boetius de inst. math. ed. Friedlein	—60	Historici Graeci minores ed. Dindorf. 2 voll.	1.—
— de consolatione ed. Peiper	1.50	Historia Apollonii ed. Riese	1.—
— comm. in libr. Aristotelis <i>negi</i>	1.—	Homeri Ilias, kplt. 1 Band mit	2.25
Buccolici Graeci ed. Ahrens	—75	— Einleitung von Sengebusch	—75
Caesar ed. Dinter, kplt.	—60	— Odyssea, kplt. 1 Band mit	2.25
— ed. Dinter. 3 voll.	—75	— Einleitung von Sengebusch	—75
— de bello Gallico. Ed. min.	—60	— carmina, I. 1 (Ilias I)	—75
— civil. Ed. min.	3.—	— I. 2 (Ilias II)	—75
Cassius Felix ed. Rose	—45	— II. 1 (Odyssea I)	—75
Catullus ed. Müller	2.70	— II. 2 (Odyssea II)	1.—
Cebetis tabula ed. Drosihn	3.—	Horatius ed. Müller	—75
Celsus ed. Darenberg	1.20	Hygini Grammatici liber ed. Gemoll	—75
Censorinus ed. Hutsch	2.10	Hymni Homerici ed. Baumeister	1.35
Cicero ed. Müller. Pars II. Vol. I.	22.35	Hyperides ed. Blafs. Ed. II.	3.—
— Pars IV. Vol. I. II. III. jeder à	1.50	Iliadis carmina ed. Koehly	—60
— ed. Klotz. 5 part. 11 voll., kplt.	1.50	Incerti auctoris lib. de Constantino	12.60
— orationes selectae ed. Klotz.	1.20	— Magno ed. Heydenreich	1.20
— 2 partes	2.—	Isaeus ed. Scheiba	2.70
— orationes sel. edd. Eberhard	2.—	Isocrates edd. Benseler et Blafs. 2 voll.	2.70
— et Hirsch	2.—		

EUCLIDIS
O P E R A O M N I A.

EDIDERUNT

I. L. HEIBERG ET H. MENGE.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXIII.

EUCLIDIS
ELEMENTA.

EDIDIT ET LATINE INTERPRETATUS EST

I. L. HEIBERG,

DR. PHIL.

VOL. I.

LIBROS I—IV CONTINENS.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIII.

LEIPZIG: TYPEB D. G. TEUBNER.

PRAEFATIO.

Elementa Euclidis paene per tria saecula pro fundamento critico solam editionem principem habuerunt, quae prodiit Basileae a. 1533; nam Gregorius in elementis totus fere ab illa editione pendet. quod fundamentum quale fuerit, inde intellegitur, quod editio Basileensis pro consuetudine illius temporis ad fidem paucissimorum nec optimorum codicum facta est, cum tamen elementorum tot exstent codices antiquissimi et praestantissimi, quot haud facile cuiusquam scriptoris Graeci. itaque initio nostri saeculi Peyrardus optime de elementis meritis est, quod unum saltem codicem antiquum et eum omnium praestantissimum, quippe qui recensionem Theone antiquiorem contineret, in editione Basileensi emendanda adhibuit. hunc codicem e latebris Uaticanis protraxisse praestantiamque eius agnouisse, gloria est Peyrardi haud parui aestimanda. sed neque ubique recto firmoque iudicio in uera scriptura eligenda usus est, in primis quia bonis codicibus recensionis Theonis caruit, neque inuentum suum tenuit recteque aestimauit. huc adcedit, quod editio eius et inhabilis et his temporibus perrara est; nec ii, qui post Peyrardum elementa ediderant, subsidia critica auxerunt neque omnino rem

ita egerunt, ut textus elementorum satis certo et ad usum prompto fundamento niti uideri possit. de ceteris scriptis Euclidis multo etiam peius actum esse, satis constat.

Quae cum a multis intellegi uiderem, Archimedi Euclidem adiungere constitui, et ut hunc laborem, quem iam diu animo uoluebam, tandem aliquando susciperem, eo magis impellebar, quod editionem Archimedis ab hominibus doctis beneuolenter adcipi, et erroribus, quos in primitiis illis uitare non potuissem, indulgeri uidebam, et usu edoctum me iam meliora praestare posse sperabam.

Sed statim apparuit, neque res rationesque neque uires meas toti operi, quod mihi proposueram, sufficere. tot codices conferendi erant, tot bibliothecae itineribus longinquis adeundae. itaque Henricum Menge, u. d., quem sciebam et ipsum in Euclide occupatum esse, interrogavi, uelletne partem operis suscipere. adnuit, et ita inter nos comparatum est, ut ille *Data*, *Phaenomena*, *scripta musica*, ego *Elementa*, *Optica*, *Catoptrica* ederem, et ut codices coniuncta opera conferremus. sed sic quoque in elementis e magna copia subsidiorum pauca eligere coactus sum. nam cum uix ulla sit minima bibliotheca, in qua non adseruetur codex aliquis elementorum, inde ab initio de omnibus codicibus conferendis aut certe inspiciendis desperandum erat. uellem equidem licuisset pluribus codicibus uti, sed ut aliquo tamen modo paucis, quos contuli, contenti esse possimus, facit et singularis ratio, qua nobis tradita sunt elementa Euclidis, et uetustas et bonitas codicum a me usurpatorum. nam satis notum

est, plerosque omnes codices e recensione Theonis fluxisse, et Vaticanum Peyrardi solum fere antiquiorem formam seruasse. quem fructum ex hoc casu singulari capere liceat, et quam rationem critices factitandae inde sequi putem, pluribus exposui in libro, qui inscribitur *Studien über Euklid* p. 177 sq. hoc quidem statim adparuit, primum omnium codicem Vaticanum, e quo Peyrardus ea sola enotauerat, quae ei memorabilia uidebantur, quamuis ipse aliter praedicet, de nouo diligenter esse conferendum et praeterea ex reliquis codicibus tantum numerum, ut ueri similiter de scriptura Theonis indicari posset. qua in re codices Bodleianum, Laurentianum, Vindobonensem sufficere putavi, praesertim cum animaduernerem, eos a palimpsesto codice saeculi VII uel VIII, qui in Museo Britannico adseruatur, non admodum discrepare. hos codices pro fundamento habui, sed ad eos in partibus quibusdam operis alii adcesserunt et, ut spero, adcedent, uelut in hoc primo uolumine Parisinus quidam et in primo libro Bononiensis. hunc ne totum conferrem, prohibuerunt temporis angustiae, sed spes mihi est, me breui partem reliquam conferre posse; nam in libris stereometricis hic codex maximi momenti est. de ceteris subsidiis nouis, sicut de codicibus operum minorum, in praefationibus singulorum uoluminum dicetur.

Confiteor igitur fieri posse, ut inter codices nondum collatos lateat thesaurus aliquis (neque enim omnes recentiores sunt nec recentiores semper spernendi), qui mea subsidia uel aequet uel etiam superet. sed cum non maxime sit ueri simile, haec, qualiacun-

que sunt, nunc edere malui, quam opus in infinitum differre.

De consilio meo satis dictum. de forma ac specie editionis sufficit commemorare, eandem me secutum esse quam in Archimede edendo. nam quamquam uidebam, Latinam interpretationem meam a nonnullis improbari, tamen hic quoque Latinam Francogallicae Germanaevae aut nulli praetuli; nam interpretationem mathematici flagitant, et Latina a pluribus legi potest. praeterea res ipsae tritiores interpretandi molestiam leniorem reddunt in Euclide quam in Archimede. notas perpaucas addidi, quia perpauca in Euclide discentibus consulenti opus est, si solam intelligentiam uerborum tenorisque demonstrationis spectes. nam commentarium, cuius hic quoque ingens est materia, scribere nolui. quarto uolumini copiosiora prolegomena praemittentur, quibus historia textus elementorum illustrabitur. eodem congeram, quae de subsidiis deterioribus collegi; nam perspicuitatis causa ea ab adparatu critico removenda erant, in quo iis tantum codicibus usus sum, quos supra commemoravi. eos his litteris significavi:

P — cod. Vatican. Gr. 190 Peyrardi saec. X, membran. hic illic manus recentissima litteras tempore euanidas renouauit, quam littera π significauit, ubi parum recte scripturam antiquam reddere uidebatur. libros IV—IX ipse contuli Romae 1881, librum II et partem tertii Mengius; primum et reliquam partem tertii Augustus Mau u. d. beneuolenter conferenda suscepit.

B — cod. Bodleian. Doruillian. X, 1 inf. 2, 30, scr. a.

888, membran. libros I—VII ipse contuli Oxoniae 1882.

- F — cod. Florentin. Laurentian. XXVIII, 3 saec. X, membran. in hoc quoque codice scriptura antiqua saepe manu saeculi XVI renouata est, quae eadem multa folia foliorumue partes resarcinauit et ultimam partem codicis totam suppleuit. eam significaui littera ϕ , ubicunque antiquam scripturam uel uitiauit uel ita obscurauit, ut dignosci non posset. totum codicem ipse contuli Florentiae 1881.
- V — cod. Uindobon. Gr. 103 saec. XI—XII, membran. partem ultimam in charta bombycina suppleuit manus saeculi XIII. totum contuli ipse Hauniae 1880.
- b — cod. bibliothecae communalis Bononiensis numeris 18—19 signat., saec. XI, membran. librum I contuli et alios nonnullos locos inspexi Florentiae 1881.
- p — cod. Parisin. Gr. 2466 saec. XII, membran. librum I contuli Parisiis 1880, libros II—VII Hauniae 1882.

Restat, ut grato officio fungar iis uiris gratias quam maximas agendi, qui labori meo fauerunt. primum ut itinera Parisios et in Italiam toties facere possem, effectum est eximia liberalitate summi Ministerii, quod cultui scholisque nostris praeest, et instituti Carlsbergici, litteras scientiamque largiter adiuuantis. etiam praefectis bibliothecarum Uin-

dobonensis, Parisinae, Bononiensis plurimum debeo, quod codices a se adservatos meum in usum alio transmitti siuerunt, item praefectis bibliothecae regiae Hauniensis et bibliothecae Laurentianae, quibus intercedentibus hunc fauorem adeptus sum. Carolo Graux, quocum magnam partem itineris Italici a. 1881 communiter feci, et qui me in codicum aetatibus definiendis ceterisque rebus palaeographicis, in quibus cedebat nemini, egregie adiuuabat, quominus hoc loco gratias debitas agerem, prohibuit fatum nobis amicis eius superstitibus scientiaeque iniquissimum.

Scr. Hauniae mense Aprili MDCCCLXXXIII.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

α'.

Ὅροι.

α'. Σημείον ἐστίν, οὗ μέρος οὐθέν.

β'. Γραμμὴ δὲ μῆκος ἀπλατές.

γ'. Γραμμῆς δὲ πέρατα σημεία.

δ'. Εὐθεία γραμμὴ ἐστίν, ἣτις ἐξ ἴσου τοῖς ἐφ'
5 ἐαυτῆς σημείοις κεῖται.

ε'. Ἐπιφάνεια δὲ ἐστίν, ὃ μῆκος καὶ πλάτος μό-
νον ἔχει.

ς'. Ἐπιφανείας δὲ πέρατα γραμμαί.

ζ'. Ἐπίπεδος ἐπιφάνειά ἐστίν, ἣτις ἐξ ἴσου ταῖς
10 ἐφ' ἐαυτῆς εὐθείαις κεῖται.

η'. Ἐπίπεδος δὲ γωνία ἐστίν ἡ ἐν ἐπιπέδῳ δύο
γραμμῶν ἀπομένων ἀλλήλων καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας κει-
μένων πρὸς ἀλλήλας τῶν γραμμῶν κλίσις.

θ'. Ὅταν δὲ αἱ περιέχουσιν τὴν γωνίαν γραμμαὶ
15 εὐθεῖαι ᾧσιν, εὐθύγραμμος καλεῖται ἡ γωνία.

ι'. Ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφ-

1. Hero def. 2. Ammonius in categ. p. 43. 66. Psellus p. 34. cfr. Philoponus in phys. fol. 6^r. Martianus Capella VI, 708. Boetius p. 374, 1. 2. Sextus Emp. p. 466, 27. 470, 24. 704, 28. Hero def. 3. Philoponus in phys. fol. 6^r. Ammonius in cat. p. 66. Martianus Capella VI, 708. Boetius p. 374, 2. 3. Boetius p. 374, 3. 4. Hero def. 5. Sextus Emp. p. 716, 28. 717, 10. Philoponus in anal. II fol. 4^v, fol. 15. Psellus p. 34. Boetius p. 374, 5. 5. Hero def. 9. Boetius p. 374, 6. 6. Boetius p. 374, 7. 7. Hero def. 11. Psellus p. 35. Boetius p. 374, 7. 8. Hero def. 16. Psellus p. 35. cfr. Sextus Emp. p. 718, 12. Boetius p. 374, 10. Martianus Capella VI, 710.

I.

Definitiones.

- I. Punctum est, cuius pars nulla est.
II. Linea autem sine latitudine longitudo.
III. Lineae autem extrema puncta.
IV. Recta linea est, quaecunque ex aequo punctis in ea sitis iacet.
V. Superficies autem est, quod longitudinem et latitudinem solum habet.
VI. Superficiei autem extrema lineae sunt.
VII. Plana superficies est, quaecunque ex aequo rectis in ea sitis iacet.
VIII. Planus autem angulus est duabus lineis in plano se tangentibus nec in eadem recta positis alterius lineae ad alteram inclinatio.
IX. Ubi uero lineae angulum continentes rectae sunt, rectilineus adpellatur angulus.
X. Ubi uero recta super rectam lineam erecta

9. Hero def. 17. Boetius p. 374, 12. 10. Hero def. 19. Ammonius in categ. p. 68. Simplicius in Aristot. de coelo fol. 131^v. Philoponus in phys. i IIII, in anal. II fol. 28^v, p. 65. Psellus p. 36. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 374, 14.

Numeros definitionum om. PFBb. 1. οὐδέν F, Psellus, Ammonius p. 66. 6. ἔχει μόνον B. 11 δέ] supra comp. scriptum b. ἐπιπίδω] ἐπίπεδος π. 13. Ante πρὸς ras. unius litterae PF. 14. δέ] δ' B. τὴν γωνίαν περιέχουσai Proclus; τὴν εἰρημένην γωνίαν P. 15. ἡ γωνία καλεῖται Proclus.

εξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὁρθῇ ἑκατέρα τῶν ἴσων γωνιῶν ἐστί, καὶ ἡ ἐφεστηκυῖα εὐθεῖα κάθετος καλεῖται, ἐφ' ἣν ἐφέστηκεν.

ια'. Ἀμβλεῖα γωνία ἐστὶν ἡ μείζων ὁρθῆς.

5 ιβ'. Ὀξεῖα δὲ ἡ ἐλάσσων ὁρθῆς.

ιγ'. Ὅρος ἐστίν, ὃ τινός ἐστι πέρας.

ιδ'. Σχήμά ἐστι τὸ ὑπὸ τινος ἢ τινων ὄρων περιεχόμενον.

ιε'. Κύκλος ἐστὶ σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον [ἢ καλεῖται περιφέρεια], πρὸς ἣν ἀφ' ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι [πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν] ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

ισ'. Κέντρον δὲ τοῦ κύκλου τὸ σημεῖον καλεῖται.

15 ιζ'. Διάμετρος δὲ τοῦ κύκλου ἐστὶν εὐθεῖα τις διὰ τοῦ κέντρου ἡγμένη καὶ περατουμένη ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη ὑπὸ τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας, ἣτις καὶ δίχα τέμνει τὸν κύκλον.

ιη'. Ἡμικύκλιον δὲ ἐστὶ τὸ περιεχόμενον σχῆμα 20 ὑπὸ τε τῆς διαμέτρου καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ'

11. Hero def. 21. Ammonius in categ. p. 58. Psellus p. 36. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 374, 18. 12. Hero def. 20. Ammonius l. c. Psellus l. c. Martianus Capella l. c. Boetius p. 374, 19. 13. Philoponus in Aristot. de anima fol. a 2. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 374, 22. 14. Hero def. 25. Schol. in Hermog. VII² p. 903. cfr. Philop. ad Aristot. de anim. h. 7. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 374, 21. 15. Hero def. 29. Taurus apud Philop. in Proclum VI, 21. Sextus Emp. p. 719, 16. Philopon. in anal. II fol. 28^v, cfr. fol. 4^v, 9^v, 29^r, 53^r. Psellus p. 38. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 375, 3. 16. Psellus p. 38. Martianus Capella VI, 711. Boetius p. 375, 6. 17. Hero def. 30. Psellus p. 38. Martianus Capella VI, 711. Boetius p. 375, 7. 18. Hero def. 31. Mart. Capella VI, 711. Boetius p. 375, 12.

angulos deinceps positos inter se aequales efficit, rectus est uterque angulus aequalis, et recta linea erecta perpendicularis adpellatur ad eam, super quam erecta est.

XI. Obtusus angulus est, qui maior est recto.

XII. Acutus uero, qui minor est recto.

XIII. Terminus est, quod alicuius rei extremum est.

XIV. Figura est, quod aliquo uel aliquibus terminis comprehenditur.

XV. Circulus est figura plana una linea comprehensa, ad quam quae ab uno puncto intra figuram posito educuntur rectae omnes aequales sunt.

XVI. Centrum autem circuli punctum illud adpellatur.

XVII. Diametrus autem circuli recta quaedam est linea per centrum ducta et terminata utrimque ambitu circuli, quae quidem linea circulum in duas partes aequales diuidit.

XVIII. Semicirculus autem ea est figura, quae

1. ὁρθή ἐστὶν ἑκατέρα omisso ἐστὶ lin. 2 BFV, Simplicius, Philoponus in anal. II p. 65, Psellus. scripturam receptam praebent Pbp, Proclus, Hero, Ammonius, Philoponus in phys. i III. cfr. prop. 11, 12. 2. ἴσων] om. Ammonius, Philoponus in phys. l. c., Psellus, Martianus Capella, Campanus. εὐθεία] γραμμή Proclus, BV; om. Ammonius. Deff. XI—XII permittant Hero et Ammonius. 6. ιγ'] ιδ' V et sic deinceps. Deff. XIII—XIV permutat Boetius. 7. ἐστὶ] δέ Fbp. 10. ἡ καλεῖται περιφέρεια] om. Proclus, Taurus, Sextus Emp., Philoponus, Boetius; habent praeter codd. Hero, Psellus, Capella, Campanus. 12. προπίπτουσαι b, corr. m. 2. πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν] om. Proclus, Taurus, Hero, Sextus Emp., Psellus, Capella, Boetius; habent codd. (in b erasa sunt), Philoponus, Campanus. 13. εἰσὶν] PF, εἰσὶ uulgo. 19. ἐστὶν PF. 20. τε] om. B. καὶ] τε καὶ B. ὑπολαμβάνομένης B.

αὐτῆς περιφερείας. κέντρον δὲ τοῦ ἡμικυκλίου τὸ αὐτό, ὃ καὶ τοῦ κύκλου ἐστίν.

ιθ'. Σχήματα εὐθύγραμμά ἐστι τὰ ὑπὸ εὐθειῶν περιεχόμενα, τρίπλευρα μὲν τὰ ὑπὸ τριῶν, τετρά-
5 πλεύρα δὲ τὰ ὑπὸ τεσσάρων, πολύπλευρα δὲ τὰ ὑπὸ πλείονων ἢ τεσσάρων εὐθειῶν περιεχόμενα.

κ'. Τῶν δὲ τριπλεύρων σχημάτων ἰσόπλευρον μὲν τρίγωνόν ἐστι τὸ τὰς τρεῖς ἴσας ἔχον πλευράς, ἰσο-
σκελὲς δὲ τὸ τὰς δύο μόνας ἴσας ἔχον πλευράς, σκαληνὸν
10 δὲ τὸ τὰς τρεῖς ἀνίσους ἔχον πλευράς.

κα'. Ἐτι δὲ τῶν τριπλεύρων σχημάτων ὀρθογώνιον μὲν τρίγωνόν ἐστι τὸ ἔχον ὀρθήν γωνίαν, ἀμβλυγώνιον δὲ τὸ ἔχον ἀμβλείαν γωνίαν, ὀξυγώνιον δὲ τὸ τὰς τρεῖς ὀξείας ἔχον γωνίας.

15 κβ'. Τῶν δὲ τετραπλεύρων σχημάτων τετράγωνον μὲν ἐστίν, ὃ ἰσόπλευρόν τε ἐστὶ καὶ ὀρθογώνιον, ἐτερόμηκες δέ, ὃ ὀρθογώνιον μὲν, οὐκ ἰσόπλευρον δέ, ῥόμβος δέ, ὃ ἰσόπλευρον μὲν, οὐκ ὀρθογώνιον δέ, ῥομβοειδὲς δὲ τὸ τὰς ἀπεναντίον πλευράς τε καὶ γω-
20 νίας ἴσας ἀλλήλαις ἔχον, ὃ οὔτε ἰσόπλευρόν ἐστιν

19. Philop. in anal. II fol. 39^r; cf. in Arist. de anim. h 7. Boetius p. 375, 14—21. 20. Hero def. 43. 44. 45. Psellus p. 36. Boetius p. 376, 2. 21. Hero def. 46. 48. 47. Philop. in anal. II fol. 39^r. Psellus p. 37. Boetius p. 376, 6. 22. Psellus p. 37. Martianus Capella VI, 712. Boetius p. 376, 14. ῥόμβος Galenus XVIII¹ p. 466.

1. αὐτῆς] αὐτοῦ B. περιφερείας] τοῦ κύκλου περιφερείας PBFV, sed τοῦ κύκλου om. bp, Proclus, Hero, Capella, Boetius. κέντρον δέ—2. ἐστίν ex Proclo p. 160 addidit August. eiecta definitione III, 6, quam omnes codd. hoc quoque loco sic praebent: τμήμα κύκλου ἐστὶ τὸ περιεχόμενον σχῆμα ὑπὸ τε εὐθείας καὶ κύκλου περιφερείας ἢ μείζονος ἢ ἐλάττονος ἡμικυκλίου (κύκλον ἐστὶ om. φ; pro priore ἢ in BFV est ἦτοι; ἐλάσσονος P). eandem habet Campanus; contra Capella et

diametro et arcu ab ea absciso comprehenditur. centrum uero semicirculi idem est, quod ipsius est circuli.

XIX. Figurae rectilineae sunt, quae rectis lineis comprehenduntur, trilateriae quae tribus, quadrilaterae quae quattuor, multilaterae quae plus quam quattuor rectis comprehenduntur.

XX. Ex figuris autem trilateris aequilaterus triangulus est, qui tria latera sua aequalia habet, aequicrurius uero, qui duo sola aequalia habet, scalenus autem, qui tria latera sua inaequalia habet.

XXI. Praeterea uero ex figuris trilateris rectangulus triangulus est, qui rectum angulum habet, obtusiangulus, qui obtusum habet, acutiangulus autem, qui tres angulos suos acutos habet.

XXII. Ex quadrilateris autem figuris quadratum est, quod simul aequilaterum est et rectangulum, parte altera longius est, quod rectangulum est neque uero aequilaterum, rhombus autem, quod aequilaterum est neque uero rectangulum, rhomboides autem, quod latera simul et angulos inter se opposita aequalia habet, sed neque aequilaterum est neque rectangulum; re-

Boetius et hanc et Procli omittunt; de Herone non liquet (Studien p. 192). 3. σχήματα εὐθύγραμμα] Pbp, Proclus; εὐ-
θύγρ. σχ. uulgo (εὐθείγραμμα φ). ἔστιν PF. Def. 19
uulgo in 4 diuiditur; V hinc numeros om. 3. εὐθειῶν γραμ-
μῶν Proclus, Boetius. 6. τετάρων B. εὐθειῶν] πλευρῶν
Proclus, Boetius. 8. ἔστιν PF. 9. τὰς δύο] δύο b, Pro-
clus. μόνον Proclus. 10. πλευράς] om. Proclus. Def. 20
uulgo in 3 diuiditur. 11. δέ] P, Proclus; om. b; τε uulgo.
12. ἔστιν PF. μίαν ἔχον V mg. m. 1?, Proclus, Psellus.
13. μίαν ἔχον Proclus, Psellus; γωνίαν μίαν V mg. m. 1?
τὸ ἔχον — 14. δέ mg. B eadem man. ὀξυγώνιον φ. 16. ὃ
ἔστιν ἰσοπλευρόν τε καὶ Proclus. ἔστιν, ὃ ἰσοπλευρόν τε om. φ.
ἑτερόμηκες bis φ. 17. ὃ] τό Proclus. 20. ὃ] om. Fbp.
οὔτε] οὔτε δέ Fbp. ἔστιν] om. Proclus.

οὔτε ὀρθογώνιον· τὰ δὲ παρὰ ταῦτα τετράπλευρα
τραπέζια καλεῖσθω.

κγ'. Παράλληλοι εἰσιν εὐθεῖαι, αἵτινες ἐν τῷ
αὐτῷ ἐπιπέδῳ οὔσαι καὶ ἐκβαλλόμεναι εἰς ἄπειρον ἐφ'
δ' ἑκάτερα τὰ μέρη ἐπὶ μηδέτερα συμπίπτουσιν ἀλλήλαις.

Αἰτήματα.

α'. Ἡτήσθω ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον
εὐθεῖαν γραμμὴν ἀραγεῖν.

β'. Καὶ πεπερασμένην εὐθεῖαν κατὰ τὸ συνεχές
10 ἐπ' εὐθείας ἐκβαλεῖν.

γ'. Καὶ παντὶ κέντρῳ καὶ διαστήματι κύκλον γρά-
φεσθαι.

δ'. Καὶ πάσας τὰς ὀρθὰς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις
εἶναι.

15 ε'. Καὶ ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα
τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας δύο ὀρθῶν
ἐλάσσονας ποιῇ, ἐκβαλλομένης τὰς δύο εὐθείας ἐπ'
ἄπειρον συμπίπτειν, ἐφ' ἃ μέρη εἰσὶν αἱ τῶν δύο ὀρ-
θῶν ἐλάσσονες.

23. Hero def. 71. Philoponus in anal. II fol. 18^v. Psellus
p. 35. Martianus Capella VI, 712. Boetius p. 376, 23. αἰτ.
1—5. Martianus Capella VI, 722. Boetius p. 377, 4. Aspasius
apud Simplicium in Arist. de coelo fol. 149: τὰ πέντε αἰτή-
ματα. 1. Philop. in anal. II fol. 9^v. 10. 29. 2. Simplicius
in phys. fol. 119. 3. Philop. in anal. II fol. 10. 29. 4. Id.
ibid. fol. 10. 5. Id. ib. fol. 10. 29. Proclus p. 364, 14.

1. τετράγωνα B. 2. τραπέζια b. Def. 21 vulgo in 3,
def. 22 in 5 diuidunt. 3. παράλληλοι δέ B. εὐθεῖαί εἰσιν
Proclus, Psellus. 4. ἐς V. 5. συμπίπτειν P. ἀλλήλαις
om. F. 6. αἰτήματα πέντε V, αἰτ. ἐστι πέντε BF, b m. 2.
Numeros om. F. 9. ἐπ' εὐθείας κατὰ τὸ συνεχές PBFb p;

liqua autem praeter haec quadrilatera trapezia adpellentur.

XXIII. Parallelae sunt lineae, quae in eodem plano positae et in utramque partem productae in infinitum in neutra parte concurrunt.

Postulata.

I. Postuletur, ut a quouis puncto ad quoduis punctum recta linea ducatur.

II. Et ut recta linea terminata in directum educatur in continuum.

III. Et ut quouis centro radioque circulus describatur.

IV. Et omnes rectos angulos inter se aequales esse.

V. Et, si in duas lineas rectas recta incidens angulos interiores et ad eandem partem duobus rectis minores effecerit, rectas illas in infinitum productas concurrere ad eandem partem, in qua sint anguli duobus rectis minores.

receptum ordinem tuentur V, Proclus, Simplicius, Capella, Boetius, Campanus. 10. *ἐκβάλλειν* V. 11. *γράφεισθαι*]

codd. omnes et Philoponus; *γράφαι* ex Proclo recepit August.

13. *ἀλλήλαις*] om. V. 15. *εὐθείᾳ τις* P. 17. *ἐλάττονας*

Proclus p. 191, 18 (non p. 364). *τὰς δύο*] PBVbp, *δύο* om.

F, Proclus bis, Martianus Capella, Boetius, fort. recte. 18.

συμπιπτειν τὰς εὐθείας ἐκβαλλομένας ἐφ' Proclus p. 364. *συμ-*

πίπτειν ἀλλήλαις PV (*ἀλλήλαις* corr. ex *ἀλλήλας* P). 19.

ἐλάσσονες] Pp, Proclus p. 364; *ἐλάττονας* uulgo. Dein add. *γων-*

νται FBVb, Philoponus; om. Proclus bis et Pp. In ed. Ba-

sil. et apud Gregorium *αἵτ.* 4—5 inter communes notiones

(10—11) leguntur (*πᾶσαι αἱ ὀρθαὶ γωνίαι ἴσαι... εἰσὶ; ἐκβαλ-*

λόμεναι αἱ... εὐθεῖαι... συμπεσούνται). Post *αἵτ.* 5 in PF et

V m. 2 et apud Campanum sequitur: *καὶ δύο εὐθείας χωρὶς*

μὴ περιέχειν.

Κοιναὶ ἔννοιαι.

α'. Τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα.

β'. Καὶ ἐὰν ἴσοις ἴσα προστεθῇ, τὰ ὅλα ἐστὶν ἴσα.

γ'. Καὶ ἐὰν ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφαιρεθῇ, τὰ καταλεί-
5 πόμενά ἐστὶν ἴσα.

[δ'. Καὶ ἐὰν ἀνίσοις ἴσα προστεθῇ, τὰ ὅλα ἐστὶν
ἄνισα.

ε'. Καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ διπλάσια ἴσα ἀλλήλοις ἐστὶν.

ς'. Καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ ἡμίση ἴσα ἀλλήλοις ἐστὶν.]

10 ζ'. Καὶ τὰ ἐφαρμοζόντα ἐπ' ἀλλήλα ἴσα ἀλλήλοις ἐστὶν.

η'. Καὶ τὸ ὅλον τοῦ μέρους μεῖζόν [ἐστὶν].

[θ'. Καὶ δύο εὐθεῖαι χωρίον οὐ περιέχουσιν.]

α'.

Ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας πεπερασμένης
15 τρίγωνον ἰσόπλευρον συστήσασθαι.

Ἐστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα πεπερασμένη ἡ *AB*.

Δεῖ δὴ ἐπὶ τῆς *AB* εὐθείας τρίγωνον ἰσόπλευρον
συστήσασθαι.

Κέντρῳ μὲν τῷ *A* διαστήματι δὲ τῷ *AB* κύκλος

Κοιν. ἔνν. 1—3. Martianus Capella VI, 723. 1. Philop.
in anal. II fol. 5. Boetius p. 378, 1. 2. Boetius p. 378, 5.
3. Philop. l. c. Boetius p. 378, 3. 4. Eutocius in Archim.
III p. 254, 27. 7. Philop. in anal. II fol. 5. Boetius p. 378, 7.
prop. I. Alexander Aphrod. in anal. I fol. 8^r, in top. p. 11.
Themistius phys. paraphr. fol. 35^v. Simplicius in phys. fol. 119.
Proclus p. 102, 14. 223, 22. Philop. in anal. II fol. 4^v. Marti-
anus Capella VI, 724. Boetius p. 380, 2 [p. 390, 6—25]. Proclus
p. 208—10 liberius proposit. repetit totam.

1. ἀξιώματα Proclus p. 193. *κοιν. ἔνν. αἰδε* BFV. nume-
ros om. PBF. 3. ἴσα ἴσοις Proclus. ἴσα ἐστὶν Proclus.
4. ἀπὸ ἴσων ἴσα] ἴσων Proclus. 5. ἴσα ἐστὶν Proclus.
αἰτ. 4 ex commentario Pappi irrepsisse uidetur; u. Proclus

Communes animi conceptiones.

I. Quae eidem aequalia sunt, etiam inter se aequalia sunt.

II. Et, si aequalibus aequalia adduntur, tota aequalia sunt.

III. Et, si ab aequalibus aequalia subtrahuntur, reliqua sunt aequalia.

VII. Et quae inter se congruunt, aequalia sunt.

VIII. Et totum parte maius est.

I.

In data recta terminata triangulum aequilaterum construere.

Sit data recta terminata AB . oportet igitur in recta AB terminata triangulum aequilaterum construere.

centro A et radio AB circulus describatur $B\Gamma A$,

p.197,6sq.; in omnibus codicibus legitur; quare iam ante Theonem receptum erat (P); om. Martianus Capella et Boetius.

Ante αἰτ. 5 vulgo in codd. et edd. legitur: καὶ ἐὰν ἀπὸ ἀνίσων ἴσα ἀφαιρέσῃ, τὰ λοιπὰ ἔστιν ἄνισα; om. B, mg. Fb, in ras. postea additum p; non agnoscunt Proclus (cfr. p. 198, 3), Capella, Boetius. αἰτ. 5—6 reicit Proclus p. 196, 25, om. Capella et Boetius. αἰτ. 7—8 permutat Proclus p. 193, qui ea diserte contra Heronem sola αἰτ. 1—3 agnoscentem Euclidi vindicat p. 196, 17; om. Capella; αἰτ. 8 etiam Boetius om.

αἰτ. 9 om. Capella, Boetius, Proclus, qui diserte id improbat p. 184, 8. 196, 23. Hoc loco habent Vbp; cfr. Philop. ad phys. fol. 10; καὶ δύο εὐθείας χωρίον μὴ περιέχειν B; de ceteris u. ad p.8,19. 8. ἔστιν] PF, ἔστι vulgo; comp. b; item lin. 9. 10.

10. ἐπ' ἄλληλα] om. Proclus. ἔστιν] εἰσὶ B. 11. ἔστιν] om. Proclus; comp. b; //αι F. εἶναι P. 17. εὐθείας] om. BFbp. εὐθείας πεπερασμένης P. 19. μὲν] om. bp. καὶ διαστηματι Bp. δέ om. BFbp.

γεγράφθω ὁ $B\Gamma\Delta$, καὶ πάλιν κέντρον μὲν τῷ B δια-
 στήματι δὲ τῷ BA κύκλος γεγράφθω ὁ $ΑΓΕ$, καὶ
 ἀπὸ τοῦ Γ σημείου, καθ' ὃ τέμνουσιν ἀλλήλους οἱ
 κύκλοι, ἐπὶ τὰ A, B σημεία ἐπεζεύχθωσαν εὐθεῖαι αἱ
 5 $\Gamma A, \Gamma B$.

Καὶ ἐπεὶ τὸ A σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Gamma\Delta B$
 κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῇ AB . πάλιν, ἐπεὶ τὸ B
 σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Gamma A E$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ
 $B\Gamma$ τῇ BA . ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ΓA τῇ AB ἴση· ἐκα-
 10 τέρα ἄρα τῶν $\Gamma A, \Gamma B$ τῇ AB ἐστὶν ἴση. τὰ δὲ τῷ
 αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα· καὶ ἡ ΓA ἄρα τῇ
 ΓB ἐστὶν ἴση· αἱ τρεῖς ἄρα αἱ $\Gamma A, AB, B\Gamma$ ἴσαι ἀλ-
 λήλαις εἰσὶν.

ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον. καὶ συν-
 15 ἔσταται ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας πεπερασμένης τῆς AB .

[Ἐπὶ τῆς δοθείσης ἄρα εὐθείας πεπερασμένης τρι-
 γωνον ἰσόπλευρον συνέσταται] ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

β'.

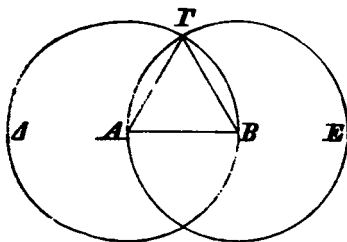
Πρὸς τῷ δοθέντι σημείῳ τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ
 20 ἴσην εὐθεῖαν θέσθαι.

Ἐστω τὸ μὲν δοθὲν σημεῖον τὸ A , ἡ δὲ δοθεῖσα
 εὐθεῖα ἡ $B\Gamma$. δεῖ δὴ πρὸς τῷ A σημείῳ τῇ δοθείσῃ
 εὐθείᾳ τῇ $B\Gamma$ ἴσην εὐθεῖαν θέσθαι.

Ἐπεζεύχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ A σημείου ἐπὶ τὸ B ση-
 25 μεῖον εὐθεῖα ἡ AB , καὶ συνεστάτω ἐπ' αὐτῆς τρίγω-
 νον ἰσόπλευρον τὸ ΔAB , καὶ ἐκβεβλήσθωσαν ἐπ'

II. Archimedes I p. 14, 1. Boetius p. 380, 3 [p. 391].

1. $B\Gamma\Delta$] P, V m. 1; $\Gamma\Delta B$ Fbp, V e corr.; $\Gamma B\Delta$ in ras. B.
 μέν] om. b. τῷ] τό φ. 2. $A\Gamma E$] P, V m. 1; $\Gamma A E$ BFbp,
 V e corr. 6. Post A ras. 10 litt. b. ἐστὶν P. $\Gamma\Delta B$] Δ in

et rursus centro B radio autem BA circulus describatur $AΓE$, et a puncto $Γ$, in quo circuli inter se secant, ad puncta A, B ducantur rectae $ΓA, ΓB$. iam quoniam punctum A centrum est circuli $ΓAB$, erit $AΓ = AB$. rursus quoniam B punctum centrum est circuli $ΓAE$, est $BΓ = BA$. sed demonstratum est etiam $ΓA = AB$. quare utraque $ΓA, ΓB$ rectae AB aequalis est. quae autem eidem aequalia sunt, etiam inter se aequalia sunt [α . $\xi\nu$. 1]. itaque etiam $ΓA = ΓB$. itaque $ΓA, AB, BΓ$ aequales sunt. quare triangulus $ABΓ$ aequilaterus est; et in data recta terminata AB constructus est. quod oportebat fieri.

II.

Ad datum punctum datae rectae aequalem rectam constituere.

Sit datum punctum A , data autem recta $BΓ$. oportet igitur ad punctum A datae rectae $BΓ$ aequalem rectam constituere.

ducatur enim a puncto A ad B punctum recta AB [α iv. 1], et in ea construatur triangulus aequilaterus $ΔAB$ [prop. I], et producantur in directum rectae

ras. est in V, $ΔB$ in B; $BΓ$ in P. 7. $\xi\sigma\iota\nu$ $\iota\sigma\eta$ BF. 8. $\xi\sigma\iota\nu$ P. $ΓAE$ in ras. B, $AΓE$ P. 12. $\iota\sigma\eta$ $\xi\sigma\iota\nu$ V. AB $ΓB$ φ. 14. $\xi\sigma\iota\nu$ P. $\sigma\upsilon\nu\iota\sigma\tau\alpha\iota$ PBV (in b non liquet). 16. $\xi\pi\iota$ $\tau\eta\varsigma$ — 17. $\sigma\upsilon\nu\iota\sigma\tau\alpha\iota$ om. codd. omnes; e Proclo solo p. 210 recepit August; uix genuina sunt. 22. $\tau\eta$ $\delta\omicron\delta\epsilon\iota\sigma\eta$ $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$ P; om. Theon (BFVpb). 23. $BΓ$ $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$ V. 24. $\gamma\acute{\alpha}\rho$ om. F. 26. $ΔAB$ eras. F. Ante $\xi\kappa\beta\epsilon\beta\lambda$. in V add. supra: $\pi\rho\omicron\sigma$.

εὐθείας ταῖς ΔA , ΔB εὐθεῖαι αἱ AE , BZ , καὶ κέντρον μὲν τῷ B διαστήματι δὲ τῷ $B\Gamma$ κύκλος γεγράφθω ὁ $\Gamma H\Theta$, καὶ πάλιν κέντρον τῷ Δ καὶ διαστήματι τῷ ΔH κύκλος γεγράφθω ὁ HKA .

- 5 Ἐπεὶ οἶν τὸ B σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Gamma H\Theta$, ἴση ἐστὶν ἡ $B\Gamma$ τῇ BH . πάλιν, ἐπεὶ τὸ Δ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ HKA κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ ΔA τῇ ΔH , ὧν ἡ ΔA τῇ ΔB ἴση ἐστίν. λοιπὴ ἄρα ἡ AA λοιπῇ τῇ BH ἐστὶν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ $B\Gamma$
10 τῇ BH ἴση· ἐκατέρα ἄρα τῶν AA , $B\Gamma$ τῇ BH ἐστὶν ἴση. τὰ δὲ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα· καὶ ἡ AA ἄρα τῇ $B\Gamma$ ἐστὶν ἴση.

Πρὸς ἄρα τῷ δοθέντι σημείῳ τῷ A τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ $B\Gamma$ ἴση εὐθεῖα κείται ἡ AA . ὅπερ ἔδει
15 ποιῆσαι.

γ'.

Δύο δοθεισῶν εὐθειῶν ἀνίσων ἀπὸ τῆς μείζονος τῇ ἐλάσσονι ἴσην εὐθεῖαν ἀφελεῖν.

- Ἐστωσαν αἱ δοθεῖσαι δύο εὐθεῖαι ἄνισοι αἱ AB ,
20 Γ , ὧν μείζων ἔστω ἡ AB . δεῖ δὴ ἀπὸ τῆς μείζονος τῆς AB τῇ ἐλάσσονι τῇ Γ ἴσην εὐθεῖαν ἀφελεῖν.

Κείσθω πρὸς τῷ A σημείῳ τῇ Γ εὐθείᾳ ἴση ἡ AA . καὶ κέντρον μὲν τῷ A διαστήματι δὲ τῷ AA κύκλος γεγράφθω ὁ AEZ .

III. Boetius p. 380, 5 [p. 392].

1. εὐθείας FV. 3. κέντρον μὲν V. τῷ] bis B (in fine et initio linn.). καὶ διαστήματι] διαστήματι δὲ V. 5. $\Gamma H\Theta$ κύκλον BFV, P m. rec. 6. $B\Gamma$] ΓB F. καὶ πάλιν V; πάλιν δὲ (supra) p. 7. ἐστίν P. 8. ἐστίν] PF; ἐστὶ vulgo. 9. τῇ] om. b. 10. τῇ BH] (alt.) supra b. 11. ἴσα] (alt.) -α in ras. P. 12. $B\Gamma$] ΓB F. 13. Ante πρὸς ras. unius litt. b. 18. ἐλάττονι BF. εὐθεῖαν] om. Proclus. 19. δύο] om. F. ἄνισοι] ἀν- supra m. 1 F. 20. Post Γ ras. 1 litt.

ΔA , ΔB , ut fiant AE , BZ , et centro B radio autem $B\Gamma$ circulus describatur [ατ. 2] $\Gamma H\Theta$, et rursus centro Δ radio autem ΔH circulus describatur HKA .

iam quoniam B punctum centrum est circuli $\Gamma H\Theta$,

erit $B\Gamma = BH$. rursus quoniam Δ punctum centrum est circuli HKA , erit

$$\Delta A = \Delta H,$$

quarum partes ΔA , ΔB aequales. itaque $AA = BH$ [x. εvv. 3]. sed demonstratum est $B\Gamma = BH$. itaque utraque AA , $B\Gamma$ rectae BH aequalis

est. uerum quae eidem aequalia sunt, etiam inter se aequalia sunt [x. εvv. 1]. ergo etiam $AA = B\Gamma$.

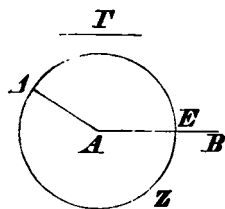
Ergo ad datum punctum A datae rectae $B\Gamma$ aequalis constituta est recta AA ; quod oportebat fieri.

III.

Datis duabus rectis inaequalibus rectam minori aequalem a maiore abscindere.

Sint duae datae rectae inaequales AB , Γ , quarum

maior sit AB . oportet igitur a maiore AB minori Γ aequalem rectam abscindere. constituatur ad A punctum rectae Γ aequalis AA [propr. II], et centro A radio autem AA describatur circulus ΔEZ [ατ. 2].

P, ut lin. 21. 22. 22. Post $\kappa\epsilon\iota\sigma\theta\omega$ in P supra scr. m. 1 $\gamma\alpha\rho$, idem V mg. 23. AA] (alt.) in ras. V; utrumque corr. ex AE P m. rec. 24. ΔEZ] ex EZ I P m. rec.; $ZE \perp B$.

Καὶ ἐπεὶ τὸ A σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\triangle EZ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ AE τῇ AD . ἀλλὰ καὶ ἡ Γ τῇ AD ἐστὶν ἴση. ἑκατέρα ἄρα τῶν AE, Γ τῇ AD ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ AE τῇ Γ ἐστὶν ἴση.

- 5 Δύο ἄρα δοθεισῶν εὐθειῶν ἀνίσων τῶν AB, Γ ἀπὸ τῆς μείζονος τῆς AB τῇ ἐλάσσονι τῇ Γ ἴση ἀφῆ-
ρηται ἡ AE . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

δ'.

- Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δυσὶ
10 πλευραῖς ἴσας ἔχῃ ἑκατέραν ἑκατέρᾳ καὶ τὴν
γωνίαν τῇ γωνίᾳ ἴσην ἔχῃ τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων
εὐθειῶν περιεχομένην, καὶ τὴν βάσιν τῇ βάσει
ἴσην ἔξει, καὶ τὸ τρίγωνον τῷ τριγώνῳ ἴσον
ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γω-
15 νίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ὅφ' ἂς αἱ
ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν.

- Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $AB\Gamma, \triangle EZ$ τὰς δύο πλευ-
ρὰς τὰς $AB, A\Gamma$ ταῖς δυσὶ πλευραῖς ταῖς AE, AZ
ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρᾳ τὴν μὲν AB τῇ AE
20 τὴν δὲ $A\Gamma$ τῇ AZ καὶ γωνίαν τὴν ὑπὸ BAG γωνίᾳ
τῇ ὑπὸ EAZ ἴσην. λέγω, ὅτι καὶ βάσις ἡ $B\Gamma$ βάσει
τῇ EZ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $\triangle EZ$
τριγώνῳ ἴσον ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοι-
παῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ὅφ' ἂς
25 αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν, ἡ μὲν ὑπὸ $AB\Gamma$ τῇ
ὑπὸ $\triangle EZ$, ἡ δὲ ὑπὸ AGB τῇ ὑπὸ AZE .

Ἐφαρμοζομένου γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ τριγώνου ἐπὶ τὸ

IV. Schol. in Pappum III p. 1183, 32. Boetius p. 380, 7.

1—7. Multas litt. fig. in ras. P m. rec., ut supra. 4. ἡ]

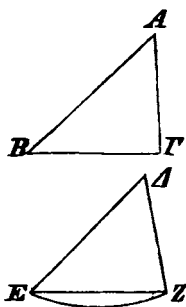
Et quoniam punctum A centrum est circuli ΔEZ , est $AE = AD$; uerum etiam $\Gamma = AD$. itaque utraque AE , Γ rectae AD aequalis est; ergo etiam $AE = \Gamma$.

Ergo datis duabus rectis inaequalibus AB , Γ a maiore AB minori Γ aequalis abscisa est AE ; quod oportebat fieri.

IV.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus alterum alteri aequalia habent et angulos rectis aequalibus comprehensos aequales, etiam basim basi aequalem habebunt, et triangulus triangulo aequalis erit, et reliqui anguli reliquis aequales alter alteri, ii scilicet, sub quibus aequalia latera subtendunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duo latera AB ,

$A\Gamma$ duobus lateribus ΔE , ΔZ aequalia habentes alterum alteri,

$$AB = \Delta E \text{ et } A\Gamma = \Delta Z,$$

et $\angle B A \Gamma = E \Delta Z$. dico, etiam esse

$B\Gamma = EZ$ et $\triangle AB\Gamma = \triangle EZ$, et reliquos angulos reliquis, alterum alteri, aequales, sub quibus aequalia latera subtendant, $\angle AB\Gamma = \angle EZ$ et $\angle \Gamma B A = \angle Z E \Delta$.

Nam si triangulum $AB\Gamma$ triangulo ΔEZ adpli-

sertum m. 1 b. 6. AB] B supra scriptum m. 1 b. 9. $\tau\alpha\iota\varsigma$] om. Pp; supra b. 10. $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ (scr. $\acute{\epsilon}\chi\eta$) $\delta\acute{\epsilon}$ καὶ γωνίαν γωνία $\iota\sigma\eta\eta$ Proclus, τὴν μίαν γωνίαν τῇ μιᾷ γωνίᾳ $B\Gamma$. 12. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\omega\eta$] $\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\omega\eta$ Proclus. 15. $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$] om. Proclus. $\acute{\upsilon}\varphi$] $\acute{\epsilon}\varphi$] b. $\alpha\iota$] om. V. 18. $\delta\upsilon\sigma\acute{\iota}$ V. 19. $\acute{\epsilon}\chi\omicron\upsilon\tau\iota$ φ . 20. $\kappa\alpha\iota$] comp. supra F. $B A \Gamma$] $A B \Gamma$ F, sed AB eras. 21. $E \Delta Z$] $E \Delta$ eras. F. 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V. 24. $\acute{\upsilon}\varphi$] sic b m. 1, sed supra $\acute{\epsilon}\varphi$.

$\triangle EZ$ τρίγωνον καὶ τιθεμένου τοῦ μὲν A σημείου
ἐπὶ τὸ \triangle σημείον τῆς δὲ AB εὐθείας ἐπὶ τὴν $\triangle E$,
ἐφαρμόσει καὶ τὸ B σημείον ἐπὶ τὸ E διὰ τὸ ἴσην εἶναι
τὴν AB τῇ $\triangle E$. ἐφαρμοσάσης δὲ τῆς AB ἐπὶ τὴν
5 $\triangle E$ ἐφαρμόσει καὶ ἡ AG εὐθεῖα ἐπὶ τὴν $\triangle Z$ διὰ τὸ
ἴσην εἶναι τὴν ὑπὸ BAG γωνίαν τῇ ὑπὸ $E\triangle Z$. ὥστε
καὶ τὸ Γ σημείον ἐπὶ τὸ Z σημείον ἐφαρμόσει διὰ
τὸ ἴσην πάλιν εἶναι τὴν AG τῇ $\triangle Z$. ἀλλὰ μὴν καὶ
τὸ B ἐπὶ τὸ E ἐφηρμόκει· ὥστε βάσις ἡ $B\Gamma$ ἐπὶ βά-
10 σιν τὴν EZ ἐφαρμόσει. εἰ γὰρ τοῦ μὲν B ἐπὶ τὸ E
ἐφαρμόσαντος τοῦ δὲ Γ ἐπὶ τὸ Z ἡ $B\Gamma$ βάσις ἐπὶ τὴν
 EZ οὐκ ἐφαρμόσει, δύο εὐθεῖαι χωρίον περιέξουσιν.
(Ἦπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ἐφαρμόσει ἄρα ἡ $B\Gamma$ βάσις ἐπὶ
τὴν EZ καὶ ἴση αὐτῇ ἐσται· ὥστε καὶ ὅλον τὸ $AB\Gamma$
15 τρίγωνον ἐπὶ ὅλον τὸ $\triangle EZ$ τρίγωνον ἐφαρμόσει καὶ
ἴσον αὐτῷ ἐσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ἐπὶ τὰς λοιπὰς
γωνίας ἐφαρμόσουσι καὶ ἴσαι αὐταῖς ἔσονται, ἡ μὲν
ὑπὸ $AB\Gamma$ τῇ ὑπὸ $\triangle EZ$ ἡ δὲ ὑπὸ AGB τῇ ὑπὸ $\triangle ZE$.

Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δύο
20 πλευραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρα καὶ τὴν γωνίαν
τῇ γωνίᾳ ἴσην ἔχη τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχο-
μένην, καὶ τὴν βάσιν τῇ βάσει ἴσην ἔξει, καὶ τὸ τρί-
γωνον τῷ τριγώνῳ ἴσον ἐσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι
ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρα,
25 ὑφ' ἧς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

1. προστιθεμένου V, sed προσ- punctis del. μέν] supra
m. 1 F. 2. \triangle] in ras. b. τήν] τῇ p. 4. δὴ] FVbp;
δέ PB; cfr. prop. 8. 6. BAG] post ras. V; $AB\Gamma$ B.
 $E\triangle Z$] $\triangle EZ$ B. 8. εἶναι πάλιν B. 9. ἐφαρμόσει b. 13.
ἐστίν] om. V. 16. ταῖς λοιπαῖς γωνίαις BF. 17. ἐφαρμό-
σουσι P. αὐταῖς] ἀλλήλαις F. 19. δύο] (alt.) β F.

cuerimus et punctum A in \angle puncto posuerimus, rectam autem AB in $\angle E$, etiam B punctum in E cadet, quia $AB = AE$. adplicata iam AB rectae AE etiam AF recta cum AZ congruet, quia $\angle BAF = \angle AZ$. quare etiam punctum F in Z punctum cadet, quia rursus $AF = AZ$. uerum etiam B in E ceciderat; quare basis BF in basim EZ cadet. nam, cum B in E , F uero in Z ceciderit, si ita basis BF cum EZ non congruet, duae rectae spatium comprehendent; quod fieri non potest [κ . $\xi\nu$. 9]. itaque basis BF cum EZ congruet et aequalis ei erit [κ . $\xi\nu$. 7]. quare etiam totus triangulus ABF cum toto triangulo AEZ congruet et ei aequalis erit, et reliqui anguli cum reliquis congruent et aequales iis erunt, $\angle ABF = \angle AEZ$ et $\angle AFB = \angle AZE$.

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus alterum alteri aequalia habent et angulos rectis aequalibus comprehensos aequales, etiam basim basi aequalem habebunt, et triangulus triangulo aequalis erit, et reliqui anguli reliquis aequales alter alteri, ii scilicet, sub quibus aequalia latera subtendunt; quod erat demonstrandum.

$\tau\alpha\iota\varsigma$] om. Pbp. $\delta\upsilon\sigma\acute{\iota}$ V; in μ $\delta\upsilon\sigma$ $\pi\lambda\epsilon\nu\theta\alpha\iota\varsigma$ deleta sunt m. 1. 22. $\xi\xi\epsilon\iota$ $\iota\sigma\eta\nu$ BF. 25. $\upsilon\varphi'$] corr. in $\epsilon\varphi'$ m. 1 b. $\upsilon\varphi'$ $\alpha\varsigma$ — $\upsilon\pi\sigma\tau\epsilon\acute{\iota}\nu\sigma\alpha\iota\nu$] mg. m. 1 P.

ε'.

Τῶν ἰσοσκελῶν τριγώνων αἱ πρὸς τῇ βάσει
γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, καὶ προσεκβληθε-
σῶν τῶν ἴσων εὐθειῶν αἱ ὑπὸ τὴν βάσιν γω-
5 νίαι ἴσαι ἀλλήλαις ἔσονται.

Ἐστω τρίγωνον ἰσοσκελὲς τὸ $ABΓ$ ἴσην ἔχον τὴν
 AB πλευρὰν τῇ $ΑΓ$ πλευρᾷ, καὶ προσεκβλήσθωσαν
ἐπ' εὐθείας ταῖς AB , $ΑΓ$ εὐθεῖαι αἱ $ΒΔ$, $ΓΕ$. λέγω,
ὅτι ἡ μὲν ὑπὸ $ABΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΑΓΒ$ ἴση ἐστίν,
10 ἡ δὲ ὑπὸ $ΓΒΔ$ τῇ ὑπὸ $ΒΓΕ$.

εἰλήφθω γὰρ ἐπὶ τῆς $ΒΔ$ τυχὸν σημεῖον τὸ Z ,
καὶ ἀφῆρησθω ἀπὸ τῆς μείζονος τῆς $ΑΕ$ τῇ ἐλάσσονι
τῇ AZ ἴση ἡ AH , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ZΓ$, HB
εὐθεῖαι.

15 ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστίν ἡ μὲν AZ τῇ AH ἡ δὲ AB
τῇ $ΑΓ$, δύο δὴ αἱ ZA , $ΑΓ$ δυοὶ ταῖς HA , AB ἴσαι
εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρω· καὶ γωνίαν κοινὴν περιέχουσι
τὴν ὑπὸ $ΖΑΗ$. βάσις ἄρα ἡ $ZΓ$ βάσει τῇ HB ἴση
ἐστίν, καὶ τὸ $AZΓ$ τρίγωνον τῷ AHB τριγώνῳ ἴσον
20 ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι
ἔσονται ἑκατέρω ἑκατέρω, ὅφ' ἂς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑπο-
τείνουσιν, ἡ μὲν ὑπὸ $ΑΓΖ$ τῇ ὑπὸ $ΑΒΗ$, ἡ δὲ ὑπὸ
 $AZΓ$ τῇ ὑπὸ AHB . καὶ ἐπεὶ ὅλη ἡ AZ ὅλη τῇ AH
ἐστίν ἴση, ὣν ἡ AB τῇ $ΑΓ$ ἐστίν ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ
25 BZ λοιπῇ τῇ $ΓH$ ἐστίν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ $ZΓ$
τῇ HB ἴση· δύο δὴ αἱ BZ , $ZΓ$ δυοὶ ταῖς $ΓH$, HB

2. πρὸς] πρὸ b, sed corr. m. 1. 3. ἀλλήλαις] om. Pro-
clus. εἰσίν] P, Proclus, comp. b; εἰσί vulgo. 5. ἀλλήλαις]
om. Proclus. ἔσονται] εἰσί Proclus. 7. πλευρᾷ] πλευρὰν
φ. 8. εὐθείας] εὐθείαις B. 9. $ΑΓΒ$] $ΑΒΓ$ F. 10.
 $ΓΒΔ$ ἴση ἐστὶ p et V m. recentissima. 17. περιέχουσι

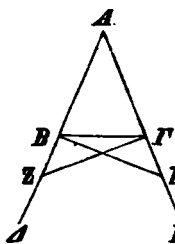
V.

In triangulis aequicruriis anguli ad basim positi inter se aequales sunt, et productis rectis aequalibus anguli sub basi positi inter se aequales erunt.

Sit triangulus aequicrurius $AB\Gamma$ habens $AB = A\Gamma$, et producantur $AB, A\Gamma$ in directum, ut fiant $B\Delta, \Gamma E$. dico, esse

$$\angle AB\Gamma = \angle \Gamma B\Delta$$

et $\angle \Gamma B\Delta = \angle B\Gamma E$.

Sumatur enim in $B\Delta$ quoduis punctum Z , et a maiore AE minori AZ aequalis abscindatur AH [prop. III], et ducantur $Z\Gamma, HB$ rectae.

iam quoniam $AZ = AH$ et $AB = A\Gamma$, duae rectae $ZA, A\Gamma$ duabus HA, AB aequales sunt altera alteri; et angulum communem comprehendunt ZAH . itaque $Z\Gamma = HB$ et $\triangle AZ\Gamma = AHB$, et reliqui anguli reliquis aequales erunt alter alteri, sub quibus aequalia latera subtendunt [prop. IV], $\angle A\Gamma Z = \angle ABH$ et $\angle AZ\Gamma = \angle AHB$. et quoniam $AZ = AH$, quarum partes $AB, A\Gamma$ aequales, erit $BZ = \Gamma H$ [κ . $\xi\nu\nu$. 3]. sed demonstratum est etiam $Z\Gamma = HB$. itaque duae rectae $BZ, Z\Gamma$ duabus $\Gamma H, HB$ aequales sunt altera alteri; et $\angle BZ\Gamma = \angle H\Gamma B$ et basis eorum communis

V. Simplicius in phys. fol. 14^v. Boetius p. 380, 13—15, ubi sic fere scribendum: si triangulus aequalia latera habeat, qui ad eius basim anguli sunt, aequales alter alteri sunt, et aequalibus lineis [productis] et sub basi eius anguli aequales utrimque erunt.

PVp. 19. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] PF, comp. b; $\xi\sigma\tau\iota$ vulgo. 25. Ante BZ ras. est unius litt. in V. 26. HB] BH V, corr. m. 2. $\delta\upsilon\sigma\tau\iota$] e corr. V.

ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρῃ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $BZΓ$
 γωνία τῇ ὑπὸ $ΓHB$ ἴση, καὶ βάσεις αὐτῶν κοινὴ ἡ
 $BΓ$ · καὶ τὸ $BZΓ$ ἄρα τρίγωνον τῷ $ΓHB$ τριγώνῳ
 ἴσον ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις
 5 ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρῃ, ὅφ' αἱ ἴσαι πλευραὶ
 ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ $ZBΓ$ τῇ ὑπὸ
 $HΓB$ ἡ δὲ ὑπὸ $BΓZ$ τῇ ὑπὸ $ΓBH$. ἐπεὶ οὖν ὅλη ἡ
 ὑπὸ ABH γωνία ὅλη τῇ ὑπὸ $ΑΓZ$ γωνίᾳ ἐδείχθη
 ἴση, ὧν ἡ ὑπὸ $ΓBH$ τῇ ὑπὸ $BΓZ$ ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ
 10 ὑπὸ $ABΓ$ λοιπῇ τῇ ὑπὸ $ΑΓB$ ἐστὶν ἴση· καὶ εἰσι
 πρὸς τῇ βάσει τοῦ $ABΓ$ τριγώνου. ἐδείχθη δὲ καὶ
 ἡ ὑπὸ $ZBΓ$ τῇ ὑπὸ $HΓB$ ἴση· καὶ εἰσιν ὑπὸ τὴν
 βάσειν.

Τῶν ἄρα ἰσοσκελῶν τριγώνων αἱ πρὸς τῇ βάσει
 15 γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν, καὶ προσεκβληθεῖσιν τῶν
 ἴσων εὐθειῶν αἱ ὑπὸ τὴν βάσιν γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις
 ἔσονται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ς'.

Ἐὰν τριγώνου αἱ δύο γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις
 20 ᾖσιν, καὶ αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας ὑποτείνουσαι
 πλευραὶ ἴσαι ἀλλήλαις ἔσονται.

Ἐστω τρίγωνον τὸ $ABΓ$ ἴσην ἔχον τὴν ὑπὸ $ABΓ$
 γωνίαν τῇ ὑπὸ $ΑΓB$ γωνίᾳ· λέγω, ὅτι καὶ πλευρὰ ἡ
 AB πλευρᾷ τῇ $ΑΓ$ ἐστὶν ἴση.

25 εἰ γὰρ ἄνισός ἐστὶν ἡ AB τῇ $ΑΓ$, ἡ ἐτέρα αὐτῶν
 μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ AB , καὶ ἀφηρόσθω ἀπὸ
 τῆς μείζονος τῆς AB τῇ ἐλάττωι τῇ $ΑΓ$ ἴση ἡ $ΔB$,
 καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΔΓ$.

6. ἐστὶν ἄρα V. $ZBΓ$] in ras. V. 7. $HΓB$] corr. ex
 $ΓHB$ V. 9. ἴση] (alt.) ἐστὶν ἴση V e corr. 10. ὅφ'] (alt.)

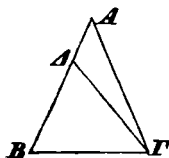
$B\Gamma$. itaque etiam $\triangle BZ\Gamma = \Gamma HB$, et reliqui anguli reliquis aequales erunt alter alteri, sub quibus aequalia latera subtendunt. itaque $\angle ZB\Gamma = H\Gamma B$ et $B\Gamma Z = \Gamma BH$ [prop. IV]. iam quoniam $\angle ABH = A\Gamma Z$, ut demonstratum est, quorum partes ΓBH , $B\Gamma Z$ aequales, erit $\angle AB\Gamma = A\Gamma B$ [x. *ἐνν.* 3]. et sunt ad basim positi trianguli $AB\Gamma$. uerum etiam demonstratum est $\angle ZB\Gamma = H\Gamma B$; et sub basi sunt.

Ergo in triangulis aequicruriis anguli ad basim positi inter se aequales sunt, et productis rectis aequalibus anguli sub basi positi inter se aequales erunt; quod erat demonstrandum.

VI.

Si in triangulo duo anguli inter se aequales sunt, etiam latera sub aequalibus angulis subtendentia inter se aequalia erunt.

Sit triangulus $AB\Gamma$ habens $\angle AB\Gamma = A\Gamma B$. dico, esse etiam $AB = A\Gamma$.

Si enim AB rectae $A\Gamma$ inaequalis est, alterutra earum maior est. sit AB maior, et a maiore AB minori $A\Gamma$ aequalis abscindatur ΔB [prop. III], et ducatur $\Delta\Gamma$.

VI. Boetius p. 380, 15.

supra m. 1 B. *ἴση ἐστίν* F; *ἴση ἐστί* B. *εἰσιν* P. 11. $AB\Gamma$] $A\Gamma B$ B. 12. $H\Gamma B$] e corr. V. 15. *εἰσίν*] PF; comp. b; *εἰσὶ* ulgo. *προσεκβλησθεισῶν* P. 19. *ἀλλήλαις*] om. Proclus. 20. *ὥσιν*] Proclus, PF; *ὥσι* ulgo. *αἱ*] om. F. 21. *ἀλλήλαις*] om. Proclus. *ἔσονται*] *εἰσὶ* Proclus. 25. *ἡ τετρα*] *μία* in ras. 6 litt. P m. recent., *τετρα* p et b m. 1 (*ἡ supra insertum*). 27. *ἐλάσσονι* BFV.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ $\angle B$ τῇ $\angle A$ κοινὴ δὲ ἡ $\angle \Gamma$,
 δύο δὲ αἱ $\angle B$, $\angle \Gamma$ δύο ταῖς $\angle A$, $\angle \Gamma$ ἴσαι εἰδὶν
 ἑκατέρω ἑκατέρω, καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $\angle B$ γωνία τῇ
 ὑπὸ $\angle \Gamma$ ἐστὶν ἴση· βάσεις ἄρα ἡ AB βάσει τῇ AB
 5 ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $\triangle B$ τρίγωνον τῷ $\triangle \Gamma$ τριγώνῳ
 ἴσον ἐστὶ, τὸ ἔλασσον τῷ μέζονι· ὅπερ ἄτοπον· οὐκ
 ἄρα ἄνισός ἐστιν ἡ AB τῇ AC · ἴση ἄρα.

Ἐὰν ἄρα τριγώνον αἱ δύο γωναὶ ἴσαι ἀλλήλαις
 ᾧσιν, καὶ αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας ὑποτείνουσαι πλε-
 10 ραὶ ἴσαι ἀλλήλαις ἐσονται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ξ'.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο ταῖς αὐταῖς
 εὐθείαις ἄλλαι δύο εὐθεῖαι ἴσαι ἑκατέρω ἑκα-
 τέρω οὐ συσταθήσονται πρὸς ἄλλω καὶ ἄλλω
 15 σημείῳ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ αὐτὰ πέρατα
 ἔχουσιν ταῖς ἐξ ἀρχῆς εὐθείαις.

Εἰ γὰρ δυνατόν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς AB
 δύο ταῖς αὐταῖς εὐθείαις ταῖς AC , AD ἄλλαι δύο
 εὐθεῖαι αἱ AC , AD ἴσαι ἑκατέρω ἑκατέρω συνεστά-
 20 τωσαν πρὸς ἄλλω καὶ ἄλλω σημείῳ τῷ τε C καὶ D
 ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσιν, ὥστε ἴσην
 εἶναι τὴν μὲν AC τῇ AD τὸ αὐτὸ πέρας ἔχουσαν
 αὐτῇ τὸ C , τὴν δὲ AD τῇ AB τὸ αὐτὸ πέρας ἔχου-
 σαν αὐτῇ τὸ B , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ CD .

25 Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ $\angle C$ τῇ $\angle A$, ἴση ἐστὶ καὶ

2. $\delta\upsilon\sigma\acute{\iota}$ V. 3. καὶ] bis B (in fine et init. linn.).

Post $\triangle B$ ras. 3 litt. F. 4. $\angle \Gamma B$] $\angle B$, sed B in ras. F.

5. $\angle B$] corr. ex $\angle B$ V; $\angle B$ b. $\angle \Gamma B$] corr. ex $\angle \Gamma B$

V; in ras. B; $\angle \Gamma B$ b. 6. ἔλαττον B. 7. ἄνισος] supra

m. 2, in textu μέζων m. rec. in ras. P. 9. ᾧσιν] PF; ᾧσι

pulgo. αἱ] supra P. 12. $\delta\upsilon\sigma\acute{\iota}$ V. Post ταῖς ras. 5 litt.

P. 14. οὐ συσταθ. (scr. συσταθ.) ἑκατέρω ἑκατέρω Pro-

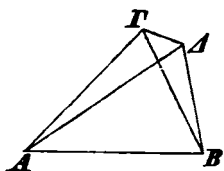
iam cum $\angle B = \angle \Gamma$, et $B\Gamma$ communis sit, duae rectae $\angle B$, $B\Gamma$ duabus $\angle \Gamma$, ΓB aequales sunt altera alteri, et $\angle \angle B\Gamma = \angle \Gamma B$. itaque $\angle \Gamma = \angle B$ et $\angle \angle B\Gamma = \angle \Gamma B$ [prop. IV], minus maiori; quod absurdum est [x. *ἐνν.* 8]. itaque $\angle B$ rectae $\angle \Gamma$ inaequalis non est; aequalis igitur.

Ergo si in triangulo duo anguli inter se aequales sunt, etiam latera sub aequalibus angulis subtendentia inter se aequalia erunt; quod erat demonstrandum.

VII.

In eadem recta iisdem duabus rectis aliae duae rectae aequales altera alteri non constituentur ad aliud atque aliud punctum ad eandem partem eosdem terminos, quos priores rectae, habentes.

Nam si fieri potest, in eadem recta $\angle B$ duabus iisdem rectis $\angle \Gamma$, ΓB aliae duae rectae $\angle \angle$, $\angle B$ aequales altera alteri constituentur ad aliud atque aliud punctum Γ et \angle ad eandem partem eosdem terminos habentes, ita ut $\Gamma A = \angle A$, quacum terminum habet communem A , et $\Gamma B = \angle B$, quacum terminum habet communem B , et ducatur $\Gamma \angle$.

Iam quoniam $\angle \Gamma = \angle \angle$, etiam $\angle \angle \Gamma \angle = \angle \angle \Gamma \angle$

VII. Boetius p. 380, 19.

clus. 19. *af*] om. P. *συνεστάντας*] corr. ex *συνέσττας* B. 21. Post *μέρη* add. *τὰ Γ, Δ* P m. rec., mg. m. 2 FVp.

Post *ἔχονσαι* in P m. rec., Vp m. 2 add. *τὰ A, B*; in FB add. *ταῖς ἐξ ἀρχῆς εὐθείαις*; in F praeterea m. 2: *ἦτοι τὰ A, B* (post *εὐθείαις*). 22. *ΔΔ*] *ΔΔ* BF. 24. *ΓΔ*] *ΔΓ* BF.

25. *ισή*] postea add. P. Post *ΑΓ* add. *εὐθεία* P m. rec. *ισήν* P.

γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$ τῇ ὑπὸ $ΑΔΓ$ · μείζων ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΔΓ$ τῆς ὑπὸ $ΔΓΒ$ · πολλῶν ἄρα ἡ ὑπὸ $ΓΔΒ$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $ΔΓΒ$. πάλιν ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΓΒ$ τῇ $ΔΒ$, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΓΔΒ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΓΒ$. ἐδείχθη δὲ αὐτῆς καὶ πολλῶν μείζων· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Οὐκ ἄρα ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο ταῖς αὐταῖς εὐθείαις ἄλλαι δύο εὐθεῖαι ἴσαι ἑκατέρα ἑκατέρᾳ συσταθήσονται πρὸς ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ σημείῳ ἐπὶ τὰ
10 αὐτὰ μέρη τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσαι ταῖς ἐξ ἀρχῆς εὐθείαις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

η'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δύο πλευραῖς ἴσας ἔχῃ ἑκατέραν ἑκατέρᾳ, ἔχῃ δὲ
15 καὶ τὴν βάσιν τῇ βάσει ἴσην, καὶ τὴν γωνίαν τῇ γωνίᾳ ἴσην ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $ΑΒΓ$, $ΔΕΖ$ τὰς δύο πλευρὰς τὰς $ΑΒ$, $ΑΓ$ ταῖς δύο πλευραῖς ταῖς $ΔΕ$, $ΔΖ$ ἴσας
20 ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρᾳ, τὴν μὲν $ΑΒ$ τῇ $ΔΕ$ τὴν δὲ $ΑΓ$ τῇ $ΔΖ$ · ἐχέτω δὲ καὶ βάσιν τὴν $ΒΓ$ βάσει τῇ $ΕΖ$ ἴσην· λέγω, ὅτι καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΕΔΖ$ ἐστὶν ἴση.

Ἐφαρμοζομένου γὰρ τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου ἐπὶ τὸ
25 $ΔΕΖ$ τρίγωνον καὶ τιθεμένου τοῦ μὲν $Β$ σημείου ἐπὶ τὸ $Ε$ σημεῖον τῆς δὲ $ΒΓ$ εὐθείας ἐπὶ τὴν $ΕΖ$ ἐφαρμόσει καὶ τὸ $Γ$ σημεῖον ἐπὶ τὸ $Ζ$ διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν $ΒΓ$ τῇ $ΕΖ$ · ἐφαρμοσάσης δὲ τῆς $ΒΓ$ ἐπὶ τὴν $ΕΖ$

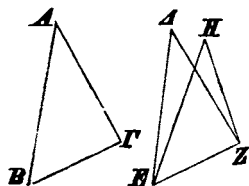
2. τῆς] corr. ex τῇ P. 3. ΓΒ] e corr. V; ΒΓΒΓ. 4. ἐστὶν P. ΓΔΒ] ΒΔΓ p. 5. ΔΓΒ] ΒΓΔ p. 13. ταῖς

[prop. V]. quare $\angle A\Delta\Gamma > \angle\Gamma B$ [x. *ἐνν.* 8]. itaque multo magis $\angle\Gamma\Delta B > \angle\Gamma B$ [id.]. rursus quoniam $\Gamma B = \Delta B$, erit $\angle\Gamma\Delta B = \angle\Gamma B$ [prop. V]. sed demonstratum est, eundem multo maiorem esse; quod fieri non potest.

Ergo in eadem recta iisdem duabus rectis aliae duae rectae aequales altera alteri non constituentur ad aliud atque aliud punctum ad eandem partem eodem terminos, quos priores rectae, habentes; quod erat demonstrandum.

VIII.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri et praeterea basim basi aequalem habent, etiam angulos aequalibus rectis comprehensos aequales habebunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duo latera AB , $A\Gamma$ duobus lateribus ΔE , ΔZ aequalia habentes alterum alteri,

$AB = \Delta E$ et $A\Gamma = \Delta Z$,

et praeterea habeant $B\Gamma = EZ$.

dico, etiam esse $\angle B\Delta\Gamma = \angle EZ$.

nam triangulo $AB\Gamma$ ad triangulum ΔEZ adplicato et puncto B in E puncto posito recta autem $B\Gamma$ in EZ etiam Γ punctum in Z cadet, quia $B\Gamma = EZ$. adplicata iam $B\Gamma$ rectae EZ etiam BA , ΓA cum EA ,

VIII. Boetius p. 380, 24.

$\delta\upsilon\sigma\iota$ V. 14. $\xi\chi\eta$ $\delta\epsilon$] om. Proclus. 19. $\tau\acute{\alpha}\varsigma$] om. Pbp.
 $\delta\upsilon\sigma\iota$ V. 21. $B\Gamma$] $A\Gamma$ F, sed A eras. 25. $\tau\omicron\upsilon$ $\mu\acute{\epsilon}\nu$] $\mu\acute{\epsilon}\nu$
 $\tau\omicron\upsilon$ B. 29. $\delta\eta$] $\delta\epsilon$ Bb. $\xi\pi\iota$] in ras. m. 1 P.

ἐφαρμόσουσι καὶ αἱ BA , $ΓA$ ἐπὶ τὰς EA , AZ . εἰ γὰρ
βάσεις μὲν ἢ $BΓ$ ἐπὶ βάσιν τὴν EZ ἐφαρμόσει, αἱ δὲ
 BA , $ΑΓ$ πλευραὶ ἐπὶ τὰς EA , AZ οὐκ ἐφαρμόσουσιν
ἀλλὰ παραλλάξουσιν ὡς αἱ EH , HZ , συσταθήσονται
5 ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο ταῖς αὐταῖς εὐθείαις ἄλλαι
δύο εὐθεῖαι ἴσαι ἑκατέρω ἑκατέρω πρὸς ἄλλω καὶ ἄλλω
σημείῳ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσαι. οὐ
συνίστανται δέ· οὐκ ἄρα ἐφαρμοζομένης τῆς $BΓ$ βά-
σεως ἐπὶ τὴν EZ βάσιν οὐκ ἐφαρμόσουσι καὶ αἱ BA ,
10 $ΑΓ$ πλευραὶ ἐπὶ τὰς EA , AZ . ἐφαρμόσουσιν ἄρα·
ὥστε καὶ γωνία ἢ ὑπὸ $BΑΓ$ ἐπὶ γωνίαν τὴν ὑπὸ
 EAZ ἐφαρμόσει καὶ ἴση αὐτῇ ἔσται.

Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δύο
πλευραῖς ἴσας ἔχῃ ἑκατέρω ἑκατέρω καὶ τὴν βάσιν
15 τῇ βάσει ἴσην ἔχῃ, καὶ τὴν γωνίαν τῇ γωνίᾳ ἴσην
ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

θ'.

Τὴν δοθεῖσαν γωνίαν εὐθύγραμμον δίχα
20 τεμεῖν.

Ἐστω ἡ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἢ ὑπὸ $BΑΓ$.
δεῖ δὴ αὐτὴν δίχα τεμεῖν.

Εἰλήφθω ἐπὶ τῆς AB τυχὸν σημεῖν τὸ A , καὶ
ἀφηρήσθω ἀπὸ τῆς $ΑΓ$ τῇ AA ἴση ἢ AE , καὶ ἐπε-
25 ξεύχθω ἢ AE , καὶ συνεστάτω ἐπὶ τῆς AE τρίγωνον
ἰσόπλευρον τὸ AEZ , καὶ ἐπεξεύχθω ἢ AZ · λέγω, ὅτι
ἢ ὑπὸ $BΑΓ$ γωνία δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς AZ εὐ-
θείας.

1. ἐφαρμόσουσιν P. BA , $ΓA$] PBbp; BA , $ΑΓ$ V e
corr.; utrum praebeat F, discerni nequit. 8. συνίσταται p.
9. ἐφαρμόσουσιν PF. αἱ] supra m. rec. P. 10. ἐφαρ-

ΔZ congruent. nam si basis $B\Gamma$ cum basi EZ congruet, latera autem BA , $A\Gamma$ cum EA , ΔZ non congruent, uerum extra cadent, ut EH , HZ , in eadem recta iisdem duabus rectis aliae duae rectae aequales altera alteri constituentur ad aliud atque aliud punctum ad eandem partem eosdem terminos habentes. sed non constituuntur [prop. VII]. itaque fieri non potest, ut basi $B\Gamma$ ad basim EZ applicata non congruant etiam latera BA , $A\Gamma$ cum EA , ΔZ . congruent igitur. quare etiam angulus $B\Gamma\Delta$ cum angulo $E\Delta Z$ congruet et ei aequalis erit [κ . $\xi\nu\nu$. 7].

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri et basim basi aequalem habent, etiam angulos aequalibus rectis comprehensos aequales habebunt; quod erat demonstrandum.

IX.

Datum angulum rectilineum in duas partes aequales diuidere.

Sit datus angulus rectilineus $B\Gamma\Delta$. oportet igitur eum in duas partes aequales diuidere.

sumatur in AB quoduis punctum Δ , et ab $A\Gamma$ rectae AA aequalis abscindatur AE [prop. III], et ducatur ΔE , et in ΔE construatur triangulus aequilaterus ΔEZ [prop. I], et ducatur AZ . dico, angulum $B\Gamma\Delta$ recta AZ in duas partes aequales diuisum esse.

IX. Simplicius in phys. fol. 14. Boetius p. 381, 1?.

$\mu\acute{o}\sigma\sigma\upsilon\sigma\iota$ V. 11. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$] supra F. 13. $\tau\alpha\iota\varsigma$] om. Pp. 14. $\tau\eta\ \beta\acute{\alpha}\sigma\iota\varsigma\ \tau\eta\nu\ \beta\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$ P; corr. m. 1. 19. $\epsilon\acute{\upsilon}\theta\acute{\upsilon}\gamma\gamma\alpha\mu\mu\omicron\nu\ \gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\nu$ Proclus. 23. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$] $\gamma\acute{\alpha}\rho\ \acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$ P; $\acute{\alpha}\pi\acute{\iota}$ V, corr. m. 1. 27. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. BF.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ΔA τῇ AE , κοινὴ δὲ ἡ AZ , δύο δὲ αἱ $\Delta A, AZ$ δυσὶ ταῖς EA, AZ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρω. καὶ βάσις ἡ AZ βάσει τῇ EZ ἴση ἐστίν· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ ΔAZ γωνία τῇ ὑπὸ EAZ
 5 ἴση ἐστίν.

Ἡ ἄρα δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ ὑπὸ BAG δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς AZ εὐθείας· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ι'.

10 Τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν πεπερασμένην δίχα τεμεῖν.

Ἔστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα πεπερασμένη ἡ AB · δεῖ δὴ τὴν AB εὐθεῖαν πεπερασμένην δίχα τεμεῖν.

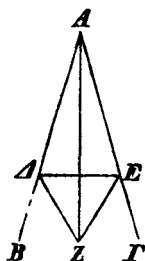
Συνεστάτω ἐπ' αὐτῆς τρίγωνον ἰσόπλευρον τὸ
 15 ABG , καὶ τετμήσθω ἡ ὑπὸ AGB γωνία δίχα τῇ GA εὐθείᾳ· λέγω, ὅτι ἡ AB εὐθεῖα δίχα τέμνεται κατὰ τὸ A σημείον.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ AG τῇ GB , κοινὴ δὲ ἡ GA , δύο δὲ αἱ AG, GA δύο ταῖς BG, GA ἴσαι εἰσὶν
 20 ἑκατέρω ἑκατέρω· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ AGA γωνία τῇ ὑπὸ BGA ἴση ἐστίν· βάσις ἄρα ἡ AA βάσει τῇ BA ἴση ἐστίν.

Ἡ ἄρα δοθεῖσα εὐθεῖα πεπερασμένη ἡ AB δίχα τέμνεται κατὰ τὸ A · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

4. ἐστίν] PF (in b v eras.); ἐστί uulgo; comp. B. 12. ἡ] om. bp; m. 2 V. 13. εὐθεῖαν πεπερασμένην] P; om. Theon (BFVbp). 15. AGB] ante Γ ras. 1 litt. F; GB in ras. V. Ante et post τῇ ras. F, sicut post εὐθεία lin. 16. 17. τό] τόν comp. V. 19. δυσὶν V; δύο ταῖς BG, GA om. b (τῇ γβ γδ m. 2). 21. ἐστίν] ἐστί Vp; comp. Bb. BA] in ras. m. 1 P. 24. τέμνεται p. ποιῆσαι] δεῖξαι P, mg. m. 1 γρ. ποιῆσαι.

nam cum $AD = AE$, et AZ communis sit, duae rectae AD, AE duabus EA, AZ aequales sunt altera alteri; et basis DZ basi EZ aequalis est. itaque $\angle DAZ = EAZ$ [prop. VIII].

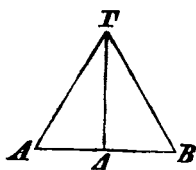

Ergo datus angulus rectilineus BAF recta AZ in duas partes aequales diuisus est; quod oportebat fieri.

X.

Datam rectam terminatam in duas partes aequales diuidere.

Sit data recta terminata AB . oportet igitur rectam terminatam AB in duas partes aequales diuidere.

construatur in ea triangulus aequilaterus ABG [prop. I], et angulus AGB recta GD in duas partes aequales diuidatur [prop. IX]. dico, rectam AB in puncto D in duas partes aequales diuisam esse.

nam cum $AG = GB$, et GD communis sit, duae rectae AG, GB duabus BG, GD aequales sunt altera alteri; et $\angle AGD = BGD$. quare $AD = BD$ [prop. IV].

Ergo data recta terminata AB in puncto D in duas partes aequales diuisa est; quod oportebat fieri.

X. Sext. Emp. p. 719, 26. Simplicius in phys. fol. 114^v. Proclus p. 204, 19. Boetius p. 381, 2?

ια'.

Τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ δοθέντος σημείου πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

- 5 Ἐστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB τὸ δὲ δοθὲν σημεῖον ἐπ' αὐτῆς τὸ Γ . δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Γ σημείου τῇ AB εὐθείᾳ πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

- Εἰλήφθω ἐπὶ τῆς $ΑΓ$ τυχὸν σημείου τὸ Δ , καὶ
10 κείσθω τῇ $\Gamma\Delta$ ἴση ἡ ΓE , καὶ συνεστιάτω ἐπὶ τῆς ΔE τρίγωνον ἰσόπλευρον τὸ $Z\Delta E$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $Z\Gamma$. λέγω, ὅτι τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ AB ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ δοθέντος σημείου τοῦ Γ πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ $Z\Gamma$.

- 15 Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ $\Delta\Gamma$ τῇ ΓE , κοινὴ δὲ ἡ ΓZ , δύο δὲ αἱ $\Delta\Gamma, \Gamma Z$ δυοὶ ταῖς $E\Gamma, \Gamma Z$ ἴσαι εἶναι ἑκατέρω ἑκατέρω· καὶ βάσις ἡ ΔZ βάσει τῇ ZE ἴση ἐστίν· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $\Delta\Gamma Z$ γωνία τῇ ὑπὸ $E\Gamma Z$ ἴση ἐστίν· καὶ εἰσιν ἐφεξῆς. ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν στα-
20 θεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρθὴ ἑκατέρα τῶν ἴσων γωνιῶν ἐστίν· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $\Delta\Gamma Z, Z\Gamma E$.

- Τῇ ἄρα δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ AB ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ δοθέντος σημείου τοῦ Γ πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖα
25 γραμμὴ ἦκται ἡ ΓZ . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

10. $\Gamma\Delta$] Δ in ras. est in b; $\Delta\Gamma$ in ras. V. 13. αὐτὴν F et B m. 1 (corr. m. 2). δοθέντος] -έν- in ras. est in V.

14. γραμμῇ] ex γραμμῇ V. $Z\Gamma$] ΓZ p et P corr. ex $Z\Gamma$.

15. ἐπεὶ — ΓZ] mg. m. 2 P. $\Delta\Gamma$] in ras. P. 16. $\Delta\Gamma, \Gamma Z$] Δ et Z eras. F; $Z\Gamma, \Gamma\Delta$ B.

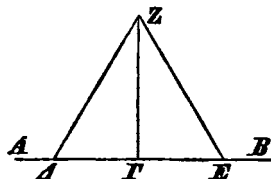
17. ἐστίν] P; ἐστί vulgo, ut lin. 18. 19. ἐξῆς V; corr. m. 2. 23. τῇ] (alt.) ἡ V; corr. m. 2. AB] in ras. P.

XI.

Ad datam rectam a dato puncto in ea sito rectam perpendicularem erigere.

Sit data recta AB , punctum autem datum in ea situm Γ . oportet igitur a Γ puncto rectae AB perpendicularem rectam erigere.

sumatur in $A\Gamma$ quodvis punctum Δ , et ponatur $\Gamma E = \Gamma \Delta$ [prop. II], et in ΔE triangulus aequilaterus construat $Z\Delta E$ [prop. I], et ducatur $Z\Gamma$. dico, ad datam rectam

AB a dato puncto in ea sito Γ perpendicularem erectam esse

rectam lineam $Z\Gamma$.

nam quoniam $\Delta\Gamma = \Gamma E$ et communis ΓZ , duae rectae $\Delta\Gamma$, ΓZ duabus $E\Gamma$, ΓZ aequales sunt altera alteri; et basis ΔZ basi ZE aequalis est. itaque $\angle \Delta\Gamma Z = \angle E\Gamma Z$ [prop. VIII]; et deinceps sunt positi. ubi autem recta super rectam lineam erecta angulos deinceps positos inter se aequales efficit, rectus est uterque angulus aequalis [def. 10]. itaque $\angle \Gamma Z$, $\angle Z\Gamma E$ recti sunt.

Ergo ad datam rectam AB a dato puncto in ea sito Γ perpendicularis recta linea ducta est ΓZ ; quod oportebat fieri.

XI. Boetius p. 381, 4.

ιβ'.

Ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ἄπειρον ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου, ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, κάθετον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

5 Ἔστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἄπειρος ἡ AB τὸ δὲ δοθὲν σημεῖον, ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, τὸ Γ · δεῖ δὴ ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ἄπειρον τὴν AB ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ Γ , ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, κάθετον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

10 Εἰλήφθω γὰρ ἐπὶ τὰ ἕτερα μέρη τῆς AB εὐθείας τυχὸν σημεῖον τὸ Δ , καὶ κέντρον μὲν τῷ Γ διαστήματι δὲ τῷ $\Gamma\Delta$ κύκλος γεγράφθω ὁ EZH , καὶ τεμῆσθω ἡ EH εὐθεῖα δίχα κατὰ τὸ Θ , καὶ ἐπεξεχθῶσαν αἱ $\Gamma H, \Gamma\Theta, \Gamma E$ εὐθεῖαι· λέγω, ὅτι ἐπὶ τὴν δοθεῖ-
 15 σαν εὐθεῖαν ἄπειρον τὴν AB ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ Γ , ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, κάθετος ἦκται ἡ $\Gamma\Theta$.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ $H\Theta$ τῇ ΘE , κοινὴ δὲ ἡ $\Theta\Gamma$, δύο δὴ αἱ $H\Theta, \Theta\Gamma$ δύο ταῖς $E\Theta, \Theta\Gamma$ ἴσαι εἰσὶν
 20 ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ βάσις ἡ ΓH βάσει τῇ ΓE ἐστὶν ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $\Gamma\Theta H$ γωνία τῇ ὑπὸ $E\Theta\Gamma$ ἐστὶν ἴση. καὶ εἰσὶν ἐφεξῆς. ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρθὴ ἑκατέρα τῶν ἴσων γωνιῶν ἐστὶν, καὶ ἡ ἐφεστηκνῦσα εὐ-
 25 θεῖα κάθετος καλεῖται ἐφ' ἣν ἐφεστηκεν.

Ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν ἄρα εὐθεῖαν ἄπειρον τὴν AB ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ Γ , ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, κάθετος ἦκται ἡ $\Gamma\Theta$ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

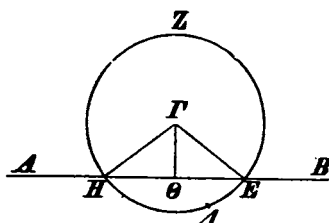
2. Ante ἀπό ras. 2 litt. P. 9. γραμμὴν] mg. m. recenti V. 11. μέν] supra m. 1 P. κέντρον τῷ Γ καὶ διαστήματι BFbp. 13. εὐθεῖα] P; om. Theon (BFV bp). 14. ΓE] e

XII.

Ad datam rectam infinitam a dato puncto extra eam sito perpendicularem rectam lineam ducere.

Sit data recta infinita AB punctum autem datum extra eam situm Γ . oportet igitur ad datam rectam infinitam AB a dato puncto extra eam sito Γ perpendicularem rectam ducere.

sumatur enim in altera parte rectae AB quodvis punctum Δ , et centro Γ radio autem $\Gamma\Delta$ circulus describa-

tur EZH [ατ.3], et recta EH in duas partes aequales secetur [prop. X] in Θ , et ducantur rectae $\Gamma H, \Gamma \Theta, \Gamma E$. dico, ad datam rectam infinitam AB a dato puncto Γ extra eam sito perpendicularem ductam esse $\Gamma \Theta$.

nam cum $H\Theta = \Theta E$, et communis sit $\Theta \Gamma$, duae rectae $H\Theta, \Theta \Gamma$ duabus $E\Theta, \Theta \Gamma$ aequales sunt altera alteri. et basis ΓH basi ΓE aequalis est. itaque $\angle \Gamma \Theta H = \angle \Gamma \Theta E$ [prop. VIII]. et deinceps positi sunt. ubi autem recta super rectam lineam erecta angulos deinceps positos inter se aequales efficit, rectus est uterque angulus aequalis, et recta linea erecta perpendicularis appellatur ad eam, super quam erecta est [def. 10].

Ergo ad datam rectam infinitam AB a dato puncto Γ extra eam sito perpendicularis ducta est $\Gamma \Theta$; quod oportebat fieri.

XII. Schol. in Archim. III p. 383. Boetius p. 381, 7.

corr. m. 2 P, E dub. in F. $\epsilon\acute{\upsilon}\theta\epsilon\tau\alpha\iota$ P; om. Theon (BFV bp). 16. $\kappa\acute{\alpha}\theta\epsilon\tau\omicron\varsigma$ ante τ ras. V, ut lin. 28. 19. $\Theta \Gamma$ $\Gamma \Theta$ BF. $H\Theta, \Theta \Gamma$ $\Theta \Gamma, \Theta H$ e corr. P; $\Gamma \Theta, \Theta H$ B; H et Γ eras. F. $\delta\upsilon\sigma\alpha\iota$ BF.

ιγ'.

Ἐὰν εὐθεία ἐπ' εὐθείαν σταθεῖσα γωνίας ποιῇ, ἥτοι δύο ὀρθὰς ἢ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ποιήσῃ.

- 5 Εὐθεία γάρ τις ἡ AB ἐπ' εὐθείαν τὴν $ΓΔ$ σταθεῖσα γωνίας ποιεῖτω τὰς ὑπὸ $ΓΒΑ$, $ΑΒΔ$ · λέγω, ὅτι αἱ ὑπὸ $ΓΒΑ$, $ΑΒΔ$ γωνίαι ἥτοι δύο ὀρθαὶ εἰσιν ἢ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι.

- Εἰ μὲν οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΓΒΑ$ τῇ ὑπὸ $ΑΒΔ$,
 10 δύο ὀρθαὶ εἰσιν. εἰ δὲ οὐ, ἤχθω ἀπὸ τοῦ B σημείου τῇ $ΓΔ$ [εὐθείᾳ] πρὸς ὀρθὰς ἡ $ΒΕ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ δύο ὀρθαὶ εἰσιν· καὶ ἐπεὶ ἡ ὑπὸ $ΓΒΕ$ δυσὶ ταῖς ὑπὸ $ΓΒΑ$, $ΑΒΕ$ ἴση ἐστίν, κοινὴ προσκεῖσθω ἡ ὑπὸ $ΕΒΔ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ τρισὶ ταῖς ὑπὸ $ΓΒΑ$,
 15 $ΑΒΕ$, $ΕΒΔ$ ἴσαι εἰσίν. πάλιν, ἐπεὶ ἡ ὑπὸ $ΔΒΑ$ δυσὶ ταῖς ὑπὸ $ΔΒΕ$, $ΕΒΑ$ ἴση ἐστίν, κοινὴ προσκεῖσθω ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΔΒΑ$, $ΑΒΓ$ τρισὶ ταῖς ὑπὸ $ΔΒΕ$, $ΕΒΑ$, $ΑΒΓ$ ἴσαι εἰσίν. ἐδείχθησαν δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ τρισὶ ταῖς αὐταῖς ἴσαι· τὰ δὲ τῶ
 20 αὐτῶ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα· καὶ αἱ ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ ἄρα ταῖς ὑπὸ $ΔΒΑ$, $ΑΒΓ$ ἴσαι εἰσίν· ἀλλὰ αἱ ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ δύο ὀρθαὶ εἰσιν· καὶ αἱ ὑπὸ $ΔΒΑ$, $ΑΒΓ$ ἄρα δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

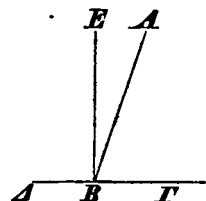
Ἐὰν ἄρα εὐθεία ἐπ' εὐθείαν σταθεῖσα γωνίας ποιῇ,

2. Ἐάν] P m. 2, Proclus p. 292, 15, Philop. in anal. II; in V ε rubro colore postea additum, ut saepe in hoc codice litterae initiales, α in ras. (sed lin. 24 ὡς ἄν); ὅταν P m. 1, Philop. in phys.; ὡς ἄν Theon (BFbp, Psellus et sine dubio V m. 1), Proclus errore librarii p. 291, 20. 3. δυσίν] δύο Proclus. 10. οὐ] post ras. 1 litt. V. 11. εὐθείᾳ] P mg. m. 1; om. BFVbp. 12. εἰσιν] P, εἰσι vulgo. 13. ἐστίν] P, ἐστὶ vulgo. 14. τρισί] ex τρισίν m. 2 P. 15. εἰσίν]

• XIII.

Si recta super rectam lineam erecta angulos effecerit, aut duos rectos aut duobus rectis aequales angulos efficiet.

nam recta aliqua AB super rectam $\Gamma\Delta$ erecta angulos efficiat ΓBA , $AB\Delta$. dico, angulos ΓBA , $AB\Delta$ aut duos rectos esse aut duobus rectis aequales.

iam si $\Gamma BA = AB\Delta$, duo recti sunt [def. 10]. sin minus, a B puncto ad rectam $\Gamma\Delta$ perpendicularis ducatur BE [prop. XI]. itaque ΓBE , $EB\Delta$ duo recti sunt. et quoniam $\Gamma BE = \Gamma BA + ABE$, communis adiciatur $EB\Delta$. itaque $\Gamma BE + EB\Delta = \Gamma BA + ABE + EB\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. rursus quoniam $\Delta BA = \Delta BE + EBA$, communis adiciatur $AB\Gamma$. itaque $\Delta BA + AB\Gamma = \Delta BE + EBA + AB\Gamma$ [id.]. sed demonstratum est, etiam $\Gamma BE + EB\Delta$ iisdem tribus aequales esse. quae autem eidem aequalia sunt, etiam inter se aequalia sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. quare etiam

$$\Gamma BE + EB\Delta = \Delta BA + AB\Gamma.$$

uerum $\Gamma BE + EB\Delta$ duo recti sunt. itaque etiam $\Delta BA + AB\Gamma$ duobus rectis sunt aequales.

Ergo si recta super rectam lineam erecta angulos

XIII. Simplic. in phys. fol. 14. Philopon. in phys. h IIII, in anal. II p. 65. Psellus p. 36, 40. Boetius p. 381, 9.

$\epsilon\iota\alpha\iota$ PBV; comp. b. 16. $\iota\sigma\eta$] corr. ex $\iota\sigma\alpha$ V. $\delta\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] PF, comp. b, $\delta\epsilon\iota\sigma\iota$ uulgo. 17. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\gamma\omega\nu\iota\alpha\iota$ (in ras.) af V. 20. $\kappa\alpha\iota$] (alt.) post ea add. V; in mg. add. m. 2: $\alpha\iota$ $\delta\theta\omicron$. 21. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$ $\iota\sigma\alpha\iota$ p. 22. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] PF; comp. Bb; $\epsilon\iota\sigma\iota$ uulgo. af] om. V. 23. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. BF. 24. $\epsilon\acute{\alpha}\nu$] $\acute{\omega}\varsigma$ $\acute{\alpha}\nu$ PBfVbp.

ἦτοι δύο ὀρθὰς ἢ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ποιήσει· ὅπερ
 εἶδει δεῖξαι.

ιδ'.

Ἐὰν πρὸς τινι εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ ση-
 5 μείῳ δύο εὐθεῖαι μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη κεί-
 μεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας
 ποιῶσιν, ἐπ' εὐθείας ἔσονται ἀλλήλαις αἱ εὐ-
 θεῖαι.

Πρὸς γάρ τινι εὐθείᾳ τῇ AB καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ
 10 σημείῳ τῷ B δύο εὐθεῖαι αἱ $BΓ$, $BΔ$ μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ
 μέρη κείμεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας τὰς ὑπὸ $ABΓ$, $ABΔ$
 δύο ὀρθαῖς ἴσας ποιείτωσαν· λέγω, ὅτι ἐπ' εὐθείας
 ἐστὶ τῇ $ΓΒ$ ἢ $ΒΔ$.

Εἰ γὰρ μὴ ἐστὶ τῇ $BΓ$ ἐπ' εὐθείας ἢ $BΔ$, ἔστω
 15 τῇ $ΓΒ$ ἐπ' εὐθείας ἢ BE .

Ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα ἢ AB ἐπ' εὐθείαν τὴν $ΓBE$
 ἐφέστηκεν, αἱ ἄρα ὑπὸ $ABΓ$, ABE γωνίαι δύο ὀρ-
 θαῖς ἴσαι εἰσὶν· εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ABΓ$, $ABΔ$ δύο
 ὀρθαῖς ἴσαι· αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓΒΑ$, ABE ταῖς ὑπὸ $ΓΒΑ$,
 20 $ABΔ$ ἴσαι εἰσὶν. κοινὴ ἀφηρησθῶ ἡ ὑπὸ $ΓΒΑ$ · λοιπὴ
 ἄρα ἡ ὑπὸ ABE λοιπὴ τῇ ὑπὸ $ABΔ$ ἐστὶν ἴση, ἡ
 ἐλάσσων τῇ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα
 ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ἡ BE τῇ $ΓΒ$. ὁμοίως δὲ δείξομεν,
 ὅτι οὐδὲ ἄλλη τις πλὴν τῆς $BΔ$ ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶν
 25 ἡ $ΓΒ$ τῇ $BΔ$.

1. ὅπερ εἶδει δεῖξαι] : ~ BFV; om. bp; δεῖξαι mg. m. 2
 FV. 2. δεῖξαι] ποιήσει P, corr. m. 2. 4. εὐθεία γραμμῇ
 F. 5. εὐθεῖαι ἐξῆς Proclus; cfr. p. 295, 17. κείμεναι] om.
 Proclus. 6. δυσὶν] δύο Proclus. 13. ἐστὶν P, ut lin. 14.
 14. BΓ] corr. ex ΓΒ V. 15. ΓΒ] BΓ b. 17. αἱ] ἡ e
 corr. B. δυσὶν V. 18. εἰσὶν δέ P. δυσὶν V. 19. (ὀρ-)
 θαῖς — 20. εἰσὶν] postea add. in V in imo folio. 20. εἰσὶν]

effecerit, aut duos rectos aut duobus rectis aequales angulos efficiet; quod erat demonstrandum.

XIV.

Si duae rectae ad rectam aliquam et punctum eius non in eadem parte positae angulos deinceps positos duobus rectis aequales effecerint, in eadem erunt linea recta.

Nam ad rectam aliquam AB et punctum eius B duae rectae $B\Gamma$, $B\Delta$ non in eadem parte positae angulos deinceps positos $AB\Gamma$, $AB\Delta$ duobus rectis aequales efficiant. dico, ΓB et $B\Delta$ in eadem recta esse.

nam si $B\Gamma$ et $B\Delta$ non sunt in eadem recta, ΓB et BE in eadem recta sint.

iam quoniam recta AB super rectam ΓBE erecta est, $\angle AB\Gamma + ABE$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. uerum etiam $AB\Gamma + AB\Delta$ duobus rectis aequales sunt. itaque $\Gamma BA + ABE = \Gamma BA + AB\Delta$ [α . $\epsilon\nu\nu$. 1]. subtrahatur, qui communis est, $\angle \Gamma BA$. itaque $\angle ABE = AB\Delta$ [α . $\epsilon\nu\nu$. 3], minor maiori; quod fieri non potest. quare BE et ΓB non sunt in eadem recta. similiter idem de quavis alia recta praeter $B\Delta$ demonstrabimus. itaque ΓB et $B\Delta$ in eadem recta sunt.

XIV. Simplic. ad Arist. de coel. fol. 131^v. Philop. ad anal. II fol. 4^v. Boetius p. 381, 11.

PF; $\epsilon\lambda\epsilon\iota$ uulgo. $\kappa\omicron\iota\pi\eta$ — 21. $\tau\eta$ $\acute{\omicron}\kappa\acute{\omicron}$] in ras. in summa pag. V. 21. $\lambda\omicron\iota\pi\eta$] $\lambda\omicron\iota$ V. 22. $\epsilon\lambda\acute{\alpha}\tau\tau\omega\nu$ F. 23. ΓB] $B\Gamma$ P, et V sed corr. 24. $\omicron\acute{\omicron}\delta'$ p. 25. $\tau\eta$] sequitur ras. 1 litt. in V, $\tau\eta\varsigma$ comp. b.

Ἐὰν ἄρα πρὸς τινι εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ δύο εὐθεῖαι μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη κείμεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ποιῶσιν, ἐπ' εὐθείας ἔσσονται ἀλλήλαις αἱ εὐθεῖαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

ιε'.

Ἐὰν δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιοῦσιν.

Δύο γὰρ εὐθεῖαι αἱ $AB, ΓΔ$ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ E σημεῖον· λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ μὲν
10 ὑπὸ $ΑΕΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΕΒ$, ἡ δὲ ὑπὸ $ΓΕΒ$ τῇ ὑπὸ $ΑΕΔ$.

Ἐπεὶ γὰρ εὐθεῖα ἡ $ΑΕ$ ἐπ' εὐθεῖαν τὴν $ΓΔ$ ἐφέστηκε γωνίας ποιοῦσα τὰς ὑπὸ $ΓΕΑ, ΑΕΔ$, αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓΕΑ, ΑΕΔ$ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. πάλιν, ἐπεὶ εὐθεῖα ἡ $ΔΕ$ ἐπ' εὐθεῖαν τὴν $ΑΒ$ ἐφέστηκε
15 γωνίας ποιοῦσα τὰς ὑπὸ $ΑΕΔ, ΔΕΒ$, αἱ ἄρα ὑπὸ $ΑΕΔ, ΔΕΒ$ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. ἐδείχθησαν δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ΓΕΑ, ΑΕΔ$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι· αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓΕΑ, ΑΕΔ$ ταῖς ὑπὸ $ΑΕΔ, ΔΕΒ$ ἴσαι
20 εἰσίν. κοινὴ ἀφηρησθῶ ἡ ὑπὸ $ΑΕΔ$ · λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΓΕΑ$ λοιπὴ τῇ ὑπὸ $ΒΕΔ$ ἴση ἐστίν· ὁμοίως δὲ δείχθήσεται, ὅτι καὶ αἱ ὑπὸ $ΓΕΒ, ΔΕΑ$ ἴσαι εἰσίν.

Ἐὰν ἄρα δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιοῦσιν· ὅπερ ἔδει
25 δεῖξαι.

4. αἱ] om. V. 7. ποιοῦσιν] ποιοῦσι Proclus, ποιήσουσιν (uel -σι) codd.; cfr. lin. 24. 12. ἐφέστηκεν BF. 13. $ΓΕΑ$ — 18. ὀρθαῖς] in ras. V. 14. εἰσίν] PBF; comp. b; εἰσί vulgo. 15. ἐπ'] ἐπ' Pb. ἐφέστηκεν PBF. 16. αἱ ἄρα ὑπὸ $ΑΕΔ, ΔΕΒ$] mg. m. 1 p. 19. ἄρα] om. F. ταῖς] ἄρα ταῖς F. 20. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί vulgo. ἀφηρησθῶ V. 21.

Ergo si duae rectae ad rectam aliquam et punctum eius non in eadem parte positae angulos deinceps positos duobus rectis aequales effecerint, in eadem erunt linea recta; quod erat demonstrandum.

XV.

Si duae rectae inter se secant, angulos ad uerticem positos inter se aequales efficiunt.

Nam duae rectae AB , $\Gamma\Delta$ inter se secant in puncto E . dico, esse $\angle AET = \angle EB$ et $\angle \Gamma EB = \angle EA\Delta$.

nam quoniam recta AE super rectam $\Gamma\Delta$ erecta est angulos efficiens ΓEA , $AE\Delta$, anguli ΓEA , $AE\Delta$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. rursus quoniam recta ΔE super rectam AB erecta est angulos efficiens $AE\Delta$, $\angle EB$, anguli $AE\Delta$, $\angle EB$ duobus rectis aequales sunt [id.] sed demonstratum est, etiam angulos ΓEA , $AE\Delta$ duobus rectis aequales esse. quare $\Gamma EA + AE\Delta = AE\Delta + \angle EB$ [κ . $\xi\nu$. 1]. subtrahatur, qui communis est, $\angle AE\Delta$. itaque $\Gamma EA = BE\Delta$ [κ . $\xi\nu$. 3]. similiter demonstrabimus, esse etiam $\angle \Gamma EB = \angle EA\Delta$.

Ergo si duae rectae inter se secant, angulos ad uerticem positos inter se aequales efficiunt; quod erat demonstrandum.

XV. Boetius p. 381, 15.

ΓEA] litt. EA in ras. V. $BE\Delta$] $\angle EB$ B et in ras. V.
 $\delta\eta$] $\delta\epsilon$ b, et V m. 1 sed corr. 24. $\pi\omicron\iota\omega\sigma\iota\nu$ F.

[Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν ὅτι, ἐὰν δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς πρὸς τῇ τομῇ γωνίας τέτρασιν ὁρθαῖς ἴσας ποιήσουσιν.]

5

ις'.

Παντὸς τριγώνου μιᾷς τῶν πλευρῶν προσεκβληθείσης ἡ ἐκτὸς γωνία ἑκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον γωνιῶν μείζων ἐστίν.

Ἔστω τρίγωνον τὸ $ABΓ$, καὶ προσεκβεβλήσθω ἀπὸ τοῦ μίᾳ πλευρᾷ ἡ $ΒΓ$ ἐπὶ τὸ $Δ$ · λέγω, ὅτι ἡ ἐκτὸς γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$ μείζων ἐστὶν ἑκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῶν ὑπὸ $ΓΒΑ$, $ΒΑΓ$ γωνιῶν.

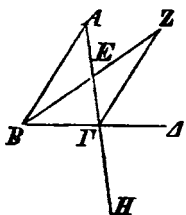
Τετμήσθω ἡ $ΑΓ$ δίχα κατὰ τὸ $Ε$, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ $ΒΕ$ ἐκβεβλήσθω ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τὸ $Ζ$, καὶ κείσθω
15 τῇ $ΒΕ$ ἴση ἡ $ΕΖ$, καὶ ἐπέξυχθω ἡ $ΖΓ$, καὶ διήχθω ἡ $ΑΓ$ ἐπὶ τὸ $Η$.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν $ΑΕ$ τῇ $ΕΓ$, ἡ δὲ $ΒΕ$ τῇ $ΕΖ$, δύο δὴ αἱ $ΑΕ$, $ΕΒ$ δυσὶ ταῖς $ΓΕ$, $ΕΖ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΕΒ$ γωνία
20 τῇ ὑπὸ $ΖΕΓ$ ἴση ἐστίν· κατὰ κορυφὴν γάρ· βάσις ἅρα ἡ $ΑΒ$ βάσει τῇ $ΖΓ$ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $ΑΒΕ$ τρίγωνον τῷ $ΖΕΓ$ τριγώνῳ ἐστὶν ἴσον, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ὅφ' ἂς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἅρα
25 ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΑΕ$ τῇ ὑπὸ $ΕΓΖ$. μείζων δὲ ἐστὶν ἡ

1. πόρισμα — 4. ποιῶσιν] om. PVb et alter codex Grynaei; in p legitur a m. 2; in B in imo mg. m. 1; habent F, Proclus, Psellus p. 36; in V mg. m. 2 legitur cum altero cod. Grynaei: ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν ὁσαυδηποῦν εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς πρὸς τῇ τομῇ γωνίας τέσσαρας ὁρθαῖς ἴσας ποιήσουσι; idem mg. m. 1 praebent F (τέτρασιν, ποιήσουσιν) et b (τέττασιν, ποιήσουσιν) et habuit Psellus; Proclus

XVI.

In quouis triangulo uno latere producto angulus extrinsecus positus utrouis angulo interiore et opposito maior est.

Sit triangulus $AB\Gamma$, et producat unum latus eius $B\Gamma$ ad Δ punctum. dico esse $\angle A\Gamma\Delta > \Gamma B A$ et

$$A\Gamma\Delta > B A \Gamma.$$

secetur $A\Gamma$ in duas partes aequales in E [prop. X], et ducta BE producat in directum ad Z , et ponatur $EZ = BE$, et ducatur $Z\Gamma$, et educatur $A\Gamma$ ad H .

iam quoniam $AE = E\Gamma$ et $BE = EZ$, duae rectae AE , EB duabus ΓE , EZ aequales sunt altera alteri. et $\angle AEB = Z E \Gamma$ (nam ad uerticem eius est) [prop. XV]. itaque basis AB basi $Z\Gamma$ aequalis est et $\triangle ABE = Z E \Gamma$, et reliqui anguli reliquis aequales sunt alter alteri, sub quibus aequalia latera subtendunt [prop. IV]. itaque $\angle BAE = E \Gamma Z$. uerum

XVI. Schol. in Pappum III p. 1183, 4. Boetius p. 381, 17.

p. 305, 4 de suo adiecit. praeterea in V mg. m. 1 reperitur: *πόρισμα. ἐκ δὲ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν ὁσαιοηποτοῦν εὐθείαι τέμνωσιν ἀλλήλας τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιήσουσιν.* Zambertus nullum omnino porisma habet, Campanus id, quod recepimus. 2. *τέμνωσιν* p. 3. *πρὸς τῇ τομῇ*] Bp; *τέτταρας* Proclus. *αὶ πρὸς τῇ τομῇ γωνίαι* F. *τέττασιν*] Bfp; *τέτταρας* Proclus. 4. *ἴσας*] *ἴσαι* F. *ποιήσουσιν*] Bp; *ποιούσιν* Proclus; *εἰσὶν* F. 6. *τῶν πλευρῶν*] *πλευρᾶς* Proclus; *τῶν πλευρᾶς* V, sed corr. *προς* e corr. V. 7. *τοῦ τριγώνου γωνία* Proclus. 8. *ἀπεναντίων* B. *γωνιῶν*] P, Boetius, Campanus; om. Proclus et Theon (BFbp; in V comp. add. m. 2). 12. *ἀπεναντίων* B. 14. Post *BE* ras. 2 litt. P. *ἐκ' εὐθείας*] P; om. Theon (BFVbp). 16. *H*] *K* in ras. p. 20. *ἐστίν*] comp. b; *ἐστὶ* BF. 21. *ἐστίν*] PF; comp. b; *ἐστὶ* vulgo. 25. *μεῖζω* P, corr. m. 2.

ὑπὸ $ΕΓΔ$ τῆς ὑπὸ $ΕΓΖ$ · μελίων ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$ τῆς ὑπὸ $ΒΑΕ$. Ὅμοίως δὴ τῆς $ΒΓ$ τετμημένης δίχα δειχθήσεται καὶ ἡ ὑπὸ $ΒΓΗ$, τουτέστιν ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$, μελίων καὶ τῆς ὑπὸ $ΑΒΓ$.

- 5 Παντὸς ἄρα τριγώνου μιᾶς τῶν πλευρῶν προσεκβληθείσης ἡ ἐκτὸς γωνία ἐκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον γωνιῶν μελίων ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιζ'.

- Παντὸς τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὀρθῶν ἐλάσσονες εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι.

Ἔστω τρίγωνον τὸ $ΑΒΓ$ · λέγω, ὅτι τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὀρθῶν ἐλάττονες εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι.

Ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ $ΒΓ$ ἐπὶ τὸ $Δ$.

- 15 Καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ $ΑΒΓ$ ἐκτὸς ἐστὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$, μελίων ἐστὶ τῆς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῆς ὑπὸ $ΑΒΓ$. κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $ΑΓΒ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΑΓΒ$ τῶν ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ μελίωνες εἰσιν. ἄλλ' αἱ ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΑΓΒ$ δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν· αἱ
20 ἄρα ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονες εἰσιν. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ αἱ ὑπὸ $ΒΑΓ$, $ΑΓΒ$ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονες εἰσι καὶ ἔτι αἱ ὑπὸ $ΓΑΒ$, $ΑΒΓ$.

Παντὸς ἄρα τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὀρθῶν ἐλάσσονες εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. $ΑΓΔ$] $ΑΓΔ$ καὶ F. 2. δὴ] Bfbp; δέ P et V insertum m. 2. τετμημένης] τμηθείσης B. 6. ἀπεναντίον B. 7. γωνιῶν] P; om. Theon (BFVbp). δεῖξαι] PBp et e corr. V; :~ F; ποιῆσαι V m. 1, b. 10. εἰσιν P. μεταλαμβανόμεναι] -αι eras. V. 13. ἐλάσσονες BVb. εἰσιν PF. 15. $ΑΒΓ$] $ΒΓ$ euan. F. 16. ἐστὶν P. ἀπεναντίον B, sed corr. m. 1. 19. δυοῖν B. εἰσιν ἴσαι B. 20. ἐλάττονες F. 21. ὑπό] om. Pp; m. 2 PF. 22. εἰσιν PF, comp. b.

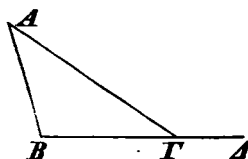
$\angle E\Gamma A > E\Gamma Z$ [x. ξνν. 8]. quare $\angle A\Gamma A > BAE$.
similiter recta $B\Gamma$ in duas partes aequales secta demon-
strabitur etiam $\angle B\Gamma H > AB\Gamma$, h. e.

$$\angle A\Gamma A > AB\Gamma.$$

Ergo in quouis triangulo uno latere producto an-
gulus extrinsecus positus utrouis angulo interiore et
opposito maior est; quod erat demonstrandum.

XVII.

Cuiusuis trianguli duo anguli duobus rectis minores
sunt quoquo modo coniuncti.

Sit triangulus $AB\Gamma$. dico,
angulos duos trianguli $AB\Gamma$
duobus rectis minores esse quo-
quo modo coniunctos.

producatur enim $B\Gamma$ ad A . et quoniam in trian-
gulo $AB\Gamma$ extrinsecus positus est angulus $A\Gamma A$, ma-
ior est angulo interiore et opposito $AB\Gamma$ [prop. XVI].
communis adiiciatur $A\Gamma B$. itaque

$$A\Gamma A + A\Gamma B > AB\Gamma + B\Gamma A \text{ [x. ξνν. 4].}$$

uerum $A\Gamma A + A\Gamma B$ duobus rectis aequales sunt
[prop. XIII]. itaque $AB\Gamma + B\Gamma A$ duobus rectis mi-
nores sunt. similiter demonstrabimus, etiam $B\Gamma A +$
 $A\Gamma B$ et praeterea $\Gamma AB + AB\Gamma$ duobus rectis mi-
nores esse.

Ergo cuiusuis trianguli duo anguli duobus rectis
minores sunt quoquo modo coniuncti; quod erat de-
monstrandum.

XVII. Proclus p. 184, 1. Boetius p. 381, 19.

24. ἐλάττωες F. εἶσιν PF; comp. b. δεῖξαι] ποιῆσαι V,
sed supra scr. δεῖξαι m. 1.

ιη'.

Παντὸς τριγώνου ἡ μείζων πλευρὰ τὴν μείζονα γωνίαν ὑποτείνει.

Ἔστω γὰρ τρίγωνον τὸ $ABΓ$ μείζονα ἔχον τὴν $ΑΓ$
5 πλευρὰν τῆς AB · λέγω, ὅτι καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ABΓ$
μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $BΓA$.

Ἐπεὶ γὰρ μείζων ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῆς AB , κείσθω τῇ
 AB ἴση ἡ $AΔ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $BΔ$.

Καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ $BΓΔ$ ἐκτός ἐστι γωνία ἡ
10 ὑπὸ $AΔB$, μείζων ἐστὶ τῆς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῆς
ὑπὸ $ΔΓB$ · ἴση δὲ ἡ ὑπὲρ $AΔB$ τῇ ὑπὸ $ABΔ$, ἐπεὶ
καὶ πλευρὰ ἡ AB τῇ $AΔ$ ἐστὶν ἴση· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ὑπὸ $ABΔ$ τῆς ὑπὸ $ΑΓB$ · πολλῶν ἄρα ἡ ὑπὸ $ABΓ$
μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $ΑΓB$.

15 Παντὸς ἄρα τριγώνου ἡ μείζων πλευρὰ τὴν μείζονα
γωνίαν ὑποτείνει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιθ'.

Παντὸς τριγώνου ὑπὸ τὴν μείζονα γωνίαν
ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει.

20 Ἔστω τρίγωνον τὸ $ABΓ$ μείζονα ἔχον τὴν ὑπὸ
 $ABΓ$ γωνίαν τῆς ὑπὸ $BΓA$ · λέγω, ὅτι καὶ πλευρὰ ἡ
 $ΑΓ$ πλευρᾶς τῆς AB μείζων ἐστίν.

Εἰ γὰρ μή, ἦτοι ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῇ AB ἢ
ἐλάσσων· ἴση μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἡ $ΑΓ$ τῇ AB · ἴση
25 γὰρ ἂν ἦν καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ABΓ$ τῇ ὑπὸ $ΑΓB$ · οὐκ
ἔστι δέ· οὐκ ἄρα ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῇ AB . οὐδὲ μὴν
ἐλάσσων ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῆς AB · ἐλάσσων γὰρ ἂν ἦν

6. ἐστίν P.

8. καὶ — $BΔ$] mg. m. 1 P.9. $BΓΔ$]PBF; $BΔΓ$ vulgo.10. $AΔB$] corr. ex $ABΔ$ F.

ἐστίν

P. 11. $ΔΓB$] Pp; $ΑΓB$ BFb et e corr. V.12. AB] su-pra scriptum $Δ$ b m. 1.13. πολλῶν — 14. $ΑΓB$] mg. m. 1 P.

14. ἐστίν P.

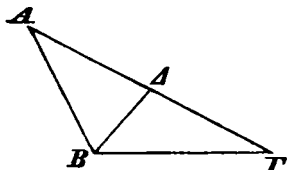
16. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. Bbp; m. 2 add. V.

XVIII.

In quouis triangulo maius latus sub maiore angulo subtendit.

Sit enim triangulus $AB\Gamma$ habens $A\Gamma > AB$. dico, etiam esse $\angle AB\Gamma > B\Gamma A$.

nam quoniam $A\Gamma > AB$, ponatur $AA' = AB$

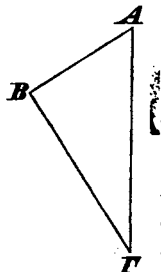
[prop. II], et ducatur BA' .
et quoniam in triangulo $B\Gamma A'$
extrinsecus positus est $\angle A'AB$,
erit $\angle A'AB > \angle \Gamma B A'$, qui in-
terior est et oppositus [prop.

XVI]. sed $\angle A'AB = \angle ABA'$, quoniam etiam $AB = AA'$
[prop. V]. itaque etiam $\angle ABA' > \angle \Gamma B A'$. quare multo
magis $\angle AB\Gamma > \angle \Gamma B A$ [κ . $\xi\upsilon\upsilon$. 8].

Ergo in quouis triangulo maius latus sub maiore angulo subtendit; quod erat demonstrandum.

XIX.

In quouis triangulo sub maiore angulo maius latus subtendit.

Sit triangulus $AB\Gamma$ habens

$\angle AB\Gamma > B\Gamma A$.

[dico, etiam esse $A\Gamma > AB$.

nam si minus, aut $A\Gamma = AB$ aut
 $A\Gamma < AB$. iam non est $A\Gamma = AB$. tum
enim esset $\angle AB\Gamma = \angle \Gamma B A$ [prop. V];
uerum non est. itaque non est $A\Gamma = AB$.

neque uero $A\Gamma < AB$. tum enim esset $\angle AB\Gamma < \angle \Gamma B A$

XVIII. Boetius p. 381, 21.

XIX. Boetius p. 381, 23.

21. $B\Gamma A$] corr. ex $\Gamma B A$ b.

η] in ras. 3 litt. m. 1 P.

26. $\xi\upsilon\upsilon$ P.

καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ABΓ$ τῆς ὑπὸ $ΑΓΒ$ · οὐκ ἔστι δέ·
οὐκ ἄρα ἐλάσσων ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῆς AB . ἐδείχθη δέ,
ὅτι οὐδ' ἴση ἐστίν. μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῆς AB .

Παντὸς ἄρα τριγώνου ὑπὸ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ
5 μείζων πλευρὰ ὑποτείνει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κ'.

Παντὸς τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοι-
πῆς μείζονες εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι.

Ἔστω γὰρ τρίγωνον τὸ $ABΓ$ · λέγω, ὅτι τοῦ $ABΓ$
10 τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονες εἰσι
πάντῃ μεταλαμβανόμεναι, αἱ μὲν BA , $ΑΓ$ τῆς $ΒΓ$,
αἱ δὲ AB , $ΒΓ$ τῆς $ΑΓ$, αἱ δὲ $ΒΓ$, $ΓΑ$ τῆς AB .

Διήχθω γὰρ ἡ BA ἐπὶ τὸ $Δ$ σημεῖον, καὶ κείσθω
τῇ $ΓΑ$ ἴση ἡ $ΑΔ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΔΓ$.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ $ΔΑ$ τῇ $ΑΓ$, ἴση ἐστὶ καὶ
15 γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΔΓ$ τῇ ὑπὸ $ΑΓΔ$ · μείζων ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΓΔ$
τῆς ὑπὸ $ΑΔΓ$ · καὶ ἐπεὶ τρίγωνόν ἐστι τὸ $ΔΓΒ$ μεί-
ζονα ἔχον τὴν ὑπὸ $ΒΓΔ$ γωνίαν τῆς ὑπὸ $ΒΔΓ$, ὑπὸ
δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει, ἡ
20 $ΔΒ$ ἄρα τῆς $ΒΓ$ ἐστὶ μείζων. ἴση δὲ ἡ $ΔΑ$ τῇ $ΑΓ$ ·
μείζονες ἄρα αἱ BA , $ΑΓ$ τῆς $ΒΓ$ · ὁμοίως δὲ δειξο-
μεν, ὅτι καὶ αἱ μὲν AB , $ΒΓ$ τῆς $ΓΑ$ μείζονες εἰσιν,
αἱ δὲ $ΒΓ$, $ΓΑ$ τῆς AB .

XX. Boetius p. 381, 25.

1. ἔστιν P. 2. τῆς] τῇ b. 3. ἐστίν] PFV; comp.
b; ἐστὶ vulgo. ἐστίν] comp. b; ἔσται F. 4. ἄρα] mg.
V. 7. ταῖς λοιπαῖς V; corr. m. 1. 8. εἰσὶ] εἰσιν PF;
comp. b. 9. ὅτι] om. F. τοῦ] e corr. V. 10. τρι-
γώνου] -ου e corr. V. ταῖς λοιπαῖς V, sed corr. εἰσι]
εἰσιν PF; comp. b. 11. ΒΓ] ΓΒ BF, et V corr. ex ΒΓ.
12. ΑΓ] ΔΓ F. 14. τῇ] corr. ex τῆς V. ΔΓ] ΓΔ F.

[prop. XVIII]. uerum non est, itaque non est $AF < AB$. demonstratum autem est, ne aequalem quidem esse. quare $AF > AB$.

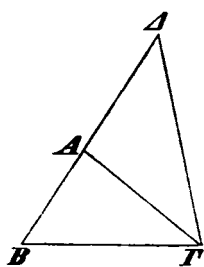
Ergo in quouis triangulo sub maiore angulo maius latus subtendit; quod erat demonstrandum.

XX.

In quouis triangulo duo latera reliquo maiora sunt quoquo modo coniuncta.

Sit enim triangulus ABF . dico, in triangulo ABF duo latera reliquo maiora esse quoquo modo coniuncta, $BA + AF > BF$, $AB + BF > AF$, $BF + FA > AB$.

educatur enim BA ad A . punctum, et ponatur

$AD = FA$, et ducatur DF . iam quoniam $DA = AF$, erit etiam

$\angle ADF = \angle AFD$ [prop. V].

itaque $\angle BFD > \angle AFD$ [κ . *ἐνν.* 8].

et quoniam triangulus est DFB maiorem habens angulum BFD angulo BDF , sub maiore autem angulo BFD maius latus subtendit, erit $DB > BF$ [prop. XIX]. uerum $DA = AF$. itaque

$BA + AF > BF$.¹⁾

similiter demonstrabimus, esse etiam

$AB + BF > FA$ et $BF + FA > AB$.

1) Nam $DB = DA + AB$.

15. *ἐστὶ*] comp. b; *ἐστὶν* PF. 16. Post AFD add. *ἀλλ' ἡ ὑπὸ BFD γωνία τῆς ὑπὸ AFD μεγίστων ἐστὶ* mg. m. 1 V, mg. m. recenti p. 17. ADF] corr. ex ADF F. *ἐστὶν* P. 18. BDF] corr. ex ADF V; ADB uel ADF F. seq. ras. magna P. 20. *ἐστὶν* P. DA] AD F. DA τῇ AF] DB ταῖς AB , AF e corr. p m. recenti (fuerat DA τῇ AF), Campanus, Zambertus. V in mg. habet: *ἴση δὲ ἡ DB ταῖς AB , AF μεγίστων ἀρα αὐτὰ BA , AF τῆς BF ad ἴση lin. 20 relata.*

Παντὸς ἄρα τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς
μείζονές εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι· ὅπερ ἔδει
δεῖξαι.

κα'.

Ἐὰν τριγώνου ἐπὶ μιᾷ τῶν πλευρῶν ἀπὸ
5 τῶν περάτων δύο εὐθεῖαι ἐντὸς συσταθῶσιν,
αἱ συσταθεῖσαι τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο
πλευρῶν ἐλάττονες μὲν ἔσονται, μείζονα δὲ
γωνίαν περιέξουσιν.

Τριγώνου γὰρ τοῦ $ABΓ$ ἐπὶ μιᾷ τῶν πλευρῶν
10 τῆς $ΒΓ$ ἀπὸ τῶν περάτων τῶν $B, Γ$ δύο εὐθεῖαι ἐν-
τὸς συνεστάτωσαν αἱ $ΒΔ, ΔΓ$ · λέγω, ὅτι αἱ $ΒΔ, ΔΓ$
τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν τῶν $ΒΑ, ΑΓ$
ἐλάσσονες μὲν εἰσιν, μείζονα δὲ γωνίαν περιέχουσι τὴν
ὑπὸ $ΒΔΓ$ τῆς ὑπὸ $ΒΑΓ$.

15 Διήχθω γὰρ ἡ $ΒΔ$ ἐπὶ τὸ E . καὶ ἐπεὶ παντὸς
τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές εἰσιν,
τοῦ ABE ἄρα τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ αἱ AB, AE
τῆς BE μείζονές εἰσιν· κοινὴ προσκείσθω ἡ $ΕΓ$ ·
αἱ ἄρα $BA, ΑΓ$ τῶν $BE, ΕΓ$ μείζονές εἰσιν. πά-
20 λιν, ἐπεὶ τοῦ $ΓΕΔ$ τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ αἱ $ΓΕ,$
 $ΕΔ$ τῆς $ΓΔ$ μείζονές εἰσιν, κοινὴ προσκείσθω ἡ $ΔΒ$ ·
αἱ $ΓΕ, EB$ ἄρα τῶν $ΓΔ, ΔΒ$ μείζονές εἰσιν. ἀλλὰ
τῶν $BE, ΕΓ$ μείζονες ἐδείχθησαν αἱ $BA, ΑΓ$ · πολλῶ
ἄρα αἱ $BA, ΑΓ$ τῶν $ΒΔ, ΔΓ$ μείζονές εἰσιν.

XXI. Schol. in Pappum III p. 1183, 4. Boetius p. 381, 26.

2. εἰσιν P. 4. πλευρῶν δύο εὐθεῖαι συσταθῶσιν ἐντὸς
ἀπὸ τῶν περάτων ἀρξάμεναι αἱ Proclus. 6. δύο] om. Pro-
clus. 7. ἐλάττους F, Proclus. 8. περιέξουσι Proclus, Vbp.
11. $ΔΓ$ πλευραὶ τῶν P. 13. εἰσι Vbp. περιέχουσιν P^f.

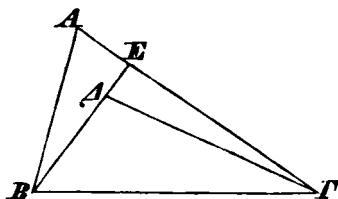
Ergo in quouis triangulo duo latera reliquo maiora sunt quoquo modo coniuncta; quod erat demonstrandum.

XXI.

Si in uno latere trianguli a terminis duae rectae intus coniunguntur, rectae coniunctae reliquis duobus lateribus trianguli minores erunt, maiorem autem angulum comprehendent.

In triangulo enim $AB\Gamma$ in uno latere $B\Gamma$ a terminis B , Γ duae rectae intus coniungantur $B\Delta$, $\Delta\Gamma$. dico, esse $B\Delta + \Delta\Gamma < BA + A\Gamma$ et $\angle B\Delta\Gamma > B\Delta\Gamma$.

educatur enim $B\Delta$ ad E . et quoniam in quouis triangulo duo latera reliquo maiora sunt [prop. XX],

in triangulo ABE erunt

$AB + AE > BE$. com-

munis adiciatur $E\Gamma$. itaque

$BA + A\Gamma > BE + E\Gamma$

[*κ. ένν. 4*]. rursus quoniam

in $\Gamma E\Delta$ triangulo

$\Gamma E + E\Delta > \Gamma\Delta$,

communis adiciatur ΔB . itaque

$\Gamma E + EB > \Gamma\Delta + \Delta B$.

sed demonstratum est $BA + A\Gamma > BE + E\Gamma$. itaque multo magis $BA + A\Gamma > B\Delta + \Delta\Gamma$.

14. $B\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta B$ F.

15. E] euan. F.

16. $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\upsilon$] PF;

comp. b; $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$ uulgo.

17. Post $\pi\lambda\epsilon\nu\sigma\alpha\iota$ in P del. $\tau\eta\varsigma \lambda\omicron\iota\pi\eta\varsigma$

$\mu\epsilon\iota$. 18. $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\upsilon$] PF; comp. b; $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$ uulgo. $\pi\rho\omicron\sigma$ - supra

m. 2 b. $E\Gamma$] $B\Gamma$ P. 19. $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\upsilon$] FP, comp. b; $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$ uulgo.

20. $\Gamma E\Delta$] Δ add. m. 2 F. 21. $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\upsilon$] PFV; $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$ uulgo.

ΔB] $B\Delta$ b. 22. $\alpha\gamma\alpha$ ΓE , EB F. 23. BA] corr. in AB

V. 24. $\Delta\Gamma$] $A\Gamma$ F. $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\upsilon$] PF; $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$ uulgo.

Πάλιν, ἐπεὶ παντὸς τριγώνου ἡ ἐκτὸς γωνία τῆς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίου μείζων ἐστίν, τοῦ $\Gamma\Delta E$ ἄρα τριγώνου ἡ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ $B\Delta\Gamma$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $\Gamma E\Delta$. διὰ ταῦτα τοίνυν καὶ τοῦ $A\beta E$ τριγώνου ἡ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ $\Gamma E B$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $B A \Gamma$. ἀλλὰ τῆς ὑπὸ $\Gamma E B$ μείζων ἐδείχθη ἢ ὑπὸ $B\Delta\Gamma$ πολλῶ ἄρα ἢ ὑπὸ $B\Delta\Gamma$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $B A \Gamma$.

Ἐὰν ἄρα τριγώνου ἐπὶ μιᾷ τῶν πλευρῶν ἀπὸ τῶν περάτων δύο εὐθεῖαι ἐντὸς συσταθῶσιν, αἱ συσταθεῖσαι τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν ἐλάττωρες μὲν εἰσιν, μείζονα δὲ γωνίαν περιέχουσιν ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κβ'.

Ἐκ τριῶν εὐθειῶν, αἷ εἰσιν ἴσαι τρισὶ ταῖς δοθεῖσαις [εὐθείαις], τρίγωνον συστήσασθαι· δεῖ δὲ τὰς δύο τῆς λοιπῆς μείζονας εἶναι πάντῃ μεταλαμβανομένης [διὰ τὸ καὶ παντὸς τριγώνου τὰς δύο πλευρὰς τῆς λοιπῆς μείζονας εἶναι πάντῃ μεταλαμβανομένης].

Ἔστωσαν αἱ δοθεῖσαι τρεῖς εὐθεῖαι αἱ A, B, Γ , ὧν αἱ δύο τῆς λοιπῆς μείζονες ἔστωσαν πάντῃ μεταλαμβανόμεναι, αἱ μὲν A, B τῆς Γ , αἱ δὲ A, Γ τῆς B , καὶ ἔτι αἱ B, Γ τῆς A · δεῖ δὴ ἐκ τῶν ἴσων ταῖς A, B, Γ τρίγωνον συστήσασθαι.

Ἐκκείσθω τις εὐθεῖα ἡ ΔE πεπερασμένη μὲν κατὰ

XXII. Proclus p. 102, 16. Eutocius in Apollonium p. 10. Boetius p. 382, 1 (male). partem demonstrationis habet Proclus p. 330 sq.

2. ἐντός] ἐν- in ras. b. ἐστίν] PF; ἐστὶ vulgo. $\Gamma\Delta E$] e corr. F m. 2; mutat. in $\Gamma E\Delta$ V. ἄρα] supra F. 3.

rursus quoniam in quouis triangulo angulus extrinsecus positus maior est angulo interiore et opposito [prop. XVI], in triangulo $\Gamma\Delta E$ erit $\angle B\Delta\Gamma > \Gamma E\Delta$. eadem de causa igitur etiam in triangulo ABE erit $\angle FEB > B\Delta\Gamma$. uerum demonstratum est $\angle B\Delta\Gamma > \Gamma E\Delta$. multo igitur magis $B\Delta\Gamma > B\Delta\Gamma$.

Ergo si in uno latere trianguli a terminis duae rectae intus coniunguntur, rectae coniunctae reliquis duobus lateribus trianguli minores erunt, maiorem autem angulum comprehendent; quod erat demonstrandum.

XXII.

Ex tribus rectis, quae tribus datis aequales sunt, triangulum construere (oportet autem duas reliqua maiores esse quoquo modo coniunctas [prop. XX]).

Sint tres datae rectae A, B, Γ , quarum duae reliqua maiores sint quoquo modo coniunctae, $A + B > \Gamma$, $A + \Gamma > B$, $B + \Gamma > A$. oportet igitur ex rectis aequalibus rectis A, B, Γ triangulum construere.

sumatur¹⁾ recta ΔE terminata in Δ , uersus E au-

1) Proclum non ipsa uerba Euclidis citare, adparet. cfr. idem p. 102, 19. Augustum perperam post $K\Delta\Theta$ p. 64, 5. suppleuisse: *καὶ τεμνέωσαν ἀλλήλους οἱ κύκλοι κατὰ τὸ Κ*, demonstrauit „Studien“ p. 185.

$B\Delta\Gamma$] Δ in ras. F. *ἔστιν* PV. 4. $\Gamma E\Delta$] eras. F. *ταῦτα*] *τὰ ἀντί* F; *ταῦτα* Vbp. 5. *ἔστιν* P, ut lin. 7. 6. *ἀλλὰ καὶ τῆς* F. 7. $B\Delta\Gamma$] (alt.) $B\Delta$ in ras. sunt V. 12. *εἶσιν*] P; *εἶσι* vulgo. 15. *αὐτὸ εἶσιν τρισὶ ταῖς δοθείσαις ἐνθεταῖς ἴσαι* Proclus p. 329; sed p. 102: *αὐτὸ εἶσιν ἴσαι τρισὶ ταῖς δοθείσαις ἐνθεταῖς*. 16. *ἐνθεταῖς*] om. b; m. rec. P; supra p; mg. m. 2 V; om. Eutocius. 17. *δέ*] Proclus, Eutocius; *δὴ* codd. *τάς*] corr. ex *ταῖς* F. *δύο*] β b. 18. *διὰ τὸ* — 20. *μεταλαμβάνομένας*] omnes codd., Boetius; om. Proclus, Campanus; contra Eutocius ea habuisse uidetur. 21. *τρεῖς*] om. p.

τὸ Δ ἄπειρος δὲ κατὰ τὸ E , καὶ κείσθω τῇ μὲν A
 ἴση ἢ ΔZ , τῇ δὲ B ἴση ἢ ZH , τῇ δὲ Γ ἴση ἢ $H\Theta$.
 καὶ κέντρῳ μὲν τῷ Z , διαστήματι δὲ τῷ $Z\Delta$ κύκλος
 γεγράφθω ὁ $\Delta K\Delta$. πάλιν κέντρῳ μὲν τῷ H , διαστή-
 5 ματι δὲ τῷ $H\Theta$ κύκλος γεγράφθω ὁ $K\Lambda\Theta$, καὶ ἐπε-
 ζεύχθωσαν αἱ KZ , KH . λέγω, ὅτι ἐκ τριῶν εὐθειῶν
 τῶν ἴσων ταῖς A , B , Γ τρίγωνον συνέσταται τὸ KZH .

Ἐπεὶ γὰρ τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Delta K\Delta$
 κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $Z\Delta$ τῇ ZK . ἀλλὰ ἡ $Z\Delta$ τῇ A
 10 ἐστὶν ἴση. καὶ ἡ KZ ἄρα τῇ A ἐστὶν ἴση. πάλιν,
 ἐπεὶ τὸ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Lambda K\Theta$ κύκλου,
 ἴση ἐστὶν ἡ $H\Theta$ τῇ HK . ἀλλὰ ἡ $H\Theta$ τῇ Γ ἐστὶν ἴση.
 καὶ ἡ KH ἄρα τῇ Γ ἐστὶν ἴση. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ZH
 τῇ B ἴση· αἱ τρεῖς ἄρα εὐθεῖαι αἱ KZ , ZH , HK τρισὶ
 15 ταῖς A , B , Γ ἴσαι εἰσίν.

Ἐκ τριῶν ἄρα εὐθειῶν τῶν KZ , ZH , HK , αἱ εἰ-
 σιν ἴσαι τρισὶ ταῖς δοθείσαις εὐθείαις ταῖς A , B , Γ ,
 τρίγωνον συνέσταται τὸ KZH . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

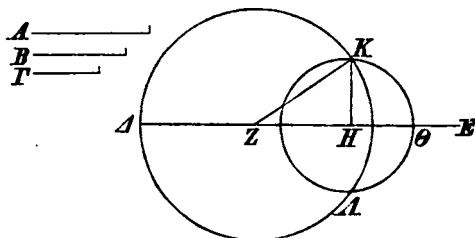
κγ'.

20 Πρὸς τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ
 σημείῳ τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ ἴσην
 γωνίαν εὐθύγραμμον συστήσασθαι.

XXIII. Boetius p. 382, 5.

1. τῇ] postea insertum m. 1 V. 2. ἡ] (tert.) m. rec. P.
 3. μέν] om. b, Proclus. 4. καὶ πάλιν V, Proclus. μέν]
 om. V, Proclus. διαστήματι δέ] καὶ διαστήματι P. 7. συν-
 ἔστηκε V; συνίσταται p. τό] corr. ex τῷ b. 8. γάρ] οὖν
 P. ἐστίν P. 9. $Z\Delta$] ΔZ F. ἀλλ' F. $Z\Delta$] ΔZ V
 (ante Δ ras., Z mg. m. 2). 10. καὶ ἡ KZ ἄρα τῇ A ἐστὶν
 ἴση] mg. m. 2 V. 11. ἐστίν Bb. $\Delta K\Theta$] $K\Lambda\Theta$ P, et in
 ras. V. 12. ἀλλ' F. 13. KH] corr. ex $K\Theta$ m. 2 P. 14.
 HK BF. ἐστὶν ἴση] mg. m. 2 V. ἐστὶν δέ P. 16. τῶν]

tem infinita, et ponatur $AZ = A$, $ZH = B$, $H\Theta = \Gamma$.
et centro Z radio autem ZA circulus describatur AKA .
rursus centro H radio autem $H\Theta$ circulus describatur
 $K\Lambda\Theta$, et ducantur KZ , KH . dico, ex tribus rectis
aequalibus rectis A, B, Γ triangulum constructum esse
 KZH .

nam quoniam Z punctum centrum est circuli ΔKA , erit $Z\Delta = ZK$; uerum $Z\Delta = A$; quare etiam $KZ = A$ [*x. Evv.* 1].¹⁾ rursus quoniam H punctum centrum est circuli $\Delta K\Theta$, erit $H\Theta = HK$; uerum $H\Theta = \Gamma$; quare etiam $KH = \Gamma$. et praeterea $ZH = B$. itaque tres rectae KZ, ZH, HK tribus A, B, Γ aequales sunt.

Ergo ex tribus rectis KZ , ZH , HK , quae tribus datis rectis A , B ; Γ aequales sunt, triangulus constructus est KZH ; quod oportebat fieri.

XVIII.

Ad datam rectam et punctum in ea datum angulum rectilineum dato angulo rectilineo aequalem construere.

1) Cfr. Alexander Aphrod. in anal. I fol. 8. Studien p. 195.

τοῦ F. 17. τρισί] om. F. Γ] om. V. 18. συνίσταται p.
21. εὐθυγράμῳ γωνία Proclus.

Ἐστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεία ἡ AB , τὸ δὲ πρὸς αὐτῇ σημείον τὸ A , ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ ὑπὸ $\angle ΓΕ$. δεῖ δὴ πρὸς τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ AB καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ A τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθύγραμμῳ τῇ ὑπὸ $\angle ΓΕ$ ἴσην γωνίαν εὐθύγραμμον συστήσασθαι.

Εἰλήφθω ἐφ' ἑκατέρας τῶν $\Gamma\Delta$, ΓE τυχόντα σημεία τὰ Δ , E , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔE . καὶ ἐκ τριῶν εὐθειῶν, αἱ εἰσιν ἴσαι τρισὶ ταῖς $\Gamma\Delta$, ΔE , ΓE , τρίγωνον συνεστάτω τὸ AZH , ὥστε ἴσην εἶναι τὴν μὲν $\Gamma\Delta$ τῇ AZ , τὴν δὲ ΓE τῇ AH , καὶ ἔτι τὴν ΔE τῇ ZH .

Ἐπεὶ οὖν δύο αἱ $\Delta\Gamma$, ΓE δύο ταῖς ZA , AH ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, καὶ βάσις ἡ ΔE βάσει τῇ ZH ἴση, γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $\angle ΓΕ$ γωνία τῇ ὑπὸ $\angle ZAH$ ἔστιν ἴση.

Πρὸς ἄρα τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ AB καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ A τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθύγραμμῳ τῇ ὑπὸ $\angle ΓΕ$ ἴση γωνία εὐθύγραμμος συνέσταιται ἡ ὑπὸ $\angle ZAH$. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

κδ'.

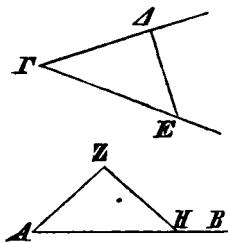
Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δύο πλευραῖς ἴσας ἔχῃ ἑκατέραν ἑκατέρᾳ, τὴν δὲ γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα ἔχῃ τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην, καὶ τὴν βάσιν τῆς βάσεως μείζονα ἔξει.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $AB\Gamma$, ΔEZ τὰς δύο πλεν-

XXIV. Boetius p. 382, 9.

7. ἑκατέρα P. $\Delta\Gamma P$. ΓE] eras. F. 9. Post ἴσαι

Sit data recta AB et punctum in ea datum A et datus angulus rectilineus $\angle \Gamma E$. oportet igitur ad datam rectam AB et punctum in ea datum A angulum rectilineum dato angulo rectilineo $\angle \Gamma E$ aequalem construere.

sumantur in utraque ΓA , ΓE quaelibet puncta A , E et ducatur AE . et ex tribus rectis, quae aequales sunt tribus rectis ΓA , AE , ΓE , triangulus construatur AZH , ita ut sit $\Gamma A = AZ$, $\Gamma E = AH$ $AE = ZH$ [prop. XXII].

iam quoniam duae rectae ΓA , ΓE duabus ZA , AH aequales sunt altera alteri, et basis AE basi ZH aequalis, erit $\angle \Gamma E = \angle ZAH$ [prop. VIII].

Ergo ad datam rectam AB et punctum in ea datum A dato angulo rectilineo $\angle \Gamma E$ aequalis constructus est angulus rectilineus $\angle ZAH$; quod oportebat fieri.

XXIV.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri et angulorum rectis aequalibus comprehensorum alterum altero maiorem habent, etiam basim basi maiorem habebunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duo latera AB ,

add. V m. 2: ταῖς δοθείσαις εὐθείαις. τρισὶν P. ΓE
mutat. in $E\Gamma$ V. 13. δύο] (alt.) δυοί FB. ZA] AZ F.
14. ἐκατέρᾳ] supra m. 1 F. 15. ἄρα] m. 2 P. 19. συν-
ίσταται p. 22. τὰς] om. Proclus. ταῖς] om. Proclus.
δύο] (alt.) P, Proclus; δυοί vulgo. 23. ἐχῆ δὲ τὴν γωνίαν
τῆς γωνίας μείζονα τὴν Proclus.

ρὰς τὰς AB , AG ταῖς δύο πλευραῖς ταῖς AE , AZ ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρω, τὴν μὲν AB τῇ AE τὴν δὲ AG τῇ AZ , ἣ δὲ πρὸς τῷ A γωνία τῆς πρὸς τῷ A γωνίας μείζων ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ βάσις ἡ $BΓ$
 5 βάσεως τῆς EZ μείζων ἐστίν.

Ἐπεὶ γὰρ μείζων ἡ ὑπὸ BAG γωνία τῆς ὑπὸ EAZ γωνίας, συνεστάτω πρὸς τῇ AE εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείω τῷ A τῇ ὑπὸ BAG γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ $EΔH$, καὶ κείσθω ὁποτέρω τῶν AG , AZ ἴση ἡ
 10 $ΔH$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ EH , ZH .

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστίν ἡ μὲν AB τῇ AE , ἡ δὲ AG τῇ $ΔH$, δύο δὴ αἱ BA , AG δυσὶ ταῖς EA , $ΔH$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρω· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ BAG γωνία τῇ ὑπὸ $EΔH$ ἴση· βάσις ἄρα ἡ $BΓ$ βάσει τῇ EH
 15 ἐστὶν ἴση. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστίν ἡ AZ τῇ $ΔH$, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $ΔHZ$ γωνία τῇ ὑπὸ AZH · μείζων ἄρα ἡ ὑπὸ AZH τῆς ὑπὸ EHZ · πολλῶ ἄρα μείζων ἐστὶν ἡ ὑπὸ EZH τῆς ὑπὸ EHZ . καὶ ἐπεὶ τρίγωνόν ἐστι τὸ EZH μείζονα ἔχον τὴν ὑπὸ EZH γωνίαν τῆς ὑπὸ EHZ , ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ
 20 μείζων πλευρὰ ὑποτείνει, μείζων ἄρα καὶ πλευρὰ ἡ EH τῆς EZ . ἴση δὲ ἡ EH τῇ $BΓ$ · μείζων ἄρα καὶ ἡ $BΓ$ τῆς EZ .

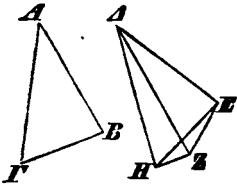
Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς δυσὶ
 25 πλευραῖς ἴσας ἔχῃ ἑκατέραν ἑκατέρω, τὴν δὲ γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα ἔχῃ τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην, καὶ τὴν βάσιν τῆς βάσεως μείζονα ἔξει· ὁπερ ἔδει δεῖξαι.

1. δυσὶ BFV. 3. ἡ δὲ πρὸς τῷ A γωνία τῆς πρὸς τῷ A γωνίας] P; γωνία δὲ ἡ ὑπὸ BAG γωνίας τῆς ὑπὸ EAZ Theon (BFVbp). 4. ἔστω] -ω in ras. V. 6. ἐπεὶ] εἰ μὴ B. μείζων] P; μείζων ἐστίν Theon (BFVbp). ὑπὸ BAG

$ΑΓ$ duobus lateribus $ΔΕ$, $ΔΖ$ aequalia habentes alterum alteri, $ΑΒ = ΔΕ$ et $ΑΓ = ΔΖ$, et angulus ad $Α$ positus maior sit angulo ad $Δ$ posito. dico, esse etiam $ΒΓ > ΕΖ$.

nam quoniam $\angle ΒΑΓ > ΕΔΖ$, ad rectam $ΔΕ$ et punctum in ea positum $Δ$ angulo $ΒΑΓ$ aequalis angulus $ΕΔΗ$ construatur [prop. XXIII], et ponatur $ΔΗ = ΑΓ = ΔΖ$, et ducantur $ΕΗ$, $ΖΗ$.

iam quoniam $ΑΒ = ΔΕ$ et $ΑΓ = ΔΗ$, duae rectae $ΒΑ$, $ΑΓ$ duabus $ΕΔ$, $ΔΗ$ aequales sunt altera

alteri; et $\angle ΒΑΓ = ΕΔΗ$. itaque $ΒΓ = ΕΗ$ [prop. IV]. rursus quoniam $ΔΖ = ΔΗ$, erit etiam $\angle ΔΗΖ = ΔΖΗ$. itaque $\angle ΔΖΗ > ΕΗΖ$ [κ. ἐνν. 8]. multo igitur magis $\angle ΕΖΗ > ΕΗΖ$ [id.].

et quoniam $ΕΖΗ$ triangulus est angulum $ΕΖΗ$ maiorem habens angulo $ΕΗΖ$, et sub maiore angulo maius latus subtendit [prop. XIX], erit etiam $ΕΗ > ΕΖ$. uerum $ΕΗ = ΒΓ$. quare $ΒΓ > ΕΖ$.

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri et angulorum rectis aequalibus comprehensorum alterum altero maiorem habent, etiam basim basi maiorem habebunt; quod erat demonstrandum.

γωνία τῆς ὑπὸ $ΕΔΖ$ γωνίας] $ΒΓ$ βάσις τῆς $ΕΖ$ βάσεως B. 8. αὐτῇ] -ῇ in ras. V; αὐτῷ P. 10. $ΕΗ$] PF; $ΗΕ ΒV$ pb. 14. ἴση ἐστὶ V. 15. $ΔΖ$] P; $ΔΗ ΒF V$ bp. $ΔΗ$] P; $ΔΖ ΒV$ bp et F corr. ex $ΔΖ$ m. 2. 16. ἐστὶν P, ut lin. 19. καὶ καὶ γωνία Vp. $ΔΗΖ$] $ΔΖΗ$ P. $ΔΖΗ$] $ΔΗΖ$ P. 19. τὸ $ΕΖΗ$] eras. F. γωνίαν] mg. m. 1 b. 20. $ΕΗΖ$] euan. F. 21. καὶ] om. F. πλεονάζ] eras. F. 22. ἡ $ΕΗ$ τῇ] mutat. in τῇ $ΕΗ$ ἡ V, id quod B habet. 24. ταῖς δυοῖ Vp. 28. δεῖξαι] ποιῆσαι bp et V m. 1 (corr. m. recens).

κε'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς δυσὶ πλευραῖς ἴσας ἔχῃ ἐκατέραν ἐκατέρα, τὴν δὲ βάσιν τῆς βάσεως μείζονα ἔχῃ, καὶ τὴν γωνίαν
 5 τῆς γωνίας μείζονα ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐ-
 θειῶν περιεχομένην.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔEZ$ τὰς δύο πλευ-
 ρὰς τὰς AB , $ΑΓ$ ταῖς δύο πλευραῖς ταῖς $ΔE$, $ΔZ$
 ἴσας ἔχοντα ἐκατέραν ἐκατέρα, τὴν μὲν AB τῇ $ΔE$,
 10 τὴν δὲ $ΑΓ$ τῇ $ΔZ$. βάσις δὲ ἡ $BΓ$ βάσεως τῆς EZ
 μείζων ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $BΑΓ$ γωνίας
 τῆς ὑπὸ $EΔZ$ μείζων ἐστίν·

Εἰ γὰρ μή, ἦτοι ἴση ἐστὶν αὐτῇ ἢ ἐλάσσων· ἴση
 μὲν οὖν οὐκ ἐστὶν ἢ ὑπὸ $BΑΓ$ τῇ ὑπὸ $EΔZ$. ἴση
 15 γὰρ ἂν ἦν καὶ βάσις ἡ $BΓ$ βάσει τῇ EZ . οὐκ ἐστι
 δέ. οὐκ ἄρα ἴση ἐστὶ γωνία ἡ ὑπὸ $BΑΓ$ τῇ ὑπὸ $EΔZ$.
 οὐδὲ μὴν ἐλάσσων ἐστὶν ἢ ὑπὸ $BΑΓ$ τῆς ὑπὸ
 $EΔZ$. ἐλάσσων γὰρ ἂν ἦν καὶ βάσις ἡ $BΓ$ βάσεως
 τῆς EZ . οὐκ ἐστι δέ· οὐκ ἄρα ἐλάσσων ἐστὶν ἢ ὑπο
 20 $BΑΓ$ γωνία τῆς ὑπὸ $EΔZ$. εἰδείχθη δέ, ὅτι οὐδὲ
 ἴση μείζων ἄρα ἐστὶν ἢ ὑπὸ $BΑΓ$ τῆς ὑπὸ $EΔZ$.

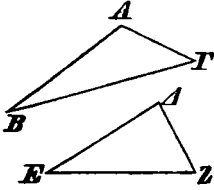
Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς δυσὶ πλευ-
 ραῖς ἴσας ἔχῃ ἐκατέραν ἐκατέρα, τὴν δὲ βάσιν τῆς βά-
 σεως μείζονα ἔχῃ, καὶ τὴν γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα
 25 ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην· ὅπερ
 εἶδει δεῖξαι.

XXV. Boetius p. 382, 13.

2. τὰς] om. Proclus. δυσί] δύο Proclus; ταῖς δυσί V.
 3. τὴν δὲ βάσιν] καὶ τὴν βάσιν Proclus; τὴν βάσιν δέ V.
 4. ἔχῃ] om. P. 8. ταῖς δυσὶ πλευραῖς] om. p. δυσί Br.
 9. ἐκατέρα ἐκατέρα p. 12. τῆς ὑπὸ] mg. m. 1 b. 14.

XXV.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri, basim autem basi maiorem habent, etiam angulorum rectis aequalibus comprehensorum alterum altero maiorem habebunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ
duo latera AB , ΔE duobus lateribus ΔE , ΔZ aequalia habentes
alterum alteri, $AB = \Delta E$ et
 $A\Gamma = \Delta Z$,

basis autem $B\Gamma$ maior sit basi EZ . dico, etiam esse $\angle B A \Gamma > \angle E \Delta Z$.

nam si minus, aut aequalis ei aut minor est. iam non est $\angle B A \Gamma = \angle E \Delta Z$. tum enim esset $B\Gamma = EZ$ [prop. IV]. sed non est. itaque non est $\angle B A \Gamma = \angle E \Delta Z$. neque uero est $\angle B A \Gamma < \angle E \Delta Z$. tum enim esset

$B\Gamma < EZ$ [prop. XXIV].

sed non est. itaque non est $\angle B A \Gamma < \angle E \Delta Z$. et demonstratum est, ne aequalem quidem eum esse. quare

$\angle B A \Gamma > \angle E \Delta Z$.

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri, basim autem basi maiorem habent, etiam angulorum rectis aequalibus comprehensorum alterum altero maiorem habebunt; quod erat demonstrandum.

οὐν] om. F. $BA\Gamma$ γωνία Vp. 15. ἡ βάσις Pp. ἔστιν P. 16. ἴση ἐστὶ] ἴση ἐστίν PV; ἐστίν ἴση p. ἡ ὑπὸ $BA\Gamma$ γωνία V. 17. οὐδέ] οὐ V. ἐλάσσων] ἐλάττων PBVbp. 19. ἔστιν P. ἔστι δέ· οὐκ ἄρα] ἔστιν· οὐκ F. 20. γωνία] om. BFbp. οὐδ' Vbp. 21. $BA\Gamma$ γωνία V. 22. δυοί] ταῖς δυοί FV, ταῖς δύο P. 25. τήν — περιεχομένην] mg. m. 1 P. τήν] τῇ sequente ras. 1 litt. F.

κς'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο γωνίας δυσὲ γωνίαις ἴσας ἔχῃ ἑκατέραν ἑκατέρᾳ καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην ἥτοι τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις
 5 γωνίαις ἢ τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν, καὶ τὰς λοιπὰς πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει [ἑκατέραν ἑκατέρᾳ] καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔEZ$ τὰς δύο γωνίας τὰς ὑπὸ $ABΓ$, $BΓA$ δυσὲ ταῖς ὑπὸ $ΔEZ$, $EZΔ$
 10 ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρᾳ, τὴν μὲν ὑπὸ $ABΓ$ τῇ ὑπὸ $ΔEZ$, τὴν δὲ ὑπὸ $BΓA$ τῇ ὑπὸ $EZΔ$. ἐχέτω δὲ καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην, πρότερον τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις γωνίαις τὴν $BΓ$ τῇ EZ . λέγω, ὅτι καὶ τὰς
 15 λοιπὰς πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει ἑκατέραν ἑκατέρᾳ, τὴν μὲν AB τῇ $ΔE$ τὴν δὲ $ΑΓ$ τῇ $ΔZ$, καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ, τὴν ὑπὸ $BΑΓ$ τῇ ὑπὸ $EΔZ$.

Εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ AB τῇ $ΔE$, μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ AB , καὶ κείσθω τῇ $ΔE$ ἴση ἡ BH , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $HΓ$.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν BH τῇ $ΔE$, ἡ δὲ $BΓ$ τῇ EZ , δύο δὴ αἱ BH , $BΓ$ δυσὲ ταῖς $ΔE$, EZ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $HΒΓ$ γωνία
 25 τῇ ὑπὸ $ΔEZ$ ἴση ἐστίν· βάσεις ἄρα ἡ $HΓ$ βάσει τῇ $ΔZ$ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $HΒΓ$ τρίγωνον τῷ $ΔEZ$ τρι-

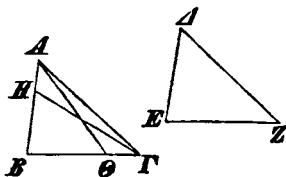
XXVI. Olympiod. in meteorol. II p. 110. Boetius p. 382, 17.

2. τὰς] om. Proclus. δυσὲ] δύο Proclus; ταῖς δυσὲ V, Olympiodorus. 3. καὶ] ἔχῃ δὲ καὶ Proclus. 7. ἑκατέραν ἑκατέρᾳ] om. Proclus; cfr. p. 66, 15. 8. γωνία ἴσην ἔξει F,

XXVI.

Si duo trianguli duos angulos duobus angulis aequales habent alterum alteri et unum latus uni lateri aequale, siue quod ad angulos aequales positum est, siue quod sub altero angulorum aequalium subtendit, etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt alterum alteri et reliquum angulum reliquo angulo.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duos angulos $\angle B\Gamma A$, $\angle EZ\Delta$ duobus $\angle EZ$, $\angle EZ\Delta$ aequales habentes alterum alteri, $\angle AB\Gamma = \angle EZ$ et $\angle B\Gamma A = \angle EZ\Delta$, et habeant

etiam unum latus uni lateri aequale, prius quod ad angulos aequales positum est, $B\Gamma = EZ$. dico, etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia eos habituros esse

alterum alteri, $AB = \Delta E$ et $A\Gamma = \Delta Z$, et reliquum angulum reliquo angulo, $\angle B\Gamma A = \angle EZ\Delta$.

nam si AB lateri ΔE inaequale est, alterutrum eorum maius est. sit maius AB , et ponatur $BH = \Delta E$, et ducatur $H\Gamma$.

iam quoniam $BH = \Delta E$ et $B\Gamma = EZ$, duae rectae BH , $B\Gamma$ duobus ΔE , EZ aequales sunt altera alteri; et $\angle H\Gamma B = \angle EZ$. itaque $H\Gamma = \Delta Z$ et $\triangle H\Gamma B = \triangle EZ$, et reliqui anguli reliquis aequales erunt,

Proclus, Boetius. (non Olympiodorus). 9. $\xi\sigma\tau\omega\sigma\alpha\upsilon\upsilon$ V. 11. $\tau\eta$] corr. ex $\tau\eta\nu$ m. rec. P, ut lin. 12. 12. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$] (alt.) m. 2 b.

13. $\pi\lambda\epsilon\nu\rho\acute{\alpha}\varsigma$] supra m. 1 p. 15. $\tau\alpha\iota\varsigma\ \lambda\omicron\iota\pi\alpha\iota\varsigma\ \pi\lambda\epsilon\nu\rho\alpha\iota\varsigma\ \tau\acute{\alpha}\varsigma\ \lambda\omicron\iota\pi\alpha\varsigma\ \pi\lambda\epsilon\nu\rho\acute{\alpha}\varsigma$ F. 20. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] $\xi\sigma\tau\alpha\iota$ V. 21. BH] PB; HB FVbp. Post $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\zeta\epsilon\chi\theta\omega$ ras. 4 litt. p. 25. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PF; comp. b; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ uulgo. 26. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PF; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ uulgo. $H\Gamma\Gamma$] PB; $H\Gamma B$ FVbp.

γωνίῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς
 γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὅφ' ἄς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑπο-
 τείνουνσιν· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ HGB γωνία τῇ ὑπὸ AZE .
 ἀλλὰ ἡ ὑπὸ AZE τῇ ὑπὸ BGA ὑπόκειται ἴση· καὶ
 5 ἡ ὑπὸ BGH ἄρα τῇ ὑπὸ BGA ἴση ἐστίν, ἡ ἐλάσσων
 τῇ μείζονι· ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἄνισός ἐστιν ἡ
 AB τῇ AE . ἴση ἄρα. ἔστι δὲ καὶ ἡ $BΓ$ τῇ EZ ἴση·
 δύο δὴ αἱ AB , $BΓ$ δυσὶ ταῖς AE , EZ ἴσαι εἰσὶν
 ἑκατέρα ἑκατέρῃ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ABΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ
 10 $ΔEZ$ ἐστὶν ἴση· βάσις ἄρα ἡ $ΑΓ$ βάσει τῇ $ΔΖ$ ἴση
 ἐστίν, καὶ λοιπὴ γωνία ἡ ὑπὸ $BAΓ$ τῇ λοιπῇ γωνίᾳ
 τῇ ὑπὸ $EΔΖ$ ἴση ἐστίν.

Ἀλλὰ δὴ πάλιν ἔστωσαν αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας
 πλευραὶ ὑποτείνουσαι ἴσαι, ὥς ἡ AB τῇ $ΔE$ · λέγω
 15 πάλιν, ὅτι καὶ αἱ λοιπαὶ πλευραὶ ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς
 ἴσαι ἔσονται, ἡ μὲν $ΑΓ$ τῇ $ΔΖ$, ἡ δὲ $BΓ$ τῇ EZ
 καὶ ἔτι ἡ λοιπὴ γωνία ἡ ὑπὸ $BAΓ$ τῇ λοιπῇ γωνίᾳ
 τῇ ὑπὸ $EΔΖ$ ἴση ἐστίν.

Εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ $BΓ$ τῇ EZ , μία αὐτῶν
 20 μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων, εἰ δυνατόν, ἡ $BΓ$, καὶ
 κείσθω τῇ EZ ἴση ἡ $BΘ$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΑΘ$. καὶ
 ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν $BΘ$ τῇ EZ ἡ δὲ AB τῇ $ΔE$,
 δύο δὴ αἱ AB , $BΘ$ δυσὶ ταῖς $ΔE$, EZ ἴσαι εἰσὶν
 ἑκατέρα ἑκατέρῃ· καὶ γωνίας ἴσας περιέχουσιν· βάσις
 25 ἄρα ἡ $ΑΘ$ βάσει τῇ $ΔΖ$ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $ABΘ$ τρί-
 γωνον τῷ $ΔEZ$ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ
 γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὅφ' ἄς αἱ
 ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουνσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $BΘA$
 γωνία τῇ ὑπὸ $EZΔ$. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ $EZΔ$ τῇ ὑπὸ $BΓA$

1. ἐστίν] PF; comp. bp; ἐστί B; ἔσται V. 2. ἔσονται
 ἑκατέρα ἑκατέρῃ V. 4. ἡ] supra V. $ΔZE$] $ΔEZ$ F;

sub quibus aequalia latera subtendunt [prop. IV].
quare $\angle HGB = \angle ZE$. uerum $\angle \angle ZE = \angle BGA$, ut
supposuimus. ergo etiam $\angle BGH = \angle BGA$ [κ . $\epsilon\nu$. 1],
minor maiori [κ . $\epsilon\nu$. 8]; quod fieri non potest. ita-
que AB lateri AE inaequale non est. aequale igitur.
uerum etiam $BG = EZ$. duae rectae igitur AB ,
 BG duabus AE , EZ aequales sunt altera alteri; et \angle
 $ABG = \angle EZ$. quare $AG = AZ$ et $\angle BAG = \angle AZ$
[prop. IV].

Iam rursus latera sub aequalibus angulis sub-
tendentia¹⁾ aequalia sint, uelut $AB = AE$. dico rur-
sus, etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia
fore, $AG = AZ$ et $BG = EZ$, et praeterea reliquum
angulum BAG reliquo angulo EAZ aequalem esse.

nam si BG lateri EZ inaequale est, alterutrum eorum
maius est. sit maius, si fieri potest, BG , et ponatur $B\Theta =$
 EZ , et ducatur $A\Theta$. et quoniam $B\Theta = EZ$ et $AB = AE$,
duae rectae AB , $B\Theta$ duabus AE , EZ aequales sunt altera
alteri. et aequales angulos comprehendunt. itaque $A\Theta$
 $= AZ$ et $\triangle AB\Theta = \triangle AEZ$, et reliqui anguli reliquis
angulis aequales erunt, sub quibus aequalia latera sub-
tendunt. quare $\angle B\Theta A = \angle EZ A$. uerum $\angle EZ A = \angle BGA$.

1) AG et AG lin. 13 abesse debebant.

corr. m. 2. BGA] corr. ex BGA m. 1 b. 5. BGA] corr.
ex AGB F. 7. $\alpha\gamma\alpha$. $\epsilon\sigma\tau\iota$] $\alpha\gamma\alpha$ $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P. 8. $\delta\upsilon\sigma\iota$ B.
10. $\angle EZ$] corr. ex $\angle Z$ m. 2 b. 11. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] PF; $\epsilon\sigma\tau\iota$ uulgo.
 η $\lambda\omicron\iota\pi\eta$ F et V m. 2. BAG] GAB F. $\tau\eta$ $\lambda\omicron\iota\pi\eta$] $\lambda\omicron\iota\pi\eta$
V; corr. m. 2. 13. $\alpha\lambda\lambda\alpha$ $\delta\eta$] bis b, semel punctis del. m.
recens. 17. $\kappa\alpha\iota$] e corr. V. $\tau\eta$] om. b; postea insertum
V. $\gamma\omega\nu\iota\alpha$] om. b. 20. $\epsilon\iota$ $\delta\upsilon\nu\alpha\tau\acute{o}\nu$ $\mu\epsilon\lambda\lambda\omicron\nu$ Theon? (BFV
bp). $\epsilon\iota$] add. m. recenti b. η BG $\tau\eta\varsigma$ EZ P. 24. $\pi\epsilon\rho\iota$
 $\epsilon\chi\omicron\upsilon\sigma\iota\nu$] PBF; $\pi\epsilon\rho\iota\epsilon\chi\omicron\upsilon\sigma\iota$ uulgo. 25. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] PF; $\epsilon\sigma\tau\iota$ uulgo.
26. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] PF; comp. p; $\epsilon\sigma\tau\iota$ uulgo. 27. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\epsilon\gamma\alpha$
 $\epsilon\kappa\alpha\tau\epsilon\gamma\alpha$ V. 29. $\alpha\lambda\lambda'$ F. η] postea add. m. 1 P.

- ἐστὶν ἴση· τριγώνου δὴ τοῦ $A\Theta\Gamma$ ἢ ἐκτὸς γωνία ἡ
 ὑπὸ $B\Theta A$ ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ
 $B\Gamma A$ · ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἀνισός ἐστιν ἡ $B\Gamma$
 τῇ EZ · ἴση ἄρα. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ AB τῇ AE ἴση. δύο
 5 δὴ αἱ $AB, B\Gamma$ δύο ταῖς AE, EZ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω
 ἑκατέρω· καὶ γωνίας ἴσας περιέχουσι· βάσεις ἄρα ἡ
 AG βάσει τῇ AZ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον
 τῷ AEZ τριγώνῳ ἴσον καὶ λοιπὴ γωνία ἡ ὑπὸ BAG
 τῇ λοιπῇ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ EAZ ἴση.
- 10 Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο γωνίας δυσὶ
 γωνίαις ἴσας ἔχῃ ἑκατέραν ἑκατέρω καὶ μίαν πλευ-
 ρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην ἥτοι τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις γω-
 νίαις, ἢ τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν,
 καὶ τὰς λοιπὰς πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας
 15 ἔξει καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ· ὅπερ ἔδει
 δεῖξαι.

κζ'.

- Ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς
 ἐναλλὰξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, παράλλη-
 20 λοι ἔσονται ἀλλήλαις αἱ εὐθεῖαι.

- Εἰς γὰρ δύο εὐθείας τὰς $AB, \Gamma A$ εὐθεῖα ἐμπί-
 πτουσα ἡ EZ τὰς ἐναλλὰξ γωνίας τὰς ὑπὸ $AEZ, EZ A$
 ἴσας ἀλλήλαις ποιεῖτω· λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν ἡ
 AB τῇ ΓA .
- 25 Εἰ γὰρ μή, ἐκβαλλόμεναι αἱ $AB, \Gamma A$ συμπεσοῦν-
 ται ἥτοι ἐπὶ τὰ B, A μέρη ἢ ἐπὶ τὰ A, Γ . ἐκβεβλή-

XXVII. Philop. in anal. II fol. 18^v. Boetius p. 382, 23.

1. Post ἴση Theon add. καὶ ἡ ὑπὸ $B\Theta A$ ἄρα τῇ ὑπὸ $B\Gamma A$
 ἐστὶν ἴση (BFVbp; in F ἄρα supra scr. et pro $B\Gamma A$ legitur
 $B\Gamma A$); eadem P mg. manu rec. 2. ἐστίν P, ut lin. 4. 5.
 δυσὶ BFp. 7. ἐστίν] PF; ἐστὶ vulgo. 8. ἴσον ἐστὶ Theon

itaque in triangulo $A\Theta\Gamma$ angulus extrinsecus positus $B\Theta A$ aequalis est angulo interiori et opposito $B\Gamma A$; quod fieri non potest [prop. XVI]. quare $B\Gamma$ lateri EZ inaequale non est; aequale igitur. uerum etiam $AB = AE$. itaque duae rectae AB , $B\Gamma$ duabus AE , EZ aequales sunt altera alteri. et angulos aequales comprehendunt. itaque basis $A\Gamma$ basi AZ aequalis est, et triangulus $AB\Gamma$ triangulo AEZ aequalis, et reliquus angulus $B\Gamma A$ reliquo angulo EAZ aequalis.

Ergo si duo trianguli duos angulos duobus angulis aequales habent alterum alteri et unum latus uni lateri aequale, siue quod ad angulos aequales positum est, siue quod sub altero angulorum aequalium subtendit, etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt et reliquum angulum reliquo angulo; quod erat demonstrandum.

XXVII.

Si recta in duas rectas incidens alternos angulos inter se aequales effecerit, rectae inter se parallelae erunt.

Nam in duas rectas AB , ΓA recta incidens EZ angulos alternos AEZ , EZA inter se aequales efficiat. dico, AB rectae ΓA parallelam esse.

nam si minus, AB , ΓA productae concurrent aut ad partes B , A aut ad A , Γ partes. producantur et

(BVbp; $\lambda\sigma\sigma\upsilon\upsilon\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ F); $\epsilon\sigma\tau\iota$ om. P. $\lambda\sigma\iota\pi\eta$] P, V m. 1; η $\lambda\sigma\iota\pi\eta$ BF, V m. 2, bp; cfr. p. 64, 11. 9. $\tau\eta$] supra m. 2 V. $\lambda\sigma\eta\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ BFbp. 10. $\alpha\epsilon\alpha$] supra m. 1 P. $\tau\alpha\iota\varsigma\delta\nu\sigma\alpha\iota$ BVp 11. Ante $\kappa\alpha\iota$ m. recenti add. V: $\epsilon\chi\eta\delta\epsilon$. 14. $\pi\lambda\epsilon\nu\rho\acute{\alpha}\varsigma$] in ras. m. 1 P. 15. $\gamma\omega\nu\iota\alpha$] comp. insert. V. 16. $\delta\epsilon\epsilon\chi\alpha\iota$] ras. p. 18. $\epsilon\mu\pi\epsilon\sigma\sigma\upsilon\sigma\alpha$ F' (supra m. 1: $\gamma\epsilon$. $\epsilon\mu\pi\acute{\iota}\pi\tau\omicron\upsilon\sigma\alpha$). 20. $\alpha\iota$] om. V. 24. ΓA $\epsilon\nu\theta\epsilon\iota\alpha$ V.

σθώσαν καὶ συμπιπτέτωσαν ἐπὶ τὰ B, Δ μέρη κατὰ τὸ H . τριγώνου δὴ τοῦ HEZ ἢ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ AEZ ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ EZH . ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα αἱ $AB, \Gamma\Delta$ ἐμβαλλόμεναι
 5 συμπεσοῦνται ἐπὶ τὰ B, Δ μέρη. ὁμοίως δὴ δειχθή-
 σεται, ὅτι οὐδὲ ἐπὶ τὰ A, Γ αἱ δὲ ἐπὶ μηδέτερα τὰ
 μέρη συμπίπτουσαι παράλληλοί εἰσιν· παράλληλος ἄρα
 ἐστὶν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$.

Ἐὰν ἄρα εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς
 10 ἐναλλάξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, παράλληλοι ἔσον-
 ται αἱ εὐθεῖαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κη'.

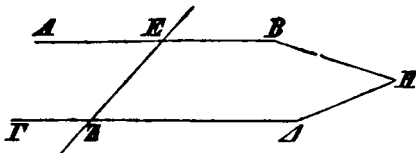
Ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὴν
 ἐκτὸς γωνίαν τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον καὶ ἐπὶ
 15 τὰ αὐτὰ μέρη ἴσην ποιῇ ἢ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ
 αὐτὰ μέρη δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, παράλληλοι ἔσον-
 ται ἀλλήλαις αἱ εὐθεῖαι.

Εἰς γὰρ δύο εὐθείας τὰς $AB, \Gamma\Delta$ εὐθεῖα ἐμπί-
 πτούσα ἡ EZ τὴν ἐκτὸς γωνίαν τὴν ὑπὸ $EH\Delta$ τῇ ἐν-
 20 τὸς καὶ ἀπεναντίον γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ ἴσην ποιείτω
 ἢ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς ὑπὸ $BH\Theta$,

XXVIII. Boetius p. 382, 26.

2. Post H add. σημείον (comp.) V man. recenti. ἢ ἐκτὸς
 — AEZ] mg. m. 1 P. 3. ἴση] ras. FV (μεῖζον Grynæus, με-
 ῖζων Gregorius). ἐστὶν P. τῇ] τῆς FV, Grynæus.
 ἀπεναντίον] ἐπενανγωνία φ, praeterea γωνίας (comp.) mg. m. 2
 F; m. 1 sine dubio fuit ἀπεναντίον. In V post hoc verbum
 γωνίας (comp.) inseruit m. recens.; γωνίας hab. Grynæus.
 τῇ] τῆς FV. ὑπὸ] om. F. Post EZH in F. m. 2 et in V
 m. recentissima add. ἀλλὰ καὶ ἴση, quod habet Grynæus, scrip-
 turam receptam habent PBbp, Campanus, Zambertus, alter
 codex Grynæi. 4. ἐστὶν] om. p. 5. δὴ] δέ F. 6. οὐδ' p.

concurrent ad B , Δ partes in puncto H . in triangulo igitur HEZ angulus extrinsecus positus AEZ aequalis

est angulo interiori et opposito EZH ; quod fieri non potest [prop. XVI]. quare AB , $\Gamma\Delta$ rectae productae non concurrent ad B , Δ partes. similiter demonstrabimus, eas ne ad A , Γ quidem partes concurrere; quae autem ad neutras partes concurrunt, parallelae sunt [def. 23]. itaque AB rectae $\Gamma\Delta$ parallela est.

Ergo si recta in duas rectas incidens alternos angulos inter se aequales effecerit, rectae inter se parallelae erunt; quod erat demonstrandum.

XXVIII.

Si recta in duas rectas incidens angulum exteriori et opposito et ad easdem partes sito angulo aequalem effecerit aut angulos interiores et ad easdem partes sitos duobus rectis aequales, parallelae inter se erunt rectae.

nam recta EZ in duas rectas AB , $\Gamma\Delta$ incidens angulum exteriorem EHB angulo interiori et opposito $H\Theta\Delta$ aequalem efficiat aut angulos interiores et

$\delta\epsilon'$] δ' Pp. 7. $\epsilon\lambda\iota\nu$] PF; $\epsilon\lambda\iota\alpha$ uulgo. 9. $\epsilon\lambda\varsigma$] supra m. 2 V. 11. $\alpha\Gamma$] om. b; eras. F. 15. Post $\epsilon\nu\tau\acute{o}\varsigma$ add. V m. 2 $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\varsigma$ (comp.). $\kappa\alpha\Gamma$] supra m. 2 V. 16. $\delta\nu\epsilon\lambda\nu$] $\delta\upsilon\sigma\iota$ Proclus. 17. $\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\alpha\iota\varsigma$] om. Proclus. $\alpha\Gamma$] om. V, Proclus. 20. $\epsilon\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\iota}\omega\n \varphi$, $\acute{\alpha}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\iota}\alpha\varsigma$ p. Post $\acute{\alpha}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\iota}\omega\n$ add. F: $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ (m. recenti) $\kappa\alpha\iota$ $\epsilon\pi\iota$ $\tau\acute{\alpha}$ $\alpha\nu\tau\acute{\alpha}$ $\mu\acute{\epsilon}\theta\eta$; cfr. Campanus. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. BFp. 21. Post $\mu\acute{\epsilon}\theta\eta$ m. 2 FV add. $\tau\acute{\alpha}$ $B\Delta$.

$H\Theta\Delta$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας· λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $EH\Theta$ τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$, ἀλλὰ ἡ ὑπὸ $EH\Theta$ τῇ ὑπὸ $AH\Theta$ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ
5 ὑπὸ $AH\Theta$ ἄρα τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ ἐστὶν ἴση· καὶ εἰσιν
ἐναλλάξ· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$.

Πάλιν, ἐπεὶ αἱ ὑπὸ $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ δύο ὀρθαῖς
ἴσαι εἰσὶν, εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $AH\Theta$, $BH\Theta$ δυσὶν
ὀρθαῖς ἴσαι, αἱ ἄρα ὑπὸ $AH\Theta$, $BH\Theta$ ταῖς ὑπὸ
10 $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ ἴσαι εἰσὶν· κοινὴ ἀφηρησθῶ ἡ ὑπὸ $BH\Theta$.
λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $AH\Theta$ λοιπῇ τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ ἐστὶν
ἴση· καὶ εἰσιν ἐναλλάξ· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ AB
τῇ $\Gamma\Delta$.

Ἐὰν ἄρα εἰς δύο εὐθείας εὐθεία ἐμπίπτουσα τὴν
15 ἐκτὸς γωνίαν τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ
μέρη ἴσην ποιῇ ἢ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη
δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, παράλληλοι ἔσονται αἱ εὐθεῖαι·
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κθ'.

20 Ἡ εἰς τὰς παραλλήλους εὐθείας εὐθεία ἐμ-
πίπτουσα τὰς τε ἐναλλάξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις
ποιεῖ καὶ τὴν ἐκτὸς τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον
ἴσην καὶ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δυσὶν
ὀρθαῖς ἴσας.

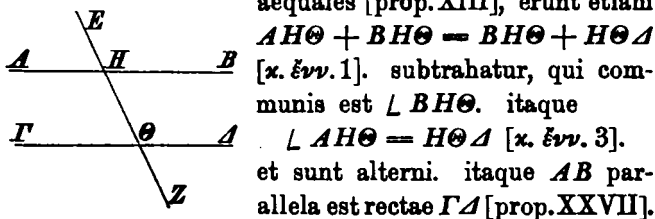
25 Εἰς γὰρ παραλλήλους εὐθείας τὰς AB , $\Gamma\Delta$ εὐθεία

3. Post $EH\Theta$ in V add. *γωνία* m. 2 (comp.). $H\Theta\Delta$] $HB\Delta$ F, sed B e corr. 4. *ἴση ἐστίν* p. 5. Ante $H\Theta\Delta$ ras. 1 litt. F. *ἴση ἐστίν* p. 7. *δυσὶν* Bp. 8. *εἰσιν ἴσαι* p. *εἰσὶν δέ* P. αἱ] supra m. 1 b. 9. αἱ ἄρα] ἄρα αἱ F. 10. *εἰσὶν*] PBF, comp. b; *εἰσὶ* vulgo. 11. *ἴση ἐστίν* p. 12. *ἐστίν*] om. F. AB] e corr. F; in ras. b. 15. *ἀπεναντίας* p. 21. *τε*] om. F, supra m. 2 V. *γωνίας*] om. Proclus. ἀλλήλαις] om. Proclus. 22. *ποιεῖ*] corr. ex *ποιῇ* V. καὶ

ad easdem partes sitos $BH\theta$, $H\theta\Delta$ duobus rectis aequales. dico, parallelam esse AB rectae $\Gamma\Delta$.

nam quoniam $\angle EHB = H\theta\Delta$ et $\angle EHB = AH\theta$ [prop. XV], erit etiam $AH\theta = H\theta\Delta$ [x. $\xi\nu\nu$. 1]. et sunt alterni. itaque AB parallela est rectae $\Gamma\Delta$ [prop. XXVII].

rursus quoniam $BH\theta + H\theta\Delta$ duobus rectis aequales sunt, et etiam $AH\theta + BH\theta$ duobus rectis aequales [prop. XIII], erunt etiam

$AH\theta + BH\theta = BH\theta + H\theta\Delta$ [x. $\xi\nu\nu$. 1]. subtrahatur, qui communis est $\angle BH\theta$. itaque

$\angle AH\theta = H\theta\Delta$ [x. $\xi\nu\nu$. 3].

et sunt alterni. itaque AB parallela est rectae $\Gamma\Delta$ [prop. XXVII].

Ergo si recta in duas rectas incidens angulum exterioriorem interiori et opposito et ad easdem partes sito angulo aequalem effecerit aut angulos interiores et ad easdem partes sitos duobus rectis aequales, parallelae inter se erunt rectae; quod erat demonstrandum.

XXIX.

Recta in rectas parallelas incidens et angulos alternos inter se aequales efficit et angulum exterioriorem interiori et opposito aequalem et interiores ad easdemque partes sitos duobus rectis aequales.

nam in rectas parallelas AB , $\Gamma\Delta$ recta incidat

XXIX. Boetius p. 383, 1.

$\alpha\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\iota}\omicron\nu$ — 23. $\acute{\epsilon}\nu\tau\acute{o}\varsigma$] apud Proclum exciderunt. $\alpha\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\iota}\omicron\nu$ p. 23. $\iota\sigma\eta\nu$] P, Campanus; $\kappa\alpha\iota \acute{\epsilon}\pi\iota \tau\acute{\alpha} \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha} \mu\acute{\epsilon}\rho\eta \iota\sigma\eta\nu$ Theon (BFVbp, Boetius). $\delta\nu\sigma\acute{\iota}\nu$] $\delta\upsilon\acute{o}$ Proclus.

ἐμπίπτειτο ἡ ΕΖ· λέγω, ὅτι τὰς ἐναλλάξ γωνίας τὰς
 ὑπὸ ΑΗΘ, ΗΘΔ ἴσας ποιεῖ καὶ τὴν ἐκτὸς γωνίαν
 τὴν ὑπὸ ΕΗΒ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ ΗΘΔ
 ἴσην καὶ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς ὑπὸ
 5 ΒΗΘ, ΗΘΔ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας.

Εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ ὑπὸ ΑΗΘ τῇ ὑπὸ ΗΘΔ,
 μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ ὑπὸ ΑΗΘ·
 κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ ΒΗΘ· αἱ ἄρα ὑπὸ ΑΗΘ,
 ΒΗΘ τῶν ὑπὸ ΒΗΘ, ΗΘΔ μείζονές εἰσιν. ἀλλὰ αἱ
 10 ὑπὸ ΑΗΘ, ΒΗΘ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. [καὶ] αἱ
 ἄρα ὑπὸ ΒΗΘ, ΗΘΔ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν. αἱ
 δὲ ἀπ' ἐλασσόνων ἢ δύο ὀρθῶν ἐκβαλλόμεναι εἰς ἄπει-
 ρον συμπίπτουσιν· αἱ ἄρα ΑΒ, ΓΔ ἐκβαλλόμεναι εἰς
 ἄπειρον συμπεσοῦνται· οὐ συμπίπτουσι δὲ διὰ τὸ παρ-
 15 ἀλλήλους αὐτάς ὑποκείσθαι· οὐκ ἄρα ἄνισός ἐστιν ἡ
 ὑπὸ ΑΗΘ τῇ ὑπὸ ΗΘΔ· ἴση ἄρα. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ ΑΗΘ
 τῇ ὑπὸ ΕΗΒ ἐστιν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΕΗΒ ἄρα τῇ
 ὑπὸ ΗΘΔ ἐστιν ἴση. κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ ΒΗΘ·
 αἱ ἄρα ὑπὸ ΕΗΒ, ΒΗΘ ταῖς ὑπὸ ΒΗΘ, ΗΘΔ ἴσαι
 20 εἰσίν. ἀλλὰ αἱ ὑπὸ ΕΗΒ, ΒΗΘ δύο ὀρθαῖς ἴσαι
 εἰσίν· καὶ αἱ ὑπὸ ΒΗΘ, ΗΘΔ ἄρα δύο ὀρθαῖς ἴσαι
 εἰσίν.

Ἡ ἄρα εἰς τὰς παραλλήλους εὐθείας εὐθεῖα ἐμ-
 πίπτουσα τὰς τε ἐναλλάξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιεῖ
 25 καὶ τὴν ἐκτὸς τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴσην καὶ τὰς

1. τὰς] PF et V m. 1; τὰς τε Bbp et V m. 2. 3. ἀπ-
 εναντίας p. τῇ] P; καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τῇ Theon (BFV
 bp), Campanus. ΗΘΔ] H supra scr. m. 1 F. 4. ἴση V.
 7. ἐστί F. ΑΗΘ] FVb; ΑΗΘ τῆς ὑπὸ ΗΘΔ P; ΑΗΘ. καὶ
 ἐπεὶ μείζων ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΑΗΘ τῆς ὑπὸ ΗΘΔ Bp, et mg. m. 2
 V. 9. ἀλλ' F. 10. ΒΗΘ] ΘΗΒ B et e corr. V. εἰσὶ
 V, comp. b. καὶ] om. P. 12. ἀπ'] ἐπ' b. 13. συμ-
 πίπτουσιν — 14. ἄπειρον] om. p. 16. τῇ] τῆς B. ΗΘΔ]

EZ. dico, eam angulos alternos $AH\Theta$, $H\Theta\Delta$ aequales efficere et angulum exteriorem EHB interiori et opposito $H\Theta\Delta$ aequalem et interiores ad easdemque partes sitos $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ duobus rectis aequales.

nam si $\angle AH\Theta$ angulo $H\Theta\Delta$ inaequalis est, alteruter eorum maior est. sit $\angle AH\Theta$ maior. communis

adiociatur $\angle BH\Theta$. itaque
 $AH\Theta + BH\Theta > BH\Theta + H\Theta\Delta$
 [κ. ένν. 2]. uerum $AH\Theta + BH\Theta$
 duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. quare $BH\Theta + H\Theta\Delta$ duobus rectis minores sunt. quae
 autem ex angulis minoribus,

quam sunt duo recti, producuntur rectae in infinitum, concurrent [αλτ. 5]. itaque AB , $\Gamma\Delta$ productae in infinitum concurrent. uerum non concurrunt, quia supponuntur parallelae. quare $\angle AH\Theta$ angulo $H\Theta\Delta$ inaequalis non est. aequalis igitur.

sed $\angle AH\Theta = EHB$ [prop. XV]. quare etiam $\angle EHB = H\Theta\Delta$ [κ. ένν. 1]. communis adiociatur $\angle BH\Theta$. itaque $\angle EHB + BH\Theta = BH\Theta + H\Theta\Delta$ [κ. ένν. 2]. uerum $EHB + BH\Theta$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. quare etiam $BH\Theta + H\Theta\Delta$ duobus rectis aequales sunt.

Ergo recta in rectas parallelas incidens et angulos alternos inter se aequales efficit et angulum exteriorem angulo interiori et opposito aequalem et inte-

litt. $H\Theta$ in ras. F. ἀλλ' F. 19. ὑπό] (prius) αὐτὸ ὑπό b.
 $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ H bis e corr. V. 20. ἀλλ' F. δυοῖν Bp.
 21. εἰσὶν PBF; εἰσὶν uulgo. δυοῖν PBp. εἰσὶν ἴσαι BF.
 23. ἡ] e corr. V. 24. τε] om. P. 25. ἐκτὸς τῇ] m. 2 F.
 ἀπεναντίας p. ἴσην] om. P; καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἴσην BFV b p.

ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

λ'.

Αὶ τῇ αὐτῇ εὐθείᾳ παράλληλοι καὶ ἀλλήλαις
5 εἰσὶ παράλληλοι.

Ἐστω ἑκατέρα τῶν AB , $ΓΔ$ τῇ EZ παράλληλος·
λέγω, ὅτι καὶ ἡ AB τῇ $ΓΔ$ ἐστὶ παράλληλος.

Ἐμπιπτέτω γὰρ εἰς αὐτὰς εὐθεῖα ἡ HK .

Καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους εὐθείας τὰς AB , EZ
10 εὐθεῖα ἐμπίπτωκεν ἡ HK , ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ AHK τῇ
ὑπὸ $HΘZ$. πάλιν, ἐπεὶ εἰς παραλλήλους εὐθείας τὰς
 EZ , $ΓΔ$ εὐθεῖα ἐμπίπτωκεν ἡ HK , ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ
 $HΘZ$ τῇ ὑπὸ $HKΔ$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ AHK
τῇ ὑπὸ $HΘZ$ ἴση. καὶ ἡ ὑπὸ AHK ἄρα τῇ ὑπὸ
15 $HKΔ$ ἐστὶν ἴση· καὶ εἰσιν ἐναλλάξ. παράλληλος ἄρα
ἐστὶν ἡ AB τῇ $ΓΔ$.

[Αὶ ἄρα τῇ αὐτῇ εὐθείᾳ παράλληλοι καὶ ἀλλήλαις
εἰσὶ παράλληλοι.] ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λα'.

20 Διὰ τοῦ δοθέντος σημείου τῇ δοθείσῃ εὐ-
θείᾳ παράλληλον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

Ἐστω τὸ μὲν δοθὲν σημεῖον τὸ A , ἡ δὲ δοθεῖσα
εὐθεῖα ἡ $BΓ$. δεῖ δὴ διὰ τοῦ A σημείου τῇ $BΓ$ εὐ-
θείᾳ παράλληλον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

XXX. Boetius p. 383, 5. XXXI. Boetius p. 383, 7.

1. ἐντὸς καί] om. P. 6. AB] AE φ. 7. ἐστὶν P.
9. καί — 10. HK] mg. m. 1 P. 11. εἰς] εἰς τὰς V. εὐθείας]
δύο εὐθείας P. 12. ἐμπίπτωκεν] in ras. PF; dein add. κοινῇ
F. ἡ] (alt.) corr. ex τῇ P. 13. $HKΔ$] corr. ex $ΘKΔ$ m.
rec. P. 14. ἄρα] supra comp. m. 1 b. 15. $ΘKΔ$ P, corr.
m. rec. 16. ἐστὶν] om. F. AB] inter A et B ras. 1 litt.

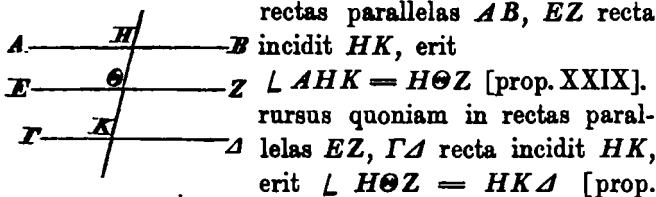
riores ad easdemque partes sitos duobus rectis aequalibus; quod erat demonstrandum.

XXX.

Quae eidem rectae parallelae sunt, etiam inter se parallelae sunt.

sit utraque AB , ΓA rectae EZ parallela. dico, etiam AB rectae ΓA parallelam esse.

nam in eas incidat recta HK . et quoniam in

rectas parallelas AB , EZ recta

incidit HK , erit

$\angle AHK = H\Theta Z$ [prop. XXIX].

rursus quoniam in rectas paral-

lelas EZ , ΓA recta incidit HK ,

erit $\angle H\Theta Z = HK\Delta$ [prop.

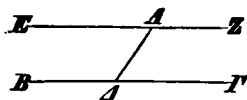
XXIX]. sed demonstratum est, esse etiam

$$\angle AHK = HK\Delta.$$

quare etiam $\angle AHK = HK\Delta$ [x. *ἐνν.* 1]. et sunt alterni. itaque AB rectae ΓA parallela est [prop. XXVII]; quod erat demonstrandum.

XXXI.

Per datum punctum datae rectae parallelam rectam lineam ducere.

Sit datum punctum A , data autem recta $B\Gamma$. oportet igitur per A punctum rectae $B\Gamma$ parallelam rectam lineam ducere.

F. $\tau\eta$] $\tau\eta\varsigma$ b. 17. $\alpha\iota \acute{\alpha}\rho\alpha$ — 18. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota$] om. PBbp; mg. m. 2 FV. 17. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. FV. 20. Post $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\omicron\nu$ in P add. $\delta \mu\eta \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu \acute{\epsilon}\pi\iota \alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$; del. m. 1; similiter Campanus; sed Proclus non habuit p. 376, 5 sqq.

Ειλήφθω ἐπὶ τῆς $BΓ$ τυχὸν σημεῖον τὸ $Δ$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΑΔ$ · καὶ συνεστήτω πρὸς τῇ $ΔΑ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ $Α$ τῇ ὑπὸ $ΑΔΓ$ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ $ΔΑΕ$ · καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπ' εὐθείας τῇ $ΕΑ$ εὐθεῖα ἡ $ΑΖ$.

Καὶ ἐπεὶ εἰς δύο εὐθείας τὰς $BΓ$, $ΕΖ$ εὐθεῖα ἐμπίπτουσα ἡ $ΑΔ$ τὰς ἐναλλὰξ γωνίας τὰς ὑπὸ $ΕΑΔ$, $ΑΔΓ$ ἴσας ἀλλήλαις πεποίηκεν, παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ $ΕΑΖ$ τῇ $BΓ$.

Διὰ τοῦ δοθέντος ἄρα σημείου τοῦ $Α$ τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ $BΓ$ παράλληλος εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ $ΕΑΖ$ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

λ β'.

Παντὸς τριγώνου μιᾷς τῶν πλευρῶν προσ-
15 ἐκβληθείσης ἡ ἐκτὸς γωνία δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴση ἐστίν, καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

Ἐστω τρίγωνον τὸ $ΑΒΓ$, καὶ προσεκβεβλήσθω αὐτοῦ μία πλευρὰ ἡ $BΓ$ ἐπὶ τὸ $Δ$ · λέγω, ὅτι ἡ ἐκτὸς
20 γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$ ἴση ἐστὶ δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ταῖς ὑπὸ $ΓΑΒ$, $ΑΒΓ$, καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΑΒΓ$, $BΓΑ$, $ΓΑΒ$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

Ἦχθω γὰρ διὰ τοῦ $Γ$ σημείου τῇ $ΑΒ$ εὐθείᾳ
25 παράλληλος ἡ $ΓΕ$.

XXXII. Alex. Aphrod. in top. p. 11. Simplic. in phys. fol. 14. Philop. in anal. II p. 65. Psellus p. 40. Boetius p. 383, 8.

3. αὐτῇ] αὐτῇ F. τῷ] supra m. 1 P. 4. τῇ] B; τῆς vulgo. 5. ΕΑ] in ras. V. 6. BΓ] corr. ex ΓΒ V; ΓΒ Bbp. 7. ὑπὸ] mg. m. rec. P; supra m. 2 F. 8. ἀλλήλαις b.

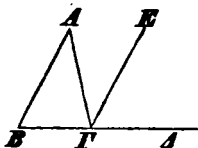
sumatur in $B\Gamma$ quoduis punctum Δ , et ducatur $A\Delta$. et ad ΔA rectam et punctum in ea situm A angulo $A\Delta\Gamma$ aequalis construatur ΔAE [prop. XXIII]. et producat EA in directum, ut fiat AZ . et quoniam recta $A\Delta$ in duas rectas $B\Gamma$, EZ incidens angulos alternos $E\Delta A$, $A\Delta\Gamma$ inter se aequales effecit, erit $E\Delta Z$ rectae $B\Gamma$ parallela [prop. XXVII].

Ergo per datum punctum A datae rectae $B\Gamma$ parallela recta linea $E\Delta Z$ ducta est; quod oportebat fieri.

XXXII.

In quouis triangulo quolibet laterum producto angulus extrinsecus positus duobus interioribus et oppositis aequalis est, et anguli interiores tres trianguli duobus rectis aequales sunt.

Sit triangulus $AB\Gamma$, et producat quodlibet latus

eius $B\Gamma$ ad Δ dico, angulum extrinsecus positum $A\Gamma\Delta$ aequalem esse duobus angulis interioribus et oppositis ΓAB , $AB\Gamma$, et angulos interiores tres trianguli $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$, ΓAB duobus rectis aequales esse.

ducatur enim per Γ punctum rectae AB parallela

-
- πεποιήμεν*] BF ; *πεποιήμε* uulgo. 9. $E\Delta Z$] EA eras. F.
 $B\Gamma$] corr. ex $B\Delta V$; $B\Gamma\Delta$ F. 12. $E\Delta Z$] $A\Gamma\Delta$ F. 14.
τῶν πλευρῶν] supra m. 2 F; *πλευρῶς* Proclus. *προσεβληθεί-*
σης] προσ- add. m. 2 V. 15. *ἐκτὸς τοῦ τριγώνου γωνία δύο*
Proclus. 16. *ἀπεναντίας* p. *ἔστιν ἰση* Proclus. *ἔστιν*]
PF; comp. b; *ἔστι* uulgo. *αἱ*] m. 2 V. 17. *τρεῖς*] om.
Proclus. *δυσὶν* δύο Proclus. 20. *ἔστιν* P. *δυσὶ*] *ταῖς*
δυσὶ V. *ἀπεναντίας* p. 21. ΓAB] $A\Gamma B$ F. *αἱ*] om. F;
m. 2 V. 22. *αἱ*] m. rec. P. $B\Gamma\Delta$] supra m. 2 F. 24.
εὐθείᾳ] mg. m. 2 V.

- Καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ AB τῇ $ΓΕ$, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωκεν ἡ $ΑΓ$, αἱ ἐναλλὰξ γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΒΑΓ$, $ΑΓΕ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. πάλιν, ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ AB τῇ $ΓΕ$, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωκεν
 5 εὐθεῖα ἡ $ΒΔ$, ἡ ἐκτὸς γωνία ἡ ὑπὸ $ΕΓΔ$ ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ $ΑΒΓ$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΕ$ τῇ ὑπὸ $ΒΑΓ$ ἴση· ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$ γωνία ἴση ἐστὶ δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ταῖς ὑπὸ $ΒΑΓ$, $ΑΒΓ$.
- 10 Κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $ΑΓΒ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΑΓΒ$ τρισὶ ταῖς ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΑ$, $ΓΑΒ$ ἴσαι εἰσίν. ἀλλ' αἱ ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΑΓΒ$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· καὶ αἱ ὑπὸ $ΑΓΒ$, $ΓΒΑ$, $ΓΑΒ$ ἄρα δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.
- 15 Παντὸς ἄρα τριγώνου μιᾶς τῶν πλευρῶν προσεκβληθείσης ἡ ἐκτὸς γωνία δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴση ἐστίν, καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λγ'.

- 20 Αἱ τὰς ἴσας τε καὶ παραλλήλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπιξευγνύουσαι εὐθεῖαι καὶ αὐταὶ ἴσαι τε καὶ παράλληλοί εἰσιν.

XXXIII. Boetius p. 383, 11.

3. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί uulgo. 4. ἐστίν] om. B. ΕΓΡ. 5. εὐθεῖα] -vθ eras. V. ἴση] ἴση V (ἡ in ras.). ἐστίν P, ut lin. 8. 6. ἀπεναντίας p. 7. ΒΑΓ] corr. ex ΓΑΒ m. 2 V; litt. ΒΑ in ras. B. 8. γωνία] P; ἐκτὸς γωνία Theon (BFVbp), Campanus. ἀπεναντίας p. 10. ΑΓΒ] ΑΒΓ F; corr. m. 2. 11. ΑΓΒ] litt. ΓΒ e corr. F. ΑΒΓ, ΒΓΑ] in ras. F. ΓΑΒ] om. F; ΒΑΓ B et V m. 2. 12. εἰσίν] PBF; comp. b; εἰσί uulgo. 13. ΑΓΒ] ΑΒΓ F (euan.),

$ΓΕ$. et quoniam AB rectae $ΓΕ$ parallela est, et in eas incidit $ΑΓ$, anguli alterni $ΒΑΓ$, $ΑΓΕ$ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. rursus quoniam AB rectae $ΓΕ$ parallela est, et in eas incidit recta $ΒΔ$, angulus extrinsecus positus $ΕΓΔ$ aequalis est angulo interiori et opposito $ΑΒΓ$ [prop. XXIX]. sed demonstratum est, esse etiam $ΑΓΕ = ΒΑΓ$. quare

$$ΑΓΔ = ΒΑΓ + ΑΒΓ$$

interioribus et oppositis [κ. ξvv. 2]. communis adiciatur $ΑΓΒ$. itaque

$$ΑΓΔ + ΑΓΒ = ΑΒΓ + ΒΓΑ + ΓΑΒ \text{ [κ. ξvv. 2].}$$

uerum $ΑΓΔ + ΑΓΒ$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. itaque etiam $ΑΓΒ + ΒΓΑ + ΓΑΒ$ duobus rectis aequales sunt [κ. ξvv. 1].

Ergo in quouis triangulo quolibet laterum producto angulus extrinsecus positus duobus interioribus et oppositis aequalis est, et anguli interiores tres trianguli duobus rectis aequales sunt; quod erat demonstrandum.

XXXIII.

Rectae rectas aequales et parallelas ad easdem partes ¹⁾ coniungentes et ipsae aequales et parallelae sunt.

1) Hoc est: ne coniungantur B et $Γ$, $Δ$ et $Α$; u. Proclus p. 386, 15.

b, V (eras.), p. $ΓΒΑ$ $ΑΓΒ$ F; $ΒΓΑ$ V (eras.), Pbp.
 $αα$] mg. m. 2 V. $εστιν$ $ισαι$ p. 14. $εστιν$] PFV; comp.
b; $εστι$ ulgo. 17. $εστιν$] PF; comp. b; $εστι$ ulgo. $γα$
 $νται$ $ρεσις$ F. 18. $δυσιν$] $γωνιας$ φ. 20. $παρὰλληλους$ $εὐ$
 $θείας$ Proclus. 21. $καὶ$ $αὐταί$] mg. m. 2 V.

Ἐστῶσαν ἴσαι τε καὶ παράλληλοι αἱ AB , ΓA , καὶ ἐπιξευγνύτωσαν αὐτὰς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη εὐθεῖαι αἱ AG , $B\Delta$. λέγω, ὅτι καὶ αἱ AG , $B\Delta$ ἴσαι τε καὶ παράλληλοι εἰσιν.

- 5 Ἐπεξεύχθω ἡ $B\Gamma$. καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ AB τῇ ΓA , καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωκεν ἡ $B\Gamma$, αἱ ἐναλλὰξ γωνίαι αἱ ὑπὸ $AB\Gamma$, $B\Gamma A$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AB τῇ ΓA κοινὴ δὲ ἡ $B\Gamma$, δύο δὴ αἱ AB , $B\Gamma$ δύο ταῖς $B\Gamma$, ΓA ἴσαι εἰσίν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$
 10 γωνία τῇ ὑπὸ $B\Gamma A$ ἴση· βάσις ἄρα ἡ AG βάσει τῇ $B\Delta$ ἐστὶν ἴση, καὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $B\Gamma A$ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρω ἐκατέρω, ὅφ' ἂς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ AGB γωνία τῇ
 15 ὑπὸ $\Gamma B\Delta$. καὶ ἐπεὶ εἰς δύο εὐθείας τὰς AG , $B\Delta$ εὐθεῖα ἐμπίπτουσα ἡ $B\Gamma$ τὰς ἐναλλὰξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις πεποίηκεν, παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ AG τῇ $B\Delta$. ἐδείχθη δὲ αὐτῇ καὶ ἴση.

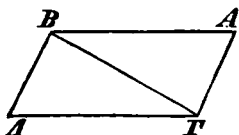
Αἱ ἄρα τὰς ἴσας τε καὶ παραλλήλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπιξευγνύουσαι εὐθεῖαι καὶ αὐταὶ ἴσαι τε καὶ παράλληλοι εἰσιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λδ'.

Τῶν παραλληλογράμμων χωρίων αἱ ἀπεναν-

XXXIV. Boetius p. 383, 13. cfr. Psellus p. 46.

1. ΓA] in ras. V. καὶ—2. εὐθεῖ·] in ras. b. 3. $B\Delta$] (prius) in ras. V. AG] ΓA BF, V m. 2. τε] om. FV, in ras. m. 1 P. 5. ἡ] γὰρ ἢ V m. 2. 6. ΓA] in ras. b. 7. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσὶ uulgo. 8. ἴση] η eras. V. 9. δυοὶ FBp. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσὶ uulgo. 10. ἴση ἐστὶ FV. 11. ἐστὶν ἴση] ἴση ἐστὶ V; ἴση p. $B\Gamma A$] $B\Delta \Gamma$ p. 12. ἐστίν] PFV; comp. b; om. p; ἐστὶ B. 14. AGB] $AB\Gamma$ corr.

Sint aequales et parallelae AB , $\Gamma\Delta$, et coniungant eas ad easdem partes rectae $A\Gamma$, $B\Delta$. dico, etiam $A\Gamma$, $B\Delta$ aequales et parallelas esse.

ducatur $B\Gamma$. et quoniam AB rectae $\Gamma\Delta$ parallela est, et in eas incidit $B\Gamma$, anguli alterni $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. et quoniam $AB = \Gamma\Delta$, communis autem $B\Gamma$, duae rectae AB , $B\Gamma$ duabus $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ aequales sunt. et $\angle AB\Gamma = B\Gamma\Delta$. basis igitur $A\Gamma$ basi $B\Delta$ aequalis, et triangulus $AB\Gamma$ triangulo $B\Gamma\Delta$ aequalis est, et reliqui anguli reliquis angulis aequales erunt alter alteri, sub quibus aequalia latera subtendunt. itaque $\angle A\Gamma B = \Gamma B\Delta$ [prop. IV]. et quoniam in duas rectas $A\Gamma$, $B\Delta$ incidens recta $B\Gamma$ angulos alternos inter se aequales effecit, erit $A\Gamma$ rectae $B\Delta$ parallela [prop. XXVII]. sed demonstratum est, eandem aequalem ei esse.

Ergo rectae rectas aequales et parallelas ad easdem partes coniungentes et ipsae aequales et parallelas sunt; quod erat demonstrandum.

XXXIV.

Spatorum parallelogrammorum¹⁾ latera angulique

1) H. e. rectis parallelis comprehensorum. nomen ab ipso Euclide ad similitudinem uocabuli $\epsilon\upsilon\theta\upsilon\gamma\gamma\alpha\mu\mu\omicron\varsigma$ fictum est; u. Proclus p. 392, 20. Studien p. 35.

in $B\Gamma\Delta$ m. rec. b. 15. Post $\Gamma B\Delta$ in p add. $\eta\delta\epsilon\ \acute{\upsilon}\pi\omicron\delta\ B\Delta\Gamma$ $\tau\eta\ \acute{\upsilon}\pi\omicron\delta\ B\Delta\Gamma$. $A\Gamma$] AB in ras. F. 16. $\gamma\omega\nu\iota\alpha\varsigma$] P; $\gamma\omega\nu\iota\alpha\varsigma$ $\tau\alpha\varsigma\ \acute{\upsilon}\pi\omicron\delta\ A\Gamma B$, $\Gamma B\Delta$ Theon? (BVbp); in F $\tau\alpha\varsigma\ \acute{\upsilon}\pi\omicron\delta\ A\Gamma B$, $\Gamma B\Delta$ in mg. sunt, sed m. 1; habet Campanus. 17. $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\kappa\epsilon$ Vb. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu\ \acute{\alpha}\rho\alpha$ (compp.) b. 18. $\delta\epsilon$] $\delta\epsilon\ \kappa\alpha\iota$ V. $\kappa\alpha\iota$] m. 2 V.

τίον πλευραί τε καὶ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, καὶ ἡ διάμετρος αὐτὰ δίχα τέμνει.

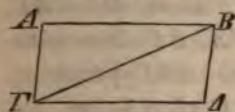
Ἔστω παραλληλόγραμμον χωρίον τὸ $ΑΓΔΒ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἡ $ΒΓ$. λέγω, ὅτι τοῦ $ΑΓΔΒ$ παραλληλογράμμου αἱ ἀπεναντίον πλευραί τε καὶ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, καὶ ἡ $ΒΓ$ διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει.

Ἐπεὶ γὰρ παράλληλός ἐστιν ἡ $ΑΒ$ τῇ $ΓΔ$, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωκεν εὐθεῖα ἡ $ΒΓ$, αἱ ἐναλλάξ γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. πάλιν ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ $ΑΓ$ τῇ $ΒΔ$, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωκεν ἡ $ΒΓ$, αἱ ἐναλλάξ γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΑΓΒ$, $ΓΒΔ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. δύο δὲ τριγωναί ἐσσι τὰ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ τὰς δύο γωνίας τὰς ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ 10 δυοῖ ταῖς ὑπὸ $ΒΓΔ$, $ΓΒΔ$ ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρω καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις γωνίαις κοινὴν αὐτῶν τὴν $ΒΓ$. καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς ἴσας ἔξει ἑκατέραν ἑκατέρω καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ ἴση 20 ἄρα ἡ μὲν $ΑΒ$ πλευρὰ τῇ $ΓΔ$, ἡ δὲ $ΑΓ$ τῇ $ΒΔ$, καὶ ἔτι ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΓΔΒ$. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ $ΑΒΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΒΓΔ$, ἡ δὲ ὑπὸ $ΓΒΔ$ τῇ ὑπὸ $ΑΓΒ$, ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΒΔ$ ὅλη τῇ ὑπὸ $ΑΓΔ$ ἐστὶν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ 25 $ΒΑΓ$ τῇ ὑπὸ $ΓΔΒ$ ἴση.

1. ἀλλήλοισ b; corr. m. recens. 2. εἰσίν] PBF; comp. b; εἰσί ulgo. αὐτά] -α in ras. F. 3. $ΑΓΔΒ$] $ΓΔΒ$ litt. in ras. b; litt. $ΑΒ$ corr. ex $ΒΔ$ m. 2 V; $ΑΒΓΔ$ P; item PV lin. 4. 5. τε] om. p. 6. ἀλλήλοισ b; corr. m. rec. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί ulgo. δίχα αὐτό p. 9. αὐτάς] -ντά- absumpta ob pergam. raptum in F. 10. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί ulgo. 11. $ΒΔ$] $ΔΒ$ F; $ΒΔ$ post ras. 1 litt. (Γ?) V. 12.

opposita inter se aequalia sunt, et diametrus ea in duas partes aequales diuidit.

Sit spatium parallelogrammum $ΑΓΔΒ$, diametrus autem eius $ΒΓ$. dico, parallelogrammi $ΑΓΔΒ$ latera angulosque opposita inter se aequalia esse, et diametrum $ΒΓ$ in duas partes aequales id diuidere.

nam quoniam $ΑΒ$ rectae $ΓΔ$ parallela est, et in eas incidit recta $ΒΓ$, anguli alterni $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. rursus quoniam $ΑΓ$ rectae $ΒΔ$ parallela est, et in eas incidit $ΒΓ$, alterni anguli $ΑΓΒ$, $ΓΒΔ$ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. itaque duo trianguli sunt $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ duos angulos $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ duobus $ΒΓΔ$, $ΓΒΔ$ aequales habentes alterum alteri et unum latus uni aequale, quod ad angulos aequales positum est $ΒΓ$ eorum commune. itaque etiam reliqua latera reliquis aequalia habebunt alterum alteri et reliquum angulum reliquo angulo [prop. XXVI]. quare $ΑΒ = ΓΔ$, $ΑΓ = ΒΔ$, $\angle ΒΑΓ = \angle ΓΔΒ$. et quoniam $\angle ΑΒΓ = \angle ΒΓΔ$ et $\angle ΓΒΔ = \angle ΑΓΒ$, erit $\angle ΑΒΔ = \angle ΑΓΔ$ [κ. έvv. 2]. sed demonstratum est, esse etiam $\angle ΒΑΓ = \angle ΓΔΒ$. ergo spatiorum parallelogrammorum latera angulique opposita inter se aequalia sunt.

$ΑΓΒ$] $ΒΓΔ$ F. 13. $ε[α]ν$] PF; comp. b; $ε[α]λ$ uulgo. $έστιν$ PF; comp. b. $τά] τό$ F. 14. $ΒΓΔ$] in ras. m. 2 V; $ΓΒΔ$ F. 16. $τη] μι[α$ V. 18. $λοιπαίς πλευραίς$ FV. 21. $έτι έση έστιν$] P; om. Theon (BFVbp). $ΓΔΒ$] $ΒΓΔ$ p. $καί έπει[$ — 22. $ΒΓΔ$] mg. m. recenti p. 23. $ΓΒΔ$] litt. $ΓΒ$ e corr. V m. 2. $ΑΓΒ$] litt. $ΓΒ$ e corr. V m. 2. 24. $έδειχθη$ — 25. $έση$] mg. m. 2 V.

Τῶν ἄρα παραλληλογράμων χωρίων αἱ ἀπεναντίον πλευραὶ τε καὶ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν.

Λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἡ διάμετρος αὐτὰ διχα τέμνει.
ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ AB τῇ $ΓΔ$, κοινὴ δὲ ἡ $BΓ$,
5 δύο δὴ αἱ AB , $BΓ$ δυσὶ ταῖς $ΓΔ$, $BΓ$ ἴσαι εἰσὶν
ἐκατέρω ἐκατέρω· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ABΓ$ γωνία τῇ
ὑπὸ $BΓΔ$ ἴση. καὶ βάσεις ἄρα ἡ $ΑΓ$ τῇ $ΔΒ$ ἴση. καὶ
τὸ $ABΓ$ [ἄρα] τρίγωνον τῷ $BΓΔ$ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν.
Ἡ ἄρα $BΓ$ διάμετρος διχα τέμνει τὸ $ABΓΔ$
10 παραλληλόγραμμον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λε'.

Τὰ παραλληλόγραμμα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

15 Ἐστω παραλληλόγραμμα τὰ $ABΓΔ$, $EBΓΖ$ ἐπὶ
τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς $BΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παρα-
λλήλοις ταῖς $AΖ$, $BΓ$. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ABΓΔ$
τῷ $EBΓΖ$ παραλληλογράμῳ.

Ἐπεὶ γὰρ παραλληλόγραμμόν ἐστὶ τὸ $ABΓΔ$, ἴση
20 ἐστὶν ἡ $ΑΔ$ τῇ $BΓ$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ $EΖ$ τῇ
 $BΓ$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ $ΑΔ$ τῇ $EΖ$ ἐστὶν ἴση· καὶ
κοινὴ ἡ $ΔΕ$. ὅλη ἄρα ἡ AE ὅλη τῇ $ΔΖ$ ἐστὶν ἴση.
ἐστὶ δὲ καὶ ἡ AB τῇ $ΔΓ$ ἴση· δύο δὴ αἱ EA , AB
25 δύο ταῖς $ΖΔ$, $ΔΓ$ ἴσαι εἰσὶν ἐκατέρω ἐκατέρω· καὶ
γωνία ἡ ὑπὸ $ΖΔΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ EAB ἐστὶν ἴση ἡ

XXXV. Psellus p. 45. Boetius p. 383, 17.

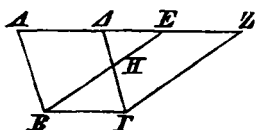
2. εἰσὶ B . 3. δ'] om. P; corr. ex δέ m. 2 V. 5. $ΓΔ$ $BΓ$] BF , in ras. m. 2 V; $ΔΓ$, $ΓB$ P ($ΔΓ$ in ras.); $BΓ$, $ΓΔ$ bp.
7. καί] om. p. ἄρα] om. P. τῇ] βάσει τῇ p. $ΔB$] $BΔ$
P et V, sed corr. m. 2. ἴση] P; ἐστὶν ἴση Theon (BFV bp).

iam dico, diametrum ea in duas partes aequales diuidere. nam quoniam $AB = \Gamma A$ et $B\Gamma$ communis, duae rectae $AB, B\Gamma$ duabus $\Gamma A, \Gamma B$ aequales sunt altera alteri; et $\angle AB\Gamma = \angle B\Gamma A$ [prop. XXIX]. itaque etiam [$\angle \Gamma = \angle B$, et]¹⁾ $\triangle AB\Gamma = \triangle B\Gamma A$ [prop. IV].

Ergo diametrus $B\Gamma$ parallelogrammum $AB\Gamma A$ in duas partes aequales diuidit; quod erat demonstrandum.

XXXV.

Parallelogramma in eadem basi posita et in iisdem parallelis inter se aequalia sunt.

Sint $AB\Gamma A, EB\Gamma Z$ parallelogramma in eadem basi $B\Gamma$ et in iisdem parallelis $AZ, B\Gamma$. dico, esse $AB\Gamma A = EB\Gamma Z$.

nam quoniam parallelogrammum est $AB\Gamma A$, erit $AA = B\Gamma$ [prop. XXXIV]. eadem de causa etiam $EZ = B\Gamma$ [id.]. quare $AA = EZ$ [$\kappa. \epsilon\nu\nu. 1$]. et communis est AE . itaque $AE = AZ$ [$\kappa. \epsilon\nu\nu. 2$]. uerum etiam $AB = \Gamma A$ [prop. XXXIV]. itaque duae rectae EA, AB duabus $Z A, \Gamma A$ aequales sunt altera alteri; et $\angle Z A \Gamma = \angle E A B$ exterior interiori [prop. XXIX].

1) Fortasse potius καὶ βάσις ἄρα η ΓA τῇ ΔB ἴση lin. 7 delenda sunt quam ἄρα lin. 8 cum Augusto.

8. ἄρα] del. August. $B\Gamma A$] $B\Delta \Gamma P$; $B\Gamma A$ b, sed A eras. ἴσον ἔστιν] $P\bar{B}b$ (comp.); ἴσον ἔσται FV ; ἔστιν ἴσον p.
10. Post παραλληλόγραμμον in V add. χωρίον, sed punctis del. m. 2. 13. ὅτα] om. Proclus solus. 17. ἔστιν P , ut lin. 19, 23. 18. παραλληλογράμω] P ; om. Theon ($B\Gamma V b p$).
20. δῆ] mg. γρ. τοίνυν F . ἡ] m. 2 F . 22. ἔστιν] om. F . 23. $E A$] $A E F$. 24. ὅσα] $B V p$. $Z A$] $\Delta Z F$. 25. ἡ] (alt.) supra m. 1 P .

ἐκτὸς τῇ ἐντός· βάσεις ἄρα ἡ EB βάσει τῇ $ZΓ$ ἴση
 ἐστίν, καὶ τὸ EAB τρίγωνον τῷ $ΔΖΓ$ τριγώνῳ ἴσον
 ἐσται· κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ $ΔHE$ · λοιπὸν ἄρα τὸ
 $ABHΔ$ τραπέζιον λοιπῷ τῷ $EHΓΖ$ τραπέζίῳ ἐστίν
 5 ἴσον· κοινὸν προσκείσθω τὸ HBG τρίγωνον· ὅλον
 ἄρα τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον ὅλῳ τῷ $EBΓΖ$
 παραλληλογράμῳ ἴσον ἐστίν.

Τὰ ἄρα παραλληλόγραμμα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βά-
 σεως ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλή-
 10 λοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λς'.

Τὰ παραλληλόγραμμα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων
 ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλ-
 λήλοις ἐστίν.

15 Ἔστω παραλληλόγραμμα τὰ $ABΓΔ$, $EZHΘ$ ἐπὶ
 ἴσων βάσεων ὄντα τῶν $BΓ$, ZH καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς
 παραλλήλοις ταῖς $AΘ$, BH · λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ
 $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον τῷ $EZHΘ$.

Ἐπεξενύχθωσαν γὰρ αἱ BE , $ΓΘ$. καὶ ἐπεὶ ἴση
 20 ἐστίν ἡ $BΓ$ τῇ ZH , ἀλλὰ ἡ ZH τῇ $EΘ$ ἐστὶν ἴση,
 καὶ ἡ $BΓ$ ἄρα τῇ $EΘ$ ἐστὶν ἴση. εἰσὶ δὲ καὶ παράλ-
 ληλοι. καὶ ἐπιξενυνύουσιν αὐτὰς αἱ EB , $ΘΓ$ · αἱ δὲ
 τὰς ἴσας τε καὶ παραλλήλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπι-
 ξενυνύουσαι ἴσαι τε καὶ παράλληλοί εἰσι [καὶ αἱ EB ,
 25 $ΘΓ$ ἄρα ἴσαι τέ εἰσι καὶ παράλληλοι]. παραλληλό-

XXXVI. Boetius p. 383, 19.

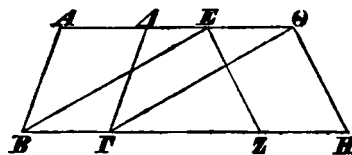
1. $ZΓ$] mutat. in $ΓΖ$ m. 2 V. 2. ἐστίν] PF (in B v eras.);
 comp. b; ἐστὶ vulgo; ἐστὶν ἴση p. $ΔΖΓ$] BF, V m. 2; $ΔΓΖ$
 P; $ΖΔΓ$ bp, V m. 1. 3. ἐσται] PBFp; ἐστὶ Vb. τό] post-
 ea add. P. $ΔHE$] corr. ex $ΔHP$; ὑπὸ $ΔHE$ F; ὑπὸ

itaque $EB = Z\Gamma$ et $\triangle EAB = \triangle Z\Gamma$ [prop. IV]. subtrahatur, qui communis est, triangulus $\triangle HE$. itaque $ABH\Delta = EHZ$ [κ . $\xi\nu\nu$. 3]. communis adiciatur triangulus HBF . itaque $AB\Gamma\Delta = EB\Gamma Z$.

Ergo parallelogramma in eadem basi posita et in iisdem parallelis inter se aequalia sunt; quod erat demonstrandum.

XXXVI.

Parallelogramma in aequalibus basibus posita et in iisdem parallelis inter se aequalia sunt.

Sint parallelogramma $AB\Gamma\Delta$, $EZH\Theta$ in aequalibus basibus $B\Gamma$, ZH et in iisdem parallelis $A\Theta$, BH . dico,

esse $AB\Gamma\Delta = EZH\Theta$.

ducantur enim BE , $\Gamma\Theta$. et quoniam $B\Gamma = ZH$ et $ZH = E\Theta$, erit etiam $B\Gamma = E\Theta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. uerum etiam parallelae sunt. et coniungunt eas EB , $\Theta\Gamma$; quae autem rectas aequales et parallelas ad easdem partes coniungunt, aequales et parallelas sunt [prop. XXXIII]. itaque parallelogrammum est $EB\Gamma\Theta$ [prop.

eras. Vb. $\xi\pi\lambda\iota\sigma\kappa\omicron\nu$ P. 4. EZH F. 5. HBF] $BH\Gamma$ F. 7. $\xi\sigma\iota\nu$] PF; comp. b; $\xi\sigma\iota$ uulgo; om. p. 8. $\alpha\pi\alpha$] $\delta\iota\lambda\alpha$ V; corr. m. 1. 13. $\xi\sigma\iota\nu$ $\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota\varsigma$ p. 14. $\xi\sigma\iota$ Proclus. 17. BH] HB F. $\xi\sigma\iota\nu$ PF; comp. b. 18. $EZH\Theta$] Pb, V (E e corr.); $ZH\Theta E$ Bfp; in V sequitur ras. 1 litt. 19. BE] EB P. $\Gamma\Theta$] in ras. P. 20. $B\Gamma$] Pb, V e corr. m. 2; ΓB Bfp, V m. 1. $\alpha\lambda\lambda'$ F. $\alpha\lambda\lambda\alpha$ η] mg. m. 2 V. 21. $\xi\sigma\iota\nu$ P. 22. BE , $\Gamma\Theta$ b, V e corr. m. 2. 23. $\tau\epsilon$] om. P. 24. $\tau\epsilon$ $\epsilon\iota\sigma\iota$ $\kappa\alpha\iota$ $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota$ F. $\kappa\alpha\iota$] (alt.) om. F. $\kappa\alpha\iota$ $\alpha\iota$ — 25. $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota$] $\kappa\alpha\iota$ $\alpha\iota$ EB , $\Theta\Gamma$ $\alpha\pi\alpha$ $\iota\sigma\alpha\iota$ $\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota$ $\epsilon\iota\sigma\iota$ P. m. rec. 24. EB] E insert. m. 1 V. 25. $\Theta\Gamma$] V m. 1; $\Gamma\Theta$ V m. 2.

γραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ $EBΓΘ$. καὶ ἐστὶν ἴσον τῷ $ABΓΔ$.
 βάσειν τε γὰρ αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἔχει τὴν $ΒΓ$, καὶ ἐν
 ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστὶν αὐτῷ ταῖς $ΒΓ$, $ΑΘ$.
 διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ $EZHΘ$ τῷ αὐτῷ τῷ $EBΓΘ$
 5 ἐστὶν ἴσον· ὥστε καὶ τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον
 τῷ $EZHΘ$ ἐστὶν ἴσον.

Τὰ ἄρα παραλληλόγραμμα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων
 ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις
 ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

λξ'.

Τὰ τρίγωνα τα ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα
 καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις
 ἐστίν.

Ἔστω τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔΒΓ$ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βά-
 15 σεως τῆς $ΒΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς
 $ΑΔ$, $ΒΓ$. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ
 $ΔΒΓ$ τριγώνῳ.

Ἐκβεβλήσθω ἡ $ΑΔ$ ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη ἐπὶ τὰ
 E , Z , καὶ διὰ μὲν τοῦ B τῇ $ΓΑ$ παράλληλος ἦχθω
 20 ἡ BE , διὰ δὲ τοῦ $Γ$ τῇ $ΒΔ$ παράλληλος ἦχθω ἡ $ΓΖ$.
 παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶν ἑκάτερον τῶν $EBΓΑ$,
 $ΔΒΓΖ$. καὶ εἰσιν ἴσα· ἐπὶ τε γὰρ τῆς αὐτῆς βάσεως
 εἰσι τῆς $ΒΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς
 $ΒΓ$, EZ . καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν $EBΓΑ$ παραλληλογράμ-
 25 μου ἥμισυ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον· ἡ γὰρ AB διάμετρος
 αὐτὸ δίχα τέμνει· τοῦ δὲ $ΔΒΓΖ$ παραλληλογράμμου

XXXVII. Boetius p. 383, 22. Apud Proclum excidit.

1. ἐστίν PF; comp. b. τῷ] corr. ex τό m. 1 V. 3.
 ἐστὶν παραλλήλοις p. 4. αὐτῷ τῷ] mg. m. 1 F; om. p.

XXXIV]. et $EB\Gamma\Theta = AB\Gamma\Delta$; nam et eandem basim habent $B\Gamma$ et in iisdem parallelis sunt $B\Gamma$, $A\Theta$ [prop. XXXV]. eadem de causa etiam $EZH\Theta = EB\Gamma\Theta$ [id.]. quare etiam $AB\Gamma\Delta = EZH\Theta$ [x. *ἐνν.* 1].

Ergo parallelogramma in aequalibus basibus posita et in iisdem parallelis inter se aequalia sunt; quod erat demonstrandum.

XXXVII.

Trianguli in eadem basi positi et in iisdem parallelis inter se aequales sunt.

Sint trianguli $AB\Gamma$, $\Delta B\Gamma$ in eadem basi $B\Gamma$ et in iisdem parallelis $A\Delta$, $B\Gamma$. dico, esse $\Delta AB\Gamma = \Delta B\Gamma$.

producatur $A\Delta$ in utramque partem ad E , Z , et per B rectae ΓA parallela ducatur BE , per Γ autem rectae $B\Delta$ parallela ducatur ΓZ [prop. XXXI]. itaque $EB\Gamma A$, $\Delta B\Gamma Z$ parallelogramma sunt; et sunt aequalia. nam et in eadem basi sunt $B\Gamma$ et in iisdem parallelis $B\Gamma$, EZ [prop. XXXV]. et dimidia pars parallelogrammi $EB\Gamma A$ est triangulus $AB\Gamma$; nam diameter AB id in duas partes aequales diuidit [prop. XXXIV]. parallelogrammi autem $\Delta B\Gamma Z$ dimidia pars

8. ἀλλήλοισ] -λοῖς corr. m. 1 V. 9. ἐστίν] εἰσιν F. 16. ἐστίν P et eraso v. V. In F hic uerba nonnulla enan. 19. E, Z] Z, E F. καὶ διὰ — 20. BE] mg. m. rec. p. 19. ΓΑ] Α in ras. b. 21. τῶν] v. postea add. m. 1 V. 22. ΔΒΓΖ] ΒΔΓΖ F. εἰσιν [σα] P; ἴσον τὸ ΕΒΓΑ τῷ ΔΒΓΖ Theon (BFVbp; BΔΓΖ F; in ΕΒΓΑ litt. ΕΒ m. 2 V). τε] om. Bp (in F non liquet). 23. εἰσι] Bbp; εἰσιν P; ἐστι V; ἐστίν F. ταῖς] (alt.) ἐστίν ταῖς F. 24. ΒΓ, ΕΖ καὶ] assumpta ob ruptum pergam. F. ἐστίν P. 25. τό] τὰ in ras. P. 26. παραλληλογράμμου] mg. m. 2 V.

ἡμῖσι τὸ $\triangle AB\Gamma$ τρίγωνον· ἡ γὰρ $\triangle \Gamma$ διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει. [τὰ δὲ τῶν ἴσων ἡμίση ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν]. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $\triangle AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $\triangle B\Gamma$ τριγώνῳ.

8 Τὰ ἄρα τρίγωνα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λη'.

Τὰ τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ
10 ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

Ἔστω τρίγωνα τὰ $\triangle AB\Gamma$, $\triangle EZ$ ἐπὶ ἴσων βάσεων τῶν $B\Gamma$, EZ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς BZ , $ΑΔ$ · λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $\triangle AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $\triangle EZ$ τριγώνῳ.

15 Ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ $ΑΔ$ ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη ἐπὶ τὰ H , Θ , καὶ διὰ τοῦ B τῇ ΓA παράλληλος ἦχθω ἡ BH , διὰ δὲ τοῦ Z τῇ $\triangle E$ παράλληλος ἦχθω ἡ $Z\Theta$. παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶν ἐκάτερον τῶν $HΒΓA$, $\triangle EZ\Theta$ · καὶ ἴσον τὸ $HΒΓA$ τῷ $\triangle EZ\Theta$ · ἐπὶ
20 τε γὰρ ἴσων βάσεων εἰσι τῶν $B\Gamma$, EZ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς BZ , $H\Theta$ · καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν $HΒΓA$ παραλληλογράμμου ἡμῖσι τὸ $\triangle AB\Gamma$ τρίγωνον· ἡ γὰρ AB διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει· τοῦ δὲ $\triangle EZ\Theta$ παραλληλογράμμου ἡμῖσι τὸ $\triangle ZE\Delta$ τρίγωνον· ἡ γὰρ

XXXVIII. Boetius p. 383, 24.

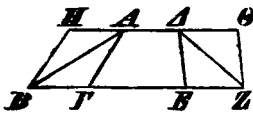
1. $\triangle B\Gamma$] $\triangle \Gamma B$ F. τρίγωνον] supra m. 2 V. $\triangle \Gamma$] assumptum in F. 2. ἀλλήλοις] supra m. 2 V. 3. ἐστίν P. 9. ἴσων] PBV, Proclus; τῶν ἴσων Fbp; cfr. p. 86, 12. ἴσων in ras. p. 10. ἐστίν] PVp, Proclus; εἰσίν BFb. 11. $\triangle EZ$] corr. ex $\triangle E$ F. βάσεων] PBp; βάσεων ὄντα Fb, V (sed ὄντα punctis del. m. 2). 12. EZ] corr. ex ZE F. 13. ἐστίν P. 15. ἐπὶ] κατὰ P. 16. τῇ] corr. ex τῆς V.

est triangulus $\triangle B\Gamma$; nam diameter $\triangle\Gamma$ id in duas partes aequales diuidit. itaque¹⁾ $\triangle AB\Gamma = \triangle B\Gamma$.

Ergo trianguli in eadem basi positi et in iisdem parallelis inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

XXXVIII.

Trianguli in aequalibus basibus positi et in iisdem parallelis inter se aequales sunt.

Sint trianguli $\triangle B\Gamma$, $\triangle EZ$ in aequalibus basibus $B\Gamma$, EZ et in iisdem parallelis BZ , AA . dico, esse $\triangle AB\Gamma = \triangle EZ$.

producatur enim AA ad utramque partem ad H , Θ , et per B rectae ΓA parallela ducatur BH , per Z autem rectae ΔE parallela ducatur $Z\Theta$ [prop. XXXI].

parallelogramma igitur sunt $HB\Gamma A$, $\Delta EZ\Theta$. et $HB\Gamma A = \Delta EZ\Theta$; nam et in aequalibus basibus sunt $B\Gamma$, EZ et in iisdem parallelis BZ , $H\Theta$ [prop. XXXVI]. et parallelogrammi $HB\Gamma A$ dimidia pars est triangulus $\triangle B\Gamma$; nam diameter AB id in duas partes aequales diuidit [prop. XXXIV]. parallelogrammi autem $\Delta EZ\Theta$ dimidia pars est triangulus $\triangle ZE\Delta$; nam diameter ΔZ

1) Cum constet, κ. ένν. 6 ab Euclide non profectam esse (cfr. Proclus p. 196, 26), quamquam tempore satis antiquo (ante Theonem saltem) interpolata est, ueri simile est, uerba τα δέ των ισων ημιση ισα αλληλοις εστιν lin. 2 et p. 92, 1 eodem tempore irrepsisse. Euclides usus erat κ. ένν. 3.

17. $HB\Gamma$ P. Z] $E\Gamma$ F. ΔE] $E\Delta$ F. 18. $Z\Theta$] $E\Theta$ F.
19. $\Delta EZ\Theta$] (prius) $\Delta\Gamma E\Theta$ F. 20. $\tau\epsilon$] om. p. των ισων
p. ελουν ΓB . των] corr. ex των m. 2 V. EZ] ZE e
corr. F. 21. BZ , $H\Theta$] BH , $Z\Theta$ V; corr. m. 2. εστιν P.
23. του δε — p. 92, 1: τελευτει] mg. m. 2 V ad hunc locum re-
lata. $\Delta EZ\Theta$] $\Delta\Gamma E\Theta$, E in Z corr. F. 24. $ZE\Delta$] $E\Delta\Gamma$
F; ΔEZ b.

ΔZ διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει [τὰ δὲ τῶν ἴσων ἡμίση ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν]. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ ΔEZ τριγώνῳ.

Τὰ ἄρα τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

λθ'.

Τὰ ἴσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς 10 παραλλήλοις ἐστίν.

Ἔστω ἴσα τρίγωνα τὰ $AB\Gamma$, $\Delta B\Gamma$ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τῆς $B\Gamma$ · λέγω, ὅτι καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν.

Ἐπεξεύχθω γὰρ ἡ $A\Delta$ · λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν 15 ἡ $A\Delta$ τῇ $B\Gamma$.

Εἰ γὰρ μή, ἦχθω διὰ τοῦ A σημείου τῇ $B\Gamma$ εὐθείᾳ παράλληλος ἡ AE , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ EG . ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $EB\Gamma$ τριγώνῳ· ἐπὶ 20 τε γὰρ τῆς αὐτῆς βάσεως ἐστὶν αὐτῷ τῆς $B\Gamma$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. ἀλλὰ τὸ $AB\Gamma$ τῷ $\Delta B\Gamma$ ἐστὶν ἴσον· καὶ τὸ $\Delta B\Gamma$ ἄρα τῷ $EB\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τὸ μείζον τῷ ἐλάσσονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα παράλληλός ἐστιν ἡ AE τῇ $B\Gamma$. ὁμοίως δὴ

XXXIX. Boetius p. 384, 1.

1. ΔZ] Pb, F e corr.; $Z\Delta$ BVp. ἴσων γωνιῶν F. 2. ἐστίν] PVp; εἰσίν BFb. ἐστὶ] ἐστίν PF; comp. b. 3. ΔEZ] corr. ex $Z\Delta E$ F. 5. ἐστίν] εἰσίν BFb. 8. τὰ] (alt.) om. b. 9. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] P, F (del. m. 1), V m. 2, Boetius, Proclus, Campanus; om. Bb, V m. 1, p. καί] (alt.) om. Proclus. 11. γρ. δύο mg. V. 12. ὄντα] om. p. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] P, Campanus; om. Theon (BFVbp).

id in duas partes aequales diuidit [id.]. itaque

$$\triangle AB\Gamma = \triangle EZ.$$

Ergo trianguli in aequalibus basibus positi et in iisdem parallelis inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

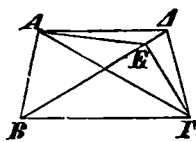
XXXIX.

Aequales trianguli in eadem basi positi et ad easdem partes in iisdem parallelis sunt.

Sint aequales trianguli $AB\Gamma$, $\triangle B\Gamma$ in eadem basi positi $B\Gamma$ et ad easdem partes. dico, eos etiam in iisdem parallelis esse.

ducatur enim AA . dico, AA parallelam esse rectae $B\Gamma$.

nam si minus, ducatur per A punctum rectae $B\Gamma$

parallela AE [prop. XXXI], et ducatur $E\Gamma$. itaque $\triangle AB\Gamma = \triangle EBF$; nam in eadem basi sunt $B\Gamma$ et in iisdem parallelis [prop. XXXVII]. uerum $\triangle AB\Gamma = \triangle B\Gamma$. quare etiam

$$\triangle AB\Gamma = \triangle EBF \text{ [κ. ἐνν. 1],}$$

maior minori; quod fieri non potest. itaque AE rectae $B\Gamma$ parallela non est. similiter demonstrabimus, ne

13. ἐστίν] εἰσίν p. 16. σημείον] om. p. ἐνθ'εἰς] om. p.
 18. ἄρα] δὴ P. ἐστίν P. 19. ἐστίν αὐτῶ] εἰσίν p. $B\Gamma$
 $\Gamma B F$. 20. ἀλλά] PB, F m. 1, V m. 1, b m. 1; ταῖς $B\Gamma$,
 AE . ἀλλά p, V m. 2, b m. 2; in F pro ἀλ- scripsit φ: ταῖς,
 sed -λά relictum est. Post $\triangle B\Gamma$ add. τρίγωνον P m. rec.,
 VBp ; comp. supra scr. m. 1 F. 21. ἴσον ἐστὶ τῷ $\triangle B\Gamma$ τρι-
 γώνῳ p. ἐστίν] euan. F. $\triangle B\Gamma$] (alt.) $\triangle B F$. ἄρα]
 om. P; ἄρα τρίγωνον P m. rec., p. ἴσον ἐστὶ τῷ $EB\Gamma$ τρι-
 γώνῳ p. 22. ἐστὶ] ἐστίν PFb ἐστίν] PBb; om. Vp; in
 F est: ἀδύνατον φ, sequente ναιον m. 1 (fuit sine dub. ἐστὶν
 ἀδύν.). 23. ὁμοίως] mg. m. 2 V.

δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλη τις πλὴν τῆς $ΑΔ$ ἢ $ΑΔ$ ἄρα τῇ $ΒΓ$ ἐστι παράλληλος.

Τὰ ἄρα ἴσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλ-
5 λήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μ'.

Τὰ ἴσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παρα-
αλλήλοις ἐστίν.

10 Ἐστω ἴσα τρίγωνα τὰ $ΑΒΓ$, $ΓΔΕ$ ἐπὶ ἴσων βάσεων τῶν $ΒΓ$, $ΓΕ$ καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη. λέγω, ὅτι καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν.

Ἐπεξεύχθω γὰρ ἡ $ΑΔ$ · λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν ἡ $ΑΔ$ τῇ $ΒΕ$.

15 Εἰ γὰρ μή, ἤχθω διὰ τοῦ $Α$ τῇ $ΒΕ$ παράλληλος ἡ $ΑΖ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΖΕ$. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον τῷ $ΖΓΕ$ τριγώνῳ· ἐπὶ τε γὰρ ἴσων βάσεων εἰσι τῶν $ΒΓ$, $ΓΕ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς $ΒΕ$, $ΑΖ$. ἀλλὰ τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον ἴσον ἐστὶ τῷ
20 $ΔΓΕ$ [τριγώνῳ]· καὶ τὸ $ΔΓΕ$ ἄρα [τρίγωνον] ἴσον ἐστὶ τῷ $ΖΓΕ$ τριγώνῳ τὸ μείζον τῷ ἐλάσσονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα παράλληλος ἡ $ΑΖ$ τῇ $ΒΕ$. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλη τις πλὴν τῆς $ΑΔ$ ἢ $ΑΔ$ ἄρα τῇ $ΒΕ$ ἐστι παράλληλος.

XL. Boetius p. 384, 4.

1. οὐδέ FVbp. 2. ἐστίν P. 4. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] om. BFVbp. 7. ἴσων] PBVbp, Proclus; τῶν ἴσων F, sed τῶν punctis del. 8. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] P (del.), V mg. m. 2 (καὶ m. 1), Proclus, Boetius, Campanus; om. B, V m. 1, bp; in F: καὶ ἐπὶ φ, dein post lacunam βάσεις ὄντα m. 1, punctis del. καὶ] (alt.) om. Proclus, V. 9. ἐστίν] ἐστὶ

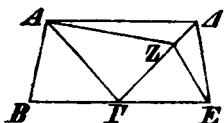
aliam quidem ullam praeter AA parallelam esse. itaque AA rectae $B\Gamma$ parallela est.

Ergo aequales trianguli in eadem basi positi et ad easdem partes etiam in iisdem parallelis sunt; quod erat demonstrandum.

XL.

Aequales trianguli in aequalibus basibus positi et ad easdem partes etiam in iisdem parallelis sunt.

Sint aequales trianguli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ in aequalibus basibus $B\Gamma$, ΓE et ad easdem partes. dico, eos etiam in iisdem parallelis esse.

ducatur enim AA . dico, AA rectae BE parallelam esse.

nam si minus, per A rectae BE parallela ducatur AZ , et ducatur ZE . itaque $\triangle AB\Gamma = Z\Gamma E$; nam in aequalibus basibus sunt $B\Gamma$, ΓE et in iisdem parallelis BE , AZ [prop. XXXVIII]. sed $\triangle AB\Gamma = \triangle \Gamma E$. quare etiam $\triangle \Gamma E = Z\Gamma E$ [x. ξνν. 1], maior minori; quod fieri non potest. itaque AZ rectae BE parallela non est. similiter demonstrabimus, ne aliam quidem ullam praeter AA parallelam esse. itaque AA rectae BE parallela est.

Proclus; εἰσὶν p. 10. $\Gamma\Delta E$] $\triangle \Gamma E$ P. 11. ἐπὶ τὰ αὐτὰ
μῆρη] punctis del. P; om. Theon (BFVbp). 12. ἐστὶν] P;
εἰσὶν Theon (BFVbp); cfr. p. 92, 13. 14. EB P. 16. ZE]
ZΓ P. ἄρα] δὴ P. ἐστὶν P. 17. τριγώνων τῶν ZΓ E]
om. P; τριγώνων τριγώνων τῶν ZΓ E m. rec. 18. εἰσὶν PF.
19. AZ, BE p. ἐστὶν P. 20. $\triangle \Gamma E$] litt. \triangle in ras. m. 2
V; $\triangle E\Gamma F$. τριγώνων] om. P. τριγώνων] om. P. 21.
ἐστὶν P. ZΓ E] ZEΓ F. 22. ἐστὶν] om. p. ἐστὶν ἡ p.
Post AZ lacunam V. 23. οὐδέ p. 24. ἡ] in ras. m. 1
b. ἐστὶν P. παράλληλος ἐστι Vb.

Τὰ ἄρα ἴσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μα'.

- 5 Ἐὰν παραλληλόγραμμον τριγώνῳ βάσιν τε ἔχῃ τὴν αὐτὴν καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ᾗ, διπλάσιόν ἐστι τὸ παραλληλόγραμμον τοῦ τριγώνου.

- Παραλληλόγραμμον γὰρ τὸ $ABΓΔ$ τριγώνῳ τῷ
10 $EBΓ$ βάσιν τε ἔχέτω τὴν αὐτὴν τὴν $ΒΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἔστω ταῖς $ΒΓ$, $ΑΕ$ · λέγω, ὅτι διπλάσιόν ἐστι τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον τοῦ $ΒΕΓ$ τριγώνου.

- Ἐπεξενύχθω γὰρ ἡ $ΑΓ$. ἴσον δὴ ἐστι τὸ $ABΓ$ τρι-
15 γωνον τῷ $EBΓ$ τριγώνῳ· ἐπὶ τε γὰρ τῆς αὐτῆς βάσεως ἐστὶν αὐτῷ τῆς $ΒΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς $ΒΓ$, $ΑΕ$. ἀλλὰ τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον διπλάσιόν ἐστι τοῦ $ABΓ$ τριγώνου· ἡ γὰρ $ΑΓ$ διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει· ὥστε τὸ $ABΓΔ$
20 παραλληλόγραμμον καὶ τοῦ $EBΓ$ τριγώνου ἐστὶ διπλάσιον.

- Ἐὰν ἄρα παραλληλόγραμμον τριγώνῳ βάσιν τε ἔχῃ τὴν αὐτὴν καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ᾗ, διπλάσιόν ἐστι τὸ παραλληλόγραμμον τοῦ τριγώνου· ὅπερ
25 ἔδει δεῖξαι.

XLI. Boetius p. 384, 7.

1. τὰ ἐπὶ — 3. δεῖξαι] mg. m. 1 b. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ
μέρη] om. PBFVbp. 2. ἐστι παραλλήλοις V. 7. ᾗ] supra
m. 1 F. ἐστὶ] Proclus; ἐστὶν P; cfr. lin. 24; ἔσται BFFVbp;
cfr. Boetius, Campanus. 9. τῷ] m. rec. P. 10. τε] om. P.
τὴν] (alt.) τῇ BV, corr. m. 2. τὴν $ΒΓ$] supra m. 1 b.
11. ἔστω παραλλήλοις V. 12. ἐστὶν P. $ΒΕΓ$] $EBΓ$ P.

Ergo aequales trianguli in aequalibus basibus positi et ad easdem partes, etiam in iisdem parallelis sunt; quod erat demonstrandum.

XLI.

Si parallelogrammum et eandem basim habet, quam triangulus aliquis, et in iisdem parallelis est, duplo maius est parallelogrammum triangulo.

parallelogrammum enim $AB\Gamma A$ eandem basim habet $B\Gamma$, quam triangulus $EB\Gamma$, et in iisdem parallelis sit $B\Gamma, AE$. dico, parallelogrammum $AB\Gamma A$ duplo maius esse triangulo $EB\Gamma$.

ducatur enim $A\Gamma$. itaque $\triangle AB\Gamma = EB\Gamma$; nam in eadem basi sunt $B\Gamma$ et in iisdem parallelis $B\Gamma, AE$ [prop. XXXVII]. sed $AB\Gamma A = 2 AB\Gamma$; nam diametrus $A\Gamma$ id in duas partes aequales diuidit [prop. XXXIV]. quare etiam

$$AB\Gamma A = 2 EB\Gamma.^1)$$

Ergo si parallelogrammum et eandem basim habet, quam triangulus aliquis, et in iisdem parallelis est, duplo maius est parallelogrammum triangulo; quod erat demonstrandum.

1) Hoc ita ex axiomatis colligitur:

$$AB\Gamma = EB\Gamma, 2 AB\Gamma = 2 EB\Gamma [\kappa. \xi\upsilon\nu. 2].$$

$$2 AB\Gamma = AB\Gamma A; \text{ ergo } 2 EB\Gamma = AB\Gamma A [\kappa. \xi\upsilon\nu. 1].$$

14. $A\Gamma$] corr. ex AB m. 1 F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P. $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] om. V

15. $EB\Gamma$] E supra m. 2 V. 16. $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\acute{\eta}\lambda\omicron\iota\varsigma$] -οις in ras., seq. ras. 6 litt. V. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P. 20. $\kappa\alpha\iota \tau\omicron\upsilon EB\Gamma \tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omicron\nu \tau\omicron\upsilon EB\Gamma$ V. $EB\Gamma$] corr. ex $AB\Gamma$ m. 1 F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ F; comp. b. 23. η] supra m. 1 F. 24. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$] BFb; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$ Vp.

μβ'.

Τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον συστήσασθαι ἐν τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

- 5 Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν τρίγωνον τὸ $ABΓ$, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ $Δ$. δεῖ δὴ τῷ $ABΓ$ τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον συστήσασθαι ἐν τῇ $Δ$ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

- Τετμήσθω ἡ $ΒΓ$ δίχα κατὰ τὸ E , καὶ ἐπεξεύχθω
 10 ἡ AE , καὶ συνεστάτω πρὸς τῇ $ΕΓ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ E τῇ $Δ$ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ $ΓΕΖ$, καὶ διὰ μὲν τοῦ A τῇ $ΕΓ$ παράλληλος ἦχθω ἡ $AΗ$, διὰ δὲ τοῦ $Γ$ τῇ $ΕΖ$ παράλληλος ἦχθω ἡ $ΓΗ$. παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΖΕΓΗ$. καὶ ἐπεὶ ἴση
 15 ἐστὶν ἡ $ΒΕ$ τῇ $ΕΓ$, ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ ABE τρίγωνον τῷ $AEΓ$ τριγώνῳ· ἐπὶ τε γὰρ ἴσων βάσεων εἰσι τῶν $ΒΕ$, $ΕΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς $ΒΓ$, $AΗ$. διπλάσιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τοῦ $AEΓ$ τριγώνου. ἔστι δὲ καὶ τὸ $ΖΕΓΗ$ παραλληλόγραμμον
 20 διπλάσιον τοῦ $AEΓ$ τριγώνου· βάσιν τε γὰρ αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἔχει καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐστὶν αὐτῷ παραλλήλοις· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΖΕΓΗ$ παραλληλόγραμμον τῷ $ABΓ$ τριγώνῳ. καὶ ἔχει τὴν ὑπὸ $ΓΕΖ$ γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ τῇ $Δ$.

- 25 Τῷ ἄρα δοθέντι τριγώνῳ τῷ $ABΓ$ ἴσον παραλ-

XLII. Boetius p. 384, 13. Apud Proclum excidit in codd.; Boetius prop. XLII—XLIII permutauit.

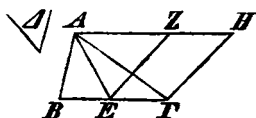
3. συστήσασθαι] συστήσεται φ (F συστήσασθαι). ἐν] ἐν γωνίᾳ, ἡ ἐστὶν ἴση ex Proclo in prop. XLIV recepit August suadente Gregorio; cfr. Campanus. 7. τῇ] P m. 1, Fb, V

XLII.

Dato triangulo aequale parallelogrammum construere in dato angulo rectilinēo.

Sit datus triangulus $AB\Gamma$, datus autem angulus rectilineus Δ . oportet igitur triangulo $AB\Gamma$ aequale parallelogrammum in angulo rectilineo Δ construere.

secetur $B\Gamma$ in duas partes aequales in E [prop. X], et ducatur AE , et ad $E\Gamma$ rectam et punctum in ea situm E angulo Δ aequalis construatur $\angle \Gamma EZ$ [prop. XXIII], et per A rectae $E\Gamma$ parallela ducatur AH [prop. XXXI], per Γ autem rectae EZ parallela

ducatur ΓH . itaque parallelogrammum est $ZEGH$. et quoniam $BE = E\Gamma$, erit

$$\triangle ABE = AEG;$$

nam in aequalibus basibus sunt BE , $E\Gamma$ et in iisdem parallelis $B\Gamma$, AH [prop. XXXVIII]. itaque

$$AB\Gamma = 2 AEG.$$

uerum etiam $ZEGH = 2 AEG$; nam basim eandem habent et in iisdem parallelis sunt [prop. XLI]. quare $ZEGH = AB\Gamma$. et angulum ΓEZ dato angulo Δ aequalem habet.

Ergo dato triangulo $AB\Gamma$ aequale parallelogram-

- m. 1; $\delta\eta$ $\tau\eta$ Bp, PV m. 2. 9. $\tau\epsilon\mu\epsilon\sigma\theta\omega$ p. $\kappa\alpha\tau\grave{\alpha}$ $\tau\acute{o}$ E
 $\delta\iota\chi\alpha$ F. $\kappa\alpha\iota$ om. ϕ . 11. ΓEZ $Z E \Gamma$ F. 12. $\tau\eta$ om.
F. $E\Gamma$ om. F; mutat. in $B\Gamma$ m. 2 V. 13. EZ $Z E$ Bp,
V m. 2. ΓH litt. Γ in ras. V. 14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PF. 15.
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P, $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$ F. $\acute{\epsilon}\lambda\alpha\iota\nu$ P. 17. Post $\alpha\upsilon\tau\alpha\iota\varsigma$ F habet
 $\lambda\omicron\iota\pi\alpha\iota\varsigma$ delet. punctis. $\tau\alpha\iota\varsigma$ insert. m. 2 F. $B\Gamma$ corr.
ex $B E \Gamma$ P. 18. $\tau\epsilon\lambda\acute{\iota}\omega\nu\alpha\nu$ P, V m. 2; om. Theon (BFbp, V
m. 1). 19. $Z E \Gamma H$ Γ in F dubium est. 20. $A E \Gamma$
 $A \Gamma E$ F. 21. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\alpha\upsilon\tau\omega$ mg. m. 1 P. 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P.
23. ΓEZ ΓE e corr. m. 2 F. 24. $\tau\eta$ Δ $\tau\omega$ Δ F. 25.
 $\tau\omega$ $AB\Gamma$ om. B, mg. m. rec. F; $\tau\omega$ corr. ex $\tau\acute{o}$ m. 1 b.

ληλόγραμμον συνέσταιται τὸ $ΖΕΓΗ$ ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $ΓΕΖ$, ἣτις ἐστὶν ἴση τῇ $Δ$ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

μγ'.

Παντὸς παραλληλογράμμου τῶν περὶ τὴν
5 διάμετρον παραλληλογράμμων τὰ παραπληρώ-
ματα ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

Ἐστω παραλληλόγραμμον τὸ $ΑΒΓΔ$, διάμετρος δὲ
αὐτοῦ ἡ $ΑΓ$, περὶ δὲ τὴν $ΑΓ$ παραλληλόγραμμοι μὲν
ἔστω τὰ $ΕΘ$, $ΖΗ$, τὰ δὲ λεγόμενα παραπληρώματα τὰ
10 $ΒΚ$, $ΚΔ$ · λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ΒΚ$ παραπλήρωμα
τῷ $ΚΔ$ παραπληρώματι.

Ἐπεὶ γὰρ παραλληλόγραμμον ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔ$, διά-
μετρος δὲ αὐτοῦ ἡ $ΑΓ$, ἴσον ἐστὶ τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον
τῷ $ΑΓΔ$ τριγώνῳ. πάλιν, ἐπεὶ παραλληλόγραμμον
15 ἐστὶ τὸ $ΕΘ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ $ΑΚ$, ἴσον
ἐστὶ τὸ $ΑΕΚ$ τρίγωνον τῷ $ΑΘΚ$ τριγώνῳ. διὰ τὰ
αὐτὰ δὴ καὶ τὸ $ΚΖΓ$ τρίγωνον τῷ $ΚΗΓ$ ἐστὶν
ἴσον. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν $ΑΕΚ$ τρίγωνον τῷ $ΑΘΚ$ τρι-
γώνῳ ἐστὶν ἴσον, τὸ δὲ $ΚΖΓ$ τῷ $ΚΗΓ$, τὸ $ΑΕΚ$
20 τρίγωνον μετὰ τοῦ $ΚΗΓ$ ἴσον ἐστὶ τῷ $ΑΘΚ$ τρι-
γώνῳ μετὰ τοῦ $ΚΖΓ$ · ἔστι δὲ καὶ ἓλον τὸ
 $ΑΒΓ$ τρίγωνον ὅλῳ τῷ $ΑΔΓ$ ἴσον· λοιπὸν ἄρα τὸ

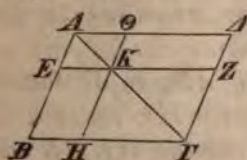
XLIII. Boetius p. 384, 10. Apud Proclum excidit.

1. συνέσταιται] PBFb p; συνίσταται V; συνεστάθη φ.
 $ΖΕΓΗ$] e corr. φ. ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $ΓΕΖ$] om. F (mg. m.
 rec. ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $ΖΕΓ$ ἢ ἐστίν). 2. $ΓΕΖ$] seq. ras. m.
 litt. P; $ΖΕΓ$ B, V m. 2. ἣτις] P V p; ἡ B F b. ποιῆσαι]
 in ras. p; δεῖξαι P (ἐν ἄλλῳ δεῖξαι mg. b). 3. διάμετρον
 αὐτοῦ p. 8. Post τὴν $ΑΓ$ in V m. 2 add. διάμετρον. 9.
 $ΖΗ$] H Z F. παραπληρώματα] -πληρώματα in ras. m. 2 V.
 τὰ] m. rec. P. 10. ἐστίν P. 11. παραπληρώματι] παρα-
 supra V m. 2. 13. ἡ] ἐστίν ἡ F. ἴσον] ἴσον ἄρα F.

num constructum est $Z\epsilon\Gamma H$ in angulo $\Gamma\epsilon Z$, qui aequalis est angulo Δ ; quod oportebat fieri.

XLIII.

In quouis parallelogrammo complementa parallelogrammorum circum diametrum positorum inter se aequalia sunt.

Sit parallelogrammum $AB\Gamma\Delta$, diametrus autem eius $A\Gamma$, et circum $A\Gamma$ parallelogramma sint $E\Theta$, ZH , et complementa, quae vocantur, BK , $K\Delta$. dico, esse $BK = K\Delta$.

nam quoniam parallelogrammum est $AB\Gamma\Delta$, diametrus autem eius $A\Gamma$, erit $\triangle AB\Gamma = A\Gamma\Delta$ [prop. XXXIV]. rursus quoniam parallelogrammum est $E\Theta$, diametrus autem eius AK , erit $\triangle AEK = A\Theta K$. eadem de causa etiam $KZ\Gamma = KH\Gamma$ [id.]. iam quoniam $\triangle AEK = A\Theta K$ et $KZ\Gamma = KH\Gamma$, erit

$$AEK + KH\Gamma = A\Theta K + KZ\Gamma \text{ [κ. ξνν. 2].}$$

14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P. 15. $E\Theta$] P m. 1, Bp, V m. 2; $AK\epsilon\Theta$ P m. rec.; $AEK\Theta$ F (AEK in ras.), V m. 1, b, Zambertus. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] PFB; om. Vbp. $\acute{\iota}\sigma\sigma\upsilon\nu \acute{\alpha}\rho\alpha \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P. 16. AEK] $A\Gamma\epsilon$ F; corr. in AKE m. 2. $A\Theta K$] ΘK litt. in ras. V. $\tau\grave{\alpha} \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$] $\tau\alpha\upsilon\tau\alpha$ BVb. 17. $KZ\Gamma$] $KH\Gamma$ p. $KH\Gamma$] $K\Gamma Z$ p. Dein add. $\tau\epsilon\gamma\acute{\omega}\nu\omega$ P m. 2, FVbp. $\acute{\iota}\sigma\sigma\upsilon\nu \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ Vb. 18. AEK] E litt. e corr. F. $\tau\epsilon\gamma\acute{\omega}\nu\omega$] supra m. 2 V. $A\Theta K$] litt. ΘK in ras. V. $\tau\epsilon\gamma\acute{\omega}\nu\omega$] om. p. 19. $\acute{\iota}\sigma\sigma\upsilon\nu \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ Vb. $KZ\Gamma$] $KH\Gamma$ p. $KH\Gamma$] litt. H eras. F; $K\Gamma Z$ p. Post $\tau\acute{o}$ add. b $\acute{\alpha}\rho\alpha$ comp. m. 1. AEK] E litt. in ras. F. $\tau\acute{o} AEK$ — 21. $KZ\Gamma$] mg. m. 1 P. 20. $\tau\epsilon\gamma\acute{\omega}\nu\omega$] comp. supra m. 2 V. $KH\Gamma$] corr. ex $KE\Gamma$ m. 2 F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ Fp. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\acute{\iota}\sigma\sigma\upsilon\nu$ b. 22. $A\Delta\Gamma$] litt. Δ e corr. F.

ΒΚ παραπλήρωμα λοιπῷ τῷ Κ Δ παραπληρώματί ἐστιν ἴσον.

Παντὸς ἄρα παραλληλογράμμου χωρίου τῶν περὶ τὴν διάμετρον παραλληλογράμμων τὰ παραπληρώματα
5 ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μδ'.

Παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν ἐν τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

10 Ἔστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ ΑΒ, τὸ δὲ δοθὲν τρίγωνον τὸ Γ, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ Δ· δεῖ δὴ παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τὴν ΑΒ τῷ δοθέντι τριγώνῳ τῷ Γ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν ἐν ἴσῃ τῇ Δ γωνίᾳ.

15 Συνεστάτω τῷ Γ τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΒΕΖΗ ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΕΒΗ, ἣ ἐστὶν ἴση τῇ Δ· καὶ κείσθω ὥστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν ΒΕ τῇ ΑΒ, καὶ διήχθω ἡ ΖΗ ἐπὶ τὸ Θ, καὶ διὰ τοῦ Α ὀποτέρᾳ τῶν ΒΗ, ΕΖ παράλληλος ἦχθω ἡ ΑΘ, καὶ ἐπε-
20 ξεύχθω ἡ ΘΒ. καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους τὰς ΑΘ, ΕΖ εὐθεῖα ἐνέπεσεν ἡ ΘΖ, αἱ ἄρα ὑπὸ ΑΘΖ, ΘΖΕ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς εἰσιν ἴσαι. αἱ ἄρα ὑπὸ ΒΘΗ, ΗΖΕ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν· αἱ δὲ ἀπὸ ἐλασσόνων ἡ δύο ὀρθῶν εἰς ἅπειρον ἐκβαλλόμεναι συμπέπτουσιν·

XLIV. Boetius p. 384, 14.

1. ἴσον ἐστίν p. 3. χωρίου] om. BVp; cfr. p. 100, 4.
διάμετρον αὐτοῦ p. 8. παραβαλεῖν] -βαλ- in ras. m. 1 B.
ἐν] ἐν γωνίᾳ, ἣ ἐστὶν ἴση Proclus; cfr. Campanus. 12. εὐ-
θεῖαν] mg. m. 1 F. 17. ὥστ' V. 18. ΑΒ] ΑΘ π. 19.
ΒΗ] seq. ras. 1 litt. F. ΑΘ] ΑΒ F. καὶ — 20. ΘΒ]
mg. m. 1 P. 20. ΘΒ] ΒΘ F. 21. εὐθείας BVp. ἐν-

αὶ ΘB , ZE ἄρα ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται. ἐκβεβλή-
σθωσαν καὶ συμπιπτεύωσαν κατὰ τὸ K , καὶ διὰ τοῦ
 K σημείου ὁποτέρᾳ τῶν EA , $Z\Theta$ παράλληλος ἦχθῳ
ἢ KA , καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αὶ ΘA , HB ἐπὶ τὰ A , M
5 σημεῖα. παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ ΘAKZ , διά-
μετρος δὲ αὐτοῦ ἡ ΘK , περὶ δὲ τὴν ΘK παραλλη-
λόγραμμα μὲν τὰ AH , ME , τὰ δὲ λεγόμενα παρα-
πληρώματα τὰ AB , BZ . ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ AB τῷ
 BZ . ἀλλὰ τὸ BZ τῷ Γ τριγώνῳ ἐστὶν ἴσον· καὶ τὸ
10 AB ἄρα τῷ Γ ἐστὶν ἴσον. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ
 HBE γωνία τῇ ὑπὸ ABM , ἀλλὰ ἡ ὑπὸ HBE τῇ Δ
ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ABM ἄρα τῇ Δ γωνία ἐστὶν ἴση.
Παρὰ τὴν δοθεῖσαν ἄρα εὐθείαν τὴν AB τῷ δο-
θέντι τριγώνῳ τῷ Γ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβέ-
15 βληται τὸ AB ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ABM , ἣ ἐστὶν ἴση
τῇ Δ . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

μέ'.

Τῷ δοθέντι εὐθυγράμμῳ ἴσον παραλληλό-
γραμμον συστήσασθαι ἐν τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐ-
20 θυγράμμῳ.

Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν εὐθύγραμμον τὸ $AB\Gamma\Delta$, ἡ δὲ
δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ E . δεῖ δὴ τῷ $AB\Gamma\Delta$
εὐθυγράμμῳ ἴσον παραλληλόγραμμον συστήσασθαι ἐν
τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ τῇ E .

25 Ἐπεξενύχθῳ ἡ AB , καὶ συνεστήτω τῷ $AB\Delta$ τρι-
γώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ $Z\Theta$ ἐν τῇ ὑπὸ ΘKZ

XLV. Boetius p. 384, 17.

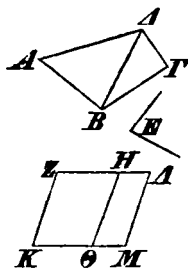
1. ΘB] AB π. 4. ἐκβεβλήσθῳ φ. HB] $H\Theta$ φ.
 M] seq. lacuna 3 litt. φ. 5. ἐστὶν PF . ΘAKZ] e corr.
F. 6. ΘK] (prius) ΘH φ. δέ] supra m. 2 F. 7. δὲ
λεγόμενα] αἷ με φ, seq. μενα euan. m. 1. 8. τὰ] om. B.
ἐστὶν P. 9. ἀλλὰ καὶ τὸ V. 10. AB] corr. ex AB m. 2 F.

concurrunt [ατ. 5]. itaque $\odot B$, ZE productae concurrunt. producantur et concurrant in K , et per K punctum utrique EA , $Z\odot$ parallela ducatur KA , et producantur $\odot A$, HB ad puncta A , M . itaque $\odot AKZ$ parallelogrammum est, diametrus autem eius $\odot K$, et circum $\odot K$ parallelogramma AH , ME , complementa autem, quae uocantur, AB , BZ . itaque erit $AB = BZ$ [prop. XLIII]. uerum $BZ = \Gamma$. quare etiam $AB = \Gamma$ [α. ενν. 1]. et quoniam $\angle HBE = \angle ABM$ [prop. XV], uerum $\angle HBE = \angle A$, erit etiam $\angle ABM = \angle A$.

Ergo datae rectae AB parallelogrammum AB dato triangulo Γ aequale adplicatum est in angulo ABM , qui ato angulo $\angle A$ aequalis est; quod oportebat fieri.

XLV.

Datae figurae rectilineae aequale parallelogrammum construere in dato angulo rectilineo.

Sit data figura rectilinea $AB\Gamma\Delta$,
datus autem angulus rectilineus E .
oportet igitur figurae rectilineae $AB\Gamma\Delta$
aequale parallelogrammum construere
in dato angulo E .

ducatur $\angle B$, et triangulo $AB\Delta$
aequale construat. parallelogram-
mum $Z\odot$ in angulo $\odot KZ$, qui ae-

τῷ τὸ F. ἐπεὶ del. August. 11. HBE] litt. H in ras.
m. 1 B. ἀλλ' F. 12. ABM] in ras. m. 2 V. ἄρα] om.
B; mg. m. 2 V. γωνία] om. p. 13. ἐστίν] om. φ. 15.
τὸ AB ἐν γωνία τῇ] mg. m. 1 P. τῇ] bis φ. 24. τῇ δο-
θείσῃ] ἴση Bp. 25. ἐπιγεγραμμένον F V b (in b supra scr. m. 1
ε 2). ἡ γὰρ ἡ P. $\angle B$] mutat. in $B\Delta$ m. 2 V; $AB\Gamma P$,
mg. γε. καὶ ἡ $\angle B$. $AB\Delta$] BA supra scripto ΔF ; $AB\Gamma P$.
τριγώνων] εὐθύ F, seq. γράμμων φ. τριγώνων ἴσων] corr.
m. 1 ex τριγώνων ἴσο P.

γωνία, ἥ ἐστὶν ἴση τῇ E · καὶ παραβεβλήσθω παρὰ
 τὴν $H\Theta$ εὐθείαν τῷ $\Delta B\Gamma$ τριγώνῳ ἴσον παραλληλό-
 γραμμον τὸ HM ἐν τῇ ὑπὸ $H\Theta M$ γωνίᾳ, ἥ ἐστὶν
 ἴση τῇ E . καὶ ἐπεὶ ἡ E γωνία ἐκατέρω τῶν ὑπὸ ΘKZ ,
 5 $H\Theta M$ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΘKZ ἄρα τῇ ὑπὸ $H\Theta M$
 ἐστὶν ἴση. κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $K\Theta H$. αἱ ἄρα
 ὑπὸ $ZK\Theta$, $K\Theta H$ ταῖς ὑπὸ $K\Theta H$, $H\Theta M$ ἴσαι εἰσίν.
 ἀλλ' αἱ ὑπὸ $ZK\Theta$, $K\Theta H$ δυοῖν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν·
 καὶ αἱ ὑπὸ $K\Theta H$, $H\Theta M$ ἄρα δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰ-
 10 σίν. πρὸς δὴ τινι εὐθείᾳ τῇ $H\Theta$ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ
 σημειῶ τῷ Θ δύο εὐθεῖαι αἱ $K\Theta$, ΘM μὴ ἐπὶ τὰ
 αὐτὰ μέρη κείμεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας δύο ὀρθαῖς
 ἴσας ποιοῦσιν· ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶν ἡ $K\Theta$ τῇ ΘM .
 καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους τας KM , ZH εὐθεῖα ἐν-
 15 ἐπεσεν ἡ ΘH , αἱ ἐναλλάξ γωνίαι αἱ ὑπὸ $M\Theta H$, ΘHZ
 ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $\Theta H A$.
 αἱ ἄρα ὑπὸ $M\Theta H$, $\Theta H A$ ταῖς ὑπὸ $\Theta H Z$, $\Theta H A$ ἴσαι
 εἰσίν. ἀλλ' αἱ ὑπὸ $M\Theta H$, $\Theta H A$ δύο ὀρθαῖς ἴσαι
 εἰσίν· καὶ αἱ ὑπὸ $\Theta H Z$, $\Theta H A$ ἄρα δύο ὀρθαῖς
 20 ἴσαι εἰσίν· ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶν ἡ ZH τῇ $H A$.
 καὶ ἐπεὶ ἡ ZK τῇ ΘH ἴση τε καὶ παράλληλός ἐστιν,
 ἀλλὰ καὶ ἡ ΘH τῇ MA , καὶ ἡ KZ ἄρα τῇ MA ἴση
 τε καὶ παράλληλός ἐστιν· καὶ ἐπιξενυγνύουσιν αὐτὰς
 εὐθεῖαι αἱ KM , ZA · καὶ αἱ KM , ZA ἄρα ἴσαι τε

1. γωνία] mg. m. 1 P. ἴση ἐστίν P. 2. $H\Theta$] ΘH P.
 εὐθεῖαν] corr. ex εὐθεία F. $\Delta \Gamma$ P. ἴση ἐστίν p.
 $H\Theta M$] H supra F. 7. εἰσίν ἴσαι V. 8. ἀλλὰ PB. δυ-
 σίν] δύο F; corr. m. 2. ἴσαι εἰσίν] εἰσίν ἴσαι p; ἴσαι εἰσί
 V b. 9. δύο] P, F m. 1; δυοῖν BVbp, F m. 2. εἰσίν] εἰσί
 V; comp. b. 11. $K\Theta$] ΘK P. 12. δυοῖν BVbp. 13.
 ΘM] e corr. m. 2 F. 14. ZH] ZK φ; ZA p; H in ras. m. 2
 V. εὐθείας P. Supra ἐνέπεσεν in F ser. ἐμπέπτωκεν.
 16. εἰσίν] PF; εἰσι vulgo. 17. Post ἄρα ras. 1 litt. F.

qualis sit angulo E [prop. XLII]. et rectae $H\Theta$ parallelogrammum HM triangulo $\triangle B\Gamma$ aequale adplicetur in angulo $H\Theta M$, qui aequalis sit angulo E [prop. XLIV]. et quoniam angulus E utrique ΘKZ , $H\Theta M$ aequalis est, erit etiam $\angle \Theta KZ = H\Theta M$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. communis adiiciatur $\angle K\Theta H$. itaque $ZK\Theta + K\Theta H = K\Theta H + H\Theta M$. uerum $ZK\Theta + K\Theta H$ duobus rectis aequales sunt [prop. XXIX]. itaque etiam $K\Theta H + H\Theta M$ duobus rectis aequales sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. itaque ad rectam quandam $H\Theta$ et punctum eius Θ duae rectae $K\Theta$, ΘM non in eadem parte positae angulos deinceps positos duobus rectis aequales efficiunt; in eadem igitur sunt recta $K\Theta$ et ΘM [prop. XIV]. et quoniam in parallelas KM , ZH recta incidit ΘH , anguli alterni $M\Theta H$, ΘHZ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. communis adiiciatur $\angle \Theta H A$. itaque $M\Theta H + \Theta H A = \Theta HZ + \Theta H A$ [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. uerum $M\Theta H + \Theta H A$ duobus rectis aequales sunt [prop. XXIX]. itaque etiam $\Theta HZ + \Theta H A$ duobus rectis aequales sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. quare ZH , HA in eadem sunt recta [prop. XIV]. et quoniam ZK rectae ΘH aequalis et parallela est [prop. XXXIV], uerum etiam ΘH rectae MA [id.], etiam KZ rectae MA aequalis et parallela est. et coniungunt eas rectae KM , ZA .

$M\Theta H$] Θ e corr. V. $\Theta H A$] e corr. F. ΘHZ] e corr. V; $\Theta H A$ P. $\Theta H A$] ΘHZ P. $\epsilon\lambda\epsilon\iota\nu\ \lambda\acute{o}\alpha\iota$ p. $\lambda\acute{o}\alpha\iota$] $\lambda\acute{o}\eta$ φ ($\lambda\acute{o}\alpha\iota$ F). 18. $\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}$ PB. $M\Theta H$] litt. ΘH in ras. b. $\delta\nu\sigma\acute{\alpha}\nu$ BV bp. 19. $\epsilon\lambda\acute{o}\iota$ V, comp. b. $\kappa\alpha\iota\ \alpha\acute{\iota}$ — 20. $\epsilon\lambda\acute{o}\iota\nu$] mg. m. 1 BF. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. Fb; mg. m. 2 V. $\delta\nu\sigma\acute{o}$] P, $\delta\nu\sigma\acute{\alpha}\nu$ uulgo. 20. $\epsilon\lambda\acute{o}\iota\nu\ \lambda\acute{o}\alpha\iota$ p. $\epsilon\lambda\acute{o}\iota\nu$] $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\kappa\alpha\iota$ P. 21. ZK] KZ P. 22. η ΘH] om. F; corr. ex η $E\Theta$ m. 2 V. $\kappa\alpha\iota\ \eta$ KZ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\tau\eta$ MA] om. b. 23. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$ BV. 24. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] bp, et V sed punctis delet.; coni. August II p. 317; om. PBF.

καὶ παράλληλοί εἰσιν· παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ το
 $KZAM$. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ μὲν $ABΔ$ τρίγωνον τῷ
 $ZΘ$ παραλληλογράμμῳ, τὸ δὲ $ΔΒΓ$ τῷ $ΗΜ$, ὅλον
 ἄρα τὸ $ΑΒΓΔ$ εὐθύγραμμον ὅλῳ τῷ $KZAM$ παρα-
 5 ληλογράμμῳ ἐστὶν ἴσον.

Τῷ ἄρα δοθέντι εὐθυγράμμῳ τῷ $ΑΒΓΔ$ ἴσον παρ-
 αλληλόγραμμον συνέσταται τὸ $KZAM$ ἐν γωνίᾳ τῇ
 ὑπὸ ZKM , ἣ ἐστὶν ἴση τῇ δοθείσῃ τῇ E . ὅπερ ἔδει
 ποιῆσαι.

10 μς'.

Ἀπὸ τῆς δοθείσης εὐθείας τετράγωνον ἀνα-
 γράψαι.

Ἔστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB . δεῖ δὴ ἀπὸ τῆς
 AB εὐθείας τετράγωνον ἀναγράψαι.

15 Ἦχθω τῇ AB εὐθείᾳ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ σημείου
 τοῦ A πρὸς ὀρθὰς ἡ $ΑΓ$, καὶ κείσθω τῇ AB ἴση ἡ
 $ΑΔ$. καὶ διὰ μὲν τοῦ $Δ$ σημείου τῇ AB παράλληλος
 ἦχθω ἡ $ΔE$, διὰ δὲ τοῦ B σημείου τῇ $ΑΔ$ παράλλη-
 λος ἦχθω ἡ BE . Παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ
 20 $ΑΔΕΒ$. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν AB τῇ $ΔE$, ἡ δὲ $ΑΔ$
 τῇ BE . ἀλλὰ ἡ AB τῇ $ΑΔ$ ἐστὶν ἴση· αἱ τέσσαρες
 ἄρα αἱ BA , $ΑΔ$, $ΔE$, EB ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ἰσό-
 πλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΔΕΒ$ παραλληλόγραμμον. λέγω
 δὴ, ὅτι καὶ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ γὰρ εἰς παραλλήλους
 25 τὰς AB , $ΔE$ εὐθεῖα ἐνέπεσεν ἡ $ΑΔ$, αἱ ἄρα ὑπὸ
 $BAΔ$, $ΑΔE$ γωνίαι δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν. ὀρθὴ

XLVI. Ammonius in Porphyr. fol. 48^v. Boetius p. 384, 19.

1. εἰσιν] PFP; εἰσι vulgo. Seq. ras. 2 litt. F. ἐστὶ] ἐστίν FV. 2. καὶ — μέν] mg. m. 1 P. $ABΔ$ $ΑΔB$ p; $ABΓ$ P, et F, corr. m. rec. 3. $ΔΒΓ$] $ΔΑΓ$ P. 5. ἐστὶν ἴσον] PFP; ἴσον ἐστίν V; ἴσον ἐστὶ B et comp. b. 6. τῷ]

quare etiam KM , ZA aequales et parallelae sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 1; prop. XXX]. parallelogrammum igitur est $KZAM$. et quoniam $\triangle AB\Delta = Z\Theta$, $\triangle B\Gamma = HM$, erit $\triangle B\Gamma\Delta = KZAM$ [κ . $\xi\nu\nu$. 2].

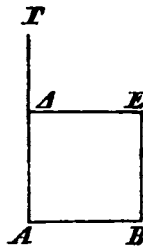
Ergo datae figurae rectilineae $AB\Gamma\Delta$ aequale parallelogrammum constructum est $KZAM$ in angulo ZKM , qui dato angulo E aequalis est; quod oportebat fieri.

XLVI.

In data recta quadratum construere.

Sit data recta AB . oportet igitur in recta AB quadratum construere.

ducatur ad rectam AB a puncto in ea sito A perpendicularis AF [prop. XI], et ponatur $AA = AB$ [prop. II]. et per punctum A rectae AB parallela ducatur AE , per B autem punctum rectae AA parallela ducatur BE [prop. XXXI]. parallelogrammum igitur est $AAEB$. itaque $AB = AE$ et $AA = BE$ [prop. XXXIV]. uerum $AB = AA$. ergo

$BA = AA = AE = EB$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1].

quare aequilaterum est parallelogrammum $AAEB$. dico, idem rectangulum esse. nam quoniam in parallelas AB, AE recta incidit AA , $BA\Delta + A\Delta E$ duobus rectis aequales sunt

(alt.) corr. ex $\rho\acute{o}$ m. 1 b. 7. $\sigma\nu\nu\iota\sigma\tau\alpha\tau\alpha\iota$ FVp. $\rho\acute{o}$] corr. ex $\tau\tilde{\eta}$ m. rec. P. 8. $\tau\tilde{\eta}$] (alt.) om. b. 9. $\xi\nu$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$ $\delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$ mg. m. 1 b. 12. Post prius η ras. p. 16. η] (alt.) corr. ex $\tau\tilde{\eta}$ V. 18. $\triangle E$] corr. ex $\triangle E$ m. 2 p. 19. $\epsilon\sigma\tau\iota$ P. 21. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ F; $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ $\kappa\alpha\iota$ Vb. 24. $\delta\eta$] $\delta\acute{\epsilon}$ Vb; om. F ($\delta\acute{\epsilon}$ supra comp. m. 2). 25. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\acute{\alpha}\varsigma$ V, $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\acute{\alpha}\varsigma$ V m. 2 et b. η] $\tau\tilde{\eta}$ ϕ . Post $\acute{\alpha}\rho\alpha$ lacun. 3 litt. ϕ . 26. $BA\Delta$] litt. BA in ras. m. 1 B. AAE] litt. $\triangle E$ e corr. F. $\delta\upsilon\sigma\iota$ BVbp.

δὲ ἢ ὑπὸ $BA\Delta$ ὀρθῇ ἄρα καὶ ἢ ὑπὸ $A\Delta E$. τῶν δὲ παραλληλογράμμων χωρίων αἱ ἀπεναντίον πλευραὶ τε καὶ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ὀρθῇ ἄρα καὶ ἑκατέρα τῶν ἀπεναντίον τῶν ὑπὸ ABE , $BE\Delta$ γωνιῶν· ὀρθο-
 5 γώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $A\Delta EB$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσό-
 πλευρον.

Τετράγωνον ἄρα ἐστίν· καὶ ἐστὶν ἀπὸ τῆς AB εὐ-
 θείας ἀναγεγραμμένον· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

μζ'.

10 Ἐν τοῖς ὀρθογωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς
 τῇν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσῃς πλευρᾷς τε-
 τράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν τῇν ὀρθὴν
 γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν τετραγώνοις.

Ἔστω τρίγωνον ὀρθογώνιον τὸ $AB\Gamma$ ὀρθὴν ἔχον
 15 τὴν ὑπὸ $BA\Gamma$ γωνίαν· λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ τε-
 τράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BA , $A\Gamma$ τετραγώ-
 νοις.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ μὲν τῆς $B\Gamma$ τετράγωνον
 τὸ $B\Delta E\Gamma$, ἀπὸ δὲ τῶν BA , $A\Gamma$ τὰ HB , $\Theta\Gamma$, καὶ διὰ
 20 τοῦ A ὁποτέρᾳ τῶν $B\Delta$, ΓE παράλληλος ἤχθω ἡ $A\Delta$ ·
 καὶ ἐπεξέχθωσαν αἱ $A\Delta$, $Z\Gamma$. καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν
 ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $BA\Gamma$, BAH γωνιῶν, πρὸς δὴ τινι
 εὐθείᾳ τῇ BA καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ A δύο
 εὐθεῖαι αἱ $A\Gamma$, AH μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη κείμεναι
 25 τὰς ἐφεξῆς γωνίας δυσὲν ὀρθαῖς ἴσας ποιούσιν· ἐπ'
 εὐθείας ἄρα ἐστὶν ἡ ΓA τῇ AH . διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ

XLVII. Pappus I p. 178, 11. Schol. in Archim. III p. 383.
 Boetius p. 384, 21.

1. κατ'] insert. m. rec. b (comp.). 5. ἐστίν PV; comp. b.

[prop. XXIX]. uerum $\angle BAA$ rectus est. itaque etiam $\angle AAE$ rectus. sed in spatiis parallelogrammis latera angulique opposita inter se aequalia sunt [prop. XXXIV]. itaque etiam uterque angulus oppositus ABE , BEA rectus est. rectangulum igitur est $AAEB$. demonstratum autem est, idem aequilaterum esse. ergo quadratum est [def. 22]. et in recta AB constructum est; quod oportebat fieri.

XLVII.

In triangulis rectangulis quadratum in latere sub recto angulo subtendenti constructum aequale est quadratis in lateribus rectum angulum comprehendentibus constructis.

Sit triangulus rectangulus $AB\Gamma$ rectum habens $\angle BAI$. dico, esse $B\Gamma^2 = BA^2 + AI^2$.

construatur enim in $B\Gamma$ quadratum $B\Delta E\Gamma$, in BA , AI uero HB , $\Theta\Gamma$ [prop. XLVI], et per A utrique $B\Delta$, ΓE parallela ducatur AA [prop. XXXI]; et ducantur AA , ZI . et quoniam rectus est uterque angulus BAI , BAH , ad rectam quandam BA et punctum in ea situm A duae rectae AI , AH non in eadem parte positae angulos deinceps positos duobus rectis aequales efficiunt; itaque in eadem recta sunt IA , AH [prop. XIV]. eadem igitur de causa etiam

$\tau\acute{o}$ $AAEB$] mg. m. 2 V; in F supra E scr. H. 7. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] (prius) PF; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ uulgo. 12. $\tau\eta\nu$] $\pi\epsilon\rho\iota$ $\tau\eta\nu$ Proclus. 13. $\pi\epsilon\rho\iota\epsilon\chi\omicron\upsilon\sigma\acute{\omega}\nu$] om. Proclus. 15. $BA\Gamma$] corr. ex $B\Gamma A$ m. 2 F. Ante $B\Gamma$ eras. A P. 16. $\acute{\iota}\sigma\omicron\nu$] supra m. 2 (comp.) F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. BA] AB F. 18. $\mu\acute{\epsilon}\nu$] om. F. 19. $B\Gamma\Delta E$ F. HB] corr. ex BH m. 2 F. $\Theta\Gamma$] Γ in ras. est in F; seq. in V m. 2: $\tau\epsilon\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\alpha$. 20. $\eta\chi\theta\omega$ $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\varsigma$ p. AA] Δ in ras. P m. 1. 23. BA] AB p. 26. $\tau\acute{\alpha}$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$] $\tau\alpha\upsilon\tau\alpha$ Bp.

ἡ BA τῇ AO ἐστὶν ἐπ' εὐθείας. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν
 ἡ ὑπὸ $ABΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ ZBA . ὁρθὴ γὰρ ἑκατέρω·
 κοινὴ προσκεῖσθω ἡ ὑπὸ $ABΓ$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ ABA
 ὅλη τῇ ὑπὸ $ZBΓ$ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ
 5 μὲν AB τῇ $BΓ$, ἡ δὲ ZB τῇ BA , δύο δὴ αἱ AB ,
 BA δύο ταῖς ZB , $BΓ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρω·
 καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ABA γωνία τῇ ὑπὸ $ZBΓ$ ἴση·
 βάσις ἄρα ἡ AA βάσει τῇ $ZΓ$ [ἐστὶν] ἴση, καὶ τὸ
 $ABΔ$ τρίγωνον τῷ $ZBΓ$ τριγώνῳ ἐστὶν ἴσον· καὶ
 10 [ἐστὶ] τοῦ μὲν $ABΔ$ τριγώνου διπλάσιον τὸ BA παρ-
 αλληλόγραμμον· βάσιν τε γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχουσι τὴν
 BA καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς εἰσι παραλλήλοις ταῖς BA ,
 AA . τοῦ δὲ $ZBΓ$ τριγώνου διπλάσιον τὸ HB τετρά-
 γωνον· βάσιν τε γὰρ πάλιν τὴν αὐτὴν ἔχουσι τὴν
 15 ZB καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς εἰσι παραλλήλοις ταῖς ZB , $HΓ$.
 [τὰ δὲ τῶν ἴσων διπλάσια ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν·] ἴσον
 ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ BA παραλληλόγραμμον τῷ HB τε-
 τραγώνῳ. ὁμοίως δὲ ἐπιξευγνυμένων τῶν AE , BK
 δειχθήσεται καὶ τὸ $ΓA$ παραλληλόγραμμον ἴσον τῷ
 20 $ΘΓ$ τετραγώνῳ· ὅλον ἄρα τὸ $BAEΓ$ τετραγώνου δυσὶ
 τοῖς HB , $ΘΓ$ τετραγώνοις ἴσον ἐστίν. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν
 $BAEΓ$ τετραγώνον ἀπὸ τῆς $BΓ$ ἀναγραφέν, τὰ δὲ
 HB , $ΘΓ$ ἀπὸ τῶν BA , AG . τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $BΓ$ πλευ-

1. ἐπ' εὐθείας ἐστὶν V. 2. $ABΓ$] $ΔΓB$ F; corr. m. 2.

4. $ZBΓ$] litt. $Γ$ e corr. F. ἐστὶν ἴση] ἴση ἐστὶν p. ἴση
 ἐστὶν ἡ μὲν AB τῇ $BΓ$ ἡ δὲ ZB τῇ BA] P; om. Theon (BF
 Vbp). 5. δὴ] P; om. Theon (BFVbp). AB , BA] in ras.
 m. 2 V; AB , BA F, corr. m. 2; AB , BA b. 6. δυσὶ Bbp,
 δυσὶν V. BZ , $BΓ$ Bfp, V m. 2. 7. $ZBΓ$] litt. ZB e
 corr. p. ἴση ἐστὶ V. 8. ἐστὶν ἴση] ἴση P; ἴση ἐστὶν p.
 καί] comp. supra m. 1 b. 9. $ABΔ$] $ΔAB$ F. ἴσον ἐστὶν
 V. 10. ἐστὶ] om. P. BA] BA F, et b, corr. m. 1.
 11. αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἔχει p. ἔχουσιν P. τὴν] corr. ex τῇ

$BA, A\Theta$ in eadem recta sunt [prop. XIV]. et quoniam

$\angle AB\Gamma = ZBA$ (nam uterque rectus est), communis adiiciatur

$\angle AB\Gamma$. itaque

$\angle ABA = ZB\Gamma$ [x. ξνν. 2].

et quoniam $\angle B = B\Gamma$,

$ZB = BA$ [def. 22],

duae rectae $\angle B, BA$ duabus $ZB,$

$B\Gamma$ aequales sunt altera alteri;

et $\angle ABA = ZB\Gamma$. itaque

$AA = Z\Gamma, \triangle ABA = ZB\Gamma$ [prop. IV]. et

$BA = 2 ABA$;

nam eandem basim habent BA et in iisdem parallelis sunt BA, AA [prop. XLI]. et $HB = 2 ZB\Gamma$; nam

rursus eandem basim habent ZB et in iisdem sunt parallelis $ZB, H\Gamma$. itaque¹⁾ $BA = HB$. similiter

ductis rectis AE, BK demonstrabimus, esse etiam $\Gamma A = \Theta\Gamma$. itaque $BAE\Gamma = HB + \Theta\Gamma$ [x. ξνν. 2].

et $BAE\Gamma$ in $B\Gamma$ constructum est, $HB, \Theta\Gamma$ autem

1) Ex comm. concept. 2; nam uerba τὰ δὲ τῶν ἰσῶν διπλάσια ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν lin. 16 cum x. ξνν. 5 interpolata sunt; cfr. p. 91 not. 1.

m. 2 F. 12. εἰσι] ἐστι p. BA, AA τοῦ] mg. m. 1 P.
13. HB] BH P. τετράγωνον] comp. b; supra hoc uerbum
in F scr. παραλληλόγραμμον m. rec.; item lin. 17 et 20. 14.
γὰρ] γὰρ αὐτῶ p. ἔχουσι] ἔχουσιν PF; ἔχει p. 15. ZB] BZ p.
εἰσι] ἐστι p; om. V; εἰσιν F; comp. b. 16. ἐστίν] εἰσίν V.
17. ἐστίν P. 18. δὲ] m. 2 P. 19. ΓA] AA ,
ut uidetur, F; corr. m. 2; AA V, corr. m. 2. 20. $BAE\Gamma$] $\angle EBG$ p.
δυσίν P. 21. ἴσων ἐστίν] PF, comp. b; ἐστίν ἴσων p; ἴσων ἐστὶ uulgo. 22. $\angle EBG$ p.
ἀναγεγράφ seq. ras. 2 litt. F, ἀναγεγραμμένον p. τὰ] supra F.
23. Ante HB ras. 1 litt. F. Ante BA ras. 2—3 litt. F. BA] BA φ (BA F).

ρᾶς τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BA , AG πλευρῶν τετραγώνοις.

Ἐν ἄρα τοῖς ὀρθογωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτεिनούσης πλευρᾶς τετράγωνον
5 ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν τὴν ὀρθὴν [γωνίαν] περιεχουσῶν πλευρῶν τετραγώνοις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μη'.

Ἐὰν τριγώνου τὸ ἀπὸ μιᾶς τῶν πλευρῶν τετράγωνον ἴσον ᾗ τοῖς ἀπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ
10 τριγώνου δύο πλευρῶν τετραγώνοις, ἡ περιεχομένη γωνία ὑπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν ὀρθὴ ἐστίν.

Τριγώνου γὰρ τοῦ $ABΓ$ τὸ ἀπὸ μιᾶς τῆς $BΓ$ πλευρᾶς τετράγωνον ἴσον ἔστω τοῖς ἀπὸ τῶν BA , AG
15 πλευρῶν τετραγώνοις· λέγω, ὅτι ὀρθὴ ἐστίν ἡ ὑπὸ BAG γωνία.

Ἦχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ A σημείου τῇ AG εὐθείᾳ πρὸς ὀρθὰς ἡ AD καὶ κείσθω τῇ BA ἴση ἡ AD , καὶ ἐπέξέχθω ἡ $ΔΓ$. ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΔA$ τῇ AB , ἴσον
20 ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΔA$ τετράγωνον τῷ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνῳ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς AG τετράγωνον· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΔA$, AG τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BA , AG τετραγώνοις. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν $ΔA$, AG ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΔΓ$ · ὀρθὴ
25 γάρ ἐστίν ἡ ὑπὸ $ΔAG$ γωνία· τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν BA , AG ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $BΓ$ · ὑπόκειται γάρ· τὸ ἄρα

XLVIII. Boetius p. 384, 26.

1. ἐστιν ἴσον F. ἐστίν P. $BA]$ $BΔ$ φ. 3. ἐν] ἐάν
F; corr. m. rec. ὀρθογώνοις p. 4. ἐπιτεινούσης V; corr.

in BA , AG . itaque quadratum lateris $B\Gamma$ aequale est quadratis laterum BA , AG .

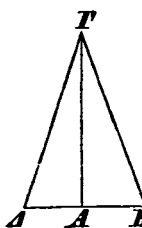
Ergo in triangulis rectangulis quadratum in latere sub recto angulo subtendenti constructum aequale est quadratis in lateribus rectum angulum comprehendentibus constructis; quod erat demonstrandum.

XLVIII.

Si in triangulo quadratum unius lateris aequale est quadratis reliquorum duorum laterum trianguli, angulus reliquis duobus lateribus trianguli comprehensus rectus est.

nam in triangulo $AB\Gamma$ sit $B\Gamma^2 = BA^2 + AG^2$. dico, $\angle B\Gamma A$ rectum esse.

ducatur enim a puncto A ad rectam $A\Gamma$ perpendicularis AA [prop. XI], et ponatur $AA = BA$, et ducatur AG . iam quoniam $AA = AB$, erit¹⁾ etiam $AA^2 = AB^2$. commune addiicitur AG^2 . itaque

$AA^2 + AG^2 = BA^2 + AG^2$ [κ. ξνν. 2].
uerum $AG^2 = AA^2 + AG^2$; nam $\angle AA\Gamma$
rectus est [prop. XLVII]; et $B\Gamma^2 = BA^2$
 $+ AG^2$; hoc enim suppositum est. itaque

1) Hoc ex definitione quadrati (22) sequitur.

m. 1. 5. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PF. $\gamma\alpha\nu\lambda\alpha\nu$] om. PBF. 12. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PFV, Proclus, comp. b; $\xi\sigma\tau\acute{\iota}$ Bp. 15. Post $\pi\lambda\epsilon\nu\varrho\omega\nu$ ras. 5—6 litt. b. 19. $\Delta\Gamma$] Δ in ras. b. $\xi\pi\epsilon\lambda$] PBVb; $\xi\pi\epsilon\lambda$ οὖν Fp; καὶ $\xi\pi\epsilon\lambda$ P m. rec. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] comp. supra m. 2 F. AA P. 20. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. τό] supra m. 1 b. AB] BA p. 21. κοινῇ B. 23. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. AG] om. φ. 24. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. $\Delta\Gamma$] $\Delta\Gamma$ τετράγωνον p. 25. $\Gamma A\Delta$ P. BA] AB B. 26. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. $\psi\pi\acute{o}\kappa\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ φ, seq. ται m. 1.

ἀπὸ τῆς $\Delta\Gamma$ τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$
 τετραγώνῳ· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ $\Delta\Gamma$ τῇ $B\Gamma$ ἐστὶν ἴση·
 καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔA τῇ AB , κοινὴ δὲ ἡ AG ,
 δύο δὴ αἱ ΔA , AG δύο ταῖς BA , AG ἴσαι εἰσὶν·
 5 καὶ βάσεις ἡ $\Delta\Gamma$ βάσει τῇ $B\Gamma$ ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ
 ΔAG γωνία τῇ ὑπὸ BAG [ἐστὶν] ἴση. ὁρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ
 ΔAG · ὁρθὴ ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ BAG .

Ἐὰν ἄρα τριγώνου τὸ ἀπὸ μιᾶς τῶν πλευρῶν τε-
 τράγωνον ἴσον ᾗ τοῖς ἀπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου
 10 δύο πλευρῶν τετραγώνοις, ἡ περιεχομένη γωνία ὑπὸ
 τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν ὁρθὴ ἐστὶν·
 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. ἐστὶν P. τῷ] τὸ b; corr. m. 2. 4. δὴ] absumptum
 ob pergam. ruptum in F. δυνάμει BVbp, F m. 2. εἰσὶν]
 PF; comp. b; εἰσὶ uulgo. 5. τῇ] ἡ φ. ἴση] PBbp; ἴση
 ἐστὶν F; ἴση ἐστὶ V, sed ἐστὶ punctis del. m. 2. ἡ] supra P.
 ὑπὸ] om. P. 6. ἐστὶν] BFVbp; om. P. 8. τριγώνῳ p.
 10. In περιεχομένη ante χ ras. 1 litt. b. γωνία om. p.
 In fine: Εὐκλείδου στοιχείων α' PB; Εὐκλείδου στοιχείων τῆς
 Θέωνος ἐκδόσεως β' F.

$$A\Gamma^2 = B\Gamma^2 \text{ [}\kappa. \text{ } \xi\nu\nu. \text{ } 1\text{].}$$

quare etiam $A\Gamma = B\Gamma$. et quoniam $AA = AB$, et communis est $A\Gamma$, duae rectae AA , $A\Gamma$ duabus BA , $A\Gamma$ aequales sunt; et basis $A\Gamma$ basi $B\Gamma$ aequalis est. itaque $\angle AAG = BAG$ [prop.VIII]. sed $\angle AAG$ rectus est. itaque etiam $\angle BAG$ rectus.

Ergo si in triangulo quadratum unius lateris aequale est quadratis reliquorum duorum laterum trianguli, angulus reliquis duobus lateribus trianguli comprehensus rectus est; quod erat demonstrandum.

β'.

Ὅροι.

α'. Πᾶν παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον περιέχεται λέγεται ὑπὸ δύο τῶν τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιέχουσῶν εὐθειῶν.

- 5 β'. Παντὸς δὲ παραλληλογράμμου χωρίου τῶν περὶ τὴν διάμετρον αὐτοῦ παραλληλογράμμων ἐν ὁποιοονῶν σὺν τοῖς δυσὶ παραπληρώμασι γνώμων καλείσθω.

α'.

- 10 Ἐὰν ὧσι δύο εὐθεῖαι, τμηθῇ δὲ ἡ ἑτέρα αὐτῶν εἰς ὅσαδηποτοῦν τμήματα, τὸ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ὑπὸ τῶν δύο εὐθειῶν ἴσον ἐστὶ τοῖς ὑπὸ τε τῆς ἀτμήτου καὶ ἐκάστου τῶν τμημάτων περιεχομένοις ὀρθογωνίοις.
- 15 Ἐστῶσαν διό εὐθεῖαι αἱ $A, B\Gamma$, καὶ τετμήσθω ἡ $B\Gamma$, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὰ Δ, E σημεία· λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $A, B\Gamma$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ τῶν $A, B\Delta$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ὑπὸ τῶν $A, \Delta E$ καὶ ἔτι τῷ ὑπὸ τῶν $A, E\Gamma$.

Def. 1. Hero def. 57. Boetius p. 378, 8. Def. 2. Hero def. 58. Proclus in Tim. 83 d. Boetius p. 378, 11. Prop. I. Eutocius in Archim. III p. 40, 29. 256, 7. Boetius p. 385, 4.

Εὐκλείδου στοιχείων δεύτερον Β; Εὐκλείδου ἐκ τῆς Θέωνος ἐκδόσεως στοιχείων δεύτερον V; Εὐκλείδου στοιχείων τῆς

II.

Definitiones.

1. Quoduis parallelogrammum rectangulum comprehenditur duabus rectis rectum angulum comprehendentibus.

2. In quouis autem parallelogrammo spatio utrumvis parallelogrammorum circum diametrum positorum cum duobus supplementis gnomon uocetur.

I.

Si sunt duae rectae, et altera earum in quotlibet partes secatur, rectangulum duabus rectis comprehensum aequale est rectangulis recta non secta et singulis partibus comprehensis.¹⁾

Sint duae rectae A , $B\Gamma$, et secetur $B\Gamma$ utcumque in punctis Δ , E . dico, esse

$$A \times B\Gamma = A \times B\Delta + A \times \Delta E + A \times E\Gamma.$$

1) Arithmetice $a \times (b + c + d) = ab + ac + ad$.

Θέωρος ἐκδόσεως β F. 1. ὅροι] om. P|BF. Numeros om. PBF. 10. ἐάν] seq. ras. 2 litt. F. ὅσιν B. 13. ἐστίν P. τοῖς] corr. ex τῷ P. ὑπό τε] τε ὑπό P, τε ἀπό F. 14. περιεχομένοις ὀρθογωνίοις] corr. ex περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ P. 16. ἐτυχεν] PBF; ἐτυχε Vp. σημεία] supra m. 2 V. τό] in ras. V. 17. ἐστίν P. 18. τῶ] in ras. V. τε ὑπό] PF; ὑπό V; ὑπό τε Bp. 19. τῶν] PVp; F insert. m. 2; om. B, F m. 1. ἐτι] om. P. τῶ] corr. ex τῶν V.

"Ηχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ B τῇ $BΓ$ πρὸς ὀρθὰς ἢ BZ , καὶ κείσθω τῇ A ἴση ἢ BH , καὶ διὰ μὲν τοῦ H τῇ $BΓ$ παράλληλος ἡχθω ἢ $HΘ$, διὰ δὲ τῶν $A, E, Γ$ τῇ BH παράλληλοι ἡχθωσαν αἱ $AK, EA, ΓΘ$.

- 5 Ἴσον δὴ ἐστὶ τὸ $BΘ$ τοῖς $BK, AA, EΘ$. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν $BΘ$ τὸ ὑπὸ τῶν $A, BΓ$ περιέχεται μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν $HB, BΓ$, ἴση δὲ ἢ BH τῇ A . τὸ δὲ BK τὸ ὑπὸ τῶν A, BA περιέχεται μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν HB, BA , ἴση δὲ ἢ BH τῇ A . τὸ δὲ AA τὸ ὑπὸ τῶν
10 A, AE ἴση γὰρ ἢ AK , τουτέστιν ἢ BH , τῇ A . καὶ ἐστὶ ὁμοίως τὸ $EΘ$ τὸ ὑπὸ τῶν $A, EΓ$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A, BΓ$ ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ A, BA καὶ τῷ ὑπὸ A, AE καὶ ἐστὶ τῷ ὑπὸ $A, EΓ$.

- Ἐὰν ἄρα ὥσι δύο εὐθεῖαι, τμηθῇ δὲ ἡ ἑτέρα ἀν-
15 τῶν εἰς ὁσαδηποτοῦν τμήματα, τὸ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ὑπὸ τῶν δύο εὐθειῶν ἴσον ἐστὶ τοῖς ὑπὸ τε τῆς ἀμύτου καὶ ἐκάστου τῶν τμημάτων περιεχομένοις ὀρθογωνίοις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

β'.

- 20 Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὡς ἔτυχεν, τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἐκατέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ὅλης τετραγώνῳ.

- Εὐθεῖα γὰρ ἢ AB τετμήσθω, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὸ
25 $Γ$ σημείον· λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $AB, BΓ$ περιεχόμε-

1. BZ] corr. ex ZB V m. 2. 4. AK] $KΔ$ B. 5. AA] A e corr. m. 2 F. 6. τό] (alt.) in ras. V (supra τῷ m. rec.). 7. HB] BH p. 8. τό] τῷ PV. 9. Post A ras. paullo maior linea F. τό] (alt.) τῷ PV. 10. BH] in ras. m. 2 V. 11. τό] (alt.) τῷ PV. 12. ἐστίν P. τῷ τε ὑπὸ] τοῖς ὑπὸ τε F; τῷ corr. ex τοῖς m. 2 et post ὑπὸ ras. V; τῷ τε ὑπὸ τῶν

ducatur enim a B ad rectam $B\Gamma$ perpendicularis BZ [I, 11], et ponatur $BH = A$, et per H rectae $B\Gamma$ parallela ducatur $H\Theta$ [I, 31], per puncta autem Δ , E , Γ rectae BH parallelae ducantur ΔK , $E\Delta$, $\Gamma\Theta$ [id.].

itaque $B\Theta = BK + \Delta\Delta + E\Theta$. et $B\Theta = A \times B\Gamma$; nam rectis HB , $B\Gamma$ comprehenditur, et $BH = A$. sed $BK = A \times B\Delta$; nam rectis HB , $B\Delta$ comprehenditur, et $BH = A$. et $\Delta\Delta = A \times \Delta E$; nam $\Delta K = BH$ [I, 34] $= A$. et praeterea similiter $E\Theta = A \times E\Gamma$. itaque

$$A \times B\Gamma = A \times B\Delta + A \times \Delta E + A \times E\Gamma.$$

Ergo si sunt duae rectae, et altera earum in quotlibet partes secatur, rectangulum duabus rectis comprehensum aequale est rectangulis recta non secta et singulis partibus comprehensis; quod erat demonstrandum.

II.

Si recta linea utcumque secatur, rectangulum comprehensum tota et utraque parte aequale est quadrato totius.¹⁾

nam recta AB utcumque secetur in puncto Γ . dico, esse $AB \times B\Gamma + BA \times A\Gamma = AB^2$.

1) Arithmetice: si $b + c = a$, erit $ab + ac = a^2$.

p. τῶ] om. F, m. 2 V. ὑπὸ] ὑπὸ τῶν p. 13. τῶ] m. 2 V, τοῖς F. ὑπὸ] ὑπὸ τῶν p. EΓ] EΓ περιεχομένοις ὀρθογωνίοις FV. γρ. τῶ τε ὑπὸ A, BΔ καὶ τῶ ὑπὸ A, ΔE καὶ ἐν τῶ ὑπὸ A, EΓ F mg. m. 1. 14. ὅσιν P. 16. τοῖς] τῶ P. ὑπὸ τε] ὑ- in ras. p; τε ὑπὸ F. 17. περιεχόμενον ὀρθογωνίῳ P. 20. ἐνυχε Vp. τό] P, F m. 1, V m. 1; τά Bp, F m. 2, V m. 2. 21. περιεχόμενον ὀρθογωνιον ἴσον] P, F m. 1, V m. 1; περιεχόμενα ὀρθογώνια ἴσα Bp, PV m. 2; in F -ον ter eras. 24. ἐνυχε Vp.

μενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ὑπὸ BA , AG περιεχομένου ὀρθογωνίου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνῳ.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον τὸ
5 $AEGB$, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ G ὁποτέρῳ τῶν AE , BE παράλληλος ἡ GZ .

Ἴσον δὴ ἐστὶ τὸ AE τοῖς AZ , GE . καὶ ἐστὶ τὸ μὲν
 AE τὸ ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον, τὸ δὲ AZ τὸ ὑπὸ
τῶν BA , AG περιεχόμενον ὀρθογώνιον· περιέχεται
10 μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν AE , AG , ἴση δὲ ἡ AE τῇ AB · τὸ
δὲ GE τὸ ὑπὸ τῶν AB , BE · ἴση γὰρ ἡ BE τῇ AB .
τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν BA , AG μετὰ τοῦ ὑπὸ τῶν AB , BE
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνῳ.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὥς ἔτυχεν, τὸ ὑπὸ
15 τῆς ὅλης καὶ ἐκατέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενον
ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ὅλης τετραγώνῳ·
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

γ'.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὥς ἔτυχεν, τὸ
20 ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἐνὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον
ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ
τῶν τμημάτων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ
ἀπὸ τοῦ προειρημένου τμήματος τετραγώνῳ.

Εὐθεῖα γὰρ ἡ AB τετμήσθω, ὥς ἔτυχεν, κατὰ τὸ
25 G · λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν AB , BE περιεχόμενον ὀρθογώνιον
ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ τῶν AG , GE περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ
μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς BE τετραγώνου.

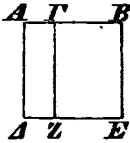
III. Pappus V p. 378, 8. 380, 14. 420, 11, 19. Eutocius in Archim. III p. 256, 5. Boetius p. 385, 9.

7. ἐστὶ] om. BFV. GE] e corr. V. ἐστὶ] ἐστιν P.

construatur enim in AB quadratum $A\Delta EB$ [I, 46], et ducatur per Γ utrique $A\Delta$, BE parallela ΓZ [I, 31].

itaque $AE = AZ + \Gamma E$. et $AE = AB^2$, et

$$AZ = BA \times \Gamma\Gamma;$$

nam comprehenditur rectis ΔA , $\Delta\Gamma$, et $A\Delta = AB$ [I def. 23]. praeterea

$$\Gamma E = AB \times B\Gamma;$$

nam $BE = AB$. itaque

$$BA \times \Gamma\Gamma + AB \times B\Gamma = AB^2.$$

Ergo si recta linea utcumque secatur, rectangulum tota et utraque parte comprehensum aequale est quadrato totius; quod erat demonstrandum.

III.

Si recta linea utcumque secatur, rectangulum tota et alterutra parte comprehensum aequale est rectangulo partibus comprehenso et quadrato partis nominatae.¹⁾

recta enim AB utcumque secetur in puncto Γ . dico, esse $AB \times B\Gamma = A\Gamma \times \Gamma B + B\Gamma^2$.

1) Arithmetice: $(a + b)a = ab + a^2$.

8. AZ] ἀπὸ τῆς AZ F. 10. $A\Delta$] ΔA F. 13. ἐστὶν P.
 14. γραμμῇ] del. in P. ἐτυχε Vp. τό] τὰ Bp, F m. 2, V m. 2.
 15. περιεχόμενα ὀρθογώνια ἴσα Bp, F m. 2, V m. 2.
 19. ἐτυχε Vp. 21. ἐστὶν P. τε] supra m. rec. F. 23. ἀπὸ] corr. ex ὑπὸ p. προειρημένου] προ- m. 2 V. 24. ἐτυχε Vp. 25. Γ σημείον Vp. 26. τε] om. Pp. $A\Gamma$] Γ in ras. V. περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ] om. Bp.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΓB τετραγώνου τὸ ΓAEB , καὶ διήχθω ἡ EA ἐπὶ τὸ Z , καὶ διὰ τοῦ A ὁποτέρου τῶν ΓA , BE παράλληλος ἦχθω ἡ AZ . ἴσον δὴ ἐστὶ τὸ AE τοῖς AA , GE . καὶ ἐστὶ τὸ μὲν AE
 5 τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον· περι-
 ἔχεται μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν AB , BE , ἴση δὲ ἡ BE τῇ
 $B\Gamma$. τὸ δὲ AA τὸ ὑπὸ τῶν AG , ΓB . ἴση γὰρ ἡ
 AG τῇ ΓB . τὸ δὲ AB τὸ ἀπὸ τῆς ΓB τετραγώνου·
 τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον
 10 ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν AG , ΓB περιεχομένῳ ὀρθογω-
 νίῳ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ τετραγώνου.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὥς ἔτυχεν, τὸ
 ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἐνὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον
 ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ τῶν τμημάτων περι-
 15 εχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ προειρημένου
 τμήματος τετραγώνῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

δ'.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὥς ἔτυχεν, τὸ
 ἀπὸ τῆς ὅλης τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τοῖς τε
 20 ἀπὸ τῶν τμημάτων τετραγώνοις καὶ τῷ δις
 ὑπὸ τῶν τμημάτων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

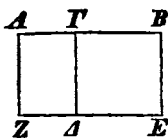
Εὐθεῖα γὰρ γραμμὴ ἡ AB τετμήσθω, ὥς ἔτυχεν,
 κατὰ τὸ Γ . λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνου
 ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν AG , ΓB τετραγώνοις καὶ
 25 τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , ΓB περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνου τὸ

IV. Theon in Ptolem. p. 184. Boetius p. 385, 13.

1. τῆς] τοῦ P. ΓB] $B\Gamma$ Fr. 2. ΓABE B, m. 2 V.
 7. ΓB] B e corr. p. γὰρ] corr. ex ἄρα m. 2 F. 8. ΓB]

construatur enim in ΓB quadratum $\Gamma A E B$ [I, 46],
et educatur $E A$ ad Z , et per A utrique ΓA , $B E$ par-
allela ducatur $A Z$ [I, 31]. itaque $A E = A A + \Gamma E$.

et $A E = A B \times B \Gamma$; nam comprehen-
ditur rectis $A B$, $B E$, et $B E = B \Gamma$.
et $A A = A \Gamma \times \Gamma B$; nam $A \Gamma = \Gamma B$.
et $A B = \Gamma B^2$. itaque

$$A B \times B \Gamma = A \Gamma \times \Gamma B + B \Gamma^2.$$

Ergo si recta linea utcumque secatur, rectangulum
tota et alterutra parte comprehensum aequale est rect-
angulo partibus comprehenso et quadrato partis no-
minatae; quod erat demonstrandum.

IV.

Si recta linea utcumque secatur, quadratum totius
aequale est quadratis partium et duplo rectangulo par-
tibus comprehenso.¹⁾

nam recta linea $A B$ secetur utcumque in Γ . dico,
esse $A B^2 = A \Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A \Gamma \times \Gamma B$.

construatur enim in $A B$ quadratum $A A E B$ [I, 46],

1) $(a + b)^2 = a^2 + b^2 + 2ab$.

$B \Gamma F$. ΓB] e corr. p. 11. $B \Gamma$] ΓB Pp; corr. ex $A \Gamma F$
m. 2. 12. $\xi\tau\chi\epsilon\nu$] $P \Gamma$, B sed ν eras.; $\xi\tau\chi\epsilon$ Vp. 13. $\acute{\alpha}\nu\theta\acute{o}$
 $\acute{\nu}$ - e corr. p. 15. $\pi\rho\omicron\sigma\iota\eta\rho\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\nu$] $\pi\rho\omicron$ - m. 2 V. 18. $\xi\tau\chi\epsilon$
Vp, B e corr. 22. $\gamma\acute{\alpha}\rho$] m. 2 F. $\xi\tau\chi\epsilon$ Vp, B e corr.
23. Γ $\sigma\eta\mu\epsilon\acute{\iota}\omega\nu$ V. 24. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. $\tau\epsilon$] om. V. $\tau\epsilon\tau\rho\alpha\gamma\acute{\omega}$ -
 $\nu\omicron\iota\varsigma$ — 25. ΓB] mg. m. 1 P. 25. $\tau\acute{\omega}\nu$] om. P.

$A\Delta EB$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $B\Delta$, καὶ διὰ μὲν τοῦ Γ
 ὁποτέρᾳ τῶν $A\Delta$, EB παράλληλος ἦχθω ἡ ΓZ , διὰ
 δὲ τοῦ H ὁποτέρᾳ τῶν AB , ΔE παράλληλος ἦχθω ἡ
 ΘK . καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ ΓZ τῇ $A\Delta$, καὶ
 5 εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωκεν ἡ $B\Delta$, ἡ ἐκτὸς γωνία ἰ ὑπὸ
 ΓHB ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ $A\Delta B$.
 ἀλλ' ἡ ὑπὸ $A\Delta B$ τῇ ὑπὸ $AB\Delta$ ἐστὶν ἴση, ἐπεὶ καὶ
 πλευρὰ ἡ BA τῇ $A\Delta$ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΓHB
 ἄρα γωνία τῇ ὑπὸ $H\beta\Gamma$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ
 10 ἡ $\beta\Gamma$ πλευρᾷ τῇ ΓH ἐστὶν ἴση· ἀλλ' ἡ μὲν ΓB τῇ
 HK ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ΓH τῇ KB · καὶ ἡ HK ἄρα τῇ
 KB ἐστὶν ἴση· ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓHKB . λέγω
 δὴ, ὅτι καὶ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ γὰρ παράλληλός ἐστιν
 ἡ ΓH τῇ BK [καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωκεν εὐθεῖα ἡ
 15 ΓB], αἱ ἄρα ὑπὸ $K\beta\Gamma$, $H\Gamma B$ γωνίαι δύο ὀρθαῖς
 εἰσιν ἴσαι. ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $K\beta\Gamma$ · ὀρθὴ ἄρα καὶ ἡ
 ὑπὸ $\beta\Gamma H$ · ὥστε καὶ αἱ ἀπεναντίον αἱ ὑπὸ ΓHK ,
 HKB ὀρθαὶ εἰσιν. ὀρθογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓHKB .
 ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον· τετράγωνον ἄρα ἐστίν·
 20 καὶ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ΓB . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ ΘZ
 τετράγωνόν ἐστιν· καὶ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ΘH , τουτέστιν
 [ἀπὸ] τῆς $A\Gamma$ · τὰ ἄρα ΘZ , $K\Gamma$ τετράγωνα ἀπὸ τῶν
 $A\Gamma$, ΓB εἰσιν. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ AH τῷ HE ,
 καὶ ἐστὶ τὸ AH τὸ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB · ἴση γὰρ ἡ $H\Gamma$
 25 τῇ ΓB · καὶ τὸ HE ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ $A\Gamma$, ΓB .
 τὰ ἄρα AH , HE ἴσα ἐστὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB .

2. ΓZ] $Z\Gamma Z$ P. διὰ δέ] καὶ διὰ p. 3. AB] B in
 ras. p. Post παράλληλος in P est γραμμον punctis delet.
 4. ΓZ] corr. ex $Z\Gamma F$. 5. $B\Delta$] ΔB p. 7. ἀλλὰ Vp.
 10. ἀλλὰ P Vp. 11. $K\beta$] B e corr. p; BK P. 12.
 ἐστὶν ἴση] om. p. ἐστὶ] ἐστίν P. 13. δὴ] om. F. 14.

et ducatur $B\Delta$, et per Γ utrique $A\Delta$, EB parallela ducatur ΓZ [I, 30 et 31], per H autem utrique AB , ΔE parallela ducatur ΘK . et quoniam ΓZ rectae $A\Delta$ parallela est, et in eas incidit $B\Delta$, angulus exterior $\Gamma H B$ aequalis est angulo interiori et opposito $A\Delta B$ [I, 29]. uerum $\angle A\Delta B = AB\Delta$, quoniam $BA = A\Delta$ [I, 5]. quare etiam $\angle \Gamma H B = H B \Gamma$. itaque etiam

$B\Gamma = \Gamma H$ [I, 6]. sed etiam $\Gamma B = H K$

[I, 34] et $\Gamma H = K B$ [id.]. quare etiam

$H K = K B$. itaque aequilaterum est

$\Gamma H K B$. dico, idem rectangulum esse.

nam quoniam ΓH rectae $B K$ paral-

lela est, erunt $K B \Gamma + H \Gamma B$ duobus

rectis aequales [I, 29]. uerum $\angle K B \Gamma$

rectus est. itaque etiam $\angle B \Gamma H$ rectus. quare etiam

oppositi anguli $\Gamma H K$, $H K B$ recti sunt [I, 34]. ergo

$\Gamma H K B$ rectangulum est. sed demonstratum est, idem

aequilaterum esse. ergo quadratum est; et in ΓB con-

structum est. eadem de causa etiam ΘZ quadratum

est; et in ΘH , hoc est $A \Gamma$ [I, 34] constructum est.

itaque quadrata ΘZ , $K \Gamma$ in $A \Gamma$, ΓB constructa sunt.

et quoniam $A H = H E$ [I, 43], et $A H = A \Gamma \times \Gamma B$

καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν εὐθεῖα ἡ ΓB] add. Theon? ($B \Gamma \nabla p$);
mg. m. 2 P. $\epsilon\mu\pi\epsilon\pi\tau\omega\kappa\epsilon\nu$] euan. F; $\epsilon\gamma\epsilon\gamma\epsilon\sigma\epsilon\nu$ B. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$]
om. BF. 15. ΓB] B eras. p. $H \Gamma B$] $B \Gamma H$ P. $\delta\upsilon\sigma\iota$]
 $\delta\upsilon\sigma\iota\nu$ Vp. 16. $\epsilon\sigma\iota\iota$ $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$ Vp. 17. $\alpha\Gamma$] (prius) om. F.
18. $\epsilon\sigma\iota\iota$] $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$ P. 19. $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$] PF; $\epsilon\sigma\iota\iota$ uulgo. 20. ΓB]
corr. ex $B \Gamma$ m. 2 V; $B \Gamma$ p. ΘZ] e corr. p. 21. $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$]
(prius) PF; $\epsilon\sigma\iota\iota$ uulgo. ΘH] $H \Theta$ F. 22. $\alpha\pi\acute{o}$] om. P;
in F eras. $K \Gamma$] ΓK Pp. 23. $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$] F; $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$ P; $\epsilon\sigma\iota\iota$
uulgo. $\epsilon\sigma\iota\iota$] $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$ P. 24. $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$ P. Ante $H \Gamma$ ras. 1
litt. F. 25. Post $\alpha\pi\alpha$ ras. V. $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$ PF. $A \Gamma$] $\tau\acute{\omega}\nu A \Gamma$
Vp, F m. 2. 26. $A H$] corr. ex $A B$ p. $\epsilon\sigma\iota\iota\nu$ P.

ἔστι δὲ καὶ τὰ ΘZ , ΓK τετράγωνα ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB .
τὰ ἄρα τέσσαρα τὰ ΘZ , ΓK , AH , HE ἴσα ἐστὶ τοῖς
τε ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ
τῶν $A\Gamma$, ΓB περιεχομένῳ ὀρθογώνιῳ. ἀλλὰ τὰ ΘZ ,
5 ΓK , AH , HE ὅλον ἐστὶ τὸ $A\Delta EB$, ὃ ἐστὶν ἀπὸ
τῆς AB τετράγωνον· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον
ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB τετραγώνοις καὶ
τῷ δις ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB περιεχομένῳ ὀρθογώνιῳ.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὥς ἔτυχεν, τὸ ἀπὸ
10 τῆς ὅλης τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν τμη-
μάτων τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν τμημάτων
περιεχομένῳ ὀρθογώνιῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

[Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐν τοῖς τετραγώνοις
15 χωρίοις τὰ περὶ τὴν διάμετρον παραλληλόγραμμα τε-
τράγωνά ἐστίν].

ε'.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ εἰς ἴσα καὶ
ἄνισα, τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων
20 περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ
ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ.

Εὐθεῖα γάρ τις ἢ AB τεμήσθω εἰς μὲν ἴσα κατὰ

IV. πόρ. De Proclo p. 304 u. ad IV, 15.
p. 385, 17.

V. Boetius

1. ἔστιν P. τὰ] τό F; corr. m. 2. τετράγωνον F;
corr. m. 2. 2. τὰ] (alt.) om. F. ἐστίν P. 3. τε] m. 2
V. 4. ὀρθογώνια φ. τὰ] τὰ τέσσαρα P. ΘZ] Θ in
ras. V; $Z\Theta B$. 5. HE] $H e$ corr. p. ἐστίν P. $A\Delta EB$

(nam $H\Gamma = \Gamma B$), erit etiam $HE = A\Gamma \times \Gamma B$. itaque $AH + HE = 2 A\Gamma \times \Gamma B$. verum etiam quadrata ΘZ , ΓK in $A\Gamma$, ΓB constructa sunt. ergo $\Theta Z + \Gamma K + AH + HE = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B$. sed $\Theta Z + \Gamma K + AH + HE = A\Delta EB = AB^2$. itaque $AB^2 = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B$.

Ergo si recta linea utcumque secatur, quadratum totius aequale est quadratis partium et duplo rectangulo partibus comprehenso; quod erat demonstrandum.¹⁾

V.

Si recta linea in partes aequales et inaequales secatur, rectangulum inaequalibus partibus totius comprehensum cum quadrato rectae inter sectiones positae aequale est quadrato dimidia.²⁾

nam recta quaelibet AB in aequales partes sece-

1) Etiam Campanus hic duas demonstrationes habet, quarum prior reiectae, altera neque huic neque reiectae similis est. de hac habet: „sed hac via non patet correlarium, sicut via praecedenti patet, unde prima est auctori magis consona.“ nam corollarium et ipse habet. itaque fortasse Theone antiquius est.

$$2) ab + \left(\frac{a+b}{2} - b\right)^2 = \left(\frac{a+b}{2}\right)^2.$$

τετράγωνον V. 6. AB τετράγωνον] (prius) mg. m. 2 V; in textu ras. 2—3 litt. τετράγωνον] mg. m. 2 F. 7. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P. $\tau\epsilon$] om. p. $\tau\omega\nu$] m. 2 F. 9. $\epsilon\tau\upsilon\chi\epsilon\nu$] B; $\epsilon\tau\upsilon\chi\epsilon$ uulgo. 10. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P. $\tau\epsilon$] om. p. 12. Sequitur alia demonstratio, quam Augustum secutus in appendicem reieci. 13. $\pi\acute{o}\tau\iota\sigma\mu\alpha$ — 16. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] add. Theon? (BFVp); mg. m. rec. P. 14. $\tau\omega\nu$ P. $\pi\alpha\pi\epsilon\rho\acute{o}\nu$ $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ V. 18. $\epsilon\lambda\varsigma$] supra m. 1 V. 19. $\epsilon\lambda\varsigma$ $\acute{\alpha}\nu\iota\sigma\alpha$ p. 21. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P.

τὸ Γ, εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Δ· λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν
 ΑΔ, ΔΒ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
 ΓΔ τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΒ τετραγώνῳ.

- Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΓΒ τετραγώνον τὸ
 5 ΓΕΖΒ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΒΕ, καὶ διὰ μὲν τοῦ Δ
 ὁποτέρῃ τῶν ΓΕ, ΒΖ παράλληλος ἦχθω ἡ ΔΗ, διὰ
 δὲ τοῦ Θ ὁποτέρῃ τῶν ΑΒ, ΕΖ παράλληλος πάλιν
 ἦχθω ἡ ΚΜ, καὶ πάλιν διὰ τοῦ Α ὁποτέρῃ τῶν
 ΓΑ, ΒΜ παράλληλος ἦχθω ἡ ΑΚ. καὶ ἐπεὶ ἴσον
 10 ἐστὶ τὸ ΓΘ παραπλήρωμα τῷ ΘΖ παραπληρώματι,
 κοινὸν προσκείσθω τὸ ΔΜ· ὅλον ἄρα τὸ ΓΜ ὅλῳ
 τῷ ΔΖ ἴσον ἐστίν. ἀλλὰ τὸ ΓΜ τῷ ΑΔ ἴσον ἐστίν,
 ἐπεὶ καὶ ἡ ΑΓ τῇ ΓΒ ἐστὶν ἴση· καὶ τὸ ΑΔ ἄρα τῷ
 ΔΖ ἴσον ἐστίν. κοινὸν προσκείσθω τὸ ΓΘ· ὅλον ἄρα
 15 τὸ ΑΘ τῷ ΜΝΞ γνώμονι ἴσον ἐστίν. ἀλλὰ τὸ ΑΘ
 τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἐστίν· ἴση γὰρ ἡ ΔΘ τῇ ΔΒ·
 καὶ ὁ ΜΝΞ ἄρα γνώμων ἴσος ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΑΔ, ΔΒ.
 κοινὸν προσκείσθω τὸ ΑΗ, ὃ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς
 ΓΔ· ὁ ἄρα ΜΝΞ γνώμων καὶ τὸ ΑΗ ἴσα ἐστὶ τῷ
 20 ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ
 ἀπὸ τῆς ΓΔ τετραγώνῳ. ἀλλὰ ὁ ΜΝΞ γνώμων καὶ
 τὸ ΑΗ ὅλον ἐστὶ τὸ ΓΕΖΒ τετραγώνον, ὃ ἐστὶν ἀπὸ
 τῆς ΓΒ· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ περιεχόμενον ὀρ-
 θογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΔ τετραγώνου ἴσον ἐστὶ
 25 τῷ ἀπὸ τῆς ΓΒ τετραγώνῳ.

3. ἐστίν P. τετραγώνῳ] om. B; comp. add. m. 2 F.
 5. ΓΕΖΒ] in ras. p. BE] B in ras. F. 6. ΒΖ] ΖΒ F.
 διὰ δέ] καὶ διὰ V. 7. πάλιν] om. p, m. 2 V. 8. καὶ πάλιν
 — 9. ἡ ΑΚ] mg. m. rec. P. 10. ΘΖ] ΖΘ F. 12. ἴσον ἐστίν]
 (alt.) ἐστὶν ἴσον V. 13. ἐπεὶ — ἴση] mg. m. 2 V (ἴση ἐστὶ).
 14. ἐστὶν ἴσον V. ἐστίν] P, comp. m. 2 F; ἐστὶ Bp. 15.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ εἰς ἴσα καὶ ἄνισα,
 τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων περιεχόμενον
 ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τε-
 τραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ.
 5 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ς'.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ δίχα, προστεθῇ
 δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ ὑπὸ τῆς
 ὅλης σὺν τῇ προσκειμένῃ καὶ τῆς προσκειμένης
 10 περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
 ἡμισείας τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς
 συγκειμένης ἔκ τε τῆς ἡμισείας καὶ τῆς προσ-
 κειμένης τετραγώνῳ.

Εὐθεῖα γάρ τις ἡ AB τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ Γ
 15 σημεῖον, προσκείσθω δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας
 ἡ BA' · λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν AA', AB περιεχόμενον
 ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς GB τετραγώνου ἴσον
 ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς GA τετραγώνῳ.

Ἀναγεγράφθω γάρ ἀπὸ τῆς GA τετραγώνον. τὸ
 20 $GEZ\Delta$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ AE , καὶ διὰ μὲν τοῦ B
 σημείου ὀποτέρᾳ τῶν $EG, \Delta Z$ παράλληλος ἦχθω ἡ
 BH , διὰ δὲ τοῦ Θ σημείου ὀποτέρᾳ τῶν AB, EZ
 παράλληλος ἦχθω ἡ KM , καὶ ἔτι διὰ τοῦ A ὀποτέρᾳ
 τῶν $GA, \Delta M$ παράλληλος ἦχθω ἡ AK .

25 Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ AG τῇ GB , ἴσον ἐστὶ καὶ
 τὸ AA τῷ $\Gamma\Theta$. ἀλλὰ τὸ $\Gamma\Theta$ τῷ ΘZ ἴσον ἐστίν. καὶ

VI. Schol. in Archim. III p. 383. Boetius p. 385, 22.

1. γραμμή P. εἰς ἄνισα p. 4. ἐστίν PV. 8. ἐπ'
 εὐθείας, τὸ ὑπό] in ras. V. 9. προσκειμένη] -σ- supra p.
 προσκειμένης V, et p sed corr. m. 1. 11. ἐστίν V. 12.
 προσκειμένης] -σ- insert. p. Post hoc uerbum legitur ὡς ἀπὸ

- τὸ AA ἄρα τῷ ΘZ ἐστὶν ἴσον. κοινὸν προσκείσθω
τὸ $ΓΜ$. ὅλον ἄρα τὸ AM τῷ $NΞO$ γνώμονί ἐστιν
ἴσον. ἀλλὰ τὸ AM ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν AA , AB . ἴση
γάρ ἐστιν ἡ AM τῇ AB . καὶ ὁ $NΞO$ ἄρα γνώμων
5 ἴσος ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν AA , AB [περιεχομένῳ ὀρθο-
γωνίῳ]. κοινὸν προσκείσθω τὸ AH , ὃ ἐστὶν ἴσον τῷ
ἀπὸ τῆς $BΓ$ τετραγώνῳ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν AA , AB
περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $ΓB$ τε-
τραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ $NΞO$ γνώμονι καὶ τῷ AH .
10 ἀλλὰ ὁ $NΞO$ γνώμων καὶ τὸ AH ὅλον ἐστὶ τὸ $ΓΕΖΔ$
τετράγωνον, ὃ ἐστὶν ἀπὸ τῆς $ΓΔ$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν
 AA , AB περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ
τῆς $ΓB$ τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΓΔ$ τετρα-
γώνῳ.
- 15 Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ δίχα, προστεθῇ
δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης σὺν
τῇ προσκειμένῃ καὶ τῆς προσκειμένης περιεχόμενον
ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνου
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς συγκειμένης ἕκ τε τῆς ἡμισείας
20 καὶ τῆς προσκειμένης τετραγώνῳ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ξ'.

- Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὥς ἔτυχεν, τὸ
ἀπὸ τῆς ὅλης καὶ τὸ ἀφ' ἐνὸς τῶν τμημάτων
τὰ συναμφότερα τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις
25 ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τοῦ εἰρημένου τμήματος περι-
εχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ
τμήματος τετραγώνῳ.

Εὐθεῖα γάρ τις ἡ AB τετμήσθω, ὥς ἔτυχεν, κατὰ

itaque $AM = NΞO$. uerum $AM = AA \times AB$; nam $AM = AB$. quare etiam $NΞO = AA \times AB$. commune adiiciatur AH , quod est $BΓ^2$. itaque

$$AA \times AB + ΓB^2 = NΞO + AH.$$

sed $NΞO + AH = ΓEZΔ = ΓA^2$. erit igitur

$$AA \times AB + ΓB^2 = ΓA^2.$$

Ergo si recta linea in duas partes aequales secatur, et alia quaedam recta ei in directum adiicitur, rectangulum tota cum adiecta et adiecta comprehensum cum quadrato dimidiaae aequale est quadrato in dimidia adiectaque descripto; quod erat demonstrandum.

VII.

Si recta linea utcunque secatur, quadratum totius et quadratum alterutrius partis simul sumpta aequalia sunt duplo rectangulo tota et parte nominata comprehenso cum quadrato reliquae partis.¹⁾

$$1) (a+b)^2 + a^2 = 2(a+b)a + b^2.$$

2. $ΓM$] in ras. V. $NΞO$] N in ras. V. $γνώμωνι$ F.
 3. $ἐστίν$ FV. 4. AB] B eras. V. $NΞO$] N corr. ex M V
 5. $ἐστίν$ V. $περιεχομένην ὀρθογωνίαν$] om. Pp. 8. $ΓB$
 $BΓ$ V. $τετραγώνωι φ.$ 9. $ἐστίν$ FV. 10. $ἐστίν$ V.
 $ΓEZΔ$] Z in ras. V. 11. $ΓΔ$] in ras. V. 12. $ὀρθογώνιον$] $ὀρθο-$ in ras. m. 1 p. 13. $ΓB$] $BΓ$ Vp. $ἐστίν$ V.
 $ἀπὸ τῆς ΓΔ$] $ΓB$ φ seq. lacuna. 15. $γραμμῇ$] seq. ras. 4
 litt. V. $προσθῇ$ P. 17. $προσκειμένη$] $σ$ insert. m. 1 p, ut
 breui post et lin. 20. 19. $ἐστίν$ V. 20. Ante $τετραγώνωι$
 in Fp: $ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντι$; idem post $τετραγώνωι$ insert.
 in V m. 1? $ὅπερ ἔδει δεῖξαι$] :~ BF; om. V. 22. $ἐτυχε$
 p. 24. $ἐστίν$ F. $τε$] $δε$ P; corr. m. 1. 28. $ἐτυχε$
 Fp.

τὸ Γ σημείον· λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΓA τετραγώνῳ.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον τὸ
5 $A\Delta EB$ · καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα.

Ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ ΔH τῷ HE , κοινὸν προσ-
κείσθω τὸ ΓZ · ὅλον ἄρα τὸ AZ ὅλῳ τῷ ΓE ἴσον
ἐστίν· τὰ ἄρα AZ , ΓE διπλάσιά ἐστι τοῦ AZ . ἀλλὰ
τὰ AZ , ΓE ὁ KAM ἐστι γνώμων καὶ τὸ ΓZ τετρά-
10 γωνον· ὁ KAM ἄρα γνώμων καὶ τὸ ΓZ διπλάσιά
ἐστὶ τοῦ AZ . ἐστὶ δὲ τοῦ AZ διπλάσιον καὶ τὸ δις
ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ · ἴση γὰρ ἡ BZ τῇ $B\Gamma$ · ὁ ἄρα
 KAM γνώμων καὶ τὸ ΓZ τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τῷ
δις ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$. κοινὸν προσκείσθω τὸ ΔH , ὃ
15 ἐστὶν ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ τετράγωνον· ὁ ἄρα KAM γνώμων
καὶ τὰ BH , $H\Delta$ τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ
τῶν AB , $B\Gamma$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ
τῆς $A\Gamma$ τετραγώνῳ. ἀλλὰ ὁ KAM γνώμων καὶ τὰ
 BH , $H\Delta$ τετράγωνα ὅλον ἐστὶ τὸ $A\Delta EB$ καὶ τὸ ΓZ ,
20 ἃ ἐστὶν ἀπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ τετράγωνα· τὰ ἄρα ἀπὸ
τῶν AB , $B\Gamma$ τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ [τε] δις ὑπὸ τῶν
 AB , $B\Gamma$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
 $A\Gamma$ τετραγώνου.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὥς ἔτυχεν, τὸ
25 ἀπὸ τῆς ὅλης καὶ τὸ ἀφ' ἐνὸς τῶν τμημάτων τὰ συν-
αμφοτέρα τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ τῆς ὅλης
καὶ τοῦ εἰρημένου τμήματος περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ
καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνῳ· ὅπερ
ἔδει δείξαι.

2. ἐστίν PFV. 3. ΓA] $A\Gamma$ BV. 6. ἐπεὶ οὖν] Pp;
ἐπεὶ BF, V m. 1; καὶ add. V m. 2. 7. ἐστὶν ἴσον p. 8.

nam recta AB secetur utcumque in puncto Γ . dico,
esse $AB^2 + B\Gamma^2 = 2 AB \times B\Gamma + \Gamma A^2$.

construatur enim in AB quadratum $AHEB$, et describatur figura.¹⁾ iam quoniam $AH = HE$ [I, 43], commune adiciatur EZ . itaque $AZ = EZ$. quare

$AZ + \Gamma E = 2\,AZ$. uerum

$$AZ + \Gamma E = KAM + \Gamma Z.$$

itaque $KAM + \Gamma Z = 2AZ$, sed

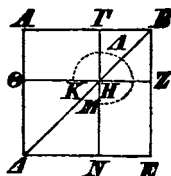
$$2AB \times B\Gamma = 2AZ; \text{ nam } BZ = B\Gamma.$$

itaque $KAM + \Gamma Z = 2AB \times B\Gamma$.

commune adiciatur ΔH , quod est $\Delta \Gamma^{\circ}$.
itaque $KAM + BH + HA = 2AB \times BG + \Delta \Gamma^{\circ}$.
sed $KAM + BH + HA = \Delta AEB + \Gamma Z = AB^2 + B\Gamma^{\circ}$. erunt igitur

$$AB^2 + B\Gamma^2 = 2 AB \times B\Gamma + A\Gamma^2.$$

Ergo si recta linea utcunque secatur, quadratum totius et quadratum alterutrius partis aequalia sunt rectangulo tota et parte nominata comprehenso cum quadrato reliquae partis; quod erat demonstrandum.

1) Sc. eadem, quae in praecedentibus propositionibus, ita ut ducatur diameter $B\Delta$ et per Γ rectis $A\Delta$, BE parallela ΓN , per H rectis AB , ΔE parallela ΘZ .

ἐστί B.	τά] τό p.	διπλάσιον p.	ἔστιν PV.	AZ]
corr. ex BZ m. 1 p.	9. τά] τό p et post ras. 2 litt. F.			
ἔστι] ἔστιν V, supra m. 2 F.	10. διπλάσιον p.	11. ἔστιν FV.		
Post ἐστί 1 litt. eras. V.	τοῦ] e corr. p.	12. BZ]		
ZB p.	13. ἐστί V.	τῷ] corr. ex τό m. 2 V.	14. BΓ]	
BΓ περιεχομένη ὀρθογώνῳ p.	16. ἔστιν FV.	τε] δέ P.		
corr. m. 1.	18. ἀλλ' F.	19. ἐστί V.	20. ᾧ] supra m. 1 F.	
ἀπό] τὰ ἀπό F.	τῶν] τῆς comp. p.	BΓ] om. P;		
corr. m. rec.	21. ἔστιν V (v eras.).	τε] om. P.	22.	
περιεχομένα φ.	μετά τοῦ] καὶ τῷ p.	23. τετραγώνῳ p.		
24. ἔνυγε p.	26. ἐστί V.	27. προειρημένον P.		

η'.

Ἐὰν εὐθεία γραμμὴ τμηθῇ, ὡς ἔτυχεν, τὸ τετράκις ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἐνὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ
5 λοιποῦ τμήματος τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ
τε τῆς ὅλης καὶ τοῦ εἰρημένου τμήματος ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντι τετραγώνῳ.

Εὐθεία γάρ τις ἡ AB τεμησθῶ, ὡς ἔτυχεν, κα-
τὰ τὸ Γ σημεῖον· λέγω, ὅτι τὸ τετράκις ὑπὸ τῶν AB ,
10 $B\Gamma$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$
τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB , $B\Gamma$ ὡς ἀπὸ
μιᾶς ἀναγραφέντι τετραγώνῳ.

Ἐκβεβλήσθω γὰρ ἐπ' εὐθείας [τῇ AB εὐθείᾳ] ἡ
 $B\Delta$, καὶ κείσθω τῇ ΓB ἴση ἡ $B\Delta$, καὶ ἀναγεγράφθω
15 ἀπὸ τῆς $A\Delta$ τετράγωνον τὸ $AEZ\Delta$, καὶ καταγεγράφθω
διπλοῦν τὸ σχῆμα.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΓB τῇ $B\Delta$, ἀλλὰ ἡ μὲν ΓB
τῇ HK ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ $B\Delta$ τῇ KN , καὶ ἡ HK ἄρα τῇ
 KN ἐστὶν ἴση. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ $ΠΡ$ τῇ $ΡΟ$
20 ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $B\Gamma$ τῇ $B\Delta$, ἡ δὲ
 HK τῇ KN , ἴσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ μὲν ΓK τῷ $K\Delta$,
τὸ δὲ HP τῷ PN . ἀλλὰ τὸ ΓK τῷ PN ἐστὶν ἴσον·
παραπληρώματα γὰρ τοῦ ΓO παραλληλογράμμου· καὶ
τὸ $K\Delta$ ἄρα τῷ HP ἴσον ἐστίν· τὰ τέσσαρα ἄρα τὰ
25 ΔK , ΓK , HP , PN ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν. τὰ τέσ-

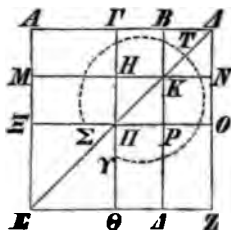
2. ἔτυχε p. 3. τετράκης V, corr. m. 2. 5. ἐστὶν FV.
ἀπὸ τε] BV; τε ἀπὸ Pp; ἀπὸ F. 7. ἀναγραφέντι] -τι
postea add. F. 8. ἔτυχε p. 9. τετράκης V; corr. m. 2.
11. τετραγώνῳ p. ἐστὶν V. 13. γάρ] om. F. τῇ AB
εὐθείᾳ] Theon? (BFVp; εὐθείᾳ B); m. rec. P. 14. ἴση τῇ
 ΓB P. ΓB] $B\Gamma$ F. $B\Delta$] ΔB V; corr. m. 2. 17. ΓB] $B\Gamma$ P. ἀλλ' F. 18. $B\Delta$] ΔB V, corr. m. 2. KN]

VIII.

Si recta linea utcumque secatur, quadruplum rectangulum tota et alterutra parte comprehensum cum quadrato reliquae partis aequale est quadrato in tota simul cum parte nominata constructo.¹⁾

nam recta AB utcumque secetur in puncto Γ . dico, esse $4 AB \times B\Gamma + A\Gamma^2 = (AB + B\Gamma)^2$.

producatur enim in directum AB , ut fiat BA , et ponatur $BA = \Gamma B$, et in AA construat quadratum $A\epsilon Z\Delta$, et figura duplex describatur.²⁾

iam quoniam $\Gamma B = BA$, et $\Gamma B = HK$, $BA = KN$, erit etiam $HK = KN$: eadem de causa etiam $\Pi P = PO$. et quoniam $B\Gamma = BA$, $HK = KN$, erit $\Gamma K = KA$, $HP = PN$. uerum $\Gamma K = PN$; nam supplementa sunt parallelogrammi ΓO [I, 43]. quare etiam $KA = HP$. ergo quattuor ΔK , ΓK , HP , PN

VIII. Pappus V p. 428, 21.

1) $4(a+b)a + b^2 = [(a+b) + a]^2$.

2) H. e. ducta diametro ΔE , ducantur BA , $\Gamma \Theta$ rectis ΔZ , AE parallelae, MN et ΣO rectis AA , EZ ; u. p. 137 not. 1; sed ibi duae tantum parallelae ducuntur, hic quattuor; quare figura duplex uocatur.

KH V, corr. m. 2. HK] e corr. V. $\alpha\alpha$] PFp; om. BV. 19. KN] KH V; corr. m. 2. $\kappa\alpha\iota \eta \Pi P$] in ras. V. 20. η] $\eta \mu\epsilon\nu$ Bp. $B\Gamma$] ΓB p. 21. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ PFV. $\kappa\alpha\iota$] om. B. $\mu\epsilon\nu$] om. P. KA] BA P; in ras. est in V. 22. PN] (prius) NP Pp. Dein add. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ in ras. V. 23. $\gamma\alpha\rho \epsilon\lambda\sigma\iota$ p. 24. $\tau\omicron$] corr. ex $\tau\omicron\phi$ F. KA] BA P. $\alpha\alpha$] supra F. HP] PN p. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ p. $\tau\epsilon\sigma\sigma\alpha\alpha$] om. p. $\tau\alpha$] om. p. $\tau\omicron$ B. 25. ΔK] ΓK Pp. ΓK] in ras. V; KA Pp. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] $\epsilon\sigma\tau\iota$ Bp; $\epsilon\lambda\sigma\iota$ V.

σαρα ἄρα τετραπλάσιά ἐστι τοῦ ΓΚ. πάλιν ἐπεὶ ἴση
 ἐστὶν ἡ ΓΒ τῇ ΒΔ, ἀλλὰ ἡ μὲν ΒΔ τῇ ΒΚ, τουτ-
 ἐστι τῇ ΓΗ ἴση, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΗΚ, τουτέστι τῇ ΗΠ,
 ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ΓΗ ἄρα τῇ ΗΠ ἴση ἐστίν. καὶ ἐπεὶ
 5 ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΓΗ τῇ ΗΠ, ἡ δὲ ΠΡ τῇ ΡΟ, ἴσον
 ἐστὶ καὶ τὸ μὲν ΑΗ τῷ ΜΠ, τὸ δὲ ΠΑ τῷ ΡΖ.
 ἀλλὰ τὸ ΜΠ τῷ ΠΑ ἐστὶν ἴσον· παραπληρώματα γὰρ
 τοῦ ΜΑ παραλληλογράμμου· καὶ τὸ ΑΗ ἄρα τῷ ΡΖ
 ἴσον ἐστίν· τὰ τέσσαρα ἄρα τὰ ΑΗ, ΜΠ, ΠΑ, ΡΖ
 10 ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· τὰ τέσσαρα ἄρα τοῦ ΑΗ ἐστὶ
 τετραπλάσια. ἐδείχθη δὲ καὶ τὰ τέσσαρα τὰ ΓΚ, ΚΔ,
 ΗΡ, ΡΝ τοῦ ΓΚ τετραπλάσια· τὰ ἄρα ὁκτώ, ἃ περι-
 ἔχει τὸν ΣΤΥ γινώμονα, τετραπλάσιά ἐστι τοῦ ΑΚ.
 καὶ ἐπεὶ τὸ ΑΚ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ ἐστίν· ἴση γὰρ
 15 ἡ ΒΚ τῇ ΒΔ· τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ
 τετραπλάσιόν ἐστι τοῦ ΑΚ. ἐδείχθη δὲ τοῦ ΑΚ τε-
 τραπλάσιος καὶ ὁ ΣΤΥ γινώμων· τὸ ἄρα τετράκις
 ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ΣΤΥ γινώμονι. κοι-
 νὸν προσκείσθω τὸ ΞΘ, ὃ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΑΓ
 20 τετραγώνῳ· τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ περι-
 εχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΓ τετραγώνου
 ἴσον ἐστὶ τῷ ΣΤΥ γινώμονι καὶ τῷ ΞΘ. ἀλλὰ ὁ ΣΤΥ
 γινώμων καὶ τὸ ΞΘ ὅλον ἐστὶ τὸ ΑΕΖΔ τετράγωνον,
 ὃ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ΑΔ· τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν ΑΒ,
 25 ΒΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΑΔ τετρα-
 γώνῳ· ἴση δὲ ἡ ΒΔ τῇ ΒΓ. τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν
 ΑΒ, ΒΓ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΓ
 τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΔ, τουτέστι τῷ
 ἀπὸ τῆς ΑΒ καὶ ΒΓ ὥς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντι τετραγώνῳ.

1. ἐστι] ἐστὶν ΡV; εἰσι p. 2. ΓΒ] ΒΓ F. ἀλλ' F.
 ΒΚ] supra scr. Δ m. 2 V; mg. ἡ ΒΓ ἄρα τῇ ΓΗ ἐστὶν ἴση V.

inter se aequalia sunt. ergo

$$AK + GK + HP + PN = 4 GK.$$

rursus quoniam $GB = BA$ et $BA = BK = GH$ et $GB = HK = HP$, erit etiam $GH = HP$. et quoniam $GH = HP$ et $PP = PO$, erit etiam $AH = MP$ [I, 36] et $PA = PZ$ [id.]. verum $MP = PA$; nam supplementa sunt parallelogrammi MA [I, 43]. quare etiam $AH = PZ$. itaque quattuor AH, MP, PA, PZ inter se aequalia sunt. quare $AH + MP + PA + PZ = 4AH$. sed demonstratum est etiam

$$GK + KA + HP + PN = 4 GK.$$

ergo octo spatia gnomonem ΣTT efficientia $= 4 AK$. et quoniam $AK = AB \times BA$ (nam $BK = BA$), erit $4 AB \times BA = 4 AK$. sed demonstratum est etiam $\Sigma TT = 4 AK$. quare $4 AB \times BA = \Sigma TT$. commune adiiciatur $\Xi\Theta$, quod aequale est AG^2 . itaque $4 AB \times BA + AG^2 = \Sigma TT + \Xi\Theta$. sed

$$\Sigma TT + \Xi\Theta = AEZ\Delta = A\Delta^2.$$

itaque $4 AB \times BA + AG^2 = A\Delta^2$. sed $BA = BG$. itaque $4 AB \times BG + AG^2 = A\Delta^2 = (AB + BG)^2$.

3. GH] H eras. V. $ιση$] PF, $ιση$ $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ B, $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $ιση$ p et in ras. V. $\tau\omicron\upsilon\tau\epsilon\sigma\tau\iota$ $\tau\eta$ HP $ιση$ $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$ mg. m. 2 V. $\tau\omicron\upsilon\tau\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ B. 4. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $ιση$ Vp. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] (alt.) $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$ B. 6. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PV. $\mu\epsilon\nu$] om. P. 9. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $ισον$ Vp. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] F; $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$ PB. $\tau\acute{\alpha}$] (alt.) $\tau\omicron$ P. 10. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] $\epsilon\iota\sigma\iota$ V; $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$ B. $\tau\epsilon\tau\tau\alpha\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\iota\alpha$ $\epsilon\sigma\tau\iota$ $\tau\omicron\upsilon$ AH p; $\tau\omicron\upsilon$ AH $\tau\epsilon\tau\tau\alpha\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\iota\alpha$ $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P. 12. α $\pi\epsilon\sigma\iota$ $\epsilon\chi\omicron\upsilon\sigma\iota$ p; $\alpha\pi\epsilon\sigma$ $\epsilon\chi\epsilon\iota$ F. 13. $\gamma\omega\acute{\alpha}\mu\omicron\nu\alpha$ $\tau\acute{\alpha}$ FV. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$] $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P; om. V. AK $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ V. 14. $\acute{\upsilon}\pi\omicron$] $\acute{\alpha}\pi\omicron$ F. BA] BK P. $\gamma\acute{\alpha}\rho$] $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\kappa\alpha\iota$ V. 15. BK] KB P. 16. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ PV; om. B. AK $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ B. $\tau\epsilon\tau\tau\alpha\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\iota\omega\nu$ p. 18. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $\tau\tilde{\omega}$] corr. ex $\tau\omicron$ m. 2 B. 21. AG] PB, F m. 1; $\tau\eta\varsigma$ AG Vp, m. 2 F. 22. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ FV. $\tau\tilde{\omega}$] (alt.) corr. ex $\tau\omicron$ F. $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ F. 23. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PFV. 25. AG] $\tau\eta\varsigma$ AG p. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $A\Delta$] $\tau\eta\varsigma$ $A\Delta$ Vp. 27. BG] BA B, corr. m. 2. AG] $\tau\eta\varsigma$ AG Vp, $\tau\eta\varsigma$ ϕ . 28. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PV. $\tau\omicron\upsilon\tau\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ V. 29. $\kappa\alpha\iota$] om. p.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὥς ἔτυχεν, τὸ τετράκις ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἑνὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τε τῆς ὅλης καὶ τοῦ εἰρημένου τμήματος ὥς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντι τετραγώνῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

θ'.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ εἰς ἴσα καὶ ἄνισα, τὰ ἀπὸ τῶν ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων 10 τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ τε ἀπὸ τῆς ἡμισείας καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου.

Εὐθεῖα γάρ τις ἡ AB τετμησθῶ εἰς μὲν ἴσα κατὰ τὸ Γ , εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Δ · λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν 15 $A\Delta$, ΔB τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, $\Gamma\Delta$ τετραγώνων.

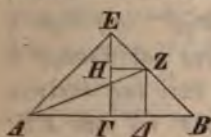
Ἦχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Γ τῇ AB πρὸς ὀρθὰς ἡ ΓE , καὶ κείσθω ἴση ἑκατέρᾳ τῶν $A\Gamma$, ΓB , καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ EA , EB , καὶ διὰ μὲν τοῦ Δ τῇ $E\Gamma$ παράλληλος ἤχθω ἡ ΔZ , διὰ δὲ τοῦ Z τῇ AB ἡ ZH , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ AZ . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $A\Gamma$ τῇ ΓE , ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ EAG γωνία τῇ ὑπὸ $AE\Gamma$. καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ πρὸς τῷ Γ , λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ EAG , $AE\Gamma$ μιᾶ ὀρθῇ ἴσαι εἰσὶν· καὶ εἰσὶν ἴσαι· ἡμί- 25 σεια ἄρα ὀρθῆς ἐστὶν ἑκατέρα τῶν ὑπὸ GEA , GAE .

1. ἐὰν ἄρα — 6. τετραγώνῳ] om. p. 1. ἔτυχεν V. 2. τετράκις] mg. m. 2 V. 4. ἐστὶν F. ἀπὸ τε] τε ἀπὸ PBV; ἀπὸ F. 5. προσειρημένου P. 9. εἰς ἄνισα p. 10. ἐστὶν FV. τε] postea add. m. 2 F. ἡμισείας] corr. ex μεταξὺ m. 2 F. 11. καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ] om. F; corr. m. rec., sed euan. 15. ἐστὶν V. ἀπὸ τῶν] om. F. 18. τῶν] in

Ergo si recta linea utcumque secatur, quadruplum rectangulum tota et alterutra parte comprehensum cum quadrato reliquae partis aequale est quadrato in tota simul cum parte nominata descripto; quod erat demonstrandum.

IX.

Si recta linea in partes aequales et inaequales secatur, quadrata in partibus inaequalibus totius descripta duplo maiora sunt quadrato dimidia cum quadrato rectae inter sectiones positae.¹⁾

nam recta aliqua AB in aequales partes secetur in Γ , in inaequales uero in Δ . dico, esse

$$AA^2 + BB^2 = 2(A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

ducatur enim a Γ ad rectam AB perpendicularis GE [I, 11], et ponatur aequalis utrique $A\Gamma$, ΓB , et ducantur EA , EB , et per Δ rectae EG parallela ducatur ΔZ , per Z autem rectae AB parallela ZH , et ducatur AZ . et quoniam $A\Gamma = \Gamma E$, erit etiam $\angle EAG = \angle AEG$ [I, 5]. et quoniam angulus ad Γ situs rectus est, reliqui $EAG + AEG$ uni recto aequales erunt [I, 32]. et sunt aequales. itaque uterque angulus

IX. Boetius p. 386, 3.

$$1) a^2 + b^2 = 2 \left[\left(\frac{a+b}{2} \right)^2 + \left(\frac{a+b}{2} - b \right)^2 \right].$$

ras. FV. ΓB] B eras. V, B e corr. F. 19. EA] AE P.
 20. AB] PBF; AB παράλληλος ἡχθω Vp. ἡ ZH] om. F
 (lacun. 4—5 litt.). 22. $\epsilon\sigma\tau\iota$] $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ PFV. $EA\Gamma$] E
 supra scr. m. 1 V. $\gamma\omega\nu\iota\alpha$] om. p. $AE\Gamma$] ΓEA p. 23.
 $\tau\omega$] τό F, corr. m. 2. 24. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] (prius) $\epsilon\iota\sigma\iota$ BVp. 25. $\epsilon\kappa\alpha$
 $\tau\epsilon\tau\epsilon\alpha$ (in ras. V) ἄρα τῶν ὑπὸ $AE\Gamma$, $EA\Gamma$ ἡμίσειά ἐστιν ὁρ
 $\theta\eta\varsigma$ Vp.

διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἑκατέρω τῶν ὑπὸ ΓΕΒ, ΕΒΓ
 ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς· ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΕΒ ὀρθή
 ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἡ ὑπὸ ΗΕΖ ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς,
 ὀρθή δὲ ἡ ὑπὸ ΕΗΖ· ἴση γάρ ἐστι τῇ ἐντὸς καὶ
 5 ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ ΕΓΒ· λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΕΖΗ
 ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς· ἴση ἄρα [ἐστίν] ἡ ὑπὸ ΗΕΖ
 γωνία τῇ ὑπὸ ΕΖΗ· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ ΕΗ τῇ ΗΖ
 ἐστίν ἴση. πάλιν ἐπεὶ ἡ πρὸς τῷ Β γωνία ἡμίσειά
 ἐστίν ὀρθῆς, ὀρθή δὲ ἡ ὑπὸ ΖΔΒ· ἴση γάρ πάλιν
 10 ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ ΕΓΒ· λοιπὴ
 ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΖΔ ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς· ἴση ἄρα ἡ
 πρὸς τῷ Β γωνία τῇ ὑπὸ ΔΖΒ· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ
 ΖΔ πλευρᾷ τῇ ΔΒ ἐστίν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ
 ΑΓ τῇ ΓΕ, ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ ΑΓ τῷ ἀπὸ ΓΕ·
 15 τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΕ τετράγωνα διπλάσιά ἐστι
 τοῦ ἀπὸ ΑΓ. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΕ ἴσον ἐστὶ
 τὸ ἀπὸ τῆς ΕΑ τετράγωνον· ὀρθή γάρ ἡ ὑπὸ ΑΓΕ
 γωνία· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΕΑ διπλάσιόν ἐστι τοῦ ἀπὸ
 τῆς ΑΓ. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΕΗ τῇ ΗΖ, ἴσον
 20 καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΖ· τὰ ἄρα ἀπὸ
 τῶν ΕΗ, ΗΖ τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς
 ΗΖ τετραγώνου. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ΕΗ, ΗΖ τετρα-
 γώνοις ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ τετράγωνον· τὸ ἄρα
 ἀπὸ τῆς ΕΖ τετράγωνον διπλάσιόν ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς
 25 ΗΖ. ἴση δὲ ἡ ΗΖ τῇ ΓΔ· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΕΖ δι-
 πλάσιόν ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΔ. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ
 τῆς ΕΑ διπλάσιον τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΓ· τὰ ἄρα ἀπὸ
 τῶν ΑΕ, ΕΖ τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν

1. διὰ τὰ — 2. ὀρθῆς] mg. in ras. V. 1. ὑπό] supra m. 2
 F. ΕΒΓ, ΓΕΒ p. 4. ἐστίν P; comp. supra V. 5. ἀπεναν-
 τίας p. 6. ἐστίν] om. P. 7. ΕΗ] ΗΕ p. τῇ] πλευρᾷ τῇ
 Vp; πλευρᾷ add. mg. m. 1 F. 9. πάλιν ἐστὶ] ἐστὶ πάλιν P; ἐστὶ

ΓEA , ΓAE dimidius recti est. eadem de causa etiam uterque angulus ΓEB , $EB\Gamma$ dimidius est recti. quare $\angle AEB$ rectus est. et quoniam $\angle HEZ$ dimidius est recti, rectus autem est EHZ (nam aequalis est angulo interiori et opposito ΓB [I, 29]), reliquus $\angle EZH$ dimidius est recti. ergo $\angle HEZ = EZH$. quare etiam $EH = HZ$ [I, 6]. rursus quoniam angulus ad B situs dimidius est recti, angulus autem ZAB rectus (nam rursus angulo interiori et opposito ΓB aequalis est [I, 29]), erit reliquus angulus BZA dimidius recti. itaque angulus ad B situs aequalis est angulo AZB . quare etiam $ZA = AB$ [I, 6]. et quoniam $A\Gamma = \Gamma E$, erit etiam $A\Gamma^2 = \Gamma E^2$. itaque $A\Gamma^2 + \Gamma E^2 = 2 A\Gamma^2$. sed $EA^2 = A\Gamma^2 + \Gamma E^2$ (nam $\angle AGE$ rectus est) [I, 47]. itaque $EA^2 = 2 A\Gamma^2$. rursus quoniam $EH = HZ$, erit etiam $EH^2 = HZ^2$. quare $EH^2 + HZ^2 = 2 HZ^2$. uerum $EZ^2 = EH^2 + HZ^2$ [I, 47]. itaque $EZ^2 = 2 HZ^2$. sed $HZ = \Gamma A$ [I, 34]. itaque $EZ^2 = 2 \Gamma A^2$. uerum etiam $EA^2 = 2 A\Gamma^2$. itaque $AE^2 + EZ^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma A^2)$. sed $AZ^2 = AE^2 + EZ^2$

supra F. 11. BZA AZB P. 12. AZB BZA p. 13. ZA] PF; AZ BVp. 14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] om. B, supra F. $A\Gamma$] PB, F m. 1; $\tau\eta\varsigma A\Gamma$ Vp, F m. 2 (ΓA , sed corr.). ΓE] $\tau\eta\varsigma \Gamma E$ Vp, F m. 2. 15. $\tau\acute{\alpha} \acute{\alpha}\rho\alpha \acute{\alpha}\nu\theta \tau\acute{\omega}\nu A\Gamma$] $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu$ seq. lac. 3 litt. ϕ . $\tau\acute{\omega}\nu$] $\tau\eta\varsigma$ comp. p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 16. $A\Gamma$] $\tau\eta\varsigma A\Gamma$ Vp, F m. 2. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ FV. 17. $\tau\acute{o}$] om. F. EA] AE Pp. 18. $\acute{\alpha}\nu\theta\acute{o}$] $\acute{\nu}\pi\acute{o} \phi$ (non F). EA] AE P et V m. 1. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ PV. 19. $\tau\eta\varsigma$] om. P. EH] in ras. V. $\acute{\iota}\sigma\omicron\nu$] PBF; $\acute{\iota}\sigma\omicron\nu \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ Vp. 20. EH] HE P et F, sed corr. 21. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 23. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] supra V. $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] PF; om. BVp. 24. $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] punctis del. P. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 25. HZ] Z in ras. m. 2 V. $\acute{\iota}\sigma\eta \delta\acute{\epsilon}$ — 26. ΓA] mg. m. 2 V. $\acute{\iota}\sigma\eta \delta\acute{\epsilon} \eta HZ \tau\eta \Gamma A$] $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha} \tau\acute{o} \acute{\alpha}\nu\theta \tau\eta\varsigma HZ \acute{\iota}\sigma\omicron\nu \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota} \tau\acute{\omega} \acute{\alpha}\nu\theta \tau\eta\varsigma \Gamma A$ P. 26. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 27. EA] in ras. V; AE p. $\tau\acute{o}\tilde{\upsilon}$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ (comp.) $\tau\acute{o}\tilde{\upsilon} \phi$. 28. AE] inter A et E ras. 1 litt. F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V.

- $ΑΓ, ΓΔ$ τετραγώνων. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΑΕ, ΕΖ$ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΑΖ$ τετράγωνον· ὁρθὴ γάρ ἐστιν ἡ ὑπὸ $ΑΕΖ$ γωνία· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΑΖ$ τετράγωνον διπλάσιόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν $ΑΓ, ΓΔ$. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς $ΑΖ$ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν $ΑΔ, ΔΖ$ · ὁρθὴ γάρ ἐστιν ἡ πρὸς τῷ $Δ$ γωνία· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΑΔ, ΔΖ$ διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν $ΑΓ, ΓΔ$ τετραγώνων. ἴση δὲ ἡ $ΔΖ$ τῇ $ΔΒ$ · τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΑΔ, ΔΒ$ τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν $ΑΓ, ΓΔ$ τετραγώνων.
- 10 Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ εἰς ἴσα καὶ ἄνισα, τὰ ἀπὸ τῶν ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ τε ἀπὸ τῆς ἡμισείας καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ι'.

- 15 Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ δίχα, προστεθῇ δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης σὺν τῇ προσκειμένῃ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς προσκειμένης τὰ συναμφότερα τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ τε ἀπὸ τῆς ἡμισείας καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς συγκειμένης ἕκ τε τῆς ἡμισείας καὶ τῆς προσκειμένης ὥς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντος τετραγώνου.

- Εὐθεῖα γάρ τις ἡ $ΑΒ$ τεμήσθω δίχα κατὰ τὸ $Γ$, προσκεισθῶ δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας ἡ $ΒΔ$ · λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν $ΑΔ, ΔΒ$ τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν $ΑΓ, ΓΔ$ τετραγώνων.

Ἦχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ $Γ$ σημείου τῇ $ΑΒ$ πρὸς ὁρθάς

2. ἐστίν V. τετράγωνον] om. p. ἐστίν] om. B, supra m. 1 F. 4. ἐστίν V. τῶν] (alt.) τῆς BF. 5. ἴσα ἐστὶ p. ΔΖ] corr. ex AZ F. 7. ἐστίν FV. τῶν ἀπὸ] om. F.

(nam AEZ rectus est) [I, 47]. ergo

$$AZ^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

uerum $A\Delta^2 + \Delta Z^2 = AZ^2$ (nam angulus ad Δ situs rectus est). itaque $A\Delta^2 + \Delta Z^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2)$.

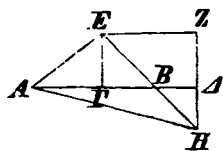
uerum $\Delta Z = \Delta B$. itaque

$$A\Delta^2 + \Delta B^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

Ergo si recta linea in partes aequales et inaequales secatur, quadrata in partibus inaequalibus totius descripta duplo maiora sunt quadrato dimidia cum quadrato rectae inter sectiones positae; quod erat demonstrandum.

X.

Si recta linea in duas partes aequales secatur, et alia recta ei in directum adiicitur, quadratum totius simul cum adiecta et quadratum adiectae simul sumpta duplo maiora sunt quadrato dimidia et quadrato rectae ex dimidia et adiecta compositae.¹⁾

nam recta aliqua AB in duas partes aequales secetur in Γ , et alia recta $B\Delta$ ei in directum adiicitur. dico, esse

$$A\Delta^2 + \Delta B^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

ducatur enim a puncto Γ ad rectam AB perpen-

X. Boetius p. 386, 7.

$$1) (2a + b)^2 + b^2 = 2[a^2 + (a + b)^2].$$

8. ΔZ] Z in ras. V. 9. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 12. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. $\tau\omicron\upsilon$] (alt.)
add. m. 2 V. 18. $\tau\acute{\alpha}$] om. F. 19. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ PV. 20. $\tau\epsilon$] insert. m. 2 F. 21. $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma\gamma\alpha\phi\acute{\epsilon}\nu\tau\iota$ $\tau\epsilon\tau\alpha\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\acute{\nu}\omega\varphi$ P. 26.
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V.

ἡ ΓΕ, καὶ κείσθω ἴση ἑκατέρῃ τῶν ΑΓ, ΓΒ, καὶ
 ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΕΑ, ΕΒ· καὶ διὰ μὲν τοῦ Ε τῇ
 ΑΔ παράλληλος ἦχθω ἡ ΕΖ, διὰ δὲ τοῦ Δ τῇ ΓΕ
 παράλληλος ἦχθω ἡ ΖΔ. καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους
 5 εὐθείας τὰς ΕΓ, ΖΔ εὐθεῖά τις ἐνέπεσεν ἡ ΕΖ, αἱ
 ὑπὸ ΓΕΖ, ΕΖΔ ἄρα δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν· αἱ
 ἄρα ὑπὸ ΖΕΒ, ΕΖΔ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονες εἰσιν· αἱ
 δὲ ἀπ' ἐλασσόνων ἢ δύο ὀρθῶν ἐκβαλλόμεναι συμπί-
 10 πτουσιν· αἱ ἄρα ΕΒ, ΖΔ ἐκβαλλόμεναι ἐπὶ τὰ Β, Δ
 μέρη συμπεσοῦνται. ἐκβεβλήσθωσαν καὶ συμπιπτέω-
 σαν κατὰ τὸ Η, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΑΗ. καὶ ἐπεὶ ἴση
 ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΓΕ, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΕΑΓ
 τῇ ὑπὸ ΑΕΓ· καὶ ὀρθὴ ἡ πρὸς τῷ Γ· ἡμίσεια ἄρα
 15 ὀρθῆς [ἐστίν] ἑκατέρα τῶν ὑπὸ ΕΑΓ, ΑΕΓ. διὰ τὰ
 αὐτὰ δὴ καὶ ἑκατέρα τῶν ὑπὸ ΓΕΒ, ΕΒΓ ἡμίσειά
 ἐστὶν ὀρθῆς· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΑΕΒ. καὶ ἐπεὶ
 ἡμίσεια ὀρθῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΕΒΓ, ἡμίσεια ἄρα ὀρθῆς
 καὶ ἡ ὑπὸ ΔΒΗ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΒΔΗ ὀρθή·
 ἴση γάρ ἐστι τῇ ὑπὸ ΔΓΕ· ἐναλλάξ γάρ· λοιπὴ ἄρα
 20 ἡ ὑπὸ ΔΗΒ ἡμίσειά ἐστὶν ὀρθῆς· ἡ ἄρα ὑπὸ ΔΗΒ
 τῇ ὑπὸ ΔΒΗ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ ΒΔ
 πλευρᾷ τῇ ΗΔ ἐστὶν ἴση. πάλιν, ἐπεὶ ἡ ὑπὸ ΕΗΖ
 ἡμίσειά ἐστὶν ὀρθῆς, ὀρθὴ δὲ ἡ πρὸς τῷ Ζ· ἴση γάρ
 ἐστὶ τῇ ἀπεναντίον τῇ πρὸς τῷ Γ· λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ
 25 ΖΕΗ ἡμίσειά ἐστὶν ὀρθῆς· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΕΗΖ
 γωνία τῇ ὑπὸ ΖΕΗ· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ ΗΖ πλευρᾷ

3. τοῦ Δ τῇ ΓΕ] τοῦ Δ ΓΕ φ. ΓΕ] ΓΕ πάλιν P.

4. ΖΔ] PF; ΔΖ BV p. 5. ΕΓ, ΖΔ] in ras. V, ΓΕ, ΔΖ p.

7. ΖΕΒ] in ras. m. 2 F. ΕΖΔ] Δ in ras. V. ἐλάττονες

p. 8. ἀπ'] PV; ἀπό BF p. 12. ἐστίν PV. ΕΑΓ] PB,

in ras. V; ΑΕΓ p, in ras. F. 13. ΑΕΓ] PB, in ras. V;

ΕΑΓ F p. 14. ἐστίν] om. P, supra F. 16. ΑΕΒ] ΕΒ et

dicularis ΓE , et ponatur utrique $A\Gamma$, ΓB aequalis, et ducantur EA , EB . et per E rectae AA parallela ducatur EZ , per A autem rectae ΓE parallela ducatur ZA . et quoniam in rectas parallelas $E\Gamma$, ZA recta aliqua incidit EZ , anguli $\Gamma EZ + EZ A$ duobus rectis aequales sunt [I, 29]. itaque $ZEB + EZ A$ duobus rectis minores sunt. quae autem ex angulis minoribus, quam sunt duo recti, educuntur rectae, concurrunt [alr. 5]. itaque EB , ZA ad partes B , A educatae concurrent. educantur et concurrant in H , et ducatur AH . et quoniam $A\Gamma = \Gamma E$, erit $\angle E A \Gamma = \angle A E \Gamma$ [I, 5]. et angulus ad Γ positus rectus est. itaque uterque angulus $E A \Gamma$, $A E \Gamma$ dimidius est recti [I, 32]. eadem de causa etiam uterque angulus $\Gamma E B$, $E B \Gamma$ dimidius est recti. ergo $\angle A E B$ rectus est. et quoniam $\angle E B \Gamma$ dimidius recti est, etiam $\angle A B H$ dimidius est recti [I, 15]. sed $\angle B A H$ rectus est; nam aequalis est angulo $A \Gamma E$ (alternus enim est) [I, 29]. itaque qui relinquitur angulus $A H B$ dimidius est recti. erit igitur $\angle A H B = \angle B H$; quare etiam $B A = H A$ [I, 6]. rursus quoniam $\angle E H Z$ dimidius recti est et angulus ad Z positus rectus (nam aequalis est opposito angulo ad Γ [I, 34]), erit, qui relinquitur, angulus $Z E H$ dimidius recti [I, 32]. itaque $\angle E H Z = \angle Z E H$. quare etiam $H Z = E Z$ [I, 6]. et quoniam

inter has litt. 1 litt. eras. F. 17. $\alpha\theta\alpha$] $\alpha\theta\alpha$ $\xi\sigma\tau\iota\nu$ p et supra F. 18. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ V. $\kappa\alpha\iota$] om. p. 19. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ V. $\gamma\alpha\rho$] supra m. 2 F. 20. $\angle H B$] $\angle B H$ V, corr. m. 2. $\eta\mu\iota\sigma\epsilon\iota\alpha$ — $\angle H B$] om. P. $\angle H B$] litt. $H B$ e corr. V. 21. $\angle B H$] H e corr. V. $\iota\sigma\eta$ $\xi\sigma\tau\iota\nu$ p. $B A$] $\angle B$ p. 22. $H A$] $\angle H$ Pp. 24. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ PFV. 25. $E H Z$] $Z E H$ p. 26. $Z E H$] $E H Z$ p. $H Z$] in ras. m. 2 V; $Z E$ p et F m. 2.

- τῇ EZ ἔστιν ἴση. καὶ ἐπεὶ [$\text{ἴση ἔστιν ἡ } E\Gamma \text{ τῇ } \Gamma A$]
 $\text{ἴσον ἔστι} [\text{καὶ}] \text{ τὸ ἀπὸ τῆς } E\Gamma \text{ τετραγώνου τῷ ἀπὸ}$
 $\text{τῆς } \Gamma A \text{ τετραγώνου} \cdot \text{ τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν } E\Gamma, \Gamma A \text{ τετρά-}$
 $\text{γωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς } \Gamma A \text{ τετραγώνου.}$
 5 τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $E\Gamma, \Gamma A$ ἴσον ἔστι τὸ ἀπὸ τῆς EA
 $\text{τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς } EA \text{ τετραγώνου διπλάσιόν ἐστι τοῦ}$
 $\text{ἀπὸ τῆς } A\Gamma \text{ τετραγώνου. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἔστιν ἡ}$
 $\text{ZH τῇ } EZ, \text{ ἴσον ἔστι καὶ τὸ ἀπὸ τῆς } ZH \text{ τῷ ἀπὸ}$
 $\text{τῆς } ZE \cdot \text{ τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν } HZ, ZE \text{ διπλάσιά ἐστι}$
 10 τοῦ ἀπὸ τῆς EZ . τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν HZ, ZE ἴσον
 $\text{ἔστι τὸ ἀπὸ τῆς } EH \cdot \text{ τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς } EH \text{ διπλάσιόν}$
 $\text{ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς } EZ$. ἴση δὲ ἡ EZ τῇ ΓA · τὸ ἄρα
 $\text{ἀπὸ τῆς } EH \text{ τετραγώνου διπλάσιόν ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς}$
 ΓA . ἐδείχθη δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς EA διπλάσιον τοῦ
 15 ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ · τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν AE, EH τετραγωνα
 $\text{διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν } A\Gamma, \Gamma A \text{ τετραγώνων.}$
 $\text{τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν } AE, EH \text{ τετραγώνοις ἴσον ἔστι τὸ}$
 $\text{ἀπὸ τῆς } AH \text{ τετραγώνου} \cdot \text{ τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς } AH \text{ δι-}$
 $\text{πλάσιόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν } A\Gamma, \Gamma A$. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς
 20 AH ἴσα ἔστι τὰ ἀπὸ τῶν $AD, \Delta H$ · τὰ ἄρα ἀπὸ
 $\text{τῶν } AD, \Delta H [\text{τετραγωνα}] \text{ διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ}$
 $\text{τῶν } A\Gamma, \Gamma A [\text{τετραγώνων}]$. ἴση δὲ ἡ ΔH τῇ AB ·
 $\text{τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν } AD, \Delta B [\text{τετραγωνα}] \text{ διπλάσιά ἐστι}$
 $\text{τῶν ἀπὸ τῶν } A\Gamma, \Gamma A \text{ τετραγώνων.}$
 25 Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ δίχα, προστεθῇ δὲ
 $\text{τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης σὺν}$
 $\text{τῇ προσκειμένῃ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς προσκειμένης τὰ συν-}$
 $\text{αμφότερα τετραγωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ τε ἀπὸ τῆς}$

1. EZ] ZE P; ZH p et F m. 2. ἴση ἔστιν ἡ $E\Gamma$ τῇ
 ΓA] om. P. $E\Gamma$] $A\Gamma$ p. ΓA] in ras. m. 2 V; ΓE p.
 2. ἔστιν V. καὶ] om. P. τῆς] om. P. $E\Gamma$] E in ras.

$EG^2 = GA^2$, erunt $EG^2 + GA^2 = 2GA^2$. sed

$$EA^2 = EG^2 + GA^2 \text{ [I, 47].}$$

itaque $EA^2 = 2AG^2$. rursus quoniam $ZH = EZ$, erit $ZH^2 = ZE^2$. itaque $HZ^2 + ZE^2 = 2EZ^2$. sed $EH^2 = HZ^2 + ZE^2$ [I, 47]. itaque $EH^2 = 2EZ^2$. uerum $EZ = GA$ [I, 34]. ergo $EH^2 = 2GA^2$. et demonstratum est etiam $EA^2 = 2AG^2$. itaque

$$AE^2 + EH^2 = 2(AG^2 + GA^2).$$

sed $AH^2 = AE^2 + EH^2$ [I, 47]. itaque

$$AH^2 = 2(AG^2 + GA^2).$$

sed $AH^2 = AD^2 + DH^2$ [id.]. ergo

$$AD^2 + DH^2 = 2(AG^2 + GA^2).$$

uerum $AH = AB$. itaque

$$AD^2 + DB^2 = 2(AG^2 + GA^2).$$

Ergo si recta linea in duas partes aequales secatur, et alia recta ei in directum adiicitur, quadratum totius simul cum adiecta et quadratum adiectae simul

V; AG p. τετράγωνον] om. p. 3. GA] GE p. τετραγωνον] om. p. AG , GE p. τετράγωνα] om. p. 4. GA] corr. ex AG V; AG p. 5. EG , GA] AG , GE p. EA] AE P; AE τετράγωνον p. 6. $τῆς$] $τῶν$ F. EA τετράγωνον] AE p. $ἔστιν$ V. 8. ZH] PF , V m. 2; HZ B, V m. 1; EZ p. EZ] ZE P; ZH p. ZH] HZ P, EZ p; ZH τετράγωνον V et m. 2 F (comp.). 9. ZE] ZH p, ZE τετραγωνον V et F m. 2 (comp.). HZ] PF , V m. 1; ZH B, V m. 2; EZ p. ZE] ZH τετράγωνα p. $ἔστιν$ V. 10. EZ , ZH p. 11. EH τετράγωνον Vp, comp. supra F. 12. $ἔστιν$ V. 13. τετράγωνον] om. p. $ἔστιν$ V. 14. EA] corr. ex EA m. 1 P; AE p. 15. ἄρα ἀπό] φ, seq. -πο m. 1 (del. φ). EH] HE F. τετράγωνα] om. p. 16. $ἔστιν$ V. τετραγωνων] om. p. 17. τετραγωνοις] om. p. $ἔστιν$ V. 18. τετράγωνον] om. p. 19. $ἔστιν$ V. 20. $ἔστιν$ V. 21. τετράγωνα] om. P. διπλάσιον φ (non F). $ἔστιν$ V. 22. GA] in ras. V. τετραγωνων] om. P. 23. τετράγωνα] P; om. BFVp. $ἔστιν$ V. 26. ὅλλης φ. 27. τὸ ἀπό] om. PB; m. 2 insert. F. 28. $ἔστιν$ V.

ἡμισείας καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς συγκειμένης ἕκ τε τῆς ἡμισείας καὶ τῆς προσκειμένης ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντος τετραγώνου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ια'.

- 5 Τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τεμεῖν ὥστε τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον εἶναι τῷ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνῳ.

Ἔστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB . δεῖ δὴ τὴν AB
10 τεμεῖν ὥστε τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον εἶναι τῷ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνῳ.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον τὸ $AB\Delta\Gamma$, καὶ τεμήσθω ἡ AG δίχα κατὰ τὸ E σημείον, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ BE , καὶ διήχθω ἡ GA ἐπὶ τὸ Z , καὶ κείσθω τῇ BE ἴση ἡ EZ , καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς AZ τετράγωνον τὸ $Z\Theta$, καὶ διήχθω ἡ $H\Theta$ ἐπὶ τὸ K . λέγω, ὅτι ἡ AB τέμνεται κατὰ τὸ Θ , ὥστε
20 ποιεῖν τῷ ἀπὸ τῆς $A\Theta$ τετραγώνῳ.

Ἐπεὶ γὰρ εὐθεῖα ἡ AG τέμνεται δίχα κατὰ τὸ E , πρόσκειται δὲ αὐτῇ ἡ ZA , τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $\Gamma Z, ZA$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς AE τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς EZ τετραγώνῳ. ἴση
25 δὲ ἡ EZ τῇ EB . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $\Gamma Z, ZA$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς AE ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ EB . ἀλλὰ τῷ ἀπὸ

2. ἀναγραφέντος τετραγώνου] corr. ex ἀναγραφέντι τετραγώνῳ m. 1 P. Prop. XI cum praecedenti coniunxit V; corr. et numerum add. m. 2. 5. -σαν εὐθεῖ- in ras. p. 6. τμημάτων] seq. ras. 3 litt. V. 8. τετραγώνον F. 14. $AB\Delta\Gamma$]

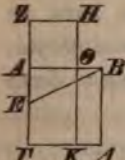
sumpta duplo maiora sunt quadrato dimidiaie et quadrato rectae ex dimidia et adiecta compositae; quod erat demonstrandum.

XI.

Datam rectam ita secare, ut rectangulum tota et alterutra parte comprehensum quadrato reliquae partis aequale sit.

Sit data recta AB . oportet igitur rectam AB ita secare, ut rectangulum tota et alterutra parte comprehensum quadrato reliquae partis aequale sit.

construatur enim in AB quadratum $AB\Gamma\Delta$ [I, 46], et $\Delta\Gamma$ in duas partes aequales secetur in puncto E ,

 et ducatur BE , et $\Gamma\Delta$ ad Z educatur, et ponatur $EZ = BE$, et construatur in AZ quadratum $Z\Theta$ [id.], et educatur $H\Theta$ ad K . dico, rectam AB ita sectam esse in Θ , ut faciat $AB \times B\Theta = A\Theta^2$.

nam quoniam recta $\Delta\Gamma$ in duas partes aequales secta est in E , et ei adiecta est ZA , erit

$$\Gamma Z \times ZA + AE^2 = EZ^2 \text{ [prop. VI].}$$

sed $EZ = EB$. itaque $\Gamma Z \times ZA + AE^2 = EB^2$.

XI. Boetius p. 386, 15.

$AB\Gamma\Delta$ B, AB , insertis $\Gamma\Delta$ m. 2 F, $\Delta\Gamma\Delta B$ p. 17. $Z\Theta$] $ZH\Theta A$ p; in FV post Z et post Θ 1 litt. eras. $\delta\upsilon\lambda\chi\theta\omega$] $\delta\iota$ - supra m. 2 F. 20. $\pi\omicron\iota\epsilon\iota\nu$] PF ; $\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$ Bp et post ras. 2 litt. V. $\tau\tilde{\omega}$] mg. m. 2 p. 24. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] comp. supra m. 1 V. $\acute{\alpha}\nu\acute{o}$] φ , seq. $\pi\acute{o}$ m. 1. EZ] in ras. F. 25. ΓZ , ZA] in ras. F. seq. $\delta\epsilon\theta\theta\omega\gamma\acute{\omega}\nu\iota\omicron\nu$ φ , quod cum seq. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ in mg. transit. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$] PB et sine dubio F m. 1; $\pi\epsilon\pi\epsilon\tau\epsilon\chi\acute{o}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$ $\delta\epsilon\theta\theta\omega\gamma\acute{\omega}\nu\iota\omicron\nu$ $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ Vp, et P m. 2. 26. $\acute{\alpha}\nu\acute{o}$ $\tau\eta\varsigma$] om. P. AE $\tau\epsilon\tau\epsilon\pi\alpha\gamma\acute{\omega}\nu\iota\omicron\nu$ Vp, F m. 2. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. EB] PB , $\tau\eta\varsigma$ EB F, $\tau\epsilon\tau\epsilon\pi\alpha\gamma\acute{\omega}\nu\iota\omicron\nu$ add. m. 2; $\tau\eta\varsigma$ EB $\tau\epsilon\tau\epsilon\pi\alpha\gamma\acute{\omega}\nu\iota\omicron\nu$ Vp.

EB ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν BA , AE . ὀρθὴ γὰρ ἡ πρὸς
 τῷ A γωνία· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓZ , ZA μετὰ τοῦ
 ἀπὸ τῆς AE ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BA , AE . κοι-
 νὸν ἀφηγήσθω τὸ ἀπὸ τῆς AE . λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ
 5 τῶν ΓZ , ZA περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ
 ἀπὸ τῆς AB τετραγώνῳ. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ὑπὸ τῶν
 ΓZ , ZA τὸ ZK . ἴση γὰρ ἡ AZ τῇ ZH . τὸ δὲ ἀπὸ
 τῆς AB τὸ AD . τὸ ἄρα ZK ἴσον ἐστὶ τῷ AD . κοι-
 νὸν ἀφηγήσθω τὸ AK . λοιπὸν ἄρα τὸ $Z\Theta$ τῷ ΘA ἴσον
 10 ἐστίν. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ΘA τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Theta$ ἴση γὰρ ἡ
 AB τῇ BA . τὸ δὲ $Z\Theta$ τὸ ἀπὸ τῆς $A\Theta$. τὸ ἄρα ὑπὸ
 τῶν AB , $B\Theta$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ
 ἀπὸ ΘA τετραγώνῳ.

Ἡ ἄρα δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB τέμνεται κατὰ τὸ
 15 Θ ὥστε τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Theta$ περιεχόμενον ὀρθογώ-
 νιον ἴσον ποιεῖν τῷ ἀπὸ τῆς ΘA τετραγώνῳ· ὅπερ
 εἶδει ποιῆσαι.

ιβ'.

Ἐν τοῖς ἀμβλυγώνιοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς
 τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν ὑποτείνουσας πλευρᾶς
 20 τετράγωνον μετξόν ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν τὴν ἀμ-
 βλεῖαν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν τετρα-
 γώνων τῷ περιεχομένῳ δις ὑπὸ τε μιᾶς τῶν
 περὶ τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν, ἐφ' ἣν ἡ κάθετος
 πίπτει, καὶ [τῆς ἀπολαμβανομένης] ἐκτὸς ὑπὸ
 25 τῆς καθέτου πρὸς τῇ ἀμβλεῖα γωνία.

Ἐστω ἀμβλυγώνιον τρίγωνον το $AB\Gamma$ ἀμβλεῖαν

1. τῆς EB Vp, F m. 2 (EB corr. ex EA). ἐστίν V.
 3. ἐστίν V, comp. supra F. 4. τῆς AE τετράγωνον p. 5.
 ὀρθογώνιον] om. P. ἐστίν V. 6. ἐστίν V. 7. AZ] ZA
 p, et V sed corr. m. 2. 8. ἐστίν V. 9. ΘA] $\Delta\Theta$ B et V

sed $BA^2 + AE^2 = EB^2$; nam angulus ad A positus rectus est [I, 47]. itaque

$$\Gamma Z \times ZA + AE^2 = BA^2 + AE^2.$$

subtrahatur, quod commune est, AE^2 . itaque

$$\Gamma Z \times ZA = AB^2.$$

et $\Gamma Z \times ZA = ZK$; nam $AZ = ZH$. et $AB^2 = A\Delta$. itaque $ZK = A\Delta$. subtrahatur, quod commune est, AK . itaque $Z\Theta = \Theta\Delta$. et $\Theta\Delta = AB \times B\Theta$; nam $AB = B\Delta$. et $Z\Theta = A\Theta^2$. itaque $AB \times B\Theta = \Theta A^2$.

Ergo data recta AB in Θ ita secta est, ut faciat

$$AB \times B\Theta = \Theta A^2.$$

quod oportebat fieri.

XII.

In triangulis obtusiangulis quadratum lateris sub obtuso angulo subtendentis quadratis laterum obtusum angulum comprehendentium maius est duplo rectangulo comprehenso ab altero laterum obtusum angulum comprehendentium, eo scilicet, in quod perpendicularis cadit, et recta a perpendiculari ad angulum obtusum extrinsecus abscisa.

Sit triangulus obtusiangulus $AB\Gamma$ obtusum habens

XII. Boetius p. 386, 18.

e corr. m. 2. 10. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] FV, $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ vulgo; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $\Theta\Delta$ τὸ ὑπὸ — 11. τῆς $A\Theta$] $Z\Theta$ τὸ ἀπὸ τῆς $A\Theta$ τὸ δὲ $\Theta\Delta$ τὸ ὑπὸ AB , $B\Theta$ P, Campanus; fort. recipiendum. 11. AB] BA p. 12. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 13. $\Theta\Delta$] τῆς ΘA F, V (ΘA in ras.), τῆς $A\Theta$ p. 15. περιεχόμενον ὀρθογώνιον] om. p. 16. ποιεῖν] PF; εἶναι Bp et post ras. 3 litt. V. ΘA] in ras. m. 2 V; $A\Theta$ p. τετραγώνω] om. p. 17. ποιεῖν] δεῖξαι p, corr. mg. m. 2. 20. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 22. τε] insert. m. 1 F. 23. ἦν] ἦν ἐκβληθεῖσαν p, et B m. recenti.

ἔχον τὴν ὑπὸ $ΒΑΓ$, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ $Β$ σημείου
ἐπὶ τὴν $ΓΑ$ ἐκβληθεῖσαν κάθετος ἢ $ΒΔ$. λέγω, ὅτι
τὸ ἀπὸ τῆς $ΒΓ$ τετραγώνου μειζόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν
 $ΒΑ$, $ΑΓ$ τετραγώνων τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ περι-
5 εχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐπεὶ γὰρ εὐθεῖα ἢ $ΓΔ$ τέμνεται, ὥς ἔτυχεν, κατὰ
τὸ $Α$ σημεῖον, τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΔΓ$ ἴσον ἐστὶ τοῖς
ἀπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν
 $ΓΑ$, $ΑΔ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ. κοινὸν προσκείσθω
10 τὸ ἀπὸ τῆς $ΔΒ$. τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΓΔ$, $ΔΒ$ ἴσα ἐστὶ
τοῖς τε ἀπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$, $ΔΒ$ τετραγώνοις καὶ τῷ
δις ὑπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ [περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ]. ἀλλὰ
τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν $ΓΔ$, $ΔΒ$ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΓΒ$.
ὀρθὴ γὰρ ἢ πρὸς τῷ $Δ$ γωνία· τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΑΔ$,
15 $ΔΒ$ ἴσον τὸ ἀπὸ τῆς $ΑΒ$. τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΓΒ$ τε-
τράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΒ$ τετρα-
γώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ περιεχομένῳ
ὀρθογωνίῳ· ὥστε τὸ ἀπὸ τῆς $ΓΒ$ τετράγωνον τῶν
ἀπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΒ$ τετραγώνων μειζόν ἐστι τῷ δις ὑπὸ
20 τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐν ἄρα τοῖς ἀμβλυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τὴν
ἀμβλεῖαν γωνίαν ὑποτεινοῦσης πλευρᾶς τετράγωνον μει-
ζόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν περιεχο-
σῶν πλευρῶν τετραγώνων τῷ περιεχομένῳ δις ὑπό
25 τε μιᾶς τῶν περὶ τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν, ἐφ' ἣν ἢ
κάθετος πίπτει, καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ἐκτὸς ὑπὸ
τῆς καθέτου πρὸς τῇ ἀμβλεῖᾳ γωνίᾳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. τὴν] bis P. $ΒΑΓ$ γωνίαν V. 2. ἐκβληθεῖσα p.
3. ἐστὶν V. 4. τῶν] om. B. 6. ἔτυχεν Vp. $ΔΓ$] $ΓΔ$ P
et V m. 1. 8. τῷ] τῶν V. 9. ὀρθογώνιον V; corr. m. 2.
10. $ΔΒ$] $ΒΔ$ F. ἐστὶν FV. 11. τετραγώνοις] om. BF.

angulum $B\Lambda\Gamma$, et ducatur a puncto B ad ΓA productam perpendicularis $B\Delta$. dico, esse

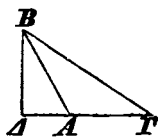
$$B\Gamma^2 = B\Lambda^2 + \Lambda\Gamma^2 + 2\Gamma\Lambda \times \Lambda\Delta.$$

nam quoniam recta $\Gamma\Delta$ utcumque secta est in puncto Λ , erit $\Delta\Gamma^2 = \Gamma\Lambda^2 + \Lambda\Delta^2 + 2\Gamma\Lambda \times \Lambda\Delta$ [prop. IV]. commune adiiciatur ΔB^2 . itaque

$$\Gamma\Delta^2 + \Delta B^2 = \Gamma\Lambda^2 + \Lambda\Delta^2 + \Delta B^2 + 2\Gamma\Lambda \times \Lambda\Delta.$$

sed $\Gamma B^2 = \Gamma\Delta^2 + \Delta B^2$; nam angulus ad Δ positus rectus est [I, 47]. et

$$\Gamma B^2 = \Gamma\Delta^2 + \Delta B^2 \text{ [id.]}$$

itaque

$$\Gamma B^2 = \Gamma\Lambda^2 + \Lambda B^2 + 2\Gamma\Lambda \times \Lambda\Delta.$$

quare quadratum rectae ΓB quadratis rectarum $\Gamma\Lambda$, ΛB maius est duplo rectangulo rectis $\Gamma\Lambda$, $\Lambda\Delta$ comprehenso.

Ergo in triangulis obtusiangulis quadratum lateris sub obtuso angulo subtendentis quadratis laterum obtusum angulum comprehendentium maius est duplo rectangulo comprehenso ab altero laterum obtusum angulum comprehendentium, eo scilicet, in quod perpendicularis cadit, et recta a perpendiculari ad angulum obtusum extrinsecus abscisa; quod erat demonstrandum.

12. περιεχομένην ὀρθογωνίῳ] om. P. 13. $\Gamma\Lambda$, $\Lambda\Delta$ φ.
 ἔστιν V. 14. $\Lambda\Delta$] $\Gamma\Delta$ φ (non F). 15. ἴσον] PBF; ἴσον
 ἔστιν V et p (ἔστι). ΛB] $B\Lambda$ p. ΓB] $B\Gamma$ p. 16. ἔστιν
 V. 18. τετραγώνον μείζον ἔστι p. 19. μείζον ἔστι] om. p.
 ἔστιν PV et B (ν in ras.). 21. ἐν] ἐάν φ. τριγώνοις]
 om. P. 22. γωνίαν] om. P. 23. ἔστιν V. ἀπὸ τῶν]
 supra F. 25. τε] insert. F. ἣν ἐκβληθεῖσαν p. 26.
 ἐκτός] ἐκτός τῆς φ.

ιγ'.

Ἐν τοῖς ὀξυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς
τὴν ὀξείαν γωνίαν ὑποτεينوῦσης πλευρᾶς τε-
τράγωνον ἑλαττόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν τὴν ὀξ-
5 εἶαν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν τετραγώνων
τῷ περιεχομένῳ δις ὑπὸ τε μιᾶς τῶν περὶ τὴν
ὀξείαν γωνίαν, ἐφ' ἣν ἡ κάθετος πίπτει, καὶ
τῆς ἀπολαμβανομένης ἐντὸς ὑπὸ τῆς καθέτου
πρὸς τῇ ὀξείᾳ γωνίᾳ.

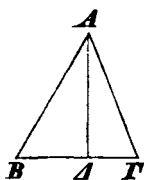
10 Ἐστω ὀξυγώνιον τρίγωνον τὸ $ΑΒΓ$ ὀξείαν ἔχον
τὴν πρὸς τῷ $Β$ γωνίαν, καὶ ἵχθω ἀπὸ τοῦ $Α$ σημείου
ἐπὶ τὴν $ΒΓ$ κάθετος ἡ $ΑΔ$. λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς
 $ΑΓ$ τετράγωνον ἑλαττόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν $ΓΒ$, $ΒΑ$
τετραγώνων τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΒ$, $ΒΑ$ περιεχομένῳ
15 ὀρθογωνίῳ.

Ἐπεὶ γὰρ εὐθεῖα ἡ $ΓΒ$ τέμνεται, ὡς ἔτυχεν, κατὰ
τὸ $Δ$, τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΓΒ$, $ΒΑ$ τετράγωνα ἴσα ἐστὶ
τῷ τε δις ὑπὸ τῶν $ΓΒ$, $ΒΑ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ
καὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΓ$ τετραγώνῳ. κοινὸν προσκείσθω
20 τὸ ἀπὸ τῆς $ΔΑ$ τετράγωνον· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΓΒ$,
 $ΒΑ$, $ΔΑ$ τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ τῶν $ΓΒ$,
 $ΒΑ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν $ΑΔ$,
 $ΔΓ$ τετραγώνοις. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν $ΒΑ$, $ΔΑ$
ἴσον τὸ ἀπὸ τῆς $ΑΒ$. ὀρθὴ γὰρ ἡ πρὸς τῷ $Δ$ γω-
25 νίᾳ· τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΑΔ$, $ΔΓ$ ἴσον τὸ ἀπὸ τῆς $ΑΓ$.
τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΓΒ$, $ΒΑ$ ἴσα ἐστὶ τῷ τε ἀπὸ τῆς
 $ΑΓ$ καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΒ$, $ΒΑ$. ὥστε μόνον τὸ
ἀπὸ τῆς $ΑΓ$ ἑλαττόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν $ΓΒ$, $ΒΑ$ τε-
τραγώνων τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΒ$, $ΒΑ$ περιεχομένῳ ὀρ-
30 θογωνίῳ.

4. ἔλασσον F. ἔστιν V. 12. $ΒΓ$] $Β$ e corr. m. 2 p.

XIII.

In triangulis acutiangulis quadratum lateris sub acuto angulo subtendentis quadratis laterum acutum angulum comprehendentium minus est duplo rectangulo comprehenso ab altero laterum acutum angulum comprehendentium, eo scilicet, in quod perpendicularis cadit, et recta a perpendiculari ad angulum acutum intra abscisa.

Sit triangulus acutiangulus $AB\Gamma$ acutum habens angulum ad B positum, et ducatur ab A puncto ad $B\Gamma$ perpendicularis $ΑΔ$. dico, esse

$$A\Gamma^2 = \Gamma B^2 + B\Delta^2 \div 2 \Gamma B \times B\Delta.$$

nam quoniam recta ΓB utcumque secta est in Δ , erunt $\Gamma B^2 + B\Delta^2 = 2 \Gamma B \times B\Delta + \Delta\Gamma^2$ [prop. VII]. commune adiciatur ΔA^2 . itaque

$$\Gamma B^2 + B\Delta^2 + \Delta A^2 = 2 \Gamma B \times B\Delta + \Delta A^2 + \Delta\Gamma^2.$$

sed $AB^2 = B\Delta^2 + \Delta A^2$; nam angulus ad Δ positus rectus est [I, 47]. et $A\Gamma^2 = \Delta A^2 + \Delta\Gamma^2$ [I, 47]. itaque $\Gamma B^2 + B\Delta^2 = A\Gamma^2 + 2 \Gamma B \times B\Delta$. quare

$$A\Gamma^2 = \Gamma B^2 + B\Delta^2 \div 2 \Gamma B \times B\Delta.$$

XIII. Pappus V p. 376, 21.

-
- $\tau\eta\varsigma$] om. P. 13. ἔλασσον F. ἐστίν V. τῶν ἀπὸ τῶν]
 τῷ ὑπὸ F; corr. m. 2; τῶν ἀπὸ B. 14. περιεχόμενον φ.
 16. ΓB] in ras. FV, $B\Gamma$ p. ἐντε Vp. 17. ἐστίν FV.
 19. $\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta$ p. τετραγώνων φ. 21. ἐστίν FV. 22.
 περιεχόμενων φ. 23. τῶν] add. m. 2 F. 24. ἴσον ἐστίν V
 et p (ἐστί). 25. ἴσον ἐστίν Vφ, p (ἐστί). τό] om. φ.
 26. ἐστίν V. 27. τῶν] om. P. 28. ἔλασσον F. ἐστίν V.
 Post BA ras. unius fere lin. F. 29. $B\Delta$] BA φ.

Ἐν ἄρα τοῖς ὀξυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τὴν
ὀξείαν γωνίαν ὑποτείνουσας πλευρᾶς τετράγωνον ἔλατ-
τόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν τὴν ὀξείαν γωνίαν περιεχουσῶν
πλευρῶν τετραγώνων τῷ περιεχομένῳ δις ὑπὸ τε μιᾶς
5 τῶν περὶ τὴν ὀξείαν γωνίαν, ἐφ' ἣν ἡ κάθετος πίπτει,
καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ἐντὸς ὑπὸ τῆς καθέτου πρὸς
τῇ ὀξείᾳ γωνίᾳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Τῷ δοθέντι εὐθυγράμμῳ ἴσον τετράγωνον
10 συστήσασθαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν εὐθύγραμμον τὸ A' · δεῖ δὴ τῷ A
εὐθυγράμμῳ ἴσον τετράγωνον συστήσασθαι.

Συνεστάτω γὰρ τῷ A εὐθυγράμμῳ ἴσον παραλλη-
λόγραμμον ὀρθογώνιον τὸ BA' · εἰ μὲν οὖν ἴση ἐστὶν
15 ἡ BE τῇ EA , γερονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπιταχθέν. συν-
έσταται γὰρ τῷ A εὐθυγράμμῳ ἴσον τετράγωνον τὸ
 BA' · εἰ δὲ οὐ, μία τῶν BE , EA μείζων ἐστίν. ἔστω
μείζων ἡ BE , καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Z , καὶ κείσθω
τῇ EA ἴση ἡ EZ , καὶ τετυμήσθω ἡ BZ δίχα κατὰ
20 τὸ H , καὶ κέντρῳ τῷ H , διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν HB ,
 HZ ἡμικύκλιον γεγράφθω τὸ $B\Theta Z$, καὶ ἐκβεβλήσθω
ἡ AE ἐπὶ τὸ Θ , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $H\Theta$.

Ἐπεὶ οὖν εὐθεία ἡ BZ τέμνεται εἰς μὲν ἴσα κατὰ

1. ἐν] inter ϵ et ν ras. 1 litt. V. 2. ἔλασσαν F. 3.
ἐστίν V. 4. τε] om. F. 6. ἐντός] om. P. 11. τὸ μὲν
δοθέν p. 13. γὰρ] om. p. 14. BA' $B\Gamma\Delta E$ p; in ras. V.
15. συνεστάται] PBF, V m. 2; συνεστάτω V m. 1; συν-
ίσταται p. 17. οὐ] postea add. F. Post μία 1 litt. (ι?)
eras. F. 18. ἐκβεβλήσθαι φ. 19. EZ] ZE BF. 20. καί]
postea add. F. κέντρῳ] PB, F m. 1; κέντρῳ μὲν Vp, F
m. 2. HB] BH BF. 23. οὖν] om. F. Seq. ras. 1 litt.
V. BZ] in ras. V. εἰς] -ς supra m. 1 V.

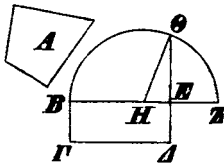
Ergo in triangulis acutiangulis quadratum lateris sub acuto angulo subtendentis quadratis laterum acutum angulum comprehendentium minus est duplo rectangulo comprehenso ab altero laterum acutum angulum comprehendentium, eo scilicet, in quod perpendicularis cadit, et recta a perpendiculari ad angulum acutum intra abscisa; quod erat demonstrandum.

XIV.

Quadratum datae figurae rectilineae aequale construere.

Sit data figura rectilinea A . oportet igitur figurae rectilineae A aequale quadratum construere.

construatur enim figurae rectilineae A aequale parallelogrammum rectangulum BA [I, 45]. si igitur $BE = EA$, effectum erit, quod propositum erat. constructum enim est quadratum BA datae figurae rectilineae A aequale. sin minus, alterutra rectarum

BE, EA maior est. sit maior BE , et producat ad Z , et ponatur $EZ = EA$, et BZ in H in duas partes aequales secetur [I, 10], et centro H radio autem alterutra rectarum HB, HZ semicirculus describatur $B\Theta Z$, et producat AE ad Θ , et ducatur $H\Theta$.

iam quoniam recta BZ in partes aequales secta

XIV. Simplic. in Arist. de coel. fol. 101; id. in phys. fol. 12ⁿ; 14. Boetius p. 386, 23.

τὸ H , εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ E , τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν BE , EZ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς EH τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς HZ τετραγώνῳ. ἴση δὲ ἡ HZ τῇ $H\Theta$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν BE , EZ μετὰ
 5 τοῦ ἀπὸ τῆς HE ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $H\Theta$. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς $H\Theta$ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΘE , EH τετράγωνα. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν BE , EZ μετὰ τοῦ ἀπὸ HE ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΘE , EH . κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ τῆς HE τετράγωνον. λοιπὸν ἄρα το ὑπὸ τῶν
 10 BE , EZ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $E\Theta$ τετραγώνῳ. ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τῶν BE , EZ τὸ $B\Delta$ ἐστίν. ἴση γὰρ ἡ EZ τῇ $E\Delta$. τὸ ἄρα $B\Delta$ παραλληλόγραμμον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΘE τετραγώνῳ. ἴσον δὲ τὸ $B\Delta$ τῷ A εὐθυγράμμῳ. καὶ τὸ A
 15 ἄρα εὐθύγραμμον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $E\Theta$ ἀναγραφησομένῳ τετραγώνῳ.

Τῷ ἄρα δοθέντι εὐθυγράμμῳ τῷ A ἴσον τετράγωνον συνίσταται τὸ ἀπὸ τῆς $E\Theta$ ἀναγραφησόμενον. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

1. τό] (tert.) supra m. 1 V. 2. EH] HE P. 3. ἴσον — 5. $H\Theta$] mg. m. 2 V; in textu ras. tertiae partis lineae. ἐστίν φ. 4. ὑπὸ τῶν BE , EZ] ὑπὸ τῶν BE , EZ ὀρθογώνιον in mg. transiens m. 1 F, seq. τῶν BE , EZ φ; τῶν BE , EZ περιεχόμενον ὀρθογώνιον p. 5. HE] HE τετραγώνον p; τετραγώνου add. comp. m. 1 F. δὲ ἀπὸ] euan. F. 6. ἐστίν V φ. EH] Pp; HE BF, in ras. V. 7. EZ περιεχόμενον ὀρθογώνιον p. HE] PB; τῆς HE V φ, τῆς EH p. 8. ἴσα] ἴσον φ. ἐστίν V. τοῖς] in ras. V. ΘE , EH] Pp; ΘE , HE BF, V in ras. 9. HE] EH p. τῶν] supra m. 2 V. 10. περιεχόμενον ὀρθογώνιον] om. p. ἐστίν V. τῷ τό φ. 11. τὸ $B\Delta$] B F V p, Campanus; τὸ ὑπὸ τῶν BE , $E\Delta$ P. 12. EZ] Z E P. 13. ἐστίν V. 14. καὶ] postea add. comp. F; om. V. A] insert. m. 1 p. 15. ἐστίν P V. ἀναγραφησομένῳ] PBF; ἀναγραφομένῳ V, ἀναγραφέντι p. 18. συνίσταται] BF; συνίσταται Pp et V in ras. ἀναγραφέν

est in H in inaequales autem in E , erunt

$$BE \times EZ + EH^2 = HZ^2 \text{ [prop. V].}$$

sed $HZ = H\Theta$. itaque $BE \times EZ + HE^2 = H\Theta^2$.

uerum $\Theta E^2 + EH^2 = H\Theta^2$ [I, 47]. itaque

$$BE \times EZ + HE^2 = \Theta E^2 + EH^2.$$

subtrahatur, quod commune est, HE^2 . itaque

$$BE \times EZ = E\Theta^2.$$

uerum $BE \times EZ = B\Delta$; nam $EZ = E\Delta$. itaque $B\Delta = \Theta E^2$. sed $B\Delta = A$. itaque etiam figura rectilinea A quadrato, quod in $E\Theta$ construi poterit, aequale est.

Ergo datae figurae rectilineae A aequale quadratum constructum est, id quod in $E\Theta$ describi poterit; quod oportebat fieri.

p. 19. ποιῆσαι] δεῖξαι FV. Εὐκλείδου στοιχ. β B, Εὐκλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως β F, τέλος τοῦ δευτέρου στοιχείου τοῦ Εὐκλείδου τοῦ γεωμέτρου V.

γ'.

Ὅροι.

α'. Ἴσοι κύκλοι εἰσὶν, ὧν αἱ διαμέτροι ἴσαι εἰσὶν,
ἢ ὧν αἱ ἐκ τῶν κέντρων ἴσαι εἰσὶν.

β'. Εὐθεῖα κύκλου ἐφάπτεσθαι λέγεται, ἥτις
5 ἀπτομένη τοῦ κύκλου καὶ ἐκβαλλομένη οὐ τέμνει τὸν
κύκλον.

γ'. Κύκλοι ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων λέγονται
οὔτινες ἀπτόμενοι ἀλλήλων οὐ τέμνουσιν ἀλλήλους.

δ'. Ἐν κύκλῳ ἴσον ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ κέντρου
10 εὐθεῖται λέγονται, ὅταν αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐπ' αὐτάς
κάθετοι ἀγόμεναι ἴσαι ᾧσιν.

ε'. Μεῖζον δὲ ἀπέχειν λέγεται, ἐφ' ἣν ἡ μεῖζων
κάθετος πίπτει.

ς'. Τμήμα κύκλου ἐστὶ τὸ περιεχόμενον σχήμα
15 ὑπὸ τε εὐθείας καὶ κύκλου περιφερείας.

ζ'. Τμήματος δὲ γωνία ἐστὶν ἡ περιεχομένη ὑπὸ
τε εὐθείας καὶ κύκλου περιφερείας.

η'. Ἐν τμήματι δὲ γωνία ἐστὶν, ὅταν ἐπὶ τῆς
περιφερείας τοῦ τμήματος ληφθῇ τι σημεῖον καὶ ἀπ'

Def. 1. Hero def. 117, 3. Boetius p. 378, 15. 2. Hero
def. 115, 1. Boetius p. 378, 17. 3. Hero ib. Boetius p. 378,
19. 4—5. Hero def. 117, 4. Boetius p. 379, 1. 6. Hero
def. 33. Boetius p. 379, 5. 7. Boetius p. 379, 9. 8. Hero
def. 34. Boetius p. 379, 6.

1. ὄροι] om. PBFp; numeros om. PBFV. 2. εἰσὶν] om.

III.

Definitiones.

I. Aequales circuli sunt, quorum diametri aequales sunt, vel quorum radii aequales.

II. Recta circum circum contingere dicitur, quaecunque circum tangens et producta non secat circum.

III. Circuli inter se contingere dicuntur, quicumque inter se tangentes non secant inter se.

IV. In circulo rectae aequali spatio a centro distare dicuntur, si rectae a centro ad eas perpendiculares ductae aequales sunt.

V. Maiore autem spatio distare ea dicitur, in quam maior perpendicularis cadit.

VI. Segmentum circuli est figura a recta aliqua et arcu circuli comprehensa.¹⁾

VII. Segmenti autem angulus is est, qui a recta et arcu circuli comprehenditur.

VIII. Angulus autem in segmento positus is est, qui sumpto in arcu segmenti puncto aliquo et ab eo

1) Cfr. not. crit. ad p. 6, 1.

p. 3. α'] insert. m. 1 P. ἴσαι εἶσιν] εἶς... σιν intercedente ras. 10 litt. F. 5. τέμνη V, sed corr. 6. Post κύκλον add. ἐπὶ μηδέτερα μέση P; idem loco vocabuli οὐ Hero, Boetius, Campanus. 7. Ante κύκλοι ras. 2 litt. V. 9. ἀπό] om. V, Hero. 11. ὡς p. 12. ε'] cum def. 4 coniunxit p. 14. ἐστίν V. 15. Post περιφερείας p mg. m. 1 pro scholio add. ἡ μέγιστος ἡ μικνικὸν ἡ ἐλάττωτος ἡ μικνικόν; cfr. Hero. 19. ἀπ'] ἀπό P.

αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς εὐθείας, ἥ ἐστι βάσις τοῦ τμήματος, ἐπιζευχθῶσιν εὐθεῖαι, ἡ περιεχομένη γωνία ὑπὸ τῶν ἐπιζευχθεῖσων εὐθειῶν.

θ'. Ὅταν δὲ αἱ περιέχονσαι τὴν γωνίαν εὐθεῖαι
5 ἀπολαμβάνωσιν τινὰ περιφέρειαν, ἐπ' ἐκείνης λέγεται βεβηκέναι ἡ γωνία.

ι'. Τομεὺς δὲ κύκλου ἐστίν, ὅταν πρὸς τῷ κέντρῳ τοῦ κύκλου συσταθῇ γωνία, τὸ περιεχόμενον σχῆμα ὑπὸ τε τῶν τὴν γωνίαν περιχουσῶν εὐθειῶν καὶ τῆς
10 ἀπολαμβανομένης ὑπ' αὐτῶν περιφέρειας.

ια'. Ὅμοια τμήματα κύκλων ἐστὶ τὰ δεχόμενα γωνίας ἴσας, ἥ ἐν οἷς αἱ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν.

α'.

Τοῦ δοθέντος κύκλου τὸ κέντρον εἶρεῖν.

15 Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $AB\Gamma$. δεῖ δὴ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου τὸ κέντρον εὑρεῖν.

Διήχθω τις εἰς αὐτόν, ὥς ἔτυχεν, εὐθεῖα ἡ AB , καὶ τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ Δ σημείον, καὶ ἀπὸ τοῦ Δ τῇ AB πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἡ $\Delta\Gamma$ καὶ διήχθω ἐπὶ
20 τὸ E , καὶ τετμήσθω ἡ ΓE δίχα κατὰ τὸ Z . λέγω, ὅτι τὸ Z κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ [κύκλου].

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω τὸ H , καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ HA , $H\Delta$, HB . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $\Delta\Delta$ τῇ ΔB , κοινὴ δὲ ἡ ΔH , δύο δὴ αἱ $\Delta\Delta$, ΔH
25 δύο ταῖς $H\Delta$, ΔB ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ βάσις ἡ HA βάσει τῇ HB ἐστὶν ἴση· ἐκ κέντρον γάρ·

Def. 9. Boetius p. 379, 10. 10. Hero def. 35. Boetius p. 379, 13. 11. Hero def. 118, 2. Simplicius in phys. fol. 14. Boetius p. 379, 16. I. Proclus p. 302, 5.

1. ἡ] PF; ἡ τις BVp. ἐστὶν BV. 5. ἀπολαμβάνωσιν

γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $A\Delta H$ γωνία τῇ ὑπὸ $H\Delta B$ ἴση ἐστίν.
 ὅταν δὲ εὐθεία ἐπ' εὐθείαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γω-
 νίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρθὴ ἑκατέρω τῶν ἴσων γω-
 νιῶν ἐστίν· ὀρθὴ ἄρα ἐστίν ἡ ὑπὸ $H\Delta B$. ἐστὶ δὲ καὶ
 5 ἡ ὑπὸ $Z\Delta B$ ὀρθή· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $Z\Delta B$ τῇ ὑπὸ
 $H\Delta B$, ἡ μείζων τῇ ἐλάττωι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.
 οὐκ ἄρα τὸ H κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. ὁμοίως
 δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλο τι πλὴν τοῦ Z .

Τὸ Z ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ [κύ-
 10 κλου].

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν ἐν κύκλῳ εὐθείά
 τις εὐθείαν τινα δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνῃ, ἐπὶ τῆς
 τεμνούσης ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου. — ὅπερ ἔδει
 15 ποιῆσαι.

β'.

Ἐὰν κύκλου ἐπὶ τῆς περιφερείας ληφθῇ δύο
 τυχόντα σημεῖα, ἡ ἐπὶ τὰ σημεῖα ἐπιξεννυμένη
 εὐθεῖα ἐντὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου.

20 Ἔστω κύκλος ὁ $AB\Gamma$, καὶ ἐπὶ τῆς περιφερείας
 αὐτοῦ εἰλήφθω δύο τυχόντα σημεῖα τὰ A , B · λέγω,
 ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ A ἐπὶ τὸ B ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα ἐν-
 τὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, πιπτέτω ἔκτος ὥς ἡ
 25 AEB , καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου, καὶ

Prop. I πρὸς. Proclus p. 304 6. Simplicius in phys. fol. 14^v.

1. ἐστίν ἴση p. 3. ὀρθὴ ἐστίν p. ἴσων] om. P. 4.
 ἐστίν] om. p. $H\Delta B$] ΔHB φ. 6. $H\Delta B$] in ras. F.
 ἐλάττωι τῇ μείζονι P. 7. ἐστίν V. $AB\Gamma$] $H B \Gamma$ φ (non
 F). 8. οὐδ' οὐδέ P. 9. ἄρα] om. F. ἐστίν PV.
 κύκλου] om. P. 11. πόρισμα] om. F. 12. τις εὐθεία V.

radii sunt. itaque $\angle A\Delta H = H\Delta B$ [I, 8]. ubi uero recta super rectam erecta angulos deinceps positos inter se aequales efficit, uterque angulus aequalis rectus est [I def. 10]. itaque $\angle H\Delta B$ rectus est. sed etiam $\angle Z\Delta B$ rectus est. itaque $\angle Z\Delta B = H\Delta B$ maior minori; quod fieri non potest. quare H centrum non est circuli $AB\Gamma$. similiter demonstrabimus ne aliud quidem ullum punctum centrum esse praeter Z .

Ergo Z punctum centrum est circuli $AB\Gamma$.

Corollarium.

Hinc manifestum est, si in circulo recta aliqua aliam rectam in duas partes aequales et ad angulos rectos secet, centrum circuli in recta secanti esse.¹⁾ — quod oportebat fieri.

II.

Si in ambitu circuli duo quaelibet puncta sumpta erunt, recta puncta coniungens intra circulum cadet.

Sit circulus $AB\Gamma$, et in ambitu eius duo quaelibet puncta sumantur A , B . dico, rectam ab A ad B ductam intra circulum casuram esse.

Ne cadat enim, sed, si fieri potest, cadat extra ut

1) Nam in $\Gamma\Delta$ in media AB perpendiculari erecta centrum erat positum; ceterum hoc corollarium quasi parenthetice ponitur, ita ut uerba $\delta\pi\epsilon\rho\ \xi\delta\epsilon\iota\ \pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$ lin. 14 ad ipsum problema I referantur; cfr. III, 16, al.

14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $\pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$] $\delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$ P. $\delta\pi\epsilon\rho\ \xi\delta\epsilon\iota\ \pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$] om.
 p. 18. $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\alpha\ \tau\upsilon\chi\acute{o}\nu\tau\alpha$ p. $\tau\acute{\alpha}$] PBp, V m. 1; $\tau\acute{\alpha}\ \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$ F,
 V m. 2.

ἔστω τὸ Δ , καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΔA , ΔB , καὶ δι-
ήχθω ἡ $\Delta Z E$.

- Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΔA τῇ ΔB , ἴση ἄρα καὶ
γωνία ἡ ὑπὸ $\Delta A E$ τῇ ὑπὸ $\Delta B E$ · καὶ ἐπεὶ τριγώνου
5 τοῦ $\Delta A E$ μία πλευρὰ προσεκβέβληται ἡ $A E B$, μείζων
ἄρα ἡ ὑπὸ $\Delta E B$ γωνία τῆς ὑπὸ $\Delta A E$. ἴση δὲ ἡ ὑπὸ
 $\Delta A E$ τῇ ὑπὸ $\Delta B E$ · μείζων ἄρα ἡ ὑπὸ $\Delta E B$ τῆς
ὑπὸ $\Delta B E$. ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ
ὑποτείνει· μείζων ἄρα ἡ ΔB τῆς ΔE . ἴση δὲ ἡ ΔB
10 τῇ ΔZ . μείζων ἄρα ἡ ΔZ τῆς ΔE ἡ ἐλάττων τῆς
μείζονος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ἀπὸ τοῦ
 A ἐπὶ τὸ B ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα ἐκτὸς πεσεῖται τοῦ
κύκλου. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι οὐδὲ ἐπ' αὐτῆς τῆς
περιφερείας· ἐντὸς ἄρα.
- 15 Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐπὶ τῆς περιφερείας ληφθῇ δύο
τυχόντα σημεῖα, ἡ ἐπὶ τὰ σημεῖα ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα
ἐντὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

γ'.

- Ἐὰν ἐν κύκλῳ εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέντρου
20 εὐθεῖάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου δίχα τέμνῃ,
καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνῃ· καὶ ἂν πρὸς
ὀρθὰς αὐτὴν τέμνῃ, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνῃ.

Ἔστω κύκλος ὁ $A B \Gamma$, καὶ ἐν αὐτῷ εὐθεῖά τις διὰ
τοῦ κέντρου ἡ $\Gamma \Delta$ εὐθεῖάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου

1. ΔA] $A \Delta$ V. 2. $\Delta Z E$] $P B p$; V m. 1; ΔZ ἐπὶ τὸ E
V m. 2; in F post ΔZ eras. E et ἐπὶ τὸ supra scr. m. 2.
3. ἐπεὶ οὖν] καὶ ἐπεὶ P. 4. ἡ γωνία ἡ P. τριγώνου] in ras.
comp. m. 2 V. 5. $A E B$] $P B$, p (f. A- in ras.); $E B$ supra
scr. A m. 2 F; $A E$ ἐπὶ τὸ B V e corr. 10. τῇ] τῆς F.
ἄρα καὶ p. 13. δῆ] corr. ex δέ m. 2 V. 14. ἄρα πεσεῖ-
ται P. 15. κύκλου ἄρα p. 16. σημεῖα τυχόντα p. τὰ]

$\angle AEB$, et sumatur centrum circuli $AB\Gamma$ [prop. I], et sit Δ , et ducantur ΔA , ΔB , et producantur ΔZE .

iam quoniam $\angle A = \angle B$, erit

$$\angle \Delta AE = \angle BE \text{ [I, 5].}$$

et quoniam in triangulo ΔAE unum
latus productum est AEB , erit

$$\angle \Delta EB > \angle A E \text{ [I, 16].}$$

uerum

$$\angle \Delta AE = \angle BE.$$

itaque $\angle \Delta EB > \angle BE$. sub maiore autem angulo maius latus subtendit [I, 19]. itaque $\angle B > \angle E$. sed $\angle B = \angle Z$. itaque $\angle Z > \angle E$ minus maiore; quod fieri non potest. ergo recta ab A ad B ducta extra circulum non cadet. iam similiter demonstrabimus, ne in ipsum quidem ambitum eam cadere; intra igitur cadet.

Ergo si in ambitu circuli duo quaelibet puncta sumpta erunt, recta puncta coniungens intra circulum cadet; quod erat demonstrandum.

III.

Si in circulo recta aliqua per centrum ducta aliam rectam non per centrum ductam in duas partes aequales secat, etiam ad rectos angulos eam secat. et si ad rectos angulos eam secat, etiam in duas partes aequales secat.

Sit circulus $AB\Gamma$, et in eo recta aliqua per centrum ducta $\Gamma\Delta$ aliam rectam non per centrum ductam

$\tau\acute{\alpha} \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha} \varphi$ (in mg. transit), V m. 2. 17. $\delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$] supra add. $\kappa\omicron\iota\iota\eta\sigma\alpha\iota$ F m. 1. 21. $\tau\acute{\epsilon}\mu\upsilon\upsilon\epsilon\iota$] P, $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$ BFVp; sed cfr. p. 174, 19. 22. $\tau\acute{\epsilon}\mu\upsilon\upsilon\epsilon\iota$] P; $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$ BFVp.

τὴν AB δίχα τεμνέτω κατὰ τὸ Z σημεῖον· λέγω, ὅτι καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει.

Εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ $ABΓ$ κύκλου, καὶ ἔστω τὸ E , καὶ ἐπεξεύχωσαν αἱ EA , EB .

- 5 Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AZ τῇ ZB , κοινὴ δὲ ἡ ZE , δύο δυσὶν ἴσαι [εἰσίν]· καὶ βάσεις ἡ EA βάσει τῇ EB ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ AZE γωνία τῇ ὑπὸ BZE ἴση ἐστίν. ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφ-
 10 ἑξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρθὴ ἑκατέρα τῶν ἴσων γωνιῶν ἐστίν· ἑκατέρα ἄρα τῶν ὑπὸ AZE , BZE ὀρθὴ ἐστίν. ἡ $ΓΔ$ ἄρα διὰ τοῦ κέντρου οὔσα τὴν AB μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσαν δίχα τέμνουσα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει.

- Ἀλλὰ δὴ ἡ $ΓΔ$ τὴν AB πρὸς ὀρθὰς τεμνέτω· λέγω, ὅτι καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει, τουτέστιν, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ
 15 AZ τῇ ZB .

- Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ EA τῇ EB , ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ EAZ τῇ ὑπὸ EBZ . ἐστὶ δὲ καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ AZE ὀρθὴ τῇ
 20 ὑπὸ BZE ἴση· δύο ἄρα τριγωναί ἐστι τὰ EAZ , EBZ τὰς δύο γωνίας δυσὶ γωνίαις ἴσας ἔχοντα καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην κοινὴν αὐτῶν τὴν EZ ὑπο-
 25 ἑκείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν· καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει· ἴση ἄρα ἡ AZ τῇ ZB .

2. τεμεῖ F. 5. ZB] corr. ex BZ m. 2 V; BZ B. 6.

δύο δὴ BV p, in B seq. »—X—« εἰσίν] om. P; εἰσί p.

EA] AE φ. 7. BZE] EZB P. 9. ὀρθὴ ἐστίν Bp.

10. ἐστίν] om. Bp; supra comp. m. 2 V. 10. ὀρθὴ ἄρα ἐστίν

ἑκατέρα τῶν ὑπὸ AZE , BZE P. AZE , BZE] in ras. F.

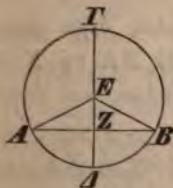
11. ἐστίν] comp. supra scr. F. $ΓΔ$] $Γ$ postea insert. V.

13. αὐτὴν τέμνει V. 14. δὴ καὶ V. $ΓΔ$] $Γ$ postea insert.

AB in duas partes aequales secet in puncto Z . dico, eandem eam ad rectos angulos secare.

sumatur enim centrum circuli $AB\Gamma$ [prop. I], et sit E , et ducantur EA , EB .

et quoniam $AZ = ZB$, communis autem est ZE , duae rectae duabus aequales sunt, et $EA = EB$. itaque $\angle AZE = BZE$ [I, 8]. ubi uero recta super rectam erecta angulos deinceps positos inter se aequales efficit, uterque angulus aequalis rectus est [I def. 10]. itaque uterque angulus AZE , BZE rectus est. ergo ΓA per centrum ducta rectam AB non per centrum ductam in duas partes aequales secans eadem ad rectos angulos secat.

Uerum ΓA rectam AB ad rectos angulos secet. dico, eandem eam in duas partes aequales secare, h. e. esse $AZ = ZB$.

nam iisdem comparatis quoniam $EA = EB$, erit etiam $\angle EAZ = EBZ$ [I, 5]. uerum etiam $\angle AZE = BZE$,

quia recti sunt. itaque¹⁾ duo trianguli sunt EAZ , EZB duos angulos duobus aequales habentes et unum latus uni lateri aequale EZ , quod commune est eorum, sub altero angulorum aequalium subtendens. itaque etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt [I, 26]. ergo $AZ = ZB$.

1) Cum $\alpha\theta\alpha$ lin. 20 in omnibus bonis codicibus omissum sit, fortasse potius pro $\iota\sigma\eta \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota \kappa\alpha\iota$ lin. 18 scribendum: $\iota\sigma\eta \delta\acute{\epsilon} \kappa\alpha\iota$.

V. 18. $\acute{\epsilon}\kappa \kappa\acute{\epsilon}\nu\tau\rho\omicron\nu$ mg. V (schol.).
litt. BZ in ras. V; corr. ex EZB F.
om. PBF; comp. supra scr. V m. 2.
B. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V.

$\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 19. EBZ
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 20. $\alpha\theta\alpha$
 $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\alpha$] - $\gamma\omega\nu\alpha$ eras.

Ἐὰν ἄρα ἐν κύκλῳ εὐθείᾳ τις διὰ τοῦ κέντρου
εὐθεϊάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου δίχα τέμνη, καὶ
πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει· καὶ ἐὰν πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν
τέμνη, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

δ'.

Ἐὰν ἐν κύκλῳ δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλή-
λας μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσαι, οὐ τέμνουσιν
ἀλλήλας δίχα.

Ἔστω κύκλος ὁ $ABΓΔ$, καὶ ἐν αὐτῷ δύο εὐθεῖαι
10 αἱ $ΑΓ$, $ΒΔ$ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ E μὴ διὰ
τοῦ κέντρου οὔσαι· λέγω, ὅτι οὐ τέμνουσιν ἀλλήλας
δίχα.

Εἰ γὰρ δυνατόν, τεμνέτωσαν ἀλλήλας $δίχα$ ὥστε
ἴσην εἶναι τὴν μὲν $ΑΕ$ τῇ $ΕΓ$, τὴν δὲ $ΒΕ$ τῇ $ΕΔ$.
15 καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου, καὶ ἔστω
τὸ Z , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΖΕ$.

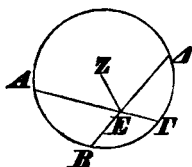
Ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα τις διὰ τοῦ κέντρου ἡ $ΖΕ$ εὐ-
θεϊάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν $ΑΓ$ δίχα τέμνει,
καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ
20 $ΖΕΑ$ · πάλιν, ἐπεὶ εὐθεῖα τις ἡ $ΖΕ$ εὐθεϊάν τινα τὴν
 $ΒΔ$ δίχα τέμνει, καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει· ὀρθὴ
ἄρα ἡ ὑπὸ $ΖΕΒ$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΖΕΑ$ ὀρθή·
ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $ΖΕΑ$ τῇ ὑπὸ $ΖΕΒ$ ἢ ἐλάττων τῇ μεί-
ζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα αἱ $ΑΓ$, $ΒΔ$ τέμ-
25 νουσιν ἀλλήλας δίχα.

1. ἐν κύκλῳ] om. p; κύκλῳ comp. V, ἐν add. m. 2. 2.
εὐθεϊάν τινα — 4. τέμνει] καὶ τὰ ἐξῆς PBV. μὴ διὰ — 4.
τέμνει] καὶ τὰ ἐξῆς F. 4. τέμνη] -μνη in ras. p. 10. Ε ση-
μεῖον P. 13. εἰ γάρ — 14. τῇ ΕΓ] in ras. F. 14. εἶναι
ἴσην p. 18. μὴ διὰ τοῦ κέντρου] Pp; om. BFV. 19. τέ-
μνει] PBpφ; τεμεῖ V. ἐστὶ P. 20. ἐπεὶ] Pp; m. 2 supra

Ergo si in circulo recta aliqua per centrum ducta aliam rectam non per centrum ductam in duas partes aequales secat, etiam ad rectos angulos eam secat; et si ad rectos angulos eam secat, etiam in duas partes aequales secat; quod erat demonstrandum.

IV.

Si in circulo duae rectae inter se secant non per centrum ductae, in duas partes aequales inter se non secant.

Sit circulus $AB\Gamma\Delta$ et in eo duae rectae $A\Gamma$, $B\Delta$ non per centrum ductae inter se secant in E . dico, eas in duas partes aequales inter se non secare.

nam si fieri potest, in duas partes aequales inter se secant, ita ut sit $AE = E\Gamma$ et $BE = E\Delta$, et sumatur centrum circuli $AB\Gamma\Delta$ [prop. I], et sit Z , et ducatur ZE . iam quoniam recta per centrum ducta ZE aliam rectam non per centrum ductam $A\Gamma$ in duas partes aequales secat, etiam ad rectos angulos eam secat [prop. III]. itaque $\angle ZEA$ rectus est. rursus quoniam recta ZE aliam rectam $B\Delta$ in duas partes aequales secat, etiam ad rectos angulos eam secat [id.]. itaque $\angle ZEB$ rectus est. sed demonstratum est, etiam $\angle ZEA$ rectum esse. quare

$$\angle ZEA = \angle ZEB,$$

minor maiori; quod fieri non potest. itaque rectae $A\Gamma$, $B\Delta$ in duas partes aequales inter se non secant.

V; $\xi\pi'$ F, corr. m. 2; om. B. 21. $B\Delta \mu\eta$ διὰ τοῦ κέντρου
F, V m. 2. $\tau\acute{\epsilon}\mu\upsilon\epsilon\iota$ (alt.) PBVp; $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$ F. 23. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega\upsilon$
F. 24. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PBp; om. V φ .

Ἐὰν ἄρα ἐν κύκλῳ δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσαι, οὐ τέμνουσιν ἀλλήλας· δίχα ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ε'.

5 Ἐὰν δύο κύκλοι τέμνωσιν ἀλλήλους, οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον.

Δύο γὰρ κύκλοι οἱ $ABΓ$, $ΓΔΗ$ τεμνέτωσαν ἀλλήλους κατὰ τὰ $B, Γ$ σημεία. λέγω, ὅτι οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον.

10 Εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω τὸ E , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΕΓ$, καὶ διήχθω ἡ $ΕΖΗ$, ὥς ἔτυχεν. καὶ ἐπεὶ τὸ E σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ABΓ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ΕΓ$ τῇ $ΕΖ$. πάλιν, ἐπεὶ τὸ E σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΓΔΗ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ΕΓ$ τῇ $ΕΗ$. ἐδείχθη
15 δὲ ἡ $ΕΓ$ καὶ τῇ $ΕΖ$ ἴση· καὶ ἡ $ΕΖ$ ἄρα τῇ $ΕΗ$ ἐστὶν ἴση ἢ ἐλάσσων τῇ μελζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ E σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῶν $ABΓ$, $ΓΔΗ$ κύκλων.

Ἐὰν ἄρα δύο κύκλοι τέμνωσιν ἀλλήλους, οὐκ ἔστιν
20 αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ς'.

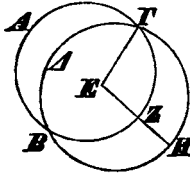
Ἐὰν δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων, οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον.

2. μὴ διὰ — δίχα] καὶ τὰ ἐξῆς BFV. 7. $ΓΔΗ$] $ΔΗ$
V. 8. $B, Γ$] $Γ, B$ p. 10. $ΕΓ$] $ΓΕ$ p. 11. ἔτυχε p.
12. ἐστὶν V. τοῦ] bis P. 13. ἐστὶν V. 14. $ΕΓ$] $ΓΕ$
P. 15. Post δέ 1 litt. eras. V. $ΕΖ$] (alt.) $ΖΕ$ P. 16.
ἴση ἐστὶν p. ἐλάττων BVp. ἐστὶν] om. V. 17. ἐστὶν
V. 19. ἔσται Vp. 22. ἀλλήλων ἐντός V et F m. 2.

Ergo si in circulo duae rectae inter se secant non per centrum ductae, in duas partes aequales inter se non secant; quod erat demonstrandum.

V.

Si duo circuli inter se secant, non habebunt idem centrum.

nam duo circuli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta H$ inter se secant in punctis B, Γ . dico, eos idem centrum habituros non esse.

nam si fieri potest, sit E , et ducatur $E\Gamma$, et educatur EZH utcumque. et quoniam E punctum centrum est circuli $AB\Gamma$, erit $E\Gamma = EZ$. rursus quoniam punctum E centrum est circuli $\Gamma\Delta H$, erit $E\Gamma = EH$. sed demonstratum est etiam $E\Gamma = EZ$. itaque etiam $EZ = EH$, minor maiori; quod fieri non potest. itaque punctum E centrum circulorum $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta H$ non est.

Ergo si duo circuli inter se secant, non habebunt idem centrum; quod erat demonstrandum.

VI.

Si duo circuli inter se contingunt, non habebunt idem centrum.¹⁾

1) Euclides eum casum, quo circuli intra contingunt, ut obscuriorem sibi demonstrandum sumpsit; nam ubi circuli extrinsecus se contingunt, propositio per se patet. ceterum demonstratio Euclidis de hoc quoque casu ualet. quare *ἐντός* lin. 22 mera interpolatio est, ut etiam e codicum ratione adparet (om. Campanus).

Δύο γὰρ κύκλοι οἱ $ABΓ$, $ΓΔΕ$ ἐφαπτέσθωσαν ἀλλήλων κατὰ τὸ $Γ$ σημεῖον· λέγω, ὅτι οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον.

Εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω τὸ Z , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ZΓ$,
 5 καὶ διήχθω, ὥς ἔτυχεν, ἡ $ZΕΒ$.

Ἐπεὶ οὖν τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ABΓ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ZΓ$ τῇ ZB . πάλιν, ἐπεὶ τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΓΔΕ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ZΓ$ τῇ $ZΕ$. ἐδείχθη δὲ ἡ $ZΓ$ τῇ ZB ἴση· καὶ ἡ $ZΕ$ ἄρα
 10 τῇ ZB ἐστὶν ἴση, ἡ ἐλάττων τῇ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῶν $ABΓ$, $ΓΔΕ$ κύκλων.

Ἐὰν ἄρα δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων, οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ξ'.

15

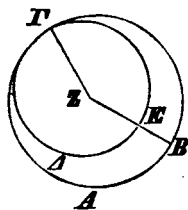
Ἐὰν κύκλου ἐπὶ τῆς διαμέτρου ληφθῇ τι σημεῖον, ὃ μὴ ἐστὶ κέντρον τοῦ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσιν εὐθεῖαι ἄνεις, μεγίστη μὲν ἔσται, ἐφ' ἣς τὸ
 20 κέντρον, ἐλαχίστη δὲ ἡ λοιπή, τῶν δὲ ἄλλων αἰεὶ ἡ ἑγγιον τῆς διὰ τοῦ κέντρου τῆς ἀπώτερον μείζων ἐστίν, δύο δὲ μόνον ἴσαι ἀπὸ τοῦ σημείου προσπεσοῦνται πρὸς τὸν κύκλον ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἐλαχίστης.

25 Ἐστω κύκλος ὁ $ABΓΔ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἔστω ἡ $ΑΔ$, καὶ ἐπὶ τῆς $ΑΔ$ εἰλήφθω τι σημεῖον τὸ Z , ὃ μὴ ἐστὶ κέντρον τοῦ κύκλου, κέντρον δὲ τοῦ κύκλου

1. ἀπτεσθωσαν P et F m. 1 (corr. m. 2). 2. ἔσται] ἔστιν V p. 6. ἐστίν V. 7. ZB] BZ P. πάλιν — 8. ΓΔΕ] in ras. p. 8. ἐστίν V. 9. δὲ καὶ p et F m. 2. 10. ἐλάτ-

nam duo circuli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ in puncto Γ inter se contingant. dico, eos idem centrum habituros non esse.

nam si fieri potest, sit Z , et ducatur $Z\Gamma$, et educatur ZEB utcumque. iam quoniam punctum Z cen-

trum est circuli $AB\Gamma$, erit $Z\Gamma = ZB$. rursus quoniam punctum Z centrum est circuli $\Gamma\Delta E$, erit $Z\Gamma = ZE$. sed demonstratum est $Z\Gamma = ZB$. quare etiam $ZE = ZB$ minor maiori; quod fieri non potest. itaque Z punctum centrum circulorum $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ non est.

Ergo si duo circuli inter se contingunt, non habebunt idem centrum; quod erat demonstrandum.

VII.

Si in diametro circuli punctum aliquod sumitur, quod centrum circuli non est, et ab hoc puncto ad circumulum rectae aliquot addidunt, maxima erit ea, in qua est centrum, minima autem reliqua, ceterarum autem proxima quaeque ei, quae per centrum ducta est, remotiore maior est, et duae solae aequales ad circumulum addident a puncto illo in utraque parte minimae.

sit circulus $AB\Gamma\Delta$, diametrus autem eius sit AA , et in AA sumatur punctum aliquod Z , quod non est centrum circuli, centrum autem circuli sit E , et a Z

σαν Fp. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] om. p. 11. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 13. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ FV.
 $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ add. m. 2 F. $\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omega\sigma\alpha\iota$ $\epsilon\pi\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omega\sigma\alpha\iota$ V. 17. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ FV.
 19. $\tau\iota\sigma\epsilon\varsigma$, $\omega\sigma\tau\epsilon$ $\mu\acute{\iota}\alpha$ $\mu\epsilon\tau\epsilon$ $\delta\iota\alpha$ $\tau\omicron\upsilon$ $\kappa\epsilon\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\alpha\iota$ $\delta\epsilon$ $\lambda\omicron\iota\pi\alpha\iota$ $\omega\varsigma$ $\epsilon\tau\upsilon\chi\epsilon\tau$
 F. 20. $\delta\epsilon$ η] supra m. 2 F. $\delta\epsilon$] δ FV p. 21. $\xi\gamma\gamma\epsilon\iota\omicron\nu$ P.
 $\alpha\pi\omega\tau\epsilon\sigma\tau\epsilon\sigma$ P. 22. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}$ PBp. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$ $\iota\sigma\alpha\iota$ Bp, V m. 2.
 $\tau\omicron\upsilon$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$ BVp. 25. δ] postea add. V. $\delta\epsilon$] om. p. $\xi\sigma\tau\omega$] om. p. 27. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ F. $\kappa\epsilon\sigma\tau\epsilon\sigma$] (pr.) in ras. p. $\delta\epsilon$] insert. p.

ἔστω τὸ E , καὶ ἀπὸ τοῦ Z πρὸς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον
 προσπιπτέτωσαν εὐθεῖαι τινες αἱ $ZB, ZΓ, ZH$ λέγω,
 ὅτι μερίστη μὲν ἐστὶν ἡ ZA , ἐλαχίστη δὲ ἡ $ZΔ$,
 τῶν δὲ ἄλλων ἡ μὲν ZB τῆς $ZΓ$ μείζων, ἡ δὲ $ZΓ$
 5 τῆς ZH .

Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ $BE, ΓE, HE$. καὶ ἐπεὶ
 παντὸς τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές
 εἰσιν, αἱ ἄρα EB, EZ τῆς BZ μείζονές εἰσιν. ἴση
 δὲ ἡ AE τῇ BE [αἱ ἄρα BE, EZ ἴσαι εἰσὶ τῇ AZ].
 10 μείζων ἄρα ἡ AZ τῆς BZ . πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ
 BE τῇ $ΓE$, κοινὴ δὲ ἡ ZE , δύο δὴ αἱ BE, EZ δυοῖ
 ταῖς $ΓE, EZ$ ἴσαι εἰσίν. ἀλλὰ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ BEZ
 γωνίας τῆς ὑπὸ $ΓEZ$ μείζων· βάσις ἄρα ἡ BZ βά-
 σεως τῆς $ΓZ$ μείζων ἐστίν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ
 15 $ΓZ$ τῆς ZH μείζων ἐστίν.

Πάλιν, ἐπεὶ αἱ HZ, ZE τῆς EH μείζονές εἰσιν,
 ἴση δὲ ἡ EH τῇ $EΔ$, αἱ ἄρα HZ, ZE τῆς $EΔ$ μεί-
 ζονές εἰσιν. κοινὴ ἀφηρόσθω ἡ EZ . λοιπὴ ἄρα ἡ HZ
 λοιπῆς τῆς $ZΔ$ μείζων ἐστίν. μερίστη μὲν ἄρα ἡ ZA ,
 20 ἐλαχίστη δὲ ἡ $ZΔ$, μείζων δὲ ἡ μὲν ZB τῆς $ZΓ$, ἡ
 δὲ $ZΓ$ τῆς ZH .

Λέγω, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ Z σημείου δύο μόνον ἴσαι
 προσπесοῦνται πρὸς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον ἐφ' ἑκάτερα
 τῆς $ZΔ$ ἐλαχίστης. συνεστάτω γὰρ πρὸς τῇ EZ εὐ-
 25 θεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ E τῇ ὑπὸ HEZ
 γωνία ἴση ἡ ὑπὸ $ZEΘ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ZΘ$. ἐπεὶ

1. κύκλου φ. 3. ἐστίν] om. FV. $ZΔ$] φ (eras. $ZΔ$).

4. $ZΓ$] corr. m. 2 ex $HΓ$ V; $ΓZ$ P. $ZΓ$] $ΓZ$ F et m. 2

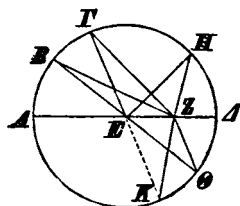
V. 5. τῇ φ. 8. εἰσίν, ἴση δὲ ἡ AE τῇ BE . αἱ ἄρα BE

F. αἱ EB, EZ ἄρα P. τῆς BZ — 9. EZ] om. F. 9.

AE] in ras. m. 2 V. αἱ ἄρα — AZ] mg. m. 2 P. εἰσίν

B. 10. Ante BZ ras. 1 litt. V. 11. δέ] om. PB. δυοῖ]

ad circulum $AB\Gamma\Delta$ addidant rectae aliquot ZB , $Z\Gamma$, ZH . dico, maximam esse ZA , minimam autem $Z\Delta$, ceterarum autem esse $ZB > Z\Gamma$ et $Z\Gamma > ZH$.

ducantur enim BE , ΓE , HE . et quoniam cuiusvis trianguli duo latera reliquo maiora sunt [I, 20], erunt $EB + EZ > BZ$. sed

$$AE = BE.$$

quare $AZ > BZ$. rursus quoniam $BE = \Gamma E$, communis autem ZE , duae rectae BE , EZ duabus ΓE , EZ aequales sunt. uerum etiam, $\angle BEZ > \Gamma EZ$. itaque $BZ > \Gamma Z$ [I, 24]. eadem de causa etiam

$$\Gamma Z > ZH.$$

rursus quoniam $HZ + ZE > EH$ [I, 20], et

$$EH = EA,$$

erunt $HZ + ZE > EA$. subtrahatur, quae communis est, EZ . itaque $HZ > ZA$.¹⁾ itaque ZA maxima est, $Z\Delta$ autem minima, et $ZB > Z\Gamma$, $Z\Gamma > ZH$.

dico etiam, duas solas aequales a puncto Z ad circulum $AB\Gamma\Delta$ addidere in utraque parte rectae minimae $Z\Delta$. construatur enim ad rectam EZ et punctum eius E angulo HEZ aequalis $\angle ZE\Theta$ [I, 23],

1) Hoc Euclides ita demonstrat:

$$HZ + ZE = EA + x.$$

$EZ = EZ$. ergo $HZ = ZA + x$ [x. $\xi\nu\nu$. 3], h. e. $HZ > ZA$.

$\delta\acute{o}$ o FV. 14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PBF; comp. p; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V. 15. ZH] HZ
P. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PFP; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ BV. 18. $\epsilon\lambda\acute{\iota}\sigma\iota\nu$] PF; $\epsilon\lambda\acute{\iota}\sigma\iota$ BVp.
19. $\lambda\omicron\iota\sigma\iota\eta$ $\tau\eta$ p. $Z\Delta$] supra m. 1 V. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PF; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ BVp.
 $\mu\acute{\epsilon}\nu$] supra m. 1 F. 20. $\tau\omega\nu$ δ' $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\nu$ $\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\zeta\omega\nu$ $\mu\acute{\epsilon}\nu$ η ZB
p. 21. $\tau\eta\varsigma$] $\tau\eta$ V. 22. $[\sigma\alpha\iota]$ PF; $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha\iota$ $[\sigma\alpha\iota]$ BVp.
23. $AB\Gamma\Delta$] Δ add. m. 2 V. 24. $Z\Delta$] om. p.

οὖν ἴση ἐστὶν ἡ HE τῇ $E\Theta$, κοινὴ δὲ ἡ EZ , δύο
 δὴ αἱ HE , EZ δυσὶ ταῖς ΘE , EZ ἴσαι εἰσίν· καὶ
 γωνία ἡ ὑπὸ HEZ γωνία τῇ ὑπὸ ΘEZ ἴση· βάσεις
 ἄρα ἡ ZH βάσει τῇ $Z\Theta$ ἴση ἐστίν. λέγω δὴ, ὅτι τῇ
 5 ZH ἄλλη ἴση οὐ προσπесεῖται πρὸς τὸν κύκλον ἀπὸ
 τοῦ Z σημείου. εἰ γὰρ δυνατόν, προσπιπτέτω ἡ ZK .
 καὶ ἐπεὶ ἡ ZK τῇ ZH ἴση ἐστίν, ἀλλὰ ἡ $Z\Theta$ τῇ ZH
 [ἴση ἐστίν], καὶ ἡ ZK ἄρα τῇ $Z\Theta$ ἐστὶν ἴση, ἡ ἔγγιον
 τῆς διὰ τοῦ κέντρου τῇ ἀπώτερον ἴση· ὅπερ ἀδύνατον.
 10 οὐκ ἄρα ἀπὸ τοῦ Z σημείου ἑτέρα τις προσπесεῖται
 πρὸς τὸν κύκλον ἴση τῇ HZ · μία ἄρα μόνη.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐπὶ τῆς διαμέτρου ληφθῇ τι ση-
 μεῖον, ὃ μὴ ἐστὶ κέντρον τοῦ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ ση-
 μεῖου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτουσιν εὐθεῖαι τινες,
 15 μερίστη μὲν ἔσται, ἐφ' ἧς τὸ κέντρον, ἐλαχίστη δὲ ἡ
 λοιπὴ, τῶν δὲ ἄλλων αἰεὶ ἡ ἔγγιον τῆς διὰ τοῦ κέν-
 τρου τῆς ἀπώτερον μείζων ἐστίν, δύο δὲ μόνον ἴσαι
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου προσπесοῦνται πρὸς τὸν κύ-
 κλον ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἐλαχίστης· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

20

η'.

Ἐὰν κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐκτός, ἀπὸ
 δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον διαχθῶσιν
 εὐθεῖαι τινες, ὧν μία μὲν διὰ τοῦ κέντρου, αἱ
 δὲ λοιπαί, ὡς ἔτυχεν, τῶν μὲν πρὸς τὴν κολίην
 25 περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μερίστη

2. HE] EH F. εἰσίν] PBF; εἰσὶ Vp. 4. ἐστὶν ἴση
 p. ἐστίν] ἐστὶ V. δὴ] om. V (γὰρ add. m. 2), δέ F.
 5. ZH] H eras. V. 6. ἡ] ὡς ἡ BFP. 7. ἡ ZK] e
 corr. m. 1 V. ἐστὶν ἴση Pp. ἀλλά] ἀλλ' BF; ἀλλὰ μὴν
 καὶ P. ZH] corr. ex ZE V m. 1. 8. ἴση ἐστίν] om. P;
 ἴση F; ἐστὶν ἴση Vp. ἄρα] om. F. $Z\Theta$] ΘZ P. ἴση

et ducatur $Z\Theta$. iam quoniam $HE = E\Theta$, et EZ communis est, duae rectae HE , EZ duabus ΘE , EZ aequales sunt. et $\angle HEZ = \Theta EZ$. itaque $ZH = Z\Theta$. dico igitur, nullam aliam rectae ZH aequalem a puncto Z ad circulum addidere. si enim fieri potest, addidat ZK . et quoniam $ZK = ZH$ et $Z\Theta = ZH$, erit etiam $ZK = Z\Theta$, propior remotiori; quod fieri non potest [u. supra]. itaque a puncto Z nulla alia rectae HZ aequalis ad circulum addidet. ergo una sola.

Ergo si in diametro circuli punctum aliquod sumitur, quod centrum circuli non est, et ab hoc puncto ad circulum rectae aliquot addidunt, maxima erit ea, in qua est centrum, minima autem reliqua, ceterarum autem proxima quaeque ei, quae per centrum ducta est, remotiore maior est, et duae solae aequales ad circulum addident a puncto illo in utraque parte minimae; quod erat demonstrandum.

VIII.

Si extra circulum punctum aliquod sumitur, et ab hoc puncto ad circulum rectae aliquot educuntur, quarum una per centrum, ceterae autem utcumque ductae sunt, earum rectarum, quae ad eandem partem am-

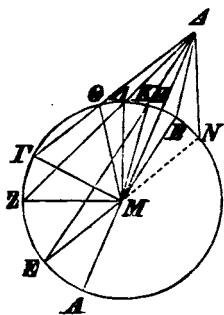
VIII. Eutocius in Apollon. p. 12.

$\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $\eta]$ om. F. $\xi\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma\upsilon\gamma$ P. 9. $\tau\eta]$ $\tau\eta\varsigma$ PBV φ .
 $[\sigma\eta]$ del. August. $\acute{\alpha}\delta\upsilon\nu\alpha\tau\omicron\nu$] hic seq. demonstratio alia, quam
in app. recepi. 10. $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\omicron\nu$] corr. ex $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\alpha$ m. 1 V. 11.
 $HZ]$ EZ F. 13. δ $\mu\eta$ — 19. $\xi\lambda\alpha\chi\acute{\iota}\sigma\tau\eta\varsigma$] $\kappa\alpha\iota$ $\tau\alpha$ $\xi\acute{\epsilon}\tau\eta\varsigma$ PBV
et F post ras. 1 litt. 16. $\delta\acute{\epsilon}]$ δ' p. 17. $\acute{\alpha}\pi\omega\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$ p.
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ p. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha\iota$ $\acute{\iota}\sigma\alpha\iota$ p. 19. $\delta\epsilon\iota\acute{\xi}\alpha\iota$] seq. $\xi\acute{\epsilon}\tau\eta\varsigma$ $\tau\omicron$ $\theta\epsilon\acute{\omega}\rho\eta\mu\alpha$
V. 22 $\delta\iota\alpha\chi\theta\acute{\omega}\sigma\iota$ V. 24. $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\chi\epsilon$ Vp. $\kappa\omicron\lambda\acute{\iota}\eta\gamma\eta\gamma$] 1 eras. B;
 $\kappa\omicron\lambda\acute{\iota}$ in ras. m. 1 P.

- μέν ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ κέντρου, τῶν δὲ ἄλλων ἀεὶ ἡ ἔγγριον τῆς διὰ τοῦ κέντρου] τῆς ἀπώτερον μείζων ἐστίν, τῶν δὲ πρὸς τὴν κυρτὴν περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν ἐλαχίστη μὲν
 5 ἐστὶν ἡ μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς διαμέτρου, τῶν δὲ ἄλλων ἀεὶ ἡ ἔγγριον τῆς ἐλαχίστης τῆς ἀπώτερόν ἐστιν ἐλάττων, δύο δὲ μόνον ἴσαι ἀπὸ τοῦ σημείου προσπεσοῦνται πρὸς τὸν κύκλον ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἐλαχίστης.
- 10 Ἔστω κύκλος ὁ $ABΓ$, καὶ τοῦ $ABΓ$ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐκτὸς τὸ Δ , καὶ ἀπ' αὐτοῦ διήχθωσαν εὐθεῖαι τινες αἱ ΔA , ΔE , ΔZ , $\Delta Γ$, ἔστω δὲ ἡ ΔA διὰ τοῦ κέντρου. λέγω, ὅτι τῶν μὲν πρὸς τὴν $AEZΓ$ κοίλην περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεγίστη
 15 μὲν ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ κέντρου ἡ ΔA , μείζων δὲ ἡ μὲν ΔE τῆς ΔZ ἢ δὲ ΔZ τῆς $\Delta Γ$, τῶν δὲ πρὸς τὴν ΘAKH κυρτὴν περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν ἐλαχίστη μὲν ἐστὶν ἡ ΔH ἡ μεταξὺ τοῦ σημείου καὶ τῆς διαμέτρου τῆς AH , ἀεὶ

1. ἐστίν] ἔσται B. Post κέντρου add. P: ἐλαχίστη δὲ ἡ μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς διαμέτρου προσπίπτουσα; idem p, omisso προσπίπτουσα; del. m. 2; ἐλαχίστη μὲν ἐστίν (hucusque φ) ἡ μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς διαμέτρου F, supra scripto β m. 2; supra τῶν lin. 1 scr. α m. 2. δέ] δ' B. 2. ἔγγριον P. ἀπώτερον P, ἀπωτέρω p. 3. ἐστίν] PF; comp. p; ἐστὶ V; ἔσται B. 4. ἐλαχίστη — 5. διαμέτρου] mg. m. 2 P; om. p et F, supra εὐθειῶν est β m. 2. 5. ἐστίν] PV, ἔσται B. 6. τῶν δὲ ἄλλων] om. p, add. m. 2 PF. δ' B. ἔγγριον P. 7. ἐλάττων Pp. ἐλάττων (in ras. m. 1) ἐστίν p. ἐστίν] ἔσται B. ἐλάσσων F. 8. ἴσαι] P m. 1, F; om. p; εὐθεῖαι ἴσαι B; ἴσαι εὐθεῖαι V, P m. 2. τοῦ] τοῦ αὐτοῦ B. 9. πρὸς] ἴσαι πρὸς p. 10. Post ἔστω ras. 1 litt. V. καὶ τοῦ $ABΓ$] om. F. εἰλήφω φ. 12. τινες] P, F m. 1, V m. 1; τινες πρὸς τὸν κύκλον Bp, F m. 2, V m. 2. In ipsa propositione Augustus suo arbitrio ordinem uerborum

bitus addidunt, maxima est, quae per centrum ducta est, ceterarum autem proxima quaeque ei, quae per centrum est, remotiore maior est, rectorum autem ad conuexam partem ambitus addidentium minima est, quae inter punctum et diametrum posita est, ceterarum autem proxima quaeque minimae remotiore minor, et duae solae rectae a puncto illo ad circulum addident in utraque parte minimae.

Sit circulus $AB\Gamma$, et extra $AB\Gamma$ sumatur punctum aliquod A , et ab eo rectae aliquot educantur AA , AE , AZ , $A\Gamma$, et AA per centrum ducta sit. dico, rectorum ad cauam partem ambitus $A EZ\Gamma$ addidentium maximam esse eam, quae per centrum ducta sit, AA , et $AE > AZ$, $AZ > A\Gamma$, earum autem, quae ad conuexam partem ambitus ΘAKH addicant, minimam esse AH , quae inter punctum et diametrum AH posita sit, et proximam

mutanit, sed parum recte; neque enim Euclides demonstrat AA maximam, AH minimam esse omnium rectorum a A addidentium, quod tamen inde facile sequitur, quod rectae ad ΘAKH addicentes omnino minores sunt ceteris. Campanus omisit p. 182 l. 23: $\alpha\nu \mu\lambda\alpha$ — 25. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\omega\nu$, cetera ut nos praebet. Eutocius p. 182, 24—25 et p. 184, 3—4 ut nos legit.

15. Post AA add. $\epsilon\lambda\alpha\chi\iota\sigma\tau\eta \delta\epsilon \eta \mu\epsilon\tau\alpha\beta\epsilon\tau\omega \tau\omicron\upsilon \Delta \sigma\eta\mu\epsilon\iota\omega\upsilon \kappa\alpha\iota \tau\eta\varsigma \delta\iota\alpha\mu\epsilon\tau\epsilon\rho\omega\upsilon \tau\eta\varsigma AH BFV$; idem P (AH pro AH) et p addito $\tau\epsilon$ ante Δ et supra $\mu\epsilon\tau\alpha\beta\epsilon\tau\omega$ scripto $\eta \Delta H$; $\epsilon\lambda\alpha\chi\iota\sigma\tau\eta \delta\epsilon \eta \mu\epsilon\tau\alpha\beta\epsilon\tau\omega \tau\omicron\upsilon \sigma\eta\mu\epsilon\iota\omega\upsilon \kappa\alpha\iota \tau\eta\varsigma \delta\iota\alpha\mu\epsilon\tau\epsilon\rho\omega\upsilon \tau\eta\varsigma AH$ ed. Basil.

16. $\tau\eta\varsigma$] (alt.) $\tau\eta$ FV. 17. ΘAKH] K corr. ex $H V$ m. 1.

18. $\epsilon\lambda\alpha\chi\iota\sigma\tau\eta$ — 19. AH] om. PBFVp, ed. Basil.; corr. Gregorius. 19. $\alpha\epsilon\iota$] $\alpha\epsilon\iota$ F.

δὲ ἡ ἔγγιον τῆς ΔH ἐλαχίστης ἐλάττων ἐστὶ τῆς ἀπώ-
τερον, ἡ μὲν ΔK τῆς ΔA , ἡ δὲ ΔA τῆς $\Delta \Theta$.

Εἰληφθῶ γὰρ τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου καὶ
ἔστω τὸ M · καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ME , MZ , MG , MK ,
5 MA , $M\Theta$.

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AM τῇ EM , κοινὴ προσ-
κεισθῶ ἡ MA · ἡ ἄρα AA ἴση ἐστὶ ταῖς EM , MA .
ἀλλ' αἱ EM , MA τῆς EA μεζονές εἰσιν· καὶ ἡ AA
ἄρα τῆς EA μεζων ἐστίν. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ
10 ME τῇ MZ , κοινὴ δὲ ἡ MA , αἱ EM , MA ἄρα ταῖς
 ZM , MA ἴσαι εἰσιν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ EMA γω-
νίας τῆς ὑπὸ ZMA μεζων ἐστίν. βάσις ἄρα ἡ EA
βάσεως τῆς ZA μεζων ἐστίν. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν,
ὅτι καὶ ἡ ZA τῆς GA μεζων ἐστίν· μερίστη μὲν
15 ἄρα ἡ AA , μεζων δὲ ἡ μὲν AE τῆς AZ , ἡ δὲ AZ
τῆς AG .

Καὶ ἐπεὶ αἱ MK , KA τῆς MA μεζονές εἰσιν, ἴση
δὲ ἡ MH τῇ MK , λοιπὴ ἄρα ἡ KA λοιπῆς τῆς HA
μεζων ἐστίν· ὥστε ἡ HA τῆς KA ἐλάττων ἐστίν·
20 καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ MAA ἐπὶ μιᾷ τῶν πλευρῶν
τῆς MA δύο εὐθεῖαι ἐντὸς συννεστάθησαν αἱ MK ,
 KA , αἱ ἄρα MK , KA τῶν MA , AA ἐλάττονές εἰσιν·

1. δέ] om. PBFVp, ed. Basil.; corr. Gregorius. ἔγ-
γειον P, sed corr. ἐλάσσων ἐστίν PF. ἀπωτέρω p. 4.
ME] corr. ex EM m. 2 V. MG] ME? φ (non F). 7.
AM P. ἐστίν P. ταῖς] corr. ex τά m. 1 F. 8. ἀλλ' αἱ]
αἱ δέ P. τῆς] supra m. 1 P. εἰσιν] PBF; εἰσι Vp.
9. ἐστίν] PF; ἐστί uulgo. 10. EM τῇ ZM P. δέ] cum
Gregorio; προσκεισθῶ PBFVp. ἡ] om. V. 11. εἰσιν]
PBF; εἰσί Vp. καὶ γωνία] mutat. in γωνία δέ m. rec. F.
EMΔ] E supra m. 1 F. 12. ἐστίν] comp. p; ἐστί uulgo.
13. ἐστί P. 14. AZ P. ΓΔ] Δ in ras. V. ἐστίν] P;
comp. p; ἐστί uulgo. 15. μὲν AE] litt. μὲν Δ in ras. p.
19. ὥστε καὶ p. ΔH τῆς ΔK P. ἐλάττων] ἐλαχίστη F;

quamque minimae ΔH remotiore minorem, $\Delta K < \Delta A$,
 $\Delta A < \Delta \Theta$.¹⁾

sumatur enim centrum circuli $AB\Gamma$ [prop. I], et
 sit M . et ducantur ME , MZ , $M\Gamma$, MK , MA , $M\Theta$.
 et quoniam $AM = EM$, communis adiiciatur $M\Delta$.
 itaque $AA = EM + M\Delta$. uerum

$$EM + M\Delta > E\Delta \text{ [I, 20].}$$

quare etiam $AA > E\Delta$. rursus quoniam $ME = MZ$,
 et communis est $M\Delta$, erunt EM , $M\Delta$ et ZM , $M\Delta$
 aequales.²⁾ et $\angle EM\Delta > ZM\Delta$. itaque $E\Delta > Z\Delta$
 [I, 24]. similiter demonstrabimus, esse etiam $Z\Delta > \Gamma\Delta$.
 ergo maxima est ΔA , et $\Delta E > \Delta Z$, $\Delta Z > \Delta \Gamma$.

et quoniam $MK + K\Delta > M\Delta$ [I, 20], et

$$MH = MK,$$

erit $K\Delta > H\Delta$. quare etiam $H\Delta < K\Delta$. et quoniam
 in triangulo $M\Delta\Delta$ in uno latere $M\Delta$ duae rectae
 MK , $K\Delta$ intra constitutae sunt, erunt

$$MK + K\Delta < M\Delta + \Delta\Delta \text{ [I, 21].}$$

1) Ne hic quidem emendationes Augusti a mutationibus
 ab eodem in propositione factis pendentes recipiendas esse
 duxi, sed emendatione Gregorii leniore, quamquam et ipsa ob
 consensum codicum incertissima, usus uerba *ἐλαχίστη μὲν —*
διαμέτρου τῆς AH transposui a p. 184, 16 ad lin. 19 et huic loco
 adcommodaui. eodem ducit tenor et propositionis et demon-
 strationis. sine dubio et transpositio omnium codicum hoc loco
 et interpolatio nonnullorum p. 184, 1 (cfr. 4) satis antiquo tem-
 pore a mathematico imperito ad similitudinem prop. VII factae
 sunt, in quam rursus p. 178, 19 in F ex prop. VIII quaedam
 irrepserunt.

2) Lin. 10 error codicum iam ante Theonem ex lin. 6 or-
 tus erat.

ἐλάσσαν Bp. *ἑστὶ* B. *ἐστὶν* add. *ἐλαχίστη ἄρα ἐστὶν*
 PV; om. BFp, Augustus. 21. *συνεστήκασαν* p. 22. *αὶ*
ἄρα MK, KΔ ἄρα P. Ante τῶν in F lacun. 3 litt.
ἐλάττους P, *ἐλάσσονες* F.

ἴση δὲ ἡ MK τῇ MA . λοιπὴ ἄρα ἡ AK λοιπῆς τῆς AA ἐλάττων ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ ἡ AA τῆς AO ἐλάττων ἐστίν· ἐλαχίστη μὲν ἄρα ἡ AH , ἐλάττων δὲ ἡ μὲν AK τῆς AA ἢ δὲ AA τῆς AO .

- 5 $Αἰ$ γω, ὅτι καὶ δύο μόνον ἴσαι ἀπὸ τοῦ A σημείου προσπεσοῦνται πρὸς τὸν κύκλον ἐφ' ἑκάτερα τῆς AH ἐλαχίστης· συνεστήτω πρὸς τῇ MA εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ M τῇ ὑπὸ KMA γωνία ἴση γωνία ἢ ὑπὸ AMB , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ AB . καὶ ἐπεὶ
- 10 ἴση ἐστίν ἡ MK τῇ MB , κοινὴ δὲ ἡ MA , δύο δὴ αἱ KM , MA δύο ταῖς BM , MA ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρω· καὶ γωνία ἢ ὑπὸ KMA γωνία τῇ ὑπὸ BMA ἴση· βάσις ἄρα ἡ AK βάσει τῇ AB ἴση ἐστίν. λέγω [δὴ], ὅτι τῇ AK εὐθείᾳ ἄλλη ἴση οὐ προσπεσεῖται
- 15 πρὸς τὸν κύκλον ἀπὸ τοῦ A σημείου. εἰ γὰρ δυνατόν, προσπιπτέτω καὶ ἔστω ἡ AN . ἐπεὶ οὖν ἡ AK τῇ AN ἐστίν ἴση, ἀλλ' ἡ AK τῇ AB ἐστίν ἴση, καὶ ἡ AB ἄρα τῇ AN ἐστίν ἴση, ἡ ἔργιον τῆς AH ἐλαχίστης τῇ ἀπώτερον [ἐστίν] ἴση· ὅπερ ἀδύνατον ἐδείχ-
- 20 θη. οὐκ ἄρα πλείους ἢ δύο ἴσαι πρὸς τὸν $ABΓ$ κύκλον ἀπὸ τοῦ A σημείου ἐφ' ἑκάτερα τῆς AH ἐλαχίστης προσπεσοῦνται.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐκτός, ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον διαχθῶσιν εὐθεῖαι τινες,

25 ὧν μία μὲν διὰ τοῦ κέντρου αἱ δὲ λοιπαί, ὡς ἔτυχεν,

1. ἴση δέ] PF; ὧν ἐστίν ἴση BV; ὧν p. MA] MA ἴση ἐστίν p. 2. ἐλάσσων F, ut lin. 3. 3. AH] AH τῆς AK Fp et V eras. 4. ἐλάσσων Bp. ἐλάττων δὲ ἡ μὲν] ἡ δέ F. 5. καὶ] om. Bp. ἴσαι] P, F m. 1; ἴσαι εὐθεῖαι V, F m. 2; εὐθεῖαι ἴσαι Bp. 7. γὰρ πρὸς F. 9. γωνία] om. p. 10. MK] BM B, MB p et V e corr. MB] MK Bp et V e corr. 11. δυοί BVp. ἑκατέρω] ἑκατέρω V. 13. ἴση]

uerum $MK = MA$. itaque $\angle K < \angle A$. similiter demonstrabimus, esse etiam $\angle A < \angle \Theta$. ergo minima est ΔH , et $\angle K < \angle A$, $\angle A < \angle \Theta$.

dico etiam, duas solas aequales a puncto Δ ad circulum addidere in utraque parte minimae ΔH . construatur ad rectam MA et punctum eius M angulo KMA aequalis $\angle AMB$ [I, 23], et ducatur AB . et quoniam $MK = MB$, et communis est MA , duae rectae KM , MA duabus BM , MA aequales sunt altera alteri; et $\angle KMA = \angle BMA$. itaque $\angle K = \angle B$ [I, 4]. dico, rectae $\angle K$ aequalem aliam rectam non addidere ad circulum a puncto Δ . nam, si fieri potest, addicat et sit $\angle N$. iam quoniam $\angle K = \angle N$, et $\angle K = \angle B$, erit etiam $\angle B = \angle N$, propior minimae ΔH remotiori; quod fieri non potest [u. supra]. quare plures quam duae aequales non addident ad circulum $AB\Gamma$ a Δ puncto in utraque parte minimae ΔH .

Ergo si extra circulum punctum aliquod sumitur, et ab hoc puncto ad circulum rectae aliquot educun-

(prius) P, F m. 1, p; $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$ V, F m. 2; $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ $\epsilon\sigma\tau\eta$ B. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] P, comp. p, $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$ uulgo. 14. $\delta\eta$] om. Pp. $\angle K$] K in ras. V, $B\Delta$ F; $\angle B$ ϕ . 15. $\pi\rho\acute{o}s$] post $\kappa\alpha'$ m. 1 $\pi\rho\acute{o}s$ ϕ ; mg. ' $\gamma\rho$. $\pi\rho\acute{o}s$ $\tau\acute{o}\nu$ $\kappa\upsilon\lambda\omicron\nu$ F. 16. $\pi\iota\pi\tau\acute{\epsilon}\tau\alpha$ in ras. V. 17. $\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}$ P. $\angle K$] $K\Delta$ F. $\angle B$] B e corr. V. 18. $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\omega$] supra comp. F m. 2. $\epsilon\gamma\gamma\epsilon\iota\omega$ P, sed corr. 19. $\alpha\pi\omega\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$ p. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] deleo; cfr. p. 182, 9. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ $\epsilon\sigma\tau\eta$] om. p, August. $\epsilon\delta\epsilon\lambda\chi\theta\eta$] om. B, August. Post hoc uerbum legitur alia demonstratio; u. append. 20. η $\delta\upsilon\omicron$ $\epsilon\sigma\tau\alpha\iota$] P et sine dubio F m. 1; $\alpha\delta\upsilon\nu\alpha\tau$ ϕ seq. $\alpha\iota$ m. 1 (pro $\alpha\delta\upsilon\nu$ habuit F η $\delta\upsilon\omicron$), supra scr. $\mu\acute{o}\nu\omicron\nu$ $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$ m. 2; η $\delta\upsilon\omicron$ $\mu\acute{o}\nu\omicron\nu$ $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$ $\epsilon\sigma\tau\alpha\iota$ B, et V, sed $\mu\acute{o}\nu\omicron\nu$ m. 2 supra scr. est; η $\delta\upsilon\omicron$ $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$ $\pi\rho\omicron\sigma\pi\epsilon\sigma\omicron\upsilon\nu\alpha\iota$ p. $\pi\rho\acute{o}s$ — 21. $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\omega$] $\alpha\pi\acute{o}$ $\tau\acute{o}\upsilon$ Δ $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\omega$ $\pi\rho\omicron\sigma\pi\epsilon\sigma\omicron\upsilon\nu\alpha\iota$ $\pi\rho\acute{o}s$ $\tau\acute{o}\nu$ $AB\Gamma$ $\kappa\upsilon\lambda\omicron\nu$ B. 21. $\kappa\upsilon\lambda\omicron\nu$] m. 2 F. Δ] corr. ex Γ V. 22. $\pi\rho\omicron\sigma\pi\epsilon\sigma\omicron\upsilon\nu\alpha\iota$] om. Bp. 23. $\alpha\pi\acute{o}$ $\delta\epsilon$ — p. 190, 9: $\epsilon\lambda\alpha\chi\iota\sigma\tau\eta$] $\kappa\alpha\iota$ $\tau\acute{\alpha}$ $\epsilon\kappa\epsilon\tau\eta$ PBFV. 25. $\epsilon\tau\upsilon\chi\epsilon$ p.

τῶν μὲν πρὸς τὴν κοίλην περιφέρειαν προσπιπτουσῶν
 εὐθειῶν μερίστη μὲν ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ κέντρου, τῶν δὲ
 ἄλλων ἀεὶ ἡ ἔγγιον τῆς διὰ τοῦ κέντρου τῆς ἀπώ-
 5 τερον μείζων ἐστίν, τῶν δὲ πρὸς τὴν κυρτὴν περιφέ-
 ρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν ἐλαχίστη μὲν ἐστὶν ἡ
 μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς διαμέτρου, τῶν δὲ
 ἄλλων ἀεὶ ἡ ἔγγιον τῆς ἐλαχίστης τῆς ἀπώτερόν ἐστιν
 ἐλάττω, δύο δὲ μόνον ἴσαι ἀπὸ τοῦ σημείου προσ-
 πεσοῦνται πρὸς τὸν κύκλον ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἐλαχίστης·
 10 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

θ'.

Ἐὰν κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐντός, ἀπο
 δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι
 πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεῖαι, τὸ ληφθὲν σημεῖον
 15 κέντρον ἐστὶ τοῦ κύκλου.

Ἔστω κύκλος ὁ $AB\Gamma$, ἐντός δὲ αὐτοῦ σημεῖον τὸ
 Δ , καὶ ἀπὸ τοῦ Δ πρὸς τὸν $AB\Gamma$ κύκλον προσπιπτε-
 τωσαν πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεῖαι αἱ ΔA , ΔB , $\Delta \Gamma$.
 λέγω, ὅτι τὸ Δ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου.
 20 Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ AB , $B\Gamma$ καὶ τετμήσθωσαν
 δίχα κατὰ τὰ E , Z σημεῖα, καὶ ἐπιζευχθεῖσαι αἱ EA ,
 $Z\Delta$ διήχθωσαν ἐπὶ τὰ H , K , Θ , Λ σημεῖα.

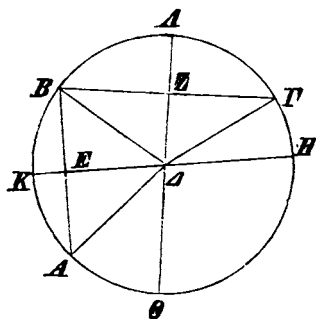
Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ AE τῇ EB , κοινὴ δὲ ἡ $E\Delta$,
 δύο δὴ αἱ AE , $E\Delta$ δύο ταῖς BE , $E\Delta$ ἴσαι εἰσίν·
 25 καὶ βάσις ἡ ΔA βάσει τῇ ΔB ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ

2. τῶν δὲ ἄλλων — 10. δεῖξαι] καὶ τὰ ἐξῆς p. 13. προσ-
 πίπτωσι] προσπίπτουσι Vp. 14. εὐθεῖαι ἴσαι BV. 18.
 εὐθεῖαι ἴσαι BVp. 22. $Z\Delta$] PBF, V m. 2; ΔZ p, V m. 1.
 K , H , Λ , Θ P. 24. δυοί Bφp. εἰσίν] PFV; εἰσί Bp.
 25. καί] m. 2 V. βάσις ἄρα V. ἴση] P et postea inserto
 ἐστί F; ἴση ἐστί V; ἐστὶν ἴση Bp.

tur, quarum una per centrum, ceterae autem utcumque ductae sunt, earum rectarum, quae ad cauam partem ambitus addidunt, maxima est, quae per centrum ducta est, ceterarum autem proxima quaeque ei, quae per centrum est, remotiore maior est, rectarum autem ad conuexam partem ambitus addidentium minima est, quae inter punctum et diametrum posita est, ceterarum autem proxima quaeque minimae remotiore minor, et duae solae rectae a puncto illo ad circulum addident in utraque parte minimae; quod erat demonstrandum.

IX.

Si intra circulum punctum aliquod sumitur, et ab hoc puncto ad circulum plures quam duae rectae aequales ad circulum addidunt, sumptum punctum centrum est circuli.

Sit circulus $AB\Gamma$, et intra eum punctum Δ , et a Δ ad $AB\Gamma$ circulum plures quam duae rectae aequales addidant ΔA , ΔB , $\Delta \Gamma$. dico, punctum Δ centrum esse circuli $AB\Gamma$.

ducantur enim AB , $B\Gamma$ et secentur in duas partes aequales in punctis E , Z , et ductae $E\Delta$, $Z\Delta$ educantur ad puncta H , K , Θ , A .

iam quoniam $AE = EB$, et communis est $E\Delta$, duae rectae AE , $E\Delta$ duabus BE , $E\Delta$ aequales sunt. et $\Delta A = \Delta B$. itaque $\angle AEA = \angle BEA$ [I, 8]. itaque

$ΑΕΔ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΒΕΔ$ ἴση ἐστίν· ὁρθὴ ἄρα ἑκατέρω τῶν ὑπὸ $ΑΕΔ$, $ΒΕΔ$ γωνιῶν· ἡ $ΗΚ$ ἄρα τὴν $ΑΒ$ τέμνει δίχα καὶ πρὸς ὀρθάς. καὶ ἐπεὶ, ἐὰν ἐν κύκλῳ εὐθείᾳ τις εὐθεΐαν τινα δίχα τε καὶ πρὸς ὀρθάς
 5 τέμνῃ, ἐπὶ τῆς τεμνούσης ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου, ἐπὶ τῆς $ΗΚ$ ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς $ΘΑ$ ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου. καὶ οὐδὲν ἕτερον κοινὸν ἔχουσιν αἱ $ΗΚ$, $ΘΑ$ εὐθεΐαι ἢ τὸ $Α$ σημεῖον· τὸ $Α$ ἄρα σημεῖον
 10 κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐντός, ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεΐαι, τὸ ληφθὲν σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ κύκλου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

ι'.

Κύκλος κύκλον οὐ τέμνει κατὰ πλείονα σημεία ἢ δύο.

Εἰ γὰρ δυνατόν, κύκλος ὁ $ΑΒΓ$ κύκλον τὸν $ΔΕΖ$ τεμνέτω κατὰ πλείονα σημεία ἢ δύο τὰ $Β$, $Η$, $Ζ$, $Θ$,
 20 καὶ ἐπιξενυχθεῖσαι αἱ $ΒΘ$, $ΒΗ$ δίχα τεμνέσθωσαν κατὰ τὰ $Κ$, $Α$ σημεία· καὶ ἀπὸ τῶν $Κ$, $Α$ ταῖς $ΒΘ$, $ΒΗ$

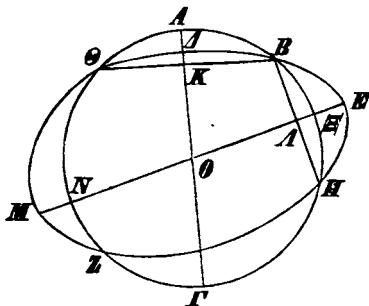
1. ἐστι V. ἄρα] PB, F in ras.; γὰρ p in ras., V m. 1; ἐστὶν ἄρα V m. 2. 2. ἡ] καὶ ἡ p. ἄρα] om. p. 3. τέμνει δίχα] P; δίχα τέμνει B, δίχα τέμνουσα V (sed -νουςα et seq. καὶ in ras.), p, F (δίχα τέμνουσι φ). ὀρθάς] ὀρθάς τέμνει Vp et F in ras. καὶ ἐπεὶ] in ras. F, seq. in mg. transeunt. καὶ ἐπεὶ — 5. τέμνῃ] mg. m. rec. P. τε] in fine lin., in mg. add. μνη m. 2 B. 5. τέμνῃ] τέμνει FV. τῆς] om. F? ἐστίν F. 6. ἐστίν B. 7. ἐστὶν P. 8. $ΑΒΓ$] om. p. κύκλου] m. 2 F; om. B. 12. προσπίπτωσι — 14 κύκλου] καὶ τὰ ἐξῆς p. 12. -πίπτωσι in ras. F. 13. εὐθεΐαι ἴσαι B. 14. Seq. alia demonstratio, de qua u. appendix. 15. ια' F, sed α eras. 18. $ΔΕΖ$] corr. ex

uterque angulus $AE\Delta$, $BE\Delta$ rectus est [I, def. 10]. ergo HK rectam AB et in duas partes aequales et ad angulos rectos secat. et quoniam, si in circulo recta aliqua aliam rectam et in duas partes aequales et ad angulos rectos secat, in secanti erit centrum circuli [prop. I coroll.], centrum circuli in HK erit. eadem de causa etiam in ΘA erit centrum circuli $AB\Gamma$. nec ullum aliud commune punctum habent HK , ΘA rectae ac Δ punctum. itaque Δ centrum est circuli $AB\Gamma$.

Ergo si intra circulum punctum aliquod sumitur, et ab hoc puncto plures quam duae rectae aequales ad circulum addidunt, sumptum punctum centrum est circuli; quod erat demonstrandum.

X.

Circulus circulum non secat in pluribus punctis quam duobus.

nam, si fieri potest, circulus $AB\Gamma$ circulum ΔEZ in pluribus secet punctis quam duobus B , H , Z , Θ , et ductae $B\Theta$, BH in punctis K , Δ in duas partes aequales secantur, et a K , Δ ad $B\Theta$, BH perpendicu-

ΔEH m. 2 V. 19. Z , Θ] corr. ex Θ , Z m. 2 V. 20. $B\Theta$, BH] P; $B\Theta$, HB F m. 1; BH , ΘB F m. 2; BH , $B\Theta$ BVp. τετμήσθωσαν δίχα p. τετμήσθωσαν P. 21. $B\Theta$, BH] BF, V m. 2; BH , $B\Theta$ Pp, V m. 1.

πρὸς ὀρθὰς ἀχθεῖσαι αἱ $K\Gamma$, AM διήχθωσαν ἐπὶ τὰ A , E σημεία.

- Ἐπεὶ οὖν ἐν κύκλῳ τῷ $AB\Gamma$ εὐθεῖά τις ἡ AG εὐθεῖάν τινα τὴν $B\Theta$ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει, 5 ἐπὶ τῆς AG ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. πάλιν, ἐπεὶ ἐν κύκλῳ τῷ αὐτῷ τῷ $AB\Gamma$ εὐθεῖά τις ἡ $N\Xi$ εὐθεῖάν τινα τὴν BH δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει, ἐπὶ τῆς $N\Xi$ ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. εἰδείχθη δὲ καὶ ἐπὶ τῆς AG , καὶ κατ' οὐδὲν 10 συμβάλλουσιν αἱ AG , $N\Xi$ εὐθεῖαι ἢ κατὰ τὸ O · τὸ O ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ τοῦ ΔEZ κύκλου κέντρον ἐστὶ τὸ O · δύο ἄρα κύκλων τεμνόντων ἀλλήλους τῶν $AB\Gamma$, ΔEZ τὸ αὐτὸ ἐστὶ κέντρον τὸ O · ὅπερ ἐστὶν 15 ἀδύνατον.

Οὐκ ἄρα κύκλος κύκλον τέμνει κατὰ πλείονα σημεία ἢ δύο· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ια'.

- Ἐὰν δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων ἐν- 20 τὸς, καὶ ληφθῇ αὐτῶν τὰ κέντρα, ἢ ἐπὶ τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπιξευγνυμένη εὐθεῖα καὶ ἐκβαλλομένη ἐπὶ τὴν συναφὴν πεσεῖται τῶν κύκλων.

- Δύο γὰρ κύκλοι οἱ $AB\Gamma$, $\Delta\Delta E$ ἐφαπτέσθωσαν 25 ἀλλήλων ἐντὸς κατὰ τὸ A σημεῖον, καὶ εἰληφθῶ τοῦ

1. $K\Gamma$, AM] litt. Γ , A in ras. m. 2 F; KA , GM V, sed corr. m. 1. 2. A , E] in ras. p; ΔE , HA P. 3. τῷ] e corr. V m. 2. 4. δίχα τε BVp. καί] supra m. 2 F. 7. δίχα τέμνει καὶ πρὸς ὀρθὰς p. Ante ὀρθὰς ras. 1 litt. V. 8. τὸ κέντρον ἐστὶ BVp. 9. καί] (prius) m. 2 V. 10. εὐθεῖαι] om. p. ἢ] P, F m. 1; ἀλλήλαις ἢ BVp, F m. 2.

lares ducantur $K\Gamma$, AM et educantur ad A , E puncta. iam quoniam in circulo $AB\Gamma$ recta aliqua $A\Gamma$ aliam rectam $B\Theta$ in duas partes aequales et ad angulos rectos secat, in $A\Gamma$ erit centrum circuli $AB\Gamma$ [prop. I coroll.]. rursus quoniam in circulo eodem $AB\Gamma$ recta quaedam $N\Xi$ aliam rectam BH in duas partes aequales et ad angulos rectos secat, in $N\Xi$ erit centrum circuli $AB\Gamma$ [id.]. sed demonstratum est, idem in $A\Gamma$ esse, nec usquam concurrunt rectae $A\Gamma$, $N\Xi$ excepto puncto O . O igitur centrum est circuli $AB\Gamma$. similiter demonstrabimus, O etiam circuli AEZ centrum esse. itaque duo circuli inter se secantes $AB\Gamma$, AEZ idem habent centrum O ; quod fieri non potest [prop. V].

Ergo circulus circulum non secat in pluribus punctis quam duobus; quod erat demonstrandum.

XI.

Si duo circuli intra contingunt inter se, et sumpta erunt centra eorum, recta centra eorum coniungens producta etiam¹⁾ in punctum contactus circulorum cadet.

nam duo circuli $AB\Gamma$, $A\Delta E$ intra contingant inter se in A puncto, et sumatur circuli $AB\Gamma$ cen-

1) Minus recte in B post *ἐμβαλλομένη* interpungitur; quamquam usus Euclidis potius *ἐμβαλλομένη καὶ* postulat; καὶ delent Gregorius.

13. *ἂν ὁ ἄρα* — 14. *τὸ O*] om. P. 14. *ἐστίν*] om. p. 17. *ἢ δὲ*] om. P. Sequitur alia demonstratio, u. appendix. 18. *καὶ*] om. p. 19. *ἐντός*] mg. m. 1 P. 20. *καὶ ληφθῇ αὐτῶν τὰ κέντρα*] om. B. 21. *καὶ*] om. V. 22. *πρὸς αὐτῶν*] litt. *σετ* in ras. m. 2 V. 24. *ἀπέσθασαν* Theon (BF Vp).

μὲν $ABΓ$ κύκλου κέντρον τὸ Z , τοῦ δὲ $ΑΔΕ$ τὸ H λέγω, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ H ἐπὶ τὸ Z ἐπιξεννυμένη εὐθεΐα ἐκβαλλομένη ἐπὶ τὸ A πεσεῖται.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, πιπτέτω ὡς ἡ $ZHΘ$,
5 καὶ ἐπεξενύχθωσαν αἱ AZ , AH .

Ἐπεὶ οὖν αἱ AH , HZ τῆς ZA , τουτέστι τῆς $ZΘ$, μείζονές εἰσιν, κοινὴ ἀφηγήσθω ἡ ZH . λοιπὴ ἄρα ἡ AH λοιπῆς τῆς $HΘ$ μείζων ἐστίν. ἴση δὲ ἡ AH τῇ $HΔ$ · καὶ ἡ $HΔ$ ἄρα τῆς $HΘ$ μείζων ἐστίν ἡ ἐλάττων
10 τῆς μείζονος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἡ ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὸ H ἐπιξεννυμένη εὐθεΐα ἐκτὸς πεσεῖται· κατὰ τὸ A ἄρα ἐπὶ τῆς συναφῆς πεσεῖται.

Ἐὰν ἄρα δύο κύκλοι ἐφάπτωνται ἀλλήλων ἐντός, [καὶ ληφθῇ αὐτῶν τὰ κέντρα], ἡ ἐπὶ τὰ κέντρα αὐτῶν
15 ἐπιξεννυμένη εὐθεΐα [καὶ ἐκβαλλομένη] ἐπὶ τὴν συναφὴν πεσεῖται τῶν κύκλων· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιβ'.

Ἐὰν δύο κύκλοι ἐφάπτωνται ἀλλήλων ἐκτός, ἡ ἐπὶ τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπιξεννυμένη διὰ
20 τῆς ἐπαφῆς ἐλεύσεται.

Δύο γὰρ κύκλοι οἱ $ABΓ$, $ΑΔΕ$ ἐφαπτέσθωσαν ἀλλήλων ἐκτὸς κατὰ τὸ A σημεῖον, καὶ εἰληφθῶ τοῦ μὲν $ABΓ$ κέντρον τὸ Z , τοῦ δὲ $ΑΔΕ$ τὸ H · λέγω,

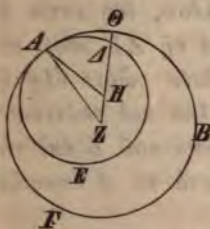
1. μέν] om. B. τὸ κέντρον τό P. 3. Α σημεῖον FV, P m. rec. 4. $ZHΘ$] $ZΘ$ F, H supra scr. m. 2. 6. αἱ] ἡ P. ZA] in ras. m. 1 V. τῆς ZA] mg. m. 1 P. τουτέστιν P. 7. εἰσιν] P; εἰσι vulgo. ZH] H in ras. V. 8. ἴση δέ — 9. ἐστίν] mg. m. 2 B (ἐστι). ἴση δὲ ἡ AH τῇ $HΔ$] in ras. p. AH] PB, F m. 1, V m. 1; $ΔH$ p, F m. 2, V m. 2. 9. $HΔ$] PB, F m. 1, V m. 1; $ΔH$ p, F m. 2, V m. 2. ἐλάσσων Fp. 10. ἐστίν] PF; om. BVp. ἡ] supra m. 1 P. 11. Post ἐκτός add. τῆς κατὰ τὸ A συναφῆς Theon (BFVp),

trum Z , circuli autem $A\Delta E$ centrum H [prop. I]. dico, rectam H, Z coniungentem productam in A casuram esse.

ne cadat enim, sed si fieri potest, cadat ut $ZH\Theta$ et ducantur AZ, AH . iam quoniam

$$AH + HZ > ZA \text{ [I, 20]},$$

h. e. $AH + HZ > Z\Theta$, subtrahatur, quae communis est, ZH . itaque $AH > H\Theta$. sed $AH = H\Delta$. itaque etiam $H\Delta > H\Theta$, minor maiore; quod fieri non potest. itaque recta Z, H coniungens extra non cadet. quare in A in punctum contactus cadet.

Ergo si duo circuli intra contingunt inter se, et sumpta erunt centra eorum, recta centra eorum coniungens producta etiam in punctum contactus circulo- rum cadet; quod erat demonstrandum.

XII.

Si duo circuli extrinsecus contingunt inter se, recta centra eorum coniungens per punctum contactus ibit.

nam duo circuli $AB\Gamma$, $A\Delta E$ extrinsecus contingant inter se in puncto A , et sumatur circuli $AB\Gamma$ centrum Z , circuli autem $A\Delta E$ centrum H [prop. I].

P m. rec. 12. κατὰ τὸ A ἄρα ἐπὶ τῆς συναφῆς πεσεῖται] P; ἐπ' αὐτῆς ἄρα p; ἐπ' αὐτῆς B, ἄρα add. m. 2; ἐπ' αὐτὴν ἄρα V; ἐπ' αὐτοῖς ἄρα F. 13. ἐφάπτονται] ἄπτονται PB, et F, sed ἐφ- supra m. 1. 14. καὶ ληφθῆν αὐτῶν τὰ κέντρα] mg. m. 2 F; om. PVp. 15. καὶ ἐκβαλλομένη] om. PFp. 16. τῶν κύκλων] om. p. Seq. alia demonstratio; u. appendix. 17. β] om. φ. 18. ἄπτονται Theon (BFVp). 19. εὐθεία διὰ BV, F m. 2. 23. $AB\Gamma$] e corr. F. Dein κύκλον add. p φ, V m. 2.

ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὸ H ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα διὰ τῆς κατὰ τὸ A ἐπαφῆς ἐλεύσεται.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἐρχέσθω ὡς ἡ $ZΓΔH$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ AZ , AH .

- 5 Ἐπεὶ οὖν τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ ZA τῇ $ZΓ$. πάλιν, ἐπεὶ τὸ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΔΕ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ HA τῇ $HΔ$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ZA τῇ $ZΓ$ ἴση· αἱ ἄρα ZA , AH ταῖς $ZΓ$, $HΔ$ ἴσαι εἰσὶν· ὥστε ὅλη ἡ
- 10 ZH τῶν ZA , AH μείζων ἐστίν· ἀλλὰ καὶ ἐλάττων· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὸ H ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα διὰ τῆς κατὰ τὸ A ἐπαφῆς οὐκ ἐλεύσεται· δι' αὐτῆς ἄρα.

- Ἐὰν ἄρα δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων ἐκτός,
- 15 ἡ ἐπὶ τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπιζευγνυμένη [εὐθεῖα] διὰ τῆς ἐπαφῆς ἐλεύσεται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιγ'.

- Κύκλος κύκλου οὐκ ἐφάπτεται κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ καθ' ἓν, εἴαν τε ἐντὸς εἴαν τε ἐκτὸς
- 20 ἐφάπτηται.

Εἰ γάρ δυνατόν, κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$ κύκλου τοῦ $ΕΒΖΔ$ ἐφαπτέσθω πρότερον ἐντὸς κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ ἐν τὰ $Δ$, B .

2. κατὰ τὸ A] supra m. 2 V. 4. AZ] ZA P. 6. ZA] $ΑΖ$ V. 8. AH F. Ante $HΔ$ 1 litt. eras. F. 9. $ZΓ$] Z V, corr. ex $Γ$ m. 1. $HΔ$] $ΔH$ Pp. 10. ἐλάττων] ἐλάσσων F; ἡ ἐλάττων V. 11. ἐστίν] om. p. τοῦ] τό B. 12. H] M φ (non F). 13. αὐτῇ φ. ἄρα] om. B. 14. Ἐὰν] ἄν V. 15. ἡ ἐπὶ] in ras. m. 2 V. εὐθεῖα διὰ] PBFV. 14. εἴαν ἄρα — 16. ἐλεύσεται] om. p. 16. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] :~ BF. 17. ιγ'] ιε' F; corr. m. 2.

dico, rectam Z , H coniungentem per punctum contactus A ire.

ne eat enim, sed si fieri potest, cadat ut $Z\Gamma\Delta H$, et ducantur AZ , AH . iam quoniam Z punctum centrum est circuli $AB\Gamma$, erit $ZA = Z\Gamma$. rursus quoniam H punctum centrum est circuli $A\Delta E$, erit

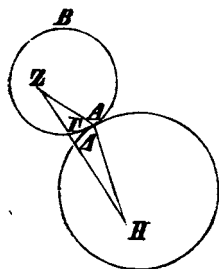
$$AH = H\Delta.$$

sed demonstratum est, etiam

$$ZA = Z\Gamma. \text{ itaque}$$

$$ZA + AH = Z\Gamma + H\Delta.$$

quare $ZH > ZA + AH$. verum etiam $ZH < ZA + AH$ [I, 20]; quod fieri non potest. itaque recta Z , H coniungens extra punctum contactus A non ibit. quare per A ibit.

Ergo si duo circuli extrinsecus contingunt inter se recta centra eorum coniungens per punctum contactus ibit; quod erat demonstrandum.

XIII.

Circulus circulum non contingit in pluribus punctis quam in uno, siue intra siue extrinsecus contingit.

nam si fieri potest, circulus $AB\Gamma\Delta$ circulum $EBZ\Delta$ prius intra contingat in pluribus punctis quam

18. οὐκ] supra m. 2 P V. κατὰ τὰ V, sed corr. 19. ἐντός] ἐντός ἐφάπτεται P; ἐκτός B et V m. 2 (ἐντός m. 1). ἐκτός] ἐντός BV. 20. ἐφάπτεται] om. P. 21. $AB\Gamma\Delta$] $AB\Gamma$ lac. 1 litt. φ. 22. EZ, ZΔ P, corr. m. rec. ἀπὸ τοῦ Bp et F m. 1 (corr. m. 2). 23. Δ, B] B, Δ Pp.

Καὶ εἰλίφθω τοῦ μὲν $ΑΒΓΔ$ κύκλου κέντρον τὸ H , τοῦ δὲ $ΕΒΖΔ$ τὸ $Θ$.

Ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ H ἐπὶ τὸ $Θ$ ἐπιξεννυμένη ἐπὶ τὰ $B, Δ$ πεσεῖται. πιπτέτω ὡς ἡ $BHΘΔ$. καὶ ἐπεὶ τὸ
 5 H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ BH τῇ $HΔ$. μείζων ἄρα ἡ BH τῆς $ΘΔ$. πολλῶν ἄρα μείζων ἡ $BΘ$ τῆς $ΘΔ$. πάλιν, ἐπεὶ τὸ $Θ$ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΕΒΖΔ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $BΘ$ τῇ $ΘΔ$. ἐδείχθη δὲ αὐτῆς καὶ πολλῶν μείζων· ὅπερ ἀδύ-
 10 νατον· οὐκ ἄρα κύκλος κύκλου ἐφάπτεται ἐντὸς κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ ἓν.

Λέγω δὴ, ὅτι οὐδὲ ἐκτός.

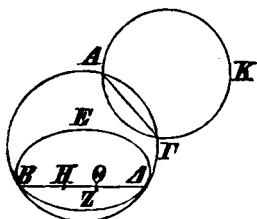
Εἰ γὰρ δυνατόν, κύκλος ὁ $ΑΓΚ$ κύκλου τοῦ $ΑΒΓΔ$ ἐφαπτεσθῶ ἐκτός κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ ἓν τὰ $A, Γ$,
 15 καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΑΓ$.

Ἐπεὶ οὖν κύκλων τῶν $ΑΒΓΔ, ΑΓΚ$ εἴληπται ἐπὶ τῆς περιφερείας ἑκατέρου δύο τυχόντα σημεῖα τὰ $A, Γ$, ἡ ἐπὶ τὰ σημεῖα ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα ἐντὸς ἑκατέρου πεσεῖται· ἀλλὰ τοῦ μὲν $ΑΒΓΔ$ ἐντὸς ἔπεσεν,
 20 τοῦ δὲ $ΑΓΚ$ ἐκτός· ὅπερ ἄτοπον· οὐκ ἄρα κύκλος κύκλου ἐφάπτεται ἐκτός κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ ἓν. ἐδείχθη δέ, ὅτι οὐδὲ ἐντός.

Κύκλος ἄρα κύκλου οὐκ ἐφάπτεται κατὰ πλείονα

1. $ΑΒΓΔ$] P, F in ras., V m. 2 ($Δ$ in ras.), p m. 2; $ΑΒΓ$ B, V m. 1, p m. 1. 3. $Θ$] in ras. F. ἐπὶ] PB, F m. 1; εὐθεῖα ἐπὶ Vp, F m. 2. 4. πιπτέτω φ. 6. BH] (alt.) $ΔH$ P, corr. m. rec. τῆς] corr. ex τῇ m. 2 P. $ΘΔ$] post ras. 1 litt., $Δ$ postea insert. m. 1 V. 8. ἐστὶν ἴση V. 9. ὅπερ ἐστὶν F. 12. δὴ] m. 2 V. 13. δυνατόν γάρ p. $ΑΓΚ$] $ΑΚΓ$ Fp, $ΑΓΚΑ$ B, P m. 2. $ΑΒΑΓ$ Bp; $ΔΓ$ litt. in ras. V, eras. F. $ΑΓΚ$] $ΑΚΓ$ p, $ΑΓΚΑ$ B, P m. 2, V in ras. m. 2. 17. δύο] supra scr. m. 1 F. τὰ A — 18: σημεῖα] mg. m. 1 P. 18. ἡ ἄρα P. τὰ αὐτά B. 19. $ΑΒΔΓ$

uno Δ , B . et sumatur circuli $AB\Gamma\Delta$ centrum H , circuli autem $EBZ\Delta$ centrum Θ .

itaque recta H, Θ coniungens in B, Δ cadet [prop. XI]. cadat ut $BH\Theta\Delta$. et quoniam H punctum centrum est circuli $AB\Gamma\Delta$, erit $BH = H\Delta$. itaque $BH > \Theta\Delta$. quare multo magis $B\Theta > \Theta\Delta$.

rursus quoniam Θ punctum centrum est circuli $EBZ\Delta$, erit $B\Theta = \Theta\Delta$. sed demonstratum est, eandem multo maiorem esse; quod fieri non potest. itaque circulus circulum intra non contingit in pluribus punctis quam uno.

dico igitur, ne extrinsecus quidem hoc fieri. nam si fieri potest, circulus $A\Gamma K$ circulum $AB\Gamma\Delta$ extrinsecus contingat in pluribus punctis quam uno A, Γ , et ducatur $A\Gamma$. iam quoniam in ambitu utriusque circuli $AB\Gamma\Delta$, $A\Gamma K$ duo quaelibet puncta sumpta sunt A, Γ , recta ea coniungens intra utrumque cadet [prop. II]. sed intra circulum $AB\Gamma\Delta$ et extra circulum $A\Gamma K$ cecidit [def. 3]; quod absurdum est. itaque circulus circulum extrinsecus non contingit in pluribus punctis quam uno. demonstratum autem, ne intra quidem hoc fieri.

Ergo circulus circulum non contingit in pluribus

Fp. $\xi\pi\epsilon\sigma\epsilon$ Vp. 20. $A\Gamma K$] K in ras. m. 1 P. 21. $\epsilon\varphi\acute{\alpha}\psi\epsilon\tau\alpha\iota$ B, V supra scr. m. 2. 23. $\sigma\acute{\alpha}\kappa$] supra scr. F. $\epsilon\varphi\acute{\alpha}\psi\epsilon\tau\alpha\iota$ BF, V e corr. m. 2.

σημεία ἢ [καθ'] ἐν, ἐάν τε ἐντὸς ἐάν τε ἐκτὸς ἐφάπτηται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Ἐν κύκλῳ αἰ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσον ἀπέχουσιν
5 ἀπὸ τοῦ κέντρου, καὶ αἰ ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ
τοῦ κέντρου ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

Ἐστω κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$, καὶ ἐν αὐτῷ ἴσαι εὐθεῖαι
ἕστωσαν αἰ $ΑΒ$, $ΓΔ$ · λέγω, ὅτι αἰ $ΑΒ$, $ΓΔ$ ἴσον
ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ κέντρου.

10 Εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου
καὶ ἕστω τὸ $Ε$, καὶ ἀπὸ τοῦ $Ε$ ἐπὶ τὰς $ΑΒ$, $ΓΔ$ κά-
θετοι ἤχθωσαν αἰ $ΕΖ$, $ΕΗ$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἰ
 $ΑΕ$, $ΕΓ$.

Ἐπεὶ οὖν εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέντρου ἡ $ΕΖ$ εὐ-
15 θεῖάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν $ΑΒ$ πρὸς ὀρθὰς
τέμνει, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει. ἴση ἄρα ἡ $ΑΖ$ τῇ $ΖΒ$ ·
διπλῇ ἄρα ἡ $ΑΒ$ τῆς $ΑΖ$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ $ΓΔ$
τῆς $ΓΗ$ ἐστὶ διπλῇ· καὶ ἐστὶν ἴση ἡ $ΑΒ$ τῇ $ΓΔ$ ·
ἴση ἄρα καὶ ἡ $ΑΖ$ τῇ $ΓΗ$. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΕ$
20 τῇ $ΕΓ$, ἴσον καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΑΕ$ τῷ ἀπὸ τῆς $ΕΓ$.
ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς $ΑΕ$ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν $ΑΖ$, $ΕΖ$ ·
ὀρθὴ γὰρ ἡ πρὸς τῷ $Ζ$ γωνία· τῷ δὲ ἀπὸ τῆς $ΕΓ$
ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν $ΕΗ$, $ΗΓ$ · ὀρθὴ γὰρ ἡ πρὸς τῷ $Η$
γωνία· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΑΖ$, $ΖΕ$ ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ

1. καθ'] om. PBFVp. ἐντός] ἐκτός BV. ἐκτός] ἐντός BV. Post ἐντός in F est ἦ. 2. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] :~ BF, om. P. 3. ιδ'] ις' F; corr. m. 2. 4. ἐν] inter ε et ν 1 litt. eras. P. 7. $ΑΒΔΓ$ p. 8. ὅτι αἰ $ΑΒ$, $ΓΔ$] P; ὅτι Theon (BFVp). 10. $ΑΒΔΓ$ p. 12. αἰ $ΕΖ$ —ἐπεξεύχθωσαν] mg. m. 1 P. 13. $ΑΕ$] litt. $Α$ in ras. m. 2 V. $ΕΓ$] $ΓΕ$ Pp. 16. τέμνει] (alt.) τεμεῖ FV. $ΖΒ$] $ΒΖ$ P, $ΖΘ$ φ (non F). 18. ἐστὶ

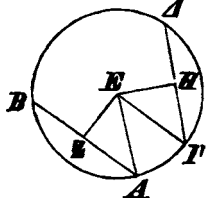
punctis quam in uno, siue intra siue extrinsecus contingit; quod erat demonstrandum.

XIV.

In circulo aequales rectae aequali spatio a centro distant, et aequali spatio distantes a centro inter se aequales sunt.

Sit circulus $AB\Gamma A$, et in eo aequales rectae sint $AB, \Gamma A$. dico, $AB, \Gamma A$ aequali spatio a centro distare.

sumatur enim centrum circuli $AB\Gamma A$ [prop. I], et sit E , et ab E ad $AB, \Gamma A$ perpendiculares ducantur EZ, EH , et ducantur $AE, E\Gamma$.

iam quoniam recta quaedam per centrum ducta EZ aliam rectam non per centrum ductam AB ad angulos rectos secat, etiam in duas partes aequales eam secat [prop. III]. itaque $AZ = ZB$. ergo $AB = 2 AZ$.

eadem de causa erit etiam $\Gamma A = 2 \Gamma H$. et

$$AB = \Gamma A.$$

itaque etiam $AZ = \Gamma H$.¹⁾ et quoniam $AE = E\Gamma$, erit $AE^2 = E\Gamma^2$. uerum $AZ^2 + EZ^2 = AE^2$ (nam angulus ad Z positus rectus est) [I, 47], et

$$EH^2 + H\Gamma^2 = E\Gamma^2$$

(nam angulus ad H positus rectus est) [id.]. quare

1) I *κοιν.* *ἐνν.* 6, quae cum genuina non sit, Euclides usus erat I *κοιν.* *ἐνν.* 3.

ἐστίν B. 19. *ἐπέλ*] *ἐπὶ* φ (non F). 20. *AE*] mutat. in *ΓE* V, m. 2, *ΓE* in ras. B; eras. F, in quo seq. *γωνον* (post lacun.) *τρεψάνω*. *BE*] *AE* B et e corr. V; in F euan. 21. *μὲν*] om. B. *ἐὰν ἐστὶ* B. *EZ*] *ZE* Pp. 23. *ἐὰν ἐστὶ* B. *HΓ*] corr. ex *ΓH* V. *H*] *Z* φ (non F). 24. *ἐστίν* P.

τῶν ΓΗ, ΗΕ, ὧν τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ
 τῆς ΓΗ· ἴση γάρ ἐστιν ἡ ΑΖ τῇ ΓΗ· λοιπὸν ἄρα
 τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἴσον ἐστίν· ἴση ἄρα
 ἡ ΕΖ τῇ ΕΗ. ἐν δὲ κύκλῳ ἴσον ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ
 5 κέντρου εὐθεῖαι λέγονται, ὅταν αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου
 ἐπ' αὐτάς κάθεται ἀγόμεναι ἴσαι ᾧσιν· αἱ ἄρα ΑΒ,
 ΓΔ ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ κέντρου.

Ἀλλὰ δὴ αἱ ΑΒ, ΓΔ εὐθεῖαι ἴσον ἀπεχέτωσαν ἀπὸ
 τοῦ κέντρου, τουτέστιν ἴση ἔστω ἡ ΕΖ τῇ ΕΗ. λέγω,
 10 ὅτι ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΑΒ τῇ ΓΔ.

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δει-
 ξομεν, ὅτι διπλῇ ἐστιν ἡ μὲν ΑΒ τῆς ΑΖ, ἡ δὲ ΓΔ
 τῆς ΓΗ· καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΓΕ, ἴσον ἐστὶ
 τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΕ· ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ
 15 τῆς ΑΕ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΕΖ, ΖΑ, τῷ δὲ ἀπὸ
 τῆς ΓΕ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΕΗ, ΗΓ. τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν
 ΕΖ, ΖΑ ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΕΗ, ΗΓ· ὧν τὸ ἀπὸ
 τῆς ΕΖ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἐστὶν ἴσον· ἴση γὰρ ἡ ΕΖ
 τῇ ΕΗ· λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ ἴσον ἐστὶ τῷ
 20 ἀπὸ τῆς ΓΗ· ἴση ἄρα ἡ ΑΖ τῇ ΓΗ· καὶ ἐστὶ τῆς
 μὲν ΑΖ διπλῇ ἡ ΑΒ, τῆς δὲ ΓΗ διπλῇ ἡ ΓΔ· ἴση
 ἄρα ἡ ΑΒ τῇ ΓΔ.

Ἐν κύκλῳ ἄρα αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ
 τοῦ κέντρου, καὶ αἱ ἴσον ἀπέχουσαι ἀπὸ τοῦ κέντρου
 25 ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

3. τῷ] P, V m. 1; λοιπῷ τῷ BFP, V m. 2. Ante τῷ in
 V est ἴσον ἐστὶ. ἴσον ἐστίν] om. V, ἐστὶν ἴσον Pp. ἄρα
 καὶ ἡ P. 4. ΕΖ] ΖΕ P. 5. αἱ] om. p. 8. ἀλλὰ δὴ]
 πάλιν Bp. 9. ΕΖ] corr. ex ΑΖ m. 2 P. 10. ἐστίν P.
 11. ὁμοίως δὴ] BFP. 13. ἐστὶ] om. BV, καὶ p, ἐστίν P.
 14. ἀλλὰ] m. 2 V. 15. ἐστίν P. 17. ἴσα] ἴσαι φ. ἐστίν
 P. τὸ ἀπὸ τῆς] mg. m. 2 V. 18. ΕΖ] P, F m. 1; ΕΗ
 Bp, F m. 2, V mg. m. 2. Deinde in p seq. ἴσον ἐστὶ. τῷ]

$$AZ^2 + ZE^2 = \Gamma H^2 + HE^2.$$

sed $AZ^2 = \Gamma H^2$; nam $AZ = \Gamma H$. itaque

$$ZE^2 = EH^2.$$

quare $EZ = EH$. in circulo autem aequali spatio a centro distare dicuntur rectae, si rectae a centro ad eas perpendiculares ductae aequales sunt [def. 4]. ergo $AB, \Gamma A$ aequali spatio distant a centro.

Uerum rectae $AB, \Gamma A$ aequali spatio distent a centro, h. e. sit $EZ = EH$. dico, esse $AB = \Gamma A$.

nam iisdem comparatis similiter demonstrabimus esse $AB = 2 AZ, \Gamma A = 2 \Gamma H$. et quoniam

$$AE = \Gamma E,$$

erit etiam $AE^2 = \Gamma E^2$. uerum

$$EZ^2 + ZA^2 = AE^2 \text{ [I, 47],}$$

et $EH^2 + H\Gamma^2 = \Gamma E^2$ [id.]. itaque

$$EZ^2 + ZA^2 = EH^2 + H\Gamma^2.$$

sed $EZ^2 = EH^2$; nam $EZ = EH$. itaque

$$AZ^2 = \Gamma H^2.$$

quare $AZ = \Gamma H$. et erat

$$AB = 2 AZ, \Gamma A = 2 \Gamma H.$$

ergo $AB = \Gamma A$.¹⁾

Ergo in circulo aequales rectae aequali spatio a centro distant, et aequali spatio distantes a centro inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

1) I $\kappa\omicron\iota\nu$. $\xi\nu\nu$. 5. Euclides ad I $\kappa\omicron\iota\nu$. $\xi\nu\nu$. 2 prouocare poterat.

corr. ex $\tau\acute{o}$ m. 2 V. EH] P, F m. 1; EZ BVp, F m. 2. $\xi\sigma\iota\nu$ $\xi\sigma\omicron\nu$] PBF; om. p; $\xi\sigma\omicron\nu$ $\xi\sigma\iota$ V. Deinde seq. in V: $\tau\acute{o}$ $\acute{\alpha}\pi\omicron$ $\tau\eta\varsigma$ EH punctis deletum (itaque V a m. prima habuit idem quod P). EZ] ZE p. 19. $\xi\sigma\iota\nu$ P. 20. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] corr. ex $\gamma\acute{\alpha}\rho$ m. 2 V. $\xi\sigma\iota\nu$ P. 21. η] (prius) supra m. 1 V. ΓA] $A\Delta$ φ (non F). 23. $\alpha\epsilon$] om. P. 25. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota\varsigma$ P.

ι ε'.

Ἐν κύκλῳ μεγίστη μὲν ἡ διάμετρος τῶν δὲ ἄλλων ἅει ἡ ἔγγιον τοῦ κέντρου τῆς ἀπώτερον μείζων ἐστίν.

5 Ἐστω κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἔστω ἡ $ΑΔ$, κέντρον δὲ τὸ $Ε$, καὶ ἔγγιον μὲν τῆς $ΑΔ$ διαμέτρου ἔστω ἡ $ΒΓ$, ἀπώτερον δὲ ἡ $ΖΗ$. λέγω, ὅτι μεγίστη μὲν ἐστὶν ἡ $ΑΔ$, μείζων δὲ ἡ $ΒΓ$ τῆς $ΖΗ$.

Ἠχθῶσαν γὰρ ἀπὸ τοῦ $Ε$ κέντρου ἐπὶ τὰς $ΒΓ$, $ΖΗ$
10 κάθετοι αἱ $ΕΘ$, $ΕΚ$. καὶ ἐπεὶ ἔγγιον μὲν τοῦ κέντρου ἐστὶν ἡ $ΒΓ$, ἀπώτερον δὲ ἡ $ΖΗ$, μείζων ἄρα ἡ $ΕΚ$ τῆς $ΕΘ$. κείσθω τῇ $ΕΘ$ ἴση ἡ $ΕΑ$, καὶ διὰ τοῦ $Α$ τῇ $ΕΚ$ πρὸς ὀρθὰς ἀχθεῖσα ἡ $ΑΜ$ διήχθω ἐπὶ τὸ $Ν$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ $ΜΕ$, $ΕΝ$, $ΖΕ$, $ΕΗ$.

15 Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΕΘ$ τῇ $ΕΑ$, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ $ΒΓ$ τῇ $ΜΝ$. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν $ΑΕ$ τῇ $ΕΜ$, ἡ δὲ $ΕΔ$ τῇ $ΕΝ$, ἡ ἄρα $ΑΔ$ ταῖς $ΜΕ$, $ΕΝ$ ἴση ἐστίν. ἀλλ' αἱ μὲν $ΜΕ$, $ΕΝ$ τῆς $ΜΝ$ μείζονές εἰσιν [καὶ ἡ $ΑΔ$ τῆς $ΜΝ$ μείζων ἐστίν], ἴση δὲ ἡ $ΜΝ$ τῇ $ΒΓ$.
20 ἡ $ΑΔ$ ἄρα τῆς $ΒΓ$ μείζων ἐστίν. καὶ ἐπεὶ δύο αἱ $ΜΕ$, $ΕΝ$ δύο ταῖς $ΖΕ$, $ΕΗ$ ἴσαι εἰσίν, καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΜΕΝ$ γωνίας τῆς ὑπὸ $ΖΕΗ$ μείζων [ἐστίν], βάσεις ἄρα ἡ $ΜΝ$ βάσεως τῆς $ΖΗ$ μείζων ἐστίν. ἀλλὰ

1. ι ε' eras. F. 2. μὲν ἐστὶν B V p. 3. δέ] δ' B p.
ἔγγιον P, sed corr., ut lin. 6. 10. τῆς διὰ τοῦ V. ἀπώ-
τερον p. 5. ἔστω] om. p. 7. Post διαμέτρου ras. 3 litt. F.
9. E] supra m. 2 V. 12. ΕΘ. κείσθω τῇ ΕΘ] mg. m. 2
V. καὶ κείσθω B. ἴση ἡ ΕΑ] in ras. ante lacunam 4 litt.
V. 14. ΕΜ B V p. ΕΖ p. ΗΕ P. 15. ἐστὶ] ἐστίν
P B F. 16. μέν] m. 2 V. 17. ΕΔ] Δ m. 2 V. ΕΝ]
(alt.) N e corr. V m. 2. 18. ἀλλὰ P. μὲν] om. B V p.
ΕΝ, ΕΜ F; ΕΜ, ΕΝ p. μείζων p. εἰσιν] P B F; εἰσι
V p. 19. ἄρα τῆς p. ἐστὶ V. ἴση δὲ ἡ — 20: μείζων

XV.

In circulo maxima est diameter, ceterarum autem proxima quaeque centro remotiore maior est.

Sit circulus $AB\Gamma A$, et diameter eius sit AA , centrum autem E , et diametro AA propior sit $B\Gamma$, remotior autem ZH . dico, maximam esse AA , et

$$B\Gamma > ZH.$$

ducantur enim a centro E ad $B\Gamma$, ZH perpendiculares $E\Theta$, $E\kappa$. et quoniam $B\Gamma$ centro propior est, remotior autem ZH , erit $E\kappa > E\Theta$ [def. 4]. ponatur $EA = E\Theta$, et per A ad $E\kappa$ perpendicularis ducta AM educatur ad N , et ducantur ME , EN ,

ZE , EH . et quoniam $E\Theta = EA$, erit etiam $B\Gamma = MN$ [prop. XIV]. rursus quoniam $AE = EM$ et $EA = EN$, erit $AA = ME + EN$. sed

$$ME + EN > MN \text{ [I, 20],}$$

et $MN = B\Gamma$. itaque¹⁾ $AA > B\Gamma$. et quoniam duae rectae ME , EN duabus ZE , EH aequales sunt, et

$$\angle MEN > ZEH,$$

erit $MN > ZH$ [I, 24]. sed demonstrandum est

1) Cum ἄρα lin. 19 in deterrimo solo codice servatum sit, coniecturae debere videtur; quare puto, verba καὶ ἡ AA τῆς MN μείζων ἐστὶν glossema antiquum esse. idem de verbis καὶ ἡ $B\Gamma$ τῆς ZH μείζων ἐστὶν p. 208, 1–2 iudico.

ἐστὶν] om. BVp.

20. τῆς] τῆι F.

21. ME] EM p.

ἐστὶν] PF; εἰσὶν vulgo.

22. ἐστὶν] om. P; comp. Fp; ἐστὶ

BV.

23. ἀλλ' F.

ἡ MN τῇ $BΓ$ ἐδείχθη ἴση [καὶ ἡ $BΓ$ τῆς ZH μείζων ἐστίν]. μερίστη μὲν ἄρα ἡ $ΑΔ$ διάμετρος, μείζων δὲ ἡ $BΓ$ τῆς ZH .

Ἐν κύκλῳ ἄρα μερίστη μὲν ἐστὶν ἡ διάμετρος, 5 τῶν δὲ ἄλλων αἰεὶ ἡ ἑγγιον τοῦ κέντρου τῆς ἀπώτερον μείζων ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ις'.

Ἡ τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένη ἐκτὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου, καὶ 10 εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῆς τε εὐθείας καὶ τῆς περιφερείας ἐτέρα εὐθεῖα οὐ παρεμπεσεῖται, καὶ ἡ μὲν τοῦ ἡμικυκλίου γωνία ἀπάσης γωνίας ὀξείας εὐθυγράμμου μείζων ἐστίν, ἡ δὲ λοιπὴ ἐλάττω.

Ἐστω κύκλος ὁ $ΑΒΓ$ περὶ κέντρον τὸ $Δ$ καὶ 15 διάμετρον τὴν $ΑΒ$. λέγω, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ $Α$ τῇ $ΑΒ$ πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένη ἐκτὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, πιπτέτω ἐντὸς ὡς ἡ $ΓΑ$, 20 καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΔΓ$.

Ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΔΑ$ τῇ $ΔΓ$, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΔΑΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΑΓΔ$. ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $ΔΑΓ$. ὀρθὴ ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$. τριγώνου δὴ τοῦ $ΑΓΔ$ αἱ δύο γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΔΑΓ$, $ΑΓΔ$ δύο ὀρθαῖς 25 ἴσαι εἰσίν· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ἀπὸ τοῦ

XVI. Eutocius in Apollonium p. 44. 59.

1. ἐδείχθη] in ras. V. $BΓ$] $ΓΒ$ B; $BΓ$ ἄρα p. 2.
ἐστὶ BV. μὲν] m. 2 V. 4. δέ] δ' BF. 5. αἰεὶ FV.
ἑγγιον P, sed corr. τοῦ κέντρου] τῆς διαμέτρου P. 7.
ις'] ιη' F; corr. m. 2. 9. ἀγομένη εὐθεῖα F et B m. rec.

$MN = B\Gamma$. itaque maxima est diameter AA , et
 $B\Gamma > ZH$.

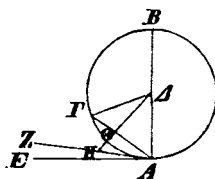
Ergo in circulo maxima est diameter, ceterarum
autem proxima quaeque centro remotiore maior est;
quod erat demonstrandum.

XVI.

Recta, quae ad diametrum circuli in termino perpendicularis erigitur, extra circulum cadet, nec in spatium inter rectam et ambitum ulla alia recta interponetur, et angulus semicirculi quouis acuto angulo rectilineo maior est, reliquus autem minor.

Sit circulus $AB\Gamma$ circum centrum A et diametrum AB descriptus. dico, rectam ad AB in A termino perpendicularem erectam extra circulum cadere.

ne cadat enim, sed, si fieri potest, intra cadat ut AG , et ducatur AA . quoniam $AA = AG$, erit etiam

$\angle AAG = AGA$ [I,5]. uerum $\angle AAG$ rectus est. itaque etiam $\angle AGA$ rectus. ergo trianguli AGA duo anguli $AAG + AGA$ duobus rectis aequales sunt; quod fieri non potest [I,17]. itaque recta ad BA in

12. πάσης B. 13. ἐστίν] ἔσται in ras. V. 16. AB] (prius)
inter A et B 1 litt. eras. in V. 19. ὡς] supra m. 2 F.
 AG p. 21. ἐπεὶ] ἐπεὶ οὖν p, ante ἐπεὶ add. καὶ m. 2 FV.
ἐστὶ ἐστὶ] om. P. γωνία] om. BVp. 22. AGA ἐστὶν ἐστὶ P.
23. AGA] A eras. p. ἄρα] om. B. ἡ] supra m. 1 F.
τριγώνου δὲ τοῦ AGA αὐτὸ δύο γωνίαι αὐτῶν P (AG pro AGA);
αὐτὸ ἄρα Theon? (BFVp; ἄρα et seq. ὑπὸ supra m. 2 F). 24.
δυσὶν V. 25. εἰσὶν ἔσται B. ἐστίν] om. p. τοῦ] om. V.

A σημείου τῇ *BA* πρὸς ὀρθὰς ἀγομένη ἐντὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι οὐδ' ἐπὶ τῆς περιφερείας· ἐκτὸς ἄρα.

Πιπτέτω ὥς ἡ *AE*. λέγω δὴ, ὅτι εἰς τὸν μεταξὺ 5 τόπον τῆς τε *AE* εὐθείας καὶ τῆς *ΓΘΑ* περιφερείας ἑτέρα εὐθεῖα οὐ παρεμπεσεῖται.

Εἰ γὰρ δυνατόν, παρεμπιπτέτω ὥς ἡ *ZA*, καὶ ἦχθω ἀπὸ τοῦ *A* σημείου ἐπὶ τὴν *ZA* κάθετος ἡ *ΔH*. καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ ὑπὸ *AHA*, ἐλάττων δὲ ὀρθῆς ἡ 10 ὑπὸ *ΔAH*, μείζων ἄρα ἡ *ΑΔ* τῆς *ΔH*. ἴση δὲ ἡ *ΔΑ* τῇ *ΔΘ*. μείζων ἄρα ἡ *ΔΘ* τῆς *ΔH*, ἡ ἐλάττων τῆς μείζονος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῆς τε εὐθείας καὶ τῆς περιφερείας ἑτέρα 1 εὐθεῖα παρεμπεσεῖται.

15 Λέγω, ὅτι καὶ ἡ μὲν τοῦ ἡμικυκλίου γωνία ἡ περιεχομένη ὑπὸ τε τῆς *BA* εὐθείας καὶ τῆς *ΓΘΑ* περιφερείας ἀπάσης γωνίας ὀξείας εὐθυγράμμου μείζων ἐστίν, ἡ δὲ λοιπὴ ἡ περιεχομένη ὑπὸ τε τῆς *ΓΘΑ* περιφερείας καὶ τῆς *AE* εὐθείας ἀπάσης γωνίας ὀξείας 20 εὐθυγράμμου ἐλάττων ἐστίν.

Εἰ γὰρ ἐστὶ τις γωνία εὐθύγραμμος μείζων μὲν τῆς περιεχομένης ὑπὸ τε τῆς *BA* εὐθείας καὶ τῆς *ΓΘΑ* περιφερείας, ἐλάττων δὲ τῆς περιεχομένης ὑπὸ 25 τε τῆς *ΓΘΑ* περιφερείας καὶ τῆς *AE* εὐθείας, εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῆς τε *ΓΘΑ* περιφερείας καὶ τῆς *AE* εὐθείας εὐθεῖα παρεμπεσεῖται, ἥτις ποιήσῃ μείζονα μὲν τῆς περιεχομένης ὑπὸ τε τῆς *BA* εὐθείας καὶ τῆς *ΓΘΑ* περιφερείας ὑπὸ εὐθειῶν περιεχομένην,

1. ἀπ' ἄκρας ἀγομένη p. 2. οὐδέ BFr. 4. δὴ] om. V. 4. *ΓΘΑ*] corr. ex *ΓΒΑ* m. 2 V. 6. οὐκ ἐμπεσεῖται F; παρ- add. m. 2. 7. παρεπιπτέτω, add. μ m. 1, F. ἡ]

A puncto perpendicularis erecta intra circulum non cadet. similiter demonstrabimus, eam ne in ambitum quidem cadere. extra igitur cadet.

cadat ut AE . dico, in spatium inter rectam AE et ambitum $\Gamma\Theta A$ aliam rectam interponi non posse.

nam, si fieri potest, interponatur ut ZA , et a A puncto ad ZA perpendicularis ducatur ΔH . et quoniam $\angle AH\Delta$ rectus est, et $\angle \Delta AH$ minor recto, erit $\Delta\Delta > \Delta H$ [I, 19]. sed $\Delta A = \Delta\Theta$. ergo $\Delta\Theta > \Delta H$, minor maiore; quod fieri non potest. itaque in spatium inter rectam et ambitum positum alia recta non interponetur.

dico etiam, angulum semicirculi recta BA et arcu $\Gamma\Theta A$ comprehensum quovis acuto angulo rectilineo maiorem esse, reliquum autem arcu $\Gamma\Theta A$ et recta AE comprehensum quovis acuto angulo rectilineo minorem esse.

nam si quis erit angulus rectilineus angulo comprehenso recta BA et arcu $\Gamma\Theta A$ maior, et idem minor angulo comprehenso arcu $\Gamma\Theta A$ et recta AE , in spatium inter arcum $\Gamma\Theta A$ et rectam AE positum recta interponetur, quae angulum efficiat rectis comprehensum maiorem angulo comprehenso recta BA et arcu $\Gamma\Theta A$ et alium minorem angulo comprehenso arcu

in ras. m. 2 V. 9. $\xi\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega\upsilon\upsilon$ p. 10. ΔA] $\Delta\Delta$ P. 11.
 $\tau\eta$] $\tau\eta\varsigma$ φ . $\Delta\Theta$] Θ in ras. p. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] $\acute{\alpha}\rho\alpha$ καί p. $\xi\lambda\acute{\alpha}\sigma$
 $\sigma\omega\upsilon\upsilon$ p φ . 12. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] om. Bp. 13. $\tau\epsilon$] om. V. 16. $\tau\epsilon$]
om. BVp. $\Gamma\Theta A$] Γ om. B; m. 2 V. 17. $\delta\acute{\xi}\epsilon\iota\alpha\varsigma$ $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\varsigma$
p. 18. η] (alt.) om. P, m. rec. B. $\tau\epsilon$] om. Bp. 19. $\delta\acute{\xi}\epsilon\iota\alpha\varsigma$
 $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\varsigma$ p. $\delta\acute{\xi}\epsilon\iota\alpha\varsigma$] om. B; m. 2 V. 21. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. $\tau\iota\varsigma$]
om. p; m. rec. B. 22. $\tau\epsilon$] om. p. BA] AB p. 23. $\xi\lambda\acute{\alpha}\sigma$
 $\sigma\omega\upsilon\upsilon$ F. 24. $\tau\epsilon$ $\tau\eta\varsigma$] om. B; $\tau\eta\varsigma$ p. 25. $\tau\acute{o}\pi\omicron\upsilon\upsilon$] supra m. 1
P. 26. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$] om. p; m. rec. B. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$, $\eta\tau\iota\varsigma$ p. 28.
 $\upsilon\pi\acute{o}$] $\tau\eta\upsilon$ $\upsilon\pi\acute{o}$ B, $\upsilon\pi\acute{o}$ $\tau\epsilon$ F ($\tau\epsilon$ eras.). $\upsilon\pi\acute{o}$ $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\omega\upsilon$ $\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\chi\omicron\mu\epsilon\tau\eta\upsilon$
 $\mu\epsilon\tau\eta\upsilon$] om. p. $\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\chi\omicron\mu\epsilon\tau\eta\upsilon$] -v m. 2 V; $\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\chi\omicron\mu\epsilon\tau\eta\upsilon$ P.

ἐλάττωσα δὲ τῆς περιεχομένης ὑπὸ τε τῆς $\Gamma\Theta A$ περι-
 φερείας καὶ τῆς AE εὐθείας. οὐ παρεμπίπτει δέ·
 οὐκ ἄρα τῆς περιεχομένης γωνίας ὑπὸ τε τῆς BA
 εὐθείας καὶ τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας ἔσται μείζων ὁξεία
 5 ὑπὸ εὐθειῶν περιεχομένη, οὐδὲ μὴν ἐλάττων τῆς περι-
 εχομένης ὑπὸ τε τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας καὶ τῆς AE
 εὐθείας.

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἡ τῇ διαμέτρῳ τοῦ
 10 κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἑκρας ἀγομένη ἐφάπτεται
 τοῦ κύκλου [καὶ ὅτι εὐθεῖα κύκλου καθ' ἓν μόνον
 ἐφάπτεται σημεῖον, ἐπειδὴ περ καὶ ἡ κατὰ δύο αὐτῶ
 συμβάλλουσα ἐντὸς αὐτοῦ πίπτουσα ἐδείχθη]· ὅπερ
 εἶδει δεῖξαι.

15

ιζ'.

Ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ δοθέντος
 κύκλου ἐφαπτομένην εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν σημεῖον τὸ A , ὁ δὲ δοθεὶς
 κύκλος ὁ $B\Gamma A$. δεῖ δὴ ἀπὸ τοῦ A σημείου τοῦ $B\Gamma A$
 20 κύκλου ἐφαπτομένην εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

Εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ E , καὶ
 ἐπεεχύθω ἡ AE , καὶ κέντρῳ μὲν τῷ E διαστήματι
 δὲ τῷ EA κύκλος γεγράφθω ὁ AZH , καὶ ἀπὸ τοῦ

XVI. πόρισμα. Simplicius in phys. fol. 12^v.

1. ἐλάττωσα p. τε] m. 2 V. 3. τε] om. Br. 5. ἡ
 ὑπὸ V m. 2. οὐ μὴν οὐδέ F. 6. τε] om. p. 8. πόρισμα]
 comp. Br, V m. 2; om. PF, V m. 1. 9. τούτων p. ἡ]
 supra m. 1 P. 11. καὶ ὅτι — 14. δεῖξαι] mg. m. rec. P. 12.

$\Gamma\Theta A$ et recta AE . uerum non interponitur recta [u. supra]. itaque nullus angulus acutus rectis comprehensus maior erit angulo comprehenso recta BA et arcu $\Gamma\Theta A$ nec minor angulo comprehenso arcu $\Gamma\Theta A$ et recta AE .

Corollarium.

Hinc manifestum est, rectam ad diametrum circuli in termino perpendicularem erectam circumulum contingere [def. 2].¹⁾ — quod erat demonstrandum.

XVII.

A dato puncto datum circumulum contingentem rectam lineam ducere.

Sit datum punctum A , datus autem circumulus $B\Gamma\Delta$. oportet igitur a puncto A circumulum $B\Gamma\Delta$ contingentem rectam lineam ducere.

sumatur enim centrum circuli E , et ducatur AE , et centro E radio autem EA describatur circumulus AZH ,

1) Pars altera corollarii, per se quoque suspecta, sine dubio a Theone addita est; om. praeter P m. 1 etiam Campanus. et re uera corollarium genuinum eodem redit. itaque e uerbis Simplicii concludi nequit, eum partem alteram legisse.

ἀπτεται FV. 13. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] postea insert. F. 15. εἴ'] εἰθ' F; corr. m. 2. 18. ἔστω — 20. ἀγαγεῖν] ἐλλήφθω γὰρ τοῦ δοθέντος κύκλου τοῦ $B\Gamma\Delta$ τὸ δοθέν σημεῖον τὸ A , καὶ ἔστω τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ E . V; in mg. m. 2: ἐν ἄλλῳ οὕτως γράφεται. ἔστω τὸ μὲν δοθέν σημεῖον τὸ A ὃ δὲ δοθεὶς κύκλος ὁ $B\Gamma\Delta$. δεῖ δὴ ἀπὸ δοθέντος σημείου τοῦ A τοῦ δοθέντος κύκλου τοῦ $B\Gamma\Delta$ ἐφαπτομένην εὐθείαν γραμμὴν ἀγαγεῖν, et ita B, et p (ἀπὸ τοῦ δοθέντος). 19. A] om. φ. 21. ἐλλήφθω — τὸ E] mg. m. 2 V. 22. κέντρον φ. 23. EA] P in ras. m. 1; F; AE BVp.

Δ τῇ EA πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἡ ΔZ , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ EZ , AB . λέγω, ὅτι ἀπὸ τοῦ A σημείου τοῦ $B\Gamma\Delta$ κύκλου ἐφαπτομένη ἦται ἡ AB .

Ἐπεὶ γὰρ τὸ E κέντρον ἐστὶ τῶν $B\Gamma\Delta$, AZH
 5 κύκλων, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν EA τῇ EZ , ἡ δὲ EA
 τῇ EB . δύο δὲ αἱ AE , EB δύο ταῖς ZE , EA ἴσαι
 εἰσίν· καὶ γωνίαν κοινὴν περιέχουσι τὴν πρὸς τῷ E .
 βάσεις ἄρα ἡ ΔZ βάσει τῇ AB ἴση ἐστίν, καὶ τὸ ΔEZ
 τρίγωνον τῷ $EB\Delta$ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ
 10 γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $E\Delta Z$
 τῇ ὑπὸ $EB\Delta$. ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $E\Delta Z$. ὀρθὴ ἄρα καὶ
 ἡ ὑπὸ $EB\Delta$. καὶ ἐστὶν ἡ EB ἐκ τοῦ κέντρον· ἡ δὲ
 τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἑκρας ἀγο-
 μένη ἐφάπτεται τοῦ κύκλου· ἡ AB ἄρα ἐφάπτεται τοῦ
 15 $B\Gamma\Delta$ κύκλου.

Ἀπὸ τοῦ ἄρα δοθέντος σημείου τοῦ A τοῦ δο-
 θέντος κύκλου τοῦ $B\Gamma\Delta$ ἐφαπτομένη εὐθεῖα γραμμὴ
 ἦται ἡ AB . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ιη'.

20 Ἐὰν κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
 τοῦ κέντρον ἐπὶ τὴν ἀφὴν ἐπιξευχθῇ τις εὐ-
 θεῖα, ἡ ἐπιξευχθεῖσα κάθετος ἔσται ἐπὶ τὴν
 ἐφαπτομένην.

Κύκλου γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα ἡ
 25 ΔE κατὰ τὸ Γ σημεῖον, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον

XVIII. Simplicius in Aristot. de coelo fol. 131^u.

1. EA] AE p. 2. $B\Delta\Gamma$ F. 3. κύκλου] m. 2 post ἐφ-
 απομένη F, sed add. β—α. 4. ἐστὶ] ἐντί P. AZH] Z e
 corr. F. 6. AE] EA F. δυοί V. ZE] EZ B et V
 m. 2. 7. εἰσίν] PF, εἰσί vulgo. περιέχουσιν P. τὴν]

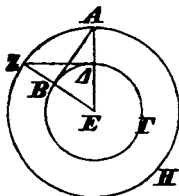
et a A ad EA perpendicularis ducatur AZ , et ducantur EZ , AB . dico, ab A puncto circulum BGA contingentem ductam esse AB .

nam quoniam E centrum est circulorum $B\Gamma\Delta$,

AZH , erit $EA = EZ$, et $EA = EB$.

itaque duae rectae AE , EB duabus
 ZE , EA aequales sunt. et communem
angulum comprehendunt eum, qui ad
 E positus est. itaque $\angle Z = \angle B$, et

$$\triangle \angle EZ = EBA,$$

et reliqui anguli reliquis angulis aequales [I, 4]. itaque $\angle EAZ = EBA$. uerum $\angle EAZ$ rectus est. itaque etiam $\angle EBA$ rectus. et EB radius est; quae autem ad diametrum circuli in termino perpendicularis erigitur, circulum contingit [prop. XVI coroll.]. ergo AB circulum $B\Gamma A$ contingit.

Ergo a dato puncto A datum circulum $B\Gamma\Delta$ contingens ducta est recta linea AB ; quod oportebat fieri.

XVIII.

Si recta circulum contingit, et a centro ad punctum contactus ducitur recta, ducta recta ad contingentem perpendicularis est.

nam circulum $AB\Gamma$ contingat recta ΔE in puncto

om. P. 8. ἐστίν] PF; comp. p; ἐστι BV ΔΕΖ] ΕΔΖ
P. 9. ἐστίν] PF; om. p; ἐστί BV. 10. ἡ] τῇ B. ΕΔΖ]
e corr. V; ΕΒΑ p. 11. τῇ] ἡ B; corr. ex τῆς F. ΕΒΑ]
e corr. V; ΕΒΑ ἐστίν F; ΕΔΖ p. ὁ θεὸς δὲ ἡ ὑπὸ ΕΔΖ]
om. p. καὶ] om. p. 13. ἀν' αἰρας] om. B. 14. ἡ ΑΒ
ἄρα ἐπάπτεται] om. F. 15. ΒΓΑ P. κύκλου] om. F.
16. ἄρα δοθέντος] PF; δοθέντος ἄρα BVp. 17. ἡ] m. rec.
P. 19. ιη'] κ' F, euan. 24. ἀπείσθω p.

τοῦ $ABΓ$ κύκλου τὸ Z , καὶ ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὸ $Γ$ ἐπεξεύχθω ἡ $ZΓ$. λέγω, ὅτι ἡ $ZΓ$ κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν $ΔΕ$.

Εἰ γὰρ μή, ἤχθω ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὴν $ΔΕ$ κάθετος
5 ἡ ZH .

Ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ $ZHΓ$ γωνία ὀρθή ἐστιν, ὁξεῖα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ZΓH$. ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει· μείζων ἄρα ἡ $ZΓ$ τῆς ZH . ἴση δὲ ἡ $ZΓ$ τῇ ZB . μείζων ἄρα καὶ ἡ ZB τῆς ZH
10 ἡ ἐλάττων τῆς μείζονος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ZH κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν $ΔΕ$. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλη τις πλὴν τῆς $ZΓ$. ἡ $ZΓ$ ἄρα κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν $ΔΕ$.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
15 τοῦ κέντρου ἐπὶ τὴν ἀφὴν ἐπιζευχθῇ τις εὐθεῖα, ἡ ἐπιζευχθεῖσα κάθετος ἔσται ἐπὶ τὴν ἐφαπτομένην· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιθ'.

Ἐὰν κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
20 τῆς ἀφῆς τῇ ἐφαπτομένῃ πρὸς ὀρθὰς [γωνίας] εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῇ, ἐπὶ τῆς ἀχθείσης ἔσται τὸ κέντρον τοῦ κύκλου.

Κύκλου γὰρ τοῦ $ABΓ$ ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα ἡ $ΔΕ$ κατὰ τὸ $Γ$ σημεῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ $Γ$ τῇ $ΔΕ$ πρὸς
25 ὀρθὰς ἤχθω ἡ $ΓΑ$. λέγω, ὅτι ἐπὶ τῆς $ΑΓ$ ἔσται τὸ κέντρον τοῦ κύκλου.

1. τὸ Z] καὶ ἔστω τὸ Z V. 6. ὑπό] supra m. 2 F.

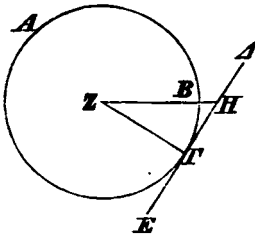
7. $ZΓH$] PB, $\tilde{Z}\tilde{\Gamma}\tilde{H}$ F; $HΓZ$ Vp. Seq. μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ZHΓ$ τῆς ὑπὸ $ZΓH$ V et om. ἐστὶν F (in mg. transit); in V in ras. sunt $HΓ$ et $ΓH$. 9. καί] m. 2 V, om. p.

10. ἡ] postea add. V. ἐλάσσων F. ἐστὶν] om. p. 11. δὴ] corr. ex δεῖ m. 2 F. 12. οὐδέ Bp. 13. τήν] τῆς F.

Γ , et sumatur circuli $AB\Gamma$ centrum Z , et a Z ad Γ ducatur $Z\Gamma$. dico, $Z\Gamma$ ad $\angle E$ perpendicularem esse.

nam si minus, a Z ad $\angle E$ perpendicularis ducatur ZH .

iam quoniam $\angle ZH\Gamma$ rectus est, erit $\angle Z\Gamma H$ acutus [I, 17]. et sub maiore angulo maius latus subtendit [I, 19]. itaque $Z\Gamma > ZH$. uerum $Z\Gamma = ZB$.

itaque etiam $ZB > ZH$, minor maiore; quod fieri non potest. itaque ZH ad $\angle E$ perpendicularis non est. similiter demonstrabimus, ne aliam quidem perpendicularem esse praeter $Z\Gamma$. itaque $Z\Gamma$ ad $\angle E$ perpendicularis est.

Ergo si recta circulum contingit, et a centro ad punctum contactus ducitur recta, ducta recta ad contingentem perpendicularis est; quod erat demonstrandum.

XIX.

Si recta circulum contingit, et a puncto contactus ad contingentem perpendicularis ducitur recta linea, centrum circuli in ducta recta positum est.

nam circulum $AB\Gamma$ contingat recta $\angle E$ in puncto Γ , et a Γ ad $\angle E$ perpendicularis ducatur ΓA . dico, centrum circuli in $\angle A$ positum esse.

14. ἐφάπτεται φ, sed corr. 15. ἐπαφὴν p. 16. ἀπτομένην p.
 18. ιθ' x seq. ras. 1 litt. F. 20. τῆς in ras. m. 1 p.
 γωνίας] Theon? (BFVp); om. P. 21. ἔσται in ras. φ;
 antecedunt uestigia uocabuli ἔσται m. 1. 23. ἀπτόσθω PB
 FVp; corr. Simson (Glasguae 1756. 4°) p. 353. in V α- in ras.
 est. 24. Ante τῆ ras. 1 litt. F.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω τὸ Z , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΓZ .

Ἐπεὶ [οὖν] κύκλου τοῦ $ΑΒΓ$ ἐφάπτεται τις εὐθεῖα ἡ $ΔΕ$, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου ἐπὶ τὴν ἀφὴν ἐπέξενκται
 5 ἡ $ZΓ$, ἡ $ZΓ$ ἄρα κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν $ΔΕ$. ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ZΓΕ$. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΕ$ ὀρθή· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ZΓΕ$ τῇ ὑπὸ $ΑΓΕ$ ἡ ἐλάττων τῇ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ Z κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι οὐδ'
 10 ἄλλο τι πλὴν ἐπὶ τῆς $ΑΓ$.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐφάπτεται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀφῆς τῇ ἐφαπτομένῃ πρὸς ὀρθὰς εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῇ, ἐπὶ τῆς ἀχθείσης ἔσται τὸ κέντρον τοῦ κύκλου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

κ'.

Ἐν κύκλῳ ἡ πρὸς τῷ κέντρῳ γωνία διπλασίῳν ἐστὶ τῆς πρὸς τῇ περιφερείᾳ, ὅταν τὴν αὐτὴν περιφέρειαν βάσιν ἔχωσιν αἱ γωνίαι.

Ἐστω κύκλος ὁ $ΑΒΓ$, καὶ πρὸς μὲν τῷ κέντρῳ
 20 αὐτοῦ γωνία ἔστω ἡ ὑπὸ $ΒΕΓ$, πρὸς δὲ τῇ περιφερείᾳ ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$, ἐχέωσαν δὲ τὴν αὐτὴν περιφέρειαν βάσιν τὴν $ΒΓ$. λέγω, ὅτι διπλασίῳν ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΕΓ$ γωνία τῆς ὑπὸ $ΒΑΓ$.

Ἐπιξευχθεῖσα γάρ ἡ $ΑΕ$ διήχθω ἐπὶ τὸ Z .

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ $ΕΑ$ τῇ $ΕΒ$, ἴση καὶ γωνία
 25 ἡ ὑπὸ $ΕΑΒ$ τῇ ὑπὸ $ΕΒΑ$. αἱ ἄρα ὑπὸ $ΕΑΒ$, $ΕΒΑ$

1. ἔστω τὸ Z] in ras. F. 2. ΓZ] Z e corr. V; $Z\Gamma$ p.
 3. οὖν] om. P. κύκλου] -λου in ras. F. 6. $Z\Gamma E$] $Z\Gamma \Delta$
 P. ἐστὶν P. $ΑΓ \Delta$ P. ὀρθή — 7. $ΑΓ E$] mg. m. 1 P
 (ἐστὶν om., $Z\Gamma \Delta$, $ΑΓ \Delta$). 7. $Z\Gamma E$] $Z\Gamma E$ F m. 1, $E\Gamma$ eras.
 ἐλάσσων p. 8. ἐστὶν] om. Bp. Z] Z σημεῖον V. 9.

ne sit enim, sed, si fieri potest, sit Z , et ducatur ΓZ .

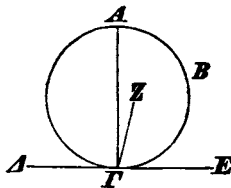
quoniam circulum $AB\Gamma$ contingit recta AE , et a centro ad punctum contactus ducta est $Z\Gamma$, $Z\Gamma$ ad AE perpendicularis est [prop. XVIII]. itaque $\angle Z\Gamma E$ rectus est. uerum etiam $\angle A\Gamma E$ rectus. quare

$$\angle Z\Gamma E = A\Gamma E,$$

minor maiori; quod fieri non potest.

itaque Z centrum circuli $AB\Gamma$ non est. similiter demonstrabimus,

ne aliud quidem ullum punctum extra $A\Gamma$ positum centrum esse.

Ergo si recta circulum contingit, et a puncto contactus ad contingentem perpendicularis ducitur recta linea, centrum circuli in ducta recta positum est; quod erat demonstrandum.

XX.

In circulo angulus ad centrum positus duplo maior est angulo ad ambitum posito, si anguli eundem arcum basim habent.

Sit circulus $AB\Gamma$, et ad centrum eius angulus sit $B\Gamma E$, ad ambitum autem $B\Gamma$, et eundem arcum basim habeant $B\Gamma$. dico, esse $\angle B\Gamma E = 2 B\Gamma$.

ducta enim AE ad Z educatur. iam quoniam

$$EA = EB,$$

erit $\angle EAB = EBA$ [I, 5]. itaque

$\delta\eta$] corr. ex $\delta\epsilon\iota$ m. rec. P. $\alpha\upsilon\delta\epsilon$ Bp. 10. $\acute{\epsilon}\pi\iota$] om. Bfp.
 11. $\acute{\alpha}\pi\eta\eta\tau\alpha\iota$ F m. 1; corr. m. 2. 12. $\acute{\omicron}\rho\theta\acute{\alpha}\varsigma$ $\gamma\omega\nu\iota\alpha\varsigma$ Vp.
 15. $\kappa\beta'$ F. 16. $\pi\rho\acute{\omicron}\varsigma$] $\acute{\epsilon}\nu$ p. 17. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ B. 22. $B\Gamma$] ΓB
 F. $B\Gamma$ $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ $\tau\eta\varsigma$] $B\Gamma$ $\acute{\lambda}\acute{\epsilon}\gamma\omega$ $\acute{\omicron}\tau\iota$ seq. ras. 3 litt. φ . 24.
 $\gamma\acute{\alpha}\rho$] $\delta\acute{\epsilon}$ F; corr. m. 2. 25. $\acute{\iota}\sigma\eta$ $\kappa\alpha\acute{\iota}$] $\acute{\iota}\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ $\kappa\alpha\acute{\iota}$ p.

γωνίαί τῆς ὑπὸ EAB διπλασίους εἰσίν. ἴση δὲ ἡ ὑπὸ BEZ ταῖς ὑπὸ EAB , EBA · καὶ ἡ ὑπὸ BEZ ἄρα τῆς ὑπὸ EAB ἐστὶ διπλῇ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ ZEG τῆς ὑπὸ EAG ἐστὶ διπλῇ. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ BEG ὅλης
 5 τῆς ὑπὸ BAG ἐστὶ διπλῇ.

Κεκλᾶσθω δὴ πάλιν, καὶ ἔστω ἐτέρα γωνία ἡ ὑπὸ BAG , καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ AE ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ H . ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι διπλῇ ἐστὶν ἡ ὑπὸ HEG γωνία τῆς ὑπὸ EAG , ὥν ἡ ὑπὸ HEB διπλῇ ἐστὶ τῆς
 10 ὑπὸ EAB · λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ BEG διπλῇ ἐστὶ τῆς ὑπὸ BAG .

Ἐν κύκλῳ ἄρα ἡ πρὸς τῷ κέντρῳ γωνία διπλασίον ἐστὶ τῆς πρὸς τῇ περιφερείᾳ, ὅταν τὴν αὐτὴν περιφέρειαν βάσιν ἔχωσιν [αἱ γωνίαι]· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

κα'.

Ἐν κύκλῳ αἱ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

Ἐστω κύκλος ὁ $ABGA$, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι τῷ $BAEA$ γωνίαι ἔστωσαν αἱ ὑπὸ BAA , BEA ·
 20 λέγω, ὅτι αἱ ὑπὸ BAA , BEA γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

Εἰλήφθω γὰρ τοῦ $ABGA$ κύκλου τὸ κέντρον, καὶ ἔστω τὸ Z , καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ BZ , ZA .

Καὶ ἐπεὶ ἡ μὲν ὑπὸ BZA γωνία πρὸς τῷ κέντρῳ
 25 ἐστίν, ἡ δὲ ὑπὸ BAA πρὸς τῇ περιφερείᾳ, καὶ ἔχουσι

1. διπλασίαι εἰσίν FV; in διπλασίαι ult. i e corr. V; εἰσι διπλασίαι p. 2. ἡ] om. p. 3. ἐστίν P. διπλῇ ἐστὶ V. 4. EAG] in ras. V; corr. ex EZG m. 2 F. ἐστίν F. BEG] litt. BE in ras. F. 5. ἐστίν P. 6. γωνία ἐτέρα Bp. 8. ἡ ὑπὸ HEG — 9. ἐστὶ] mg. m. 1 P. 9. EAG] EAG γωνίας F. ὥν] supra m. 2 F. HEB] e corr. V. 10.

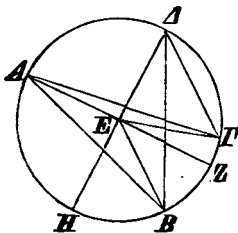
$$\angle EAB + EBA = 2 EAB.$$

sed $\angle BEZ = EAB + EBA$ [1, 32]. quare

$$\angle BEZ = 2 EAB.$$

eadem de causa etiam $\angle ZEI = 2 EAI$. itaque

$$\angle BEI = 2 BAI.$$

rursus infringatur recta, et sit alius angulus $B\Delta I$, et ducta ΔE producat ad H . similiter demonstrabimus, esse

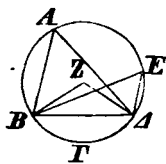
$$\angle HEI = 2 E\Delta I,$$

quorum $\angle HEB = 2 E\Delta B$. itaque $\angle BEI = 2 B\Delta I$.

Ergo in circulo angulus ad centrum positus duplo maior est angulo ad ambitum posito, si anguli eundem arcum basim habent; quod erat demonstrandum.

XXI.

In circulo anguli in eodem segmento positi inter se aequales sunt.

Sit circulus $AB\Gamma\Delta$, et in eodem segmento $BAE\Delta$ anguli sint $B\Delta\Delta$, $BE\Delta$. dico, esse $\angle B\Delta\Delta = BE\Delta$.

sumatur enim centrum circuli $AB\Gamma\Delta$, et sit Z , et ducantur BZ , $Z\Delta$.

et quoniam $\angle BZ\Delta$ ad centrum positus est, et $\angle B\Delta\Delta$ ad ambitum, et eundem arcum $B\Gamma\Delta$ basim

ἐστὶ] comp. supra scr. F. 11. ὁπὸ] om. B; add. m. rec.
 12. διπλασίων] -ν supra scr. m. 1 P. 14. αἱ γωνίαι] m. rec.
 P; m. 2 V; om. B; in ras. F. 15. κα'] euan. F. 16. ἑστίν
 om. φ. 19. BAEΔ] E supra scr. P. 20. ἀλλήλως ἐστὶν
 ἑστὶ F m. 1. 24. BZΔ] B om. φ, Z e corr. m. 2 V. 25.
 ἐχούσιν PB.

τὴν αὐτὴν περιφέρειαν βάσιν τὴν $B\Gamma\Delta$, ἣ ἄρα ὑπὸ $BZ\Delta$ γωνία διπλασίων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $B\Lambda\Delta$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ἡ ὑπὸ $BZ\Delta$ καὶ τῆς ὑπὸ $BE\Delta$ ἐστὶ διπλασίων· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $B\Lambda\Delta$ τῇ ὑπὸ $BE\Delta$.

- 5 Ἐν κύκλῳ ἄρα αἱ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

κβ'.

Τῶν ἐν τοῖς κύκλοις τετραπλεύρων αἱ ἀπεναντίον γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.

- 10 Ἐστω κύκλος ὁ $AB\Gamma\Delta$, καὶ ἐν αὐτῷ τετράπλευρον ἔστω τὸ $AB\Gamma\Delta$ · λέγω, ὅτι αἱ ἀπεναντίον γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.

Ἐπεζεύχθωσαν αἱ AG , BA .

- Ἐπεὶ οὖν παντὸς τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι δυσὶν
15 ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν, τοῦ $AB\Gamma$ ἄρα τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι αἱ ὑπὸ ΓAB , $AB\Gamma$, $B\Gamma A$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν. ἴση δὲ ἡ μὲν ὑπὸ ΓAB τῇ ὑπὸ $B\Delta\Gamma$ · ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τμήματι εἰσι τῷ $BA\Delta\Gamma$ · ἡ δὲ ὑπὸ AGB τῇ ὑπὸ $A\Delta B$ · ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τμήματι εἰσι τῷ $A\Delta\Gamma B$.
20 ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $A\Delta\Gamma$ ταῖς ὑπὸ $BA\Gamma$, AGB ἴση ἐστίν. κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $AB\Gamma$, $BA\Gamma$, AGB ταῖς ὑπὸ $AB\Gamma$, $A\Delta\Gamma$ ἴσαι εἰσὶν. ἀλλ' αἱ ὑπὸ $AB\Gamma$, $BA\Gamma$, AGB δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν. καὶ αἱ ὑπὸ $AB\Gamma$, $A\Delta\Gamma$ ἄρα δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.

XXII. Boetius p. 388, 3?

3. ἡ] om. p. $BZ\Delta$] corr. ex $\Gamma Z\Delta$ m. 1 V. 5. αἱ] αἱ εἰσὶν B. αὐτῷ] om. B; supra scr. m. rec. 6. εἰσὶν] om. B. 7. καὶ F, eras. 8. ἀπεναντίων P, sed corr. 11. Ante γωνίαι add. αὐτοῦ BVp, P m. rec. 13. AG , BA] litt. Γ , BA e corr. F. 14. ἐπεὶ οὖν] καὶ ἐπεὶ p. 15. εἰσὶν Vp.

habent, erit [prop. XX] $\angle BZA = 2 BAA$. eadem de causa etiam $\angle BZA = 2 BEA$. quare

$$\angle BAA = BEA.$$

Ergo in circulo anguli in eodem segmento positi inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

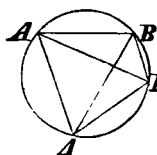
XXII.

In quadrilateris in circulis positis anguli oppositi duobus rectis aequales sunt.

Sit circulus $ABGA$, et in eo quadrilaterum sit $ABGA$. dico, angulos eius oppositos duobus rectis aequales esse.

ducantur AG , BA . iam quoniam cuiusvis trianguli tres anguli duobus rectis aequales sunt [I, 32], trianguli ABG tres anguli $GAB + ABG + BGA$ duobus rectis aequales sunt. sed $\angle GAB = BAG$; nam in eodem sunt segmento BAA [prop. XXI], et

$$\angle AGB = AAB;$$

nam in eodem sunt segmento $AAGB$.

quare $\angle AAG = BAG + AGB$. communis adiiciatur $\angle ABG$. itaque

$$ABG + BAG + AGB = ABG + AAG.$$

uerum $ABG + BAG + AGB$ duobus rectis aequales sunt. quare etiam $ABG + AAG$ duobus rectis sunt

τριγώνου] om. B. 16. γωνίαι δύοιν ὁρθαῖς ἵσαι εἶναι αἱ ἐνὸς GAB , ABG , BGA V. 17. εἶναι] euan. F. GAB] GAB P.

BAG] BAG P (ante G ras. 1 litt.). 18. εἶναι] PBF. 19. γὰρ] supra m. 2 euan. F. εἶναι] supra m. 2 euan. F; εἶναι] PB. 20. εἶναι] PF; comp. p; εἶναι] BV. 21. Post προσ- κείσθω in B add. ταῖς δύο ὁμοῦ τῇ πρὸς τὸ A καὶ G καὶ χω- ρὲς τῇ μιᾷ τῇ πρὸς τὸ A . ἐνὸς] (alt.) om. φ, m. rec. B. 22. ABG] BG e corr. V. εἶναι] B. ἀλλὰ] P. ἀλλ' αἱ — 23. εἶναι] om. B. 23. BAG , AGB] BGA , GAB p. εἶναι] PF; εἶναι] vulgo. 24. ἀρα] om. BFV.

ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ αἱ ὑπὸ $ΒΑΔ$, $ΔΓΒ$ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.

Τῶν ἄρα ἐν τοῖς κύκλοις τετραπλεύρων αἱ ἀπεναντίον γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν· ὅπερ ἔδει
5 δεῖξαι.

κγ'.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο τμήματα κύκλων ὅμοια καὶ ἄνισα οὐ συσταθήσεται ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρος.

10 Εἰ γὰρ δυνατόν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς $ΑΒ$ δύο τμήματα κύκλων ὅμοια καὶ ἄνισα συνεστήτω ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ $ΑΓΒ$, $ΑΔΒ$, καὶ διήχθω ἡ $ΑΓΔ$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΓΒ$, $ΔΒ$.

Ἐπεὶ οὖν ὁμοίόν ἐστι τὸ $ΑΓΒ$ τμήμα τῷ $ΑΔΒ$
15 τμήματι, ὅμοια δὲ τμήματα κύκλων ἐστὶ τὰ δεχόμενα γωνίας ἴσας, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΑΓΒ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΑΔΒ$ ἢ ἐκτὸς τῇ ἐντός· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Οὐκ ἄρα ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο τμήματα κύκλων ὅμοια καὶ ἄνισα συσταθήσεται ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρος·
20 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κδ'.

Τὰ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν ἴμοια τμήματα κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

Ἔστωσαν γὰρ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν τῶν $ΑΒ$, $ΓΔ$ ὅμοια
25 τμήματα κύκλων τὰ $ΑΕΒ$, $ΓΖΔ$ · λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ΑΕΒ$ τμήμα τῷ $ΓΖΔ$ τμήματι.

1. αἱ] ἡ V, corr. m. 2. 2. εἰσὶν] PFP; εἰσὶ BV. 6.
κγ'] non liquet in F. 7. κύκλου F. 8. συσταθήσεται]
PBFp; συσταθήσονται Vφ. ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρος] mg. m. 2
V. 11. ἄνισα] -σα eras. F. 12. $ΑΓΒ$] corr. ex $ΑΒΓ$ p
m. 1. 13. $ΓΒ$] corr. ex $ΓΔ$ V m. 2. 14. ἐστὶν P. 16.

aequales. similiter demonstrabimus, etiam

$$\angle BAA + \angle \Gamma B$$

duobus rectis aequales esse.

Ergo in quadrilateris in circulis positis anguli oppositi duobus rectis aequales sunt; quod erat demonstrandum.

XXIII.

In eadem recta duo segmenta circulorum similia et inaequalia in eandem partem construi nequeunt.

nam si fieri potest, in eadem recta AB duo segmenta circulorum similia et inaequalia in eandem partem construantur $A\Gamma B$, $A\Delta B$, et educatur $A\Gamma\Delta$, et ducantur ΓB , ΔB .

iam quoniam segmentum $A\Gamma B$ simile est segmento $A\Delta B$, similia autem segmenta circulorum sunt, quae aequales angulos capiunt [def. 11], erit $\angle A\Gamma B = \angle A\Delta B$, exterior interiori; quod fieri non potest [I, 16].

Ergo in eadem recta duo segmenta circulorum similia et inaequalia in eandem partem construi nequeunt; quod erat demonstrandum.

XXIV.

Similia segmenta circulorum in aequalibus rectis posita inter se aequalia sunt.

nam in aequalibus rectis AB , $\Gamma\Delta$ similia segmenta circulorum sint AEB , $\Gamma Z\Delta$. dico, esse

$$AEB = \Gamma Z\Delta.$$

[$\epsilon\alpha\varsigma$] seq. spatium 3 litt. F. [$\epsilon\sigma\iota\nu$] om. B. [$\gamma\alpha\nu\iota\alpha$] m. 2 V. 17. $\eta\ \epsilon\nu\tau\acute{o}\varsigma\ \tau\eta\ \epsilon\kappa\tau\acute{o}\varsigma$ p. [$\epsilon\sigma\iota\nu$] om. p. 24. $\gamma\acute{\alpha}\rho$] supra m. 2 F. [$\Gamma\Delta$] Δ e corr. m. 1 F. 25. $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$ φ . [$\epsilon\sigma\iota\nu$] P.

Ἐφαρμοζομένου γὰρ τοῦ AEB τμήματος ἐπὶ τὸ $\Gamma Z\Delta$ καὶ τιθεμένου τοῦ μὲν A σημείου ἐπὶ τὸ Γ τῆς δὲ AB εὐθείας ἐπὶ τὴν $\Gamma\Delta$, ἐφαρμόσει καὶ τὸ B σημεῖον ἐπὶ τὸ Δ σημεῖον διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν AB
 5 τῇ $\Gamma\Delta$. τῆς δὲ AB ἐπὶ τὴν $\Gamma\Delta$ ἐφαρμοσάσης ἐφαρμόσει καὶ τὸ AEB τμήμα ἐπὶ τὸ $\Gamma Z\Delta$. εἰ γὰρ ἡ AB εὐθεῖα ἐπὶ τὴν $\Gamma\Delta$ ἐφαρμόσει, τὸ δὲ AEB τμήμα ἐπὶ τὸ $\Gamma Z\Delta$ μὴ ἐφαρμόσει, ἥτοι ἐντὸς αὐτοῦ πεσεῖται ἢ ἐκτὸς ἢ παραλλάξει ὥς τὸ $\Gamma H\Delta$, καὶ κύκλος κύ-
 10 κλον τέμνει κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἐφαρμοζομένης τῆς AB εὐθείας ἐπὶ τὴν $\Gamma\Delta$ οὐκ ἐφαρμόσει καὶ τὸ AEB τμήμα ἐπὶ τὸ $\Gamma Z\Delta$. ἐφαρμόσει ἄρα, καὶ ἴσον αὐτῷ ἔσται.

Τὰ ἄρα ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν ὅμοια τμήματα κύκλων
 15 ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

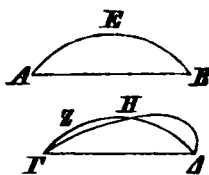
κε'.

Κύκλου τμήματος δοθέντος προσαναγράψαι τὸν κύκλον, οὗπέρ ἐστι τμήμα.

Ἔστω τὸ δοθὲν τμήμα κύκλου τὸ $AB\Gamma$. δεῖ δὴ
 20 τοῦ $AB\Gamma$ τμήματος προσαναγράψαι τὸν κύκλον, οὗπέρ ἐστι τμήμα.

1. ἐφαρμοζομένου B, sed corr.; alt. o in ras. V. 3. καί] om. B. 5. τῇ] τὴν V; corr. m. 2. ἐφαρμοσάσης δέ (δὴ B) τῆς AB εὐθείας ἐπὶ τὴν $\Gamma\Delta$ BFVp; sed in F ante ἐφαρμοσάσης legitur: ἡ δὲ AB ἐπὶ τὴν $\Gamma\Delta$; idem in mg. m. 1: εἰ δὲ τῆς AB εὐθείας ἐπὶ τὴν $\Gamma\Delta$ ἐφαρμοσάσης καὶ τὸ AE τμήμα ἐπὶ τὸ ΓZ μὴ ἐφαρμόσῃ. 6. $\Gamma Z\Delta$] $Z\Delta$ in ras. F. εἰ] in ras. P. ἡ AB εὐθεῖα — 8. $\Gamma Z\Delta$] om. B. 7. $\Gamma\Delta$] Δ e corr. V m. 2. 8. τὸ $\Gamma Z\Delta$] in ras. m. 1 p. ἐφαρμόσῃ PF. ἥτοι ἐντὸς αὐτοῦ πεσεῖται ἢ ἐκτὸς ἢ] P; ἀλλὰ Theon (BF Vp). 9. παραλλάξῃ F. καὶ κύκλος κύκλον τέμνει] P; κύκλος δὲ κύκλον οὐ τέμνει Theon (BFVp; in V δὲ supra scr. m. 1). Campanus hic prorsus aberrat. 10. δύο] P; δύο, ἀλλὰ καὶ τέμνει ὁ $\Gamma H\Delta$ τὸν $\Gamma Z\Delta$ κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο

adplicato enim segmento AEB ad segmentum $\Gamma Z \Delta$ et posito A puncto in Γ , recta autem AB in $\Gamma \Delta$, etiam B punctum in Δ cadet, quia $AB = \Gamma \Delta$. adplicata autem recta AB rectae $\Gamma \Delta$ etiam segmentum AEB in $\Gamma Z \Delta$ cadet. nam si recta AB cum $\Gamma \Delta$ congruet, segmentum autem AEB cum $\Gamma Z \Delta$ non congruet,

aut intra id cadet aut extra¹⁾, aut excedet ut $\Gamma H \Delta$, et circulus circum-
lum in pluribus punctis quam duobus secabit; quod fieri non potest [prop. X]. itaque recta AB cum $\Gamma \Delta$ congruente fieri non potest, quin etiam segmentum AEB cum $\Gamma Z \Delta$ congruat. congruet igitur, et aequale ei erit [I κοιν. ἐνν. 8].

Ergo similia segmenta circulorum in aequalibus rectis posita inter se aequalia sunt; quod erat demonstrandum.

XXV.

Segmento circuli dato circulum supplere, cuius est segmentum.

Sit datum segmentum circuli $AB\Gamma$. oportet igitur segmenti $AB\Gamma$ circulum supplere, cuius est segmentum.

1) Id quod ob prop. XXIII fieri non potest. et hoc addicere debuit Euclides; sed non dubito, quin ipse ita scripserit, ut praebet cod. P. nam haec ipsa forma imperfecta Theoni ansam dedit emendationis parum felix.

τὰ Γ, H, Δ Theon (BFVp; καὶ m. 2 V; ὁ e corr. p). ἐστὶν]
P; om. BV; πάλιν F; ἐστὶ πάλιν p. 13. τὸ] τὴν p. $\Gamma Z \Delta$]
 ΓZ litt. in ras. V. Dein in FV add. τμήμα m. 2. αὐτὸ
V. 14. τὰ ἄρα] ἄρα τὰ F; ante ἄρα m. 2 add. τὰ. τῶν
ἴσων p. 16. κξ F; corr. m. 2. 18. τὸ τμήμα Fp. 19.
τὸ δοθέν] om. B, m. 2 V. κύκλου τμήμα B. 21. τὸ τμή-
μα PF.

Τετμήσθω γὰρ ἡ $ΑΓ$ δίχα κατὰ τὸ $Δ$, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ $Δ$ σημείου τῇ $ΑΓ$ πρὸς ὀρθὰς ἡ $ΔΒ$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΑΒ$. ἡ ὑπὸ $ΑΒΔ$ γωνία ἄρα τῆς ὑπὸ $ΒΑΔ$ ἥτοι μείζων ἐστὶν ἢ ἴση ἢ ἐλάττω.

- 5 "Ἐστω πρότερον μείζων, καὶ συνεστιάτω πρὸς τῇ $ΒΑ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ $Α$ τῇ ὑπὸ $ΑΒΔ$ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ $ΒΑΕ$, καὶ διήχθω ἡ $ΔΒ$ ἐπὶ τὸ $Ε$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΕΓ$. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΑΒΕ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΒΑΕ$, ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ
10 $ΕΒ$ εὐθεῖα τῇ $ΕΑ$. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΔ$ τῇ $ΔΓ$, κοινὴ δὲ ἡ $ΔΕ$, δύο δὴ αἱ $ΑΔ$, $ΔΕ$ δύο ταῖς $ΓΔ$, $ΔΕ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρω· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΔΕ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΓΔΕ$ ἐστὶν ἴση· ὀρθὴ γὰρ ἑκατέρω· βάσις ἄρα ἡ $ΑΕ$ βάσει τῇ $ΓΕ$ ἐστὶν ἴση. ἀλλὰ
15 ἡ $ΑΕ$ τῇ $ΒΕ$ ἐδείχθη ἴση· καὶ ἡ $ΒΕ$ ἄρα τῇ $ΓΕ$ ἐστὶν ἴση· αἱ τρεῖς ἄρα αἱ $ΑΕ$, $ΕΒ$, $ΕΓ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ὁ ἄρα κέντρον τῷ $Ε$ διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν $ΑΕ$, $ΕΒ$, $ΕΓ$ κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων καὶ ἔσται προσαναγεγραμμένος.
20 κύκλου ἄρα τμήματος δοθέντος προσαναεγγραπται ὁ κύκλος. καὶ δῆλον, ὥς τὸ $ΑΒΓ$ τμήμα ἐλαττόν ἐστιν ἡμικυκλίου διὰ τὸ τὸ $Ε$ κέντρον ἐκτὸς αὐτοῦ τυγχάνειν.

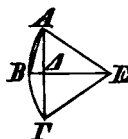
- Ὁμοίως [δὲ] καὶ ἡ ἡ ὑπὸ $ΑΒΔ$ γωνία ἴση τῇ ὑπὸ
25 $ΒΑΔ$, τῆς $ΑΔ$ ἴσης γενομένης ἑκατέρω τῶν $ΒΔ$, $ΔΓ$ αἱ τρεῖς αἱ $ΔΑ$, $ΔΒ$, $ΔΓ$ ἴσαι ἀλλήλαις ἔσονται,

1. γὰρ] om. p. διήχθω F. 3. ἄρα γωνία p. τῆς] τῇ p. 7. Post $ΔΒ$ eras. καὶ V. 8. ἐστὶν] comp. supra F m. 2. 9. ὑπὸ $ΑΒΕ$ — 10. ἴση ἐστὶν ἡ] om. B. $ΒΑΕ$] B in ras. p. ἐστὶν F. 10. $ΕΒ$] $ΒΕ$ P. τῇ] εὐθείᾳ τῇ P. $ΕΑ$] P, F m. 1, V m. 1; $ΑΕ$ F m. 2, V m. 2, p. 11. δύο] (alt.) δυοί V. 14. βάσις] P; καὶ βάσις BVp; in F καὶ supra

nam $ΑΓ$ in duas partes aequales secetur in $Δ$, et a $Δ$ puncto ad $ΑΓ$ perpendicularis ducatur $ΔΒ$, et ducatur $ΑΒ$. ergo $\angle ΑΒΔ$ aut maior est angulo $ΒΑΔ$ aut aequalis aut minor.

Sit prius maior, et ad rectam $ΒΑ$ et punctum eius $Α$ construatur $\angle ΒΑΕ = ΑΒΔ$ [I, 23], et educatur $ΔΒ$ ad $Ε$, et ducatur $ΕΓ$. iam quoniam

$$\angle ΑΒΕ = ΒΑΕ,$$

erit etiam $ΕΒ = ΕΑ$ [I, 6]. et quoniam

$ΑΔ = ΔΓ$, et $ΔΕ$ communis est, duae rectae $ΑΔ$, $ΔΕ$ duabus $ΓΔ$, $ΔΕ$ aequales sunt altera alteri; et $\angle ΑΔΕ = ΓΔΕ$;

nam uterque rectus est. itaque $ΑΕ = ΓΕ$ [I, 4]. uerum demonstratum est, esse $ΑΕ = ΒΕ$. quare etiam $ΒΕ = ΓΕ$. itaque tres rectae $ΑΕ$, $ΕΒ$, $ΕΓ$ inter se aequales sunt. ergo circulus centro $Ε$, radio autem qualibet rectarum $ΑΕ$, $ΕΒ$, $ΕΓ$ descriptus etiam per reliqua puncta ibit et erit suppletus [prop. IX]. ergo dato segmento circuli suppletus est circulus; et adparet, segmentum $ΑΒΓ$ minus esse semicirculo, quia centrum $Ε$ extra id positum est.

Similiter si $\angle ΑΒΔ = ΒΑΔ$, tres rectae $ΔΑ$, $ΔΒ$, $ΔΓ$ inter se aequales erunt, cum $ΑΔ = ΒΔ$

scr. $ἀλλά$] P, V m. 1; $ἀλλ'$ F; $ἀλλὰ καὶ$ Bp, V m. 2. 15. $ΑΕ$] $ΑΒ$ F. $ΒΕ$] (prius) bis F (semel m. 2). 16. $ἴση ἔστιν$ p. $ΕΑ$ P. $ἀλλήλαις$] om. V. 18. $καὶ$] om. P. 19. $προσαναγραφόμενος$ F; mg. m. 1: $γρ. προσαναγεγραμμένος$. 20. $κύκλου$] $ὁ$ $κύκλος$. $κύκλου$ P. In B mg. lin. 5: $ἐλαττον ἡμικύκλιον$, lin. 24: $ἡμικύκλιον$, p. 230, 3: $μεῖζον ἡμικύκλιον$. 21. $ἐλαττον$] mg. m. 1 P. 22. $τὸ Ε$] in ras. p; $Ε$ P m. 1, B. 24. $δὲ$] in ras. V; om. P. $καὶ ἔαν$ P; $καὶ$ seq. η in spat. 4 litt. φ. $ΑΒΔ$] corr. ex $ΑΒΓ$ m. 1 P; $ΒΔ$ in ras. V. $ἴση \eta$ P. 25. $ΔΓ$] $Δ$ in ras. p. 26. $τερεῖς$] P m. 1, F, V seq. ras.; $τερεῖς ἄρα$ Bp, P m. rec.

καὶ ἔσται τὸ Δ κέντρον τοῦ προσαναπεπληρωμένου κύκλου, καὶ δηλαδὴ ἔσται τὸ $AB\Gamma$ ἡμικύκλιον.

Ἐὰν δὲ ἡ ὑπὸ $AB\Delta$ ἐλάττων ἢ τῆς ὑπὸ BAD , καὶ συστησώμεθα πρὸς τῇ BA εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς
 5 αὐτῇ σημείῳ τῷ A τῇ ὑπὸ $AB\Delta$ γωνίᾳ ἴσην, ἐντὸς τοῦ $AB\Gamma$ τμήματος πεσεῖται τὸ κέντρον ἐπὶ τῆς AB , καὶ ἔσται δηλαδὴ τὸ $AB\Gamma$ τμήμα μεῖζον ἡμικυκλίου.

Κύκλον ἄρα τμήματος δοθέντος προσαναγέγραπται ὁ κύκλος· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

10

κς'.

Ἐν τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν, εἰάν τε πρὸς τοῖς κέντροις εἰάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ὥσι βεβηκυῖαι.

15 Ἔστωσαν ἴσοι κύκλοι οἱ $AB\Gamma$, ΔEZ καὶ ἐν αὐτοῖς ἴσαι γωνίαι ἔστωσαν πρὸς μὲν τοῖς κέντροις αἱ ὑπὸ $BH\Gamma$, $E\Theta Z$, πρὸς δὲ ταῖς περιφερείαις αἱ ὑπὸ BAG , $E\Lambda Z$ · λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ $BK\Gamma$ περιφέρεια τῇ $E\Lambda Z$ περιφερείᾳ.

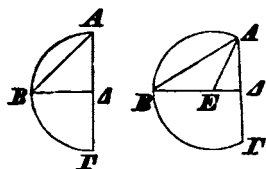
20 Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ $B\Gamma$, EZ .

Καὶ ἐπεὶ ἴσοι εἰσὶν οἱ $AB\Gamma$, ΔEZ κύκλοι, ἴσαι εἰσὶν αἱ ἐκ τῶν κέντρων· δύο δὲ αἱ BH , $H\Gamma$ δύο ταῖς $E\Theta$, ΘZ ἴσαι· καὶ γωνία ἡ πρὸς τῷ H γωνία

3. $AB\Delta$] seq. spatium 3 litt. φ. 4. συστησώμεθα P; συστησώμεθα BFVp; corr. B m. rec. πρὸς αὐτῇ] P; A Theon (BFVp). 5. τῷ A] P; om. Theon (BFVp). γωνίαν FVp.

ἴσην] corr. ex ἴση m. rec. B. 6. ΔB] B in ras. p. Deim add. ὥς τὸ E mg. m. 2 P; ὥς τὸ Θ supra m. rec. B, mg. m. 2 V. 7. ἡμικυκλίου] seq. spat. 2 litt. φ. 8. κύκλου] om. Bp. τμήματος ἄρα Bp. προσ- om. BVp. 9. κύκλος

[I, 6] et $\angle A = \angle \Gamma$; et Δ centrum erit circuli suppleti, et $AB\Gamma$ semicirculus erit.

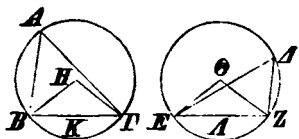
Sin $\angle AB\Delta < B\Delta\Delta$, et ad rectam BA et punctum eius A construimus angulum aequalem angulo $AB\Delta$ [I, 23], centrum in recta ΔB intra segmentum $AB\Gamma$ cadet, et segmentum $AB\Gamma$

maius erit semicirculo.

Ergo segmento circuli dato suppletus est circulus; quod oportebat fieri.

XXVI.

In aequalibus circulis aequales anguli in aequalibus arcibus consistunt, siue ad centra siue ad ambitus consistunt.

Sint aequales circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , et in iis aequales anguli sint ad centra $BH\Gamma$, $E\Theta Z$, ad ambitus autem $B\Delta\Gamma$, $E\Delta Z$. dico, aequales esse arcus $BK\Gamma$, $E\Delta Z$.

ducantur enim $B\Gamma$, EZ . et quoniam aequales sunt circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , etiam radii aequales sunt. ergo duae rectae BH , $H\Gamma$ duabus $E\Theta$, ΘZ aequales sunt;

οὐπὲρ ἔστι τὸ τμήμα V. ποιῆσαι] δεῖξαι PF; in F mg. m. 1: γε. ποιῆσαι. 10. κς' sic φ. 13. ὅσιν B. 14. βεβηκυῖαι] postea add. m. 1 F; m. rec. P. 15. ἔστωσαν γὰρ P. καὶ πρὸς μὲν τοῖς κέντροις ἴσαι γωνίαι ἔστωσαν P. 17. $BH\Gamma$] post ras. 1 litt. F. 22. BH] HB BVp. δύο] (alt.) δυοί V; δυοῖν p. 23. $E\Theta$] ΘE V, corr. m. 2. ἴσαι] P, F m. 1; ἴσαι εἰσὶ BVp, F m. 2. τῶ] τό B.

τῇ πρὸς τῷ Θ ἴση· βάσις ἄρα ἡ ΒΓ βάσει τῇ ΕΖ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ πρὸς τῷ Α γωνία τῇ πρὸς τῷ Δ, ὁμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΒΑΓ τμήμα τῷ ΕΔΖ τμήματι· καὶ εἰσιν ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν [τῶν ΒΓ, ΕΖ].
 5 τὰ δὲ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν ὅμοια τμήματα κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ἐστὶν· ἴσον ἄρα τὸ ΒΑΓ τμήμα τῷ ΕΔΖ. ἐστὶ δὲ καὶ ὅλος ὁ ΑΒΓ κύκλος ὅλῳ τῷ ΔΕΖ κύκλῳ ἴσος· λοιπὴ ἄρα ἡ ΒΚΓ περιφέρεια τῇ ΕΔΖ περιφέρειᾳ ἐστὶν ἴση.

- 10 Ἐν ἄρα τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν, ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ὥσι βεβηκυῖται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κζ'.

- 15 Ἐν τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβηκυῖται γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν, ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ὥσι βεβηκυῖται.

Ἐν γὰρ ἴσοις κύκλοις τοῖς ΑΒΓ, ΔΕΖ ἐπὶ ἴσων
 20 περιφερειῶν τῶν ΒΓ, ΕΖ πρὸς μὲν τοῖς Η, Θ κέντροις γωνίαι βεβηκέτωσαν αἱ ὑπὸ ΒΗΓ, ΕΘΖ, πρὸς δὲ ταῖς περιφερείαις αἱ ὑπὸ ΒΑΓ, ΕΔΖ· λέγω, ὅτι ἡ μὲν ὑπὸ ΒΗΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΕΘΖ ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ὑπὸ ΒΑΓ τῇ ὑπὸ ΕΔΖ ἐστὶν ἴση.

XXVII. Boetius p. 388, 5.

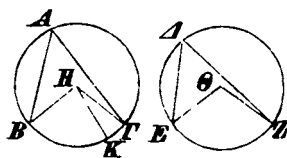
1. τῷ] τό Β. ἴση] P V, F m. 1; ἐστὶν ἴση Bp; ἴση ἐστὶ F m. 2. 2. τῷ] τό Β. 3. τῷ] (prius) τό Β. ἐστὶν P.
 4. τῶν ΒΓ, ΕΖ] mg. m. rec. P. 5. τὰ δέ — εὐθειῶν] mg. m. 1 P. 6. ΒΑΓ] litt. ΒΔ e corr. p. τῷ] τῷ seq. ras. 1 litt. F. ΕΔΖ] mutat. in ΕΖΔ m. 2 V. 7. ἐστὶν P B. ΔΕΖ] E insert. m. 1 F; ΕΔΖ Bp; ΔΕΖ mg. m. 2 V.

et angulus ad H positus angulo ad Θ posito aequalis est. itaque $B\Gamma = EZ$ [I, 4]. et quoniam angulus ad A positus angulo ad A posito aequalis est, segmentum $BA\Gamma$ segmento $E\Delta Z$ simile est [def. 11]. et in aequalibus rectis posita sunt. segmenta autem similia in aequalibus rectis posita inter se aequalia sunt [prop. XXIV]. itaque $BA\Gamma = E\Delta Z$. uerum etiam totus circulus $AB\Gamma$ toti circulo ΔEZ aequalis est. quare qui relinquitur arcus $BK\Gamma$ arcui $E\Delta Z$ aequalis est.

Ergo in aequalibus circulis aequales anguli in aequalibus arcubus consistent, siue ad centra siue ad ambitus consistent; quod erat demonstrandum.

XXVII.

In aequalibus circulis anguli in aequalibus arcubus consistentes inter se aequales sunt, siue ad centra siue ad ambitus consistent.

nam in aequalibus circulis $AB\Gamma$, ΔEZ in aequalibus arcubus $B\Gamma$, EZ ad centra H , Θ anguli consistent BHG , $E\Theta Z$, ad ambitus autem $BA\Gamma$, $E\Delta Z$. dico, esse $\angle BHG = E\Theta Z$, et $\angle BA\Gamma = E\Delta Z$.

$\chi\acute{o}\nu\lambda\omega$] in ras. m. 2 V. 8. $\tau\eta$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\iota\sigma\eta$ $\tau\eta$ P. $E\Delta Z$] litt. ΔZ in ras. V. 9. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\iota\sigma\eta$] om. P. 10. $\epsilon\upsilon$] inter ϵ et ν 1 litt. eras. V. 12. $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$ F. 14. $\kappa\acute{\epsilon}$] sic ϕ . 18. $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$ P. 19. $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\pi\iota$ F. 23. $\gamma\omega\nu\iota\alpha$] P; om. Theon (BFVp). $E\Theta Z$] corr. ex EBZ m. rec. P; BHG ϕ . 24. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\iota\sigma\eta$] P; om. Theon (BFVp).

Εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ ὑπὸ $B\Gamma$ τῇ ὑπὸ $E\Theta Z$,
 μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ ὑπὸ $B\Gamma$,
 καὶ συνεσταῖω πρὸς τῇ $B\Gamma$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ
 σημείῳ τῷ H τῇ ὑπὸ $E\Theta Z$ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ BHK .
 5 αἱ δὲ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν,
 ὅταν πρὸς τοῖς κέντροις ᾧσιν· ἴση ἄρα ἡ BK περι-
 φέρεια τῇ EZ περιφερείᾳ. ἀλλὰ ἡ EZ τῇ $B\Gamma$ ἐστίν
 ἴση· καὶ ἡ BK ἄρα τῇ $B\Gamma$ ἐστίν ἴση ἡ ἐλάττων τῇ
 μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἄνισός ἐστιν
 10 ἡ ὑπὸ $B\Gamma$ γωνία τῇ ὑπὸ $E\Theta Z$. ἴση ἄρα. καὶ ἐστι
 τῆς μὲν ὑπὸ $B\Gamma$ ἡμίσεια ἡ πρὸς τῷ A , τῆς δὲ ὑπὸ
 $E\Theta Z$ ἡμίσεια ἡ πρὸς τῷ A . ἴση ἄρα καὶ ἡ πρὸς τῷ
 A γωνία τῇ πρὸς τῷ A .

Ἐν ἄρα τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἐπὶ ἴσων περιφε-
 15 ρειῶν βεβηκῦναι γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ἐάν τε
 πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ᾧσι
 βεβηκῦναι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κη'.

Ἐν τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσας
 20 περιφερείας ἀφαιροῦσι τὴν μὲν μείζονα τῇ μεί-
 ζονι τὴν δὲ ἐλάττονα τῇ ἐλάττονι.

Ἐστῶσαν ἴσοι κύκλοι οἱ $AB\Gamma$, ΔEZ , καὶ ἐν τοῖς
 κύκλοις ἴσαι εὐθεῖαι ἔστωσαν αἱ AB , ΔE τὰς μὲν
 $A\Gamma B$, ΔZE περιφερείας μείζονας ἀφαιροῦσαι τὰς δὲ

1. εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ ὑπὸ $B\Gamma$ τῇ ὑπὸ $E\Theta Z$] PF; om. V; εἰ μὲν οὖν ἡ ὑπὸ $B\Gamma$ ἴση ἐστὶ (ἐστίν B) τῇ ὑπὸ $E\Theta Z$, φανερόν, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ $B\Gamma$ ἴση ἐστὶ (ἐστίν B, om. V) τῇ ὑπὸ $E\Delta Z$. εἰ δὲ οὐ Bp; in V eadem mg. m. 2 exceptis εἰ δὲ οὐ, quae in textu sunt m. 1 (εἰ δ' οὐ). γρ. καὶ οὕτως· εἰ μὲν — $B\Gamma$ τῇ ὑπὸ $E\Delta Z$ ἴση ἐστίν· εἰ δὲ οὐ, μία αὐτῶν μείζων ἡ ὑπὸ $B\Gamma$, καὶ συνεσταῖω καὶ καθέξῃς ὡς ἐν τῷ κειμένῳ mg. m. rec. P. Campanus cum PF concordat. 2. μείζων ἐστίν] Bp; ἐστὶ μείζων FV; μείζων ἔσται P. ἔστω μείζων] om. F.

nam si $\angle B\Gamma\Gamma$ angulo $E\Theta Z$ inaequalis est, alteruter eorum maior est. sit maior $\angle B\Gamma\Gamma$, et ad rectam BH et punctum eius H angulo $E\Theta Z$ aequalis construatur BHK [I, 23]. et aequales anguli in aequalibus arcibus consistent, si ad centra sunt positi [prop. XXVI]. ergo arc. $BK = EZ$. sed $EZ = B\Gamma$. quare etiam $BK = B\Gamma$, minor maiori; quod fieri non potest. itaque $\angle B\Gamma\Gamma$ angulo $E\Theta Z$ inaequalis non est; aequalis igitur. et angulus ad A positus dimidius est anguli $B\Gamma\Gamma$, angulus autem ad A positus dimidius anguli $E\Theta Z$ [prop. XX]. itaque angulus ad A positus angulo ad A posito aequalis est.

Ergo in aequalibus circulis anguli in aequalibus arcibus consistentes inter se aequales sunt, siue ad centra siue ad ambitus consistent; quod erat demonstrandum.

XXVIII.

In aequalibus circulis aequales rectae aequales arcus abscindunt maiorem maiori, minorem autem minori.

Sint aequales circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , et in circulis aequales rectae sint AB , ΔE , arcus $A\Gamma B$, ΔZE

add. \sim , cui nunc nihil respondet. 3. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$] om. p; mg. m. 2 V. 4. $E\Theta Z$] in ras. m. 2 V. 7. $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ Bp. $\iota\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ V ϕ . 8. $B\Gamma$ $\tau\eta$ BK B m. 1, Fp, V m. 1. 10. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ P. 12. $\iota\sigma\eta$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ — 13. $\tau\omega$ Δ] om. F. 18. $\tau\omega$] $\tau\acute{o}$ B. 14. $\acute{\epsilon}\nu$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$] e corr. m. 2 V. 15. $\beta\epsilon\beta\eta\kappa\nu\iota\alpha\iota$ $\gamma\omega\nu\iota\alpha\iota$] ϕ , seq. ai m. 1; in P $\gamma\omega\nu\iota\alpha\iota$ supra scr. m. 1. 16. $\beta\epsilon\beta\eta\kappa\nu\iota\alpha\iota$ $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$ P. 18. λ' F. 19. $\iota\sigma\alpha\varsigma$] $\iota\sigma\alpha\iota$ ϕ (non F). 20. $\acute{\alpha}\phi\alpha\iota\rho\omicron\upsilon\sigma\iota\nu$ P, $\acute{\alpha}\phi\epsilon\rho\omicron\upsilon\sigma\iota$ ϕ . 21. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\alpha$ $\tau\eta$ $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\iota$ V. 22. $\tau\omicron\iota\varsigma$ $\kappa\upsilon\kappa\lambda\omicron\iota\varsigma$] P; $\sigma\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma$ Theon (BFVp). 23. AB , ΔE] P; $B\Gamma$, EZ Theon (BFVp). 24. $A\Gamma B$] P, F m. 1; $BA\Gamma$ BVp, F m. 2. ΔZE] P; $E\Delta Z$ Bp, V e corr. m. 2; ΔZ inter duas ras. F. $\acute{\alpha}\phi\epsilon\rho\omicron\upsilon\sigma\iota$ P; $\phi\acute{\epsilon}\rho\omicron\upsilon\sigma\iota$ V, corr. m. 2.

AHB, *ΔΘΕ* ἐλάττονας· λέγω, ὅτι ἡ μὲν *ΑΓΒ* μείζων περιφέρεια ἴση ἐστὶ τῇ *ΔΖΕ* μείζονι περιφερείᾳ, ἡ δὲ *AHB* ἐλάττων περιφέρεια τῇ *ΔΘΕ*.

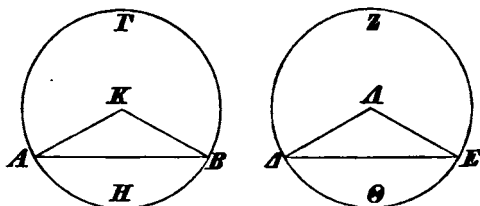
Εἰλήφθω γὰρ τὰ κέντρα τῶν κύκλων τὰ *K*, *Δ*, καὶ
5 ἐπεξεύχθωσαν αἱ *AK*, *KB*, *ΔΑ*, *ΔΕ*.

Καὶ ἐπεὶ ἴσοι κύκλοι εἰσὶν, ἴσαι εἰσὶ καὶ αἱ ἐκ τῶν κέντρων· δύο δὲ αἱ *AK*, *KB* δυσὶ ταῖς *ΔΑ*, *ΔΕ* ἴσαι εἰσὶν· καὶ βάσεις ἡ *AB* βάσει τῇ *ΔΕ* ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ *AKB* γωνία τῇ ὑπὸ *ΔΔΕ* ἴση ἐστίν. αἱ δὲ
10 ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν, ὅταν πρὸς τοῖς κέντροις ᾧσιν· ἴση ἄρα ἡ *AHB* περιφέρεια τῇ *ΔΘΕ*. ἐστὶ δὲ καὶ ὅλος ὁ *ΑΒΓ* κύκλος ὅλῳ τῷ *ΔΕΖ* κύκλῳ ἴσος· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ *ΑΓΒ* περιφέρεια λοιπῇ τῇ *ΔΖΕ* περιφερείᾳ ἴση ἐστίν.

15 Ἐν ἄρα τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι εὐθεΐαι ἴσας περιφερείας ἀφαιροῦσι τὴν μὲν μείζονα τῇ μείζονι τὴν δὲ ἐλάττονα τῇ ἐλάττονι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. *AHB*] P; *BHΓ* *BVp*, F in ras. *ΔΘΕ*] P; *EΘZ* *BFVp*. *ΑΓΒ*] PF; *BAΓ* *BVp*. 2. ἐστὶ] om. B. *ΔΖΕ* — 3. τῇ] om. B; τῇ *EΔΖ* μείζονι περιφερείᾳ ἡ δὲ *AHB* (euan.) ἐλάττων περιφέρεια ἴση τῇ mg. m. rec. *ΔΖΕ*] PF; *EΔΖ* *BVp* φ. 3. *AHB*] P (B?); *BHΓ* *Vp*, F in ras. ἴση τῇ *BΓp*, ἴση ἐστὶ τῇ V. *ΔΘΕ*] P; *EΘZ* ἐλάττονι *Bp*; *EΘZ* ἐλάττονι περιφερείᾳ V, F (*EΘZ* in ras.). 5. ἐπιεξεύχθωσαν φ. *AK*] P; *KB* *BV*, F in ras, p (*K* in ras). *KB*] P; *KΓ* *BVp*, F in ras. *ΔΑ*] P; *ΔΕ* V e corr. m. 2, F in ras; *ΕΔ* *Bp*. *ΔΕ*] P; *ΑΖ* *BVp*, F in ras. 6. ἴσαι εἰσὶ] m. rec. P. αἱ] supra m. 1 P, m. 2 B. 7. *AK*, *KB*] P; *BK*, *KΓ* *BVp*, F in ras. δυσὶ] δύο F, corr. m. 2; δυσὶν p. *ΔΑ*, *ΔΕ*] P (*ΔΑ* corr. ex *ΔΑ* m. rec.); *ΕΔ*, *ΑΖ* *BVp*, F in ras. 8. ἴσαι εἰσὶν] PF; ἴσαι εἰσὶ V et add. m. 2 *Bp*. *ΑΒ*] P; *BΓ* *BFVp*. *ΔΕ*] P; *ΕΖ* *BVp* φ. 9. ὑπὸ] om. *Bp*. *ΑΚΒ*] P; *BΚΓ* *BVp*, F in ras. *ΔΑΕ*] P; *ΕΑΖ* *BVp*, F in ras. 11. *AHB*] *BHΓ* V, in ras. *Fp*; ὑπὸ *BHΓ* B, ὑπὸ del. περιφερείᾳ] om. B; in ras. p. 12. *ΔΘΕ*] P; *EΘZ* p, post ras. V, in ras. F; ὑπὸ *EΘZ*, del. ὑπὸ et add. m. rec.

maiores abscindentes, $\angle H\Gamma B$, $\angle \Theta E$ autem minores. dico, esse arc. $\angle \Gamma B = \angle Z E$, $\angle H\Gamma B = \angle \Theta E$.

sumantur enim centra circulorum K , A , et ducantur AK , KB , $\angle A$, $\angle E$. et quoniam aequales circuli sunt, etiam radii aequales sunt [def. 1]. itaque duae rectae AK , KB duabus $\angle A$, $\angle E$ aequales sunt; et $AB = \angle E$. itaque $\angle AKB = \angle A E$ [I, 8]. sed aequales anguli in aequalibus arcibus consistunt, si ad centra sunt positi [prop. XXVI]. itaque arc.

$$\angle H\Gamma B = \angle \Theta E.$$

uerum etiam totus circulus $\angle B\Gamma$ toti circulo $\angle E Z$ aequalis est. quare etiam qui relinquitur arcus $\angle \Gamma B$ reliquo arcui $\angle Z E$ aequalis est.

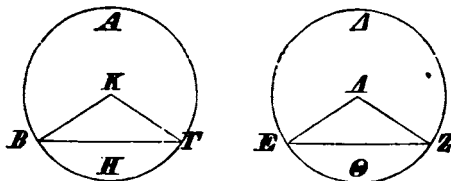
Ergo in aequalibus circulis aequales rectae aequales arcus abscidunt maiorem maiori minorem autem minori; quod erat demonstrandum.

περιφέρεια B. ἐστίν P. $\angle B\Gamma$] in ras. F. 13. $\angle E Z$] E supra m. 1 F; $\angle E Z \angle P$. $\angle \Theta E$] insert. m. 2 F. καί] PF; om. BVp. $\angle \Gamma B$] F; $\angle B\Gamma$ P; $\angle B\Gamma$ BVp. περιφέρεια] om. V. 14. λοιπὴ τῇ] in mg. transit, antecedit $\angle \Theta$ in spatio plurium litt. φ. $\angle Z E$] scripsi; $\angle E Z$ PF; $\angle Z E$ BVp. 15. [αὐτὴν εὐθείαν] in ras. F. 16. ἀφαιρούσιν F; -φα- e corr. V m. 2. μέτρου] post lac. 8 litt. in mg. transiens φ.

XXIX.

In aequalibus circulis sub aequalibus arcibus aequales rectae subtendunt.

Sint aequales circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , et in iis aequales arcus abscindantur $B\text{H}\Gamma$, $E\Theta Z$, et ducantur rectae $B\Gamma$, EZ . dico, esse $B\Gamma = EZ$.

sumantur enim centra circulorum et sint K , A , et ducantur BK , $K\Gamma$, EA , AZ . et quoniam arc.

$$B\text{H}\Gamma = E\Theta Z,$$

erit etiam $\angle B K \Gamma = E A Z$ [prop. XXVII]. et quoniam circuli $AB\Gamma$, ΔEZ aequales sunt, etiam radii aequales sunt [def. 1]. itaque duae rectae BK , $K\Gamma$ duabus EA , AZ aequales sunt; et aequales angulos comprehendunt. itaque $B\Gamma = EZ$ [I, 4].

Ergo in aequalibus circulis sub aequalibus arcibus aequales rectae subtendunt; quod erat demonstrandum.

XXX.

Datum arcum in duas partes aequales secare.

13. εἰσὶν PF. αἰ] om. P. ἐκ] om. p.^o 14. εἰσὶν] PBF;
εἰσὶ Vp. ἴσας γωνίας Bp. περιέχουσιν] PB, περιέχουσι
pp. περιφέρουσιν V. 16. ὑπὸ τῆς BFVp. 17. αἰ ἴσαι V.
ὅπερ εἰδει δεῖξαι] m. 2 F. 18. λ'] non liquet F.

Ἐστω ἡ δοθεῖσα περιφέρεια ἡ $A\Delta B$. δεῖ δὴ τὴν $A\Delta B$ περιφέρειαν διχα τεμεῖν.

Ἐπεξεύχθω ἡ AB , καὶ τετμήσθω διχα κατὰ τὸ Γ , καὶ ἀπὸ τοῦ Γ σημείου τῇ AB εὐθείᾳ πρὸς ὀρθὰς
 5 ἤχθω ἡ $\Gamma\Delta$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $A\Delta$, ΔB .

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AG τῇ GB , κοινὴ δὲ ἡ $\Gamma\Delta$, δύο δὴ αἱ AG , $\Gamma\Delta$ δυσὲ ταῖς $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ ἴσαι εἰσὶν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $AG\Delta$ γωνία τῇ ὑπὸ $B\Gamma\Delta$ ἴση· ὀρθὴ γὰρ ἑκατέρα· βάσις ἄρα ἡ $A\Delta$ βάσει τῇ
 10 ΔB ἴση ἐστίν. αἱ δὲ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσας περιφερείας ἀφαιροῦσιν τὴν μὲν μείζονα τῇ μείζονι τὴν δὲ ἐλάττωνα τῇ ἐλάττω· καὶ ἐστὶν ἑκατέρα τῶν $A\Delta$, ΔB περιφερειῶν ἐλάττων ἡμικυκλίου· ἴση ἄρα ἡ $A\Delta$ περιφέρεια τῇ ΔB περιφερείᾳ.

Ἡ ἄρα δοθεῖσα περιφέρεια διχα τέμνεται κατὰ τὸ Δ σημεῖον· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

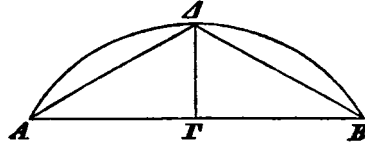
λα'.

Ἐν κύκλῳ ἡ μὲν ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ γωνία ὀρθὴ ἐστίν, ἡ δὲ ἐν τῷ μείζονι τμήματι ἐλάτ-
 20 των ὀρθῆς, ἡ δὲ ἐν τῷ ἐλάττωι τμήματι μείζων ὀρθῆς· καὶ ἔτι ἡ μὲν τοῦ μείζονος τμήματος γωνία μείζων ἐστὶν ὀρθῆς, ἡ δὲ τοῦ ἐλάττωνος τμήματος γωνία ἐλάττων ὀρθῆς.

XXXI. [Euclid.] opt. 47 (Studien p. 122). Alexander Aphrod. in metaph. p. 318. Simplicius in phys. fol. 14^a. Philop. in anal. II fol. 85^a. Boetius p. 388, 10.

1. $A\Delta B$] litt. ΔB in ras. V; AB corr. ex AGP . 2. $AB\Delta$ Bp; ABP . * 3. διχα] ἡ AB διχα V. 5. $\Gamma\Delta$] sic φ, e corr. m. 2 V. καί] om. φ. ΔB] B corr. ex Θ m. 1 F. 8. εἰσίν] PBF; εἰσί Vp. 9. καὶ βάσις Bp, V m. 2. ἄρα] om. V. 10. ἐστὶ V. δ' ἴσαι V. 11. ἀφαιροῦσιν B; in

Sit datus arcus $A\Delta B$. oportet igitur arcum $A\Delta B$ in duas partes aequales secare.

ducatur AB et in duas partes aequales secetur in Γ [I, 10], et a puncto Γ ad rectam AB perpendicularis ducatur $\Gamma\Delta$, et ducantur $A\Delta$, ΔB . et quoniam $A\Gamma = \Gamma B$, et communis est $\Gamma\Delta$, duae rectae $A\Gamma$, $\Gamma\Delta$ duabus $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ aequales sunt; et

$$\angle A\Gamma\Delta = B\Gamma\Delta;$$

nam uterque rectus est. itaque $A\Delta = \Delta B$ [I, 4]. uerum aequales rectae aequales arcus abscondunt maiorem maiori minorem autem minori [prop. XXVIII]. et uterque arcus $A\Delta$, ΔB minor est semicirculo. itaque arc. $A\Delta = \Delta B$.

Ergo datus arcus in duas partes aequales sectus est in puncto Δ ; quod oportebat fieri.

XXXI.

In circulo angulus in semicirculo positus rectus est, qui autem in segmento maiore positus est, minor recto, qui autem in segmento minore positus est, maior recto, et praeterea angulus segmenti maioris maior est recto, minoris autem segmenti angulus minor recto.

ras. m. 1 P. 12. ἐλάττωι P. ἐκατέρων φ. τῶν] τοῦ φ.
 ΔB] om. F. 14. ΔB] in ras. V. περιφερείᾳ] om. V, περι-
 φέρειαν φ. 15. ἡ] in ras. V. 16. ποιῆσαι] δεῖξαι P.
 17. λγ' F. 18. ἐν] post ras. 1 litt. V. 22. γωνία] m. 2
 V. 23. ὁρθῆς] PF; ἐστὶν ὁρθῆς Bp; ὁρθῆς ἐστὶν V.

"Εστω κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἔστω ἡ $ΒΓ$, κέντρον δὲ τὸ $Ε$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΒΑ$, $ΑΓ$, $ΑΔ$, $ΔΓ$. λέγω, ὅτι ἡ μὲν ἐν τῷ $ΒΑΓ$ ἡμικυκλίῳ γωνία ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ ὀρθή ἐστίν, ἡ δὲ ἐν τῷ $ΑΒΓ$ μείζονι τοῦ ἡμικυκλίου τμήματι γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$ ἐλάττων ἐστὶν ὀρθῆς, ἡ δὲ ἐν τῷ $ΑΔΓ$ ἐλάττονι τοῦ ἡμικυκλίου τμήματι γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΔΓ$ μείζων ἐστὶν ὀρθῆς.

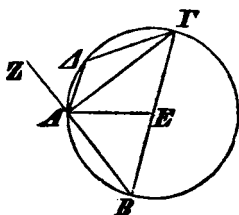
Ἐπεξεύχθω ἡ $ΑΕ$, καὶ διήχθω ἡ $ΒΑ$ ἐπὶ τὸ $Ζ$.
 10 Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΒΕ$ τῇ $ΕΑ$, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΒΕ$ τῇ ὑπὸ $ΒΑΕ$. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΓΕ$ τῇ $ΕΑ$, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΕ$ τῇ ὑπὸ $ΓΑΕ$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ δυοῖ ταῖς ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΑΓΒ$ ἴση ἐστίν. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΖΑΓ$ ἐκτὸς τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου δυοῖ ταῖς ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΑΓΒ$ γωνίαις
 15 ἴση· ἴση ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΖΑΓ$. ὀρθὴ ἄρα ἐκατέρα· ἡ ἄρα ἐν τῷ $ΒΑΓ$ ἡμικυκλίῳ γωνία ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ ὀρθὴ ἐστίν.

Καὶ ἐπεὶ τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου δύο γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΑΓ$ δύο ὀρθῶν ἐλάττονές εἰσιν, ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$, ἐλάττων ἄρα ὀρθῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$ γωνία· καὶ ἐστὶν ἐν τῷ $ΑΒΓ$ μείζονι τοῦ ἡμικυκλίου τμήματι.

Καὶ ἐπεὶ ἐν κύκλῳ τετράπλευρόν ἐστι τὸ $ΑΒΓΔ$,

1. ἔστω] (alt.) om. V. 2. Post δέ add. αὐτοῦ m. rec. P. E] supra hanc litt. eras. Γ V; seq. in F: καὶ (m. 1) εἰλήφθω ἐπὶ τῆς περιφερείας (in ras. m. 2) δύο τυχόντα σημεία τὰ $Α$, $Δ$ (in mg. transit m. 1); eadem omnia B mg. m. rec. καὶ— $ΒΑ$] in mg. transit m. 1 F. 3. $ΑΓ$, $ΑΔ$, $ΔΓ$] φ, seq. uestig. A m. 1. 4. ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$] P; om. Theon (BFVp). 5. μείζονι] -ονι in ras. V; corr. ex μείζων m. 2 B. 6. $ΑΒΓ$] B in ras. V. 7. ἡ ὑπὸ $ΑΔΓ$] om. p; mg. m. rec. B. 10. ἐστὶ] ἐστίν P. 11. $ΑΒΕ$] P, F m. 1, V m. 1; $ΕΑΒ$ Bp, F m. 2, V m. 2.

Sit circulus $AB\Gamma\Delta$, diametrus autem eius sit $B\Gamma$, centrum autem E , et ducantur BA , $A\Gamma$, AA , $\Delta\Gamma$. dico, angulum in $B\Delta\Gamma$ semicirculo positum $\angle B\Delta\Gamma$

rectum esse, qui autem in segmento $AB\Gamma$ maiore, quam est semicirculus, positus est, $\angle AB\Gamma$ minorem recto, qui autem in segmento $\Delta\Delta\Gamma$ minore, quam est semicirculus, positus est, $\angle \Delta\Delta\Gamma$ maiorem recto esse.

ducatur AE , et educatur BA ad Z . et quoniam $BE = EA$, erit etiam $\angle ABE = BAE$ [I, 5]. rursus quoniam $\Gamma E = EA$, erit etiam $\angle AGE = \Gamma AE$. ergo $\angle B\Delta\Gamma = AB\Gamma + A\Gamma B$. uerum etiam angulus exterior trianguli $AB\Gamma$, $\angle Z\Delta\Gamma = AB\Gamma + A\Gamma B$ [I, 32]. itaque $\angle B\Delta\Gamma = Z\Delta\Gamma$. rectus igitur est uterque [I, def. 10]. ergo angulus $B\Delta\Gamma$ in semicirculo $B\Delta\Gamma$ positus rectus est.

et quoniam trianguli $AB\Gamma$ duo anguli $AB\Gamma$, $B\Delta\Gamma$ duobus rectis minores sunt [I, 17], et $\angle B\Delta\Gamma$ rectus est, $\angle AB\Gamma$ minor est recto; et in segmento $AB\Gamma$ maiore, quam est semicirculus, positus est.

et quoniam in circulo quadrilaterum est $AB\Gamma\Delta$,

$B\Delta E$] P; EBA Bp, e corr. FV. 12. ΓE] P; AE F, V in ras. m. 2; EA Bp. EA] P; $E\Gamma$ Bp, in ras. m. 2 FV. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ PB. $\kappa\alpha\iota$] om P. $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ η FV (supra $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ in V ras. est). 13. $\Gamma\Delta E$] in ras. m. 2 V. 15. $AB\Gamma$] (alt.) Γ in ras. m. 2 V. $\gamma\omega\nu\iota\alpha\iota\varsigma$] m. 2 V. 16. $\iota\sigma\eta$] (prius) m. 2 F. 17. $AB\Gamma$ P. 18. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] PB, comp. p; $\xi\sigma\tau\iota$ FV. 19. $\delta\theta\omicron$] supra add. $\alpha\iota$ m. 1 F. 20. $AB\Gamma$, $B\Delta\Gamma$] $AB\Gamma$ in spatio 6 litt. m. 2 F. $\xi\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\epsilon\varsigma$ FV. 21. $B\Delta\Gamma$] PFV; $B\Delta\Gamma$ $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ Bp. $\xi\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega\nu$ V.

τῶν δὲ ἐν τοῖς κύκλοις τετραπλεύρων αἱ ἀπεναντίον
γωνίαι δυσὲν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν [αἱ ἄρα ὑπὸ $ABΓ$,
 $AΔΓ$ γωνίαι δυσὲν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν], καὶ ἐστὶν ἡ ὑπὸ
 $ABΓ$ ἐλάττων ὀρθῆς· λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $AΔΓ$ γωνία
5 μείζων ὀρθῆς ἐστὶν· καὶ ἐστὶν ἐν τῷ $AΔΓ$ ἐλάττονι
τοῦ ἡμικυκλίου τμήματι.

Λέγω, ὅτι καὶ ἡ μὲν τοῦ μείζονος τμήματος γωνία
ἡ περιεχομένη ὑπὸ [τε] τῆς $ABΓ$ περιφερείας καὶ
τῆς $AΓ$ εὐθείας μείζων ἐστὶν ὀρθῆς, ἡ δὲ τοῦ ἐλάτ-
10 τονος τμήματος γωνία ἡ περιεχομένη ὑπὸ [τε] τῆς
 $AΔΓ$ περιφερείας καὶ τῆς $AΓ$ εὐθείας ἐλάττων ἐστὶν
ὀρθῆς. καὶ ἐστὶν αὐτόθεν φανερόν. ἐπεὶ γὰρ ἡ ὑπὸ
τῶν BA , $AΓ$ εὐθειῶν ὀρθή ἐστὶν, ἡ ἄρα ὑπὸ τῆς
 $ABΓ$ περιφερείας καὶ τῆς $AΓ$ εὐθείας περιεχομένη
15 μείζων ἐστὶν ὀρθῆς. πάλιν, ἐπεὶ ἡ ὑπὸ τῶν $AΓ$, AZ
εὐθειῶν ὀρθή ἐστὶν, ἡ ἄρα ὑπὸ τῆς $ΓA$ εὐθείας καὶ
τῆς $AΔΓ$ περιφερείας περιεχομένη ἐλάττων ἐστὶν
ὀρθῆς.

Ἐν κύκλῳ ἄρα ἡ μὲν ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ γωνία ὀρθή
20 ἐστὶν, ἡ δὲ ἐν τῷ μείζονι τμήματι ἐλάττων ὀρθῆς, ἡ
δὲ ἐν τῷ ἐλάττονι [τμήματι] μείζων ὀρθῆς, καὶ ἔτι ἡ
μὲν τοῦ μείζονος τμήματος [γωνία] μείζων [ἐστὶν] ὀρθῆς,

2. αἱ ἄρα — 3. εἰσὶν] mg. m. rec. P. 3. γωνία] om.
Bp. εἰσὶν] BF; εἰσὶ PVp. 4. λοιπὴ] m. 2 F. γωνία]
PF; om. BVp. 5. ὀρθῆς ἐστὶν] PF; ὀρθῆς ἐστι V; ἐστὶν
ὀρθῆς Bp. ἐστὶν] (alt.) om. V (supra καὶ ἐν ras.). $AΔΓ$
P, F, V (ras. supra); om. Bp. ἐλάττονι P. 7. ὅτι] P, F
m. 1; δὴ, ὅτι BVp, F m. 2 (euan.). 8. τε] P; om. BFVp.
 $ABΓ$] P; AHB P m. rec., BF, V m. 2, p m. 1; $ABΓ$ cum
ras. 1 litt. inter A et B V m. 1; Γ add. p m. rec. 9. $AΓ$
Γ in ras. m. rec. B. μείζων] μείζ- in ras. m. rec. B. 10.
τε] P; om. BFVp. 11. $AΔΓ$] Γ insert. m. 1 F. ἐλάττων]
in ras. m. rec. B. 12. ἡ] ἡ περιεχομένη γωνία V. 13.
ὀρθῆς] PFV (in F ante ὀρθῆς inser. περιεχομένη γωνία mg. m.

et in quadrilateris in circulis positis oppositi anguli duobus rectis aequales sunt [prop. XXII], et angulus $AB\Gamma$ minor est recto, reliquus angulus $A\Delta\Gamma$ maior est recto; et in $A\Delta\Gamma$ segmento minore, quam est semicirculus, positus est.

dico etiam, angulum maioris segmenti arcu $AB\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensum maiorem esse recto, minoris autem segmenti angulum arcu $A\Delta\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensum minorem esse recto. et hoc statim adparet. nam quoniam angulus rectis BA , $A\Gamma$ comprehensus rectus est, angulus arcu $AB\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensus maior est recto. rursus quoniam angulus rectis $A\Gamma$, AZ comprehensus rectus est, angulus recta ΓA et arcu $A\Delta\Gamma$ comprehensus minor est recto.

Ergo in circulo angulus in semicirculo positus rectus est, qui autem in segmento maiore positus est, minor recto, qui autem in segmento minore positus est, maior recto, et praeterea angulus segmenti ma-

1; idem mg. m. rec. P); περιεχομένη ὀρθὴ γωνία Bp. 14. $AB\Gamma$] $AH\Gamma$ P; AHB BF, V m. 2, p m. 1; Γ add. p m. rec., $AB\Theta$ cum ras. inter A et B V m. 1. $A\Gamma$] Γ in ras. m. rec. B. 15. μέζων] μείζ- in ras. m. rec. B. 16. $A\Gamma$] ΓA V. εὐθειῶν περιεχομένη in ras. m. 2 V. 17. $A\Delta\Gamma$] $A\Delta$ P. ἐλάττων] e corr. B m. rec., praeced. ε m. 1; post ras. 1 litt. V. 20. ἐλάττων ἐστίν BV. 21. τμήματι] om. PB FVp. μέζων ἐστίν BVp. 22. γωνία] om. P, m. 2 F. ἐστίν] om. P; m. 2 F.

et in quadrilateris in circulis positis oppositi anguli duobus rectis aequales sunt [prop. XXII], et angulus $AB\Gamma$ minor est recto, reliquus angulus $A\Delta\Gamma$ maior est recto; et in $A\Delta\Gamma$ segmento minore, quam est semicirculus, positus est.

dico etiam, angulum maioris segmenti arcu $AB\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensum maiorem esse recto, minoris autem segmenti angulum arcu $A\Delta\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensum minorem esse recto. et hoc statim adparet. nam quoniam angulus rectis BA , $A\Gamma$ comprehensus rectus est, angulus arcu $AB\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensus maior est recto. rursus quoniam angulus rectis $A\Gamma$, AZ comprehensus rectus est, angulus recta ΓA et arcu $A\Delta\Gamma$ comprehensus minor est recto.

Ergo in circulo angulus in semicirculo positus rectus est, qui autem in segmento maiore positus est, minor recto, qui autem in segmento minore positus est, maior recto, et praeterea angulus segmenti ma-

1; idem mg. m. rec. P); περιεχομένη ὀρθή γωνία Bp. 14. $AB\Gamma$] $AH\Gamma$ P; AHB BF, V m. 2, p m. 1; Γ add. p m. rec., $AB\Theta$ cum ras. inter A et B V m. 1. $A\Gamma$] Γ in ras. m. rec. B. 15. μείζων] μείζ- in ras. m. rec. B. 16. $A\Gamma$] ΓA V. εὐθειῶν περιεχομένη in ras. m. 2 V. 17. $A\Delta\Gamma$] $A\Delta$ P. ἐλάττων] e corr. B m. rec., praeced. ε m. 1; post ras. 1 litt. V. 20. ἐλάττων ἐστίν BV. 21. τμήματι] om. PB FVp. μείζων ἐστίν BVp. 22. γωνία] om. P, m. 2 F. ἐστίν] om. P; m. 2 F.

ἡ δὲ τοῦ ἐλάττονος τμήματος [γωνία] ἐλάττων ὀρθῆς·
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

[Πόρισμα.

Ἐκ δὲ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν [ἡ] μία γωνία τρι-
5 γώνου ταῖς δυσὶν ἴση ᾗ, ὀρθή ἐστὶν ἡ γωνία διὰ
τὸ καὶ τὴν ἐκείνης ἐκτὸς ταῖς αὐταῖς ἴσην εἶναι· ἐὰν
δὲ αἱ ἐφεξῆς ἴσαι ᾧσιν, ὀρθαί εἰσιν.]

λβ'.

Ἐὰν κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
10 τῆς ἀφ᾽ ἧς εἰς τὸν κύκλον διαχθῇ τις εὐθεῖα
τέμνουσα τὸν κύκλον, ὥς ποιῇ γωνίας πρὸς τῇ
ἐφαπτομένῃ, ἴσαι ἔσονται ταῖς ἐν τοῖς ἐναλλάξ
τοῦ κύκλου τμήμασι γωνίαις.

Κύκλου γὰρ τοῦ ΑΒΓΔ ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα
15 ἡ ΕΖ κατὰ τὸ Β σημεῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ Β σημείου
διήχθω τις εὐθεῖα εἰς τὸν ΑΒΓΔ κύκλον τέμνουσα
αὐτὸν ἡ ΒΔ. λέγω, ὅτι ὥς ποιῇ γωνίας ἡ ΒΔ μετὰ
τῆς ΕΖ ἐφαπτομένης, ἴσαι ἔσονται ταῖς ἐν τοῖς ἐναλ-
λάξ τμήμασι τοῦ κύκλου γωνίαις, τουτέστιν, ὅτι ἡ μὲν
20 ὑπὸ ΖΒΔ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ΒΑΔ τμήματι
συνισταμένῃ γωνίᾳ, ἡ δὲ ὑπὸ ΕΒΔ γωνία ἴση ἐστὶ
τῇ ἐν τῷ ΔΓΒ τμήματι συνισταμένῃ γωνίᾳ.

Ἦχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Β τῇ ΕΖ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΒΑ,

XXXII. Boetius p. 388, 16.

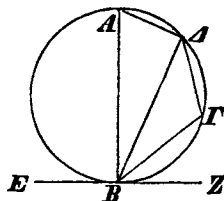
1. γωνία] om. PBFVp. 2. Seq. alia demonstratio; u.
appendix. 3. πόρισμα — 7. εἰσιν] mg. m. 1 PFb; eras. V.
4. ὅτι] /. F. ἡ] om. P. τριγώνου ἡ μία γωνία Bp. 5.
δύο P. ἐστὶ B. ἡ γωνία] Pb; om. BFp. 6. καί] e corr.
F. ἐκτός] Pb, B m. rec.; ἐφεξῆς Fp, B m. 1. ἐάν] Pb; ὅταν
FBp. 7. αἱ] om. Pb. γωνίαι ἴσαι F. 8. λδ' F; corr.
m. 2. 9. ἐφ- m. 2 F. 10. εἰς τὸν κύκλον] om. FV.

ioris maior est recto minoris autem segmenti angulus minor recto; quod erat demonstrandum.¹⁾

XXXII.

Si recta circulum contingit, et a puncto contactus in circulum producitur recta secans circulum, anguli, quos haec cum contingenti efficit, aequales erunt angulis in alternis segmentis circuli positis.

nam circulum $AB\Gamma\Delta$ contingat recta EZ in puncto B , et a B puncto recta $B\Delta$ circulum $AB\Gamma\Delta$ secans in eum producat. dico, angulos, quos $B\Delta$ cum contingenti EZ

efficiat, aequales fore angulis in alternis segmentis circuli positis, h. e. $\angle ZB\Delta$ aequalem esse angulo in segmento $B\Delta\Delta$ constructo, et $\angle EB\Delta$ angulo in segmento $\Delta\Gamma B$

constructo aequalem.

ducatur enim a B ad EZ perpendicularis BA , et

1) Corollarium per se parum necessarium hic prorsus prae collocatur, cum minime e propositione pendeat. si Euclides id adiacere uoluisset, post I, 32 ponere debuit. etiam collocatio uerborum $\delta\pi\epsilon\rho\ \epsilon\delta\epsilon\iota\ \delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$ et ratio codicum interpolatorem arguunt; omisit Campanus. post Theonem demum additum esse uidetur.

$\delta\iota\alpha\chi\theta\eta$] -α- in ras. V. 11. $\tau\eta\eta\ \epsilon\varphi\alpha\pi\tau\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\eta\eta$ V; corr. m. 2.
 17. $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\ \varphi$. 18. $\epsilon\varphi\alpha\pi\tau\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\eta\varsigma$] -s postea add. F. 19. $\tau\omicron\upsilon\ \kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\upsilon\ \tau\mu\acute{\eta}\mu\alpha\sigma\iota$ V. $\tau\mu\acute{\eta}\mu\alpha\sigma\iota\upsilon$ P. $\delta\tau\iota$] om. p. 20. $\angle B\Delta\Delta$] $\angle BZ\Gamma$ F; corr. m. 2. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. Bp. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\upsilon$ P. $\acute{\epsilon}\nu\ \tau\omicron\varphi$] in ras. V m. 2. $B\Delta\Delta$] PF, V e corr. m. 2; ΔAB Bp.
 21. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] seq. $\tau\eta\ \acute{\upsilon}\pi\omicron\ \Delta AB$, sed eras. V. $EB\Delta$] Δ in ras. V; $\angle B\acute{E}F$, corr. m. 2. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] PF, V in ras. m. 2; om. Bp. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\upsilon$ P. 22. $\Delta\Gamma B$] Γ e corr. m. 2 V. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] seq. $\tau\eta\ \acute{\upsilon}\pi\omicron\ \Delta\Gamma B$ V (eras.), idem mg. m. 2 F.

καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς $ΒΔ$ περιφερείας τυχὸν σημεῖον
τὸ $Γ$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΑΔ$, $ΔΓ$, $ΓΒ$.

Καὶ ἐπεὶ κύκλου τοῦ $ΑΒΓΔ$ ἐφάπτεται τις εὐθεῖα
ἡ $ΕΖ$ κατὰ τὸ $Β$, καὶ ἀπὸ τῆς ἀφῆς ἦνται τῇ ἐφ-
5 ἀπτομένη πρὸς ὀρθὰς ἡ $ΒΑ$, ἐπὶ τῆς $ΒΑ$ ἄρα τὸ
κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου. ἡ $ΒΑ$ ἄρα διάμε-
τρος ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου· ἡ ἄρα ὑπὸ $ΑΔΒ$ γω-
νία ἐν ἡμικυκλίῳ οὕσα ὀρθή ἐστίν. λοιπαὶ ἄρα αἱ
ὑπὸ $ΒΑΔ$, $ΑΒΔ$ μιᾷ ὀρθῇ ἴσαι εἰσίν. ἐστὶ δὲ καὶ
10 ἡ ὑπὸ $ΑΒΖ$ ὀρθή· ἡ ἄρα ὑπὸ $ΑΒΖ$ ἴση ἐστὶ ταῖς
ὑπὸ $ΒΑΔ$, $ΑΒΔ$. κοινὴ ἀφηγήσθω ἡ ὑπὸ $ΑΒΔ$.
λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΔΒΖ$ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐν-
αλλάξ τμήματι τοῦ κύκλου γωνία τῇ ὑπὸ $ΒΑΔ$. καὶ
ἐπεὶ ἐν κύκλῳ τετράπλευρόν ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔ$, αἱ ἀπ-
15 εναντίον αὐτοῦ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. εἰσὶ
δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ΔΒΖ$, $ΔΒΕ$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι· αἱ ἄρα
ὑπὸ $ΔΒΖ$, $ΔΒΕ$ ταῖς ὑπὸ $ΒΑΔ$, $ΒΓΔ$ ἴσαι εἰσίν,
ὧν ἡ ὑπὸ $ΒΑΔ$ τῇ ὑπὸ $ΔΒΖ$ ἐδείχθη ἴση· λοιπὴ
ἄρα ἡ ὑπὸ $ΔΒΕ$ τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμή-
20 ματι τῷ $ΔΓΒ$ τῇ ὑπὸ $ΔΓΒ$ γωνία ἐστὶν ἴση.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
τῆς ἀφῆς εἰς τὸν κύκλον διαχθῇ τις εὐθεῖα τέμνουσα
τὸν κύκλον, ἧς ποιῇ γωνίας πρὸς τῇ ἐφαπτομένη,
ἴσαι ἔσονται ταῖς ἐν τοῖς ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήμασι
25 γωνίαις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. $ΒΔ$] in ras. m. 1 P; inter B et Δ insert. Γ m. 2 F.
2. $ΔΓ$, $ΓΒ$] litt. $ΓΓΒ$ in ras. m. 2 p. 4. καὶ ἀπὸ] ἀπὸ δὲ
P. τῆς] P; τῆς κατὰ τὸ B Theon (BFV p). 5. $ΒΑ$] (bis)
 $ΑΒ$ F. 6. ἐστίν P. 6. ἡ $ΒΑ$ — 7. κύκλου] om. Bp. 7.
ἐστίν P, ut lin. 9. 10. 12. 14. ἡ ἄρα ἡ V. 8. ἐστίν] PV,
comp. p; ἐστὶ BF. 9. μιᾷ ὀρθῇ] mg. P. 14. αἱ] καὶ αἱ
FV. 15. γωνίαι] post hoc uocabulum in FV mg. m. 2 add.

in arcu BA sumatur quodlibet punctum Γ , et ducantur AA , $\angle\Gamma$, ΓB . et quoniam circulum $AB\Gamma A$ contingit recta EZ in B , et a puncto contactus ad contingentem perpendicularis ducta est BA , in BA centrum erit circuli $AB\Gamma A$ [prop. XIX]. itaque BA diametrus est circuli $AB\Gamma A$. quare $\angle AAB$, qui in semicirculo positus est, rectus est [prop. XXXI]. ergo reliqui

$$BA\Delta + AB\Delta$$

uni recto aequales sunt [I, 32]. uerum etiam $\angle ABZ$ rectus est. itaque $\angle ABZ = BA\Delta + AB\Delta$. subtrahatur, qui communis est, $\angle AB\Delta$. itaque

$$\angle ABZ = BA\Delta,$$

qui in alterno segmento circuli positus est. et quoniam quadrilaterum in circulo positum est $AB\Gamma A$, oppositi anguli eius duobus rectis aequales sunt [prop. XXII]. sed etiam $\angle ABZ + \angle BE$ duobus rectis sunt aequales [I, 13]. itaque

$$\angle BZ + \angle BE = BA\Delta + B\Gamma A,$$

quorum $\angle BA\Delta = \angle BZ$, ut demonstratum est. itaque $\angle ABE = \angle \Gamma B$, qui in alterno segmento circuli $A\Gamma B$ positus est.

Ergo si recta circulum contingit, et a puncto contactus in circulum producit recta secans circulum, anguli, quos haec cum contingenti efficit, aequales erunt angulis in alternis segmentis circuli positis; quod erat demonstrandum.

$\alpha\lambda$ ὑπὸ $BA\Delta$, $\angle\Gamma B$. 15. εἰς δέ — 16. [σαι] P (εἰσιν); om. Theon (BFVp). 17. $\angle BZ$] litt. $\angle B$ e corr. m. 1 F. In p seq. mg. m.1: $\alpha\lambda$ εἰς δυοῖν ὀρθαῖς [σαι] διὰ τὸ εὐθεῖαν τὴν $\angle B$ ἐπ' εὐθείαν (-αν non liquet) τὴν EZ ὡς ἐνυχὲ ἐστάναι. 24. τοῖς] insert. m. 2 F.

λγ'.

Ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας γράψαι τμῆμα κύκλου δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

- 5 Ἔστω ἡ δοθείσα εὐθεῖα ἡ AB , ἡ δὲ δοθείσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ πρὸς τῷ Γ . δεῖ δὴ ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας τῆς AB γράψαι τμῆμα κύκλου δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ πρὸς τῷ Γ .

- Ἡ δὴ πρὸς τῷ Γ [γωνία] ἥτοι ὀξεῖα ἐστὶν ἢ ὀρθὴ
10 ἢ ἀμβλεία· ἔστω πρότερον ὀξεῖα, καὶ ὥς ἐπὶ τῆς πρώτης καταγραφῆς συνεστάτω πρὸς τῇ AB εὐθείᾳ καὶ τῷ A σημείῳ τῇ πρὸς τῷ Γ γωνίᾳ ἴση ἢ ὑπὸ BAD . ὀξεῖα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ BAD . ἤχθω τῇ AA πρὸς ὀρθὰς ἡ AE , καὶ τετυμῆσθω ἡ AB δίχα κατὰ τὸ Z , καὶ
15 ἤχθω ἀπὸ τοῦ Z σημείου τῇ AB πρὸς ὀρθὰς ἡ ZH , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ HB .

- Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AZ τῇ ZB , κοινὴ δὲ ἡ ZH , δύο δὴ αἱ AZ , ZH δύο ταῖς BZ , ZH ἴσαι εἰσὶν καὶ γωνία ἡ ὑπὸ AZH [γωνία] τῇ ὑπὸ BZH ἴση.
20 βάσις ἄρα ἡ AH βάσει τῇ BH ἴση ἐστίν. ὁ ἄρα κέντρον μὲν τῷ H διαστήματι δὲ τῷ HA κύκλος γραφόμενος ἤξει καὶ διὰ τοῦ B . γεγράφθω καὶ ἔστω ὁ ABE , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ EB . ἐπεὶ οὖν ἀπ' ἀκρας τῆς AE διαμέτρου ἀπὸ τοῦ A τῇ AE πρὸς ὀρθὰς ἐστὶν

XXXIII. [Euclid.] opt. 47 (Studien p. 122). Simplicius in phys. fol. 14. Boetius p. 388, 20—21?

1. λ ε' F. 5. ἡ] (primum) om. p. 8. τῷ] τῇ FF. Γ] P; Γ γωνία Theon (BFVp). 9. δὴ] scripsi; δέ P; ἄρα m. 2 FV; γὰρ Bp, F m. 1. γωνία] P; om. BFVp; in F add. m. rec. ἡ] supra scr. m. 2 V. 10. πρότερον] πρῶτον V. καὶ ὥς] P, F (καί del. m. 2); ὥς Bp, e corr. V.

ἡ $\Delta\Delta$, ἡ $\Delta\Delta$ ἄρα ἐφάπτεται τοῦ ABE κύκλου· ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ ABE ἐφάπτεται τις εὐθεΐα ἡ $\Delta\Delta$, καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ A ἀφῆς εἰς τὸν ABE κύκλον διηκταί τις εὐθεΐα ἡ AB , ἡ ἄρα ὑπὸ ΔAB γωνία ἴση ἐστὶ
 5 τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήματι γωνίᾳ τῇ ὑπὸ AEB . ἀλλ' ἡ ὑπὸ ΔAB τῇ πρὸς τῷ Γ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ πρὸς τῷ Γ ἄρα γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ AEB .
 Ἐπὶ τῆς δοθείσης ἄρα εὐθείας τῆς AB τμήμα κύκλου γέγραπται τὸ AEB δεχόμενον γωνίαν τὴν ὑπὸ
 10 AEB ἴσην τῇ δοθείσῃ τῇ πρὸς τῷ Γ .

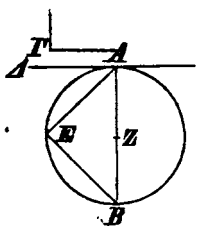
Ἀλλὰ δὴ ὁρθὴ ἔστω ἡ πρὸς τῷ Γ · καὶ δέον πάλιν ἔστω ἐπὶ τῆς AB γράψαι τμήμα κύκλου δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ πρὸς τῷ Γ ὁρθῇ [γωνίᾳ]. συνεστήτω [πάλιν] τῇ πρὸς τῷ Γ ὁρθῇ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ $B\Delta\Delta$,
 15 ὥς ἔχει ἐπὶ τῆς δευτέρας καταγραφῆς, καὶ τετυγμένῳ ἡ AB δίχα κατὰ τὸ Z , καὶ κέντρῳ τῷ Z , διαστήματι δὲ ὅποτέρῳ τῶν ZA , ZB , κύκλος γεγράφθω ὁ AEB .

Ἐφάπτεται ἄρα ἡ $\Delta\Delta$ εὐθεΐα τοῦ ABE κύκλου
 20 διὰ τὸ ὁρθὴν εἶναι τὴν πρὸς τῷ A γωνίαν. καὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $B\Delta\Delta$ γωνία τῇ ἐν τῷ AEB τμήματι· ὁρθὴ γὰρ καὶ αὐτὴ ἐν ἡμικυκλίῳ οὔσα. ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ $B\Delta\Delta$ τῇ πρὸς τῷ Γ ἴση ἐστίν. καὶ ἡ ἐν τῷ AEB ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ πρὸς τῷ Γ .

1. AEB] om. Bp; supra est ras. in V. ἐπεὶ οὖν] PFV (γρ. καὶ ἐπεὶ F mg.), καὶ ἐπεὶ Bp. 2. τοῦ ABE κύκλου Bp. ABE] AEB e corr. V. 4. ἐστίν PB. 5. ἐν τῷ] om. P. 6. ἀλλὰ P. ΔAB] litt. ΔA in ras. m. 1 P, dein add. τῇ ὑπὸ AEB , del. m. 1. 7. ἐστίν P. 8. ἐπὶ] -ι e corr. m. 2 V. AB] A eras. p: τμήμα κύκλου F. 9. EAB F. 10. τῇ] (alt.) om. F. 11. ἔστω πάλιν P. 13. γωνίᾳ] P; om. BFVp. 14. πάλιν] F; om. P; γὰρ πάλιν BVp. 16. μὲν τῷ V. 19. ABE] corr. ex $AB\Gamma$ m. 1 P. 20. γωνίαν]

pendicularis ducta est AA , recta AA circulum ABE contingit [prop. XVI πρόρ.]. iam quoniam circulum ABE contingit recta AA , et ab A puncto contactus in circulum ABE producta est recta AB , erit $\angle AAB = AEB$, qui in alterno segmento circuli positus est [prop. XXXII]. uerum $\angle AAB$ angulo ad Γ posito aequalis est. itaque angulus ad Γ positus angulo AEB aequalis est. ergo in data recta AB segmentum circuli AEB descriptum est, quod angulum capiat AEB angulo dato, qui ad Γ positus est, aequalem.

iam uero angulus ad Γ positus rectus sit. et rursus propositum sit, ut in recta AB segmentum circuli describatur, quod capiat angulum recto angulo ad Γ posito aequalem. construatur rursus angulus BAA recto angulo ad Γ posito aequalis, ut in secunda figura factum est, et AB in Z in duas partes aequales secetur, et centro Z radio autem alterutra rectarum ZA, ZB circulus describatur AEB . itaque recta AA circulum ABE contingit, quia angulus ad A positus rectus est [prop. XVI πρόρ.]. et $\angle BAA$ angulo in segmento AEB posito aequalis est; nam hic et ipse rectus est, quia in semicirculo positus est [prop. XXXI]. uerum $\angle BAA$ etiam angulo ad Γ posito aequalis est. ergo etiam angulus in segmento AEB positus aequalis est an-

m. 2 V. [ση] PF; om. BVp. 21. τμήματι [ση] BVp; supra τμήματι in F duae litt. eras. (γω?). 22. ἐν] m. rec. P. καί] PF; om. BVp. 23. ἐστίν [ση] BVp. καί — 24. τῷ Γ] om. Bp; supra est ras. in V. 24. AEB] in ras. m. 2 V. Dein add. τμήματι P m. rec. [ση ἐστίν] P (ἐστίν); om. V; ras. 6 litt. F. Γ] P, F m. 1; [ση ἐστίν] add. F m. 2; Γ ἐστίν [ση] V.

Γέγραπται ἄρα πάλιν ἐπὶ τῆς AB τμήμα κύκλου τὸ AEB δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ πρὸς τῷ Γ .

Ἀλλὰ δὴ ἡ πρὸς τῷ Γ ἀμβλεία ἔστω· καὶ συνεστάτω αὐτῇ ἴση πρὸς τῇ AB εὐθείᾳ καὶ τῷ A σημείῳ ἡ ὑπὸ BAA , ὡς ἔχει ἐπὶ τῆς τρίτης καταγραφῆς, καὶ τῇ AA πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἡ AE , καὶ τετμήσθω πάλιν ἡ AB δίχα κατὰ τὸ Z , καὶ τῇ AB πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἡ ZH , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ HB .

Καὶ ἐπεὶ πάλιν ἴση ἐστὶν ἡ AZ τῇ ZB , καὶ κοινὴ 10 ἡ ZH , δύο δὴ αἱ AZ , ZH δύο ταῖς BZ , ZH ἴσαι εἰσὶν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ AZH γωνία τῇ ὑπὸ BZH ἴση· βάσεις ἄρα ἡ AH βάσει τῇ BH ἴση ἐστίν· ὁ ἄρα κέντρον μὲν τῷ H διαστήματι δὲ τῷ HA κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τοῦ B . ἐρχέσθω ὡς ὁ AEB . 15 καὶ ἐπεὶ τῇ AE διαμέτρῳ ἀπ' ἄκρας πρὸς ὀρθὰς ἐστὶν ἡ AA , ἡ AA ἄρα ἐφάπτεται τοῦ AEB κύκλου. καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ A ἐπαφῆς διῆκται ἡ AB · ἡ ἄρα ὑπὸ BAA γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήματι τῷ $A\Theta B$ συνισταμένῃ γωνίᾳ. ἀλλ' ἡ ὑπὸ 20 BAA γωνία τῇ πρὸς τῷ Γ ἴση ἐστίν. καὶ ἡ ἐν τῷ $A\Theta B$ ἄρα τμήματι γωνία ἴση ἐστὶ τῇ πρὸς τῷ Γ .

Ἐπὶ τῆς ἄρα δοθείσης εὐθείας τῆς AB γέγραπται τμήμα κύκλου τὸ $A\Theta B$ δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ πρὸς τῷ Γ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

2. AEB P. Γ ὀρθῇ V, F m. rec. 4. ἴση] m. rec. P.
A] ἐπ' αὐτῇ m. 2 supra scr. F. 9. ZB] in ras. F. καὶ
κοινῇ] κοινὴ δέ FV. 10. ZH] (alt.) H in ras. m. 1 B.
δύο] PB, δυοί F m. 1; δυοί V p. 11. εἰσὶ V] p. 12. Post
ἴση add. ἐστὶ V, F m. 2. 13. HA] corr. ex A m. rec. P.
15. ἐπεὶ] corr. ex ἐπὶ m. 2 F. ἐστὶν] P; cfr. p. 250, 24;
ῆται Theon (BFV p). 16. AEB] litt. EB in ras. F. 17. ἡ]
(prius) in ras. m. 2 V. 18. ἐστὶν P. 19. $A\Theta B$] litt. ΘB

λδ'.

Ἀπὸ τοῦ δοθέντος κύκλου τμήμα ἀφελεῖν
δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐ-
θυγράμῳ.

5 Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ABΓ$, ἡ δὲ δοθεῖσα γω-
νία εὐθύγραμμος ἡ πρὸς τῷ $Δ$. δεῖ δὴ ἀπὸ τοῦ $ABΓ$
κύκλου τμήμα ἀφελεῖν δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ δο-
θείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμῳ τῇ πρὸς τῷ $Δ$.

Ἦχθω τοῦ $ABΓ$ ἐφαπτομένη ἡ EZ κατὰ τὸ B
10 σημεῖον, καὶ συνεστήτω πρὸς τῇ ZB εὐθείᾳ καὶ τῷ
πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ B τῇ πρὸς τῷ $Δ$ γωνίᾳ ἴση ἡ
ὑπὸ $ZBΓ$.

Ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ $ABΓ$ ἐφάπτεται τις εὐθεῖα
ἡ EZ , καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ B ἐπαφῆς διήκται ἡ $BΓ$,
15 ἡ ὑπὸ $ZBΓ$ ἄρα γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ BAG ἐναλλὰξ
τμήματι συνισταμένῃ γωνίᾳ. ἀλλ' ἡ ὑπὸ $ZBΓ$ τῇ
πρὸς τῷ $Δ$ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ἐν τῷ BAG ἄρα τμή-
ματι ἴση ἐστὶ τῇ πρὸς τῷ $Δ$ [γωνίᾳ].

Ἀπὸ τοῦ δοθέντος ἄρα κύκλου τοῦ $ABΓ$ τμήμα
20 ἀφήρηται τὸ BAG δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ
γωνίᾳ εὐθυγράμῳ τῇ πρὸς τῷ $Δ$. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

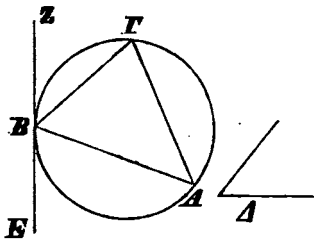
λε'.

Ἐὰν ἐν κύκλῳ δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλή-
λας, τὸ ὑπὸ τῶν τῆς μιᾶς τμημάτων περιεχό-

1. λς' F. 6. δεῖ δὴ — 7. ἀφελεῖν] om. F; add. m. 2
mg. 7. γωνία φ. τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμῳ] P; om.
Theon (BFVp). 8. Δ] Δ γωνία Bp, F m. 2, V m. 2. 9.
 $ABΓ$ κύκλου V, sed κύκλου punctis notat. ἡ] εὐθεῖα ἡ V,
F m. rec. B] corr. ex Γ m. 2 F. 10. ZB] BZ P. 11.
τῷ] (alt.) τῇ p; corr. m. 2. 13. $ABΓ$ κατὰ τὸ B V, F m.
rec. τις] m. 2 F. 15. γωνία] om. Bp. ἴση ἐστὶ] om.

XXIV.

A dato circulo segmentum auferre, quod angulum
capiat dato angulo rectilineo aequalem.

Sit datus circulus $AB\Gamma$,
et datus angulus rectilineus
is, qui ad Δ positus est.
oportet igitur a circulo
 $AB\Gamma$ segmentum circuli au-
ferre, quod capiat angulum
aequalem dato angulo recti-
lineo, qui ad Δ positus est.

ducatur EZ circulum $AB\Gamma$ contingens in puncto B , et ad rectam ZB et punctum eius B angulo ad A posito aequalis construaturs $ZB\Gamma$ [I, 23].

iam quoniam circulum $AB\Gamma$ contingit recta EZ ,
et a puncto contactus B producta est $B\Gamma$, $\angle ZB\Gamma$
aequalis est angulo in $B\Lambda\Gamma$ alterno segmento con-
structo [prop. XXXII]. uerum $\angle ZB\Gamma$ angulo ad A
posito aequalis est. quare etiam angulus in segmento
 $B\Lambda\Gamma$ positus aequalis est angulo ad A posito.

Ergo a dato circulo $AB\Gamma$ segmentum ablatum est $B\Lambda\Gamma$, quod capiat angulum aequalem dato angulo rectilineo, qui ad Δ positus est; quod oportebat fieri.

XXV.

Si in circulo duae rectae inter se secant, rectan-

V. ΒΑΓ] BA e corr. m. 2 V; ABΓ F. 16. συνεσταμένη
F. γωνία τῇ ἐστίν V. τῇ] γωνία τῇ ἐστὶ τῇ V. 17. ἐστίν
[τῇ] om. V. τμήματι] P; τμήματι γωνία Theon (BFVp).
18. ἐστίν P. γωνία] P; om. BFVp. 19. τοῦ] (alt.) om.
F. τμήμα τι V et corr. ex τμήματι F. 22. ἐ] euan. F.

μενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν τῆς
ἐτέρας τμημάτων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐν γὰρ κύκλῳ τῷ $ΑΒΓΔ$ δύο εὐθεῖαι αὐτῶν $ΑΓ$,
 $ΒΔ$ τεμνέωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ $Ε$ σημείον· λέγω,
5 ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον
ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν $ΔΕ$, $ΕΒ$ περιεχομένῳ ὀρθο-
γωνίῳ.

Εἰ μὲν οὖν αὐτῶν $ΑΓ$, $ΒΔ$ διὰ τοῦ κέντρου εἰσὶν
ὥστε τὸ $Ε$ κέντρον εἶναι τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου, φανε-
10 ρόν, ὅτι ἴσων οὐσῶν τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$, $ΔΕ$, $ΕΒ$ καὶ τὸ
ὑπὸ τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ
τῷ ὑπὸ τῶν $ΔΕ$, $ΕΒ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Μὴ ἔστωσαν δὲ αὐτῶν $ΑΓ$, $ΔΒ$ διὰ τοῦ κέντρου, καὶ
εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓΔ$, καὶ ἔστω τὸ $Ζ$, καὶ
15 ἀπὸ τοῦ $Ζ$ ἐπὶ τὰς $ΑΓ$, $ΔΒ$ εὐθείας κάθετοι ἡχθῶσαν
αὐτῶν $ΖΗ$, $ΖΘ$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αὐτῶν $ΖΒ$, $ΖΓ$, $ΖΕ$.

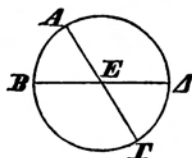
Καὶ ἐπεὶ εὐθείαι τις διὰ τοῦ κέντρου ἡ $ΗΖ$ εὐ-
θεϊάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν $ΑΓ$ πρὸς ὀρθὰς
τέμνει, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει· ἴση ἄρα ἡ $ΑΗ$ τῇ $ΗΓ$.
20 ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα ἡ $ΑΓ$ τέμνεται εἰς μὲν ἴσα κατὰ τὸ
 $Η$, εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ $Ε$, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$
περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $ΕΗ$ τε-
τραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΗΓ$ · [κοινὸν] προσ-
κείσθω τὸ ἀπὸ τῆς $ΗΖ$ · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$
25 μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν $ΗΕ$, $ΗΖ$ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν
 $ΓΗ$, $ΗΖ$. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν $ΕΗ$, $ΗΖ$ ἴσον
ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΖΕ$, τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΓΗ$, $ΗΖ$ ἴσον

3. γὰρ] γὰρ τῷ ΒFVP. $ΑΓ$, $ΒΔ$] litt. $Γ$, $Β$ in ras. m. 2 V;
 $Γ$, $ΒΔ$ in ras. m. 1 B; $ΑΓ$, $ΔΒ$ F. 6. τῶν] om. P. 8. $ΒΔ$
 $ΔΒ$ F. εἰσίν] ὥσιν V. 10. $ΕΓ$] in ras. m. 2 V. 13. μὴ
ἔστωσαν δὲ] P, F (mg. m. 2: γὰρ ἔστωσαν δὲ); ἔστωσαν δὲ BVP.
 $ΑΓ$, $ΔΒ$] litt. $Γ$, $ΔΒ$ in ras. m. 2 V. δία] PF, V m. 1, p

gulum comprehensum partibus alterius aequale est rectangulo comprehenso partibus alterius.

nam in circulo $AB\Gamma\Delta$ duae rectae $A\Gamma$, $B\Delta$ inter se secant in E puncto. dīco, esse

$$AE \times E\Gamma = \Delta E \times EB.$$

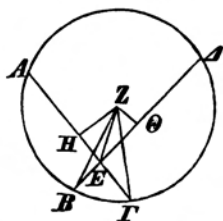

iam si $A\Gamma$, $B\Delta$ per centrum ductae sunt, ita ut E centrum sit circuli $AB\Gamma\Delta$, manifestum est, esse

$$AE \times E\Gamma = \Delta E \times EB,$$

cum aequales sint AE , $E\Gamma$, ΔE , EB .

ne sint igitur $A\Gamma$, ΔB per centrum ductae. et sumatur centrum circuli $AB\Gamma\Delta$, et sit Z , et a Z ad rectas $A\Gamma$, ΔB perpendiculares ducantur ZH , $Z\Theta$ et ducantur ZB , $Z\Gamma$, ZE . et quoniam recta per centrum ducta HZ aliam rectam $A\Gamma$

non per centrum ductam ad rectos angulos secat, eadem eam in duas partes aequales secat [prop. III]. itaque $AH = H\Gamma$. iam quoniam recta $A\Gamma$ in partes aequales diuisa est in H , in inaequaliss autem in

E , erit $AE \times E\Gamma + HE^2 = H\Gamma^2$ [II, 5]. commune adiiciatur HZ^2 . itaque

$$AE \times E\Gamma + HE^2 + HZ^2 = \Gamma H^2 + HZ^2.$$

uerum $ZE^2 = EH^2 + HZ^2$ et

m. 1; $\mu\eta$ $\delta\iota\acute{\alpha}$ B, V m. 2, p m. 2. καί] mg. m. 2 F. 14. $AB\Gamma\Delta$] litt. $\Gamma\Delta$ in ras. m. 2 V. Dein add. κύκλον P m. rec., F postea insert., V m. 2. 17. HZ] ZH P. 18. $\mu\eta$] postea insert. F. 19. τέμνει] (alt.) PFV; τεμεῖ Bp (F m. 2). 22. HE V m. 1, corr. m. 2. 23. $H\Gamma$ τετραγώνω V. κοινόν] om. P, post προσκείσθω add. m. rec. 25. HE , HZ] alt. H e corr. m. 2 V; ZH , HE P (ZH corr. ex ZE m. rec.). ἴσα P. ἴσιν PB.

ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ZΓ$ · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $AE, EΓ$ μετὰ
 τοῦ ἀπὸ τῆς ZE ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ZΓ$. ἴση δὲ
 ἢ $ZΓ$ τῇ ZB · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $AE, EΓ$ μετὰ τοῦ
 ἀπὸ τῆς EZ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ZB . διὰ τὰ
 5 αὐτὰ δὴ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν AE, EB μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
 ZE ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ZB . ἐδείχθη δὲ καὶ τὸ
 ὑπὸ τῶν $AE, EΓ$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ZE ἴσον τῷ
 ἀπὸ τῆς ZB · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $AE, EΓ$ μετὰ τοῦ ἀπὸ
 τῆς ZE ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν AE, EB μετὰ τοῦ
 10 ἀπὸ τῆς ZE . κοινὸν ἀφηρησῶ τὸ ἀπὸ τῆς ZE ·
 λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν $AE, EΓ$ περιεχόμενον ὀρ-
 θογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν AE, EB περιεχο-
 μένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐὰν ἄρα ἐν κύκλῳ εὐθεῖαι δύο τέμνωσιν ἀλλήλας,
 15 τὸ ὑπὸ τῶν τῆς μιᾶς τμημάτων περιεχόμενον ὀρθο-
 γώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν τῆς ἐτέρας τμημάτων
 περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λς'.

Ἐὰν κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐκτός, καὶ
 20 ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι δύο
 εὐθεῖαι, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν τέμνη τὸν κύκλον,
 ἡ δὲ ἐφάπτεται, ἔσται τὸ ὑπὸ ὅλης τῆς τεμνού-
 σης καὶ τῆς ἐκτὸς ἀπολαμβανόμενης μεταξὺ
 τοῦ τε σημείου καὶ τῆς κυρτῆς περιφερείας
 25 ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης τετραγώνῳ.

Κύκλου γάρ τοῦ $ABΓ$ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐκτὸς
 τὸ A , καὶ ἀπὸ τοῦ A πρὸς τὸν $ABΓ$ κύκλον προσ-

6. ἐδείχθη δέ] ὥστε P; mg. m. rec.: γρ. ἐδείχθη δέ.
 ἐδείχθη — 8. ZB] om. p. 11. περιεχόμενον ὀρθογώνιον] mg.
 m. 2 V. 12. τῷ τό φ. 15. ὑπὸ τῆς μιᾶς τῶν P. 16.

$$Z\Gamma^2 = \Gamma H^2 + HZ^2 \text{ [I, 47].}$$

itaque $AE \times E\Gamma + ZE^2 = Z\Gamma^2$. sed $Z\Gamma = ZB$.
itaque $AE \times E\Gamma + ZE^2 = ZB^2$. eadem de causa¹⁾
erit $AE \times EB + ZE^2 = ZB^2$. sed demonstratum est
etiam $AE \times E\Gamma + ZE^2 = ZB^2$. itaque

$$AE \times E\Gamma + ZE^2 = AE \times EB + ZE^2.$$

subtrahatur, quod commune est, ZE^2 . itaque

$$AE \times E\Gamma = AE \times EB.$$

Ergo si in circulo duae rectae inter se secant,
rectangulum comprehensum partibus alterius aequale
est rectangulo comprehenso partibus alterius; quod
erat demonstrandum.

XXXVI.

Si extra circulum punctum sumitur, et ab eo ad
circulum adcidunt duae rectae, et altera harum circu-
lum secat, altera contingit, rectangulum comprehensum
tota recta secanti et parte eius extrinsecus inter punc-
tum et partem ambitus convexam abscisa aequale erit
quadrato contingentis.

Nam extra circulum $AB\Gamma$ sumatur punctum Δ ,
et a Δ ad circulum $AB\Gamma$ adcidant duae rectae $\Delta\Gamma A$,

1) $B\Theta = \Theta\Delta$ (prop. III). $BE \times E\Delta + E\Theta^2 = B\Theta^2$ (II, 5).

$$\begin{aligned} BE \times E\Delta + E\Theta^2 + Z\Theta^2 &= B\Theta^2 + Z\Theta^2 = BZ^2 \\ &= BE \times E\Delta + ZE^2 \text{ (I, 47).} \end{aligned}$$

τμημάτων] τῶν τμημάτων p. 17. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] ὅπερ φ.
18. λη' F; corr. m. 2. 20. προσπίπτωσιν P. 22. ἔσται]
om. FV. τῆς ὅλης τῆς p, F m. 2. 24. περιφερείας] PBFp;
add. περιεχόμενον ὀρθογώνιον V, F mg. m. 1. 25. ἴσον
ἔστί FV.

πιπτέωσαν δύο εὐθείαι αἱ $\Delta\Gamma$ [A], ΔB · καὶ ἡ μὲν $\Delta\Gamma A$ τεμνέτω τὸν $AB\Gamma$ κύκλον, ἡ δὲ $B\Delta$ ἐφαπτέσθω· λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔB τετραγώνῳ.

- 5 Ἡ ἄρα [Δ] ΓA ἥτοι διὰ τοῦ κέντρου ἐστὶν ἡ οὐ· ἔστω πρότερον διὰ τοῦ κέντρου, καὶ ἔστω τὸ Z κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ZB · ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ZBA . καὶ ἐπεὶ εὐθεῖα ἡ $A\Gamma$ δίχα τέμνεται κατὰ τὸ Z , πρόσκειται δὲ ἀντὶ ἡ $\Gamma\Delta$, τὸ
10 ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $Z\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $Z\Delta$. ἴση δὲ ἡ $Z\Gamma$ τῇ ZB · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ZB ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $Z\Delta$. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς $Z\Delta$ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ZB , $B\Delta$ · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ
15 τοῦ ἀπὸ τῆς ZB ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ZB , $B\Delta$. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ τῆς ZB · λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔB ἐφαπτομένης.

- ἀλλὰ δὴ ἡ $\Delta\Gamma A$ μὴ ἔστω διὰ τοῦ κέντρου τοῦ
20 $AB\Gamma$ κύκλου, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τὸ E , καὶ ἀπὸ τοῦ E ἐπὶ τὴν $A\Gamma$ κάθετος ἤχθω ἡ EZ , καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ EB , EG , $E\Delta$ · ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $EB\Delta$. καὶ ἐπεὶ εὐθεῖα τις διὰ τοῦ κέντρου ἡ EZ εὐθεϊάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν $A\Gamma$ πρὸς ὁ-
25 θὰς τέμνει, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει· ἡ AZ ἄρα τῇ $Z\Gamma$ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ εὐθεῖα ἡ $A\Gamma$ τέμνεται δίχα

1. $\Delta\Gamma A$] $\Delta\Gamma$ F, P (postea insert. A). 2. ΔB B. 3. $A\Delta$] in ras. p; Δ in ras. m. 2 V, insert. m.² B, m. rec. P. $\Delta\Gamma$] Γ F; corr. m. 2; $\Gamma\Delta$ in ras. p. 5. ἄρα] om. BFVp. $\Delta\Gamma A$] ΓA P, $\Delta A\Gamma$ F, sed corr. 8. $A\Gamma$] Γ e corr. m. 2 V. 10. $A\Delta$] Δ in ras. m. 2 V. $\Delta\Gamma$] supra m. 2 F; Γ P, corr. m. rec. τοῦ ἀπὸ τῆς] τὸ ὑπὸ F; corr. m. 2. 11. $Z\Delta$] ZA F?

ΔB , et $\Delta \Gamma A$ circulum $AB\Gamma$ secet, $B\Delta$ autem contingat. dico, esse $\Delta\Delta \times \Delta\Gamma = \Delta B^2$.

recta $\Delta \Gamma A$ igitur aut per centrum ducta est aut non per centrum. sit prius per centrum ducta, et centrum circuli $AB\Gamma$ sit Z , et ducatur ZB . itaque $\angle ZB\Delta$ rectus est [prop. XVIII]. et quoniam recta $\Delta\Gamma$ in Z in duas partes aequales diuisa est, et ei adiecta est $\Gamma\Delta$, erit

$\Delta\Delta \times \Delta\Gamma + Z\Gamma^2 = Z\Delta^2$ [II, 6]. sed $Z\Gamma = ZB$. quare

$$\Delta\Delta \times \Delta\Gamma + ZB^2 = Z\Delta^2.$$

est autem $Z\Delta^2 = ZB^2 + B\Delta^2$ [I, 47].

itaque $\Delta\Delta \times \Delta\Gamma + ZB^2 = ZB^2 + B\Delta^2$.

subtrahatur, quod commune est, ZB^2 .

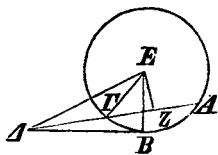
itaque $\Delta\Delta \times \Delta\Gamma = \Delta B^2$.

iam ne sit $\Delta \Gamma A$ per centrum ducta circuli $AB\Gamma$, et sumatur centrum E , et ab E ad $\Delta\Gamma$ perpendicularis ducatur EZ , et ducantur EB , $E\Gamma$, $E\Delta$. itaque $\angle EB\Delta$ rectus est [prop. XVIII]. et quoniam recta per centrum ducta EZ rectam non per centrum ductam $\Delta\Gamma$ ad rectos angulos secat,

eadem eam in duas partes aequales

secat [prop. III]. quare $AZ = Z\Gamma$.

et quoniam recta $\Delta\Gamma$ in duas partes aequales secta est in Z puncto et ei adiecta est $\Gamma\Delta$, erit

12. $\Delta\Gamma$] in ras. m. 2 V. ZB] $Z\Gamma$ P, corr. m. rec. 13. $\tau\phi$ $\delta\epsilon$] P; $\iota\sigma\alpha\nu$ $\delta\delta$ $\tau\acute{o}$ Theon (BFVp). $\iota\sigma\alpha$ $\epsilon\sigma\tau\iota$ $\tau\acute{\alpha}$] P; $\tau\omicron\iota\varsigma$ Theon (BFVp). 14. ZB , $B\Delta$] ΔB , ZB P. Post $B\Delta$ Theon add. $\delta\epsilon$ $\theta\eta$ $\gamma\alpha\rho$ η $\upsilon\pi\acute{o}$ $ZB\Delta$ (BVp et F, ubi Δ postea insertum est). 20. $\tau\acute{o}$] (pr.) m. 2 F. 22. EB] corr. ex EZ F. 23. $\delta\iota\alpha$] η $\delta\iota\alpha$ BV. 25. $\tau\acute{\epsilon}\mu\upsilon\sigma\iota$] (alt.) $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$ Bp. 26. $Z\Gamma$] in ras. m. 2 V; ΓZ F.

κατὰ τὸ Z σημείον, πρόσκειται δὲ αὐτῇ ἡ $\Gamma\Delta$, τὸ
 ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $Z\Gamma$ ἴσον
 ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $Z\Delta$. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ
 τῆς ZE . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τῶν ἀπὸ
 5 τῶν ΓZ , ZE ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν $Z\Delta$, ZE . τοῖς
 δὲ ἀπὸ τῶν ΓZ , ZE ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $E\Gamma$. ὁρθὴ
 γὰρ [ἐστίν] ἡ ὑπὸ $EZ\Gamma$ [γωνία]. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ΔZ ,
 ZE ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $E\Delta$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΔ$,
 $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $E\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $E\Delta$.
 10 ἴση δὲ ἡ $E\Gamma$ τῇ EB . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $\Delta\Gamma$ με-
 τὰ τοῦ ἀπὸ τῆς EB ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $E\Delta$. τῷ
 δὲ ἀπὸ τῆς $E\Delta$ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν EB , $B\Delta$. ὁρθὴ
 γὰρ ἡ ὑπὸ $EB\Delta$ γωνία. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $\Delta\Gamma$
 μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς EB ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν EB ,
 15 $B\Delta$. κοινὸν ἀφηρησθῶ τὸ ἀπὸ τῆς EB . λοιπὸν ἄρα
 τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $\Delta\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔB .

Ἐὰν ἄρα κύκλου ληφθῇ τι σημείον ἐκτός, καὶ ἀπ'
 αὐτοῦ πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι δύο εὐθεῖαι, καὶ
 ἡ μὲν αὐτῶν τέμνῃ τὸν κύκλον, ἡ δὲ ἐφάπτεται,
 20 ἔσται τὸ ὑπὸ ὅλης τῆς τεμνούσης καὶ τῆς ἐκτός ἀπο-
 λαμβανομένης μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς κυρτῆς
 περιφερείας ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης τετραγώνῳ.
 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λξ'.

25 Ἐὰν κύκλου ληφθῇ τι σημείον ἐκτός, ἀπὸ
 δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι
 δύο εὐθεῖαι, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν τέμνῃ τὸν κύ-

1. σημείον] om. Bp. 2. $Z\Gamma$] ΓZ P. 4. τό] corr. in
 τὰ m. 1 B, τὰ p. $\Delta\Delta$] in ras. m. 2 V. 5. τῶν] (prius) τῆς
 F. ἴσον] P; ἴσα BFVp. ἐστίν F. ἀπὸ τῶν] insert. m. 1

$$AA \times \Delta\Gamma + Z\Gamma^2 + Z\Delta^2 \text{ [II, 6].}$$

commune adiciatur ZE^2 . quare

$$AA \times \Delta\Gamma + \Gamma Z^2 + ZE^2 = Z\Delta^2 + ZE^2.$$

sed $E\Gamma^2 = \Gamma Z^2 + ZE^2$ [I, 47]; nam $\angle EZ\Gamma$ rectus est. et $E\Delta^2 = \Delta Z^2 + ZE^2$ [id.]. itaque

$$AA \times \Delta\Gamma + E\Gamma^2 = E\Delta^2.$$

sed $E\Gamma = EB$. quare $AA \times \Delta\Gamma + EB^2 = E\Delta^2$.

sed $EB^2 + B\Delta^2 = E\Delta^2$ [I, 47]; nam $\angle EB\Delta$ rectus est. itaque $AA \times \Delta\Gamma + EB^2 = EB^2 + B\Delta^2$. subtrahatur, quod commune est, EB^2 . itaque

$$AA \times \Delta\Gamma = \Delta B^2.$$

Ergo si extra circulum punctum sumitur, et ab eo ad circulum adcidunt duae rectae, et altera harum circulum secat, altera contingit, rectangulum comprehensum tota recta secanti et parte eius extrinsecus inter punctum et partem ambitus conuexam abscisa aequale erit quadrato contingentis; quod erat demonstrandum.

XXXVII.

Si extra circulum punctum sumitur, et ab eo ad circulum adcidunt duae rectae, et altera harum circulum secat, altera adcidit tantum, et rectangulum

F. $Z\Delta$] ΔZ P. τοῖς δὲ] ἀλλὰ τοῖς P. 6. ΓZ] P; ΔZ F; $Z\Delta$ BVp. $E\Gamma$] P; ΓE p m. 1; $E\Delta$ BFV, p e corr. 7. ὁρθὴ γὰρ — 8. τῆς $E\Delta$] mg. p. 7. ἐστίν] P, om. BFVp. $EZ\Gamma$] supra Γ scr. Δ m. 2 V. γωνία] P; om. BFVp. ΔZ] P; ΓZ BFVp. 8. ἐστίν] om. V. $E\Delta$] P; ΓE BFVp. 9. τῶ] F, τό φ. 10. $E\Gamma$] ΓE F. 11. ἐστίν P, ut lin. 12. $E\Delta$] E corr. in A m. rec. F. 12. τῶν] ins. m. rec. F. 13. γωνία] m. 2 V. 17. καὶ ἀπ' αὐτοῦ — 22. τετραγώνω] καὶ τὰ ἐξῆς PBFV. 20. τῆς ὅλης τῆς p. 24. 1θ F. 27. τέμνει F, corr. m. 1.

κλον, ἡ δὲ προσπίπτῃ, ἢ δὲ τὸ ὑπὸ [τῆς] ὅλης
τῆς τεμνουσῆς καὶ τῆς ἐκτὸς ἀπολαμβανομένης
μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς κυρτῆς περιφε-
ρείας ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς προσπιπτούσης, ἡ προσ-
5 πίπτουσα ἐφάπτεται τοῦ κύκλου.

κύκλου γὰρ τοῦ $ABΓ$ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐκτὸς
τὸ $Δ$, καὶ ἀπὸ τοῦ $Δ$ πρὸς τὸν $ABΓ$ κύκλον προσ-
πιπτέτωσαν δύο εὐθεῖαι αἱ $ΔΓΑ$, $ΔΒ$, καὶ ἡ μὲν
 $ΔΓΑ$ τεμνέτω τὸν κύκλον, ἡ δὲ $ΔΒ$ προσπιπτέτω, ἔστω
10 δὲ τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $ΔΓ$ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΒ$. λέγω,
ὅτι ἡ $ΔΒ$ ἐφάπτεται τοῦ $ABΓ$ κύκλου.

Ἦχθω γὰρ τοῦ $ABΓ$ ἐφαπτομένη ἡ $ΔΕ$, καὶ εἰ-
λήφθω τὸ κέντρον τοῦ $ABΓ$ κύκλου, καὶ ἔστω τὸ $Ζ$,
καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΖΕ$, $ΖΒ$, $ΖΔ$. ἡ ἄρα ὑπὸ $ΖΕΔ$
15 ὀρθή ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἡ $ΔΕ$ ἐφάπτεται τοῦ $ABΓ$ κύ-
κλου, τέμνει δὲ ἡ $ΔΓΑ$, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $ΔΓ$
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΕ$. ἦν δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν
 $ΑΔ$, $ΔΓ$ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΒ$. τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΔΕ$
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΒ$. ἴση ἄρα ἡ $ΔΕ$ τῇ $ΔΒ$.
20 ἐστὶ δὲ καὶ ἡ $ΖΕ$ τῇ $ΖΒ$ ἴση. δύο δὲ αἱ $ΔΕ$, $ΕΖ$
δύο ταῖς $ΔΒ$, $ΒΖ$ ἴσαι εἰσίν. καὶ βάσεις αὐτῶν κοινὴ
ἡ $ΖΔ$. γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $ΔΕΖ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΒΖ$
ἐστίν ἴση. ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $ΔΕΖ$. ὀρθὴ ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ
 $ΔΒΖ$. καὶ ἐστίν ἡ $ΖΒ$ ἐμβαλλομένη διάμετρος. ἡ δὲ
25 τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγο-

1. τῆς] deleo; m. 2 V. ὅλ- in ras. m. 2 V. 2. τῆς]
(prius) PF, V in ras., B m. rec.; om. p. 6. κύκλου] supra m. 1
F. 10. $ΑΔ$] $Α F$ m. 1, V m. 1; $Δ$ supra scr. FV m. 2.
 $ΔΓ$] $Γ P$; corr. m. rec. 13. κέντρον] P, F m. 1, post ras.
V; $Ζ$ κέντρον Bp, F m. 2 (euan.). κύκλου] m. 2 V. καὶ
ἔστω τὸ $Ζ$] PFV; om. Bp. 14. ὑπό] ἢ ὑπό V, del. ἡ m. 1.
15. ἐστὶ V. 17. ἦν δὲ καὶ] P; ὑπόκειται δὲ Theon (BFVp).

μένη ἐφάπτεται τοῦ κύκλου· ἡ ΔB ἄρα ἐφάπτεται τοῦ $\Delta B \Gamma$ κύκλου. ὁμοίως δὴ δειχθήσεται, καὶ τὸ κέντρον ἐπὶ τῆς $A \Gamma$ τυγχάνη.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐκτός, ἀπὸ δὲ
 5 τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι δύο εὐ-
 θεῖαι, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν τέμνῃ τὸν κύκλον, ἡ δὲ προσ-
 πίπτῃ, ἣ δὲ τὸ ὑπὸ ὅλης τῆς τεμνούσης καὶ τῆς
 ἐκτὸς ἀπολαμβανομένης μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ
 τῆς κυρτῆς περιφερείας ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς προσπιπτού-
 10 σης, ἡ προσπίπτουσα ἐφάπεται τοῦ κύκλου· ὅπερ ἔδει
 δεῖξαι.

1. τοῦ] τοῦ $\Delta B \Gamma$ Vp, F m. 2. τοῦ κύκλου· ἡ ΔB ἄρα ἐφάπτεται] mg. m. 1 B; item P, addito καί ante τοῦ. ἡ ΔB — 2. κύκλου] om. p; mg. m. 2 V. 2. δὴ] δέ V, corr. m. 2. 3. $A \Gamma$] Γ in ras. m. 1 B. τυγχάνει P, corr. m. 1. 4. ἀπὸ δὲ — 10. κύκλου] καὶ τὰ ἐξῆς PBFVp. 11. Εὐκλείδου στοιχείων γ PB, Εὐκλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως γ F.

termino perpendicularis ducta est, circulum contingit [prop. XVI $\pi\acute{o}\rho$]. itaque $\angle B$ circulum $AB\Gamma$ contin-
git. similiter demonstrabitur, etiam si centrum in $A\Gamma$ cadit.

Ergo si extra circulum punctum sumitur, et ab eo ad circulum adcidunt duae rectae, et altera harum circulum secat, altera adcidit tantum, et rectangulum comprehensum tota recta secanti et parte eius extrinsecus inter punctum et partem ambitus convexam abs-
cisa aequale est quadrato adcidentis, recta adcidens circulum continget; quod erat demonstrandum.

δ'.

Ὅροι.

α'. Σχήμα εὐθύγραμμον εἰς σχῆμα εὐθύγραμμον ἐγγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἐκάστη τῶν τοῦ ἐγγραφομένου σχήματος γωνιῶν ἐκάστης πλευρᾶς τοῦ,
5 εἰς ὃ ἐγγράφεται, ᾗπτηται.

β'. Σχήμα δὲ ὁμοίως περὶ σχῆμα περιγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἐκάστη πλευρὰ τοῦ περιγραφομένου ἐκάστης γωνίας τοῦ, περὶ ὃ περιγράφεται, ᾗπτηται.

10 γ'. Σχήμα εὐθύγραμμον εἰς κύκλον ἐγγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἐκάστη γωνία τοῦ ἐγγραφομένου ᾗπτηται τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας.

δ'. Σχήμα δὲ εὐθύγραμμον περὶ κύκλον περιγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἐκάστη πλευρὰ τοῦ
15 περιγραφομένου ἐφάπτηται τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας.

ε'. Κύκλος δὲ εἰς σχῆμα ὁμοίως ἐγγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἡ τοῦ κύκλου περιφέρεια ἐκάστης πλευρᾶς τοῦ, εἰς ὃ ἐγγράφεται, ᾗπτηται.

20 ς'. Κύκλος δὲ περὶ σχῆμα περιγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἡ τοῦ κύκλου περιφέρεια ἐκάστης γωνίας τοῦ, περὶ ὃ περιγράφεται, ᾗπτηται.

1. ὅροι] om. BFP. Numeros om. PBF. 4. γωνιῶν]
post ras. 1 litt. V. 8. περιγράφεται] inter ι et γ 2 litt.

IV.

Definitiones.

1. Figura rectilinea in figuram rectilineam inscribi dicitur, cum singuli anguli figurae inscriptae singula latera eius, in quam inscribitur, tangunt.

2. Similiter figura circum figuram circumscribi dicitur, cum singula latera circumscriptae singulos angulos eius, circum quam circumscribitur, tangunt.

3. Figura rectilinea in circulum inscribi dicitur, cum singuli anguli inscriptae ambitum circuli tangunt.

4. Figura autem rectilinea circum circulum circumscribi dicitur, cum singula latera circumscriptae ambitum circuli contingunt.

5. Similiter autem circulus in figuram inscribi dicitur, cum ambitus circuli singula latera eius, in quam inscribitur, tangit.

6. Circulus autem circum figuram circumscribi dicitur, cum ambitus circuli singulos angulos eius, circum quam circumscribitur, tangit.

Def. 1. Boetius p. 379, 19.

2. Boetius p. 379, 22.

eras. F. 11. ἐπιγραφόμενον P. 15. ἐφάπτεται] Bp; ἐφάπτεται P; ἀπτεται FV. 17. δέ] δὲ ὁμοίως p. ὁμοίως] PB; om. p; εὐθύγραμμον, supra scr. ὁμοίως m. 2, FV. 20. σχῆμα εὐθύγραμμον FV.

ζ'. Εὐθεία εἰς κύκλον ἐναρμόζεσθαι λέγεται, ὅταν τὰ πέρατα αὐτῆς ἐπὶ τῆς περιφερείας ἢ τοῦ κύκλου.

α'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ 5 μὴ μείζονι οὕσῃ τῆς τοῦ κύκλου διαμέτρου ἴσην εὐθεῖαν ἐναρμόσαι.

Ἐστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓ$, ἡ δὲ δοθεῖσα εὐ-
θεῖα μὴ μείζων τῆς τοῦ κύκλου διαμέτρου ἡ $Δ$. δεῖ
δὴ εἰς τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον τῇ $Δ$ εὐθείᾳ ἴσην εὐθεῖαν
10 ἐναρμόσαι.

Ἐχθῶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου διάμετρος ἡ $ΒΓ$. εἰ μὲν
οὖν ἴση ἐστὶν ἡ $ΒΓ$ τῇ $Δ$, γερονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπι-
ταχθέν· ἐνήρμοσται γὰρ εἰς τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον τῇ $Δ$
εὐθείᾳ ἴση ἡ $ΒΓ$. εἰ δὲ μείζων ἐστὶν ἡ $ΒΓ$ τῆς $Δ$,
15 κείσθω τῇ $Δ$ ἴση ἡ $ΓΕ$, καὶ κέντρον τῷ $Γ$ διαστήματι
δὲ τῷ $ΓΕ$ κύκλος γεγράφθω ὁ $ΕΑΖ$, καὶ ἐπεξεύχθω
ἡ $ΓΑ$.

Ἐπεὶ οὖν το $Γ$ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΕΑΖ$
κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ΓΑ$ τῇ $ΓΕ$. ἀλλὰ τῇ $Δ$ ἡ $ΓΕ$
20 ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ $Δ$ ἄρα τῇ $ΓΑ$ ἐστὶν ἴση.

Εἰς ἄρα τὸν δοθέντα κύκλον τὸν $ΑΒΓ$ τῇ δο-
θείσῃ εὐθείᾳ τῇ $Δ$ ἴση ἐνήρμοσται ἡ $ΓΑ$ · ὅπερ ἔδει
ποιῆσαι.

β'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον τῷ δοθέντι τρι-
γώνῳ ἴσογώνιον τρίγωνον ἐγγράψαι.

I. Boetius p. 388, 23.

II. Boetius p. 388, 26.

1. εἰς] e corr. m. 2 P. ἐναρμόζεσθαι] ἐν- m. 2 V.
2. ἐπὶ τῆς περιφερείας ἢ τοῦ κύκλου] PBp, V mg. m. rec.;
συμβάλλῃ τῇ τοῦ κύκλου περιφερείᾳ F, V m. 1. 8. μή] ἡ Δ

7. Recta in circulum aptari dicitur, cum termini eius in ambitu circuli sunt.

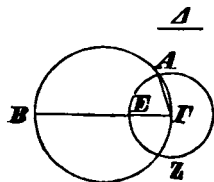
I.

In datum circulum datae rectae non maiori, quam est diameter circuli, aequalem rectam aptare.

Sit datus circulus $AB\Gamma$, data autem recta non maior diametro circuli sit Δ . oportet igitur in $AB\Gamma$ circulum rectae Δ aequalem rectam aptare.

ducatur circuli $AB\Gamma$ diameter $B\Gamma$. iam si

$$B\Gamma = \Delta,$$

effectum erit, quod propositum est; nam in circulum $AB\Gamma$ rectae Δ aequalis aptata est $B\Gamma$. sin $B\Gamma > \Delta$, ponatur $\Gamma E = \Delta$, et centro Γ , radio autem ΓE circulus describatur EAZ ,

et ducatur ΓA .

iam quoniam Γ punctum centrum est circuli EAZ , erit $\Gamma A = \Gamma E$. sed $\Gamma E = \Delta$. quare etiam $\Delta = \Gamma A$.

Ergo in datum circulum $AB\Gamma$ datae rectae Δ aequalis aptata est ΓA ; quod oportebat fieri.

II.

In datum circulum triangulum dato triangulo aequiangulum inscribere.

μή V. ἡ Δ] om. V; in F euan. 13. ἐνείκουσται B.
 γὰρ] supra m. 1 P. Δ] F; B φ. 14. δέ] P, Campanus;
 δὲ οὐ Theon (BFp; δ' οὐ V). 15. κείσθω] καὶ κείσθω Bp.
 κέντρον μὲν BVp. 16. EAZ] PF; in ras. m. 2 V; AZ Bp.
 18. EAZ] $A EZ$ P. 19. τῇ Δ] PF, V m. 2; ἡ Δ Bp, V m. 1;
 Δ in ras. V. ἡ ΓE] PF, V m. 2; τῇ ΓE Bp, V m. 1; ΓE
 in ras. V. 20. Δ] seq. ras. 1 litt. F. ΓA] $A \Gamma$ FV.
 ἴση ἐστίν F. 22. Post εὐθεία add. μὴ μέγιστον οὐσθ τῆς τοῦ
 κύκλου διαμέτρου Bp, m. 2 mg. FV. ἐνείκουσται B.

Ἐστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ABΓ$, τὸ δὲ δοθὲν τριγώνον τὸ $ΔΕΖ$. δεῖ δὴ εἰς τὸν $ABΓ$ κύκλον τῷ $ΔΕΖ$ τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον ἐγγράψαι.

- Ἦχθω τοῦ $ABΓ$ κύκλου ἐφαπτομένη ἡ $HΘ$ κατὰ
 5 τὸ A , καὶ συνεστήτω πρὸς τῇ $AΘ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ A τῇ ὑπὸ $ΔΕΖ$ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ $ΘΑΓ$, πρὸς δὲ τῇ AH εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ A τῇ ὑπὸ $ΔΖΕ$ [γωνίᾳ] ἴση ἡ ὑπὸ HAB , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $BΓ$.
 10 Ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ $ABΓ$ ἐφάπτεται τις εὐθεῖα ἡ $AΘ$, καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ A ἐπαφῆς εἰς τὸν κύκλον διῆκται εὐθεῖα ἡ $ΑΓ$, ἡ ἄρα ὑπὸ $ΘΑΓ$ ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήματι γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $ABΓ$. ἀλλ' ἡ ὑπὸ $ΘΑΓ$ τῇ ὑπὸ $ΔΕΖ$ ἐστὶν ἴση.
 15 καὶ ἡ ὑπὸ $ABΓ$ ἄρα γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΕΖ$ ἐστὶν ἴση. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΒ$ τῇ ὑπὸ $ΔΖΕ$ ἐστὶν ἴση· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ λοιπῇ τῇ ὑπὸ $ΕΔΖ$ ἐστὶν ἴση [ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ $ΔΕΖ$ τριγώνῳ, καὶ ἐγγέγραπται εἰς τὸν $ABΓ$ κύκλον].
 20 Εἰς τὸν δοθέντα ἄρα κύκλον τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον ἐγγέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

γ'.

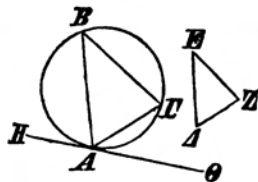
Περὶ τὸν δοθέντα κύκλον τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον περιγράψαι.

III. Boetius p. 388, 28.

1. δέ] m. rec. F. 3. $ΔΕΖ$] Z postea insert. m. 1 F.
 4. $HΘ$] P (H in ras.), F, V m. 1; $HAΘ$ Bp, V m. 2. 5.
 πρὸς] πρὸς μὲν Bp. $AΘ$] $HΘ$ F. 6. $ΔΕΖ$] $Δ$ in ras. P.
 ὑπὸ] m. 2 F. 7. πρὸς δέ] πάλιν πρὸς P. AH] HA P.
 8. γωνίᾳ] om. P. 10. ἄπτεται BV. 11. $AΘ$] P; $HAΘ$ F
 et V (H in ras.); $ΘA$ Bp. καὶ ἀπὸ] ἀπὸ δέ Bp. κατὰ

Sit datus circulus $AB\Gamma$, datus autem triangulus $\triangle EZ$. oportet igitur in $AB\Gamma$ circulum triangulo $\triangle EZ$ aequiangulum triangulum inscribere.

ducatur circulum $AB\Gamma$ in A contingens $H\Theta$ [III, 17], et ad $A\Theta$ rectam et punctum eius A angulo $\triangle EZ$ aequalis construatur $\angle \Theta A\Gamma$, et ad AH rectam et punctum eius A angulo $\triangle ZE$ aequalis $\angle HAB$ [I, 23], et ducatur $B\Gamma$.

iam quoniam circulum $AB\Gamma$ contingit recta $A\Theta$, et ab A puncto contactus in circulum producta est recta $A\Gamma$, erit $\angle \Theta A\Gamma = AB\Gamma$, qui in alterno segmento positus est [III, 32]. sed $\angle \Theta A\Gamma = \triangle EZ$. quare etiam $\angle AB\Gamma = \triangle EZ$. eadem de causa etiam

$$\angle A\Gamma B = \triangle ZE.$$

itaque etiam $\angle B A \Gamma = E \triangle Z$ [I, 32]. itaque triangulus $AB\Gamma$ aequiangulus est triangulo $\triangle EZ$, et in circulum $AB\Gamma$ inscriptus est.

Ergo in datum circulum dato triangulo aequiangulus triangulus inscriptus est; quod oportebat fieri.

III.

Circum datum circulum dato triangulo aequiangulum triangulum circumscribere.

τὸ A ἐπαφῆς εἰς τὸν κύκλον] ἀφῆς Bp. 12. ἐνθεῖα] τις Bp.
 Post $\Theta A\Gamma$ in B ins. γωνία m. rec. 14. ἀλλὰ P. 15.
 ἄρα γωνία] in ras. m. 2 V; γωνία ἄρα F. $\triangle EZ$] litt. $\triangle E$
 in ras. m. 2 V. 16. διὰ τὰ αὐτά — 17. ἴση] mg. m. 1 F.
 16. $A\Gamma B$] ΓB e corr. m. 1 p. $\triangle ZE$] E in ras. m. 2 V. 17.
 λοιπῇ] m. 2 V. $E \triangle Z$] E ins. m. 1 p; $\triangle EZ$ F. 18. ἴση
 ἐστίν Bfp. ἰσογώνιον — 19. κύκλον] om. P. 21. ἰσόγω-
 νον F; corr. m. 1. ποιῆσαι] δεῖξαι BV; ἐν ἄλλῳ· δεῖξαι m.
 1 mg. F.

Ἐστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ABΓ$, τὸ δὲ δοθὲν τρίγωνον τὸ $ΔΕΖ$. δεῖ δὴ περὶ τὸν $ABΓ$ κύκλον τῷ $ΔΕΖ$ τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον περιγράψαι.

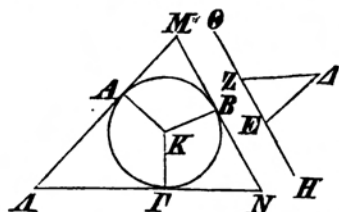
Ἐκβεβλήσθω ἡ EZ ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη κατὰ
 5 τὰ H , $Θ$ σημεία, καὶ εἰλήφθω τοῦ $ABΓ$ κύκλου κέντρον
 τὸ K , καὶ διήχθω, ὡς ἔτυχεν, εὐθεία ἡ KB , καὶ συνε-
 στάτω πρὸς τῇ KB εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ
 τῷ K τῇ μὲν ὑπὸ $ΔΕΗ$ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ BKA , τῇ
 δὲ ὑπὸ $ΔΖΘ$ ἴση ἡ ὑπὸ $BKΓ$, καὶ διὰ τῶν A , B , $Γ$
 10 σημείων ἤχθωσαν ἐφαπτόμεναι τοῦ $ABΓ$ κύκλου αἱ
 $ΑΑΜ$, $ΜΒΝ$, $ΝΓΑ$.

Καὶ ἐπεὶ ἐφαπτόνται τοῦ $ABΓ$ κύκλου αἱ AM ,
 MN , NA κατὰ τὰ A , B , $Γ$ σημεία, ἀπὸ δὲ τοῦ K
 κέντρον ἐπὶ τὰ A , B , $Γ$ σημεία ἐπεζευγμέναι εἰσὶν
 15 αἱ KA , KB , $KΓ$, ὁρθαὶ ἄρα εἰσὶν αἱ πρὸς τοῖς A , B ,
 $Γ$ σημείοις γωνίαι. καὶ ἐπεὶ τοῦ $ΑΜΒΚ$ τετραπλεύ-
 ρου αἱ τέσσαρες γωνίαι τέτρασιν ὁρθαῖς ἴσαι εἰσὶν,
 ἐπειδήπερ καὶ εἰς δύο τρίγωνα διαιρεῖται τὸ $ΑΜΒΚ$,
 καὶ εἰσὶν ὁρθαὶ αἱ ὑπὸ KAM , KBM γωνίαι, λοιπαὶ
 20 ἄρα αἱ ὑπὸ AKB , AMB δυσὶν ὁρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.
 εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ΔΕΗ$, $ΔΕΖ$ δυσὶν ὁρθαῖς ἴσαι·
 αἱ ἄρα ὑπὸ AKB , AMB ταῖς ὑπὸ $ΔΕΗ$, $ΔΕΖ$
 ἴσαι εἰσὶν, ὧν ἡ ὑπὸ AKB τῇ ὑπὸ $ΔΕΗ$ ἔστιν ἴση·
 λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ AMB λοιπῇ τῇ ὑπὸ $ΔΕΖ$ ἔστιν
 25 ἴση. ὁμοίως δὲ δειχθήσεται, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ ANB

1. δέ] om. p, supra F. 4. κατὰ] PBFp; ἐπὶ V. 5. H , $Θ$] in ras. P; H in ras. m. 2 V. 6. KB] BK F. 8. BKA] litt. KA in ras. m. 2 V. 9. ἴση] m. 2 V. 13. MN] N add. m. 2 post ras. V. NA] A add. m. 2 post ras. V. $σημεία$] supra F; om. Bp. ἀπὸ δὲ τοῦ — 14. σημεία] καὶ P. 14. ἐπεζευγμέναι] P; ἐπιζευγνύμεναι BFVp. 19. καὶ εἰσὶν ὁρθαί] P; τετράπλευρον, ὧν Theon (BFV; corr. ex τετράγωνον ὧν m. 1 p). αἱ] supra m. 1 P. MAK P.

Sit datus circulus $AB\Gamma$, datus autem triangulus $\triangle EZ$; oportet igitur circum $AB\Gamma$ circumcirculo triangulo $\triangle EZ$ aequiangulum triangulum circumscribere.

educatur EZ in utramque partem ad puncta H , Θ , et sumatur K centrum circuli $AB\Gamma$, et producat utrunque recta KB , et ad rectam KB et punctum eius K angulo $\triangle EKH$ aequalis construat $\angle BKA$,

angulo autem $\triangle Z\Theta$ aequalis $\angle BKG$ [I, 23]. et per puncta A , B , Γ ducantur circum $AB\Gamma$ contingentes. AM , MBN , $N\Gamma A$ [III, 17]. et quoniam AM , MN , NA

circum $AB\Gamma$ contingunt in punctis A , B , Γ et a centro K ad puncta A , B , Γ ductae sunt KA , KB , $K\Gamma$, anguli ad A , B , Γ puncta positi recti sunt [III, 18]. et quoniam quadrilateri $AMBK$ quattuor anguli quattuor rectis aequales sunt, quoniam $AMBK$ in duos triangulos diuiditur [cfr. I, 32], et anguli KAM , KBM recti sunt, reliqui $AKB + AMB$ duobus rectis aequales sunt. uerum etiam $\triangle EKH + \triangle EZ$ duobus rectis aequales sunt [I, 13]. itaque

$$AKB + AMB = \triangle EKH + \triangle EZ,$$

quorum $\angle AKB = \triangle EKH$. quare $\angle AMB = \triangle EZ$. similiter demonstrabimus, esse etiam $\angle ANB = \triangle ZE$.

γωνίαι] P; γωνίαι δύο ὀρθαί εἰσιν B et p (εἰσι); γωνίαι δύο ὀρθαίς ἴσαι εἰσιν F et V (δυσὲν et εἰσι). λοιπαί

— 20. εἰσὲν] bis F. 20. εἰσιν ἴσαι p. 21. εἰσὶ] εἰσὲν P. εἰσὶ δέ — ἴσαι] mg. m. 2 V. 23. ἴσαι εἰσὲν, ὧν ἡ ὑπό] in

ras. m. 1 B. 25. δὴ] δέ F (corr. m. 1), V (corr. m. 2).

$\angle ANB$] Bp; $\angle N\Gamma B$ P; $\angle ANM$ V (N corr. ex H); $\angle ANB$ F seq. spatio 2 litt.; A corr. m. 2 ex A.

τῇ ὑπὸ ΔZE ἐστὶν ἴση· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ MAN [λοιπῇ] τῇ ὑπὸ $E\Delta Z$ ἐστὶν ἴση. ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ AMN τρίγωνον τῷ ΔEZ τριγώνῳ· καὶ περιγέγραπται περὶ τὸν $AB\Gamma$ κύκλον.

- 5 Περὶ τὸν δοθέντα ἄρα κύκλον τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον περιγέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

δ'.

Εἰς τὸ δοθὲν τρίγωνον κύκλον ἐγγράψαι.

- 10 Ἔστω τὸ δοθὲν τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$. δεῖ δὴ εἰς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον κύκλον ἐγγράψαι.

Τετμήσθωσαν αἱ ὑπὸ $AB\Gamma$, $\Gamma B A$ γωνίαι διχα ταῖς $B\Delta$, $\Gamma\Delta$ εὐθείαις, καὶ συμβαλλέτωσαν ἀλλήλαις κατὰ τὸ Δ σημεῖον, καὶ ἤχθωσαν ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὰς

- 15 AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ εὐθείας κάθετοι αἱ ΔE , ΔZ , ΔH .

- Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $AB\Delta$ γωνία τῇ ὑπὸ $\Gamma B\Delta$, ἐστὶ δὲ καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ $BE\Delta$ ὀρθῇ τῇ ὑπὸ $BZ\Delta$ ἴση, δύο δὴ τρίγωνα ἐστὶ τὰ $EB\Delta$, $ZB\Delta$ τὰς δύο γωνίας ταῖς δυσὶ γωνίαις ἴσας ἔχοντα καὶ μίαν
20 πλευρὰν μὲν πλευρὰ ἴσην τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν κοινὴν αὐτῶν τὴν $B\Delta$ · καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔχουσιν· ἴση ἄρα ἡ ΔE τῇ ΔZ . διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἡ ΔH τῇ ΔZ ἐστὶν ἴση. αἱ τρεῖς ἄρα εὐθεῖαι αἱ ΔE ,

IV. Pappus VII p. 646, 7. Boetius p. 389, 1?

1. ΔZE] ΔEZ F. 2. λοιπῇ] om. P; γωνία λοιπῇ FV.
 $E\Delta Z$] ΔEZ F. ἐστὶν P. 12. $\Gamma B\Gamma$] PF, V m. 2; $B\Gamma A$ Bp, V m. 1. 13. συμβαλλέτωσαν] alt. λ supra m. 1 P.
 15. ΓA] A in ras. p, corr. ex ΔB . 16. $AB\Delta$] B in ras. P.
 17. $\Gamma B\Delta$] ΓAB , corr. m. 2 in ΔBZ P. τέμνεται γὰρ διχα mg. p. ἐστὶν B. 18. ἐστὶ] ἐστὶν P; εἰσι V. $ZB\Delta$] PF, V m. 2 in ras.; ΔBZ Bp. 19. ταῖς] mg. m. 2 F; om. Bp.

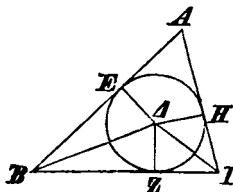
quare etiam $\angle MAN = \angle AZ$. itaque triangulus AMN triangulo $\triangle EZ$ aequiangulus est; et circum $AB\Gamma$ circulum circumscriptus est.

Ergo circum datum circulum dato triangulo aequiangulus triangulus circumscriptus est; quod oportebat fieri.

IV.

In datum triangulum circulum inscribere.

Sit datus triangulus $AB\Gamma$. oportet igitur in triangulum $AB\Gamma$ circulum inscribere.

secentur enim anguli $AB\Gamma$, $\angle \Gamma B$ in duas partes aequales rectis $B\Delta$, $\Gamma\Delta$ [I, 9], quae concurrant in Δ puncto [I *alt.* 5], et a Δ ad rectas AB , $B\Gamma$, ΓA perpendiculares ducantur ΔE , ΔZ , ΔH . et quoniam

$$\angle AB\Delta = \angle \Gamma B\Delta,$$

et $\angle BE\Delta = \angle BZ\Delta$, quia recti sunt, duo trianguli $EB\Delta$, $ZB\Delta$ duos angulos duobus angulis aequales habent, et unum latus uni lateri aequale, quod sub altero aequalium angulorum subtendit commune utriusque $B\Delta$. itaque etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt [I, 26]. itaque $\Delta E = \Delta Z$. eadem de causa etiam $\Delta H = \Delta Z$.¹⁾ ergo tres rectae ΔE , ΔZ , ΔH inter se aequales sunt. itaque qui centro

1) Nam $\angle \Delta \Gamma H = \angle \Delta \Gamma Z$, $\angle H \Gamma \Delta = \angle Z \Gamma \Delta$, $\Delta \Gamma = \Delta \Gamma$; tum u. I, 26.

ἔχοντες V, corr. m. 2. 20. *τῆν*] om. Bp. 24. *τῆ*] seq. ras. 1 litt. B. Post *ἴση* add. Theon: *ὥστε καὶ ἡ ΔΕ τῆ ΔΗ ἐστὶν ἴση* (Bf p et om. *ἐστὶν* V); om. P, Campanus. *αὐτῶς* — 280, 1: *ἀλλήλαις ἐστὶν*] om. p; mg. m. rec. B. *ἐὐθεῖαι*] om. V.

ΔZ , ΔH ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ὁ ἄρα κέντρον τῷ Δ καὶ διαστήματι ἐνὶ τῶν E , Z , H κύκλος γραφόμενος ἦξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων καὶ ἐφάπεται τῶν AB , $B\Gamma$, ΓA εὐθειῶν διὰ τὸ ὀρθὰς εἶναι τὰς πρὸς τοῖς E , Z , H σημείοις γωνίας. εἰ γὰρ τεμεῖ αὐτάς, ἔσται ἡ τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένη ἐντὸς πίπτουσα τοῦ κύκλου· ὅπερ ἄτοπον ἐδείχθη· οὐκ ἄρα ὁ κέντρον τῷ Δ διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν E , Z , H γραφόμενος κύκλος τεμεῖ τὰς AB , $B\Gamma$, ΓA [εὐθείας·] ἐφάπεται ἄρα αὐτῶν, καὶ ἔσται ὁ κύκλος ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον. ἐγγεγράφθω ὡς ὁ ZHE .

Εἰς ἄρα τὸ δοθὲν τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ κύκλος ἐγγεγράφεται ὁ EZH · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

15

ε'.

Περὶ τὸ δοθὲν τρίγωνον κύκλον περιγράφαι.

Ἐστω τὸ δοθὲν τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ · δεῖ δὲ περὶ τὸ δοθὲν τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ κύκλον περιγράψαι.

20 Τετμήσθωσαν αἱ AB , $A\Gamma$ εὐθεῖαι δίχα κατὰ τὰ Δ , E σημεία, καὶ ἀπὸ τῶν Δ , E σημείων ταῖς AB , $A\Gamma$ πρὸς ὀρθὰς ἤχθωσαν αἱ ΔZ , EZ · συμπεσοῦνται δὴ ἡτοι ἐντὸς τοῦ $AB\Gamma$ τριγώνου ἢ ἐπὶ τῆς $B\Gamma$ εὐθείας ἢ ἐκτὸς τῆς $B\Gamma$.

V. Pappus VII p. 646, 7. Simplicius in phys. fol. 14^u.

1. ἴσαι] εὐθεῖαι ἴσαι V. εἰσὶ V. 2. καί] m. 2 V.
ἐν] δὲ ἐν V et m. rec. B. E, Z, H] P B p; ΔH , ΔZ , ΔE
in ras. V et, ut uidetur, F; γε. καί· καὶ ἐνὶ τῶν ΔH , ΔZ , ΔE
mg. m. rec. B. γραφόμενος P. 5. γωνίας] m. 2 V.
τέμν B. 6. ἀπ'] litt. α- in ras. m. 2 V. 7. ὅπερ ἐστὶν V p.
8. ἐδείχθη] P, B m. rec.; om. V p; καὶ ἐδείχθη F. δ] om. P.

Δ et radio qualibet rectarum ΔE , ΔZ , ΔH^1) describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet et rectas AB , $B\Gamma$, ΓA continget, quia recti sunt anguli ad puncta E , Z , H positi. nam si eas secat, recta ad diametrum circuli in termino perpendicularis ducta intra circulum cadet; quod demonstratum est absurdum esse [III, 16]. itaque circulus centro Δ et radio qualibet rectarum ΔE , ΔZ , ΔH descriptus rectas AB , $B\Gamma$, ΓA non secabit. itaque eas continget, et circulus in triangulum $AB\Gamma$ inscriptus erit. inscribatur ut ZHE .

Ergo in datum triangulum $AB\Gamma$ circulus inscriptus est EZH ; quod oportebat fieri.

V.

Circum datum triangulum circulum circumscribere.

Sit datus triangulus $AB\Gamma$. oportet igitur circum datum triangulum $AB\Gamma$ circulum circumscribere.

secentur rectae AB , $A\Gamma$ in duas partes aequales in punctis Δ , E [I, 10], et a punctis Δ , E ad AB , $A\Gamma$ perpendiculares ducantur ΔZ , EZ . concurrent igitur aut intra triangulum $AB\Gamma$ aut in recta $B\Gamma$ aut ultra $B\Gamma$.

1) Graecam locutionem satis miram et negligentem saepius (p. 280, 9. 282, 8. 290, 22. 292, 3) praebent boni codd., quam ut corrigere audeam.

9. E , Z , H] PBFVp, ed. Basil.; ΔE , ΔZ , ΔH Gregorius.
 δ κύκλος P. $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$] PV, F m. 2; $\tau\acute{\epsilon}\mu\upsilon\upsilon\epsilon\iota$ Bp, F m. 1. 10.
 ΓA] $\Gamma \Delta$ e corr. m. 2 V. δ] om. Bp. 11. $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\epsilon\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\theta\omega$ $\acute{\omega}\varsigma$
 δ ZHE] P; om. Theon (BFVp). 13. $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$] $\sigma\sigma$ post ras. 2 litt.
F; corr. m. 1. $\delta\omicron\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\iota$ P, corr. m. 1. $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\rho\alpha\pi\tau\alpha\iota$ F.
14. δ] om. P. 20. AB] BA P. $\tau\acute{\alpha}$] $\tau\acute{o}$ F, sed corr. 22.
 $A\Gamma$] A e corr. P; $A\Gamma$ $\sigma\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha\iota\varsigma$ F m. rec. EZ] ZE P.
23. $\delta\eta$] P; $\delta\acute{\epsilon}$ BFVp. η] supra m. 1 F.

Συμπιπτεύωσαν πρότερον ἐντός κατὰ τὸ Z , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ZB , $ZΓ$, ZA . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AA τῇ AB , κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ AZ , βάσεις ἄρα ἡ AZ βάσει τῇ ZB ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, 5 ὅτι καὶ ἡ $ΓZ$ τῇ AZ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ ZB τῇ $ZΓ$ ἐστὶν ἴση· αἱ τρεῖς ἄρα αἱ ZA , ZB , $ZΓ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. ὁ ἄρα κέντρον τῷ Z διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν A , B , $Γ$ κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων, καὶ ἔσται περιγεγραμμένος ὁ 10 κύκλος περὶ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον. περιγεγράφθω ὡς ὁ $ABΓ$.

ἀλλὰ δὴ αἱ AZ , EZ συμπιπτεύωσαν ἐπὶ τῆς $BΓ$ εὐθείας κατὰ τὸ Z , ὡς ἔχει ἐπὶ τῆς δευτέρας καταγραφῆς, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ AZ . ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, 15 ὅτι τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ περὶ τὸ $ABΓ$ τριγώνου περιγεγραμμένου κύκλου.

Ἀλλὰ δὴ αἱ AZ , EZ συμπιπτεύωσαν ἐκτός τοῦ $ABΓ$ τριγώνου κατὰ τὸ Z πάλιν, ὡς ἔχει ἐπὶ τῆς τρίτης καταγραφῆς, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ AZ , BZ , 20 $ΓZ$. καὶ ἐπεὶ πάλιν ἴση ἐστὶν ἡ AA τῇ AB , κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ AZ , βάσεις ἄρα ἡ AZ βάσει τῇ BZ ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ $ΓZ$ τῇ

1. συμπίπτωσαν F. πρότερον ἐντός] οὐν ἐντός πρότερον P.
 2. $ZΓ$] litt. Z in ras. m. 2 V, in $Γ$ mutat. m. 2 F.
 3. AB] BA P. AZ] AZ ? F. 4. ZB] in ras. p. ἐστὶν ἴση] PF; ἴση ἐστὶν BV p. 5. $ΓZ$] $ZΓ$ B p. 6. ἐστὶν] om. V. Post ἴση ras. 6 litt. F. 8. A , B , $Γ$] P; ZA , ZB , $ZΓ$ Theon (BFV p.). καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων] om. p; mg. m. rec. B. 9. ὁ] insert. m. 1 V. 10. καὶ περιγραφέσθω V; καὶ etiam in F add. m. 2 (euan.). 12. $BΓ$] AG F; corr. m. 2. 14. AZ] Z in ras. p. 19. AZ] AZ F. BZ , $ΓZ$] P; BZ , $ΓZ$ F; ZB , $ZΓ$ BV p. 20. καὶ] eras. V. 22. BZ] PF, V m. 1; ZB B p, V m. 2. $ΓZ$] $ZΓ$ P.

quare etiam $BZ = Z\Gamma$. itaque qui centro Z et radio qualibet rectarum ZA , ZB , $Z\Gamma$ describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet, et circum triangulum $AB\Gamma$ circumscriptus erit.

Ergo circum datum triangulum circulus circumscriptus est; quod oportebat fieri.

Et adparet, si centrum circuli intra triangulum ceciderit, angulum $B\Lambda\Gamma$ in segmento maiore, quam est semicirculus, positum minorem esse recto, sin centrum in recta $B\Gamma$ ceciderit, angulum $B\Lambda\Gamma$ in semicirculo positum rectum esse, sin centrum circuli ultra triangulum ceciderit, angulum $B\Lambda\Gamma$ in segmento minore, quam est semicirculus, positum maiorem esse recto¹⁾ [III, 31].

VI.

In datum circulum quadratum inscribere.

1) Finem (lin. 17—20) genuinum esse uix putauerim; parum enim necessarius uidetur, et ἡ διδομένη γωνία lin. 17 falsum est, ut obseruauit Simsonus p. 353, cui obsecuti locum corrigere conati sunt Gregorius et Augustus. haec uerba ideo quoque suspecta sunt, quod speciem corollarii efficiunt, cum tamen uerba lin. 9 sqq. non corollarium sint, sed additio ei similis, quam in III, 25 inuenimus; nam neque in optimis codd. titulum πόρισμα habent, neque a Proclo ut corollarium agnosci uidentur (u. ad IV, 15 πόρισμα).

ρισμα] om. P; mg. m. 2 BF; mg. m. 1 Vp. 9. ὅτι, ὅτε] ὅταν F. 10. πίπτει] πίπτῃ F; πίπτοι P. γωνία] m. 2 V. 12. εὐθείας — 13. γωνία] P; om. Theon (BFVp). 14. ἐστίν] P, F supra m. 1; ἔσται BVp. τὸ κέντρον τοῦ κύκλου] P; om. Theon (BFVp). 15. τοῦ τριγώνου] August; τριγώνου P; τῆς BΓ εὐθείας τὸ κέντρον BVp; τοῦ BΓ τὸ κέντρον, postea addito εὐθείας et τοῦ in τῆς mutato m. 2 F. πίπτῃ F. Post BΛΓ in BFp add. γωνία; idem V m. 2. 18. τοῦ] om. F. πεισούνται] P; συμπεσούνται BVp, et F, sed del. συμ-. 20. ποιῆσαι] PF; δεῖξαι BVp; γρ. δεῖξαι mg. m. 1 F.

AZ ἔστιν ἴση· ὥστε καὶ ἡ BZ τῇ $ZΓ$ ἔστιν ἴση· ὁ ἄρα [πάλιν] κέντρον τῷ Z διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν ZA , ZB , $ZΓ$ κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων, καὶ ἔσται περιγεγραμμένος περὶ τὸ $ABΓ$
 5 τρίγωνον.

Περὶ τὸ δοθὲν ἄρα τρίγωνον κύκλος περιέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

[Πόρισμα.]

Καὶ φανερόν, ὅτι, ὅτε μὲν ἐντὸς τοῦ τριγώνου
 10 πίπτει τὸ κέντρον τοῦ κύκλου, ἡ ὑπὸ $BAΓ$ γωνία ἐν μείζονι τμήματι τοῦ ἡμικυκλίου τυγχάνουσα ἐλάττων ἔστιν ὀρθῆς· ὅτε δὲ ἐπὶ τῆς $BΓ$ εὐθείας τὸ κέντρον πίπτει, ἡ ὑπὸ $BAΓ$ γωνία ἐν ἡμικυκλίῳ τυγχάνουσα ὀρθή ἐστιν· ὅτε δὲ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου ἐκτὸς
 15 τοῦ τριγώνου πίπτει, ἡ ὑπὸ $BAΓ$ ἐν ἐλάττονι τμήματι τοῦ ἡμικυκλίου τυγχάνουσα μείζων ἔστιν ὀρθῆς. [ὥστε καὶ ὅταν ἐλάττων ὀρθῆς τυγχάνῃ ἡ διδομένη γωνία, ἐντὸς τοῦ τριγώνου πεσοῦνται αἱ AZ , EZ , ὅταν δὲ ὀρθή, ἐπὶ τῆς $BΓ$, ὅταν δὲ μείζων ὀρθῆς,
 20 ἐκτὸς τῆς $BΓ$ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.]

ε'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον τετράγωνον ἐγγράψαι.

VI. Boetius p. 389, 3.

1. AZ] in ras. m. 2 V. BZ] ZB P. $ZΓ$] $ΓZ$ BFp. Post ἴση in F insert. in ras. αἱ τρεῖς ἄρα ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν; idem B mg. m. rec. 2. πάλιν] om. P. 5. Post τρίγωνον Theon add. περιγεγράφθω ὡς ὁ $ABΓ$ (BFVp; γεγράφθω F m. 1, p; καὶ γεγράφθω V, F m. 2; ἡ $ABΓ$ F, corr. m. 2). 8. πό-

quare etiam $BZ = Z\Gamma$. itaque qui centro Z et radio qualibet rectarum ZA , ZB , $Z\Gamma$ describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet, et circum triangulum $AB\Gamma$ circumscriptus erit.

Ergo circum datum triangulum circulus circumscriptus est; quod oportebat fieri.

Et adparet, si centrum circuli intra triangulum ceciderit, angulum $B\Lambda\Gamma$ in segmento maiore, quam est semicirculus, positum minorem esse recto, sin centrum in recta $B\Gamma$ ceciderit, angulum $B\Lambda\Gamma$ in semicirculo positum rectum esse, sin centrum circuli ultra triangulum ceciderit, angulum $B\Lambda\Gamma$ in segmento minore, quam est semicirculus, positum maiorem esse recto¹⁾ [III, 31].

VI.

In datum circulum quadratum inscribere.

1) Finem (lin. 17—20) genuinum esse uix putauerim; parum enim necessarius uidetur, et ἡ διδομένη γωνία lin. 17 falsum est, ut obseruauit Simsonus p. 353, cui obsecuti locum corrigere conati sunt Gregorius et Augustus. haec uerba ideo quoque suspecta sunt, quod speciem corollarii efficiunt, cum tamen uerba lin. 9 sqq. non corollarium sint, sed additio ei similis, quam in III, 25 inuenimus; nam neque in optimis codd. titulum πόρισμα habent, neque a Proclo ut corollarium agnoscii uidentur (u. ad IV, 15 πόρισμα).

ρισμα] om. P; mg. m. 2 BF; mg. m. 1 Vp. 9. ὅτι, ὅτε] ὅταν F. 10. πίπτει] πίπτει F; πίπτοι P. γωνία] m. 2 V. 12. εὐθείας — 13. γωνία] P; om. Theon (BFVp). 14. ἐστίν] P, F supra m. 1; ἐσται BVp. τὸ κέντρον τοῦ κύκλου] P; om. Theon (BFVp). 15. τοῦ τριγώνου] August; τριγώνου P; τῆς BΓ εὐθείας τὸ κέντρον BVp; τοῦ BΓ τὸ κέντρον, postea addito εὐθείας et τοῦ in τῆς mutato m. 2 F. πίπτει F. Post BΛΓ in BFp add. γωνία; idem V m. 2. 18. τοῦ] om. F. πεσοῦνται] P; συμπεσοῦνται BVp, et F, sed del. συμ-. 20. ποιῆσαι] PF; δεῖξαι BVp; γε. δεῖξαι mg. m. 1 F.

"Εστω ἡ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$ · δεῖ δὴ εἰς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον τετράγωνον ἐγγράφαι.

"Ηχθωσαν τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου δύο διάμετροι πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις αἱ $ΑΓ$, $ΒΔ$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ $ΑΒ$,
5 $ΒΓ$, $ΓΔ$, $ΔΑ$.

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΒΕ$ τῇ $ΕΔ$ · κέντρον γὰρ τὸ $Ε$ · κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ $ΕΑ$, βάσεις ἄρα ἡ $ΑΒ$ βάσει τῇ $ΑΔ$ ἴση ἐστίν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἑκατέρω τῶν $ΒΓ$, $ΓΔ$ ἑκατέρω τῶν $ΑΒ$, $ΑΔ$ ἴση ἐστίν.
10 ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔ$ τετράπλευρον. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ γὰρ ἡ $ΒΔ$ εὐθεῖα διάμετρος ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου, ἡμικύκλιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΒΑΔ$ · ὀρθὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΑΔ$ γωνία. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$, $ΓΔΑ$ ὀρθή
15 ἐστίν· ὀρθογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔ$ τετράπλευρον. ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον· τετράγωνον ἄρα ἐστίν. καὶ ἐγγέγραπται εἰς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον.

Εἰς ἄρα τὸν δοθέντα κύκλον τετράγωνον ἐγγέγραπται τὸ $ΑΒΓΔ$ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

20

ξ'.

Περὶ τὸν δοθέντα κύκλον τετράγωνον περιγράφαι.

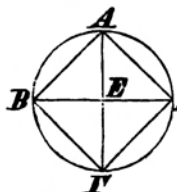
"Εστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$ · δεῖ δὴ περὶ τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον τετράγωνον περιγράφαι.

25 "Ηχθωσαν τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου δύο διάμετροι πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις αἱ $ΑΓ$, $ΒΔ$, καὶ διὰ τῶν $Α$, $Β$, $Γ$, $Δ$

3. ἡ ἤχθωσαν p. τοῦ] γὰρ τοῦ Bp; εἰς τὸν F. κύκλον F. δύο] om. BVp. 5. $ΔΑ$] corr. ex $ΓΑ$ m. 1 F. 7. ἄρα] om. Bp. 8. ἐστίν] F; comp. p; ἐστὶ PVB. 10. ἐστίν P, comp. p. 12. ἐστὶ] ἐστίν P. 13. γωνία] m. 2 V. 16. ἐστίν] P, comp. p; ἐστὶ BFV. 18. ἄρα] om. V. δο-

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur in circulum $AB\Gamma\Delta$ quadratum inscribere.

ducantur circuli $AB\Gamma\Delta$ duae diametri inter se perpendiculares $A\Gamma$, $B\Delta$, et ducantur AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔA .

et quoniam $BE = E\Delta$ (nam E centrum est), et EA communis est et perpendicularis, erit $AB = A\Delta$ [I, 4]. eadem de causa $B\Gamma = AB$ et $\Gamma\Delta = A\Delta$. itaque quadrilaterum $AB\Gamma\Delta$ aequilaterum est. dico, idem rectangulum esse.

nam quoniam recta $B\Delta$ diameter est circuli $AB\Gamma\Delta$, semicirculus est $B\Delta\Delta$. itaque $\angle B\Delta\Delta$ rectus est [III, 31]. eadem de causa etiam singuli anguli $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$ recti sunt. itaque rectangulum est quadrilaterum $AB\Gamma\Delta$. sed demonstratum est, idem aequilaterum esse. itaque quadratum est [I def. 22]. et in circulum $AB\Gamma\Delta$ inscriptum est.

Ergo in datum circulum quadratum inscriptum est $AB\Gamma\Delta$; quod oportebat fieri.

VII.

Circum datum circulum quadratum circumscribere.

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur circum $AB\Gamma\Delta$ circulum quadratum circumscribere.

ducantur circuli $AB\Gamma\Delta$ duae diametri inter se perpendiculares $A\Gamma$, $B\Delta$. et per A , B , Γ , Δ puncta du-

$\thetaέντα$] $AB\Gamma\Delta$ Bp; $\deltaοθέντα$ ἄρα V. Post κύκλον add. τὸν $AB\Gamma\Delta$ V et F m. 2. 19. ποιῆσαι] in ras. p. 24. τετρά-
πλευρον P. 25. γὰρ τοῦ Bp. δύο] om. p. 26. α] om. P.

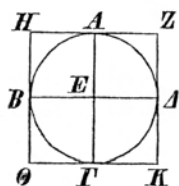
σημείων ἤχθωσαν ἐφαπτόμεναι τοῦ $ABΓΔ$ κύκλου αἱ ZH , $HΘ$, $ΘK$, KZ .

- Ἐπεὶ οὖν ἐφάπτεται ἡ ZH τοῦ $ABΓΔ$ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ E κέντρου ἐπὶ τὴν κατὰ τὸ A ἐπαφὴν
 5 ἐπέξενκται ἡ EA , αἱ ἄρα πρὸς τῷ A γωνίαι ὀρθαί
 εἰσιν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ αἱ πρὸς τοῖς B , $Γ$, $Δ$
 σημείοις γωνίαι ὀρθαί εἰσιν. καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ
 ὑπὸ AEB γωνία, ἐστὶ δὲ ὀρθὴ καὶ ἡ ὑπὸ EBH ,
 παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ $HΘ$ τῇ $ΑΓ$. διὰ τὰ αὐτὰ
 10 δὴ καὶ ἡ $ΑΓ$ τῇ ZK ἐστὶ παράλληλος. ὥστε καὶ ἡ
 $HΘ$ τῇ ZK ἐστὶ παράλληλος. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν,
 ὅτι καὶ ἑκατέρα τῶν HZ , $ΘK$ τῇ $BEΔ$ ἐστὶ παρά-
 λληλος. παραλληλόγραμμα ἄρα ἐστὶ τὰ HK , $HΓ$, AK ,
 ZB , BK . ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν HZ τῇ $ΘK$, ἡ δὲ
 15 $HΘ$ τῇ ZK . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῇ $BΔ$, ἀλλὰ
 καὶ ἡ μὲν $ΑΓ$ ἑκατέρᾳ τῶν $HΘ$, ZK , ἡ δὲ $BΔ$ ἑκα-
 τέρα τῶν HZ , $ΘK$ ἐστὶν ἴση [καὶ ἑκατέρα ἄρα τῶν
 $HΘ$, ZK ἑκατέρᾳ τῶν HZ , $ΘK$ ἐστὶν ἴση], ἰσόπλευρον
 ἄρα ἐστὶ τὸ $ZHΘK$ τετράπλευρον. λέγω δὴ, ὅτι
 20 καὶ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ γὰρ παραλληλόγραμμόν ἐστι
 τὸ $HBEA$, καὶ ἐστὶν ὀρθὴ ἡ ὑπὸ AEB , ὀρθὴ ἄρα
 καὶ ἡ ὑπὸ AHB . ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ αἱ
 πρὸς τοῖς $Θ$, K , Z γωνίαι ὀρθαί εἰσιν. ὀρθογώνιον
 ἄρα ἐστὶ τὸ $ZHΘK$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον.

2. KZ] in ras. F; mutat. in ZK m. 2 V. 4. ἐπαφὴν] ἐπιφάνειαν p et B m. 1 (corr. m. rec.). 5. τῷ] τό B. 6. εἰσι BVp. 7. εἰσι Vp. 8. AEB] B in ras. F. EBH] B in ras. F. 10. παράλληλος ἐστὶν V. ὥστε — 11. παρ-
 ἄλληλος] Pp (in ZK litt. Z in ras. p); om. V; mg. m. 1 F, m. 2 B; habet Campanus. 13. Post παράλληλος add. ὥστε
 καὶ ἡ HZ τῇ $ΘK$ ἐστὶ παράλληλος Fp, B m. rec. HK] eras. F. 14. ZB] in ras. F; B e corr. m. 2 V. BK] in ras. F.
 15. ἀλλὰ καὶ] P; ἀλλ' BFVp. 16. ZK] ZK ἐστὶν ἴση

cantur circulum $AB\Gamma\Delta$ contingentes ZH , $H\Theta$, ΘK , KZ [III, 17].

iam quoniam ZH circulum $AB\Gamma\Delta$ contingit, et ab E centro ad punctum contactus A ducta est EA , anguli ad A positi recti sunt [III, 18]. eadem de causa anguli ad puncta B , Γ , Δ positi recti sunt. et quoniam $\angle AEB$ rectus est, et $\angle EBH$ et ipse rectus, erit $H\Theta$ rectae $A\Gamma$ parallela [I, 29]. eadem de causa etiam $A\Gamma$ rectae ZK parallela est. quare etiam $H\Theta$ rectae ZK parallela est [I, 30]. similiter demonstrabimus, etiam utramque HZ , ΘK rectae $BE\Delta$ parallela esse. itaque parallelogramma sunt

HK , $H\Gamma$, AK , ZB , BK . itaque [I, 34]

$$HZ = \Theta K, H\Theta = ZK.$$

et quoniam $A\Gamma = B\Delta$, et

$$A\Gamma = H\Theta = ZK$$

et $B\Delta = HZ = \Theta K$ [I, 34], aequilate-

rum est quadrilaterum $ZH\Theta K$. dico, idem rectangulum esse. nam quoniam parallelogrammum est $HBEA$, et $\angle AEB$ rectus est, etiam $\angle AHB$ rectus est [I, 34]. similiter demonstrabimus, etiam angulos ad Θ , K , Z , positos rectos esse. itaque $ZH\Theta K$ rectangulum est. et demonstratum est, idem aequilaterum esse. ergo

BFVp. 17. καὶ ἑκατέρω — 18. ἴση] om. P. 17. καί] om. p. ἄρα] supra F. 18. $H\Theta$] Θ e corr. p. 20. ἐστὶ] ἐστὶν P. 21. $HBE\Delta$] $H\Delta EA$, sed Δ e corr. m. 1 F. AEB] B in ras. F. ὁρθή — 22. AHB] mg. m. 1 P. 22. AHB] B in ras. F. 23. Θ , Z , K F. 24. ἐστὶν PB, comp. p. τὸ $ZH\Theta K$] P, F m. 1; om. Bp; τὸ $ZH\Theta K$ τετράπλευρον V, F m. 2.

τετράγωνον ἄρα ἐστίν. καὶ περιγέγραπται περὶ τὸν $ABΓΔ$ κύκλον.

Περὶ τὸν δοθέντα ἄρα κύκλου τετράγωνον περιγέγραπται ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

5

η'.

Εἰς τὸ δοθὲν τετράγωνον κύκλον ἐγγράψαι.
Ἔστω τὸ δοθὲν τετράγωνον τὸ $ABΓΔ$. δεῖ δὴ εἰς
τὸ $ABΓΔ$ τετράγωνον κύκλον ἐγγράψαι.

Τετμήσθω ἑκατέρα τῶν $ΑΔ$, AB δίχα κατὰ τὰ
10 E , Z σημεία, καὶ διὰ μὲν τοῦ E ὁποτέρᾳ τῶν AB ,
 $ΓΔ$ παράλληλός ᾗχθω ὁ $EΘ$, διὰ δὲ τοῦ Z ὁποτέρᾳ
τῶν $ΑΔ$, $BΓ$ παράλληλος ᾗχθω ἡ ZK . παραλληλό-
γραμμον ἄρα ἐστὶν ἕκαστον τῶν AK , KB , $AΘ$, $ΘΔ$,
 AH , $HΓ$, BH , $HΔ$, καὶ αἱ ἀπεναντίον αὐτῶν πλε-
20 ραὶ δηλονότι ἴσαι [εἰσίν]. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΔ$
τῇ AB , καὶ ἐστὶ τῆς μὲν $ΑΔ$ ἡμίσεια ἡ AE , τῆς
δὲ AB ἡμίσεια ἡ AZ , ἴση ἄρα καὶ ἡ AE τῇ AZ .
ὥστε καὶ αἱ ἀπεναντίον ἴση ἄρα καὶ ἡ ZH τῇ HE .
ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ ἑκατέρα τῶν $HΘ$, HK
20 ἑκατέρᾳ τῶν ZH , HE ἐστὶν ἴση· αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ
 HE , HZ , $HΘ$, HK ἴσαι ἀλλήλαις [εἰσίν]. ὁ ἄρα
κέντρον μὲν τῷ H διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν E , Z , $Θ$, K
κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων·
καὶ ἐφάπεται τῶν AB , $BΓ$, $ΓΔ$, $ΔΑ$ εὐθειῶν διὰ
25 τὸ ὀρθὰς εἶναι τὰς πρὸς τοῖς E , Z , $Θ$, K γωνίας·
εἰ γὰρ τεμεῖ ὁ κύκλος τὰς AB , $BΓ$, $ΓΔ$, $ΔΑ$, ἡ τῇ

VIII. Boetius p. 389, 5.

1. ἐστίν] comp. p; ἐστὶ PBFV. 5. η'] m. 2 V. 12.
ἡ ZK ᾗχθω p. 13. KB] B mutat. in E m. 2 F; BK Bp.
14. BH , $HΔ$] e corr. F. 15. εἰσίν] F; εἰσὶ BVP; om. P.

quadratum est [I, def. 22]. et circum $AB\Gamma\Delta$ circumscriptum est.

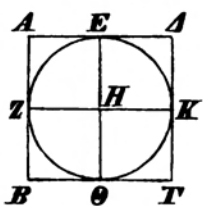
Ergo circum datum circumscriptum quadratum circumscriptum est; quod oportebat fieri.

VIII.

In datum quadratum circum inscribere.

Sit datum quadratum $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur in $AB\Gamma\Delta$ quadratum circum inscribere.

secetur utraque $A\Delta$, AB in duas partes aequales in E , Z punctis, et per E utrique AB , $\Gamma\Delta$ parallela ducatur $E\Theta$ [I, 31 et 30], per Z autem utrique $A\Delta$, $B\Gamma$ parallela ducatur ZK . itaque parallelogramma sunt

AK , KB , $A\Theta$, $\Theta\Delta$, AH , $H\Gamma$, BH , $H\Delta$, et latera eorum opposita inter se aequalia sunt [I, 34]. et quoniam $A\Delta = AB$, et $AE = \frac{1}{2} A\Delta$, $AZ = \frac{1}{2} AB$, erit $AE = AZ$. ergo etiam opposita. quare $ZH = HE$. similiter demon-

strabimus, etiam esse $H\Theta = ZH$, $HK = HE$. itaque quattuor rectae HE , HZ , $H\Theta$, HK inter se aequales sunt. quare qui centro H radio autem qualibet rectarum HE , HZ , $H\Theta$, HK describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet. et rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔA continget, quia recti sunt anguli ad E , Z , Θ , K positi. nam si circulus rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔA secabit, recta ad diametrum circuli in termino

16. AB] B in ras. F. 18. ἀπεναντίον] P; ἀπεναντίον ἴσαι F (sed ἴσαι postea insert. comp.); ἀπεναντίον ἴσαι εἰσίν B Vp. ἴση ἄρα] in ras. m. 2 seq. lacuna 3 litt. F. HE] EH F, et V corr. m. 2 ex HE. 20. ZH] HZ F. αἱ] (alt.) seq. ras. 2 litt. F. 21. εἰσίν] om. P. 22. HE, HZ, HΘ, HK Gregorius. 24. ΔA] mutat. in ΔΓ m. 2 FV. 26. τέμνη B.

διαμέτρω τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένη
ἐντὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου· ὅπερ ἄτοπον ἐδείχθη. οὐκ
ἄρα ὁ κέντρον τῷ H διαστήματι δὲ ἐν τῶν $E, Z, \Theta,$
 K κύκλος γραφόμενος τεμεῖ τὰς $AB, BG, \Gamma A, \Delta A$
5 εὐθείας. ἐφάπεται ἄρα αὐτῶν καὶ ἔσται ἐγγεγραμ-
μένος εἰς τὸ $AB\Gamma\Delta$ τετράγωνον.

Εἰς ἄρα τὸ δοθὲν τετράγωνον κύκλος ἐγγράσσεται·
ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

Θ'.

10 Περὶ τὸ δοθὲν τετράγωνον κύκλον περι-
γράψαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν τετράγωνον τὸ $AB\Gamma\Delta$ · δεῖ δὴ
περὶ τὸ $AB\Gamma\Delta$ τετράγωνον κύκλον περιγράψαι.

Ἐπιξενχθεῖσαι γὰρ αἱ AG, BA τεμνέτωσαν ἀλ-
15 λήλας κατὰ τὸ E .

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔA τῇ AB , κοινὴ δὲ ἡ
 AG , δύο δὴ αἱ $\Delta A, AG$ δυοὶ ταῖς BA, AG ἴσαι
εἰσὶν· καὶ βάσεις ἡ ΔG βάσει τῇ BG ἴση· γωνία ἄρα ἡ
ὑπὸ ΔAG γωνία τῇ ὑπὸ BAG ἴση ἐστὶν· ἡ ἄρα ὑπὸ
20 ΔAB γωνία δίχα τέτμηται ὑπὸ τῆς AG . ὁμοίως δὴ
δείξομεν, ὅτι καὶ ἐκάστη τῶν ὑπὸ $AB\Gamma, B\Gamma\Delta, \Gamma\Delta A$
δίχα τέτμηται ὑπὸ τῶν AG, AB εὐθειῶν. καὶ ἐπεὶ
ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΔAB γωνία τῇ ὑπὸ $AB\Gamma$, καὶ
ἐστὶ τῆς μὲν ὑπὸ ΔAB ἡμίσεια ἡ ὑπὸ EAB , τῆς

2. ἐδείχθη] PF; om. BVp. 3. κέντρον μὲν P. HE, HZ, HΘ, HK ed. Basil. 4. Post K add. σημείων F m. rec. τεμεῖ] PF; τέμνει BVp. ΔA] ΔA P. 6. $AB\Gamma$ P. 7. ἄρα τὸ δοθὲν] P; τὸ δοθὲν ἄρα Theon (BFVp). 9. Θ'] om. φ; Θ' et litt. initialis postea add. in V, ut in sequentibus semper fere. 14. ἐπιξενχθεῖσαι Vp; ἐπιξενχθησῶν φ. $B\Delta$] ΔB P. 15. E] Θ P. 16. ΔA] ΔA F. 18. εἰσὶν] PF; εἰσὶ BVp. Dein mg. in V add. ἐκατέρω ἐκατέρω. καὶ βάσεις]

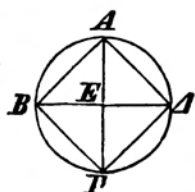
perpendicularis intra circulum cadet; quod demonstratum est absurdum esse [III, 16]. itaque circulus centro H et radio qualibet rectarum HE , HZ , $H\Theta$, HK descriptus rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔA non secabit. quare eas continget, et in quadratum $AB\Gamma\Delta$ inscriptus erit.

Ergo in datum quadratum circulus inscriptus est; quod oportebat fieri.

IX.

Circum datum quadratum circulum circumscribere.

Sit datum quadratum $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur circum $AB\Gamma\Delta$ quadratum circulum circumscribere.

ductae enim $A\Gamma$, $B\Delta$ inter se secant in E . et quoniam $\Delta A = AB$, et $A\Gamma$ communis est, duae rectae ΔA , $A\Gamma$ duabus BA , $A\Gamma$ aequales sunt; et $\Delta\Gamma = B\Gamma$.

itaque $\angle \Delta A\Gamma = B A\Gamma$. ergo $\angle \Delta A B$ recta $A\Gamma$ in duas partes aequales diuisus est. similiter demonstrabimus, etiam angulos $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$ rectis $A\Gamma$, ΔB in duas partes aequales diuisos esse. et quoniam $\angle \Delta A B = AB\Gamma$, et $\angle E A B = \frac{1}{2} \Delta A B$, $\angle E B A = \frac{1}{2} AB\Gamma$,

ἐκατέρω in ras. m. 2 F, supra scr. ἐκατέρω ἐκατέρω m. 1 F.
 εἶναι ἴση FV. 19. ὑπὸ] (tert.) m. 2 F. 20. $\Delta A B$] B in ras. m. 2 V. 21. $AB\Gamma$] P m. 1, F m. 2, V (Γ in ras. m. 2), p (Γ in ras.); AB , $B\Gamma B$, P m. 2, F m. 1. $B\Gamma\Delta$] P m. 1, F m. 2, V (B in ras. m. 2), p (B in ras.); $B\Gamma$, $\Gamma\Delta B$ (punctis del. m. 2; $B\Gamma$ in ras. m. 1); $\Gamma\Delta P$ m. 2, F m. 1. $\Gamma\Delta A$] Γ in ras. m. 2 V, Γ insert. Fp; ΓA P m. 1; ΔA P m. 2; $\Gamma\Delta$, $\Delta A B$; in B mg. m. rec. γρ. καὶ ὑπὸ $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$. 22. ΔB] ΓB φ (non F). 24. εἶναι P. $\Delta A B$] $A\Delta B$ F. ἡμισείας P, corr. m. 1. $E A B$] litt. AB e corr. m. 2 V; AEB P; corr. m. 2.

δὲ ὑπὸ $ABΓ$ ἡμίσεια ἢ ὑπὸ $EBΑ$, καὶ ἡ ὑπὸ EAB
 ἄρα τῇ ὑπὸ $EBΑ$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ
 EA τῇ EB ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ
 ἑκατέρω τῶν EA , EB [εὐθειῶν] ἑκατέρω τῶν $EΓ$,
 5 $EΔ$ ἴση ἐστίν. αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ EA , EB , $EΓ$,
 $EΔ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ὁ ἄρα κέντρον τῷ E καὶ
 διαστήματι ἐνὶ τῶν A , B , $Γ$, $Δ$ κύκλος γραφόμενος
 ἥξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων καὶ ἔσται περιγε-
 γραμμένος περὶ τὸ $ABΓΔ$ τετράγωνον. περιγεγράφθω
 10 ὡς ὁ $ABΓΔ$.

Περὶ τὸ δοθὲν ἄρα τετράγωνον κύκλος περιγέ-
 γραπταὶ· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ι'.

Ἴσοσκελὲς τρίγωνον συστήσασθαι ἔχον ἑκα-
 15 τέραν τῶν πρὸς τῇ βάσει γωνιῶν διπλασίονα
 τῆς λοιπῆς.

Ἐκκείσθω τις εὐθεῖα ἡ AB , καὶ τετμήσθω κατὰ
 τὸ $Γ$ σημεῖον, ὥστε τὸ ὑπὸ τῶν AB , $BΓ$ περιεχό-
 μενον ὀρθογώνιον ἴσον εἶναι τῷ ἀπὸ τῆς $ΓΑ$ τετρα-
 20 γώνῳ· καὶ κέντρον τῷ A καὶ διαστήματι τῷ AB κύ-
 κλος γεγράφθω ὁ $BΔE$, καὶ ἐνηρμόσθω εἰς τὸν $BΔE$
 κύκλον τῇ $ΑΓ$ εὐθείᾳ μὴ μείζονι οὕση τῆς τοῦ $BΔE$
 κύκλου διαμέτρου ἴση εὐθεῖα ἡ $BΔ$ · καὶ ἐπεξεύχθωσαν

X. Proclus p. 204, 1.

1. ἡμίσεια] e corr. m. 2 P. EAB] $EBΔ$ F. 2. ἄρα]
 om. p. ὥστε καὶ πλευρὰ] καὶ Bp. 3. EA] A in ras. m. 2
 V; AE F; EB ἄρα Bp. Post EA in V add. πλευρὰ; idem
 F m. 2. EB] B in ras. m. 2 V; EA Bp. 4. EA , EB] P,
 F m. 2, V in ras. m. 2; $EΓ$, $EΔ$ B, F m. 1, p. εὐθειῶν]
 om. P. $EΓ$, $EΔ$] P, F m. 2, V in ras. m. 2; EA , EB B,

αἱ $ΑΔ$, $ΔΓ$, καὶ περιγεγράφθω περὶ τὸ $ΑΓΔ$ τρίγωνον κύκλος ὁ $ΑΓΔ$.

Καὶ ἐπεὶ τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΒ$, $ΒΓ$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΑΓ$, ἴση δὲ ἡ $ΑΓ$ τῇ $ΒΔ$, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΒ$,
 5 $ΒΓ$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΒΔ$. καὶ ἐπεὶ κύκλου τοῦ $ΑΓΔ$ εἰληπταί τι σημεῖον ἐκτὸς τὸ $Β$, καὶ ἀπὸ τοῦ $Β$ πρὸς τὸν $ΑΓΔ$ κύκλον προσπεπτώκασιν δύο εὐθεῖαι αἱ $ΒΑ$, $ΒΔ$, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν τέμνει, ἡ δὲ προσπίπτει, καὶ ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΒ$, $ΒΓ$ ἴσον τῷ ἀπὸ
 10 τῆς $ΒΔ$, ἡ $ΒΔ$ ἄρα ἐφάπτεται τοῦ $ΑΓΔ$ κύκλου. ἐπεὶ οὖν ἐφάπτεται μὲν ἡ $ΒΔ$, ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ το $Δ$ ἐπαφῆς διηκται ἡ $ΔΓ$, ἡ ἄρα ὑπὸ $ΒΔΓ$ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήματι γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $ΔΑΓ$. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΔΓ$ τῇ ὑπὸ
 15 $ΔΑΓ$, κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $ΓΔΑ$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΔΑ$ ἴση ἐστὶ δυσὶ ταῖς ὑπὸ $ΓΔΑ$, $ΔΑΓ$. ἀλλὰ ταῖς ὑπὸ $ΓΔΑ$, $ΔΑΓ$ ἴση ἐστὶν ἡ ἐκτὸς ἡ ὑπὸ $ΒΓΔ$. καὶ ἡ ὑπὸ $ΒΔΑ$ ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ $ΒΓΔ$. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ $ΒΔΑ$ τῇ ὑπὸ $ΓΒΔ$ ἐστὶν ἴση, ἐπεὶ καὶ πλευρὰ
 20 ἡ $ΑΔ$ τῇ $ΑΒ$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ $ΔΒΑ$ τῇ ὑπὸ $ΒΓΔ$ ἐστὶν ἴση. αἱ τρεῖς ἄρα αἱ ὑπὸ $ΒΔΑ$, $ΔΒΑ$, $ΒΓΔ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΔΒΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΒΓΔ$, ἴση ἐστὶ καὶ πλευρὰ ἡ $ΒΔ$ πλευρᾷ τῇ $ΔΓ$. ἀλλὰ ἡ $ΒΔ$ τῇ $ΓΑ$ ὑπόκειται

1. $ΑΔ$] in ras. m. 2 V. $ΔΓ$] $ΓΔ$ P. $ΑΓΔ$] $ΓΔ$ in ras. m. 1 B, ut etiam supra quaedam. 3. $ΑΒΓ$ PB Fp, in Pp m. 1 insert. B. 4. τῆς $ΑΓ$ — 5. τῷ ἀπὸ] bis P, sed corr. 4. Post prius $ΑΓ$ in F add. □ m. 2 et in mg. τετραγώνω m. 1. $ΒΔ$] $ΔΒ$ F. $ΑΒ$, $ΒΓ$] Pp, prius B m. 2 in ras. V; $ΑΒΓ$ B, corr. m. 2; F, corr. m. 1. 6. τὸ B] corr. ex τῇ B seq. ras. 3 litt. V. 7. προσπεπτώκασιν B. 8. $ΒΔ$] P; $ΒΓΑ$ Bp, V ($Α$ in ras. m. 2), F ($ΓΑ$ in ras. intercedente ras. 1 litt.). 9. ἐστὶν P. τῶν] om. P. $ΑΒ$, $ΒΓ$] alt. B

et ducantur AA , $\Delta\Gamma$, et circum $A\Gamma\Delta$ triangulum circumscribatur circulus $A\Gamma\Delta$ [prop. V].

et quoniam $AB \times B\Gamma = A\Gamma^2$, et $A\Gamma = B\Delta$, erit $AB \times B\Gamma = B\Delta^2$. et quoniam extra circulum $A\Gamma\Delta$ sumptum est punctum quoddam B , et a B ad circulum $A\Gamma\Delta$ adcidunt duae rectae BA , $B\Delta$, et altera earum secat, altera adcidit tantum, et $AB \times B\Gamma = B\Delta^2$, recta $B\Delta$ contingit circulum $A\Gamma\Delta$ [III, 37]. iam quoniam $B\Delta$ contingit, et a Δ puncto contactus producta est $\Delta\Gamma$, erit $\angle B\Delta\Gamma = \Delta A\Gamma$, qui in alterno segmento positus est [III, 32]. iam quoniam

$$\angle B\Delta\Gamma = \Delta A\Gamma,$$

communis adiiciatur $\angle \Gamma\Delta A$. itaque

$$\angle B\Delta A = \Gamma\Delta A + \Delta A\Gamma.$$

sed $\Gamma\Delta A + \Delta A\Gamma = B\Gamma\Delta$ extrinsecus posito [I, 32]. quare etiam $\angle B\Delta A = B\Gamma\Delta$. uerum

$$\angle B\Delta A = \Gamma B\Delta,$$

quia $AA = AB$ [I, 5]. quare etiam $\angle \Delta B A = B\Gamma\Delta$. itaque tres anguli $B\Delta A$, $\Delta B A$, $B\Gamma\Delta$ inter se aequales sunt. et quoniam $\angle \Delta B \Gamma = B\Gamma\Delta$, erit etiam $B\Delta = \Delta\Gamma$ [I, 6].

in ras. m. 2 V; $AB\Gamma$ PB (corr. m. 2), Fp (corr. m. 1). 10. $B\Delta$ Δ e corr. F. η $B\Delta$ supra m. rec. F. 11. $\epsilon\pi\epsilon\iota$ $\omicron\nu\nu$] $\kappa\alpha\iota$ $\epsilon\pi\epsilon\iota$ P. $\mu\acute{\epsilon}\nu$] PF ($\tau\omicron\upsilon$ $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$ η $B\Delta$ $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$ $\kappa\alpha\tau\grave{\alpha}$ $\tau\omicron$ Δ mg. F); om. V; $\tau\omicron\upsilon$ $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$ Bp. 12. $\acute{\alpha}\varphi\eta\varsigma$ Theon (BFVp). 13. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. $\tau\eta$ $\acute{\epsilon}\nu$] m. 2 V. 14. $B\Delta\Gamma$] P, V m. 1; $\Gamma\Delta B$ Bp, V m. 2, F in ras. 15. $\Delta A\Gamma$] Γ in ras. m. 2 V. 16. $B\Delta A$] $B\Delta$ in ras. m. 1 B. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. 16. $\Delta A\Gamma$] $\Delta A H$ φ (non F). 17. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ η] in ras. m. 1 p. $\acute{\epsilon}\kappa\tau\omicron\varsigma$] om. p. 18. $\kappa\alpha\iota$ η] η $\acute{\alpha}\rho\alpha$ P. $B\Delta A$] $A\Delta B$ P. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. P, m. rec. F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\iota\sigma\eta$ F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PB. $\acute{\alpha}\lambda\lambda$ ' FV. 19. $\Gamma B\Delta$] V m. 1; $AB\Delta$ V m. 2. $\iota\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ BFp. 20. $\iota\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ p. $\Delta B A$] $B\Delta A$ P, F m. 1 (corr. m. 2). 22. $\acute{\epsilon}\iota\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PF; $\acute{\epsilon}\iota\sigma\tau\acute{\iota}$ BVp. 23. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V, sed ν eras. 24. $\pi\lambda\epsilon\nu\varrho\acute{\alpha}$] om. p., m. 2 B. $\acute{\alpha}\lambda\lambda$ ' F.

ἴση· καὶ ἡ $\Gamma\Delta$ ἄρα τῇ $\Gamma\Delta$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ γωνία
 ἡ ὑπὸ $\Gamma\Delta\Delta$ γωνία τῇ ὑπὸ $\Delta\Delta\Gamma$ ἐστὶν ἴση· αἱ ἄρα
 ὑπὸ $\Gamma\Delta\Delta$, $\Delta\Delta\Gamma$ τῆς ὑπὸ $\Delta\Delta\Gamma$ εἰσι διπλασίους.
 ἴση δὲ ἡ ὑπὸ $\beta\Gamma\Delta$ ταῖς ὑπὸ $\Gamma\Delta\Delta$, $\Delta\Delta\Gamma$ · καὶ
 5 ἡ ὑπὸ $\beta\Gamma\Delta$ ἄρα τῆς ὑπὸ $\Gamma\Delta\Delta$ ἐστὶ διπλῇ. ἴση
 δὲ ἡ ὑπὸ $\beta\Gamma\Delta$ ἑκατέρω τῶν ὑπὸ $\beta\Delta\Delta$, $\Delta\beta\Delta$ · καὶ
 ἑκατέρα ἄρα τῶν ὑπὸ $\beta\Delta\Delta$, $\Delta\beta\Delta$ τῆς ὑπὸ $\Delta\Delta\beta$
 ἐστὶ διπλῇ.

Ἰσοσκελὲς ἄρα τρίγωνον συνέσταται τὸ $\Delta\beta\Delta$ ἔχον
 10 ἑκατέραν τῶν πρὸς τῇ $\Delta\beta$ βάσει γωνιῶν διπλασίονα
 τῆς λοιπῆς· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ια'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον πεντάγωνον ἰσό-
 πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

15 Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $\Delta\beta\Gamma\Delta\epsilon$ · δεῖ δὴ εἰς τὸν
 $\Delta\beta\Gamma\Delta\epsilon$ κύκλον πεντάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσο-
 γώνιον ἐγγράψαι.

Ἐκκείσθω τρίγωνον ἰσοσκελὲς τὸ $\text{ZH}\Theta$ διπλασίονα
 ἔχον ἑκατέραν τῶν πρὸς τοῖς H , Θ γωνιῶν τῆς πρὸς
 20 τῷ Z , καὶ ἐγγεγράφθω εἰς τὸν $\Delta\beta\Gamma\Delta\epsilon$ κύκλον τῷ
 $\text{ZH}\Theta$ τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον τὸ $\Delta\Gamma\Delta$, ὥστε
 τῇ μὲν πρὸς τῷ Z γωνίᾳ ἴσην εἶναι τὴν ὑπὸ $\Gamma\Delta\Delta$,
 ἑκατέραν δὲ τῶν πρὸς τοῖς H , Θ ἴσην ἑκατέρω τῶν

XI. Boetius p. 389, 10.

1. $\Gamma\Delta$] $\text{P}\phi$, V in ras. m. 2; $\Delta\Gamma$ Bp. 2. γωνία] om. V.
 3. $\Delta\Delta\Gamma$] (alt.) P, F (supra m. 2: $\Gamma\Delta\Delta$), V in ras. m. 2; $\Gamma\Delta\Delta$
 Bp. διπλάσιοι F. 4. δέ] δὲ καὶ V. ἡ] supra m. 2 P.
 $\Gamma\Delta\Delta$] $\text{P}\phi$; in ras. m. 2 V; $\Gamma\Delta\Delta$ Bp. $\Delta\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta\Delta$ Bp.
 καὶ] διπλῇ ἄρα Bp. 5. ἄρα] om. Bp. $\Gamma\Delta\Delta$] in ras. V,
 Γ e corr. F. ἐστὶν PB, comp. p. διπλῇ] om. Bp. 6.
 καὶ] om. P. 7. $\Delta\Delta\beta$] $\beta\Delta\Delta$ P. 9. συνίσταται V. $\Delta\beta\Delta$]

uerum supposuimus, esse $B\Delta = \Gamma A$. itaque etiam

$$\Gamma A = \Gamma \Delta;$$

quare etiam $\angle \Gamma \Delta A = \angle A \Gamma \Delta$ [I, 5]. itaque

$$\Gamma \Delta A + \angle A \Gamma \Delta = 2 \angle A \Gamma \Delta.$$

sed $B\Gamma \Delta = \Gamma \Delta A + \angle A \Gamma \Delta$. itaque etiam

$$B\Gamma \Delta = 2 \angle A \Gamma \Delta.$$

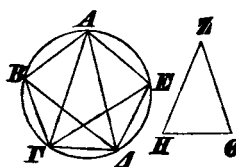
sed $B\Gamma \Delta = B\Delta A = \angle B A \Delta$. ergo uterque $B\Delta A$, $\angle B A \Delta$ duplo maior est angulo $\angle A \Gamma \Delta$.

Ergo triangulus aequicurius constructus est $AB\Delta$ utrumque angulum ad ΔB basim positum duplo maiorem habens reliquo; quod oportebat fieri.

XI.

In datum circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum inscribere.

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta E$. oportet igitur in circulum $AB\Gamma\Delta E$ quinquangulum aequilaterum et aequiangulum inscribere.

construatur triangulus aequicurius $ZH\Theta$ utrumque angulum ad H , Θ positum duplo maiorem habens angulo ad Z posito [prop. ΘX], et in circulum $AB\Gamma\Delta E$ triangulo $ZH\Theta$ aequiangulus inscribatur triangulus $A\Gamma\Delta$, ita ut sit $\angle \Gamma A \Delta$ angulo ad Z posito aequalis, uterque autem $A\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$ utrique angulorum ad

Bpφ; V m. 2; $\angle \Delta B$ P. 10. $B\Delta$ p. 15. $\xi\sigma\tau\omega$ — 17. $\epsilon\gamma\gamma\rho\acute{\alpha}\varphi\alpha\iota$] om. P. 19. $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha\upsilon$] om F. $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ τοῖς H , Θ $\gamma\omega\nu\iota\omega\acute{\nu}$] $\lambda\omicron\iota\pi\acute{\omega}\nu$ P. 20. $\tau\acute{\omega}$] (prius) τό B, F m. 1 (corr. m. 2). 22. $\tau\acute{\omega}$] τό B. 23. $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha\upsilon$] $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ (α in ras.) p, $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ P. $\tau\acute{\omega}\nu$] in ras. p; $\tau\eta\nu$ B. $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$] $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha\upsilon$ P et e corr. p. $\tau\acute{\omega}\nu$] φ, $\acute{\alpha}\rho\alpha$ τῶν F.

ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΓΔΑ$ · καὶ ἑκατέρα ἄρα τῶν ὑπὸ $ΑΓΔ$,
 $ΓΔΑ$ τῆς ὑπὸ $ΓΑΔ$ ἐστὶ διπλῇ. τετμησθῶ δὴ ἑκα-
 τέρα τῶν ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΓΔΑ$ δίχα ὑπὸ ἑκατέρας τῶν
 $ΓΕ$, $ΔΒ$ εὐθειῶν, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΑΒ$, $ΒΓ$,
 5 $[ΓΔ]$, $ΔΕ$, $ΕΑ$.

Ἐπεὶ οὖν ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΓΔΑ$ γωνιῶν
 διπλασίων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $ΓΑΔ$, καὶ τετμημέναι εἰσὶ
 δίχα ὑπὸ τῶν $ΓΕ$, $ΔΒ$ εὐθειῶν, αἱ πέντε ἄρα γω-
 νίαι αἱ ὑπὸ $ΔΑΓ$, $ΑΓΕ$, $ΕΓΔ$, $ΓΔΒ$, $ΒΔΑ$ ἴσαι ἀλ-
 10 λήλαις εἰσὶν. αἱ δὲ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν
 βεβήκασιν· αἱ πέντε ἄρα περιφέρειαι αἱ $ΑΒ$, $ΒΓ$,
 $ΓΔ$, $ΔΕ$, $ΕΑ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. ὑπὸ δὲ τὰς ἴσας
 περιφερείας ἴσαι εὐθεῖαι ὑποτείνουσιν· αἱ πέντε ἄρα
 εὐθεῖαι αἱ $ΑΒ$, $ΒΓ$, $ΓΔ$, $ΔΕ$, $ΕΑ$ ἴσαι ἀλλήλαις
 15 εἰσὶν· ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔΕ$ πεντάγωνον.
 λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἰσογώνιον. ἐπεὶ γὰρ ἡ $ΑΒ$ περι-
 φέρεια τῇ $ΔΕ$ περιφερείᾳ ἐστὶν ἴση, κοινὴ προσκεῖσθω
 ἡ $ΒΓΔ$ · ὅλη ἄρα ἡ $ΑΒΓΔ$ περιφέρεια ὅλη τῇ $ΕΔΓΒ$
 περιφερείᾳ ἐστὶν ἴση. καὶ βέβηκεν ἐπὶ μὲν τῆς $ΑΒΓΔ$
 20 περιφερείας γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΕΔ$, ἐπὶ δὲ τῆς $ΕΔΓΒ$
 περιφερείας γωνία ἡ ὑπὸ $ΒΑΕ$ · καὶ ἡ ὑπὸ $ΒΑΕ$
 ἄρα γωνία τῇ ὑπὸ $ΑΕΔ$ ἐστὶν ἴση. διὰ τὰ αὐτὰ
 δὴ καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$, $ΓΔΕ$ γωνιῶν
 ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $ΒΑΕ$, $ΑΕΔ$ ἐστὶν ἴση· ἰσογώνιον
 25 ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔΕ$ πεντάγωνον. ἐδείχθη δὲ καὶ
 ἰσόπλευρον.

1. Post $ΓΔΑ$ mg. m. 2 add. γωνιῶν F. 2. τῆς ὑπὸ $ΓΑΔ$ om. p. δὴ] om. Bp. 3. ἑκατέρας] mg. m. 2 V. 4. $ΓΕ$ E e corr. F. $ΔΒ$] $ΔΕ$ F; corr. m. rec. 5. $ΓΔ$] om. V. 7. ἐστὶν P. εἰσὶν P. 9. $ΕΓΔ$] $Δ$ in ras. m. 2 P. $ΓΔΒ$] in ras. F; $Γ$ in ras. m. 2 P. $ΒΔΑ$] in ras. F, e corr. m. 2 V. ἀλλήλαις εἰσὶν] ἀλλη in ras. F, reliqua absumpta ob per-

H , \odot positorum aequalis [prop. II]. quare etiam

$$\angle A\Gamma A = \Gamma A A = 2 \Gamma A A.$$

iam $\angle A\Gamma A$, $\Gamma A A$ rectis ΓE , AB in binas partes aequales secantur. [I, 9], et ducantur AB , $B\Gamma$, AE , EA .¹⁾ iam quoniam anguli $A\Gamma A$, $\Gamma A A$ duplo maiores sunt angulo $\Gamma A A$ et rectis ΓE , AB in binas partes aequales secti sunt, erit $\angle A\Gamma E = \angle \Gamma E A = \angle \Gamma A B = \angle B A A$. et anguli aequales in aequalibus arcibus consistunt [III, 26]. itaque quinque arcus AB , $B\Gamma$, ΓA , AE , EA inter se aequales sunt. et sub aequalibus arcibus aequales rectae subtendunt [III, 29]. itaque quinque rectae AB , $B\Gamma$, ΓA , AE , EA inter se aequales sunt. itaque quinquangulum $AB\Gamma A E$ aequilaterum est. dico, idem aequiangulum esse. nam quoniam arc. $AB = AE$, communis adiciatur arc. $B\Gamma A$. itaque arc. $AB\Gamma A = EA\Gamma B$. et in arcu $AB\Gamma A$ angulus $AE A$ consistit, in $EA\Gamma B$ autem $\angle B A E$. quare etiam $\angle B A E = AE A$ [III, 27]. eadem de causa etiam singuli anguli $AB\Gamma$, $B\Gamma A$, $\Gamma A E$ utrique angulo $B A E$, $AE A$ aequales sunt. quare aequiangulum est quinquangulum $AB\Gamma A E$. sed demonstratum est, idem aequilaterum esse.

1) Lin. 5 uidetur delendum esse ΓA cum Gregorio.

gam. ruptum. 10. $\delta\epsilon$] δ' BV. 12. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] $\epsilon\sigma\iota\nu$ V. 16. $\iota\sigma\omega\gamma\omega\nu\iota\omicron\nu$] litt. $\iota\sigma\omega$ in ras. m. 2 V. 17. $\tau\eta$ ΔE $\pi\epsilon\pi\iota\omega\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\alpha$] om. F, supra m. 2: $\tau\eta$ $E A$ $\pi\epsilon\pi\iota\omega\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\alpha$. 18. $\iota\sigma\eta$ $\epsilon\sigma\iota\nu$ V. 19. $\iota\sigma\eta$ $\epsilon\sigma\iota$ V. 20. $E A \Gamma B$] $B \Gamma A E$ F. 21. η $\upsilon\pi\omicron$ $B A E$] mg. m. 2 F. $\kappa\alpha\iota$] comp. supra scr. m. 2 F. 22. $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ V. $\iota\sigma\eta$ $\epsilon\sigma\iota$ V. 23. $\kappa\alpha\iota$] om. BV. 25. $\epsilon\sigma\iota\nu$ PF.

Εἰς ἅρα τὸν δοθέντα κύκλον πεντάγωνον ἰσό-
πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγέγραπται· ὅπερ ἔδει
ποιῆσαι.

ιβ'.

5 Περὶ τὸν δοθέντα κύκλον πεντάγωνον ἰσό-
πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον περιγράψαι.

Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓΔΕ$ · δεῖ δὲ περὶ
τὸν $ΑΒΓΔΕ$ κύκλον πεντάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ
ἰσογώνιον περιγράψαι.

10 Νενοήσθω τοῦ ἐγγεγραμμένου πενταγώνου τῶν
γωνιῶν σημεῖα τὰ $A, B, Γ, Δ, E$, ὥστε ἴσας εἶναι
τὰς $ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΕ, ΕΑ$ περιφερείας· καὶ διὰ
τῶν $A, B, Γ, Δ, E$ ἤχθωσαν τοῦ κύκλου ἐφαπτόμεναι
αἱ $HΘ, ΘΚ, ΚΑ, ΑΜ, ΜΗ$, καὶ εἰλήφθω τοῦ $ΑΒΓΔΕ$
15 κύκλου κέντρον τὸ Z , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ZB, ZK,$
 $ZΓ, ZΔ, ZΑ$.

Καὶ ἐπεὶ ἡ μὲν $ΚΑ$ εὐθεῖα ἐφάπτεται τοῦ $ΑΒΓΔΕ$
κατὰ τὸ $Γ$, ἀπὸ δὲ τοῦ Z κέντρον ἐπὶ τὴν κατὰ τὸ
 $Γ$ ἐπαφήν ἐπέξενται ἡ $ZΓ$, ἡ $ZΓ$ ἄρα κάθετός ἐστιν
20 ἐπὶ τὴν $ΚΑ$ · ὁρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρα τῶν πρὸς τῷ
 $Γ$ γωνιῶν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ αἱ πρὸς τοῖς $B, Δ$
σημείοις γωνίαι ὁρθαί εἰσιν. καὶ ἐπεὶ ὁρθὴ ἐστὶν ἡ
ὑπὸ $ZΓΚ$ γωνία, τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ZK ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ
τῶν $ZΓ, ΓΚ$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν
25 $ZB, ΒΚ$ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ZK · ὥστε τὰ ἀπὸ τῶν

XII. Boetius p. 389, 8.

1. κύκλον] corr. ex κύκλος m. 2 F. 2. τε] om. V. 3.
ποιῆσαι] δεῖξαι V; γρ. δεῖξαι mg. m. 2 F. 7. $ΑΒΓΔΕ$] E
in ras. m. 2 V. 8. $ΑΒΓΔΕ$] E in ras. m. 2 V. 11. ση-
μεῖα] -α in ras. m. 2 V. 13. $ΑΒ, ΓΔ, ΔΕ$ P. 14. $ΜΗ$]
 MN F; corr. m. 2. 15. ZB] B e corr. m. 2 F. ZK] ZH

Ergo in datum circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum inscriptum est; quod oportebat fieri.

XII.

Circum datum circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum circumscribere.

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta E$. oportet igitur circum $AB\Gamma\Delta E$ circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum circumscribere.

figamus, puncta angulorum quinquanguli inscripti [prop. XI] esse A, B, Γ, Δ, E , ita ut arcus $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E, EA$ inter se aequales sint; et per A, B, Γ, Δ, E circulum contingentes ducantur $H\Theta, \Theta K, K\Delta, \Delta M, MH$ [III, 17], et sumatur circuli $AB\Gamma\Delta E$ centrum Z [III, 1], et ducantur $ZB, ZK, Z\Gamma, ZA, Z\Delta$.

et quoniam recta $K\Delta$ circulum $AB\Gamma\Delta E$ contingit in Γ , et a Z centro ad Γ punctum contactus $Z\Gamma$ ducta est, $Z\Gamma$ ad $K\Delta$ perpendicularis est [III, 18]. itaque uterque angulus ad Γ positus rectus est. eadem de causa etiam anguli ad B, Δ puncta positi recti sunt. et quoniam $\angle Z\Gamma K$ rectus est, erit

$ZK^2 = Z\Gamma^2 + \Gamma K^2$ [I, 47].
eadem de causa etiam $ZK^2 = ZB^2 + BK^2$. quare

q. $Z\Gamma$] Γ in ras. F. ZA] ZA q. 17. η] $\epsilon\lambda$ q, supra η m. 2. Post $AB\Gamma\Delta E$ add. $\kappa\upsilon\kappa\lambda\omicron\nu$ V, supra P (comp.), F. 20. $\tau\eta\varsigma$] $\tau\omega\nu$ comp. V. Post $K\Delta$ in F add. m. 2: $\epsilon\nu\theta\epsilon\iota\alpha\nu$. $\epsilon\sigma\iota\nu$] PF; om. BVp. 21. $\kappa\alpha\iota$] m. 2 V. 23. $Z\Gamma K$] K m. 2, ante Z ras. 1 litt. V. $\tau\eta\varsigma$] om. Bp. 24. $\tau\omega\nu$] $\tau\eta\varsigma$ comp. V. $Z\Gamma, \Gamma K$] Γ prius et K m. 2 V. 25. $\iota\sigma\omicron\nu$ $\epsilon\sigma\iota\nu$] om. V. $\epsilon\sigma\iota\nu$ F. ZK $\iota\sigma\omicron\nu$ V. $\omega\sigma\tau\epsilon$ $\tau\acute{\alpha}$] PF; $\tau\acute{\alpha}$ $\alpha\rho\alpha$ BVp. $\tau\omega\nu$] om. Bp; $\tau\eta\varsigma$ V.

ΖΓ, ΓΚ τοῖς ἀπὸ τῶν ΖΒ, ΒΚ ἐστὶν ἴσα, ὧν τὸ
 ἀπὸ τῆς ΖΓ τῷ ἀπὸ τῆς ΖΒ ἐστὶν ἴσον· λοιπὸν
 ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΓΚ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΚ ἐστὶν ἴσον. ἴση
 ἄρα ἡ ΒΚ τῇ ΓΚ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΖΒ τῇ ΖΓ,
 5 καὶ κοινὴ ἡ ΖΚ, δύο δὲ αἱ ΒΖ, ΖΚ δυοὶ ταῖς ΓΖ,
 ΖΚ ἴσαι εἰσὶν· καὶ βάσεις ἡ ΒΚ βάσει τῇ ΓΚ [ἐστὶν]
 ἴση· γωνία ἄρα ἡ μὲν ὑπὸ ΒΖΚ [γωνία] τῇ ὑπὸ
 ΚΖΓ ἐστὶν ἴση· ἡ δὲ ὑπὸ ΒΚΖ τῇ ὑπὸ ΖΚΓ·
 διπλῇ ἄρα ἡ μὲν ὑπὸ ΒΖΓ τῆς ὑπὸ ΚΖΓ, ἡ δὲ ὑπὸ
 10 ΒΚΓ τῆς ὑπὸ ΖΚΓ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ μὲν
 ὑπὸ ΓΖΔ τῆς ὑπὸ ΓΖΑ ἐστὶ διπλῇ, ἡ δὲ ὑπὸ ΔΑΓ
 τῆς ὑπὸ ΖΑΓ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΒΓ περιφέρεια
 τῇ ΓΔ, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΒΖΓ τῇ ὑπὸ ΓΖΔ.
 καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ ΒΖΓ τῆς ὑπὸ ΚΖΓ διπλῇ, ἡ
 15 δὲ ὑπὸ ΔΖΓ τῆς ὑπὸ ΑΖΓ· ἴση ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ
 ΚΖΓ τῇ ὑπὸ ΑΖΓ· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΖΓΚ γωνία
 τῇ ὑπὸ ΖΓΑ ἴση. δύο δὲ τριγώνια ἐστὶ τὰ ΖΚΓ,
 ΖΑΓ τὰς δύο γωνίας ταῖς δυοὶ γωνίαις ἴσας ἔχοντα
 καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην κοινήν αὐτῶν
 20 τὴν ΖΓ· καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς
 πλευραῖς ἴσας ἔξει καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ
 γωνίᾳ· ἴση ἄρα ἡ μὲν ΚΓ εὐθεΐα τῇ ΓΑ, ἡ δὲ ὑπὸ
 ΖΚΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΖΑΓ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ

2. ΖΓ] ΖΒ P. ΖΒ] ΖΓ P. 3. τῆς ΓΚ] in ras. V;
 Γ in ras. F; τῆς ΚΓ Β. Ante τῷ in F add. m. 2: λοιπῷ.
 ΒΚ] Β in ras. F. ἴσον ἐστὶν V. 4. ΒΚ] ΓΚ P. ΓΚ]
 ΒΚ P. 5. δυοί] δύο P; δυοί V. 6. εἰσὶ BVP. ΓΚ]
 ante Γ ras. 1 litt., K m. 2 V; ΚΓ P. ἐστὶν] om. P. 7.
 μὲν] m. 2 V. ΒΖΚ] P; ΒΚΖ Bp et FV (sed ΚΖ in ras.).
 γωνία] om. P. 8. ΚΖΓ] e corr. P m. 2; ΓΚΖ Bp; ΖΚΓ
 in ras. FV. ΒΚΖ] P; ΒΚΖ Bp et e corr. FV. ΖΚΓ]
 P; ΓΖΚ Bp, e corr. FV. 9. ΚΖΓ] Κ in ras. F; Κ et Γ

$$Z\Gamma^2 + \Gamma K^2 = ZB^2 + BK^2,$$

quorum $Z\Gamma^2 = ZB^2$. itaque $\Gamma K^2 = BK^2$. itaque

$$BK = \Gamma K.$$

et quoniam $ZB = Z\Gamma$, et ZK communis est, duae rectae BZ , ZK duabus ΓZ , ZK aequales sunt; et $BK = \Gamma K$. itaque $\angle BZK = \angle KZ\Gamma$ [I, 8]; et

$$\angle BKZ = \angle ZK\Gamma$$
 [I, 32].

itaque $\angle BZ\Gamma = 2 \angle KZ\Gamma$, $\angle B\Gamma K = 2 \angle ZK\Gamma$. eadem de causa etiam $\angle \Gamma Z\Delta = 2 \angle \Gamma Z\Lambda$, $\angle \Delta\Lambda\Gamma = 2 \angle Z\Lambda\Gamma$. et quoniam arc. $B\Gamma = \Gamma\Delta$, erit etiam

$$\angle BZ\Gamma = \angle \Gamma Z\Delta$$
 [III, 27].

et $\angle BZ\Gamma = 2 \angle KZ\Gamma$, $\angle \Delta Z\Gamma = 2 \angle \Lambda Z\Gamma$. itaque

$$\angle KZ\Gamma = \angle \Lambda Z\Gamma.$$

uerum. etiam $\angle Z\Gamma K = \angle Z\Gamma\Lambda$. itaque duo trianguli $ZK\Gamma$, $Z\Lambda\Gamma$ duos angulos duobus angulis aequales habent, et unum latus uni lateri aequale, quod utriusque commune est $Z\Gamma$; itaque etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt et reliquum angulum reliquo angulo [I, 26]. itaque

$$K\Gamma = \Gamma\Lambda, \angle ZK\Gamma = \angle Z\Lambda\Gamma.$$

in ras. m. 2 V. 10. $BK\Gamma$ $\tau\eta\varsigma$] litt. $K\Gamma$ $\tau\eta\varsigma$ in ras. m. 1 B.
 11. $\Gamma Z\Lambda$] Λ in ras. m. 2 P. $\Delta\Lambda\Gamma$] in ras. m. 2 V; Λ in
 ras. m. 2 P. 12. $Z\Lambda\Gamma$] in ras. m. 2 V. 13. Post $\Gamma\Delta$ in
 F m. 2 add. περιφερεία. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. $BZ\Gamma$] in ras. ϕ .
 14. $BZ\Gamma$] in ras. F; $BZ\Gamma$ διπλῇ p. διπλῇ] om. p. 15.
 $\Delta Z\Gamma$] in ras. V; $\Gamma Z\Delta$ διπλῇ Bp; διπλῇ in F add. m. 2.
 $\Lambda Z\Gamma$] ΛZ in ras. m. 1 p. 16. $KZ\Gamma$] KZ in ras. P; $KZ\Gamma$
 $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ BFp, V m. 2. $\tau\eta\eta$] $\tau\eta\varsigma$ P. $\Lambda Z\Gamma$] Λ et Γ in ras.
 m. 2 V. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ $\delta\epsilon$ — 17. $\acute{\iota}\sigma\eta$] P; om. Theon (BFVp). 17.
 $Z\Gamma\Lambda$] Λ in ras. P. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] om. P. 18. $Z\Lambda\Gamma$] $\Gamma Z\Lambda$ P;
 $Z\Gamma\Lambda$ F. $\delta\upsilon\sigma\acute{\iota}$] $\delta\upsilon\sigma\acute{\iota}\nu$ V, $\delta\upsilon\sigma\acute{o}$ B. Post $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau\alpha$ hab. V:
 $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha\nu$ $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$, idem F mg. m. 1. 19. $\mu\acute{\iota}\alpha$ $\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\acute{\alpha}$] supra
 m. 1 F. 22. $\Gamma\Lambda$] $\Lambda\Gamma$ P. 23. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. p. Post $Z\Lambda\Gamma$
 ras. 1 litt. V, $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ supra scr. m. 2 F.

ΚΓ τῇ ΓΑ, διπλῇ ἄρα ἡ ΚΑ τῆς ΚΓ. διὰ τὰ αὐτὰ
 δὴ δειχθήσεται καὶ ἡ ΘΚ τῆς ΒΚ διπλῇ. καὶ ἐστὶν
 ἡ ΒΚ τῇ ΚΓ ἴση· καὶ ἡ ΘΚ ἄρα τῇ ΚΑ ἐστὶν ἴση.
 ὁμοίως δὴ δειχθήσεται καὶ ἐκάστη τῶν ΘΗ, ΗΜ,
 5 ΜΑ ἐκατέρα τῶν ΘΚ, ΚΑ ἴση· ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ
 τὸ ΗΘΚΑΜ πεντάγωνον. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἰσογώνιον.
 ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΖΚΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΖΑΓ,
 καὶ ἐδείχθη τῆς μὲν ὑπὸ ΖΚΓ διπλῇ ἢ ὑπὸ ΘΚΑ,
 τῆς δὲ ὑπὸ ΖΑΓ διπλῇ ἢ ὑπὸ ΚΑΜ, καὶ ἡ ὑπὸ
 10 ΘΚΑ ἄρα τῇ ὑπὸ ΚΑΜ ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὴ δειχ-
 θήσεται καὶ ἐκάστη τῶν ὑπὸ ΚΘΗ, ΘΗΜ, ΗΜΑ
 ἐκατέρα τῶν ὑπὸ ΘΚΑ, ΚΑΜ ἴση· αἱ πέντε ἄρα
 γωνίαι αἱ ὑπὸ ΗΘΚ, ΘΚΑ, ΚΑΜ, ΑΜΗ, ΜΗΘ
 ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΗΘΚΑΜ
 15 πεντάγωνον. ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον, καὶ περι-
 γέγραπται περὶ τὸν ΑΒΓΔΕ κύκλον.

[Περὶ τὸν δοθέντα ἄρα κύκλον πεντάγωνον ἰσό-
 πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον περιγέγραπται]· ὅπερ ἔδει
 ποιῆσαι.

20

ιγ'.

Εἰς τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσόπλευ-
 ρόν τε καὶ ἰσογώνιον, κύκλον ἐγγράψαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν πεντάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ
 ἰσογώνιον τὸ ΑΒΓΔΕ· δεῖ δὴ εἰς τὸ ΑΒΓΔΕ πεντά-
 25 γωνον κύκλον ἐγγράψαι.

XIII. Proclus p. 172, 11.

1. ΚΓ] (prius) ΓΚ F. 2. δειχθήσεται] notat. punctis F.
 καὶ] om. p. Ante διπλῇ m. 2 add. ἐστὶν F. ἐστὶν] P;
 ἐπεὶ ἐδείχθη ἴση Theon (BFVp). 3. ἴση] P; καὶ ἐστὶ διπλῇ
 ἢ μὲν ΚΑ τῆς ΚΓ ἢ δὲ ΘΚ τῆς ΒΚ Theon (BFVp). τῇ]
 τῆς comp. p. 4. Ante καὶ in F add. ὅτι m. 2. ΘΗ] P;

et quoniam $K\Gamma = \Gamma A$, erit $K\Lambda = 2 K\Gamma$. eadem ratione demonstrabimus, esse etiam $\Theta K = 2 BK$. et $BK = K\Gamma$. quare etiam $\Theta K = K\Lambda$. similiter demonstrabimus, esse etiam singulas rectas ΘH , HM , MA utrique ΘK , $K\Lambda$ aequales. itaque quinquangulum $H\Theta K\Lambda M$ aequilaterum est. dico, idem aequiangulum esse. nam quoniam $\angle ZK\Gamma = \angle Z\Lambda\Gamma$, et demonstratum est, esse $\angle \Theta K\Lambda = 2 \angle ZK\Gamma$, et $K\Lambda M = 2 \angle Z\Lambda\Gamma$, erit etiam $\angle \Theta K\Lambda = K\Lambda M$. similiter demonstrabimus, etiam singulos angulos $K\Theta H$, ΘHM , HMA utrique angulo $\Theta K\Lambda$, $K\Lambda M$ aequales esse. itaque quinque anguli $H\Theta K$, $\Theta K\Lambda$, $K\Lambda M$, ΛMH , $MH\Theta$ inter se aequales sunt. itaque aequiangulum est quinquangulum $H\Theta K\Lambda M$. sed demonstratum est, idem aequilaterum esse, et circum circulum $AB\Gamma\Delta E$ circumscriptum est.

Ergo circum datum circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum circumscriptum est; quod oportebat fieri.

XIII.

In datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, circulum inscribere.

Sit datum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum $AB\Gamma\Delta E$. oportet igitur in quinquangulum $AB\Gamma\Delta E$ circulum inscribere.

¹¹ ΘH F; $H\Theta$ BVp. 5. MA] M in ras. m. 2 V. Ante $\iota\sigma\eta$ add. F m. 2: $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$. $\epsilon\sigma\tau\iota$] $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P. 9. η] (prius) om. p.
10. $\alpha\gamma\alpha$] $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$, supra scr. $\alpha\gamma\alpha$ m. 2 F. $\tau\eta$] $\tau\eta\varsigma$ Bp. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] om. F. 11. Ante $\kappa\alpha\iota$ F m. 2 ins. $\delta\tau\iota$. $K\Theta H$] e corr. F; litt. ΘH in ras. m. 2 V; $\Theta K\Lambda$ P. 12. Ante $\iota\sigma\eta$ insert. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ F m. 2. 15. $\pi\epsilon\pi\iota\gamma\epsilon\gamma\gamma\alpha\pi\tau\alpha\iota$] om. Bp. 17. $\pi\epsilon\pi\iota$ — 18. $\pi\epsilon\pi\iota\gamma\epsilon\gamma\gamma\alpha\pi\tau\alpha\iota$] om. codd.; add. Augustus. 23. Post $\pi\epsilon\pi\iota\gamma\alpha\omega\nu\omega\nu$ add. δ $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ BVp, F m. 2. 24. $\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\omicron$] seq. ras. 1 litt. P.

Τετμήσθω γὰρ ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $B\Gamma A$, $\Gamma A E$ γωνιῶν δίχα ὑπὸ ἑκατέρας τῶν ΓZ , $A Z$ εὐθειῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ Z σημείου, καθ' ὃ συμβάλλουσιν ἀλλήλαις αἱ ΓZ , $A Z$ εὐθεῖαι, ἐπεξεύχθωσαν αἱ ZB , ZA , ZE
 5 εὐθεῖαι. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $B\Gamma$ τῇ ΓA , κοινὴ δὲ ἡ ΓZ , δύο δὴ αἱ $B\Gamma$, ΓZ δυσὲ ταῖς $A\Gamma$, ΓZ ἴσαι εἰσίν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $B\Gamma Z$ γωνία τῇ ὑπὸ $A\Gamma Z$ [ἐστίν] ἴση· βάσις ἄρα ἡ BZ βάσει τῇ AZ ἐστὶν ἴση, καὶ τὸ $B\Gamma Z$ τρίγωνον τῷ $A\Gamma Z$ τριγώνῳ ἐστὶν ἴσον,
 10 καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὅφ' αἷς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΓBZ γωνία τῇ ὑπὸ $\Gamma A Z$. καὶ ἐπεὶ διπλῇ ἐστὶν ἡ ὑπὸ $\Gamma A E$ τῆς ὑπὸ $\Gamma A Z$, ἴση δὲ ἡ μὲν ὑπὸ $\Gamma A E$ τῇ ὑπὸ $A B \Gamma$, ἡ δὲ ὑπὸ $\Gamma A Z$ τῇ ὑπὸ $\Gamma B Z$, καὶ ἡ
 15 ὑπὸ $\Gamma B A$ ἄρα τῆς ὑπὸ $\Gamma B Z$ ἐστὶ διπλῇ· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $A B Z$ γωνία τῇ ὑπὸ $Z B \Gamma$. ἰ ἄρα ὑπὸ $A B \Gamma$ γωνία δίχα τέτμηται ὑπὸ τῆς BZ εὐθείας. ὁμοίως δὴ δευχθήσεται, ὅτι καὶ ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $B A E$, $A E A$ δίχα τέτμηται ὑπὸ ἑκατέρας τῶν ZA , ZE εὐθειῶν.
 20 ἤχθωσαν δὴ ἀπὸ τοῦ Z σημείου ἐπὶ τὰς AB , $B\Gamma$, ΓA , $A E$, $E A$ εὐθείας κάθετοι αἱ ZH , $Z\Theta$, ZK , ZA , ZM . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $\Theta \Gamma Z$ γωνία τῇ ὑπὸ $K \Gamma Z$, ἐστὶ δὲ καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ $Z\Theta \Gamma$ [ὀρθῇ] τῇ ὑπὸ $ZK \Gamma$ ἴση, δύο δὴ τριγώνά ἐστι τὰ $Z\Theta \Gamma$, $ZK \Gamma$
 25 τὰς δύο γωνίας δυσὲ γωνίαις ἴσας ἔχοντα καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην κοινὴν αὐτῶν τὴν $Z\Gamma$ ὑπο-

2. ὑπό] om. φ. AZ] ZA Bp, V in ras. m. 2. 6. ἴσαι — 8. ἴση (prius)] mg. m. 1 F. 7. εἰσίν] P; εἰσὶ BFVp. 8. ἐστὶν ἴση] F in textu m. 1, Bp; ἴση ἐστὶ V, F mg.; ἴση P. AZ] $A\Theta$ F, corr. m. rec. 9. $B\Gamma Z$] in ras. V. $A\Gamma Z$] AZ Γ P. ἴσον ἐστὶ V. 12. $\Gamma B Z$] $B\Gamma Z$ p; $\Gamma B Z$ F m. 1, ABZ φ, corr. m. rec. διπλῇ] om. V. 13. $\Gamma A Z$ διπλῇ seq. ras. 2 litt.

secetur enim uterque angulus $B\Gamma A$, $\Gamma A E$ in binas partes aequales utraque recta ΓZ , $A Z$, et a Z puncto, in quo rectae ΓZ , $A Z$ inter se concurrunt, ducantur rectae ZB , ZA , ZE . et quoniam $B\Gamma = \Gamma A$, et ΓZ communis est, duae rectae $B\Gamma$, ΓZ duabus $A\Gamma$, ΓZ aequales sunt; et $\angle B\Gamma Z = \angle \Gamma Z A$. itaque $BZ = AZ$

[I, 4], et $\triangle B\Gamma Z = \triangle \Gamma Z A$ [id.], et reliqui anguli reliquis angulis aequales erunt, sub quibus aequalia latera subtendunt [id.]. itaque

$$\angle \Gamma B Z = \angle \Gamma A Z.$$

et quoniam $\angle \Gamma A E = 2 \angle \Gamma A Z$, et $\angle \Gamma A E = \angle A B \Gamma$, $\angle \Gamma A Z = \angle \Gamma B Z$, erit etiam $\angle \Gamma B A = 2 \angle \Gamma B Z$. itaque $\angle A B Z = \angle Z B \Gamma$.¹⁾ itaque $\angle A B \Gamma$ recta BZ in duas partes aequales diuisus est. similiter demonstrabimus, etiam utrumque angulum $B A E$, $A E A$ utraque recta $Z A$, $Z E$ in binas partes aequales diuisum esse. ducantur igitur a Z puncto ad rectas AB , $B\Gamma$, ΓA , $A E$, $E A$ perpendiculares ZH , $Z\Theta$, ZK , ZA , ZM . et quoniam

$$\angle \Theta \Gamma Z = \angle K \Gamma Z,$$

et $\angle Z \Theta \Gamma = \angle Z K \Gamma$, quia recti sunt, duo trianguli $Z \Theta \Gamma$, $Z K \Gamma$ duos angulos duobus angulis aequales habent et unum latus uni lateri aequale, quod utriusque commune est $Z\Gamma$ sub altero aequalium angulorum sub-

1) $\angle A B \Gamma = 2 \angle \Gamma B Z$, $\angle \Gamma B Z = \angle \Gamma B Z$, tum subtrahendo $\angle A B Z = \angle \Gamma B Z$.

V. 17. BZ] ZB e corr. F. 18. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$] supra F. 21. ZH] e corr. m. 2 V. 22. $Z A$] in ras. F. $\Theta \Gamma Z$] in ras. p. 23. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ B. $\acute{o}\rho\theta\eta$] om. P; $\acute{o}\rho\theta\eta$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ V ($\acute{\alpha}\rho\alpha$ eras.). 24. $Z \Theta \Gamma$] Γ in ras. B. 25. $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\delta\nu\sigma\acute{\iota}$ V.

τείνουσιν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν· καὶ τὰς λοι-
 πὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει· ἴση
 ἄρα ἡ $Z\Theta$ κάθετος τῇ ZK καθετῶ. ὁμοίως δὴ δειχ-
 θήσεται, ὅτι καὶ ἐκάστη τῶν ZA , ZM , ZH ἐκατέρω
 5 τῶν $Z\Theta$, ZK ἴση ἐστίν· αἱ πέντε ἄρα εὐθεῖαι αἱ
 ZH , $Z\Theta$, ZK , ZA , ZM ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ὁ ἄρα
 κέντρον τῷ Z διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν H , Θ , K , A , M
 κύκλος γραφόμενος ἦξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων
 καὶ ἐφάπεται τῶν AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EA εὐθειῶν
 10 διὰ τὸ ὀρθὰς εἶναι τὰς πρὸς τοῖς H , Θ , K , A , M
 σημείοις γωνίας. εἰ γὰρ οὐκ ἐφάπεται αὐτῶν, ἀλλὰ
 τεμεῖ αὐτάς, συμβήσεται τὴν τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου
 πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένην ἐντὸς πίπτειν τοῦ
 κύκλου· ὅπερ ἄτοπον ἐδείχθη. οὐκ ἄρα ὁ κέντρον τῷ
 15 Z διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν H , Θ , K , A , M σημείων
 γραφόμενος κύκλος τεμεῖ τὰς AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE ,
 EA εὐθείας· ἐφάπεται ἄρα αὐτῶν. γεγράφθω ὡς ὁ
 $H\Theta KAM$.

Εἰς ἄρα τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσόπλευ-
 20 ρόν τε καὶ ἰσογώνιον, κύκλος ἐγγέγραπται· ὅπερ ἔδει
 ποιῆσαι.

ιδ'.

Περὶ τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσό-
 πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον, κύκλον περιγράψαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσόπλευρόν
 25 τε καὶ ἰσογώνιον, τὸ $AB\Gamma\Delta E$ · δεῖ δὴ περὶ τὸ $AB\Gamma\Delta E$
 πεντάγωνον κύκλον περιγράψαι.

4. ZH] MH P. 5. ἐστὶν ἴση V. 7. H] m. 2 V. ZH ,
 $Z\Theta$, ZK , ZA , ZM Gregorius. 10. M] om. P. 11. σημεί-
 οῖς] om. Bp. 12. τὴν] ἡ Bp. 13. ἀγομένη Bp. 14.
 ἐδείχθη] om. Bp. 15. καὶ διαστήματι ἐνὶ Bp. ZH , $Z\Theta$,

tendens. itaque etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt. itaque $Z\Theta = ZK$. similiter demonstrabimus, etiam singulas rectas ZA , ZM , ZH utrique $Z\Theta$, ZK aequales esse. itaque quinque rectae ZH , $Z\Theta$, ZK , ZA , ZM inter se aequales sunt. itaque qui centro Z radio autem qualibet rectarum ZH , $Z\Theta$, ZK , ZA , ZM describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet et rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EA continget, quia anguli ad puncta H , Θ , K , A , M positi recti sunt. nam si non continget, sed eas secabit, accidet, ut recta ad diametrum circuli in termino perpendicularis ducta intra circulum cadat, quod demonstratum est absurdum esse [III, 16]. itaque circulus centro Z radio autem qualibet rectarum ZH , $Z\Theta$, ZK , ZA , ZM descriptus rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EA non secabit; ergo eas continget. describatur ut $H\Theta KAM$.

Ergo in datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, circulus inscriptus est; quod oportebat fieri.

XIV.

Circum datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, circulum circumscribere.

Sit datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, $AB\Gamma\Delta E$. oportet igitur circum $AB\Gamma\Delta E$ quinquangulum circulum circumscribere.

ZK , ZA , ZM εὐθειῶν Gregorius. 16. κύκλος] m. 2 V.
 17. γεγράφθω ὥς] καὶ ἐστὶ ἐγγεγραμμένος ὥς in ras. m. 2 F.
 ὁ $H\Theta KAM$] in ras. F; litt. $H\Theta$ e corr. m. 1 p. 20. γέ-
 γραπται V, ἐπιγέγραπται F. 24. ὁ ἐστίν] om. Bp. 26.
 πεντάγωνον] mg. m. 1 F.

- Τετμήσθω δὴ ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $B\Gamma A$, $\Gamma A E$ γωνιῶν δίχα ὑπὸ ἑκατέρας τῶν ΓZ , $A Z$, καὶ ἀπὸ τοῦ Z σημείου, καθ' ὃ συμβάλλουσιν αἱ εὐθεῖαι, ἐπὶ τὰ B , A , E σημεῖα ἐπεξεύχθωσαν εὐθεῖαι αἱ ZB , ZA , ZE . ὁμοίως δὴ τῷ πρὸ τούτου δειχθήσεται, ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ $\Gamma B A$, $B A E$, $A E A$ γωνιῶν δίχα τέτμηται ὑπὸ ἑκάστης τῶν ZB , ZA , ZE εὐθειῶν. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $B\Gamma A$ γωνία τῇ ὑπὸ $\Gamma A E$, καὶ ἐστὶ τῆς μὲν ὑπὸ $B\Gamma A$ ἡμίσεια ἡ ὑπὸ $Z\Gamma A$, τῆς
- 10 δὲ ὑπὸ $\Gamma A E$ ἡμίσεια ἡ ὑπὸ $\Gamma A Z$, καὶ ἡ ὑπὸ $Z\Gamma A$ ἄρα τῇ ὑπὸ $Z A \Gamma$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ $Z\Gamma$ πλευρὰ τῇ $Z A$ ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὴ δειχθήσεται, ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ZB , ZA , ZE ἑκατέρα τῶν $Z\Gamma$, $Z A$ ἐστὶν ἴση· αἱ πέντε ἄρα εὐθεῖαι αἱ ZA ,
- 15 ZB , $Z\Gamma$, $Z A$, ZE ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. ὁ ἄρα κέντρον τῷ Z καὶ διαστήματι ἐνὶ τῶν ZA , ZB , $Z\Gamma$, $Z A$, ZE κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων καὶ ἔσται περιγεγραμμένος. περιγεγράφθω καὶ ἔστω ὁ $AB\Gamma A E$.
- 20 Περὶ ἄρα τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον, κύκλος περιγέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ι ε'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον ἐξάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $AB\Gamma A E Z$. δεῖ δὴ εἰς τὸν $AB\Gamma A E Z$ κύκλον ἐξάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

1. $B\Gamma A$] $AB A$ in ras. F, seq. nestig. A . 2. $A Z$] in ras. m. 2 V; $A Z$ εὐθεῖαν F (εὐθείαν m. 2 in mg. transit). ἀπό] corr. in ὑπό m. rec. F. 4. B, A, E] "A, 'B, E'" F. 5. τῷ]

secetur igitur uterque angulus $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta E$ in binas partes aequales utraque recta ΓZ , ΔZ , et a puncto Z , in quo rectae concurrunt, ad puncta B , A , E ducantur rectae ZB , ZA , ZE . iam eodem modo, quo in praecedenti propositione demonstrabimus [p. 308, 16], etiam singulos angulos $\Gamma B A$, $B A E$, $A E \Delta$ singulis rectis ZB , ZA , ZE in binas partes aequales diuidi. et quoniam $\angle B\Gamma\Delta = \Gamma\Delta E$, et $\angle Z\Gamma\Delta = \frac{1}{2} B\Gamma\Delta$, $\angle \Gamma\Delta Z = \frac{1}{2} \Gamma\Delta E$, erit etiam $\angle Z\Gamma\Delta = \angle Z\Delta\Gamma$. quare etiam $Z\Gamma = Z\Delta$ [I, 6]. similiter demonstrabimus,

etiam singulas rectas ZB , ZA , ZE utriusque rectae $Z\Gamma$, $Z\Delta$ aequales esse. itaque quinque rectae ZA , ZB , $Z\Gamma$, $Z\Delta$, ZE inter se aequales sunt. quare qui centro Z et radio qualibet rectarum ZA , ZB , $Z\Gamma$, $Z\Delta$, ZE describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet, et erit circumscriptus. circumscribatur et sit $AB\Gamma\Delta E$.

Ergo circum datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, circulus circumscriptus est; quod oportebat fieri.

XV.

In datum circulum sexangulum aequilaterum et aequiangulum inscribere.

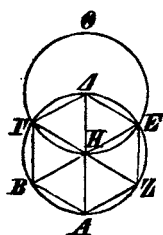
Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta EZ$. oportet igitur in circulum $AB\Gamma\Delta EZ$ sexangulum aequilaterum et aequiangulum inscribere.

$\tau\acute{o}$ B. $\kappa\alpha\iota$] om. Bp. 7. ZB , ZA , ZE] Pp; $Z\ddot{A}$, $Z\ddot{B}$, $Z\ddot{\Gamma}$ ($Z\Gamma$ eras.) F; BZ , ZA , ZE BV. 9. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P. 15. $Z\Delta$, ZE] om. P; corr. m. rec. 16. $\kappa\alpha\iota$] comp. insert. m. 1 F. $\delta\theta\epsilon\iota\nu$ F. 20. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] PV et F, sed punctis notat.; om. Bp. $\delta\theta\epsilon\iota\nu$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ Bp, in F $\acute{\alpha}\rho\alpha$ insert. m. 2. 24. $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron$ F. 27. $\acute{\epsilon}\xi\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] mg. F.

Ἦχθω τοῦ $ABΓΔEZ$ κύκλου διάμετρος ἡ $ΑΔ$,
καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ H , καὶ κέν-
τρον μὲν τῷ $Δ$ διαστήματι δὲ τῷ $ΔH$ κύκλος γεγραφ-
θω ὁ $ΕΗΓΘ$, καὶ ἐπιζευχθεῖσαι αἱ $ΕΗ$, $ΓΗ$ διήχ-
5 θωσαν ἐπὶ τὰ B , Z σημεία, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ
 AB , $ΒΓ$, $ΓΔ$, $ΔΕ$, EZ , $ΖΑ$. λέγω, ὅτι τὸ $ABΓΔEZ$
ἑξάγωνον ἰσόπλευρόν τε ἐστὶ καὶ ἰσογώνιον.

Ἐπεὶ γὰρ τὸ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ABΓΔEZ$
κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ HE τῇ $ΗΔ$. πάλιν, ἐπεὶ τὸ $Δ$
10 σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΗΓΘ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν
ἡ $ΔΕ$ τῇ $ΔΗ$. ἀλλ' ἡ HE τῇ $ΗΔ$ ἐδείχθη ἴση· καὶ
ἡ HE ἄρα τῇ $ΕΔ$ ἴση ἐστίν· ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ
τὸ $ΕΗΔ$ τρίγωνον· καὶ αἱ τρεῖς ἄρα αὐτοῦ γωνίαι
αἱ ὑπὸ $ΕΗΔ$, $ΗΔΕ$, $ΔΕΗ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ἐπει-
15 δὴπερ τῶν ἰσοσκελῶν τριγώνων αἱ πρὸς τῇ βάσει γω-
νίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· καὶ εἰσιν αἱ τρεῖς τοῦ τρι-
γώνου γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι· ἡ ἄρα ὑπὸ $ΕΗΔ$
γωνία τρίτον ἐστὶ δύο ὀρθῶν. ὁμοίως δὲ δευχθήσεται
καὶ ἡ ὑπὸ $ΔΗΓ$ τρίτον δύο ὀρθῶν. καὶ ἐπεὶ ἡ $ΓΗ$
20 εὐθεῖα ἐπὶ τὴν $ΕΒ$ σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας τὰς
ὑπὸ $ΕΗΓ$, $ΓΗΒ$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ποιεῖ, καὶ λοιπὴ
ἄρα ἡ ὑπὸ $ΓΗΒ$ τρίτον ἐστὶ δύο ὀρθῶν· αἱ ἄρα
ὑπὸ $ΕΗΔ$, $ΔΗΓ$, $ΓΗΒ$ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν·
ὥστε καὶ αἱ κατὰ κορυφὴν αὐταῖς αἱ ὑπὸ $ΒΗΑ$,

1. $ABΓΔ B$. $ΑΔ$] e corr. m. rec. F. 2. H] post ras.
1 litt. F. 3. $Δ$] non liquet ob ras. in F. $ΔΗ$] $Δ$ e corr. m.
rec. F. 4. $ΕΗΓΘ$] e corr. m. rec. F. ἐπιζευχθώσαι F,
corr. m. 1. 5. B] in ras. m. 2 FV. 6. Post λέγω add. δὴ
m. rec. F. 8. $ABΓΔ Bp$. 9. $Δ$] $E F$. 10. $ΗΓΘ$] P;
 $HΘK F$; $ΕΗΓΘ BVP$; in V seq. ras. 1 litt. 11. $ΔΕ$] $EΔ$
F. $ΔΗ$] $ΕΗ$ F. ἀλλὰ P. 12. ἄρα] m. 2 V. ἐστίν
ἴση Vp. ἐστὶ] ἐστίν PF. 15. ἰσοπλευρῶν F, sed corr.
αἱ] αἱ τρεῖς αἱ F. 16. εἰσίν] εἰσὶ V. καὶ εἰσίν] om. B

ducatur circuli $AB\Gamma\Delta EZ$ diametrus AA' , et sumatur H centrum circuli, et centro Δ radio autem ΔH circulus describatur $EH\Gamma\Theta$, et ductae EH , ΓH ad puncta B , Z educantur, et ducantur AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EZ , ZA . dico, sexangulum $AB\Gamma\Delta EZ$ aequilaterum et aequiangulum esse.

nam quoniam punctum H centrum est circuli $AB\Gamma\Delta EZ$, erit $HE = HA$. rursus quoniam Δ punctum centrum est circuli $H\Gamma\Theta$, erit $\Delta E = \Delta H$. sed demonstratum est, esse $HE = HA$. itaque etiam $HE = EA$. itaque triangulus $EH\Delta$ aequilaterum est. quare etiam tres anguli eius $EH\Delta$, $H\Delta E$, ΔEH inter se aequales sunt, quia in triangulis aequicruriis anguli ad basim positi inter se aequales sunt [I, 5]. et tres simul anguli trianguli duobus rectis aequales sunt [I, 32]. itaque $\angle EH\Delta$ tertia pars est duorum rectorum. similiter demonstrabimus, etiam $\angle \Delta H\Gamma$ tertiam partem duorum rectorum esse. et quoniam recta ΓH in EB constituta angulos deinceps positos $EH\Gamma$, $\Gamma H B$ duobus rectis aequales efficit [I, 13], etiam reliquus $\angle \Gamma H B$ tertia pars est duorum rectorum. quare anguli $EH\Delta$, $\Delta H\Gamma$, $\Gamma H B$ inter se aequales sunt; quare etiam qui ad uertices eorum sunt,

(add. m. rec., sed $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\nu$ eras); ἀλλά p. 17. $\epsilon\sigma\alpha\iota \epsilon\lambda\epsilon\upsilon\nu$ Bp.
 $\acute{\alpha}\rho\alpha$] $\acute{\alpha}\rho\alpha \eta$, sed η del. m. 1 F. 18. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\upsilon$] $\iota\sigma\eta \varphi$. 19.
 $\Delta H\Gamma$] Γ in ras. p. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\upsilon$ P. 20. $\sigma\tau\alpha\theta\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\nu$, sed ν del.
F. 22. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\upsilon$ P. $\epsilon\sigma\tau\epsilon\nu$ PF. 24. $\alpha\iota$] om. B. $\alpha\upsilon\tau\alpha\varsigma$
 φ ; $\epsilon\alpha\nu\tau\alpha\iota\varsigma$ B.

AHZ, ZHE ἴσαι εἰσὶν [ταῖς ὑπὸ $EH\Delta, \Delta H\Gamma, \Gamma HB$].
 αἱ $\xi\xi$ ἄρα γωνίαι αἱ ὑπὸ $EH\Delta, \Delta H\Gamma, \Gamma HB, BH\Delta,$
 AHZ, ZHE ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. αἱ δὲ ἴσαι γωνίαι
 ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν· αἱ $\xi\xi$ ἄρα περιφέρειαι
 5 αἱ $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E, EZ, ZA$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν.
 ὑπὸ δὲ τὰς ἴσας περιφερείας αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ὑποτεί-
 νουσιν· αἱ $\xi\xi$ ἄρα εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ἰσό-
 πλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma\Delta EZ$ ἑξάγωνον. λέγω δὴ,
 ὅτι καὶ ἰσογώνιον. ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ZA περι-
 10 φέρεια τῇ $E\Delta$ περιφερείᾳ, κοινὴ προσκείσθω ἡ $AB\Gamma\Delta$
 περιφέρεια· ὅλη ἄρα ἡ $ZAB\Gamma\Delta$ ὅλη τῇ $E\Delta\Gamma B\Delta$
 ἐστὶν ἴση· καὶ βέβηκεν ἐπὶ μὲν τῆς $ZAB\Gamma\Delta$ περι-
 φερείας ἡ ὑπὸ $ZE\Delta$ γωνία, ἐπὶ δὲ τῆς $E\Delta\Gamma B\Delta$
 περιφερείας ἡ ὑπὸ AZE γωνία· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ AZE
 15 γωνία τῇ ὑπὸ ΔEZ . ὁμοίως δὴ δειχθήσεται, ὅτι καὶ
 αἱ λοιπαὶ γωνίαι τοῦ $AB\Gamma\Delta EZ$ ἑξαγώνου κατὰ μίαν
 ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω τῶν ὑπὸ $AZE, ZE\Delta$ γωνιῶν· ἰσο-
 γώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma\Delta EZ$ ἑξάγωνον. ἐδείχθη
 20 κύκλον.

Εἰς ἄρα τὸν δοθέντα κύκλον ἑξάγωνον ἰσόπλευρόν
 τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράφεται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

1. ἴσαι ἀλλήλαις V, sed ἀλλήλαις del. m. 2; habet ed. Ba-
 sil. εἰσὶν] εἰσι BVP. ταῖς ὑπὸ $EH\Delta, \Delta H\Gamma, \Gamma HB$] mg.
 m. 2 V; om. ed. Basil., Augustus. $EH\Delta$] Δ e corr. F.
 Post $\Delta H\Gamma$ ras. 3 litt. V. 2. αἱ $\xi\xi$ — 3. ἀλλήλαις εἰσὶν] mg.
 m. 2 V, om. ed. Basil. 4. αἱ $\xi\xi$ ἄρα] in ras. m. 2 V. 5.
 EZ] $EZZEZ$ P, sed corr. m. 1. 6. δέ] supra m. 1 F.
 αἱ] om. V. Post εὐθεῖαι F mg. m. 1; αἱ $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E,$
 EZ, ZA ; idem conl. Augustus. 8. ἐστὶ] om. Bp. δὴ]
 supra m. 1 P. 9. γὰρ] postea insert. in F. ZA] PF; AZ
 BVP. 11. $ZAB\Gamma\Delta$] pro B in P m. 1 est Z; corr. m. 2.
 Seq. in F περιφέρεια supra scr. m. 1. Post $E\Delta\Gamma B\Delta$ in F

BHA , AHZ , ZHE aequales sunt [I, 15]. itaque sex anguli $EH\Delta$, $\Delta H\Gamma$, ΓHB , BHA , AHZ , ZHE inter se aequales sunt. aequales autem anguli in aequalibus arcibus consistunt [III, 26]. itaque sex arcus AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EZ , ZA inter se aequales sunt. et sub aequalibus arcibus aequales rectae subtendunt [III, 29]. quare sex rectae inter se aequales sunt. ergo sexangulum $AB\Gamma\Delta EZ$ aequilaterum est. dico, idem aequiangulum esse. nam quoniam arc. $ZA = E\Delta$, communis adiiciatur arcus $AB\Gamma\Delta$. itaque $ZAB\Gamma\Delta = E\Delta\Gamma BA$. et in arcu $ZAB\Gamma\Delta$ consistit $\angle ZE\Delta$, in $E\Delta\Gamma BA$ autem arcu $\angle AZE$. itaque $\angle AZE = \angle EZ$ [III, 27].

similiter demonstrabimus, etiam reliquos angulos sexanguli $AB\Gamma\Delta EZ$ singulos aequales esse utrique angulo AZE , $ZE\Delta$. itaque sexangulum $AB\Gamma\Delta EZ$ aequiangulum est. demonstratum autem, idem aequilaterum esse; et in circulum $AB\Gamma\Delta EZ$ inscriptum est.

Ergo in datum circulum sexangulum aequilaterum et aequiangulum inscriptum est; quod oportebat fieri.

supra scr. m. 1: $\pi\sigma\kappa\iota\varphi\sigma\kappa\iota\alpha$.

Γ in ras. V; B postea add. Bp.

m. 2.

12. $ZAB\Gamma\Delta$] seq. ras. 1 litt.,

14. AZE] $\angle ZE$ F; corr.

15. $\angle EZ$] $ZE\Delta$ P. Post $\kappa\alpha\iota$ in P del. s m. 1.

17. $ZE\Delta$] $\angle EZ$ F.

18. $\xi\sigma\iota\upsilon$ F.

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἡ τοῦ ἑξαγώνου πλευρὰ ἴση ἐστὶ τῇ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου.

Ὁμοίως δὲ τοῖς ἐπὶ τοῦ πενταγώνου ἐὰν διὰ τῶν κατὰ
 5 τὸν κύκλον διαιρέσεων ἐφαπτομένης τοῦ κύκλου ἀγά-
 γωμεν, περιγραφῆσεται περὶ τὸν κύκλον ἑξάγωνον
 ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἀκολουθῶς τοῖς ἐπὶ τοῦ
 πενταγώνου εἰρημένοις. καὶ ἔτι διὰ τῶν ὁμοίων τοῖς
 ἐπὶ τοῦ πενταγώνου εἰρημένοις εἰς τὸ δοθὲν ἑξάγωνον
 10 κύκλον ἐγγράφομεν τε καὶ περιγράφομεν· ὅπερ ἔδει
 ποιῆσαι.

ις'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον πεντεκαίδεκάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

15 Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ *ΑΒΓΔ*. δεῖ δὴ εἰς τὸν
ΑΒΓΔ κύκλον πεντεκαίδεκάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ
 ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

Ἐγγεγράφθω εἰς τὸν *ΑΒΓΔ* κύκλον τριγώνου μὲν
 ἰσοπλεύρου τοῦ εἰς αὐτὸν ἐγγραφομένου πλευρὰ ἡ

XV πόρισμα. Simplicius in phys. fol. 15; cfr. p. 319 not. 1.

1. πόρισμα] m. 2 V. 3. ἐστὶ] om. p. 4. ὁμοίως — 10. περιγράφομεν] non habuit Campanus; sed u. p. 320, 14 sq. 4. ὁμοίως δὲ τοῖς ἐπὶ τοῦ πενταγώνου] P; καὶ Theon (BFVp). κατὰ τὸν κύκλον διαιρέσεων] P; A, B, Γ, Δ, E, Z σημειῶν Theon (BFVp); Γ in ras. V. 5. τὸν] scripsi; om. P. ἐφαπτομένης B. Ante ἀγάγωμεν in F add. α̃ (in fin. lin.) ὃ (in init. sequentis). 8. ὁμοίως Bp. 10. κύκλον] supra m. 1 F. τε καὶ περιγράφομεν] om. P. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι] mg. F, in quo omissio numero quattuor prima uerba prop. 16 cum antecedentibus coniuncta sunt, ita ut Π pro litt. initiali sit; postea corr. m. 1 uel 2. 13. πεντεκαίδεκάγωνον P, ut lin. 16. 18. ἐγγεγράφθω] PF; γεγράφθω BVp; ἐνηρμόσθω Augustus. 19. τοῦ] om. P. αὐτόν] corr. ex αὐτό m. 1 F.

Corollarium.¹⁾

Hinc manifestum est, latus sexanguli aequale esse radio circuli.

Et eodem modo, quo²⁾ in quinquangulo, si per puncta diuisionis in circulo posita rectas circum contingentes duxerimus, circum circum sexangulum aequilaterum et aequiangulum circumscribetur secundum ea, quae in quinquangulo explicauimus [prop. XII]. et praeterea simili ratione ei, quam in quinquangulo explicauimus [prop. XIII—XIV], in datum sexangulum circum inscribemus et circumscribemus; quod oportebat fieri.

XVI.

In datum circum figuram quindecim angulorum aequilateram et aequiangulam inscribere.³⁾

Sit datus circum $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur in $AB\Gamma\Delta$ circum figuram quindecim angulorum aequilateram et aequiangulam inscribere.

inscribatur⁴⁾ in $AB\Gamma\Delta$ circum $A\Gamma$ latus trianguli aequilateri in eum inscripti [prop. II], et AB latus

1) Huc refero Procli uerba p. 304, 2: τὸ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ κείμενον (sc. πόρισμα) προβλήματος; nam cum neque cum II, 4 πόρ., quod theorematis est et insuper subditium, concordent neque cum alio ullo — τό enim ostendit, in eo libro, de quo agitur, unum solum corollarium fuisse —, pro δευτέρῳ scribendum δ', h. e. τετάρτῳ. hinc sequitur, Proclum. IV, 5 [πόρ.] pro corollario non habuisse.

2) Mutauit Theon, quia cum lin. 7sq. synonyma esse putauit; quod secus est; dicit enim: si ut in quinquangulo contingentes duxerimus, eodem modo demonstrabimus cet.

3) Cfr. Proclus p. 269, 11.

4) Ἐγγεγραφήθω ideo ferri posse uidetur, quod latus trianguli in circum aptamus triangulum inscribendo.

ΑΓ, πενταγώνου δὲ ἰσοπλεύρου ἢ ΑΒ· οἷων ἄρα
 ἐστὶν ὁ ΑΒΓΔ κύκλος ἴσων τμημάτων δεκαπέντε,
 τοιούτων ἢ μὲν ΑΒΓ περιφέρεια τρίτον οὔσα τοῦ
 κύκλου ἔσται πέντε, ἢ δὲ ΑΒ περιφέρεια πέμpton οὔσα
 5 τοῦ κύκλου ἔσται τριῶν· λοιπὴ ἄρα ἢ ΒΓ τῶν ἴσων
 δύο. τετμήσθω ἢ ΒΓ δίχα κατὰ τὸ Ε· ἑκατέρα ἄρα
 τῶν ΒΕ, ΕΓ περιφερειῶν πεντεκαιδεκάτον ἔστι τοῦ
 ΑΒΓΔ κύκλου.

Ἐὰν ἄρα ἐπιζεύξαντες τὰς ΒΕ, ΕΓ ἴσας αὐταῖς κατὰ
 10 τὸ συνεχὲς εὐθείας ἐναρμόσωμεν εἰς τὸν ΑΒΓΔ[Ε]
 κύκλον, ἔσται εἰς αὐτὸν ἐγγεγραμμένον πεντεκαιδεκά-
 γωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον· ὅπερ ἔδει ποι-
 ῆσαι.

Ὅμοίως δὲ τοῖς ἐπὶ
 15 τοῦ πενταγώνου ἐὰν διὰ
 τῶν κατὰ τὸν κύκλον
 διαιρέσεων ἐφαπτομέ-
 νας τοῦ κύκλου ἀγά-
 γωμεν, περιγραφήσεται
 20 περὶ τὸν κύκλον πεντε-
 καιδεκάγωνον ἰσόπλευ-
 ρόν τε καὶ ἰσογώνιον.
 ἔτι δὲ διὰ τῶν ὁμοίων
 τοῖς ἐπὶ τοῦ πενταγώ-

25 νου δεῖξεων καὶ εἰς τὸ δοθὲν πεντεκαιδεκάγωνον κύκλον
 ἐγγράψομεν τε καὶ περιγράψομεν· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

5. ἔσται] -αι in ras. V. ἄρα] om. P; m. 2 V, supra F.
 ΒΓ] Γ in ras. F. 6. δύο] β' P. 7. ἔστι] om. Bp; ἔσται
 P. 9. ΕΓ] P; ΕΓ εὐθείας Theon (BFVp). αὐταῖς] corr.
 ex autas m. 2 B. 10. ΑΒΓΔ p, ed. Basil. 11. πεντεκαι-
 δεκάγωνον] mg. B. 12. ποιῆσαι] δεῖξαι BVp. 14—26
 habuit Campanus IV, 16. 16. τόν] om. P. 18. τοῦ] τὰς τοῦ F.

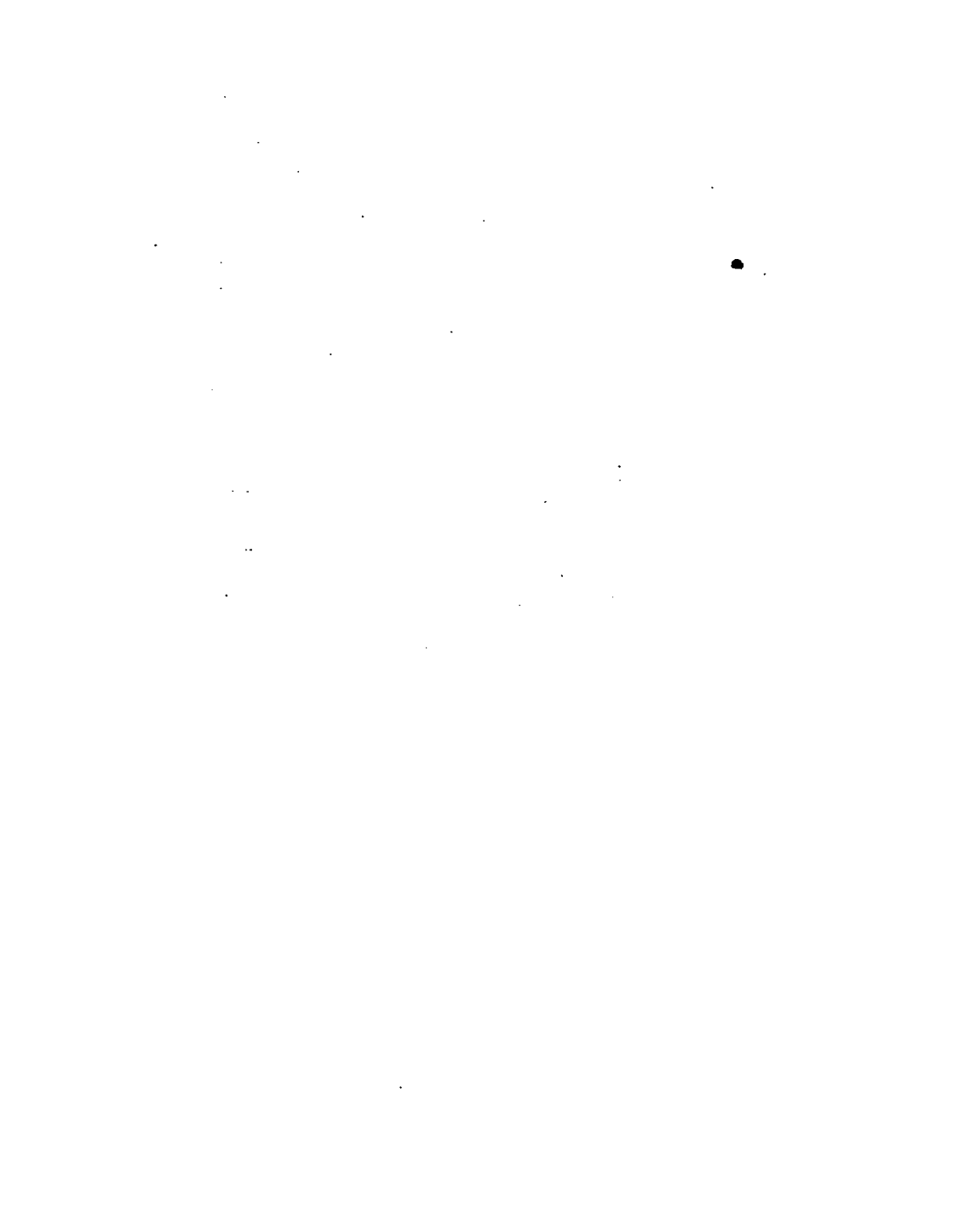
quinquanguli aequaliteri. itaque si $AB\Gamma\Delta$ circulus quindecim partibus aequalibus aequalis ponitur, earum quinque aequalis erit arcus $AB\Gamma$, qui tertia pars est circuli, arcus autem AB , qui quinta pars est circuli, tribus. itaque reliquus arcus $B\Gamma$ duabus partium aequalium aequalis est. secetur arc. $B\Gamma$ in duas partes aequales in E [III, 30]. itaque uterque arcus BE , $E\Gamma$ quinta decima pars est circuli $AB\Gamma\Delta$. itaque si ductis rectis BE , $E\Gamma$ semper deinceps rectas aequales in circulum $AB\Gamma\Delta$ aptauerimus [prop. I], in eum inscripta erit¹⁾ figura quindecim angulorum aequilatera et aequiangula; quod oportebat fieri.

Eodem autem modo, quo in quinquangulo, si per puncta diuisionis in circulo posita rectas circulum contingentes duxerimus, figura quindecim angulorum aequilatera et aequiangula circum circulum circumscribetur [prop. XII]. et praeterea per demonstrationes similes iis, quibus in quinquangulo usi sumus, etiam in datam figuram quindecim angulorum circulum inscribemus et circumscribemus [prop. XIII—XIV]; quod oportebat fieri.

1) Aequilaterum fore figuram inscriptam, patet. tum eandem aequiangulam esse, simili ratione demonstrabimus, qua usus est Euclides p. 316, 9 sq. — memorabilis est in hac propositione usus uocabuli κύκλος, quod contra I def. 15 pro περιφέρεια ponitur (p. 320, 2. 4. 5. 8.).

23. $\xi\tau\iota$] in ras. V. $\delta\acute{\epsilon}$] m. 2 V. $\tau\omega\upsilon\upsilon\ \delta\omicron\mu\omicron\iota\omega\upsilon\upsilon$] corr. ex $\tau\omicron\ \delta\omicron\mu\omicron\iota\omega\upsilon\upsilon$ m. 2 B. 25. $\kappa\alpha\iota$] postea insert. F. Post $\pi\epsilon\upsilon\tau\epsilon\kappa\alpha\iota\delta\epsilon\kappa\acute{\alpha}\gamma\omega\upsilon\upsilon\upsilon$ add. Theon: $\delta\ \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\upsilon\ \iota\sigma\omicron\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\omicron\upsilon\ \tau\epsilon\ \kappa\alpha\iota\ \iota\sigma\omicron\gamma\acute{\omega}\nu\iota\omega\upsilon\upsilon$ (BFV p; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ p), sed cfr. p. 318, 9. 26. $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\rho\acute{\alpha}\psi\omega\mu\epsilon\upsilon$ P. $\pi\epsilon\rho\iota\gamma\rho\acute{\alpha}\psi\omega\mu\epsilon\upsilon$ P. $\delta\pi\epsilon\rho\ \acute{\epsilon}\delta\epsilon\iota\ \pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$] P; om. Theon (BFV p).

In fine: $\text{Εὐκλείδου στοιχείων δ' P et B; Εὐκλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως δ' F. In fig. ιξ' P, ις' F.}$

APPENDIX.

DEMONSTRATIONES ALTERAE.

1.

Ad lib. II prop. 4.

"Ἀλλως.

Λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν AG , GB τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , GB περιεχομένῳ ὀρθογώνῳ.

- 5 Ἐπὶ γὰρ τῆς αὐτῆς καταγραφῆς, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ BA τῇ AD , ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ABD τῇ ὑπὸ ADB · καὶ ἐπεὶ παντὸς τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι δυεῖν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν, τοῦ ADB ἄρα τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι αἱ ὑπὸ ADB , BAD , ABD δυεῖν ὀρ-
 10 θαῖς ἴσαι εἰσὶν. ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ BAD · λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ ABD , ADB μιᾷ ὀρθῇ ἴσαι εἰσὶ· καὶ εἰσιν ἴσαι· ἐκατέρα ἄρα τῶν ὑπὸ ABD , ADB ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς. ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ BGH · ἴση γάρ ἐστι τῇ ἀπεναντίον τῇ πρὸς τῷ A · λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ GHB ἡμί-
 15 σειά ἐστὶν ὀρθῆς· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ GHB γωνία τῇ ὑπὸ GHB · ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ BG τῇ GH ἐστὶν ἴση. ἀλλ'

Addidit Theon (BFVp); mg. m. rec. P; de Campano u. p. 129 not. 1.

1. καὶ ἄλλως P. 3. τε] m. 2 p. AG] corr. ex AB F.
 6. BA] AB p. ἐστὶ] om. V. 7. ἐπεὶ] non liquet in F.
 8. εἰσὶ] PB. τοῦ ADB — 10. εἰσὶν] mg. m. 2 Vp. 8. ADB] ABD Pp. 9. ADB] ABD Pp. BA] ADB P, ABD p.

II, 4.

Aliter.¹⁾

Dico, esse $AB^2 = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B$.

nam in eadem figura [p. 127], quoniam $BA = A\Delta$, erit etiam $\angle AB\Delta = A\Delta B$ [I, 5]. et quoniam cuiusvis trianguli tres anguli duobus rectis aequales sunt, erunt tres anguli trianguli $A\Delta B$, scilicet

$$A\Delta B + B\Delta\Delta + \Delta B A$$

duobus rectis aequales [I, 32]. uerum $\angle B\Delta\Delta$ rectus est. itaque reliqui $AB\Delta + A\Delta B$ uni recto aequales sunt. et inter se aequales sunt. itaque uterque $AB\Delta$, $A\Delta B$ dimidius est recti. rectus autem $\angle B\Gamma H$. nam aequalis est opposito, ei qui ad A positus est [tum u. I, 31]. itaque reliquus $\angle \Gamma H B$ dimidius est recti [I, 32]. itaque $\angle \Gamma H B = \Gamma B H$. quare etiam

$$B\Gamma = \Gamma H \text{ [I, 6].}$$

1) Haec demonstratio parum differt a genuina; nam praeter initium demonstrationis, qua ostenditur, ΓK quadratum esse, cetera eadem.

$\Delta B A$] $B A \Delta$ Pp. 11. $\epsilon\iota\sigma\iota$] non liquet in F. $\kappa\alpha\iota \epsilon\iota\sigma\iota\eta \tau\alpha\iota$] om. F. 12. $A \Delta B$, $A B \Delta$ p. 13. $\acute{\alpha}\nu\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\iota}\alpha\varsigma$ p. 14. $\tau\tilde{\omega}$] corr. ex $\tau\acute{o}$ V. 15. $\Gamma B H$] $\Gamma H B$ P, F e corr., V sed corr., p. $\gamma\omega\nu\lambda\alpha$] om. p. 16. $\Gamma H B$] B, F eras., V corr. ex $\Gamma B H$ m. 2; $\Gamma B H$ Pp. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ p.

ἡ μὲν ΓB τῇ HK ἔστιν ἴση, ἡ δὲ ΓH τῇ BK . ἰσό-
 πλευρον ἄρα ἔστι τὸ ΓK . ἔχει δὲ καὶ ὀρθὴν τὴν ὑπὸ
 $\Gamma B K$ γωνίαν· τετράγωνον ἄρα ἔστι τὸ ΓK · καὶ ἔστιν
 ἀπὸ τῆς ΓB . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ $Z\Theta$ τετράγωνόν
 5 ἔστι, καὶ ἔστιν ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς AG . τὰ ἄρα ΓK ,
 ΘZ τετράγωνά ἐστι, καὶ ἔστιν ἴσα τοῖς ἀπὸ τῶν AG ,
 ΓB . καὶ ἐπεὶ ἴσον ἔστι τὸ AH τῷ HE , καὶ ἔστι τὸ
 AH τὸ ὑπὸ τῶν AG , ΓB · ἴση γὰρ ἡ ΓH τῇ ΓB .
 καὶ τὸ EH ἄρα ἴσον ἔστι τῷ ὑπὸ τῶν AG , ΓB . τὰ
 10 ἄρα AH , HE ἴσα ἔστι τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , ΓB . ἔστι
 δὲ καὶ τὰ ΓK , ΘZ ἴσα τοῖς ἀπὸ τῶν AG , ΓB . τὰ
 ἄρα ΓK , ΘZ , AH , HE ἴσα ἔστι τοῖς τε ἀπὸ τῶν
 AG , ΓB καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , ΓB . ἀλλὰ τὰ ΓK ,
 ΘZ καὶ τὰ AH , HE ὅλον ἔστι τὸ AE , ὃ ἔστιν ἀπὸ
 15 τῆς AB τετράγωνον· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον
 ἴσον ἔστι τοῖς τε ἀπὸ τῶν AG , ΓB τετραγώνοις καὶ
 τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , ΓB περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.
 ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

2.

Ad lib. III prop. 7.

Ἡ καὶ οὕτως. ἐπεξεύχθω ἡ EK . καὶ ἐπεὶ ἴση
 20 ἔστιν ἡ HE τῇ EK , κοινὴ δὲ ἡ ZE , καὶ βάσεις ἡ ZH
 βάσει τῇ ZK ἴση, γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ HEZ γωνία τῇ
 ὑπὸ KEZ ἴση ἐστίν. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ HEZ τῇ ὑπὸ ΘEZ
 ἔστιν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΘEZ ἄρα τῇ ὑπὸ KEZ ἔστιν
 ἴση, ἡ ἐλάττων τῇ μείζονι· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον.

III, 7. Insertum inter ἀδύνατον et οὐκ p. 182, 9 PBFVp.

1. ἔστιν] comp. supra scr. F. 2. καί] absumptum ob rupt.
 pergam. F. 3. ἔστιν] ἔστι τό F. 4. ΓB] $B\Gamma$ Fp. $Z\Theta$]
 ΘZ Pp. ἔστι τετράγωνον p. 5. ἔστι] ἔστιν F; om. P; in

uerum $\Gamma B = HK$ [I, 34] et $\Gamma H = BK$ [id.]. itaque aequilaterum est ΓK . habet autem etiam $\angle \Gamma B K$ rectum. itaque quadratum est ΓK ; et in ΓB constructum est. eadem de causa etiam $Z\Theta$ quadratum est; et aequale est $A\Gamma^2$. ergo $\Gamma K, \Theta Z$ quadrata sunt et aequalia sunt $A\Gamma^2$ et ΓB^2 . et quoniam $AH = HE$ [I, 43] et $AH = A\Gamma \times \Gamma B$ (nam $\Gamma H = \Gamma B$), erit etiam $EH = A\Gamma \times \Gamma B$. itaque

$$AH + HE = 2 A\Gamma \times \Gamma B.$$

uerum etiam $\Gamma K + \Theta Z = A\Gamma^2 + \Gamma B^2$. ergo $\Gamma K + \Theta Z + AH + HE = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B$. sed $\Gamma K + \Theta Z + AH + HE = AE = AB^2$. ergo

$$AB^2 = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B;$$

quod erat demonstrandum.

III, 7.

Uel etiam ita: ducatur EK . et quoniam

$$HE = EK,$$

et ZE communis est, et $ZH = ZK$, erit etiam

$$\angle HEZ = KEZ \text{ [I, 8].}$$

uerum $\angle HEZ = \Theta EZ$. quare etiam

$$\angle \Theta EZ = KEZ,$$

minor maiori; quod fieri non potest [u. fig. p. 181].

ras. V. $\tau\omega$] τό B et V (corr. m. 2). 6. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ F.
 7. $\tau\omega$] mg. m. 2 F. HE] EH B et FV m. 2. 8. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$] corr. ex $\acute{\alpha}\pi\acute{o}$ p. $\acute{\iota}\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ γάρ P. 9. EH] HE p. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. P. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$] $\acute{\alpha}\pi\acute{o}$ P. 12. ΓK] om. F (ras.). HE] EH F. $\tau\epsilon$] supra m. 1 p. 13. $A\Gamma$] ΓA F (prius). 14. AE] in ras. p. 19. mg. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\varsigma$ p. 20. HE] in ras. φ, EH p. ZE] EZ P. ZH] PF; HZ BV p. 21. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. B. 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\acute{\iota}\sigma\eta$ Bp. $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ FV. HEZ] corr. ex EEZ m. 1 F; corr. ex EZ P. ΘEZ] ZEΘ P. Post hoc uerbum in FV m. 2 insert. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ comp. 23. ΘEZ] ZEΘ P. 24. η $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\tau\omega\nu$ $\tau\eta$ $\mu\acute{\epsilon}\lambda\acute{\iota}\zeta\omicron\nu\iota$] in ras. V. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega\nu$ F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] om. p.

3.

Ad lib. III prop. 8.

"Η καὶ ἄλλως. ἐπεξεύχθω ἡ MN . ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ KM τῇ MN , κοινὴ δὲ ἡ MA , καὶ βάσις ἡ AK βάσει τῇ AN ἴση, γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ KMA γωνία τῇ ὑπὸ AMN ἐστὶν ἴση. ἀλλ' ἡ ὑπὸ KMA τῇ ὑπὸ BMA 5 ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ BMA ἄρα τῇ ὑπὸ NMA ἐστὶν ἴση, ἡ ἐλάττων τῇ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

4.

Ad lib. III prop. 9.

Ἄλλως.

Κύκλου γὰρ τοῦ $ABΓ$ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐντὸς τὸ A , ἀπὸ δὲ τοῦ A πρὸς τὸν $ABΓ$ κύκλον προσ- 10 πιπτόμεσαν πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεῖαι αἱ AA , AB , $AΓ$ · λέγω, ὅτι τὸ ληφθὲν σημεῖον τὸ A κέντρον ἐστὶ τοῦ $ABΓ$ κύκλου.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω τὸ E , καὶ ἐπιζευχ-
θεῖσα ἡ AE διήχθω ἐπὶ τὰ Z , H σημεῖα. ἡ ZH 15 ἄρα διαμέτρος ἐστὶ τοῦ $ABΓ$ κύκλου. ἐπεὶ οὖν κύ-
κλου τοῦ $ABΓ$ ἐπὶ τῆς ZH διαμέτρου εἰληπταὶ τι
σημεῖον, ὃ μὴ ἐστὶ κέντρον τοῦ κύκλου, τὸ A , μεγίστη
μὲν ἔσται ἡ AH , μείζων δὲ ἡ μὲν $AΓ$ τῆς AB , ἡ
δὲ AB τῆς AA . ἀλλὰ καὶ ἴση· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον·
20 οὐκ ἄρα τὸ E κέντρον ἐστὶ τοῦ $ABΓ$ κύκλου. ὁμοίως

III, 8. Insertum inter ἐδείχθη et οὐκ p. 188, 20 in PBFVp.
III, 9. Post genuinam PBFVp; om. Campanus.

1. ἐπεὶ οὖν p. 2. MA] MA B. 3. ἐστὶν ἴση p.
 KMA] KMA F; corr. m. 2. γωνία] om. p. 4. AMN] NMA P. ἴση ἐστὶν BV; ἐστὶ ἴση φ. ἀλλὰ P. 5. ἄρα]

III, 8.

Uel etiam aliter: ducatur MN . quoniam

$$KM = MN,$$

et $\angle MA$ communis est, et $\angle K = \angle N$, erit

$$\angle KMA = \angle MN [I, 8].$$

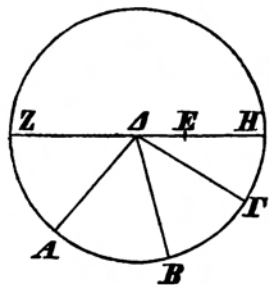
uerum $\angle KMA = \angle BMA$. quare etiam

$$\angle BMA = \angle NMA,$$

minor maiori; quod fieri non potest [u. fig. p. 185].

III, 9.

Nam intra circulum $AB\Gamma$ sumatur punctum Δ , et a Δ ad circulum $AB\Gamma$ plures quam duae rectae aequales addidant ΔA , ΔB , $\Delta \Gamma$. dico, sumptum punctum Δ centrum esse circuli $AB\Gamma$.

Ne sit enim, sed, si fieri potest, sit E , et ducta ΔE producat ad puncta Z, H . ergo ZH diametrus est circuli $AB\Gamma$. iam quoniam in circulo $AB\Gamma$ in diametro ZH sumptum est punctum quoddam Δ , quod non est centrum circuli, maxima erit ΔH , et

$$\Delta \Gamma > \Delta B, \Delta B > \Delta A \text{ [prop. VII].}$$

uerum etiam aequales sunt; quod fieri non potest. ergo punctum E centrum circuli $AB\Gamma$ non est. similiter

om. P, supra scr. comp. m. 2 BF. 6. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega\upsilon\varsigma$ Fp. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\upsilon$
om. p. 7. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\varsigma$ mg. m. 1—2 F, qui in mg. habet ϵ' , sed
eras. In B ante $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\varsigma$ ras. 1 litt. 8. Post $\gamma\acute{\alpha}\rho$ ras. 5 litt.
F. 10. $\acute{\iota}\sigma\alpha\iota$ supra m. 2 F. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha\iota$ $\acute{\iota}\sigma\alpha\iota$ V. $\Delta\Delta$ PBF;
 $\Delta\Delta$ e corr. m. 2 V, pφ. 12. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ om. B. 14. Z, H] H,
Z V. 15. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\upsilon$ FV. 16. Post $AB\Gamma$ in P del. $\kappa\upsilon$ -
 $\kappa\lambda\omicron\nu$. $\tau\eta\varsigma$ s eras. F. 17. $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\omicron\nu$ $\tau\omicron$ Δ P. $\tau\omicron$ Δ] om.
P. 18. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$] in ras. m. 2 V.

δὴ δεῖξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλο τι πλην τοῦ Δ · τὸ Δ ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5.

Ad lib. III prop. 10.

Ἄλλως.

5 Κύκλος γὰρ πάλιν ὁ $AB\Gamma$ κύκλον τὸν ΔEZ τεμνέτω κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο τὰ B, H, Θ, Z καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου τὸ K , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ KB, KH, KZ .

Ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ ΔEZ εἰληπταί τι σημεῖον
10 ἐντός τὸ K , καὶ ἀπὸ τοῦ K πρὸς τὸν ΔEZ κύκλον προσπεπτώκασιν πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεῖαι αἱ KB, KZ, KH , τὸ K ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΔEZ κύκλου. ἔστι δὲ καὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου κέντρον τὸ K · δύο ἄρα κύκλων τεμνόντων ἀλλήλους τὸ αὐτὸ κέντρον
15 ἐστὶ τὸ K · ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα κύκλος κύκλον τέμνει κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

6.

Ad lib. III prop. 11.

Ἀλλὰ δὴ πιπτέτω ὡς ἡ $HZ\Gamma$, [καὶ] ἐκβεβλήσθω

III, 10. Post genuinam PBFVp; om. Campanus.

III, 11. Post genuinam PBFVp; non habet Campanus.

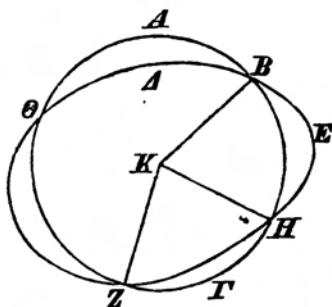
1. οὐδέ V. 2. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] Pp; :~ B; om. FV.
4. αβ' mg. F, sed eras. 6. Θ, Z] Z, Θ BVp. 9. ΔEZ] in ras. V. τι] m. 2 F. 10. ἐντός] om. F. 11. προσπεπτώκασιν P. εὐθεῖαι ἴσαι P. 12. KZ, KH] KH, KZ F m. 1, V m. 1; corr. m. 2. ἄρα K F. 13. ἔστιν P. 14. ἀλλήλων P; corr. m. rec. 15. ἐστίν] om. p. 16. τέμνει]

demonstrabimus, ne aliud quidem ullum centrum esse praeter Δ . ergo Δ punctum centrum est circuli $AB\Gamma$; quod erat demonstrandum.

III, 10.

Nam rursus circulus $AB\Gamma$ circulum ΔEZ in pluribus quam duobus secet punctis B, H, Θ, Z , et sumatur centrum circuli $AB\Gamma$ et sit K , et ducantur KB, KH, KZ .

iam quoniam intra circulum ΔEZ sumptum est punctum K , et a K ad circulum ΔEZ plures quam duae rectae aequales ad circulum ΔEZ addidunt KB, KZ, KH , punctum K centrum erit circuli ΔEZ [prop. IX]. uerum K etiam circuli $AB\Gamma$ centrum est. ergo duo circuli inter se secantes idem centrum habent K ; quod fieri non potest [prop. V]. ergo circulus circulum non secat in pluribus punctis quam duobus; quod erat demonstrandum.

III, 11.

Uerum cadat ut $HZ\Gamma$, et producat ΓZH in directum ad Θ punctum, et ducantur AH, AZ .¹⁾

1) Haec demonstratio casus alterius post genuinam parum necessaria est.

$\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$ F; om. p. $\tau\acute{\epsilon}\mu\mu\epsilon\iota$ σημεῖα p. $\eta\delta\upsilon\sigma$] supra m. 2 V.
 17. $\alpha\lambda\lambda\omega\varsigma$ add. Vp, mg. m. 2 F. Post $\delta\eta$ ras. 2 litt. F.
 η] supra m. 2 V. $HZ\Gamma$] litt. H in ras. F, om. p; Γ in ras. p. $\kappa\alpha\iota$] om. P (F?). $\pi\rho\sigma\epsilon\kappa\beta\epsilon\beta\lambda\eta\sigma\theta\omega$ BVp (F?).

ἐπ' εὐθείας ἡ ΓΖΗ ἐπὶ τὸ Θ σημεῖον, καὶ ἐπεξεύχ-
θωσαν αἱ ΑΗ, ΑΖ.

Ἐπεὶ οὖν αἱ ΑΗ, ΗΖ μείζους εἰσὶ τῆς ΑΖ, ἀλλὰ ἡ
ΖΑ ἴση[ἐστὶ] τῇ ΖΓ, τουτέστι τῇ ΖΘ, κοινὴ ἀφηρησθῶ
5 ἡ ΖΗ· λοιπὴ ἄρα ἡ ΑΗ λοιπῆς τῆς ΗΘ μείζων ἐστίν,
τουτέστιν ἡ ΗΑ τῆς ΗΘ, ἡ ἐλάττων τῆς μείζονος·
ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ὁμοίως, καὶ ἐκτὸς ἡ τοῦ μι-
κροῦ τὸ κέντρον τοῦ μείζονος κύκλου, δεῖξομεν [τὸ]
ἄτοπον.

7.

Ad lib. III prop. 31.

Ἄλλως

10

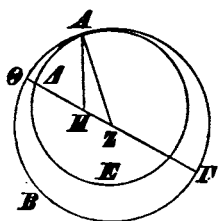
ἡ ἀπόδειξις τοῦ ὀρθοῦ εἶναι τὴν ὑπὸ ΒΑΓ.

Ἐπεὶ διπλὴ ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΑΕΓ τῆς ὑπὸ ΒΑΕ·
ἴση γὰρ δυοῖ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον· ἐστὶ δὲ καὶ
ἡ ὑπὸ ΑΕΒ διπλὴ τῆς ὑπὸ ΕΑΓ, αἱ ἄρα ὑπὸ ΑΕΒ,
15 ΑΕΓ διπλασίονές εἰσι τῆς ὑπὸ ΒΑΓ. ἀλλ' αἱ ὑπὸ
ΑΕΒ, ΑΕΓ δυοῖν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν· ἡ ἄρα ὑπὸ ΒΑΓ
ὀρθὴ ἐστὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

III, 31. Insert. p. 246, 2 post δεῖξαι in PBFVp.

1. ἡ] in ras. F. HZΓ P; ΓHZ B. 3. μείζονες p.
εἰσιν PF. ἀλλ' F. 4. ΖΑ] PF; ΑΖ BVp. ἐστὶ] om.
P. τῇ] τῆς B. ΖΓ] PF; ΓΖ BVp. τουτέστιν P.
5. ἐστὶ P. 6. ἐλάσσων Pp. 7. ἐστίν] om. p. καὶ
in ras. V. 8. τό] om. P; corr. in αὐτό m. 2 F; αὐτό B; τὸ
αὐτό p. 9. ἄτοπον] ἀτοπώτερον F. In fine: ὅπερ ἔδει
δεῖξαι P. 12. ΑΕΓ] corr. ex ΕΑΓ F. 13. ἐστὶν P.
14. ΕΑΓ] ΑΕΓ F; corr. m. 2. 15. εἰσιν P. ἀλλὰ P.
17. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] in mg. transit φ. δεῖξαι] ποιῆσαι BV.

iam quoniam $AH + HZ > AZ$ [I, 20], uerum $ZA = Z\Gamma$, h. e. $ZA = Z\Theta$, subtrahatur, quae communis est, ZH . itaque $AH > H\Theta$, h. e. $HA > H\Theta$, minor maiore; quod fieri non potest. similiter, etiam si centrum maioris circuli extra minorem fuerit positum, absurdum esse demonstrabimus.

III, 31.

Alia demonstratio, angulum $B\Lambda\Gamma$ rectum esse¹⁾ [u. fig. p. 243].

quoniam $\angle A\epsilon\Gamma = 2 B\Lambda E$ (nam

$$A\epsilon\Gamma = B\Lambda E + E\beta A \text{ [I, 32]}),$$

et etiam $\angle A\epsilon B = 2 E\Lambda\Gamma$ [id.], erunt

$$A\epsilon B + A\epsilon\Gamma = 2 B\Lambda\Gamma.$$

uerum $A\epsilon B + A\epsilon\Gamma$ duobus rectis aequales sunt [I, 13]. ergo $\angle B\Lambda\Gamma$ rectus est; quod erat demonstrandum.

1) Cfr. Campanus III, 30.